

شہد رحی سونٹدی
بہ ربہ ہاری

وہ رگتیرانی
عبدالحمید عبدالحمید

منتدی اقرأ اللثقا

www.igra.afilamontada.com

ناری

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَاسِئْتِ

شهرجی سوننہی
بہ ربہ ہاری

شهرحی سوننه‌ی بهریه‌هاری

نووسینی

پیشه‌وای ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له سه‌رده‌می خویدا

أبو محمد الحسن بن علي بن خلف البربهاري

رافه‌کردنی

زانای پایه‌دار صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان

وه‌رگیرانی

عبدالمجید عبدالحمید

نایب

پيشهكى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على نبيه المصطفى وصحبه المجتبى.

أما بعد:-

هەر وه كو ئاشكرایه له پاش كۆچى دوايى پىغەمبەرى نازدار (ﷺ) ئوممەتى ئىسلامى بوون به چەند گرووپ و كۆمەلئىكە وه به تايبەتى له پاش شەھىد كردنى ئىمامى عوسمان، هەر گرووپه و خۆى به حەق دەزانى و ئەوانىترى به گومرا دەزانى، كىشەكه قوولتر و زياتر بوو كاتى له سەردەمى خەلىفەى عەبباسى مەئمۇندا كىتیبە فەلسەفییە یۆنانى و بیانییەكان وه رگىردرانە سەر زمانى عەرەبى، جا له و تاقم گرووپانە كه له و سەردەمەدا پەيدا بوون گرووپى خەوارىج و موعتەزىلە و شىعە و المرجئة و القدرية و المعطلة و الروافض و المفوضة و المشبهة و الجبرية و... هتد.

رەنگە تۆ بلىئى ئەو مەزەب و تاقمانە ئىستەنە ماون، راستە.. رەنگە هەندى له و تاقمانە وه كو كۆمەلئىكى سەربەخۆ نەماين بەلام هەندى له بىرۆكه و بۆچوونەكانيان زۆر بلاوه، جا ئەگەر تۆ بىرۆكهى ئەوان بزانی ئەو كاتە دەزانى كى فىكرى خەوارىج و مورجىئە و صوفى.. هتد هەيه، هەر وه ها له بواره فىقەهيكاندا چەندىن مەزەب و تاقم پەيدا بوون كه هەر يەكە دەمارگىرى بۆ مەزەبەكهى خۆى هەبوو، تاكو واى لىهاتبوو كه سى عوامو سادە نەيدەزانى كى حەقە و شوئىنى كى بكەوى؟

ئەمەش پشت راستكردنەۋەى ئەو فەرمودانەى پېغەمبەرى خوايە (ﷺ) كە باسى جياۋازى و دووبەرەكى ئوممەتى (محمد) دەكات، جا پېغەمبەرى خوا (ﷺ) كاتى باسى ئەو نەخۇشسىيەى كىردە چارەسەرەكەشى لە گەلدا باس كىردە، ئا لە و كاتە ناسكەدا كە خەلكى تىنووۋى زانين و فېرىيونى حەق بوون ئىمامى بەرەبەرى ئەم كىتېبەى نوسىيەۋە (كتىبى: شرح السنة) تىيدا مەزەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى روون كىردەۋە و راو بۇچوونى گىروپە گومراكانى دىارى كىرد، ھەرۋەكو دەلئىن: خالى خىستە سەر پىتەكان، لە ھەموو جياۋازىيەكاندا مەزەبى ئەھلى سوننەى دىارى كىرد و روونى كىردەۋە.

ئەمروش دەبىنن ئەو جياۋازى و دووبەرەكىيانە پەيدا بوۋە لە ناو موسلماناندا بوونى ھەيە، دەبىنن ھەر گىروپو تاقمە خۆى بە حەق دەزانى و ئەوانىتر بە گومرا دەزانى، جا چۆن لە ناو ئەم گىزاۋە دەرچىن؟

ۋەلامى ئەم پىرسىيارە بە جوانى و بە پوونى لەم كىتېبەدا باسكراۋە و رىگا راستەكەى روون كىردەتەۋە بۇيە حەقى خۆيەتى بە گوپىرەى خۆى بايەخى پى بدىت و بخوئىرئىتەۋە و دەمارگىرىمان نەبىت بۇ ئەو رايەى لە سەرىن بە تايىبەتى كاتى بەلگەى پوون و ئاشكرا ھەبو، ھەرگىز مەلى: ئەمرو زەمانىكى ترەو ئەو سەردەمە زەمانىكى تر بوۋە، چونكە دۇنيا بە كەۋا ئەم ئىسلامە، ئەم قورئانە، ئەم فەرمودە جوانانە بۇ ھەموو سەردەمىك و ھەموو شوئىئىك و ھەموو ئوممەتىك دەگونجىت، ئەگەر باۋەرپت و نەبىت ئەۋا گومانت لە ئىمانەكەت ھەبىت.

چەندىن زانا ئەم كىتېبەيان رافە كىردە و شى كراۋەتەۋە، ئەم كىتېبەى بەردەستت يەككە لە و رافانە زانانى پاىبەرز شەيخ (صالح الفوزان) بە جوانى رافەى كىردە و بەلگەى بۇ قەسەكانى ئىمامى بەرەبەرى ھىناۋەتەۋە ئەگەر بەلگە ھەبىت لە سەرى.

لە كۆتاييدا داواكارم لە بەرپزتان ھەر كەم و كورپپىيەك ھەبوو لەم كتيپەدا ئاگادارم بکەنەو (بى گومان كەم و كورپى تىدايە) بە رەخنەكانتان كتيپەكە دەولە مەنتر بکەن و خواى گەورە پاداشتان بداتەو.

داواكارم لە خواى گەورە و بە بەزەيى ئەم كارە بچووكەم لى وەرگى و ئىوھش لە دوعاى خەير بى بەشم مەكەن، خواى گەورە مال و منال و كەس و كارمان بپارىزى و لە تاوانەكانى من و ئىوھش خۆش بىت.

(رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)

وەرگى: عبدالمجيد عبدالحميد / كفرى

Kfree_۱۹۷۰@yahoo.com

تەنھا بە ناوی خوا

ژياننامەى ئىمامى بەر بەهاری^۱

ناو نەسەب و لە داىكبوونى:

ناوی ئەم پيشەوا بەر پىزە (أبو محمد الحسن بن علی بن خلف البربهاری) یە .

بەر بەهاری لە وشەى (بەر بەهەر) هەو هاتووە کە ئەویش بریتىیە لەو دەواو دەرمان و چارەسەرانی لە ولاتى هیندەو دەهینرا و ئەوانەى دەیانەینا پىیان دەگوت: (بەر بەهاری).

پيشەنگ و گەرەو شەىخى حەنبەلىیەکانى سەردەمى خۆى بوو، لە دەوروپەرى سالى (۲۵۲) ی کۆچى لە داىك بوو، وا دەردەكەوئیت لە شارى بەغدا لە داىك بوو و هەر لە وپيش ژیاو، سەرەتا لە رۆژئاواى بەغدا بوو و ئەمجار خۆى شار دوه تەو و رۆشتو بۆ رۆژەلاتى بەغدا.

لە گەل کۆمەلێك لە قوتابیانى ئىمامى ئەحمەدى كۆپى حەنبەل هاو پىتى كردو و لەوانەو زانستى وەرگرتو و قوتابى ئەوان بوو، ئەمەش بەلگەى كە هەر لە مندالییەو لە ناو کۆمەلێك زانا و قوتابى زانستى ئەهلى سوننەدا ژیاو كە زۆر كاریگەرى لە سەر كەسایەتى هەبوو .

۱ / لە نوسىنى ئەم ژياننامەى دەسوودم لە كتیبى (اتحاف القارى بالتعليقات على شرح السنه للبربهاری) بەر بەهاری بە رافە كردنى شەىخ صالح الفوزان و كتیبى (عون الباري ببيان ما تضمنه شرح السنه للامام البربهاري) نوسىنى شەىخ رەبىع بن هادى المدخلى وەرگرتو، بۆ زانیارى زیاتر تەماشای ئەم كتیبانە بكە : (طبقات الحنابلة) ی ابن ابى يعلى، (المنتظم) ی ابن الجوزي، (الكامل) ی ابن اثير، (تاريخ الاسلام) و (سير اعلام النبلاء) و (العبر في خبر من غير) ی ئىمامى الذهبى، (الوافي بالوفيات) ی الصفدي، (البداية والنهاية) ی ابن كثير، (المقصد الارشد) ی ابن مفلح، (شذرات الذهب) ی ابن عماد .

مامۆستاكانى:

لە كۆمەلەككە لە قوتابيانى ئىمامى ئەحمەدەو ھە زانستى ھەرگرتو ھە وانە:

۱/ أحمد بن محمد بن الحجاج بن عبدالعزيز ابو بكر المروزي.

۲/ سهل بن عبدالله بن يونس بن عيسى ابو محمد التستري.

ھەر ھە ھەرموودەى لە (الفتح بن أبى الفتح شخرف بن داود ابو نصر) ھە ھە ھەرگرتو ھە .

پېگەى زانستى:

ئىمامى بەر بە ھارى پېشەوايەكى ناسراو بوو ھە ھەردەم ھەق و پېژ بوو ھە بانگەوازى بۆ سوننە ھە شوپنكەوتنى ھەرموودە كىردو ھە ھە ھەسەلاتداران ناو بانگى ھەبوو ھە ھە جلیسەكەى ھەردەم ناو ھەدان بوو ھە ھەرموودە ھە زانست ھە فېقھى ئىسلامى، زۆرىك لە زانايانى فېقھ ھە ھەرموودە ئامادەى ئە ھە ھە جلیسە دەبون .

وتەى زانايان دەريارەى ئىمامى بەر بە ھارى:

ابن بطة دە ھەرمووت: (ئەگەر كەسىكى بەغدادىت بېنى (أبو الحسن بن بشار) ھە (ابو محمد البربهارى) خۆش دەوېست بزانه ئە ھە كەسىكى ئە ھەلى سوننە ھە).

ابن كئير دە ھەرمووت: (زانا ھە زاھىد ھە فەقھى ھەنبەلېيەكان ھە ئامۆزگارىكار... كەسىكى زۆر توند بوو بەرانبەر بە بېدەكاران ھە سەرپېچىكاران، رېزو حورمەتتىكى زۆرى ھەبوو ھە لای خەلكى تايبەت ھە ھەوام ھە بە ھەزنىان دەزانى).

ابن ابى يعلى دەلئیت: شەخى كۆمەلى (ھەنبەلېيەكان) لە سەردەمى خۆیدا ھە لە پېشى ھەموویانەو ھەبوو لە ئىنكارى كىردن لە ئە ھەلى بېدە...)

ئىمامى (الخطيب البغدادي) بە (رئيس الحنبليّة) ناوى بردوھ.

ابن الجوزى دەلئيت: عيلم و زوھدى كۆكردبوھوھ.

ئىمامى (الذهبي) دەلئيت: (شەيخى ھەنبەلىيەكان، پيشەنگ، پيشەوا).

دەستگرتنى بە سوننەتوھو دژايەتى كردنى ئەھلى بىدعە:

ئەم پىاۋە بەرئىزە زۆر ھەولى دەدا دەست بە سوننەتوھ بگرى و ھانى خەلگى دەداو دژايەتى بىدعەو بىدعەكارانى دەکرد، بە تايبەتى لەو سەردەمەدا كۆمەلئىك كۆمەل و گروپپ پەيدا بوون و ھەكو شىعە و خەوارىچ و موعتەزىلە و جەھەمى و ئەشعەرى و صوفى... ھتد، جا ئەم پىاۋە ھەرچەندە زانايان دەلئىن: كەسىكى زاھىدو خاۋەنى و ھەرو لە خواترس بووھ كەچى زۆر توند بووھ بەرانبەر بىدعەكاران دژايەتى ئەوانى كردوھ ئەمەش بەلگەيە كە دژايەتى كردنى بىدعەكاران و توندى نواندن بەرانبەريان بەشىكە لە و ھەرو زوھد و لە خواترسى، بۆيە بە جوانى تىفكەرھ.

ابن الجوزى دەلئيت: كەسىكى زۆر توند بووھ بەرانبەر بە بىدعەكاران.

ئىمامى (الذهبي) دەلئيت: كەسىكى ھەق و ئىژ بووھو بانگەوازى بۆ ئەسەر دەکرد و لە پىناۋى خوادا لە لۆمەى لۆمەكاران ترسى نەبوو.

ھەرۋەھا دەلئيت: كەسىكى زۆر توند بووھ بەرانبەر بە بىدعەكاران.

قوتابىيانى:

ئەم پىاۋە زۆرئىك قوتابى ناودارى ھەبووھ كە زۆرەيان بوونەتە پيشەوا و زانا و ناوبانگيان دەرکردوھ، لە ديارترىنيان:

۱. الحسين بن عبدالله أبو علي النجاد.

۲. عبدالعزيز بن جعفر بن أحمد بن يزيد أبو بكر ناسراو بە (غلام الخلال).

۳. عبید اللہ بن محمد بن بطة أبو عبدالله العکبرى ناسراو بە (ابن بطة) کہ یە کینکە لە زانا بە ناویانگەکان لە سالی (۳۸۷) ک کۆچى دواى کردوہ.
۴. محمد بن أحمد بن اسمعيل ابو الحسن ناسراو بە (ابن سمعون) زانا و نامۆزگاریکار لە سالی (۳۸۷) ک کۆچى دواى کردوہ.
۵. محمد بن محمد بن عثمان ابو بکر المغربى.

کیشە و میحنە تەکەى:

لە بەر ئەوہى ئەم پيشەوا بە پیزە لە ناو خەلکیدا و لای سولتان رۆلئىكى بالای ھەبوو بۆیە بیدعەکاران ھەردەم لە دژایەتى ئەودا بوون بۆیە ھەولیان دەدا وا لە سولتان بکەن بەرانبەر بەر بە ھارى پەست بێت بۆیە خەلیفەى موسلمانان (القاهر بالله) لە سالی (۳۲۱ک) فەرمانى دا بە (ابن مقلە)ى وەزىرى بە دەستگىر کردنى بەر بە ھارى و ھاورىکانى بۆیە ئەویش خۆى شار دەوہ، بەلام کۆمەلئىک لە گەورە ھاورىکانى دەستگىر کران و بران بۆ بەصرە، خواى گەورە سزای ابن مقلەى دا بەوہى کہ خەلیفە لىی پەست بوو لە وەزارتەکەى دەرکرا ئەویش ھەلات و ئاگر لە مالەکەى بەردرا، ھەر وہا لە سالی (۳۲۲ک) القاهر بالله خۆى دەستگىر کراو ھەردوو چاوى دەرھىنرا.

جاریکىتر فەزلى خواى گەورە رزا بە سەر بەر بە ھارىدا و ھاتەوہ جىگاو پىگای خۆى و خەلکى زۆرتى لە دەور کۆ بونەوہ، تەنانەت کاتى (نفظویە) کۆچى دواى کرد لە سالی (۳۲۳ک) خەلکى زۆر نامادە بوو لە زانایان و ناودارانى دین و دنیا ئىمامى بەر بە ھارى پيشیان کەوت و پيش نوئىزى بۆ کردن.

لەم سالا دەا حىشمەتى بەر بە ھارى زیاتر بوو، ھاوہ لانی دەرکەوتن و بلاوبونەوہ و ئىنکاریان لە بیدعەکاران دەکرد و دژایەتى ئەوانیان دەکرد، بۆیە بیدعەکاران جاریکىتر

له خەلىفە نزيك بوونەوہ بۆ دژايەتى كوردنى بەرپە ھارى، تۈانيان دلى خەلىفە (الراضى) پازى بكن، ئەوئش فەرمانى كرده (بدر الخرشنى) بەرپرسى پۆلىس كە بە ناو بەغدادا بانگ بكرىت و بلاو بكرىتەوہ كەوا نابىت بە ھىچ شىئوہ يەك دوو كەس لە ھاوہ لانى بەرپە ھارى بە يەكەوہ كۆبىنەوہ.

بۆيە ئەوئش جارىكىتر خۆى شار دەوہ و رۆئشت بۆ بەشى رۆژ ھەلاتى بەغدا و ھەر لەوئش - واتە: بە شاراوہىيى لە سالى (۳۲۹ك) - كۆچى دوایى كرده، رەحمەتى خۆى لى بىت و لە تاوانەكانى خۆش بىت و بە بەھەشتى بەرىن شادى بكات.

سبحان الله.. ئەم پياوہ دەسەلاتداران بەو شىئوہ مامەلەيان لە گەلدا كرددوہ كەچى لە ناو كتیبە كەيدا دەلئت: (ئەگەر كابر ايەكت بىنى دوعاى لە سولتان دەكرد بزانە ئەوہ خاوہن ئارەزووہ، بەلام ئەگەر كەسىكت بىنى دوعا بۆ سولتان دەكات بە چاكسازى ئەوا بزانە خاوہنى سوننەتە (ان شاء الله) بە راستى ئەو زانايانە قسەيان بۆ خوا كرددوہ نەك بۆ سەرخستنى خۆيان. ئايە ئەم ھەلويستە پىويستى بە تىفكرين و تىپرامان نىيە؟؟

محمدى كورپى مەھدى دەلئت: لە سالى بىست و سى (مەبەستى ۲۲۳ ك) كەوتنە دەستگىر كوردنى ھاورىكانى بەرپە ھارى ئەوئش خۆى شار دەوہ، بە دوای ھاورىكانىيەوہ دەگەران و مالەكانيان تالان كرا.

رەحمەتى خۆى لى بىت جار بە جار بە جار توشى ئىبتلا دەھات، ھەرگىز سەلامەت نەبوو لە دەست و دەمى بىدعەكاران كەچى ئەوئش ھەردەم دامەزراو بوو.

ابو يعلى لە ابن بطە وە دەگىرئتەوہ دەلئت: يەككە لەوانەى (بەرپە ھارى) يان خۆش دەويست كە ھەندى جار لە مەجلىسەكانى بەرپە ھارىدا ئامادە دەبوو كە سىكى

عه‌وام بوو رۆژئیک - له کاتی‌کدا سه‌رخۆش بوو- به‌ ته‌نیشته‌ که‌ سی‌کی بیده‌ه‌ چیه‌وه تیده‌په‌ری گۆیی لی بوو کابرای بیده‌ه‌ چی ده‌لئیت: ئه‌و هه‌نبه‌لییانه‌ (قسه‌ی به‌ هه‌نبه‌لیه‌کان گوت). ئه‌ویش گه‌رایه‌وه‌ پیتی گوت: هه‌نبه‌لییه‌کان سی به‌شن:

به‌شیکیان زاهیدن: رۆژوو ده‌گرن و نوێژ ده‌که‌ن.

به‌شیکێ تریان: ده‌نووسن و خه‌ریکی فیه‌هن.

به‌شه‌که‌ی تریان: ده‌ده‌ن له‌و که‌سانه‌ی جیاوازه‌ له‌ گه‌لئاندا نمونه‌ی تو، بۆیه‌ زله‌یه‌کی به‌ بنا گۆییدا دا ئازاری پی گه‌یاند.

ره‌حمه‌تی خوا له‌ به‌ریه‌هاری، به‌ پاسه‌تی که‌سی‌کی زانا و له‌ خواترس بوو، هه‌رده‌م ژیا‌نی له‌ گه‌یا‌ندنی دینی خوادا به‌سه‌ر بردوووه‌ و هه‌رگیز که‌مه‌رخه‌م نه‌بووه‌ له‌ دژایه‌تی کردنی بیده‌ه‌ و بیده‌ه‌کاران، داوا له‌ خوا ده‌که‌ین نمونه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ زۆر بیته‌.

به‌ناوی خوای گه‌وره و میهره‌بان

چمکیک له ژیانی شه‌یخ (صالح الفوزان)

ناوی ته‌واوی: شه‌یخ (صالح بن فوزان بن عبدالله آل الفوزان) له قه‌بیله‌ی (الدواسر)ه.

له (۱ ی مانگی ره‌جبه) ی سالی (۱۳۵۴)ک به‌رانبه‌ر (۱۹۳۵/۹/۲۸) له پارێزگای (القصیم) و له شاری (الشماسیه) له دایک بووه، له ته‌مه‌نی مندالییدا باوکی کۆچی دوا‌یی ده‌کات، هه‌ر له مندالییه‌وه فییری قورئانی پیروژ بووه و فییری بنه‌ماکانی خویندنه‌وه و نوسین بووه له سه‌ر ده‌ستی پیشه‌وا‌ی مزگه‌وتی شاره‌که‌ی خو‌ی، که پیشه‌وا‌یه‌کی زۆر زیره‌که‌و لیها‌توو بوو له خویندنه‌وه‌ی قورئاندا نه‌ویش شه‌یخ (حمود بن سلیمان التلال)ه ره‌حمه‌تی خوای لیّ بیّت، که له شاری (ضریه‌)ی ناوچه‌ی (القصیم) قازی بووه.

له سه‌ره‌تای ژیانیداو له سالی (۱۳۶۹)ک چوووه‌ته قوتابخانه‌ نيزامیکان و قوناغه‌کانی خویندنی بریوه تا‌کو گه‌یشتوه‌ته زانکۆ و له‌وی کۆلیژی شه‌ریعه‌ی له شاری (ریاض) ته‌واو کردوه و بره‌نامه‌ی (بکالوریوس)ی به ده‌ست هیناوه پاشان بره‌نامه‌ی ماسته‌ری به ده‌ست هیناوه له سه‌ر (کتاب المواریت) له زانستی میراتدا بووه به ناوی (التحقیقات المرضیة فی المباحث الفرضیة) پله‌ی نایاب (الامتياز)ی به ده‌ست هیناوه، هه‌مان کۆلیژ هه‌ستا به چاپکردنی ریساله‌که‌ی و وه‌کو سه‌رچاویه‌ک، تا‌کو ئیستا له‌به‌ر ده‌ستی قوتابیاندا‌یه‌و له کۆلیژه‌کانی شه‌ریعه‌دا ده‌خوینریت و نه‌مجار بره‌نامه‌ی دکتۆرای به ده‌ست هیناوه له هه‌مان کۆلیژ له‌سه‌ر بابه‌تی (خواردنه‌هه‌لال‌و

حرامه‌کان به به‌لگه‌وه) به ناوی (أحكام الأطعمة في الشريعة الإسلامية)، لیژنه‌ی گفت‌وگۆکۆش بریتی بوون له هه‌ریه‌ک له زانای پایه‌دار (عبدالله بن محمد بن حمید) ره‌حمه‌تی خوای لی‌بیت و زانای پایه‌دار (د. عبدالله بن عبدالمحسن التركي) تییدا ئه‌ندام بوون ریژدار (شه‌یخ عبدالرزاق عقیفی) سه‌ریه‌رشتیار بووه و پله‌ی (شرف‌ی) به ده‌ست هیناوه.

مامۆستاکانی:

له سه‌ر ده‌ستی کۆمه‌لێک مامۆستا و زانای ناودار ده‌رسی خویندوه له‌وانه:

۱. سماحة الشيخ محمد الأمين الشنقيطي - رحمه الله
۲. سماحة الشيخ عبدالرحمن السعدي - رحمه الله
۳. سماحة الشيخ ابراهيم بن عبيد العبد المحسن - رحمه الله
۴. سماحة الشيخ عبدالعزيز بن باز - رحمه الله
۵. سماحة الشيخ عبدالله بن حميد - رحمه الله
۶. فضيلة الشيخ عبدالرزاق عفيقي - رحمه الله
۷. فضيلة الشيخ صالح السكيتي - رحمه الله
۸. فضيلة الشيخ صالح البليهي - رحمه الله
۹. فضيلة الشيخ محمد السبيل - حفظه الله
۱۰. فضيلة الشيخ عبدالله بن صالح الخليفي - رحمه الله
۱۱. فضيلة الشيخ إبراهيم بن عقلاء الشعبي - رحمه الله
۱۲. فضيلة الشيخ محمد بن صالح المنصور - رحمه الله
۱۳. فضيلة الشيخ صالح العلي الناصر - رحمه الله

جگه له‌وانه له سه‌ر ده‌ستی چه‌ندين زانا له زانایانی ئه‌زه‌ر وانه‌ی فه‌رمووده و

ته‌فسیر و زمانی عه‌ره‌بی خویندوه.

كاره فەرمىيەكانى:

لە پاش دەرچونى لە كۆلئىشى شەرىعە وەكو مامۆستايەك لە پەيمانگاي زانستى لە رياض دادە مەزىت، ئەمجار دەگوازىتەو بە كۆلئىشى شەرىعە بە مەبەستى وانە وتنەو، ئەمجار بۆ (الدراسات العليا) لە كۆلئىشى (أصول الدين) ئەمجار لە (المعهد العالى القضائى)

ئەمجار بوو تە ئەندام لە (اللجنة الدائمة للافتاء والبحوث العلمية) و ئەندام لە (هيئة كبار العلماء) ھەروھە ئەندامە لە (المجمع الفقهي) لە مەككەى پىرۆز و ئەندامە لە لىژنەى سەرپەرشتى بانگخوازن لە ھەججدا و پيشەواو وتارىيژە لە مزگەوتى (الأمير متعب بن عبدالعزيز) و ئەندامە لە زانكۆى (الإمام محمد بن سعود الإسلامية).

ھەروھە بەشداری دەكات لە ولامدانەوھە لە بەرنامەى (نور على الدرب) و بەشداری دەكات لە گۆفارە زانستىيەكاندا و سەرپەرشتى قوتابىيانى ماستەر و دكتورا دەكات، سەدان قوتابى لە ژىر دەستى پەرەدە بوون.

نوسىنەكانى:

نوسىنەكانى شەيخ دەگاتە نزىكەى (۵۸) بەرھەم و ئىستاش بەردەوامە لە نوسىن، لە ديارترىنيان:

۱. (التحقيقات المرضية في المباحث الفرضية) لە زانستى مىراتدا، ھەر ئەويش ريسالەى ماستەرەكەيەتى.
۲. (أحكام الأطعمة في الشريعة الإسلامية) كە ريسالەى دكتوراكەيەتى.
۳. (الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد) بەرگىكى بچووكە.
۴. (شرح العقيدة الواسطية) بەرگىكى بچووكە.
۵. (البيان فيما أخطأ فيه بعض الكتاب) بەرگىكى گەورەيە.
۶. (مجموع محاضرات في العقيدة والدعوة) دوو بەرگە.

٧. (الخطب المنبرية في المناسبات العصرية) چوار بەرگه.
٨. (رسائل في مواضيع مختلفة).
٩. (مجموع فتاوى في العقيدة والفقہ) له بەرنامەکانى (نور على الدرب) وه لآمى داوہتەوہ چوار بەرگى لى نوسراوہتەوہ.
١٠. (نقد كتاب الحلال والحرام في الإسلام).
١١. (شرح كتاب التوحيد - للشيخ محمد بن عبد الوهاب)
١٢. (التعقيب على ما ذكره الخطيب في حق الشيخ محمد بن عبد الوهاب).
١٣. (الملخص الفقهي)
١٤. (إتحاف أهل الإيمان بدروس شهر رمضان).
١٥. (الضيء اللامع من الأحاديث القدسية الجوامع).
١٦. (بيان ما يفعله الحاج والمعتمرون).
١٧. (كتاب التوحيد) دوو بەشە له قوناغى ئامادەيى وه كو مەنەهەج دەخوینریت.
١٨. (فتاوى ومقالات نشرت في مجلة الدعوة).
١٩. (البدع والمحدثات وما لا أصل له).
٢٠. (مجالس شهر رمضان المبارك).
٢١. (عقيدة التوحيد).
٢٢. (أضواء من فتاوى ابن تيمية).
٢٣. (بحوث فقهية في قضايا عصرية).
٢٤. (محاضرات في العقيدة والدعوة).
٢٥. (شرح كتاب كشف الشبهات).
٢٦. (فقه وفتاوى البيوع).
٢٧. (دروس من القرآن الكريم).
٢٨. (زاد المستقنع).

۲۹. (الملخص في شرح كتاب التوحيد).
۳۰. (إعانة المستفيد بشرح كتاب التوحيد).
۳۱. (شرح مسائل الجاهلية).
۳۲. (حكم الاحتفال بذكرى المولد النبوي).
۳۳. (المنتقى).
۳۴. (لمحة عن الفرق).
۳۵. (الإيمان بالملائكة وأثره في حياة الأمة).
۳۶. (مجمل عقيدة السلف الصالح).
۳۷. (البيان بالدليل لما في نصيحة الرفاعي ومقدمة البوطي من الكذب الواضح والتضليل).
۳۸. (حقيقة التصوف).
۳۹. (من مشكلات الشباب).
۴۰. (وجوب التحاكم إلى ما أنزله الله).
۴۱. (الفرق بين البيع والربا).
۴۲. (مسائل في الإيمان).
۴۳. (التعليقات المختصرة على متن العقيدة الطحاوية).
۴۴. (تدبير القرآن).
۴۵. (من أعلام المجددين في الإسلام).
۴۶. (وجوب التثبت في الأخبار واحترام العلماء).
۴۷. (من أصول عقيدة أهل السنة والجماعة).
۴۸. (دور المرأة في تربية الأسرة).
۴۹. (معنى لا إله إلا الله).

۵۰. (شرح كتاب شرح السنه للإمام البربهاري).
 ۵۱. (شرح نواقض الإسلام).
 ۵۲. (التوحيد في القرآن).
 ۵۳. (التحذير من الفوضى والفتن والمظاهرات).
 ۵۴. (كتاب مناسك الحج والعمرة).
 ۵۵. (مختصر أحكام الجنائن).
 ۵۶. (أسئلة وأجوبة في مسائل الإيمان والكفر).

تەزكیە كۆردى لە لایەن زانا پانەو:

۱/ كاتىك پرسىيار كرا لە (شەيخ عبدالعزیز بن بان): لە پاش تۆ پرسىيار لە كى بکەين؟ فەرمووى: شەيخ صالح الفوزان، وتیان: ئايە پرسىيار لە فلان بکەين؟ فەرمووى: فلان فەقیهە، پرسىيار لە شەيخ صالح بکەن.

هەرودەها شەيخ (بن بان) فەرموویەتى: شەيخ (صالح الفوزان) و شەيخ (صالح بن غصون) لە باشترین زاناكانن و خاوەنى عەقیدە یەکی پاك و چاکن و لە ئەهلى فەزڵن و لە فەقیهەكانى ئەم دینەن.

۲/ هەرودەها شەيخ (محمد المنجد) پرسىيارى لە (محمد العثيمين) کرد - لە كاتى ئەو نەخۆشییەى كە كۆچى دواى کرد: - ئامۆزگاریم دەكەیت پرسىيار لە كى بکەم لە پاش تۆ؟ شەيخ ابن العثيمين هەندى بىرى كۆردەو و ئەمجار فەرمووى: پرسىيار بکە لە شەيخ صالح الفوزان چونكە ئەو كەسىكى فەقیهە و خاوەنى دینە.

۳/ زاناى پايەدار (ابن غديان) ی تەزكیەى كۆردەو بە خاوەن زانست ناوى بۆردەو.

۴/ شەيخ رەبیع بن هادی المدخلى دەلێت: (سویند بە خوا خۆزگە دەخوایم پێش شەيخ صالح الفوزان و شەيخ صالح اللحيدان بمرم، سویند بە خوا ئەگەر سەرپشك بکرایەم ئەوا مردنى پێش ئەوانم هەلدەبژارد، جا نازانم دۇنيا چى بە سەر دیت ئەگەر ئەوان بمرن.

بە ناوی خۆای گەورەو میهرەبان

ئیمامی (بەرەهاری) دەفەر مۆیت: (الحمد لله الذي هدانا للإسلام، وَمَنْ عَلَيْنَا بِهِ، وَأَخْرَجَنَا فِي خَيْرِ أُمَّةٍ، فَسَأَلَهُ التَّوْفِيقَ لِمَا يُحِبُّ وَيَرْضَى، وَالْحَفِظَ مِمَّا يَكْرَهُ وَيَسْخَطُ).

واتە: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خۆایەى پێنمویى کردووین بۆ ئیسلام و بەو ئیسلامە منەت و فەزلى خۆی پێزانده بەسەرمانداو لە باشترین ئوممەت دەریچواندووین، بۆیە داواى لى دەکەین تەو فایزمان بدات بۆ ئەوێ پێی خۆشەو پێی پازیبە و بمانپاریزی لێوەى پێی ناخۆشەو پێی توورە دەبێ).

پاڤە:

ئەم چەند وشانەى سەرەو دەستپێک و پێشەکی کتیبەگەیه، سەرەتا بە (الحمد لله) دەستی پێکردو، وەکو کارکردنیک بە سوننەتى پێغمەبەرى خوا (ﷺ)، چونکە پێغمەبەرى خوا (ﷺ) لە نووسین و تارەکانیدا بە سوپاس و ستایشى خوا دەستی پێ دەکرد، بەم شێوەش سەلەفى صالح و زانایان لە نووسین و تارەکانیدا دەستیان پێ دەکرد، کتیبەکانیان بە (بسم الله الرحمن الرحيم) دەست پێ دەکەن، وەکو شوینکەوتنى قورئانى پیرۆز، هەرەها بە (الحمد لله رب العالمين) دەستی پێ کردو وەکو شوینکەوتنى پێغمەبەرى خوا (ﷺ) چونکە ئەو ئەگەر بیویستایە و تارىک بدات یان قسەیهک بکات یان لەشتى خەلگى ئاگادار بکرایەتەو ئەو سوپاس و ستایشى خۆای دەکرد و ئەمجار ئەوێ بیویستایە پوونى بکاتەو پوونى دەکردو، جا نوسەرى ئەم

کتیبه‌ی ئه‌م به‌رنامه‌ی گرتوه‌ته به‌ر وه‌کو شوینکه‌وتنی پیشینی خۆی ئه‌ویش ده‌ست پیکردنه به (الحمد لله).

مانای (الحمد لله) واتا: هه‌موو جۆره سوپاس و ستایشیک ته‌نها بۆ خوايه، (الحمد): بریتیه له مه‌دح و سه‌نا بۆ ئه‌و که‌سه‌ی مه‌دح ده‌کریت، جا خوای گه‌وره سوپاس و ستایشی ده‌کریت له‌به‌ر زاتی خۆی، سوپاس و ستایش ده‌کریت له‌به‌ر ناو و سیفه‌ته‌کانی، سوپاس و ستایش ده‌کریت له‌به‌ر کاره‌کانی، بۆیه هه‌موو جۆره سوپاس و ستایشیک بۆ ئه‌وه، چونکه هه‌موو نیعه‌ته‌کان له‌ئه‌وه‌یه، جگه له‌خوا ستایش ده‌کریت به‌گویره‌ی ئه‌و چاکه‌ی کردوویه‌تی، به‌لام ستایشی په‌هاو بی که‌م و کوپه‌ی و گشتگیر ته‌نها بۆ خوايه، بۆیه دروست نییه بلاییت: (الحمد لفلان) به‌مانای (الاستغراق) ئه‌مه دروست نییه بۆ هه‌چ که‌سێک ته‌نها بۆ خوا نه‌بی، هه‌روه‌کو له‌قورئاندا هاتوه: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۲) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳) الْفَاتِحَةِ) واته: (ته‌واوی جۆره‌کانی سوپاس و ستایش ته‌نها هه‌ر بۆ خوايه په‌روه‌ردگاری ئاده‌می و فریشته و گشت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و بوونه‌وه‌ره، په‌روه‌ردگاری ته‌واوی جیهانه‌کانه (۲) به‌خشنده‌ی به‌به‌زه‌یی میهره‌بانه، به‌زه‌بیه‌که‌ی ئیجگار فراوانه، میهره‌بانیه‌که‌ی به‌رده‌وام و نه‌پراویه (۳).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ (۱) الْأَنْعَامِ) واته: هه‌موو جۆره سوپاس و ستایشیک ته‌نها و ته‌نها بۆ ئه‌و خوايه ته‌واوی جیهانه‌کان و زه‌وی به‌ده‌یه‌ناو تاریکاییه‌کان و په‌وناکیشی داھینا).

۲ / له‌ته‌فسیر کردنی ئایه‌ته‌کاندا پشتم به‌ته‌فسیری (رامان) به‌ستوه له‌دانانی ریزدار (ئه‌حمه‌د کاکه‌مه‌حمود) خوا له‌تاوانه‌کانی ئیعه و ئه‌ویش خۆش بیته، بۆیه ته‌فسیر کردنی هه‌موو ئایه‌ته‌کانی ناو ئه‌م کتیبه له‌و ته‌فسیره‌وه وه‌رگه‌راوه .

ده‌فه‌رموئیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱) فاطر) واته: (سوپاس و ستاییش و شوکرانه هر بق‌خوای به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی).

به‌لام بلئیت: (أشکر فلان) (سوپاسی فلان که س ده‌که‌م) یان (أحمدُ فلانا علی کذا وکذا) (سوپاسی فلان که س ده‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌و شته‌و ئه‌و شته) به‌مانای تاییه‌تمه‌ندکردن و دیاریکردنی ئه‌و شته‌ی به‌هویه‌وه سوپاس و ستاییشی که سه‌که‌ت کردوه ئه‌وا ئاساییه به‌لام نه‌گه‌ر بلئیت: (الحمد لفلان) ئه‌وا دروست نییه، ته‌نها له‌حقی خوادا نه‌بیئت.

(الله): ناویکه له‌ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌و مانا‌که‌ی (په‌رستراو) ده‌گرێته‌وه، چونکه (الالوهیة) مانای په‌رستنه.

ئه‌مه‌ش ناویکه ته‌نها به‌خوای گه‌وره‌ ده‌گوتریت، هه‌رگیز هیچ که‌سیکی تر ئه‌و ناوه‌ی له‌خۆی نه‌ناوه، ته‌نانه‌ت زۆرداره‌کان و کافره‌ بی‌برواکانیش، هیچ یه‌کێک له‌وان ناوی خۆی نه‌ناوه (الله)، فیرعه‌ون نه‌یگوت: (انا الله) به‌لکو گوتی: — (أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى (۲۴) النازعات) (واته: من په‌روه‌ردگاری به‌رزو بلندی ئیوه‌م) جا ئه‌م ناوه‌ تاییه‌ته به‌خوداوه.

(رب العالمین): (الرب) مانای: خاوه‌ن و فه‌رمانپه‌واو سه‌ردار دیت، (العالمین) کۆی وشه‌ی (عالم) ه، ئه‌ویش بریتییه له‌هه‌موو دروستکاره‌کان، خوای گه‌وره‌ش په‌روردگار و دروستکارو به‌پێوه‌به‌رو په‌رستراو و خوای ئه‌وانه.

مه‌به‌ست له: (الحمد لله الذي هدانا للإسلام):

ئیسلام گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا (۳) المائدة) واته: واه له ئه‌مپووه به‌رنامه‌و ئاینه‌که تانم به‌پایان گه‌یاندوه نیعمه‌ت و به‌خششی خۆم بۆ ته‌واو کردن، ئیسلامیشم به‌به‌رنامه‌و ئاین بۆ هه‌لبژاردن).

جا به ئیسلام نیعمه‌ته‌کان ته‌واو بوو بۆ موسلمانان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا (۵۸) يونس) واته: (بلى: ده‌بى ته‌نها به‌به‌ره‌و میهره‌بانى خوا _ واته به‌قورئان و ئیسلامی پیروژ _ خویشحال و دلشاد بین).

(فضل الله): بریتییه له ئیسلام، (الرحمة): بریتییه له‌قورئان، بۆیه با دلخۆش و به‌خته‌وه‌ر بن به ئیسلام و قورئان.

ئه‌مه‌ش دانپێدانانی‌که له‌تۆوه که‌وا ته‌نها فه‌زلی خوايه له هیدایه‌ت دانت بۆ ئیسلام و به‌رینمویی کردنت بۆی و دامه‌زراو بوونت له‌سه‌ری، ئه‌مه فه‌زلی‌که له خوداوه، نه‌ک به تواناو هیزی خۆت، به‌لکو ئه‌وه ته‌وفیقی‌که له خوداوه، هه‌ر ئه‌وه هیدایه‌تی تۆی داوه، بۆیه ئه‌هلی به‌هه‌شت کاتى ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه له‌پوژی قیامه‌تدا ده‌لین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ (۴۳) الأعراف) واته: سوپاس ته‌نها بۆ ئه‌و خوايه له دونیادا ئیمه‌ی خسته سه‌ر ئه‌م رێگه‌یه‌و رینمایى کردین بۆ کارو کرده‌وه‌ی باش و لێره‌یش پاداشی ئاواى داینه‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر خۆی رینمایى نه‌کردباین هه‌رگیز ریمان ده‌رنه‌ده‌کردو به‌ختیار نه‌ده‌بوین).

مه‌به‌ست له: (ومنَّ علينا به):

ئیسلام منه‌تیکه له‌خوداوه، ئە‌گەر نا‌خوای گه‌وره پئویست نییه له‌سه‌ری هیچ شتیک بۆ هیچ که‌سیک بکات، به‌لکو ئە‌وه‌زلی خو‌ی داوه به‌سه‌ر به‌نده‌کانی به‌ئیسلام و نیعمه‌ته‌کان و له‌ش ساغی و ته‌ندروستی و پزق و پۆزی.

مه‌به‌ست له: (واخرجنا فی خیر امة).

له‌و ئایه‌ته‌وه وه‌ریگرتوه که ده‌فه‌رمویت: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ (۱۱۰) آل عمران) واته: ئیوه چاکترین ئوممه‌ت و کۆمه‌لن، هینراونه‌ته ئە‌م سه‌رزه‌وییه بۆ که‌ک گه‌یاندن به‌مه‌ردم و رینمایی کردنیان).

جا مه‌به‌ست له: (كُنْتُمْ) ئە‌مه به‌موسلمانان ده‌لئیت: (خَيْرَ أُمَّةٍ) واته: باشترین ئوممه‌ته‌کان و (الامة) مه‌به‌ستی کۆمه‌ل و جه‌ماعه‌ته، (خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) تیفک‌ره‌و له‌و وشه‌یه: (لِلنَّاسِ) چاکه‌و خه‌یری ئە‌م ئوممه‌ته‌ته‌ها بۆ خو‌ی نییه، به‌لکو تیده‌په‌ری بۆ خه‌لکی تر له‌بانگه‌واز و جه‌هاد و فیک‌کردن و پینمویی، ته‌ها به‌س نییه بۆ موسلمان فیک‌بیت و کاربکات بۆ خو‌ی و واز له‌خه‌لکی به‌ینی، به‌لکو ده‌بی ئە‌م بانگه‌وازه‌ بۆ بکاته‌وه، زانست و زانیاری بۆ بکاته‌وه، خه‌یرو چاکه‌ بۆ بکاته‌وه، بانگه‌واز بکات بۆ خوا و فه‌رمان به‌چاکه‌و نه‌ه‌ی بکات له‌خه‌راپه، ئە‌و کاته‌ ده‌بیته ئە‌ندامیکی کارا له‌کۆمه‌لگای موسلماناندا، ئە‌و ئایه‌ته‌ی ده‌فه‌رمویت: (أَخْرِجَتْ لِلنَّاسِ) واته: ته‌ها بۆ خو‌یان ده‌رنه‌چوون، به‌لکو خو‌ای گه‌وره ئە‌وانی بۆ خه‌لکی ده‌رکردوه (ناردوه).

مه‌به‌ست له: (فَسأله التوفيق لما يجب ويرضى):

موسلمان داوای دامه‌زراوی له‌خوا ده‌کات، هه‌رچه‌نده‌ه‌ق بناستی و کاری پێ بکات و باوه‌ری پێ هه‌بیت، هه‌رگیز دلتیا نییه ده‌ترسیت دلی له‌سه‌ری لاریبیته‌وه و

لاچیت و توشى فیتنه بیئت، به وهى به ره و فیتنه بروت و بیهوی لئی تیپه پ بیت و له پێگای خوی گه وه گومرا بیت، بویه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده یفه رموو: (یا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك) واته: ئەى ئەو كه سه ی دلە كان ئە مدیو ئە ودیو ده كه بیت دلم له سه ر دینه كه ت دامه زراو بكه) خو شه ویستی خوا ئیبراھیم (عليه الصلاة والسلام) له دوعا كه یدا ده یفه رموو: (وَاجْتَنِبِي وَبِيِّ أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵) رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ (۳۶) ابراهیم) واته: خوا یه! خۆم و کوپه كانم له بته پهرستی وه دوورخه (۳۵) ئەى په روه ردگارم! به راستی ئەو بتانه خه لکیکی زۆریان سه ر لیشیواو و گومرا کردوه (۳۶).

له خۆی ترسا، ئا به م شیوه یه هه رکاتیک كه سیک ئیمانی به هیزتر بیت به خوا ئەو ده ترسیت و دلنیا نابیت له فیتنه، هه رگیز ته زکیه ی خۆی ناکات، به لکو داوا له خوی گه وه ده کات دامه زراوی بکات، هه موو کاتیک داواى ئاخو خه یری لئ ده کات و له ئاخو شه پی ده ترسیت و له فیتنه کان ده ترسیت و له پی لادان و گومرا بوون و بانگه وازکارانی خراپه ده ترسیت.

مه به ست له: (والحفظ مما یکره ویسخط):

خوی گه وه ته و فیکمان بدات بۆ ئەوه ی پیی خو شه و پیی پازییبه له کرده وه کان و قسه کان و بیروبا وه په کان و دوورمان بخاته وه له وه ی توورپه ی ده کات له قسه کان و کرده وه کان و بیروبا وه په کان، هه رخۆی پینموی کاره و هه ر ئەو ته و فیکمان ده دات و هه رخۆی پینیشانده رو رابه ره.

﴿۱﴾ نوسەر دەئیت: (اعلموا أن الإسلام هو السنة والسنة هي الإسلام، ولا يقوم أحدهما إلا بالآخر).

واتە: بزانی ئیسلام بریتییه له سوننەت و سوننەتیش بریتییه له ئیسلام و هیچ یەکیکیان بە بى ئەویتر راست نابیتەو.

پاڤە:

مەبەست له: (اعلم).

ئەم وشە یە بۆ بایە خدانە، مانای (اعلم) واتە: بزانه، فیربە، چۆن دەزانیت ئیسلام سوننەتە؟ ئەگەر فیر بویت ئەو کاتە ئەو دەزانیت.

جا (اعلم) وشە یە کە دەیهینن بۆ ئەو هی بزانیت ئەو هی له پاش ئەو دیت بایە خدارە، ھەر وە کو خوای گەر دەفەر مویت: (فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَعْفِزَ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ (۱۹) محمد) واتە: بزانه بى گومان جگە له (الله) هیچ پەرستراویکی ھەق نییە مافی پەرستنی ببی، دەسا تۆش لە سەر ئەو بیروباوەرە سابت بەو ھەرگیز نەگۆریت، بۆ خۆت و ئیمانداران لە پیاوان و ژنان داوای لیبووردنی گوناھان بکە).

واتە: مانای (لا اله الا الله) فیربە و بزانه و کاری پى بکە، (اعلموا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۹۸) المائدة) واتە: دەبى ئەو ھش بزانی بەراستی خوا لە سزاداندا زۆر توندو سەختگیرە بۆ کەسى لە بپیارەکانى سەرپىچی بکات بى گومانیشبن ھەر خوایە تاوان پۆشە، دلۆقان و میھرەبانە).

جا وشەى (اعلم) یان (اعلموا) دەیهینن بۆ بایە خدان بەو هی پاش خۆى دیت.

مه‌به‌ست له: (الاسلام هو السنة والسنة هي الاسلام).

واته: ئیسلام ئه‌و پښگایه‌یه پښغه‌مبه‌ران هیناویانه (علیهم الصلاة والسلام)، هه‌موو پښغه‌مبه‌راننش (علیهم الصلاة والسلام) ئیسلامیان هیناوه، جا هه‌موو پښغه‌مبه‌ریک بانگه‌وازی بۆ خوا کردوه، له‌لایهن خوداوه شه‌ریعه‌تیکی هیناوه، ئه‌وه‌ش ئیسلامه، که‌واته ئیسلام بریتییه له‌ په‌رستنی خوا به‌تاک و ته‌نهایی له‌ هه‌موو کاتیکیدا به‌ پیتی ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی خۆی دایرپژاوه، خوای گه‌وره بۆ پښغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) شه‌ریعیکی داناوه بۆ کاتیکی (ماوه‌یه‌کی) دیاریکراوه پاشان نه‌سخی ده‌کاته‌وه، جا ئه‌گه‌ر هه‌ر شه‌ریعه‌تیکی نه‌سخ کرایه‌وه ئه‌وا کارکردن به‌ (ناسخ)ه‌که (واته ئه‌وه‌ی له‌ پاشدا هاتوه و پیشی خۆی نه‌سخ کردوه‌ته‌وه) بریتییه له‌ ئیسلام، تا‌کو خوای گه‌وره (محمدی ﷺ) ره‌وانه‌ کردو به‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کانی پیش خۆی نه‌سخ کرده‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ (۳۸) يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْثِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۳۹) الرعد) واته: بۆ هه‌موو سه‌رده‌م و بۆ هه‌موو کاریک بریارو نامه‌یه‌کی تاییه‌تی هه‌یه (۳۸) خوا هه‌ر کامیکیانی ویستبێ لای بدا ئه‌وا لایداوه و سپریه‌تییه‌وه هه‌ر شتیکیشی ویستبێ ده‌یه‌یلێته‌وه و دایک و سه‌رچاوه‌ی هه‌موو کتیبه‌ ئاسمانییه‌کان لای خوای گه‌وره‌یه (۳۹).

حا ئیسلام بریتییه له‌وه‌ی پښغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) هیناویانه له‌ بانگه‌وازو کارکردن له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکیدا به‌ گوێپه‌ری خۆی، تا‌کو خوای گه‌وره (محمدی ﷺ) ره‌وانه‌ کرد، چیتر ئیسلام بریتییه ته‌نها له‌ شه‌رعه‌ی ئه‌و هیناویه‌تی، جا هه‌ر که‌سبێک له‌ سه‌ر دینه‌کانی پیشوو بمینێته‌وه و باوه‌ر به‌ (محمدی ﷺ) نه‌کات ئه‌وا موسلمان نییه، چونکه ملکه‌چی خوا نه‌بووه و گوێپه‌ری ئه‌و پښغه‌مبه‌ره (محمدی ﷺ) نه‌بوه،

چونکه ئەوهى ئەو لەسەرى بوه تەواو بوه و نەسخ كرايه وه، مانه وه لەسەر دینه نەسخراوه كه دینی خوا نییه بەلكو كار كردن به دینه (ناسخ) ه كه دینه.

مه به ست له: (والسنة هي الاسلام).

جیاوازی له نیتواناندا نییه، ئەگەر (سوننەت) مان بە پێگا راشه كرد ئەوا هیچ جیاوازییهك له نیتوان ئەو و ئیسلامدا نییه.

مه به ست له: (ولا يقوم احدهما الا بالآخر).

ئیسلام راست نابیتە وه و دروست نابیت تەنها به سوننەت نەبیت، سوننەتیش راست نابیتە وه تەنها به ئیسلام نەبیت، جا ئەو كه سهى بانگه شهى ئیسلام ده كات و كار به سوننەت ناكات _ و اتا پێگا كه ی پێغه مبهرى خوا (ﷺ) _ ئەوه موسلمان نییه، ئەو كه سهش فیری سوننەت ده بیت و تەسلیمی خوا نابیت ئەوه موسلمان نییه هه چه نده سوننەتیش بناسیت، بۆیه پێویسته هه ردوکیان له كه سه كه دا هه بیت.

﴿۲﴾ نوسەر دەئىت: (فمن السنة لزوم الجماعة، فمن رغب غير الجماعة وفارقها فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه وكان ضالا مضلا).

واتە: ھەر لە سوننە تدايە دەست گرتن بە جەماعەتە ھە، جا ھەر كەسى حەزى لە جەماعە نە كەردوو لىي جيا بو ھە ئەوا گرىي ئىسلامى لە ملى خۆى دامالئىيە ھە دەبىتە كە سىكى گومراو گومراكەر).

پاڤە:

مە بە ست لە: (فمن السنة لزوم الجماعة).

كە ھابوو لە بەر ئە ھەى ئىسلام برىتئىيە لە سوننەت ھە سوننەتئىش برىتئىيە لە ئىسلام، ئەوا سوننەت چە ند جۆرئىكە، (فمن السنة لزوم الجماعة) واتە: دەست گرتن بە جەماعەتى موسلمانانە ھە، مە بە ست لە جەماعەت لئىرە دا: جەماعەتى موسلمانانە ئەوانەى لە سەر حە قن.

بە لام ئە ھە كۆمە لانەى لە سەر حە ق نىن ئەوا لە پاستىدا پئىيان ناگوتئىت جەماعەت، ھەر جەماعەتئىك لە سەر گومرايى كۆبوونە ھە يان لە سەر بەرنامە يەك جياواز لە ئىسلام يان لە سەر پئىگايەك جياواز لە ئىسلام ئەوا لە پاستىدا پئى ناگوتئىت ئە ھە جەماعەتەى پئوىست ھە خواز ھە ھە دحكرا ھە.

جا ئە ھە جەماعەتەى لئىرە دا مە بە ستئىتى: ئەوانەن لە سەر حە قن، پئوىست ھە مەرج نىيە ئە ھە جەماعەتە زۆرىن، بە لكو ئە گەر تەنھا يەك كە سىش لە سەر حە ق بوو ئە ھە برىتئىيە لە جەماعەت، كە واتە جەماعەت: ئەوانەن لە سەر حە قن، جا ئە گەر كە م بن يان زۆر، پئوىستە دەست بگرىن بە ھە كە سانە ھە لە سەر حە قن، جياوازو ناكۆك نە بىت لە گەل ئە ھە جەماعەتەى لە سەر حە قن، بە لكو دەبى تۆيش لە گەل ئەواندا لە سەر حە ق بىت، جا ھەر كە سىك جيا بو ھە ھە لە جەماعەت ئەوا لە پاشاندا پوونى دە كە ينە ھە (إن شاء الله).

دەستگرتن بە جەماعەتەو، واتە: دەرنەچىت دژى ئەوانو جياواز نەبىت لەگە ئياندا.

مەبەست لە: (فمن رغب غير الجماعة وفاقها فقد خلع ربة الاسلام من عنقه).

ئەمە دەقى ئەو فەرموودەىە كە دەفەر مویت: (من فارق الجماعة قيد شبر فقد خلع ربة لإسلام من عنقه) واتە: ھەر كە سىڭ لە جەماعەت جيا بوو، بە ئەندازەى بىستىڭ ئەوا گرتى ئىسلامى لە ملى خۆى دامالئو.

بە راستى ئەمە ھەر پەشەىە كى توندە، جا ئەگەر جياوازيبە كە لە عەقیدە دا بوو، بە شىوہەىە ك جگە لە خوا بپەرستىت ئەو كوفرە، ئەگەر ھاتوو جياوازيبە كە شتىكى تر بىت ئەو كومراییە، جا جياوازي كىردن لەگەل جەماعەتدا (لە جەماعەت جيا بونەو) ھىچ خەبىرىكى تىدا نىبە، لە فەرموودەىە كدا ھاتو: (عليكم بالجماعة فان يد الله على جماعة) واتە: دەست بگىرن بە جەماعەتەو، چونكە دەستى خوا لە گەل جەماعەتداىە).

كاتىڭ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوالى دا بە (حذيفة بن كوفى يەمان) دەربارەى بوودانى فىتنەو جياوازيبە كان، (حذيفة) پىئى فەر موو: چى فەرمانىڭم پىئى دەكەيت نەگەر كە بىشتمە ئەو پۆژە؟ فەر مووى (ﷺ): (أن تلزم جماعة المسلمين وإمامهم) واتە:

۵ / صحيح : أخرجه الترمذي (۲۸۶۳) وأحمد (۱۳۰/۴، ۲۰۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۷۲۴).

۶ / رواه أحمد والحميدي والترمذي والنسائي وابن حبان والحاكم قال الترمذي : (حسن صحيح غريب من هذا الوجه) وصححه ابن حبان والحاكم وواقفه الذهبي.

۷ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۴۱۱، ۶۶۷۳) ومسلم (۱۸۴۷).

دەست بە جەماعت و پېشەواى مۇسلمانانەۋە بگرە) كەۋاتە: جەماعت دوست نابىت و نىيە بەبى دوو مەرج:—

يەكەم: دەبى بەرنامەيان قورئان و سوننەت بىت، بەرنامەيان مەزھەبى فلان و قسەى فلان نەبىت بەلكو تەنھا قورئان و سوننەت بىت.

دوۋەم: دەبى پېشەوايەكى مۇسلمانى ھەبىت سەركردايەتى بكات و بگەرپتەۋە بۆ لاي، ناكرىت جەماعت كۆ بىتتەۋە بە بى پېشەۋا، دەبى پېشەوايەك ھەبىت و بىتتە سەرچاۋەيان، بۆيە بە (حذيفە)ى فەرموو: دەست بە جەماعت و پېشەواى مۇسلمانانەۋە بگرە) حذيفە فەرموى: (فان لم يكن لهم جماعة ولا إمام؟) واتە: ئەگەر مۇسلمانان جەماعتىك و پېشەوايەكيان نەبوو؟ پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى: (تعترل تلك الفرق) واتە: دووربىكەۋە لەو كۆمەلانە) فەرمانى پىكرد دووربىكەۋىتەۋە لەو كۆمەلانەۋە تەنھا دەبىت لەگەل جەماعتى مۇسلماناندا بىت، لەگەل ھىچ جەماعتىكدا نەبىت جگە لە جەماعتى مۇسلمانان، بەلكو تەنھا خۆى بمىننيتەۋە لەسەر حەق تاكو مردن يەخەى پى دەگرى ئەۋ ھىشتا بەۋ شىۋەيە بى.

لەمەدا ئەۋە دەردەكەۋىت دەبى مۇسلمان لەگەل ئەۋ كۆمەلانەدا نەبىت جىاوازن لە بەرنامەى حەق، جەماعتىش نابىت بەبى دوو مەرج:— دەبى بەرنامەيان قورئان و سوننەت و مەنھەجى سەلەفى صالح بىت، دەبى پېشەوايەكى مۇسلمانان ھەبىت سەركردايەتياى بكات و بگەرپتەۋە بۆ لاي، جا دىن نابىت و نىيە بەبى جەماعت، جەماعتىش نابىت و نىيە بەبى پېشەۋا، پېشەۋاش نابىت و نىيە بەبى گوپرايەلى، ئەمە بەرنامەى مۇسلمانانە، ئەمەش ئەۋ سوننەتەيە پاقەى دەكات _ پەحمەتى خۋاى لىبىت .

ئەمەش ئەو ھى تېدا بەدى دەكرىت ئەھى لىكراوھ لە ناوازەھى (الشوذ) لە بۆچوون و جىاوازيه كاندا، دەبى موسلمان دەست بە جەماعەتەو بەگرىت چونكە ئەوان لەسەر گومرايى نىن.

مەبەست لە: (خلع ربة الاسلام من عنقة).

لە نەرىتى عەرەبدا ئەو ھەبوو پەتېكىيان (گورىسېكىيان) دەكرده مىلى مەرەكانەو ھە بۆ ئەو ھى جىاواز نەبن و بىز نەبن و گورگ نەيانخوات، ئەم پەتانە (گورىسانە) ھەموويان بەسترا بوونە پەتېكەو ھەموويان كۆدەكانەو بە مەبەستى پاراستنيان، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەستگرتنى بە جەماعەتەو بەو كارەى شوپھاندو، بۆيە جەماعەت پارىزەرە لەو شتانەى بەھەلا كەتدا دەتەبن، وەكو ئەو پەتەى دەكرىتە مىلى مەرەكانەو لە گورگ دەپيارىزىت و لەبىز بوون دەپيارىزىت.

مەبەست لە: (وكان ضالاً مضالاً).

خودى خۆى گومرايە لەسەر رىگا، گومراكەرى جگە لە خۆيەتى، گومرايە لە خودى خۆيدا، گومراكەرە بۆ ئەو كەسانەى چاوى لى دەكەن و شوپىنى دەكەن، خواى گەورە دەفەر مويت: (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (۱۱۵) النساء) واتە: ھەركە سىك پاش ئەو ھى رىگەى ھەق و راستى بۆ دەركەوت و شارەزاي دىنى خوا بوو دژايەتى پىغەمبەر (ﷺ) بكاو رىگا و رىبازى بەگرىتە بەر، رىگاي راستى باو ەرداران نەبىت، ئىمەيش پەوى ئەكەينە ئەو بەرنامە و رىگايە بە ئارەزوى خۆى لە دونيادا ھەلىبىژاردو، ئاى كە دۆزەخ جى و رىيەكى رۆر سامناك و خراپە و بۆيان ئامادەكراو.

بۆيە پىويستە لەسەر موسلمان شوپىنى رىگاي ئيمانداران بكەو يت و جىاواز نەبىت لەگەلىاندا و لەوان نامۆ (شاذ) نەبىت.

﴿٣﴾ نوسەر دەئیت: (والأساس الذي تبني عليه الجماعة: هم أصحاب محمد ﷺ) ورحمهم الله أجمعين، وهم أهل السنة والجماعة، فمن لم يأخذ عنهم فقد ضل وابتدع، وكل بدعة ضلالة والضلالة وأهلها في النار^١.

واته: ئەو بنەمایەى جەماعەتى لەسەر بنیات دەنریت بریتییە لە: هاوہ لانی (محمد) (ﷺ) رەزاو رەحمەتى خوا لەھەموویان بێت، ئەوانیش ئەھلى سوننەو جەماعەتن، جا ھەر كەسێك لەوانەو ھەرنەگرتیت ئەوا گومپرابووھو بیدعەى كردوھ، ھەموو بیدعەى كەش گومپراییەو گومپرایى و ئەھلەكەیشى لەئاگردان.

پاڤه:

مەبەست لە: (والاساس الذى تبني عليه الجماعة).

ئەو جەماعەتە كامەى ئەمە ئاكارو سیفاتیانە؟ ئەوانە ھاوپی و ھاوہلى (محمد)ن و ئەوانەى لە پاش ئەوان ھاتن لە شوینكەوتوان و شوینكەوتەى شوینكەوتوان و سى سەدە چاكەكە، ئەوانە بریتین لە جەماعەت، ئەو كەسانەى شوینى ئەوان دەكەون و لەوانەى پاش ئەوان ھاتن، ئەوانە ئەو جەماعەتەن كە (واجب) ھەو پێویستە لەسەر موسلمان لەگەڵیاندا بێت، ھەرچەندە تووش ئەو ئازارە بێت كە تووشى دەبێت، تووشى ھەرەشە بێت، تووشى تانە لێدان و ھێرش كردنەسەر بێت لەلایەن ئەوانەو، كەچى ئارام دەگرتیت، بەرگە دەگرتیت، چونكە ئەو لەسەر ھەقە، بۆیە ھەرگیز لاناڤات لەھەق، بەلكو ئارام دەگرتیت لەسەر ئەوھى تووشى دەبێت، ئەگەر نا ئەو دەبیتە ئامانجێك بۆ نەیاران و بانگەوازكارانى خرابەكارى و بانگەوازكارانى گومپرایى.

١ / ھەروەكو لە فەرمودەى: (كل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار) أخرجه النسائي (١٥٧٨) وابن خزيمة

(١٧٨٥) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (١٣٥٣).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ (۱۰۰) التوبة) واته: - له‌ده‌سته‌ی به‌که‌می پئیشه‌نگی کۆچه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی ئه‌وانیش خوا پازی بوو لیان و ئه‌وانیش له‌خوا پازی بوون).

خوای گه‌وره کاتی باسی کۆچه‌ران و پشتیوانان ده‌کات له‌سوره‌تی (الحشر) ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰) الحشر) واته: ئه‌وانه‌ش له‌بوای ئه‌وانه‌وه هاتوون ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگاره‌که‌مان! له‌ئیمه‌وله‌و برابانه‌مان پئیش ئیمه‌باوه‌ریان هیناوه‌خۆش به‌و هیچ بوغزو قینیک مه‌خه‌دلمانه‌وه به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌! به‌پاستی ته‌نها ئه‌توی به‌سوژی میهره‌بان).

جا پاشینه‌کان شوینی پئیشینه‌کان ده‌که‌ون له‌ئه‌هلی حه‌ق و ئه‌هلی خه‌یرو چاکه‌هرچه‌نده له‌نیوانیاندا سه‌رده‌م و زه‌مانیکی دوورو درێژ هه‌بیته‌، پئویسته له‌سه‌ری ده‌ستی پئوه‌بگریته‌هرچه‌نده له‌و پئناوه‌دا تووشی هه‌رچی ببیته‌، ئه‌و به‌رده‌وام نارام ده‌گریته‌.

مه‌به‌ست له‌: (أصحاب محمد ﷺ).

له‌کۆچه‌ران و پشتیوانان، چونکه ئه‌وانه‌ن هاوه‌لی پئغه‌مبه‌ری خویان کرد (ﷺ)، جیهادیان له‌گه‌لدا کرد، سه‌ریان خست و پشتیوانی بوون، ئه‌م دینه‌یان وه‌رگرتوو که‌یاندیانه‌ئیمه‌، ئه‌وانه‌هۆکارو واسیته‌ن له‌نیوان ئیمه‌و پئغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جا نه‌وانه‌ی جوین به‌هاوه‌لان ده‌ده‌ن یان به‌که‌میان ده‌زانن و له‌ئاستیان که‌م ده‌که‌نه‌وه

ئەوانە دەیانە ویت ئىسلام بېروختىن، بەلام ئەوان ئەم قىلەیان بە کارهیناوه، چونکہ ئەگەر قسەیان بە ھاوہ لآن کردو نرخیان کەم کردەوہ ئەوا ئەو کاتە چى ھۆکارو واسیتەیک لە نىوان ئىمە و پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) دەمىنى؟ ئەوان مەبەستیان بچراندنى ئەو پەيوەندیە بە لە نىوان پىشىنان لە کۆچەرەن و پشتیوانان و ئىمەدایە، تاوہ کو ئەم ئوممەتە گومرای بیت، ئەگەر نا چى شتىک وایان لى دەکات جوین بە ھاوہ لآن بدەن؟

ئایە لە نىوان ئەوان و ھاوہ لآندا ھىچ دەمە قالى و دژایەتییەك ھەبە لە سەر سەر وەت و سامان یان لە و شتوہ؟

ئایە ھاوہ لآن ئازارى ئەوانیان داوہ لە کاتىکدا لە نىوان ئەوان و ھاوہ لآندا چەند سەدەبەكى دوورو درىژ ھەبە؟

ئەوہى پالى بەوانەوہ ناوہ ئەو کارە بکەن بق و کىنەى دلەکانە، چونکہ ھاوہ لآن ئەم دینەیان ھەلگرتوہ جا ئەوان دەیانە ویت ئەو پەيوەندییە بىچرپىن لە نىوان پىغەمبەرى خواو (ﷺ) ئوممەتە کەیدا بق ئەوہى ئەم دینە بېروخت (بکە ویت) ئەمە مەبەستى ئەوانە.

مەبەست لە: (وهم اهل السنة والجماعة).

ھاوہ لآنى پىغەمبەرو (ﷺ) ئەوانەى لە پاش ئەوان دین، ئەوانەى بە چاکە شویتى ئەوان کەوتن، ئەوانە ئەھلى سوننەن، واتە ئەھلى رىگای راستن، ئەویش بریتىبە لەو سوننەتەى لەم کىتابەدا پافە کراوہ.

ئەوانەش جەماعەتى راستن، بەلام کۆبوونەوہى جگە لەوان لە سەر نارەوايىبە، ئەوانە پىيان ناگوتريت جەماعەت ھەرچەندە ژمارەیان زۆر بیت، خواى گەرە دەفەر مویت:

(تَحَسُّبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ (١٤) الحشر) واته: واده‌زانیته‌ه‌موو پی‌که‌وه‌ن و کۆن له‌کاتی‌کدا دله‌کانیان لیک جیان و یه‌ک ناگرن).

جا جه‌ماعه‌ت نه‌وانه‌ن له‌سه‌ر حه‌قن، نه‌و که‌سه‌ی ده‌لیت: - من له‌گه‌ل فلان حزیم و نه‌م حزبه‌ جه‌ماعه‌ته‌و ئی‌وه‌ش ده‌لیت: ده‌ست به‌جه‌ماعه‌ته‌وه‌ بگرن و نه‌وانه‌ جه‌ماعه‌تن، نه‌وا پێیان ده‌لیت: کی‌ به‌ئی‌وه‌ی گوتوه‌ نه‌وانه‌ جه‌ماعه‌تن؟ جه‌ماعه‌ت بریتیه‌ له‌وانه‌ی له‌سه‌ر حه‌قن، نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر سوننه‌تن، به‌راستی نه‌وانه‌ جه‌ماعه‌تن.

مه‌به‌ست له: (فمن لم يأخذ عنهم فقد ضل و ابتدع).

هه‌ر که‌سه‌ی دینه‌که‌ی له‌هاوه‌لانه‌وه‌ وه‌رنه‌گریت، نه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌تیان بۆ گواستویه‌ته‌وه‌، نه‌وه‌ له‌سه‌ر حه‌ق نییه‌، جا نه‌گه‌ر تانه‌ له‌وان بدریت نه‌وا گواستنه‌وه‌که‌یان پووچه‌ل ده‌بیته‌وه‌ - په‌نا به‌خوا-، مه‌به‌ستی دوژمنانی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی ئیسلامه‌، به‌لام نه‌م فیله‌ پیسه‌یان هیناوه‌، بۆ نه‌وه‌ی پێشینان و پاشینانی موسلمانان له‌یه‌ک بیچرینن، تا‌کو به‌ناسانی پاشینه‌کان قووت بده‌ن، به‌ناسانی بیانخۆن، به‌لام نه‌گه‌ر له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تی یه‌که‌مدا په‌یوه‌ست بوون، په‌یوه‌ست بوون به‌قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ نه‌وا ناسان نابیت به‌لکو نه‌سته‌مه‌ بتوان بیانخۆن به‌ئیزنی خوا.

مه‌به‌ست له: (فقد ضل) واته: له‌حه‌ق بزر ده‌بیته‌.

(وابتدع):

(البدعة): بریتیه‌ له‌ په‌رستن و بیروباوه‌رو قسه‌کان هیچ به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیته‌ له‌قورئان و سوننه‌تدا، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (من عمل عملا ليس عليه

أمرنا فهو رد^۹ واته: ھەرکەسىڭ كارىڭ بىكات فەرمانى ئىمەى لەسەر نەبىت ئەوا پەد دەكرىتەوہ) لەپىواپەتېكى تردا ھاتوہ: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد)^{۱۰} واته: ھەرکەسىڭ لەم كارەى ئىمەدا شىتېكى نوئى دابھىنئىت و تىيدا نەبىت ئەوا پەد دەكرىتەوہ) ھەرۇھە دەفەر موئىت: (وإياكم و محدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة و كل بدعة ضلالة)^{۱۱} واته: دوور بگەونەوہ لەكارە نوئىبەكان، چونكە ھەموو كارىڭى نوئى بىدعەىو ھەموو بىدعەىبەكش گومراپىبە).

جا بىدعە: ئەوہىە لەدیندا داھىنراو بىتو لە كاتىڭدا بەشىڭ نەبىت لەو، چۆن دەزانئىت بەشىڭ نىبە لەو؟

ئەگەر بەلگەىەك لەسەرى نەبىت ئەوہ بەشىڭ نىبە لە دىنەكە، چونكە خواى گەورە دەفەر موئىت: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ (۳) المائدة) جا دىنەكە كامىلە و بىى كەم و كوورپىبە _ سوپاس بۆ خوا _ ھىچ زىادەىەك وەرناگرىت، بۆىە تەنھا پىئوىستمان بەوہ ھەىە ئەو دىنە بناسىن خواى گەورە كامىل و تەواوى كردوہ و دەستى پىئوہ بگرىن، واز لەجگە لەو بەھىنئىن لە زىادەكانو لە بەچاك زانىن و خستەسەر و جگە لەوانە، چونكە لەخوا دوورت دەكاتەوہ و لەپاشدا ئەوہ رووندكرىتەوہ كە (ھىچ كاتىڭ قەومىڭ بىدعەىەك داناھىنئىن ئىللا وەكو ئەوہ سوننەتیان لى دەسەنرىتەوہ)^{۱۲} جا ئەمە پىڭا راست و تەواوہكەىە، دەستگرتن بەجماعەت و دەستگرتن بەسوننەت و وازھىنان لە بىدعە.

۹ / أخرجه مسلم (۱۷۱۸) .

۱۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۵۰۰)، ومسلم (۱۷۱۸) .

۱۱ / صحيح : أخرجه أبو داود (۴۶۰۷) والترمذي (۲۶۷۶) وصححه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۱۶۵) .

۱۲ / قال حسان بن عطية - رحمه الله-: (ما ابتدع قوم بدعة في دينهم إلا نزع الله من سنتهم مثلها ثم لا يعيدها إليهم الى يوم القيامة) رواه الدارمي وابو نعيم واللالكائي .

مەبەست لە: (وكل بدعة ضلالة).

بە ھىچ شىۋە يەك بىدعەى حەسەنە نىيە ھەر ۋە كۆ ھەندى كەس دەلىت، بەلكو بىدعە ھەموى گومپرايىبە بەدەقى فەرموودەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، لە فەرموودە يە كدا دەلىت: (فإن كل محدثة بدعة و كل بدعة ضلالة)^{۱۳} واتە: ھەموو داھىنراۋىك بىدعە يە ھەموو بىدعە يە كەش گومپرايىبە).

جا بىدعە لە دىندا بە ھىچ شىۋە يەك چاكى تىدا نىيە، بەلكو ھەموى گومپرايىبە ئەمەش قەسەى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) كە ھەرگىز ھىچ قەسە يەك لە خۆۋە ناكات.

مەبەست لە: (والضلالة واهلها فى النار).

گومپرايى و گومپراكاران لە ئاگردان يان لە بەر كوفەر كردن يان، يان لە بەر سەرپىچى كردن يان، بىدعە كان ھەموو ۋە كۆ يەك نىن، تىبايىندا ھە يە كوفەر، خاۋەنە كەى بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا دەمىنىتتە ۋە ۋە كۆ ھاۋار كەردن بە مردوۋە كان و داۋا كەردن و پارانە ۋە لە مردوۋە كان و سەرپىچى بۆ جگە لە خواۋ نزر كەردن بۆ جگە لە خوا، ئا ئەم بىدعەنە كوفەرن، ھەر ۋە ھا نكۆلى كەردن و نە فىكەردنى ناۋو سىفەتە كانى خوا ھەر ۋە كۆمەلى (جەھىمىە) دەلىت ئەوانەى نكۆلى لە ناۋو سىفەتە كانى خوا دەكەن، جا ئەمە كوفەر پەنا بە خوا، چونكە ۋە سفى خواى گەۋرە يان كەردە بە ۋەى ھىچ ناۋو سىفەتە تىكى نىيە، كە واتە خواى گەۋرە نە بوۋە (مەدوم) ە، چونكە ئەۋەى ھەبىت دەبى سىفاتى ھەبىت، ئەۋەى سىفاتى نەبىت نە بوۋە (مەدومە)، بۆيە پىشە و ايان حوكمىان داۋە بە كافر بوۋنى (جەھىمىە) ئەوانەى دەلىت: قورئان دروست كراۋە. ئەوان ئەۋ قورئانەى – كە قەسەى خواى

گەرەبە و سەرووش و دابە زەنراوى ئەو - کردوویانە تە دروستکراویک وەکو دروستکراوێکانى تر، دەلێن: خوا قسە ناکات، بۆیە بە (جماد)یک دەیشوبهێنن، ئەوێ قسە ناکات نابێتە خوا، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَإِتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلِيَّتِهِمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا (١٤٨) الاعراف) واتە: پاش چوونەکەى موسا بۆ کتوی (تور) گە لەکەى _ لەخشل و زێرەکەیان _ گوێرەکەبەکەى بە بۆرەیان بۆ خۆیان سازداو پەرستیان! مەگەر نەیاندى ئەو گوێرەکەبە قسەیان لەگەڵ ناکات و بۆ پێى راستیش پێنمایان ناکات).

ئەمە ئەو دەگەبە نیت ئەوێ قسە ناکات نابێتە خوا، (الجهمية) دەلێن: خوا قسە ناکات، کەواتە ئەو خودا نییە، بەرزى و پەرۆزى بۆ خودای گەرە لە قسەى ئەوانە کە دەیکەن، لەسورەتى (طه) دا هاتووە: (أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا (٨٩) طه) واتە: ئاخۆ ئەوانەى ئەو گوێلکە ئەپەرستن نابینن ئەو گوێلکەبە نە وەلامیان دەداتەو ئەگەر داوایەکى لى بکەن و نە دەسەلاتى زیانێکى بۆیان هەبەو نە دەتوانن هیچ جۆرە کەلکێکى لى وەرەبگیرن).

واتە گۆلکەکە، ئەگەر قسەى لەگەڵدا بکەن ئەوا وەلامیان بۆ نە دەگێرایەو، ئایە ئەمە بەکەلکى ئەو دیت ببیتە خودا؟

ئىبراهیم بە بت پەرستانى گوت: (فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (٦٣)) واتە: دە ئەو تانى لێیان بپرسن ئەگەر قسە ئەکەن)

ئەوان پێیان گوت: (لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ (٦٥)) واتە: ئەى ئىبراهیم، بى گومان بۆ خۆت دەزانیت ئەوانە گۆیاو قسەکەرن نین، ئیتەر چۆن دەلێى لەوان بپرسن؟).

ئەوئىش بەوانى گوت: (أَفْتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ) (٦٦) أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٦٧) الانبياء) واتە: وتى: ئاخو_ غەيرە خوا_ شتى ئەپەرستەن نەھىچ كەلكتان پى دەگەيەنى و نەھىچ زىانىشتان لى دەدا؟! (٦٦) بىزارى و ئۆف لەئىوھ و لەو شتانەش لەجىي خوا ئەى پەرستەن ئايا ئاوەز ناخەنە كار؟! (٦٧).

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ) (٦٠) غافر) واتە: پەرورەدگار تان فەر مووی: داوا لە من بکەن و لە من بپاړتەو، منیش وەلامتان دەدەمەو.

خوای گەورە وەصفى خۆى کردووە بەوھى قسە دەکات و دەئیت، جا ئەوھى قسە ناکات خوا نىيە، بۆيە زۆر بەي پيشە وایان پيشە وایانى (الجهمية) یان بەکافر داناو، نەك چاولیکەران و شوینکە و توانیان ئەوانەى حەقیان بۆ پوون نەبۆتەو، بەلکو بە نەفامى چاویان لیکردوون، ئەوانە قسەى تریان لەسەرە، چونکە دەبى بۆیان پوون بکریتەو، جا ئەگەر سوور بوون لەسەرى ئەوھ حوکم کوفرى ئەوانیش دەدریت.

﴿٤﴾ نوسەر دەئیت: (قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (لا عذر لأحد في ضلاله ركبها حسبها هدى ولا في هدى تركه حسبه ضلاله فقد بينت الأمور وثبتت الحجة وانقطع العذر))^{١٤}.

واتە: عومەری کورپی خەتتاب فەرمووێت: (هیچ کەسێک بیانووی نییە لە گومراییەک ئەگەر سواری بوو (شوێنی کەوت) و بە هیدایەتی بزانی و لە هیدایەتدا وازی لێبەینیت و بە گومرایی بزانی، چونکە هەموو کارەکان پوون کراوەتەو و حوججەکان دامەزراوە و جێگیربوون و بیانووە ماوە و بچراوە).

پاڤه:

مەبەست لە و قسەیی عومەر دەئیت: (لا عذر لأحد...).

چونکە خوای گەرە حەقی پوونکردووەتەو و لە قورئان و سوننەتدا ئاشکرای کردووە، بۆیە هیچ کەسێک ئەو کاتە بیانووی گومرایی نییە، چونکە کەمتەرخەمی لە لایەن خۆیەو پوویداوە، چونکە بەدوای حەقدا نەگەراوە و پرسیری نەکردووە لە زانایان، جا گومرایی لە لایەن خۆیەو هاتوو چونکە ئەو کەمتەرخەم بوو.

مەبەست لە: (حسبها هدى).

پوونکردنەو ئەوێ تێدایە گومان هیچ سوودێک ناگەیهنیت (هیچ حەقیکی لێ دەرناییت) لە کاتی کدا خوای گەرە دەفەرموێت: (وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ

١٤ / رواه ابو يوسف وابن شبة وابن بطة والخطيب البغدادي وابن حزم وابن الجوزي وابو نعيم .

أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ (۳۷) الزخرف) واتە: بە پراستی ئەو شەیتانانە پێشگىریان دەكەن لە رێچكە وايش ئەزانن بۆ پراستەپێ رێنمونی كراون!!).

جا ئەو ھى كە خۆيان وادەزانن ھىچ شەفاعەتیان بۆ ناكات، چونكە ھىچ بيانوویەكیان نىيەو نەگەپاونەتەو ھى بۆ قورئان و سوننەت تاكو ھەق و ناھەق لە ھەك جیا بكەنەو، بەلكو ئەوان شوین ئارەزووھەكانى خۆيان كەوتون، (وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ (۳۷) الزخرف) لەگەڵ ئەمەيشدا خواى گەرھە ھوكمى بەسەرياندا داو ھەكوفرو گومپرايى، بەتەنھا كەسەكە و ابزانیت لەسەر ھەقە ئەو نابیته بيانوو بۆى، ئىللامەگەر سرووشىكى خوايى پى نەگەيشتبیت لەخوداوە بۆ سەر پىغەمبەرانى دايبەزاندىت چونكە پىويستە لەسەرى ئەو ھەبگەرپتەو ھى بۆ قورئان و سوننەت، لەسەر گومان و بۆچوونى خۆى نەمىنى، لەسەر ئەو ھى كەسانى تر پى بلىن ئەو ھەقە، ئەو ھى بيانوو نىيە.

لە ئايەتەكى تردا ھاتو ھ: (إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ (۳۰) الاعراف) واتە: چونكە ئەوان لەباتى خوا شەیتانان كرده ياریدەر و دوستى خۆيان و وايشان ئەزانى لەسەر پى ھەقن و پىنمان).

تەماشاكە چۆن شەیتانەكان لەجنۆكە و مرفىان كرددۆتە دوست و خۆشەويستى خۆيان جگە لەخوا، شوینيان دەكەون و كەچى وادەزانن ھىدايەت دراون؟! ئايە شەیتانەكان خەيرو چاكەيان بۆيان دەوئى؟ خواى گەرھە دەفەرموئىت: (وَمَنْ يَعْشُرْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶) الزخرف) واتە: ھەركەسێك لە راست يادى خوا روو ھەرگىپى ئەوا ئىمە شەیتانىكى بۆ دەسازىن ھەردەم ھاورپى دەبیت و لى جيانابىتەو ھ).

ته‌ماشای نه‌و‌نایه‌ته بکه به جوانی: (وَمَنْ يَعْتَشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِضَ لَهُ شَيْطَانًا) نه‌مه سزاکه‌یه‌تی (فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶) وَإِنَّهُمْ) واته شه‌یتانه‌کان (لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷) الزخرف) واته: به‌راستی نه‌و‌شه‌یتانه‌ پيشگيريان ده‌که‌ن له‌پيچکه وایش نه‌زاندن که‌بو‌راسته‌پي‌رینمونی کراون!!).

شوینکه‌وتوه‌کان واده‌زاندن هیدایه‌ت دراون، که‌چی نه‌وه هیچ سویدیکی پی‌ نه‌که‌یاندوون، هیچ بیانویه‌کیان نییه، چونکه نه‌وانه بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌رانیان (علیهم الصلاة والسلام) پیگه‌یشت که‌چی وه‌ریان نه‌گرت.

به‌لکو بیانوو بو‌مه‌سه‌له ئیجتیهادی‌ه‌کان ده‌بی‌که جیگه‌و‌پیگه ئیجتیهادی تیدا ده‌بیته‌وه، بو‌یه که‌سه‌که ئیجتیهاد ده‌کات، نه‌وه‌ی له‌توانایدا هه‌یه هه‌ولی بو‌ده‌دات له‌گه‌ران تا‌کو‌گومانی نه‌وه ده‌بات نه‌مه‌حه‌قه، نه‌م که‌سه بیانویی هه‌یه‌و (معذور)ه، به‌به‌لگه‌ی نه‌و‌فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌ده‌فه‌رمویت: (إذا اجتهد الحاكم فأصاب فله أجران وإذا اجتهد فأخطأ فله أجر واحد)^{۱۵} واته: نه‌گه‌ر حاکمیک ئیجتیهادی کردو پی‌کای نه‌وه دوو پاداشتی هه‌یه‌و نه‌گه‌ر ئیجتیهادی کردو نه‌پی‌یکا (هه‌له‌ی کرد) نه‌وه یه‌ک پاداشتی هه‌یه).

نه‌مه له‌مه‌سه‌له ئیجتیهادی‌ه‌کاندا، به‌لام مه‌سه‌له (ته‌وقیفیه‌کان) نه‌ویش بریتیه له‌بابه‌ته‌کانی عه‌قیده نه‌وا هیچ که‌سیک بو‌ی نییه ئیجتیهادی تیدا بکات، به‌لکو واجب (پتویست) نه‌وه‌یه شوینی به‌لگه بکه‌ویت، هیچ ده‌رفه‌تیکی ئیجتیهادی تیدا نییه. مه‌به‌ست له: (ولا في هدي تركه حسب ضلالة).

کاره‌که له‌سه‌ر وادانان و گومان بردن نییه، گومرایی وه‌رگریت و ابرانیت هیدایه‌ته یان واز له‌حه‌قیک به‌ینیت و ابرانیت گومراییه، نه‌و‌گومانه دادی نادات (شه‌فاعه‌تی بو‌

ناكات) چونكە ھىدايەت و گومپرايى خىواي گەورە لە قورئاندا پوونى كردۆتەو، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە سوننەتدا پوونى كردووەتەو و سە لە ف لە ژيان و عەقیدەياندا پوونيان كردووەتەو، جا حەق پوون و ئاشكرايە سوپاس بۆ خوا، ھەر لە پرەحمەتى خويە حەق پوون و ئاشكرايە لە قورئان و سوننەت و ھىدايەتى سە لە فى صالح، ھىچ شاراوو و ناپوونىيەكى تىدا نىيە، ھەر وەكو چۆن لە ئوممەتەكانى پيشوودا پوويدا كاتى ماوہ يەكى زۆر تىبەرى و حەقيان لى شىواو تىكەل بوو، كىتیبەكانيان تە حريف كراو لىي گۆردرا، بە لام ئەم ئوممەتە ئەوا بە ئاشكرايى دەمىننەتەو، قورئان و سوننەت پارىزراو دەبىت لە تە حريف و گۆران بۆيە ھىچ كەسك ئەو كاتە بيانووى نىيە.

مە بەست لە: (فقد بينت الامور).

بە لى كارەكان پوون كراونەتەو، بە لام پىويستى بە گەران و داواكردنە، بە وەى مروفەكان فىرى بىن و لىي تىبگەن و زانست و زانيارى لە زانايانەو و ھەرگەن، لە خۆيەو و زانست و ھەرنەگريت يان لە ھاوشىوہى خۆى لە نە فامەكان يان ئەوانەى خۆيان بە زانا دەزانن يان لە كىتیبەكانەو، بە لكو زانست و زانيارى دەبى لە خواو نەكانيان و ھەرگريت- لە زانايانەو- چونكە ئەم زانستە لە زانايانەو و ھەردەگريت، زانست بە و ھەرگريتە (التلقى) يە نەك بە و ھەرگريتە لە كىتیبەكانەو، كىتیبەكان تەنھا ئامرازىكن بۆ گەران، زانايان پافەى دەكەن، بە لام گەيشتن بۆ حەق ئەمە لە زانايانەو و ھەردەگريت و لەوانەو پىوايەت دەكريت، پاشىنان لە پيشىنانەو.

مە بەست لە: (وثبت الحجة وانقطع العذر).

ھىچ كەسك بيانووى نىيە، ئەم دىنە خىواي گەورە پاراستى لە تە حريف و گۆران، حەق پوون و ئاشكرابوو ھىچ شاراوہ يەكى تىدا نىيە، بە جىاواز لە گەل ئوممەتەكانى

پیشودا، ئەوان کاتێک ماوێهەکی زۆر بەسەریاندا تێپەری کیتابەکانیان تەحریف کردو دەستیان بەگۆران کرد، بۆیە حەقیان لێ شارایەووە و تیکەل بوو.

نوسەر دەئێت: (وذلك أن السنة والجماعة قد أحكما أمر الدين كله وتبين للناس فعلى الناس الاتباع).

واتە: چونکە ئەهلی سوننە و جەماعەت هەموو کاروباری دینەکانیان مەحکەم کردووە و بۆ خەڵکی پوون بووەتووە، بۆیە پێویستە لەسەر خەڵکی شوێنی بکەون.

پاڤه/

مەبەست لە: (وذلك أن السنة والجماعة قد أحكما أمر الدين كله).

(ذلك): ئاماژە بە بۆ ئەوێ لەپێشدا باسکرا لە هاندان بە دەستگرتن بە پێگای ئەهلی سوننە و جەماعەتووە.

لە پێشدا باسکرا مەبەست لە ئەهلی سوننە ئەو کەسانەن دەستیان بە سوننەت و پێگاکەى پێغه مەبەرى خوداوه (ﷺ) گرتووه، بەراستی ئەوانە ئەهلی سوننەن.

جەماعەت: بریتییە لەو کەسانەى لە سەر حەق کۆبونەتووە و جیاوازو پارچە پارچە نین هەرەکو خوای گەرە فەرموویەتى: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) آل عمران/ ۱۰۳) واتە: بەتێکرا گشتتان دەست بەرپشتەى ئایینی خاوا قورئانە کە یەو بەگرن و قەت لێی نە ترازین).

له‌سه‌ر حه‌ق کۆبونه‌ته‌وه‌و جیاواز نین و پارچه‌ پارچه‌ نین، به‌پاستی ئه‌وانه ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌تن به‌لام: (الَّذِينَ فَزَّوُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا) واته: بیگومان ئه‌و که‌سانه‌ی دینی خۆیانیان په‌رت و بلاوکردو بوونه چه‌ند ده‌سته‌و به‌سته‌یه‌کی جیاوازو لیکن‌ترازو).

جا خوای گه‌وره به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (١٥٩) الأنعام) واته: تو کاریکت به‌وان نییه، به‌پاستی برپاری چاره‌نوسیان هه‌ر لای خوایه پاشانیش به‌هه‌ر کارێ کردوویانه ئاگاداریان ده‌کات).

مه‌به‌ست له: (وذلك أن السنة والجماعة قد أحكما).

واته: قایم‌کردن و تۆکه‌کردن، جا (الإحکام) مانای (قایم‌کردن و تۆکه‌کردن و چه‌سپاندنه)، کاروباری ئه‌م دینه به‌جوانی قایم‌کراوه‌و تۆکه‌کراوه، چونکه‌ دین هه‌مووی له‌سوننه‌و جه‌ماعه‌ت کۆکراوه‌ته‌وه، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (فإنه من يعيش منكم فسیری اختلافاً كثيراً، فعلیکم بسنتی)^{١٦} واته: هه‌ر که‌س له‌ئیه‌ _ له‌پاش من _ بزیت ئه‌وا جیاوازی و دووبه‌ره‌کی زۆر ده‌بینی، جا ده‌ست به‌سوننه‌ته‌که‌ی منه‌وه بگرن).

هیچ شتی‌ک له‌م دووبه‌ره‌کی و جیاوازییه ناتپاریزی ته‌نها ده‌ست گرتن به‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) نه‌بی، ئه‌ویش بریتییه له‌و ریگه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لانی له‌سه‌ر بوون له‌عه‌قیده‌و په‌رستن و مامه‌له‌و په‌هوشت و ئادابه‌کان، هه‌ر ئه‌وانیش کۆمه‌لی پزگاربوون له‌ نیو حه‌فتا و سی کۆمه‌له‌که‌دا که هه‌ر هه‌مووی له‌ ئاگردان ته‌نها

یە کێکیان نەبیت، وتیان: ئەو کۆمەلە _پزگار بوو_ کێ یە ئەى پێغه مبهرى خوا (ﷺ)؟ ئەو کۆمەلەى لە نێو ئەو کۆمەلەنە جیاتکردهوه کێیە؟ پێغه مبهرى خوا (ﷺ) له پوونکردنەوهى ئەو کۆمەلەدا فەرمووی: (من كان على مثل ما انا عليه وأصحابي)^{١٧} واتە: ئەو کەسەى لە سەر ئەو پزگایەى من و هاوێلانم لە سەرین) ئەوهى پێغه مبهرى خوا (ﷺ) هاوێلان لەسەرى بوون بریتییە لە سوننەت، هەر کەسێک دەستى پێوه گرت رزگارى دەبیت، بۆیە پێیان دەگووتریت (الفرقة الناجية) واتە: کۆمەلەى پزگاریبوو.

مەبەست لە: (وتبين للناس، فعلى الناس الاتباع).

واتە: بۆ خەلکى پوون بوەتەوه کاروبارى ئەم دینە هەمووی لە دەستگرتنە بە سوننەت و جەماعەتەوه، بۆیە هیچ کەسێک جیاواز نییە لەوهى ئەهلى سوننەت و جەماعەت لەسەرین ئیلا ئەهلى گومرایى نەبیت: (فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ) (٣٢) یونس) واتە: جا ئیتر بەدەر لە گومرایى _پاش هەق و راستى، کە هەر لە پەرسەنتى خوادایە _چى تر هەیه؟).

هەر کەسێک واز لە هەق بەهێنى دەکەوێتە ناو گومراییەوه، حەقیش بریتییە لەوهى ئەهلى سوننەت و جەماعەتەوه نە کە هەر نە کە هیچ کەسێکى تر.

١٧ / صحيح : أخرجه أبو داود (٤٥٩٦) والترمذي (٢٦٤٠) وابن ماجه (٣٩٩١) وأحمد (٣٣٢/٢) وصححه الشيخ

الألباني في (الصحيحه) (٢٠٣) .

﴿٥﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم -رحمك الله- أن الدين إنما جاء من قبل الله - تبارك وتعالى- لم يوضع على عقول الرجال وآرائهم وعلمه عند الله وعند رسوله (ﷺ) فلا تتبع شيئاً بهواك فتمرق من الدين فتخرج من الإسلام فإنه لا حجة لك فقد بين رسول الله (ﷺ) لأمته السنة وأوضحها لأصحابه وهم الجماعة وهم السواد الأعظم، والسواد الأعظم الحق وأهله فمن خالف أصحاب رسول الله (ﷺ) في شيء من أمر الدين فقد كفر).

واته: بزانه - په‌حمه‌تی خوات لی بیټ- ئەم دینه له لایەن خودای گه‌وره‌وه هاتوه، له‌سه‌ر عه‌قل و بۆ‌چوونی مرۆ‌فه‌کان دانه‌نراوه‌و زانسته‌که‌ی لای خواو پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ)، بۆ‌یه‌ شوینی هیه‌ج شتی‌ک مه‌که‌وه به‌حه‌زو ئاره‌زووی خۆت له‌ئاین یاخی ببی‌ت و له‌ ئیسلام ده‌رچیت، چونکه‌ هیه‌ج حوجه‌یه‌کت نییه‌، پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سوننه‌تی بۆ‌ ئوممه‌ته‌که‌ی پوونکردوه‌ته‌وه‌و بۆ‌ هاوه‌لانی پوونکردوه‌ته‌وه‌ ئه‌وانیش جه‌ماعه‌تن ئه‌وانیش زۆ‌ربه‌ی خه‌ل‌کن و زۆ‌ربه‌ی خه‌ل‌ک: بریتی‌به‌ له‌حق و ئه‌هلی‌حق، هه‌ر که‌ستی‌ک جیاواز بی‌ت له‌گه‌ل هاوه‌لانی پێ‌غه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) له‌شتی‌کدا له‌ کاروباری ئەم دینه‌ ئه‌وا کوفری کردوه‌).

ر‌افه‌/

ئەم دینه له‌لایەن خوداوه‌ هاتوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌ ئەم دینه‌ی داری‌ژاوه‌، هیه‌ج که‌ستی‌ک بۆ‌ی نییه‌ دینی‌ک داری‌ژئیت خوی گه‌وره‌ ئیزنی پی‌ نه‌دابی، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: (أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ (٢١) الشوری) واته‌: ئاخۆ ئه‌وانه‌ پێ‌گه‌ی خواناسین ده‌گرن یا خۆ چه‌ند هاویه‌شی‌ک بۆ‌ خوا داده‌نن چه‌ند یاساو به‌رنامه‌یه‌کیان بۆ‌ داهینابن له‌ئاین به‌ هیه‌ج شی‌وه‌یه‌ خوا مۆ‌له‌تی نه‌دابن).

ئەمە ناپەزائىي و ورياكردنەو، جا دىن ئەو، خا داپىژاوه و پىغەمبەرەكەى
 (ﷺ) گەياندى، ئەمە ئەو دىنەيە خاى گەورە دەربارەى دەفەرموئىت: (شَرَعَ لَكُمْ مِنَ
 الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
 الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا) (۱۳) شورى) واتە: ھەر ئەو دىن و ئايىنەى بە (نوح و ئىبراھىم و موسا و
 عىسا)ى (تولولعەزم) (عليهم الصلاة والسلام) و لىپراو و نەبەزاومان سپارد کردمانە دىن و
 ئايىن بۇ ئىوھىش كە پەرتەوازە و كۆمەل كۆمەل مەبن تىيدا).

ئەمە شەرىعەتى پىغەمبەرەنە (عليهم الصلاة والسلام) بەتايبەتى ئەو پىنجەى پىيان
 دەگوترىت (اولو العزم) ئەمە دىنەكەى ئەوانە، جا ھەر كەسىك لىي لادا يان لىي جىاواز
 بوو ئەو بەھەلا كەتدا دەچىت و گومرا دەبىت، ئەوئىش بنىات نراوھ لەسەر
 يەكتاپەستى خودا و ازھىنان لەپەستى جگە لەئەو و پابەندبوون بەو شەرىعەى
 خاى گەورە دايناوھ و دوور كەتنەوھ لەوھى خا ھەرامى كىدوھ، بەپاستى ئەمە دىنە.

مەبەست لە: (لم يوضع على عقول الرجال وآرائهم).

دىن ئەو نىيە پىاوان (خەلكى) بە چاكىان زانىوھ يان وا بىنيانە چاكە، چونكە
 ئەمە دىنى خا نىيە، ئەمە دىنى ئەو خەلكەيە دايانھىناوھ، بەلام دىنى خا ئەو، يە
 خۆى شەرىعەكەى داپىژاوه، بەلام ئەوھى پىاوان (خەلكى) بە بۆچوونى خۆيان دايانناوھ
 ئەو دىنى خا نىيە، بەلكو ئەو دىنى ئەو كەسەيە خۆى بەچاكى داناوھ، بۆيە دەبى
 ئەو دىنە نەدرىتە پال خاى گەورە ئىللا ئەو نەبىت لە سەر زارى پىغەمبەرەكەى
 (ﷺ) ھاتوھ، بەلام ئەوھى جگە لە ئەو داپىژاوه ئەو نەبىت بدرىتە پال خا، بەلكو
 نەدرىتە پال ئەو كەسەى داپىژاوه و خاى گەورە لىي بەرىيە، خاى گەورە
 دەفەرموئىت: (أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ) (۲۱) شورى).

مه‌به‌ست له: (وعلمه عند الله وعند رسوله ﷺ).

بابه‌ته‌کانی ئەم دینه ته‌وقیفیه، پێویسته له‌بابه‌تی دیندا به‌لگه‌هه‌بیت له‌خوداو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (ﷺ)، ده‌بێ پابه‌ندبین به‌وه‌ی له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوه له‌بابه‌ته‌کانی دیندا واز له‌داهینراوه‌کان و بیدعه‌کان به‌ئینین که‌خوای گه‌وره‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر دانه‌به‌زاندوه، هه‌رچه‌نده‌خاوه‌نه‌که‌ی (ئه‌هله‌که‌ی) به‌دینی بزانی، خۆیان له‌خودا پێی نزیک ده‌که‌نه‌وه، ئیمه‌ ئاوپی لی ناده‌ینه‌وه‌و باوه‌پمان پێی نییه، چونکه‌دینی خوا ئه‌وه‌یه‌خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) دایان‌پێژاوه.

چونکه‌دین بنیات نراوه‌له‌سه‌ر ئه‌و زانسته‌ی له‌لایه‌ن خوداو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (ﷺ) هاتوه، شوینی هه‌زو ئاره‌زووی خه‌لکی مه‌که‌وه، شوینی بۆچونی خه‌لکی و ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌باشی ده‌زانن و شوینی ده‌که‌ون مه‌که‌وه، چونکه‌ئوه‌هیچ بنه‌مایه‌کی له‌قورئان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا (ﷺ) نییه، هه‌روه‌کو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) ^{۱۸} واته: هه‌رکه‌سێک له‌م کاره‌ی ئیمه‌دا شتیکی نوێ دابه‌ئینیت و تێیدا نه‌بیت ئه‌وا په‌د ده‌کریته‌وه) له‌په‌راوه‌یه‌تیکی تردا هاتوه: (من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد) ^{۱۹} واته: هه‌رکه‌سێک کارێک بکات فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت ئه‌وا په‌د ده‌کریته‌وه).

جا هه‌ر که‌سێک ده‌یه‌وێت کاره‌که‌ی چاک و سوود به‌خش بیت ئه‌وا پێویسته له‌سه‌ری

به‌ئه‌نجامدانی دوو کار:—

۱۸ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۹ / صحیح : سبق تخريجه .

كارى يەكەم: (الاخلاص) دلسۆزى و نيازپاكى دىنەكەى بۆ خواو دورىكە و یتەوہ لە شىرك.

كارى دووہم: (الاتباع) شوینكەوتنى سوننەتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بىت و پاكى بكاتەوہ لە بىدعەو داھىتەر اوہ كان.

موسلمان جىاوازى لەعەقىدەو جىاوازى لە پەرسستندا زۆر دەبىنیت، خەلكى حەزو ئارەزوو بۆچوون و پىگایان ھەبە، ئیمە شوینى خەلكى ناكەوین بەلكو ئەوہى خەلكى لەسەرە بەراوردى دەكەین لەگەل قورئان و سوننەتدا، ئەوہى لەگەل قورئان و سوننەتدا گونجا ئەوہ حەقەو ئەوہى جىاوازیوو لەگەلئانداو نەگونجا ئەوہ (باطل) و ناحەقە.

مەبەست لە: (فلا تتبع شیئاً بھواك).

شوینى ھىچ شتىك مەكەوہ بەحەزو ئارەزوى خۆت، بەلام دەبى حەزو ئارەزوت شوینى ئەوہ بكەویت لە لاىەن خوداو پىغەمبەرەكەىوہ (ﷺ) ھاتوون، بۆیە ئارەزوى ھىچ شتىك مەكە ئىللا لەوہى لەخوداو پىغەمبەرەكەىوہ (ﷺ) ھاتوہ، ئەمە پىگای پزگار بوونە.

ئەگەر شوینى ئارەزوى خۆت كەوتیت ئەوا دەبیتە يەكك لەوانەى شوینى ئارەزووہ كانیان دەكەون و شوینى ئەو سروسشە نەكەوتوون لە لاىەن خوداوہ دابەزىوہ، خواى گەورە دەفەر مویت: (فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (٥٠) القصص) واتە: خۆ ئەگەر وہ لأمیان نەدايتەوہ، ئەوہ بزانه ئەوانە ھەر پەپرەوى لە ئارەزوى خۆیان ئەكەن، چ كەسى گومراترە لەو كەسەى پەپرەوى ھەواو ئارەزوى خۆى كردوہ، بى

نه‌وی هیچ پینوینکی له‌خواوه هه‌بی...؟ به‌راستی خواش پینوینی گه‌لی سته‌مکار ناکات).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَاخُكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ (٤٨) المائدة) واته: ده‌سا تۆش له‌نیوان گشت خه‌لکاندا هه‌ر به‌پیتی ئه‌و به‌نامه‌یه کاربکه‌و بپیار بده خوا ناردوویتی و له‌وه‌ق و پاستییه له‌خواوه بۆت هاتوو له‌مه‌ده‌و مه‌که‌وه شوینی هه‌واو ئاره‌زوویان).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (١٨) إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ (١٩) الجاثية) واته: له‌پاشدا ئیمه ئه‌تۆمان خسته سه‌ر به‌نامه‌و شه‌ریعه‌تیک له‌ئاین، جا تۆیش شوینی بکه‌وه به‌پوختی په‌یره‌وی بکه‌و شوین هه‌واو هه‌وه‌سو ئاره‌زووی ئه‌و نه‌زانانه مه‌که‌وه (١٨) بی گومان ئه‌وانه هیچ شتیک له‌خواوه له‌تۆ دوور ناخه‌نه‌وه بی گومان سته‌مکاران یارو یاوه‌ری یه‌کترن له‌دونیا‌داو (الله) یارو دۆستی پارێزکارانه ((١٩)).

جا تۆ له‌نیوان دوو مه‌سه‌له‌دای: یان ده‌بی شوین دینه‌راسته‌که بکه‌ویت، یان ده‌بی شوین ئاره‌زوو بکه‌ویت کاری سییه‌م نییه‌.

مه‌به‌ست له: (فتمرق من الدين فتخرج من الاسلام).

هه‌رکه‌سیک شوینی ئاره‌زوه‌که‌ی که‌وت ئه‌وا له‌دینه‌که‌ی یاخی ده‌بیته، هه‌رچه‌نده بۆ ماوه‌یه‌کی دووربیته، یه‌که‌م شت ئه‌وه‌یه نه‌رم‌ونیان ده‌بی له‌جیاوازی و ئاره‌زوودا، نه‌مجار شوینکه‌وتنی ئاره‌زووی لامه‌زن ده‌بیته‌وه تا‌کو له‌دین ده‌رده‌چیت، ئه‌مجار

دینه‌که‌ی ده‌بیته‌ی ناره‌زوه‌که‌ی، هه‌روه‌کو‌خوای‌گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (أَفْرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً) (۲۳) الجاثیة) واته: نایا تو‌ئو‌ که‌سه‌ت دیتوو‌ه هه‌واو ناره‌زووی‌خوی‌ ده‌کرده‌ خواو ده‌پیه‌رست؟! خوا _ له‌سه‌ر زانینیک‌ که‌ به‌رامبه‌ر‌ئو‌ که‌سه‌ بوویه‌تی، پیش‌ئو‌ه دروستی‌بکات _ گومرای‌کردوو‌ه وه‌مؤریشی‌به‌سه‌ر‌گویی‌ و دلیدا‌ناوه‌ و په‌رده‌په‌کیشی‌به‌سه‌ر‌چاویدا‌هیناوه).

جا ناره‌زوو‌خودایه‌کی‌تره، ئه‌وه‌ش‌بزانه‌شیرک‌تایبته‌نییه‌به‌په‌رستنی‌بت‌و‌په‌یکه‌ر، به‌لکو‌لی‌ره‌دا‌شتیکی‌تره‌یه‌ئو‌ه‌یش‌ناره‌زووه، مرؤفه‌کان‌ته‌نها‌بت‌ناپه‌رستن‌و‌دارو‌به‌ردو‌گۆپه‌کان‌ناپه‌رستن، به‌لام‌شوئینی‌ناره‌زوو‌ده‌که‌وئیت، ئه‌م‌که‌سه‌به‌نده‌ی‌ناره‌زووه‌که‌یه‌تی‌بۆیه‌پئویسته‌مرؤفه‌لی‌ئاگاداربیت‌و‌شوئینی‌هیچ‌نه‌که‌وئیت‌ته‌نها‌ئو‌ه‌ی‌له‌گه‌ل‌قورئان‌و‌سوننه‌تدا‌ده‌گونجیت.

مه‌به‌ست‌له: (فإنه لا حجة لك فقد بين رسول الله ﷺ) لأمته السنة وأوضحها لأصحابه).

هیچ‌حوجه‌یه‌که‌نییه‌بۆ‌که‌سێک‌جیا‌وازییت‌و‌شوئینی‌ناره‌زووی‌بکه‌وئیت، چونکه‌ئو‌گومرا‌بووه‌له‌پاش‌پوونکردنه‌وه، له‌پاش‌زانست‌و‌زانیا‌ری: (أَفْرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ) (۲۳) الجاثیة) ئه‌وه‌نه‌فام‌نییه، به‌لکو‌قورئان‌و‌سوننه‌ت‌ده‌ناسیت، قسه‌ی‌زانا‌یان‌ده‌زانیت، به‌لام‌له‌گه‌ل‌ناره‌زووی‌ئو‌دا‌ناگونجیت، وازی‌لی‌ده‌هینی‌و‌ئو‌ه‌هرده‌گریت‌که‌له‌گه‌ل‌ناره‌زوویدا‌ده‌گونجی، به‌پاستی‌ئو‌مه‌گومراییه‌-په‌نا‌به‌خوا - چونکه‌شوئینکه‌وتنی‌ناره‌زوو‌زۆر‌ترسناکه، بۆیه‌پئویسته‌له‌سه‌ر‌مرؤفه‌کان‌ئاگاداری‌شوئینکه‌وتنی‌ناره‌زوو‌بن، خوای‌گه‌وره‌به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی‌(داود) -علیه‌الصلا‌تو‌السلام- ده‌فه‌رموئیت: (وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنِ

سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ (۲۶) ص) واته: شوین هه‌واو نارەزوو مه‌که‌وه له حوکم کردندا تا به‌وه‌یه‌وه له ریگای خوا گومرات بکات بی گومان نه‌وه که‌سانه‌ی له ریی خوا لاده‌ده‌ن و گومرا نه‌بن سزاو جه‌زبه‌ی توندو سه‌ختیان بو هه‌یه به‌هوی نه‌وه‌ی رۆژی حیساب و پاداشت و تۆله‌یان له بیر‌کردوه).

(ابن الجوزی) کتیبیکی هه‌یه له‌به‌رگیتی گه‌وره‌دایه‌ ناوی (ذم‌ال‌هوی) یه، تیتیدا چه‌ندین به‌لگه‌و قسه‌ی زانایان و حکمه‌تی هیناوه هه‌موو ئاگادارمان ده‌کاته‌وه له نوورکه‌وتنه‌وه له‌شوینکه‌وتنی نارەزوو.

بۆیه پێویسته له‌سه‌ر مڕۆڤ ئاگاداری نارەزوو‌ه‌کانی بیت، چونکه نه‌وه‌رنگه پارێزراو بیت له‌په‌رستنی بت و به‌ردو دارو گۆپو به‌ جوانی یه‌کتا‌په‌رستی و سوننه‌ت بناستی، به‌لام خۆی نه‌پاراستوه له‌شوینکه‌وتنی نارەزوه‌که‌ی، به‌پراستی نه‌مه‌ موصیبه‌تیکی گه‌وره‌ و مه‌زنه، بۆیه پێویسته له‌سه‌ر موسلمان ئاگاداری شوینکه‌وتنی نارەزوو‌ه‌که‌ی بیت، ده‌بی نارەزوو‌ه‌که‌ی شوینکه‌وته‌ی نه‌وه بیت پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هیناویه‌تی هه‌روه‌کو له‌فه‌رموودویه‌کی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) هاتوه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووت: (لا یؤمن أحدکم حتی یكون هواه تبعاً لما جئت به) ^{۲۰}.

پیغه‌مبه‌ری نه‌که‌رم (ﷺ) هیچ شتیکی به‌جی نه‌هیشتوه ئیلا بو ئومه‌ته‌که‌ی یه‌ون کردوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌هاوه‌لان ده‌فه‌رموون: (ما توفی رسول الله (ﷺ) وصائر یقلب جناحیه فی الهواء إلا و ذکر لنا منه علما) ^{۲۱} واته: (پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)

۲۰ / ضعیف : أخرجه ابن أبي عاصم في (السنّة) وضعفه الشيخ الألباني في (ظلال الجنة) (۱۵) .

۲۱ / رواه وكيع واحمد وابن سعد والبخاري والطبراني والصيداوي وابن حبان والدارقطني وغيرهم (اسناده جيد) .

کۆچی دوابی نه‌کردو هیچ بالنده‌یه‌ک به ئاسماندا نه‌ده‌فری ئیلا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌ریاره‌ی ئه‌و باسی شتیکی بۆ کردوین).

هیچ شتیکی به‌جی نه‌هیشتوه له‌وه‌ی مرۆفایه‌تی پیوستیان پیی هه‌بیت، ئه‌وه‌ی له‌خوا نزیکیان بکاته‌وه‌و له‌کوفرو گومرایی دووریان بکاته‌وه‌ ئیلا پوونی کردو ته‌وه‌، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (إني تارك فيكم ما إن تمسکتم به لن تضلوا بعدي: کتاب الله وسنتی)^{۲۲} واته‌: (من له‌ناوتاندا به‌جیم هیشتوه ئه‌گه‌ر ده‌ستی پیوه‌ بگرن ئه‌وا هه‌رگیز گومرا نابن له‌پاش من: - کیتابه‌که‌ی خواو سوننه‌ته‌که‌ی من).

ئومه‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر پێگایه‌کی سپی به‌جی هیشتوه شه‌وه‌که‌شی وه‌کو پۆژه، کاتیک خوای گه‌وره‌ دینه‌که‌ی پی کامل کردوو نیعه‌ته‌که‌ی خۆی ته‌واو کرد گه‌رایه‌وه‌ بۆلای په‌روه‌ردگاره‌که‌ی، پاش ئه‌وه‌ی پاگه‌یاندراره‌ پوونه‌که‌ی پاگه‌یاند، سوننه‌ته‌که‌ی بۆ هاوه‌له‌کانی ناشکرا کرد، له‌وتاری حه‌جی مالئاوایدا فه‌رمووی: (ألا هل بلغت؟ قالوا: نشهد أنك قد بلغت ونصحت، فقال: اللهم اشهد)^{۲۳} واته‌: ئایه‌ دینه‌که‌م گه‌یاند؟ فه‌رموویان: شایه‌تی ده‌ده‌ین گه‌یاندت و ئامۆژگاریت کرد، ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌ی خودایه‌ به‌ شایه‌ت به‌).

مه‌به‌ست له‌: (وهم الجماعة، وهم السواد الاعظم).

هاوه‌لانی پیغه‌مبهر (ﷺ) جه‌ماعه‌تن، واته‌: ئه‌وان بنه‌مای جه‌ماعه‌تن، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی پاش ئه‌وان دین، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی پاش ئه‌وان دین، هه‌روه‌کو پیغه‌مبهری خوا

۲۲ / حسن : حسنه‌ الشیخ‌ الالبانی فی (منزلة‌ السنة فی الاسلام) ص (۱۸) وعزاه للحاکم .

۲۳ / متفق علیه : أخرجه البخاري (۱۶۵۴) ومسلم (۱۶۷۹) .

(ﷺ) ھەر موویە تى: (خیرکم قرى ثم الذین یلونھم ثم الذین یلونھم) ^{۲۴} واتە: (باشترینى ئىیوھ ئەوانەى ئەم سە دە یەن، پاشان ئەوانەى پاش ئەوان دین، پاشان ئەوانەى پاش ئەوان بىن) ھاوھ لان (الصحابۃ) و شوینکە وتووان (التابعین) و شوینکە وتەى شوینکە وتووان (أتباع التابعین) ئەوانەش سى سە دە چاکە کەن، ئەوانە بە پراستى جەماعەتەن، ئەوانەى پاش ئەوان دین ئەوھ شوینکە وتەى ئەوانن، شوینی بنەماکە (ئەصلە کە) دە کە ون ئەوھى ھاوھ لانی پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لە سەرى بوون، خواى گەورە دە ھەر مویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ (۱۰۰) التوبه) واتە: لە دەستەى بە کەمى پیشەنگى کۆچکەرەن و پشٹیوانان و چاک بە پرەوانى ئەوانیش).

ئەوانە ئەو جەماعەتەن خواى گەورە ھەرمانى پى کردووين لە گەل ئەواندا بىن، پیغەمبەرى خواش (ﷺ) ھەرمانى پى کردووين لە گەل ئەواندا بىن و نەھى لى کردووين لیان جیا ببینەوھو جیاوازیبىن، ئەوانیش زۆرینەى خەلکەن کە لە سەرحەقن، لە سەر ھىدايەتەن، ئەوانەى وا سەلەف بە نەفام دەزانن و لە پایەى ئەوان کەم دەکەنەوھو دەلین: - ئەوانە پیاو بوون و ئیمەیش پیاوین، دەلین: - ھىچ پىگىرک نىیە شتى نوئى لىھىتین و پىویست نىیە لە سەرمان شوینی سەلەف و قسەى سەلەف بکەوین، بە پراستى ئەوھ گومپرايیە پەنا بە خوا، ئەمە بچراندنى کۆتایى ئەم ئوممەتە یە بە سەرھەتاکە یەوھ، جا ئەگەر کۆتایى کەى لە گەل سەرھەتاکە یە بچرا ئەوا بە ھەلاکەتدا دەچىت، ئەوانش دەیانەویت ئەم ئوممەتە بە ھەلاکەتدا بىن، بۆیە ئەم قیلەیان ھىنايە کایەوھ: ئەویش برىتییە لە بچراندنى دوایىنى ئەم ئوممەتە لە گەل سەرھەتاکە یەدا.

خه لگانیک هه ن ئیستا ئاگاداری خه لکی ده‌کاته‌وه له‌مه‌زه‌به‌ی سه‌له‌ف، ئاگاداری خه لکی ده‌کاته‌وه له‌گه‌رانه‌وه بۆ قسه‌کانیان و ده‌لیت: ئه‌و سه‌رده‌مه به‌سه‌رچوو، بۆیه ئاگاداری خه لکی ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی سه‌له‌ف له‌سه‌ری بوون، هانی خه لکی ده‌دات بۆ دروستکردن و داهینان له‌دیندا.

دین ته‌وقیفیه، ئه‌ویش شوینکه‌وتنه، داهینان و دروست کردن نییه، داهینان له‌پیشه‌سازی و شته‌ سوود به‌خشه‌کانی دونیادا ده‌بی‌ت، به‌لام دین هیچ شتیکی تازه‌ی تیدا دانا‌هینریت له‌پاش کۆچی دوا‌یی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، چونکه‌ شهرع دانان ته‌واو بوو به‌ مردنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆیه ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمانه‌ ته‌نها شوینکه‌وتنه‌ و شتی تازه له‌ خو‌مانه‌وه نه‌هینین، ده‌لیین: ئه‌مه ئه‌و مه‌نه‌جه‌یه به‌ که‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه دیت.

ئیمامی مالیک ده‌فه‌رمو‌یت: (لا یصلح آخر هذه الأمة إلا ما صلح أولها) ^۲ واته: (کۆتایی ئه‌م ئوممه‌ته چاک نابیت ئیلا به‌وه‌ی سه‌ره‌تا‌که‌ی چاک کردوه) ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا‌که‌ی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی چاک کردوه کیتاب و سوننه‌ته، بۆیه هیچ شتیکی کۆتایی ئه‌م ئوممه‌ته چاک ناکاته‌وه ئیلا کیتاب و سوننه‌ت و شوینکه‌وتنی پێگه‌ و هیدایه‌تی سه‌له‌فی صالح نه‌بی‌ت.

مه‌به‌ست له: (والسواد الاعظم: الحق واهله).

(السواد): بریتین له ئه‌هلی حق، ئه‌هلی حق ئه‌وانه‌ن ده‌ستیان پێوه‌ گرتوه، مه‌به‌ست له (السواد الاعظم) ته‌نها زۆرینه‌ نییه، مانای (السواد الاعظم) ئه‌وانه‌ن له‌سه‌ر

حەقن، ھەرچەندە كەمىش بن، ئا ئەوانە (السواد الاعظم)ن، ھەرچەندە تەنھا ئەگەر يەك پىياو بىت، ھەر كەسى لەسەر حەق بىت ئەو (السواد الاعظم)ە، تە ماشاى زۆرى ناكەين، بەلكو تە ماشاى ئەو دەكەين ئەوان وان لەسەرى، چونكە پەنگە زۆرە كە لەسەر گومپاى بن، خواى گەورە دەفەرموئىت: (وَإِنْ تُطِغَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ بِيُضْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (۱۱۶) الانعام) واتە: ئەگەر لە زۆربەى خەلكانى ئەم سەرزەوييە - كە بى باوھ پەن - پەپرەوى بىكەيت لە رىگەى خوات ئەدەن و چە واشە و سەر لىشتىواوت ئەكەن).

خواى گەورە دەفەرموئىت: (وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ (۱۰۳) يوسف) واتە: زۆربەى ئەو مەردمە، ھەرچەندە تۆ زۆرىش سووربى و تىكۆشى بۆ باوھ پەنانيان، ئەوان باوھ پەنەين).

خواى گەورە دەفەرموئىت: (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ (۱۰۲) الاعراف) واتە: خۆ زۆربەى ئەوانە شمان بە وەفادارو بە ئەمەك نەدى بى گومان زۆربە شىانمان بە فاسق و سنور بە زىن دىت).

خواى گەورە دەفەرموئىت: (وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (۴۹) المائدة) واتە: بى گومان زۆرىنەى خەلك لەپى دەرچوون و لا يانداوە).

كە واتە زۆرى ژمارە پى ئەنناخە لە تىين، شوئىنى ناكەوين ئىللا ئەگەر لەسەر حەق بىت، ھەر كە سىش لەسەر حەق بىت ئەو جەماعەتە جا ئەگەر ھاتوو زۆربوون يان كەم، مەرج ئەو يە لەسەرىن، ئايە ئەو جەقە يان ناخەقە، جا ئەگەر حەق بوو ئەوا

جه‌ماعه‌تن هرچه‌نده ته‌ن‌ها یه‌ك كه‌س له‌سه‌ری بوو، نه‌گه‌ر ناحه‌ق بوو نه‌وه گو‌م‌پ‌راییه
هرچه‌نده نه‌گه‌ر زۆرینه‌ی خه‌لگی له‌سه‌ر بی‌ت.

مه‌به‌ست له: (فمن خالف أصحاب رسول الله ﷺ في شيء من أمر الدين فقد كفر).

(كفر) په‌نگه‌ کوفری گه‌وره بی‌ت و په‌نگه‌ کوفری بچووک بی‌ت، به‌پیتی جیاوازییه‌که،
جا مه‌به‌ست له (فقد كفر) مه‌به‌ستی نه‌وه نییه کوفریکی کردوه به‌ په‌هایی له‌ئیسلام
ده‌ریکردوه، په‌نگه‌ نه‌مه بی‌ت و په‌نگه‌ کوفری بچووک بی‌ت، گرنه‌گ نه‌وه‌یه جیاوازی
له‌گه‌ل سه‌له‌فدا کوفره، په‌نگه‌ گه‌وره بی‌ت و په‌نگه‌ بچووک بی‌ت به‌پیتی جیاوازییه‌که.

یان په‌نگه‌ مه‌به‌ستی نه‌وه بی‌ت نه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تادا جیاوازی له‌گه‌لیاندا کرد
به‌شتیکی که‌م پاشان که‌م که‌م ده‌بیات به‌ره‌و نه‌وه‌ی به‌گشتی له‌دین ده‌ری ده‌کات،
کاره‌که به‌ره‌و کوفر ده‌بات، نه‌گه‌ر جیاوازییه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو نه‌وا کاره‌که‌ی به‌ره‌و
کوفری گه‌وره ده‌بیات و به‌گشتی له‌ ئیسلام ده‌رده‌چیت، شه‌یتان و ئاره‌زوو نه‌فسه‌که‌ی
فه‌رمانی پی‌ ده‌کات به‌ خراپه‌ ده‌یبه‌ن تاوه‌کو به‌گشتی له‌ ئیسلام ده‌ری ده‌که‌ن.

﴿٦٦﴾ نوسەر دەئيت: (واعلم أن الناس لم يبتدعوا بدعة قط حتى تركوا من السنة مثلها فاحذر المحرمات من الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة والضلالة وأهلها في النار).

واته: بزانه خەلكى ھەرگىز ھىچ بىدعە يەكيان دانە ھىناوھ تاوھ كو سوننە تىكيان وھ كو ئوھ بەجى نە ھىشتىبىت، بۆيە ئاگادارى ھەرامكراوھ كان بە لە دىنە كە تدا، چونكە ھەموو داھىنراوئىك بىدعە يە و ھەموو بىدعە يە كىش گومپرايىھ و ھەموو گومپرايىھ كىش لە ئاگردايە).

رافە /

ئەمە ھىكەمەت و دانايىھەكى مەزنى، ئەمەش لەسە لەفەوھ ھاتوھ: (ان الناس ما أحدثوا بدعة إلا فقدوا مثلها من السنة) واتە: خەلكى ھىچ بىدعە يەكيان دانە ھىناوھ ئىللا بە ئەندازەى ئەوھ سوننەت بىز دەكەن) چونكە ھەرگىز سوننەت و بىدعەت كۆ ئابنەوھ ئىللا يەكىكيان ئەوئىريان دەردەكەت، بۆيە موسلمان نابىت لە ھەمان كاتدا سوننى و بىدعە چى بىت، بەلكو يان دەبى بىدعە چى بىت يان دەبى سوننى بىت، ھەرگىز كۆ ئابنەوھ، بۆيە دەبى يەكىكيان ئەوئىتر دەركەت، ئەمەش لەزەرە رو زىانە كانى بىدعە يە .

ئەم ھىكەمەتەش ھاتوھ و جىگىرە بەئەزمون، بەلگە و شاھىتەى ئەم قەسە يە ئەوھ يە: دەبىنى بىدعە چىيە كان رقىان لەفەرموودە (صحيح) ھەكان دەبىتەوھ و رقىان لەسوننەتە كانە و دوژمنترىن شتە بەلايانەوھ، ناخۆشترىن شت دەبىبىسن ئەوھ يە بلىن:—

فلان فەرمووده نەهى لەمە دەهکات یان ئەوێ حەرەم دەهکات، نایانەوی گوتیان
 لە فەرمووده و سوننەتەکان بێت کە ناگونجی لە گەڵ ئەوێ ئەوان لە سەرین، جا ئەمەش
 نیشانە یە کە هەرگیز سوننەت و بیدعەت یە کناگرن، بەلام ئەو کە سەى لە سەر سوننەتە
 ئەگەر فەرمووده یە کى بېست لە پېغەمبەرى خوداوه (ﷺ) ئەو دڵخۆش دەبێت بەو
 فەرمووده یە خەيرو چاکە دەخاتە سەر خەیره کانی و زانست و زانیاری دەخاتە سەر
 زانیاریه کانی، کە سى لە سەر سوننەت بېت خۆش حال و بەختە وەر دەبېت
 بە فەرمووده کانی پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بەلام کە سى لە سەر بیدعە بېت
 لە فەرمووده کانی پېغەمبەرى خوا (ﷺ) هەلدى، ئەمە شتیکی پوون و ناشکرایه لە
 بیدعە چیه کانه وە کەوا ئەوان دزایه تی سوننەت دەکەن چونکە زال دەبېت بە سەر ئەو
 بیدعە یە ئەوان لە سەرین و نایهتی.

ئەم بابەتە یەش دوورکەوتنە وە هەلاتنی تېدا یە لە بیدعە، ئەویش دەبیتە هۆی ئەوێ
 خۆشویستی سوننەتەکان لە دڵە کاندایا باریکەن و نەمینی.

مەبەست لە: (فاحذر المحرمات من الامور).

چونکە حەرەم کراوه کان هیچ خەيرو چاکە یان تېدا نییه جا ئەگەر حەرەم کراوه کان
 شېرک بېت یان کوفر یان سەرپېچی چونکە خوای گەورە هیچ شتیکی حەرەم ناکات
 خەیری تېدا بېت، بەلکو شتیکی حەرەم دەهکات شەپو خراپە ی تېدا بېت، یان خراپە یە ک
 زیاترو زال بېت بە سەر خەیردا یان خراپە یە کى بە کسان بېت لە گەڵ خەیردا، جا ئەگەر
 لە شتیکیدا خەيرو شەپری تېدا کۆبووه وە ئەوا ئەگەر خراپە کە زیاتر بوو یان بە کسان بوو

تہوا لئی دوربکہ وہ، بہ لام تہ گہر خہ یرہ کہ زیاتر بوو تہوا ہیچ ریگریک نیبہ
وہ ربیگریت و خوی گہ ورہ لہ و خراپہ کہ مہ دہ بوریت لہ گہ ل خہ یریکی زوردا.

مہ بہ ست لہ: (فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة).

تہ مہ دہ قی فہ رموودہ کہی (العرباض) ^{۲۶} ی کوری (ساریہ) یہ، دہ لیت: (وعظنا رسول
تہ (ﷺ) موعظة وجلت منها القلوب، وذرفت منها العيون،، فقلنا: يا رسول الله (ﷺ)،
کأها موعظة مودع فأوصنا. قال: أوصيكم بتقوى الله و السمع و الطاعة، و إن تأمر عليكم
عبدٌ -وفي رواية: عبد حبشي كأن رأسه زبيبة - فإنه من يعش منكم فسيري اختلافًا كثيرًا،
فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، تمسكوا بها، و عضوا عليها
بالتواجد، و إياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، و كل بدعة ضلالة) واتہ:
پیغہ مہری خوا (ﷺ) ناموزگاریبہ کی کردین دلہ کانی پی راجلہ کین و چاوه کانی پی
فرمیسکاوی بوون، و تمان: تہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) دہ لئی تہ مہ ناموزگاری
مالئاوایبہ (دواناموزگاریبہ)؟ بویہ ناموزگاریمان بکہ. تہ ویش فہ رموی: ناموزگاریتان
دہ کہ م بہ وہی لہ خوا بترسن و تہ قوای خواتان بیت و گوئیبیست و گوئیپاہ ل بن،
ہرچہ ندہ تہ گہر کویلہ یہ ک بوو بہ تہ میرتان - لہ ریوایہ تیگدا ہاتوہ: کویلہ یہ کی
حہ بہ شی سہری و ہکو میوز بیت - چونکہ ہر کہ س لہ نئیوہ _ لہ پاش من _ بزیت تہوا
جیاوازی و دووبہ رہ کی زور دہ بینی، جا ناموزگاریتان دہ کہ م دہ ست بہ سوننہت
ریگا کہی منوہ بگرن و دہ ست بہ سوننہت و ریگای جینشینہ رینموی کر اوہ کانہ وہ

بگرن، توند ده‌ستی پتوه بگرن، به ددانه‌کانتان توند بیگرن، ناگاداری کاره نوئیه‌کان بن، چونکه هه‌موو داهینراویک گومپاییه و هه‌موو گومپاییه‌ک له ناگردایه).

هه‌موو شتیکی تازه و داهینراو بیدعه‌یه، مه‌به‌ست له‌تازه و داهینراو له‌دیندا، به‌لام شته تازه و داهینراوه‌کان له‌کاروبار و نه‌ریته‌کان و سوو‌به‌خش و خواردن و خواردنه‌وه و جل و به‌رگدا ئه‌وه بیدعه‌ی زمانه‌وانییه و بیدعه‌ی شهرعی نییه، به‌لام شته تازه داهینراوه‌کان له‌دیندا بیدعه‌یه‌کی حه‌رامه، ئه‌مه‌ش وه‌لامی‌که بۆ ئه‌وه‌که‌سانه‌ی بیدعه‌ی دابه‌ش ده‌که‌نه بیدعه‌ی حه‌سه‌نه و بیدعه‌ی (سیئه) و بیدعه‌ی (مباح) و ده‌لین پینج حوکمه‌که ده‌یگریته‌وه، ئه‌مه‌هه‌له‌یه، چونکه بیدعه‌ی له‌دیندا هه‌مووی گومپاییه به‌ده‌قی فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که ده‌فه‌رمویت: (فان کل محدثة بدعة وکل بدعة ضلالة)، من گومان واده‌به‌م ئه‌وانه بیدعه‌ی زمانه‌وانیان تی‌که‌ل کردوه و ناویان ناوه بیدعه‌ی حه‌سه‌نه، بیدعه‌ی زمانه‌وانی حه‌لاله‌ وه‌کو دروستکردنی قوتابخانه‌ و دروستکردنی ریکخراو بۆ قوتابیانی زانست و زانیاری هه‌روه‌ها وه‌کو خال دانان بۆ قورئان و نمونه‌ی ئه‌وانه، ئه‌وان ناویان لیتاوه بیدعه‌ی حه‌سه‌نه که‌چی ئه‌وانه بیدعه‌ی نین، چونکه ئه‌وانه پاشکۆی سوننه‌تن و زیندووکردنه‌وه‌ی سوننه‌تن جا دروستکردنی قوتابخانه‌ و ریکخراو بۆ قوتابیانی زانست و زانیاری، چاپکردنی قورئان و خال‌دانان بۆی، ئه‌مانه هه‌موو یارمه‌تیده‌رن بۆ زانست و زانیاری، جا ئه‌وانه چاکن ئه‌وانه‌ش سوننه‌تن، جا ئه‌وان یان سوننه‌ته چاکه‌کانیان بردوه و ناویان لی‌ ناوه بیدعه‌ی، یان کاروباره ئاساییه‌کانیان ناوناوه بیدعه‌ی، به‌هیچ شتیه‌یه‌ک به‌شیک له‌دین نییه، چونکه ئه‌وانه کاروباری دونیان و په‌یوه‌ندیان به‌دینه‌وه نییه.

مەبەست لە: (والضلالة واهلها في النار).

ھەر وہ کو لە ھەر موودە کە دا ھاتووہ: (وكل ضلالة في النار)^{٢٧} ھەر وہ کو لە ھەر موودەى (الفرق) دا ھاتووہ: (وستفتق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة)^{٢٨} واتە: ئەم ئوممەتە دا بەش دەبێتە ھەفتا و سەد و سەھەوہ ھەر ھەمووی لە ئاگردایە تەنھا یەکیکیان نەبێت).

ئەمە بەلگە یە ئەھلى بیدعە لە ئاگردان و جیاوازن، تیاياندا ھە یە لە ئاگردایە لە بەر کوفرە کە ی، تیاياندا ھە یە لە ئاگردایە لە بەر سەربێچیبە کە ی، تیاياندا ھە یە بە تاھە تایی لە ئاگردا دەمینیتە وەو تیاياندا ھە یە بە تاھە تایی نامینیتە وەو ھوکمە کە ی وە کو ھوکمی ئەو کە سانە یە تاوانە گەرەکانیان ئە نجام داوہ.

٢٧ / سبق تخريجه .

٢٨ / صحيح : سبق تخريجه .

﴿٧﴾ نوسەر دەئىت: (واحذر صغار المحدثات من الأمور فإن صغار البدع تعود حتى تصير كبارا وكذلك كل بدعة أحدثت في هذه الأمة كان أولها صغيرا يشبه الحق، فاغتر بذلك من دخل فيها، ثم لم يستطع الخروج منها فعظمت وصارت دينا يدان بها، فخالف الصراط المستقيم فخرج من الإسلام).

واتە: ئاگادارى شتە تازە داهىنراوہ بچووکەکان بە، چونکہ بیدعە بچووکەکان رادىيىت لەسەرى تاوہ کو گەورە دەبى، ھەر و ھا ھەموو بیدعە يەك لەم ئوممەتەدا داهىنراوہ لەسەرەتاوہ بچووک بووہو بەحق دەکات (دەشوبەيت) ئەوانەى تووشى دەبن پىي ھەل دەخەلەتەن، ئەمجار ناتوانى لىي دەرياز بىت و پاشان گەورە بووہو بوەتە دىنيك و خەلکى دىندارى پىوہ دەکەن، بۆيە لە پىگا راستەکە جياواز بوو ئەمجار لەئىسلام دەرجوو).

پاڤە /

مەبەست لە: (واحذر صغار المحدثات من الأمور).

دەئىت: ھەرگىز نەرم و نىيان مەبە لەگەل بیدعەدا ھەرچەندە بچووکىش بىت، چونکہ ئەو گەورە دەبىت، شتى ترى بۆ زياد دەکرىت، ئەمەش لە خراپە و مەفسەدەى بیدعەى، چونکہ ئەگەر دەرگای بیدعە بکرىتەو ئەوا زياد دەکات، بۆيە نابىت نەرم و نىيان بىت لەگەلیدا، دەلین: ئەم بیدعەى بچووکە و زىانى نىيە، بیدعە وەکو سکل (پشکو) وایە ھەرچەندە بچووکىش بىت ئەوا گەورە دەبىت تاوہ کو مالىك دەسوتىنى يان دوکانىك يان شارىك بە تەواوى دەسوتىنى:

(ومعظم النار من مستصغر الشرر) واتە: نۆزىيەى ئاگرەكان لەبروسكەى ئاگرى بچووكەوہ پەيدا بووہ (لە پرىشكەوہ پەيدا دەبىت).

بۆيە نابىت لەگەلدا كەمتەرخەم بىت، بەلكو بە يەكجارى دەرگاي بىدعەكان دەبى بگىردىت، لەكاتىكدا پىنغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (اياكم ومحدثات الامور)^{٢٩}، (اياكم): ئاگادار كەردنەوہ وورىا كەردنەوہ يە لەھەموو بىدعە يەكى داهىنراو بەگشتى و بەرەھايى، جا ھەرچەندە ئەو داهىنراوانە بچووك بىت يان داهىنراوہ كان گەورە بىت، پىنغەمبەرى خوا (ﷺ) ھىچ بىدعە يەكى بەدەرنە كەردوہ، جا نەھى كەردنە كەى گشتگىرەو ھەموو بىدعە يەك دەگرىتەوہ، فەرموويەتى: (وشر الامور محدثاتها)^{٣٠}.

مەبەست لە: (وكذلك كل بدعة أحدثت في هذه الأمة كان أولها صغيرا يشبه الحق فاغتر بذلك من دخل فيها ثم لم يستطع الخروج منها).

فیتنەكان بۆ جارى يەكەم پەوياندا لەم ئوممەتە ھۆكارە كەى كەمتەرخەمى بووہ لەگەل ئەھلى خراپە كارىدا، تاكو لەسەر زەويدا خراپە كارىيان بۆلۆكردەوہ و مېشكى گەنجان و خەلكى عەواميان شۆردەوہ و پىريان كەردوہ لەشەر و خراپە كارى تاكو ئەو ھەموو فیتنە يە لەئىسلامدا پەويانداوہ و لەنىوان مۇسلماناندا ھەرەكو ئاشكراو ديارە.

ئەمە ھەرھەموو بەھۆى چاوپۆشى كەردنە لەئەھلى شەرپو خراپە كارى و ازھىنانە لىيان تاكو كارەكان بۆلۆبووہ، بۆيە پىويستمان بە برىارى يەكلایى ھەبە و داخستنى دەرگايە لەو بارەوہ، ھىچ شىتەك لەپاش خواى گەورە ناتپارزى لە بىدعە ئىللا زانستىكى سوودبەخش نەبىت، بەلام ئەو كەسەى عىلمى پى نىيە ئەوہ لەگەل بىدعەدا

٢٩ / سبق تخريجه .

٣٠ / سبق تخريجه .

تیکەل دەبیت و وادەزانی ت شتیکی باشە، چونکە دەربارەى بیدعە نازانیت، بۆیە هیچ شتیك پزگارت ناکات لە بیدعە ئیلا ئەو نەبیت پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانی پیکردوو لە و فەرموودەیهى که دەفەر مویت: (فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهديين)^{٣١} ئەمە ئەو شتەیه لە بیدعە دەتپاریزی، ئەمەش پتویستی بەفیربوون و تیگەیشتنە لە دینەکهى خوی گەرە، لە بەر ئەو هی پیشینی ئەم ئوممەتە لە هەموو کەس تیگەیشتوتر بوونە بۆیە لە هەموو کەس زیاتر خویان لە بیدعە پاراستوو، لە هەموو کەسێک زیاتر خەلکیان وریا کردووە تەو لە بیدعە، چونکە دەزانن بیدعە خەلکی بەرەو کوی دەبات.

فیتنە ئەگەر گر بگریت ئەوا تەرۆ وشک پیکەو دەسوتینی، گەرەو بچوک پیکەو دەسوتینی، تووشی زانایان و جگە لە زانایان دەبێ، هەموو خەلکی دەگریتەو، ناتوانن خویانی لی دەریاز بکەن، ئەگەر خویانیان لی دەریاز کرد ئەوا مندال و کەس و کارو ئەوانەى دەورو بەریان پزگاریان نابێ، چونکە وەکو ناگرە ئەگەر گر بگریت لە دارو چیلکە یەکی وشکدا، چیتر کوزاندنەو هی گرانە، بەلام زال بوون بەسەریدا و نەهیشتنی لەسەرەتاو ئەوا کاریکی ئاسانە، کە چی زال بوون بەسەریداو نەهیشتنی لەپاش ئەو هی گەرەو مەزن دەبیت ئەوا گرانە، بۆیە دەبێ بە توندی و بە یەکلاد کردنەو لە گەلیدا بچولێتەو هەرگیز نەرم و نییان نەبێ لە گەلیدا.

لە بەر ئەو هی سە لەف لەسێ سە دە چاکە کە دا توانیبویان بیدعە ئابلوقە بدەن و ریگایان بە هیچ بیدعە یە ک نە دەدا، ئەوا ئەو سێ سە دە چاکە پاکترین سەردەم و سە دەکانی ئەم ئوممەتە بوون، بۆیە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) ستایشی ئەو سێ

سە دەیهى کردوو و فەرمویەتی: (خیرکم قرینی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم)^{٣٢} چونکە ئەوان نەرم و نیان نەبوون لە گەڵ ئەهلی بیدعەدا، ئەوان ئابڵوقەیان دەدا و نەیان دەهێشت بەلاو بەکات، ئەهلی بیدعە لەو سەردەمەدا خۆیان دەشاردوو و لە بەر بەهیزی ئەهلی حەق، کاتی ئەو سەردەمە چاکە بە سەرچوو بیدعە و بیدعە کاران و خراپە کاران گورج بوون و وە چست و چالاک بوون و فیتنە لە نێوان موسلماناندا گەرمی سەندو و هەلگیرسا، بەلام خۆی گەرە خۆی پاراستنی ئەم دینەى گرتووەتە ئەستۆ، جا ئەم دینە پارێزراره _ سوپاس بۆ خوا _ بەلام ئەوانەى بە هەلاکەتدا دەچن ئەهلی ئەم دینەن، ئەوان بە هەلاکەتدا دەچن، بەلام دینەکە پارێزراره بە پاراستنی خۆی گەرە، خۆی گەرە خۆی کەسانیکى بۆ دیاری دەکات سەرى بخەن و جى بە جى بکەن، خۆی گەرە دە فەرمویت: - (وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ) (٣٨) (محمد) واتە: نەگەر لەم دینە پشت هەلکەن خۆی گەرە ئێوە دەگورێ بە قەوم و گەلیکى تر ئەوسا ئەوانیش وەك ئێوە نابن).

دە فەرمویت: (فَسَوْفَ يَأْتِي اللّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ) (المائدة/٥٤) واتە: جا خوا لەمەولا کەسانیک دینیت خۆشى دەوێن و ئەوانیش ئەویان خۆش دەوێ).

خۆی گەرە دینەکەى خۆى بزر ناکات، بەلام ئەو ئێمەین بزر دەبین ئەگەر دینەکەمان بزر کرد، لە گەڵ ئەهلی بیدعەدا نەرم و نیان بووین، لە گەڵ خاوەن شتە داھێنراوەکاندا، نەرم و نیان بووین لە گەڵیاندا ئەو ئێمە بزر دەبین، پەنگە فیتنە و کوشتار بەرپاڤیت و خوین برێژریت بە ھۆیەو، نەتوانین خۆمانى لى دەریاز بکەین.

مە بە ست لە : (فعظمت وصارت دينا يدان بها).

واتە : ئە گەر بىدعە وازى لى بەيئى ئەوا ئەو لە پاشاندا دەبيتە دىن، لە پيشدا باسى ئەو قسە يەى نوسەرمان كرد : (ما أحدث الناس بدعة إلا رُفِعَ مثلها من السنة) تاكو بىدعە كان دەبنە دىن، سوننە تە كان نامىنن و بىدعە كان لەم كۆمە لگايە دا دەبيتە دىن، ماناى ئەو نىيە ھەموو ئەم ئوممە تە وای بە سەر دىت، بە لام ئەو كۆمە لگە يەى رىگا بە بىدعە دە دەن بلو بيئە وە تيايدا ئەو بىدعە كە دەبيتە دىن تيايدا، ماناى ئەو نىيە دىن نە ماو و لە ناوچو، بە لكو كە سانىكى تر ھەن لە جىگايە كى تردا يان لە ولاتىكى تردا پىي ھە ل دەستن، خواى گە و رە خوى كە سانىكى بو تە رخان دەكات سەرى بخات و بىپارىزى و پارىزگارى لى بكات.

لە ھە رموودە يە كدا ھاتو^{۳۳} لە كۆتا زە ماندا سوننە تە كان دەكرىنە بىدعە و بىدعە كانىش دەكرىنە سوننە تە، تاكو كاتىك بگۆردىت دەلئىن : دىنە كە يان گۆپى، ئە گەر نكۆلى لى بكَيت پىت دەلئىن : نكۆلى لە دىن دەكە يت !

مە بە ست لە : (فخالف الصراط المستقيم فخرج من الاسلام).

واتە خاوى بىدعە وای لى دىت كارە كە جورئە تى پى دەكات تاو و كو دىنە كە ھە مووى دەبيتە بىدعە و لە ئىسلام دە ر دە چىت كاتى لە دىنە كە يدا ھىچ شتىك لە سوننە تە كان نە ما.

﴿۸﴾ نوسەر دەئیت: (فانظر -رحمك الله- كل من سمعت كلامه من أهل زمانك خاصة فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه حتى تسأل وتنظر: هل تكلم فيه أحد من أصحاب النبي (ﷺ) أو أحد من العلماء؟ فإن أصبت فيه أثرا عنهم فتمسك به، ولا تجاوزه لشيء، ولا تختر عليه شيئا فتسقط في النار).

واتە: تەماشاکە _ پەحمەتى خوات لئیت _ ئەگەر گویت لە قسەى ھەرکەسێک بوو بە تايبەتى لە و سەر دەمەى تۆى تىداى ئەوا ھەرگیز پەلە مەکە و مەچۆ ناو ھىچ مەسەلە يەکەوہ تاکو تەماشاکەیت و پرسىار نەکەیت: ئايە ھىچ کەسێک لە ھاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارەى قسەيان کردوہ؟ يان يەکێک لە زانايان؟ جا ئەگەر لەوانەوہ شتێک دەستکەوت ئەوا دەستى پيۆہ بگرە، لەبەر ھىچ شتێک وازى لى مەھيتنە، ھىچ شتێک ھەلمەبژيرە بەسەريداو بکەويتە ناو ئاگرەوہ).

پاڤە:

پەلە مەکە لەوہى دەيببىسى لەخەلکيبەوہ بە تايبەتى لەم سەر دەمە دوایینەکانداو رۆرى ئەوانەى قسە دەکات و فەتوا دەدات و خۆى دەکاتە خاوەن عيلم و قسە، بە تايبەتى کاتیک ھۆکارەکانى پراگەياندن رۆربوون، وای لىھاتووہ ھەرکەسە لە خۆيەوہ قسە دەکات بە ناو عيلم و بە ناو دینەوہ، تەنانەت گومراکان و کۆمەلە گومراکان و ئەوانەى لە پى لاینداوہ وایان لى ھاتووہ ئیستا بە ناو دینەوہ قسە دەکەن لەکەنالە ئاسمانیەکاندا، جا ترسەکە رۆرگەورەيە، بۆيە ئەوہى لەسەرتە _ بە تايبەتى براى موسلمان و قوتابى زانست و زانیارى _ پەلە نەکەیت و بەدواداچوون بکەیت لەگەل ھەر شتیکدا دەيببىسى، لەسەرتە دلتيا بيت لەوہى دەيببىسى...

بزانىت كى ۋە قسە يەى كردوھ ؟

ئەم بېرۆكە يە لە كوئوھ ھاتوھ ؟

ئەمجار بەلگە و پشت بەستنى بە چىيە لە قورئان و سوننەتدا ؟

ئەمجار خاوەنەكەى لە كوئى فېرېوو ؟

لە چ كەسكە وھ عىلمى وھ رگرتوھ ؟

جا ئەم بابە تانە پئويستى بە دلنیا بوونە بە تايبەتى لەم سەردە مەدا، چونكە ھەر كەسە قسە دەكات تەنانەت ئەگەر زمان پاراوو رە وانبېژو قسە زان و ابىت خەلكى كوئى لىبگريت، پئى ھەلمە خەلەتى، تاكو نە يىبنى تا چەند عىلم و فېقھى پئىيە، چونكە رەنگە كەسك قسەى كەم بىت بە لام (فەقىھ) بىت، رەنگە كەسك قسەكانى زۆرىت بە لام نە قام بىت ھېچ تىگە يشتنىكى نەبى، بەلكو سىحرى قسە كردنى پئى بى تاوھكو خەلكى ھەلخەلە تىنى، بە شىوھەك خۆى دەردە خات زانايە، ئەو تىگە يشتووھ و ئەو بېرمەندە، ئا لەو جۆرە شتانە، تاكو خەلكى پئى ھەلدە خەلەتى و لە حق دەريان دەكات، جا عىبەرەت بە قسە زۆرى و قسەى بىرقەدار (چەنە بازى) نىيە، بەلكو عىبەرەت بە وھە يە چەند عىلمى پئىيە، تا چەند قسەكان بە بنەمان، رەنگە قسە يەكى كەمى بە بنەما زۆر سوود بە خشت بىت لە قسەى زۆرى بىرقەدار ھېچ سوودىكى لى وھ رناگرى كەمىكى نەبى، بە پاستى ئەمە واقىعى سەردەمى ئىمە يە قسەى زۆر دەكرى و عىلم كەم بووھ، خوئنەران (قورئان خوئنان) زۆرىوھ و فەقىھەكان كەم بوونە، فېقھىش بە زۆرى قسە كردن نىيە يان زۆرى خوئندەنە وھ و جوانى قسە و رە وانبېژى نىيە، شاعىر دەلئت: _

فى زحرف القول تزىن لباطله والحق قد يعتره سوء تعبیر

تقول هذا مجاج النحل تمدحه وإن تشأ قلت ذا قى الزنا بىر

ئەگەر بىتەۋىت مەدھى ھەنگوئىن بىكەيت ئەۋا دەلئىت: ئەمە (مجاج النحل) واتە: ھەنگوئىن مېشەھەنگە، ئەگەر بىتەۋىت بە خراپە باسى بىكەيت دەلئىت: (قىء) ۋە لە جىئى (النحل) دەلئى: (الزنايىر) واتە: رشانە ۋەى زەنگە زۆرەيە، كەسى رەۋان بىئىژ حەق دەكاتە ناحەق و ناحەق دەكاتە حەق بە رەۋان بىئىژى خۆى، جا و رىاي ئەۋ كە سانەبە، بۆيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئاگادارى كرىنە تەۋە لە زمان پاراۋ بە زمانى دەم و لىۋى پاك دەكاتە ۋە ھەر ۋە كۆ چۆن مانگا بە زمانى پاكى دەكاتە ۋە^{۳۴}، ئاگادارى كرىنە تەۋە لە ۋە جۆرە ۋە فەرەمۋىيەتى: (إن من البيان لسحرا)^{۳۵} واتە: لە رەۋان بىئىژىدا سىحر ھەيە، بىستەنە كان سىحراۋى دەكات.

مەبەست لە: (فانظر -رحمك الله - كل من سمعت كلامه من أهل زمانك خاصة فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه).

ئەمە لە سەردەمى نوسەردا، نوسەر نىزىكە لە ۋەى ھاۋسەردەمى ئىمامى ئەحمەد بىت، چۈنكە ئەۋ قوتابى قوتابىيە كانئىتى ھىشتا ئەۋ دەلئىت: پەلە مەكە لە ۋە رگرتنى قەسى ئەھلى سەردەمى خۆت تاكو دلىيا نەبىت لىئى، ئەى ئەۋ چى دەلئىت دەربارەى سەردەمى ئىمە؟! سەردەمى ئارەزو، سەردەمى نەفامى، سەردەمى تىكەل بوونى جىهان لەگەل يەكتردا، تاۋەكۋاى لىئەتۋە فىتنە ۋە خراپە كارى و بىرۋەكە كان نۆرەبۋنە، بوژمنىش ئىستا دەيەۋىت دىنەكە مان ئەمدىۋ ئەۋدو بىكات، دەيانەۋى ئىمە شوئىنكە ۋتەى ئەۋان بىن، بىرۋەكە كانى خۆيان بە سەرماندا بسەپىنن، سىياسەتى خۆى بە سەرماندا بسەپىننى، بۆيە دەبى ئىمەيش دلىيا بىن لەم بابە تانەدا، لە زۆرەيى ئەۋ

۲۴ / رواه احمد وابن ابى شيبة وابو داود والترمذي والطبراني والبخاري وغيرهم .

۳۵ / أخرجه البخاري (۴۸۵۱) .

كارانەدا بوەستىن، روو بکەينە تىگەيشتنى قسەكانى خواو پىغەمبەرەكەى (ﷺ)، لەدینى خوادا باش تىگەين و شارەزا بين.

تىگەيشتن لەدینەكە پاراستن لە فیتنەكانى تىدايە، (الفقه) بریتىيە لەتىگەيشتن، پەنگە كەسەك لە بەرکردنى زۆر بىت بەلام تىگەيشتنى نەبىت، بۆيە ئەو و كەسەكەى عوام وەكو يەكن، بەلكو پەنگە كەسە عوامەكە باشتر بىت لەو چونكە پادەوەستىت و قسەناكات، چونكە دەزانى نەقامە، بەلام ئەو وىتر نازانى نەقامە، مەسەلەكە لە سەر زۆرى لە بەرکردن و قسەى زۆرى نىيە، مەسەلەكە مەسەلەى تىگەيشتنە، بۆيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمووت: (رُبَّ مُبْلَغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ) ^{۳۶} پەنگە كەسەك لە بەر بكات و بگوازىتەو و پىوايەت بكات، بەلام كەسەكەى هەبى لەو تىگەيشتوتىر بىت (رُبَّ حَامِلٍ فَفَهٍ لَيْسَ بِفَقِيهِ) ^{۳۷} ئەو تەنھا هەلگەر و دەگوازىتەو بەلام تىگەيشتوو (فەقىه) نىيە، جا تىگەيشتن بەخششەكە لەخواو، خواى گەرە بىه وىت دەيداتە هەربەندەيەكەى بىه وىت، بەلام ئەگەر بايەخى پى بدات و كەشەى پى بدات ئەو سوودى ئى وەر دەگرى، ئەگەر فەرامۆشى كرد ئەو بزر دەبى.

مەبەست لە: (فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه حتى تسأل وتنتظر: هل تكلم فيه أحد من أصحاب النبي (ﷺ)).

ئەمە ئامۆزگارىيەكەى زۆر مەزنە، ئەگەر قسەى كەسەك بەدل بوو لەدیندا - بەلام ئەو قسانەى لەكاروبارى دۇنيادايە ئەو بابەتى باسەكەى ئىمە نىيە - بەلام ئەگەر لەدیندا قسەيەكت بەدل بوو ئەو پەلە مەكە تاكو بەجوانى تەماشای نەكەى، ئايە ئەو قسەيە لەسەر حەق و بەلگە بنیات نراو، يان لەسەر بىرۆكە و مېشكەكان بنیات نراو

۳۶ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۶۵۴) ومسلم (۱۶۷۹) .

۳۷ / السلسلة الصحيحة للألباني : صحيح (۴۰۴) .

ئەو كە فى سەرئاي لافاۋە كانە وازى لى بھىنە، بەلام ئەگەر بنىات نرابو لەسەر قورئان و سوننەت ئەو حەقە، بۆيە پەلە مەكە لەوەرگرتنى قسە لە نەفامانەو، ھەر چەندە بەزمان پاراوى پەوانبىژى وھىزو نۆرى قسەكانى سەرسام بىت، پەلە مەكە تاكو تەماشاي نەكەيت و بەراوردى نەكەيت لەگەل قورئان و فرمودەدا، تەماشاي بكەيت ئەو كەسەى قسەى تىدا كىردە فەقىھە يان نا؟ تاكو پرسىار نەكەيت لەزانايان دەربارەى، تەمasha بكەيت ئايە يەككە لەزانايانى سەلەف وتويانە يان نەيانگوتو؟ ئەمەيە چەندىن جار ئاگادارم كىردونەتەو، دەلئىم: - ئىجتىھادو بۆچوون و قسەو دەستەواژەى تازە دامەھىنن لە پىش ئىو كەس نەيگوتبىت، پىشەنگى خۆتان لە سەلەف و لە قسەى سەلەفەو وەرگىرن، چونكە ئەگەر شتىكت ھىنا ھىچ كەس پىشت نەكەوتبىت ئەوا دەبىتە شتىكى نامۆ و زىانەكەى لە سوودەكەى زياتر دەبىت.

جا قسەى ھاوئان تەرازو، چونكە ئەوان قوتابى پىغەمبەرى خوان (ﷺ)، تەماشاي قسەى ئەوان دەكەين لەئايەتەكەدا، بەچى تەفسىريان كىردو، لە فرمودەكاندا چۆن پاقەيان كىردو، قسەو تەفسىرى ئەوان وەردەگىرن چونكە ئەوان لەحەقەو نىكتىرن لەوانەى پاش ئەوان ھاتوون چونكە ئەوان قوتابى پىغەمبەرى خوان (ﷺ) و تەفسىرو پاقەيان لەپىغەمبەرى خواو (ﷺ) بىستوو و لەئەو وەرىانگرتو، ئەوان نىكتىرن كەسن لە حەقەو، عىبەت لەو قسانەدا نىبە دەلئىن: لە ھاوئانەو عىبەت وەرىانگىرن، ئەوان تەنھا پىاون و بىرۆكەى خۆيان ھەيەو ئىمەيش پىاوين و بىرۆكەى خۆمان ھەيە، زەمانەيش گۆپانى بەسەردا ھاتو.

دەنەكە ماو تاكو ھەستانى قىامەت و ناگۆرپىت بەگۆرپىنى زەمانە، چونكە ئەو گشتگىرە بۆ ھەموو كات و شوپىنىك، بەلكو ئەو ھى دەگۆرپىت ئەو ئىجتىھادانەيە لە مرقۇفەو ھەكە ھەلەو پاستى تىدايە، بەلام خودى دىنەكە ئەوا ناگۆرپىت چونكە ئەو

بەكەلكى ھەموو سەردەم و جىگايەك دىت، چونكە ئەو لەلايەن خوداى دانائو دلۇفانەو ە دابەزىو، بۆيە ئامۇزگارى دەكەن و دەلئىن: - دەست بگرن بەقورئان و سوننەتەو ە بەتىگە يىشتنى سەلەفى صالح، تىگە يىشتنىكى نوئى دامەھىنە لەخودى خۆتەو ە يان لەپاشىنەكانەو ە.

مەبەست لە: (أو أخذ من العلماء).

واتە يەككە لەزانا موعتەبەرەكان (باوەر پىكراوہكان) وتبىتى، لەو پىشەوايانى لەسەر بەرنامەى ھاوہلانى پىغەمبەر (ﷺ) دەپۇن چونكە ئەوان ئەم دىنەيان لەھاوہلانەو ە ەرگرتوو ە ھاوہلانىش لەپىغەمبەرى خوداوہ (ﷺ) رىوايەتيان كردو ە.

مەبەست لە: (فان اصبت فيه أثراً عنهم فتمسك به).

ئەگەر بىنىت لەگەل قسەى ئەواندا كۆك بوو ئەوا دەستى پىوہ بگرە.

مەبەست لە: (ولا تجاوزه لشيء).

واز لە قسەى سەلەف مەھىنە لەبەر بۇچوونى فلان و فلان، ئەوانەى لەپاش ئەوان ھاتوون.

مەبەست لە: (ولا تختار عليه شيئاً فتسقط في النار).

قسەى ئەوانەى لەپاش سەلەف ھاتوون پىشى مەخە بەسەر قسەى سەلەفداو بىتتە ھۆى ئەو ەى بگەوتتە ناگرەو ە، چونكە تۆ لەپىگاي بەھەشت لاتداو ە، پىگاي بەھەشت ئەو پىگايە ئەوان لەسەرى بوون: (الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا (۶۹) النساء) واتە: ئەو كەسانە خوا چاكەو بەھرەى خۆى

به‌سه‌را پښتون له‌په‌یامبه‌ران و پاستگۆیان و شه‌هیدانی پښگه‌ی خواو صالحان و کارچاکان دیاره‌ نه‌مانه‌ چ‌ هاو‌ده‌م و هاو‌پښه‌کی چاک و بی‌ وینه‌ن).

نه‌مه‌ پښگای به‌هسته‌، نه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌ نه‌و پښگه‌دا ناکۆک بیټ نه‌وه‌ پښگه‌ی ناگره‌، خوی‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واته‌: نه‌م هیله‌ شاسته‌یه‌ به‌رنامه‌و پښبازه‌که‌ی منه‌، ده‌سا ئیوه‌یش نه‌ی ئیمانداران! هه‌میشه‌ شوینی بکه‌ون و هه‌ر به‌ودا بچن مه‌که‌ونه‌ شوینی پښکه‌کانی تر، نه‌وسا له‌شارپښگه‌که‌ی خوا بترازین و په‌پاگه‌نده‌ ببن).

پښگای خودا یه‌ک پښگایه‌، به‌لام جگه‌ له‌و پښکه‌ی نۆن، هه‌ر شه‌یتانیک پښگایه‌کی خۆی هه‌یه‌و شه‌یتانی مرۆڤ و جنۆکه‌ پښگایان هه‌یه‌، نه‌وانه‌ پښکه‌ی نۆن، نه‌وه‌ی ده‌چیته‌ سه‌ری ده‌که‌ویته‌ دلله‌ راوکښوه‌، به‌لام پښگا پاسته‌که‌ (الصراط المستقیم) یه‌ک پښگایه‌و هیچ ناکۆکه‌کی تیدا نییه‌، هه‌رگیز بزر نابیت نه‌گه‌ر بیگریته‌ به‌ر.

﴿۹﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أن الخروج عن الطريق على وجهين: أما أحدهما فرجل قد زلَّ عن الطريق وهو لا يريد إلا الخير فلا يُقتدى بزَلته فإنه هالك ورجل عاند الحق وخالف من كان قبله من المتقين، فهو ضال مضل، شيطان مرید في هذه الأمة، حقيق على من عرفه أن يُحذر الناس منه ويُبَيِّن للناس قصته لئلا يقع في بدعته أحد فيهلك).

واته: بزانه ده‌رچوون له‌رینگا دوو شیوه‌یه:-

یه‌کیکیان کابرایه‌که له‌رینگاکه هه‌خلیسکاوه، له‌کاتی‌کدا ئه‌و ته‌نهما خه‌یر و چاکه‌ی ده‌وی، بۆیه‌ ناکریتته‌ پێشه‌نگ له‌خلیسکانه‌که‌ی چونکه‌ ئه‌وه‌ به‌هه‌لاکه‌تدا چوه‌، کابرایه‌ک به‌ره‌ه‌ئستی له‌گه‌ل حه‌قدا ده‌کات و له‌گه‌ل له‌خواترساوانی پێش‌خوی ناکۆکه‌، ئه‌وه‌ گومپرایه‌کی گومپراکه‌ره‌، شه‌یتانیکی سه‌رکه‌شی یاخیه‌ له‌م ئوممه‌ته‌دا، پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌رکه‌سیک ناسییه‌وه‌ خه‌لکی لێ ئاگادار بکاته‌وه‌ و خه‌لکی له‌ چیرۆکه‌که‌ی ئاگادار بکاته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌یج که‌سیک نه‌که‌وێته‌ بیدعه‌که‌یه‌وه‌ و به‌هه‌لاکه‌تدا بچیت).

پاڤه /

کاتی‌ک شه‌یخ - په‌حمه‌تی خوای لیبیت - له‌قسه‌کانی پێشوویدا ئه‌و رینگا راسته‌ی پوون‌کرده‌وه‌ که‌ پێویسته‌ موسلمان له‌سه‌ری بیت له‌عه‌قیده‌و دینه‌که‌یدا: - ئه‌مجار باسی ئه‌وه‌ی کرد که‌وا ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و رینگایه‌ لاده‌دات یه‌کیکه‌ له‌و دوو که‌سه‌:-

- پیاوی یه‌که‌م:- که‌سیک ده‌رچووه‌ به‌بێ ئه‌نقه‌ست، به‌لکو خه‌یرو چاکه‌ی ده‌وێت به‌لام رینگایه‌کی گرتوه‌ته‌ به‌ر خه‌یرو چاکه‌ نییه‌، ئیجتیه‌اد ته‌نهما به‌س نییه‌،

هه‌رچه‌نده نییه‌تی خاوه‌نه‌که‌ی چاک بیټ، مه‌به‌ستی چاک بیټ، ده‌بی له‌گه‌لّ ئه‌و نیه‌ت چاکه‌یدا له‌سه‌ر پړنگای راست بیټ، ئه‌مه به‌که‌سیکی هه‌له‌کار ده‌ژمیردریټ، هه‌ر که‌سیک کۆک بوو له‌گه‌لیدا له‌و هه‌له‌یه‌ی کردویه‌تی و له‌گه‌لیدا له‌سه‌ر پړنگا هه‌له‌که ده‌پوات و له‌کاتی‌کدا به‌هه‌له‌که‌ی ده‌زانی ئه‌وا به‌هه‌لاکه‌تدا چوه، چونکه ئه‌و پړنگایه پړنگای به‌هه‌لاکه‌ت چونه هه‌رچه‌نده خاوه‌نه‌که‌ی به‌ئه‌نقه‌ست له‌پړنگا ده‌رنه‌چوو‌یی به‌لکو به‌دوای خه‌یرو چاکه‌دا گه‌رابیټ.

ئه‌مه‌ش حاڵی زۆریک له‌و که‌سانه‌یه له‌خۆیانه‌وه داهینانی تازه داده‌هینن له‌زانستی عه‌قیده‌دا، ئه‌وا ئه‌م کاره دروست نییه، نابیټ که‌س شوینیان بکه‌ویټ، خاوه‌نه‌که‌شی له‌سه‌ر پړنگای راست نییه، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واته: ئه‌م هیله شاسته‌یه به‌رنامه‌و پربازه‌که‌ی منه، ده‌سا ئیوه‌یش ئه‌ی ئیمانداران! هه‌میشه شوینی بکه‌ون و هه‌ر به‌ودا بچن مه‌که‌ونه شوینی پړچکه‌کانی تر، ئه‌وسا له‌شاپړنگه‌که‌ی خوا بترازین و په‌پراگه‌نده (بین).

جا هه‌ر پړنگایه‌ک له‌پړنگا راسته‌که (الصراط المستقیم) ده‌رمان بکات، ئه‌وا ئیمه په‌دی ده‌که‌ینه‌وه، هه‌رچه‌نده خاوه‌نه‌که‌ی مه‌به‌ستی چاک بیټ و نییه‌تی باش بیټ، ئه‌وا ئیمه له‌وه‌دا شوینی ناکه‌وین، ئه‌ویش ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی به‌رده‌وام بیټ ئه‌وا به‌ره‌و هه‌لاکه‌ت ده‌بیات، چونکه هه‌رکه‌سیک له‌سه‌فه‌ره‌که‌یدا وازی له‌پړنگا راسته‌که هیناوه پړنگایه‌کی تری گرتی به‌ر ئه‌وا به‌هه‌لاکه‌تدا ده‌چیت.

● به‌لام پیاوه‌که‌ی تر: به‌ئه‌نقه‌ست له‌پړنگا ده‌رچوه، ئه‌و حه‌ق ده‌ناسیټ، ده‌زانیت، ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رچوه ناحه‌قه به‌لام به‌ئه‌نقه‌ست له‌سه‌ر پړنگای حه‌ق ده‌رده‌چیت، به‌مه‌به‌ستی گومراکردنی خه‌لکی.

يەكەم كەس مە بەستى چا ككردنى خەلكىيە بە لام پىگاي پاستى نە گرتو تە بەر، كەسى دووم مە بەستى گومرا ككردنى خەلكىيە و لادانىانە لە سەر پىگاي پاست، ئەو شەيتانە، چونكە شەيتانە كان خەلكى لە پىگاي پاست دەردە كەن، ئىبلىس بە پەرەردگارە كەى خۆى دە لىت: (لَأَقْعُدَنَّ هُم صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (۱۶) الأعراف) واتە: شەرت بى پى پاستە كەى تۆيان لى بگرم).

ئىبلىس دە يەوئى خەلكى لە پىگاي پاستە كە لادات بەرە و پىگا چەوت بىيانبات، پىغە مەبرى خواش (ﷺ) نمونە يە كى بۆ ئەم مەسە لە يە ھىناو تەو كاتىك خە تىكى پاستى كىشا، چەند خە تىكى تىرى لە دەورو بەرى كىشا، بە خە تە پاستە كەى فەرموو: (هذا صراط الله) واتە: ئەمە پىگا كەى خوايە، بە خە تە كانى تىرى گووت: (وهذه سبل، على كل سبيل منها شيطان يدعو الناس إليها)^{۳۸} واتە: ئەمە پىچكە كانە، لە سەر ھەر پىچكە يەك شەيتانىك ھە يە خەلكى بۆ بانگ دە كات) ئەمە نمونە يە كى پوون و ئاشكرايە، دە گونجى لە گەل ئەو ھى لىرە دا شەيخ باسى ككردە، چونكە ئەو كەسەى خەلكى لە پىگاي پاست (الصراط المستقيم) دەردە كات و بەرە و پىگا تازە داھىنراو ھە كان، خەيرو چا كەى بۆيان ناوئى بە لكو ھە لا كە تى بۆيان دەوئى تەو شەيتانە، جا ھەر چەندە لە شەيتانە جنوكە كان بىت يان لە شەيتانە مروفىيە كان (الإنس)، بۆيە پىويستە لە سەرمان لەم كەسە زىاتر و رىا و ئاگادارىين لە كەسى يەكەم، چونكە ئەم كەسە بە ئەنقەست دە يەوئى خەلكى گومرا بكات.

مە بەست لە: (فهو ضال مضل، شيطان مرید).

واتە: ئەو لە خەوئى خۆيدا گومرايە و گومرا كەرە بۆ جگە لە خۆى، ئەو كەسە شەيتانىكى سەر كەشى ياخييە، دە يەوئى خەلكى لە سەر پىگاي پاست لادبات.

۲۸ / حسن : أخرجه النسائي في (الكبرى) (۴۴۳/۶) وأحمد (۴۳۵/۱) والدارمي (۲۰۲) وابن حبان (۶، ۷) وحسنه

الشيخ الألباني في (المشكاة) (۱۶۶) .

مەبەست لە: (حقیق علی من عرفه أن يحذر الناس منه ويبين لهم قصته لئلا يقع في بدعته أحد فيهلك).

واتە: ئەو كەسە لەسەر پىڭا راستەكە بە ئەنقەست دەرچوو، دروست نىيە لىي بى دەنگ بىت، بەلكو دەبى باسەكەى ئاشكرا بكرىت، شەرمە زارىيەكەى ئابرو بىرىت تاكو خەلكى لىي ئاگادارىن، نايىت بگوترىت: خەلكى ئازادن لەبىر و بۆچووندا، ئازادى لەقسە كردندا، رىزگرتن لەبۆچوونى بەرانبەر، ھەرەكەتە كو چۆن ئىستا باسى دەكەن، رىزگرتن لەبۆچوونى بەرانبەر، ئەم مەسەلەيە مەسەلەى بىر بۆچوون نىيە، بەلكو مەسەلەكە مەسەلەى شوپىنكەوتنە، ئىمە خوای گەورە پىڭايەكى پوون و ئاشكراى بۆ كىشاوين، بە ئىمەى فەرمووە لەسەر ئەم پىڭايە پوون كاتى فەرمووى: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ) الانعام ۱۵۳) جا ھەر كەسك بىت بۆ لامان بىھوى ئىمە لەسەر ئەم پىڭا راستە دەركات ئەوا ئىمە: _

يەكەم: قسەكەى پەتدەكەينەو ھەر فەزى دەكەين.

دووەم: پوونى دەكەينەو ھەر خەلكى لى ئاگادار دەكەينەو، نايىت لىي بىدەنگ بىن چونكە ئەگەر ئىمە لىي بىدەنگ بىن ئەوا خەلكى پى ھەلدەخەلەتى، بەتايىەتى ئەگەر كەسەكە خاوەن زمانىكى پاراوو پۆشنىبىرى و قەلەم بوو، ئەوا خەلكى پى ھەلدەخەلەتىن و دەلەين: ئەم كەسە لىھاتو، ئەمە كەسكى بىرمەندە، ھەرەكەتە ئىستا بوودەدات، بۆيە مەسەلەكە زۆر ترسناكە.

ئەمەش بەلگەى (واجب) بوونى پەدى كەسى بەرانبەر و جىاوازى تىدايە، بەپىچەوانەى ئەو كەسانەى دەلەين: واز لەپەردو پەدكارى بەينن، واز لەخەلكى بەينن ھەر كەسە و بۆچوونى خۆى و رىزى خۆى ھەيە، ئازادى قسە و ئازادى بۆچوون ھەيە، بەم شىوہە ئەم ئوممەتە بەھەلاكەتدا دەچىت، چونكە سەلەف دەربارەى ئەو جۆرە كەسانە ھەرگىز بى دەنگ نەبوون، بەلكو ئابرويانىان بردو ھەر دىان داوہتەو، چونكە

دەزانن ترسيان چەندە زۆرە لەسەر ئەم ئوممەتە، ئىمەش بۆمان نىيە بى دەنگ بىن لە خراپەى ئەوان، بەلكو دەبى ئەوەى خۆى گەرە دايبە زاندوہ پوون بکرىتەوہ، ئەگەر نا ئەوا ئىمە دەبىنە ئەو کەسانەى زانستيان شاردۆتەوہ، ئەوانەى خۆى گەرە دەربارەيان دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ (۱۵۹) البقرة) واتە: بەراستی ئەوانەى ئەو بەرنامە و پىنمايە دەشارنەوہ لەو کتیبەدا ھەيە بۆ شارەزايى خەلك دواى ئەوەى پوونمان کردۆتەوہ خوا نەفرىنيان لى دەکاو تەواوى نەفرىنکەرانىش نەفرىنيان لى دەکەن).

ئەمە تەنھا کەسى بىدعەکار (المبتدع) ناگرىتەوہ بەلكو ئەو کەسانەش دەگرىتەوہ کەوا لىيان بى دەنگ دەبن، ئەوا ئەو زەم و سزايە دەىگرىتەوہ، چونکە پىويستە بۆ خەلكى پوون بکرىتەوہ و ئاشکرا بکرىت، ئەمەش کار و پىشەى ئەو پەدە زانستيانەيە ئىستا لەکتىبخانەکانى موسلماناندا بەزۆرى ھەيە ھەمووى پىگا راستەکە پاک دەکاتەوہ و خەلكى ئاگادار دەکاتەوہ لەو جۆرە کەسانە، بۆيە ئەو بىرۆکەيە پەواجى پى نادات - بىرۆکەى ئازادى بۆچوون و ئازادى قسە و پىزگرتن لە بۆچوونى بەرانبەر - ئىلا کە سىكى گومراکەرى شار دەرەوہى حەق نەبى.

ئىمە مەبەستمان حەقە، مەبەستمان برىندارکردنى خەلكى نىيە يان قسە بەخەلكى بکەين، مەبەست لى پوونکردنەوہى حەقە، ئەم ئەمانەتە خۆى گەرە داويەتى بە کۆلى زاناياندا، بۆيە نابىت لەو جۆرە کەسانە بى دەنگ بىن، بەلام بەداخەوہ ئەگەر يەکىک لە زانايان ھاتو پەدى ئەو جۆرە کەسانەى دايبەوہ ئەوا پى دەلین: - ئەمە پەلە دەکات... جگە لە چەندىن وەسوەسەى تر، ئەمە زيانى نىيە بۆ زانايان (ساردىيان ناکاتەوہ) ئەگەر ھاتو بۆ خەلكيان پوون کردەوہ لەخراپەى بانگەوازکارانى گومرايى، ھەرگىز زيانى نىيە و ساردىيان ناکاتەوہ.

﴿۱۰﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يتم إسلام عبد حتى يكون متبعاً مصداقاً مسلماً، فمن زعم أنه قد بقي شيء من أمر الإسلام لم يكفناه أصحاب رسول الله ﷺ) فقد كذبهم، وكفى بهذا فرقةً وطعناً عليهم، فهو مبتدع ضال مضل، محدث في الإسلام ما ليس منه).

واتە: بزانه _پەحمەتى خوات لىبىت_ ئىسلامى بەندەيەك تەواو نابىت تاوھكو شۆيىنكەوتەو بەپاستزان و تەسلىم نەبىت، ھەركەسىك و ابزانىت دەربارەى ئىسلام شتىك ماوھ ھاوھ لانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەيانگە ياندووھ ئەوا ئەوانى بەدرۆخستوھ تەوھ، بەسە بۆ ئەو قەسەيە ناكۆكبوون و تانەدان لەوان، ئەوھ كەسىكى بىدعەكارى گومپراى گومپراكەرە، شتى تازەى لەئىسلامدا داھىئاوھ تىيدا نەبووھ).

پاڤە /

ئەمە تەواوكردنى قەسەكەى پىشووھ، مەبەست لە: (لا يتم إسلام عبد حتى يكون متبعاً مصداقاً مسلماً).

شۆيىنكەوتە بىت و داھىنەر نەبىت، بەپاستى بزانىت و گومان و دوو دل نەبىت، (مسلم) واتە تەسلىمى كىتاب و سوننەت بىت، چونكە ئەم كارانە جىگەى تەسلىم بوونە، جىگەى مشت و مپ نىبە، تەسلىمى خواو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) دەبىن، لەم كارەدا مشت و مپ (موجادەلە) ناكەين يان بۆچوونى خۆمان باس بكەين_ھەرەكو دەلتىن_ لەگەل قەسەى خوا و پىغەمبەرى خوادا (ﷺ).

مەبەست لە: (فمن زعم أنه قد بقي شيء من أمر الإسلام لم يكفناه أصحاب رسول الله ﷺ) فقد كذبهم).

واتە: ھەركەسىك و ابزانىت ھاوھ لان كەمتەرخەم بوونە لەپوونكردنەوھ و شىكردنەوھى ھەقداو ھەلگرتنى ئەو ئەمانەتە لەپىغەمبەرى خوداوھ (ﷺ) بۆ خەلكى، و ابزانىت نەویش بۆى ھەيە قەسەبكات يان شتىك زياد بكات، ئەوا ئەو كەسە شەپو خراپەى بۆ

خه‌لکی ده‌ویت، چونکه هاوه‌لان هیچ شتیکیان به‌جی نه‌هیشتوه له‌وه‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) بیستویانه، یان شتیکیان بینیه، ئیلا به‌ئمانه‌ته‌وه گه‌یاندویانه‌ته‌ئم نوممه‌ته، بۆ ئم نوممه‌ته‌یان پوونکردۆته‌وه، بۆیه له‌ته‌فسیردا ته‌فسیری ئه‌وان پیش ته‌فسیری جگه له‌وان ده‌که‌ویت، چونکه ئه‌وان قوتابی پیغه‌مبه‌ری خوان (ﷺ)، قورئانیان له ئه‌وه‌وه بیستوه، فه‌رمووده‌یان له‌ئه‌وه‌وه بیستوه، پوون کردنه‌وه‌ی قورئانیان له‌ئه‌وه‌وه بیستوه و کرده‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) بینیه‌وه و ئه‌وه‌یان به‌ئمانه‌ته‌وه گواستۆته‌وه، ئه‌وان هیچ شتیکیان به‌جی نه‌هیشتوه.

جا هه‌رکه‌سێک و ابزانیته ئه‌وان که‌مه‌رخه‌م بوونه یان شتیکیان به‌جی هیشتوه و نه‌یانگه‌یاندوه ئه‌وه که‌سیکی درۆزنه‌و بوختانی بۆیان کردوه (مفتری)، گومراو گومراکه‌ره، گومان ده‌خاته دلێ خه‌لکییه‌وه له‌دینی خوداوه له‌هه‌لگرانی دینی خودا له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئه‌وه‌هاوه‌لانی به‌خیانه‌تکار تۆمه‌تبارکردوه، هه‌روه‌کو چۆن له‌ریگای بیدعه‌کاراندا هه‌یه، هاوه‌لان به‌ناپاک (خائین) ده‌زانن و تۆمه‌تباریان ده‌که‌ن، به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌کاره‌ی له‌نیوان ئیمه‌و پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) بپچرینن و نه‌یهیلن، بۆیه ده‌بی ناگاداری ئه‌وه‌ جووره که‌سانه بین و ده‌بی ریزو پله‌و پایه‌ی هاوه‌لان بزانی.

ئم قورئانه له‌کوێه پیمان گه‌یشت؟

ئم فه‌رموودانه؟

ئم فیه و تیگه‌یشتنه؟

ئیلا له‌وه‌رگرتنی هاوه‌لان‌ه‌وه نه‌بی ئه‌وانیش له‌پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ)، ئه‌وان بوون هه‌لیانگرت بۆ ئیمه، به‌ته‌واوی بۆ ئیمه‌یان ریویاته کرد، هه‌ریه‌که‌و به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره پێی به‌خشیوه، هه‌ریه‌که‌و به‌گوێره‌ی توانای خوێ، هیچ شتیکیان به‌جی نه‌هیشتوه له‌دینی خودا ئیلا گه‌یاندووینانه به‌و شیوه‌یه‌ی له‌پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) وه‌ریانگرتوه، ئه‌وانیش جیی متمانه‌ن، چونکه خوای گه‌وره خوێ

ئەوانى ھەلبۇزارد بۇ ھاوپۇتتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) و ھەرگرتن لەئەو ھەو ھەو پىوایەت كىردن لەئەو ھەو، خۇاى گەورە بۇ ئەو ھەلبۇزاردوون، ئەمجار كەسىك دىت و بە كەمتەرخەم تۆمەتباريان دەكات! يان بەكەم و كوپى تۆمەتباريان دەكات! ئەم قەسەيە ھىچ كەسىك نايكات مەگەر كەسىكى گومپاى گومپاكر، دەيەوئ پەيوەندى نىوان ئەم نۆمەتەو ھاو ھەو ھەو پىچرپىت، بەم شىئەيە پەيوەندى نىوانيان و پىغەمبەرى خۇدا (ﷺ) دەبچرپى، ئىمە ئامادەى مەجلىسەكانى پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) نەبوون و گويمان لى نەبوە، لەنىوان ئىمەو ئەودا چەندىن سەدە ھەيە، جا ئەو ھاو ھەو بەرپىزانە بوون دەربارەى پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) بۇ ئىمەيان گەياند، پلەو پاىەى ھاو ھەو ئەو لەدىندا پلەو پاىەيەكى مەزەنە، ھەرگىز تۆمەتبار ناكىرىن بەو ھەى ئەوان شىتىكىان شاردۆتەو ھەى يان شىتىكىان شاردۆتەو ھەو پوونيان نەكردۆتەو ھەى.

مەبەست لە: (فہو مبتدع ضال مزل محدث فى الإسلام ما لیس منہ).

ئەمە مەبەستىەتى، شىتىكى نوئ لەئىسلامدا دروست بىكات لەئىسلامدا نەبىت، بەو ھەش ناتوانىت ئىللا مەگەر تانە بدات لە ھاو ھەو ئەو و بەخىانەت كارو درۆزن بىانزىمىرى، لەو كاتەدا ئەو لەخۆيەو ھەشى نوئ دادەھىنى و دەلىت: ئەمە ئەو دىنەيە پىوئىستە لەسەرمان لەسەرى بىرۆين، ئەمە ئامانجى ئەوانە لە بەدرۆخستەو ھەى ھاو ھەو ئەو و بەخىانەت ژماردن و بەكەمزانىيان، ھەر كە ھەلىكىان بۇ پەخسا ئەو دىنىكى نوئ لەخۆيانەو ھەو دادەنىن بۇ خەلكى، بەگوپرەى عەقل و بۇچوونى خۆيان و لە شەيخە گومپاكان و پىشەو گومپاكانەو ھەرگىن، ئەوانەى سوننەتەكەى پىغەمبەرى خۇاىيان (ﷺ) گوپىو ھەو ھەو، چەندىن شەيخ و سەنەدىان ساختە كىردەو لەخۆو ھەو دروستيان كىردو ھەو بۇ سەرچاوەكانى ئىسلام، ئەم شتەش ئاشكرایەو لەكەلتورۇ بىرەكانىاندا ھەيە. بەلام _ سوپاس بۇ خۇا _ ئەو گومپاىيەى بەدەستىانەو ھەو ماو ھەو ئابلوقە دراو ھەو، پوناكى ھەق و پۇشناىى ھەشى ھەموو ئاشكرا دەكات، ئەو ھەموو درۆ زۆرەى لەكتىبەكانىاندا تۆماركراو ھەموو ئاشكرا دەبىت.

﴿۱۱﴾ واعلم -رحمك الله- أنه ليس في السنة قياس ولا تضرب لها الأمثال ولا تتبع فيها الأهواء بل هو التصديق بآثار رسول الله (ﷺ) بلا كيف ولا شرح، ولا يقال: لم؟ ولا كيف؟.

واته: بزانه _رەھمەتى خوات لىبىت_ ھىچ (قياس) تىك لە سوننە تدا نىيە، نمونەشى بۇ ناھىيىرىتە ۋە شۇنى ئارەزۋە كان ناكە وين، بەلكو ئەۋە تەنھا باۋە پكردن و بەراست زانىنى شۇنى ۋارى پىغەمبەرى خودايە (ﷺ) (فەرموودە كانى)، بە بى چۇنىەتى و بە بى راقە، ھەرگىز ناگوتىت: بۇ؟ چۇن؟

راقە:

مەبەست لە سوننەت لىرەدا: عەقىدە يە، چۇنكە ئەم كىتەبە دەربارەى عەقىدە يە، عەقىدەش سوننەتە، ئەم كىتەبەش ناۋى (شەرحى سوننە يە، ناۋى لى نراۋە سوننەت چۇنكە سوننەت برىتتە يە لىرەگا، عەقىدەش تەۋقىفە يە، ھەرگىز جىگەى زىادەى تىدا نايتە ۋە، ھەموو تەۋەرى باسەكە برىتتە يە ۋەى لە لا يەن خوداۋ پىغەمبەرى خوداۋ (ﷺ) ھاتو، ھەرشتىك ناكۆك بوو لە گەل ئەۋەى لە خوداۋ پىغەمبەرە ۋە (ﷺ) ھاتبوو ئەۋە ناھەق و گومپا يە، ئەمە ماناى قسەى زانا يانە كە دەفەرموون: (إن العقيدة توقيفية)، ھەرگىز (قياس)ى تىدا بەشدار نىيە، چۇنكە (قياس) لە بابەتە فىقھىكاندا ھەيە، ئەۋە (قياس)ى تىدا يە، ئەۋىش لە حوكمە كانى حەلال و حەرامدا، بەلام مەسەلە كانى عەقىدە (قياس) يان تىدا نىيە، بەلكو ئەۋە برىتتە يە لە تەسلىم بوون و ملكەچ بوون بۇ ئەۋانەى لە لا يەن خوداۋ پىغەمبەرە كە يە ۋە (ﷺ) ھاتوۋە بە بى خۇتتە لىقورتاندىن.

مه‌به‌ست له: (ولا تتبع فيها الأهواء).

واته له‌عه‌قیده‌دا ناگوتریت ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئاره‌زوودا گونجاو وه‌رده‌گیرئ و ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئاره‌زوودا نه‌گونجا وه‌رناگیرئ، هه‌روه‌کو پێگای گومراکاران، بۆیه‌ پێیان ده‌گوتریت (أهل الأهواء)، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ (٥٠) القصص) واته: خو ئه‌گه‌ر وه‌لامیان نه‌دايته‌وه، ئه‌وه‌ بزانه‌ ئه‌وانه‌ هه‌ر په‌یره‌وی له‌ ئاره‌زووی خو‌یان ئه‌که‌ن، چ که‌سی گومرا‌تره‌ له‌و که‌سه‌ی په‌یره‌وی هه‌واو ئاره‌زووی خو‌ی کردوه، بئ ئه‌وه‌ی هه‌یچ ریتوینیکی له‌خواوه‌ هه‌بی؟).

جا هه‌ر که‌سێک ته‌سلیمی عه‌قیده‌ جێگرو سابه‌ته‌که‌ نه‌بیته‌ که‌ له‌ کیتاب و سوننه‌‌دا هاتوه‌ ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌ شوینی ئاره‌زووی خو‌ی که‌وتوه، بۆیه‌ به‌ بیده‌کاران له‌عه‌قیده‌دا ده‌گوتریت: (أهل الأهواء) چونکه‌ ئه‌وانه‌ شوین ئاره‌زووه‌کانیان که‌وتوون هه‌روه‌کو له‌ئایه‌ته‌که‌دا هاتوه‌: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ (٥٠) القصص).

مه‌به‌ست له: (بل هو التصديق بآثار رسول الله ﷺ) بلا‌کیف ولا شرح ولا یقال لم ولا کیف).

واته: ته‌سلیم بوون بۆ قسه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ناوو سیفه‌ته‌کانی خواداو له‌بابه‌ته‌کانی عه‌قیده‌دا.

(بلا شرح) واته‌ به‌بئ پاره‌یه‌که‌ له‌گه‌ل مانا ته‌واوه‌که‌یدا نا‌کۆک بیته‌، ئه‌ویش پاره‌یه‌که‌ له‌گه‌ل مه‌به‌ستی ده‌قه‌کاندا جیا‌واز بیته‌، ئه‌مه‌ش لای (الجهمية) و (المعتزلة) و (الاشاعرة) بئاره‌، وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌ ده‌ست (الید): توانایه‌، مه‌به‌ست له‌ پوو (نوجه): زاته‌، مه‌به‌ست له‌ (الاستواء): ده‌ست به‌سه‌را گرتنه‌، ئه‌مه‌ پاره‌یه‌کی ناره‌وايه‌، ئه‌مه‌ مه‌به‌ست و مانای ئه‌و ده‌قانه‌ نییه‌، مه‌به‌ست له: (بلا شرح) واته: به‌ بئ پاره‌یه‌کی ناره‌واو ناحه‌ق، به‌لام پاره‌کردنی به‌ مانای پوو‌نکردنه‌وه‌ی مانا ته‌واوه‌که‌ی ئه‌وا حه‌قه‌.

مەسەلەكە مەسەلەى شوئىنكە وتىن و ملكەچ بوون و تەسلىم بوونە بۆ فەرمانەكانى
خوای گەوردە و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بەبى ناكۆكى و دوژمنایەتى (الخصومه) وگفت و
گوروالجدال).

گومراكاران نەكە وتونە تە ناو (الخصومات) و (الجدال) ەو تەنھا ھۆكارى ئەو ەيە
تەسلىمى فەرمانەكانى خودا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) نەبوون، ەروەكو چۆن ئەھلى
سوننە و جەماعەت تەسلىمى بوون، بۆيە دەبىنى ئەھلى سوننە و جەماعەت _ سوپاس
بۆ خوا _ يەكگرتوون و لەنئوانياندا ھیچ ناكۆكىەكیان نییە لەبابەتەكانى عەقیدەدا،
بەلكو جیاوازی و ناكۆكى لە ناو گروپە گومراكاندا بوونى ەيە، خوای گەوردە
دەفەرەمۆیت: (وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
(۱۳۷) البقرة) واتە: خو ەر لە ەق پشتیان ەلكردو باو ەريان نەھینا، ديارە لە ەق
و راستى لایانداو ە لە دژايەتیدان ئەوسا توش ئەى موخەمەد (ﷺ)! ەر خوات
بەسو، لە ئازارو بیزاریان دەتپاریزیت و زالت دەكات بە سەرياندا، زۆریش بیسەر و فرە
زانە، واتە بە ەموو سەپە و چەپەيەكیان ناگادارە.

پشت راستكەرەو ەى ئەمە ئايەتیکى ترە كە دەفەرەمۆیت: (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ
بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۱۵۳) الانعام) واتە: مەكەونە شوئىنى
رینچكەكانى تر، ئەوسا لەشارپنگەكەى خوا بترازین و پەراگەندە ببن ئەوانە گشت
و ەسیەت و پاسپاردەو ئامۆزگارى خوان، دەسا بەلكو ئیو ەیش بیانپاریزن و سنوور
شكیئى نەكەن).

مەبەست لە: (وَإِنْ أَصَابَ صَاحِبَهُ الْحَقُّ وَالسَّنَةُ).

واتە: ئەو ەلەى كردو ە، چونكە راستكەى پینكا بە رینگايەك جگە لەرینگا راستكە،
چونكە رینگای راست بریتیيە لە: تەسلىم بوون و نەچوونە نئو (الجدال و المرء) ەو ەكە

دلەكان پەق دەكەن و پق و كینه دروست دەكەن، شتى تر دروست دەكات لە ھەموو ئەوانە توندترە ئەویش بریتىيە لە: (بەكافردانانى يەكتر)، چونكە گروپە گومپراكان يەكتر كافر دەكەن و يەكتر گومپرا دەكەن (كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (۳۲) الروم) واتە: ھەر پارت و گروپىك بە بەرنامە و بىرو باوەرى خۆيان دلخۆشن).

ھەر يەكە لەوانە وادەزانىت تەنھا ئەوھى ئەو لە سەرىەتى پاستە، بەلام ئەھلى سوننەت و جەماعەت ئەوانەى تەسلىم بوونە و ملکەچ بوون ئەوانە _ سوپاس بۆ خوا _ دووبەرەكى و ناکۆكى لە نىوانياندا پووى نەداو و يەكتر بەكافر نازانن و يەكتر گومپرا ناکەن، بەلكو ستايشى يەكتر دەكەن، چا و لە يەكتر دەكەن، چونكە ئەوان لەسەر پىگای پاستن، ئەو ھەموو پق و كینه و بەكافر دانانى يەكتر بە گومپرا زانين يەكتر دروست بوە بە ھۆى جياوازيانە لەگەل حەقداو شوين كەوتنى بۆچوون و بىرۆكەكانە، گومانى تىدا نىبە ھەرىكە دەبەوئت بۆچوونەكەى خۆى سەربخات و پازى نىبە بەوھى پىى بلئى: تۆ ھەلەى، ئەگەر وا بلئىت ئەو ماناى ئەوھى تۆمەتبارى عەقلى ئەوت كردووە بەكەم و كووپى، ئەویش بەمە پازى نابىت، بەلام ئەگەر بە خاوەن حەقىك گوتت _ ئەگەر ھەلە يەكى كرد _ : تۆ بە ھەلە لە بەلگەكە تىگەيشتوى، بە ھەلە لەسوننەت تىگەيشتوى، ئەوا ئەو پازى دەبىت، چونكە مەبەستى ئەو تەنھا حەقە، مەبەستى سەرخستنى پاو بۆچوونى خۆى نىبە، ئەگەر گوتت: ئەى فلان تۆ ھەلەت كردووە لەسوننەتدا، ھەلەت كردووە لە بەلگەكەدا، ئەوا ئەو پازى دەبىت و لەقسەى خۆى دەگەرپتەو، بەلام ئەگەر بە خاوەن ئارەزووت گوتت: تۆ ھەلەت كرد، ئەوا ئەو توورپە دەبىت و پەست دەبىت، ئەمەش نىشانەى ئەھلى ئارەزوەكانە، ھەرىكە لەوانە دەبەوى ئارەزووەكەى خۆى سەربخات، بەلام شوينكەوتەى حەق دەبەوئت حەق سەربخات و بەدواى حەقدا دەگەرپت، حىكمەتىش شتە بزەرەكەى ئىماندارە ھەركاتىك دۆزىيەو دەبىت.

﴿۱۲﴾ نوسەر دەلئیت: (واعلم -رحمك الله- أن الكلام في الرب تعالى محدث، وهو بدعة وضلالة، ولا يتكلم في الرب إلا بما وصف به نفسه -عز و جل- في القرآن وما بين رسول الله (ﷺ) لأصحابه فهو -جل ثناؤه- واحد (ليس كمثله شيء وهو السميع البصير (۱۱) الشورى).

واته: بزانه _ په حمه تی خوات لیبیت _ که وا قسه کردن ده باره ی په روه ردگار باسیکی نوییه، نه ویش داهینراوو گومراییه، نابیت ده باره ی په روه ردگار قسه بکریت نیلا به و شیوه نه بیت خوی وه صفی خوی کردوه له قورئانداو پیغمبه ری خوا (ﷺ) بو هاوه لانی پوونی کردوه ته وه، نه و _ ستایشی به رزو پیروز بیت _ ته نه ایه (لئیس کمثله شيء وهو السميع البصير (۱۱) الشورى).

﴿۱۴﴾ رَبَّنَا أُولَ بَلَاءٍ مَتَى، وَأَخْرَجْنَا مِنْهُ، يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى، وَهُوَ عَلَى

عَرْشِهِ اسْتَوَى، وَعَلِمَهُ بِكُلِّ مَكَانٍ، وَلَا يَخْلُو مِنْ عِلْمِهِ مَكَانٌ.

واتە: پەرەردگارمان بە کەمینه، بەبێ کەس؟ دوایینەو بەبێ کۆتایی، نەینى و ئاشکراکان دەزانى، ئەو لەسەر عەرشە کەس خۆى ئیستوای کرۆوە و ئاگادارە بە هەموو جێگایەك و هیچ جێگایەك نیه لە عیلمى ئەودا نەبیت).

رافە:

مەبەست لە: (أَنَّ الْكَلَامَ فِي الرَّبِّ تَعَالَى مُحَدَّثٌ، وَهُوَ بَدْعَةٌ وَضَلَالَةٌ).

واتە: قسەکردن دەربارەى زاتى خۆى گەرە لە ناوو سیفەتەکانیدا کارىکى داهینراوە، گومراکان دایاننەیناوە ئەوانەى تەسلىمى دەقەکان نەبوون و لەخوا ناترسن، ئەوانە قسە دەکەن دەربارەى زاتى پەرەردگار و دەربارەى ناوو سیفەتەکانى، نكۆلى و نەفى ئەو دەکەن خۆى گەرە بۆ خۆى سەلماندویەتى یان ئەو پێغەمبەرە کەس (ﷺ) بۆ سەلماندووە، لەخۆیانەو پراوچوون دەهینن و دەلین: ئەمە پاستەکە، دەربارەى تەفسیری دەقەکان قسە دەکەن بەبێ تەفسیرە کەس خۆى، یان ئەوان دەلین: ئیمە لى تیناگەین و دەگێرینەو بۆلای خوا، واتە قسەى خواو قسەى پێغەمبەرە کەس (ﷺ) وای لى دیت وەکو قسەى کەسێکى عەجەم کە کەسێکى عەرەب لى تى ناگەن، جا پێویستە لەسەر مۆسلمانان بەردەوام بن لەسەر پێگا پاستەکە، لەسەر پێگای سەلەف، پوو نەکەنە ئەو گومراکەرە، ئەوانەى موجدەلە دەربارەى خوا دەکەن بەبێ هیچ زانستیک هەیانبیت، موجدەلە دەکەن دەربارەى قورئان، موجدەلە دەکەن دەربارەى سوننەت، ئیش و کاریان تەنها موجدەلە، ئەوانە پێویستە لىیان بە ئاگابین، ئەوانە شوینکەوتە نین، بەئکو ئەوان داهینەرن و شوینى ئارەزوەکانیان کەوتوون.

مە بەست لە: (ولا يُكلم في الرب إلا بما وصف به نفسه عز وجل في القرآن).

كاتى ئەھى كەرد لە مۇجەدە لە كەردن دەربارەى خۇاى گەورە و مشت و مەردن كەردن لە ناوھە كەنى خۇا و سەفە تە كەنى، ئە مەجەر ئەھى پەيۇست بەت پەونى كەردەھە، ئە وەش بەرئەبە لە: - دان بەھە دا بەئەين لە قورئان و سوننە تەدا ھاتە، بە و مانا بەھى لە زمانە و انبەھە وە رەگەرە و ئە و زمانەى قورئان و سوننە تە پەى دابە زەھە، جا (عەلم) مانا كەھى لە زمانە دا بەرە، ھە رەھە ماناى (الوجه) پەون و ئاشكرا بە، چا و دەست و ئەستە و بەرەى، ھە مە و ئە مانە و ھە و شەھە كەنى مانا كەنى مانا بەرە لە زمانەى عە رە بەدە، ئە و زمانەى قورئانەى پەى دابە زەھە، بە لام گە مە رە كە ران دەئەين: ماناى ئە م قەسانە بە رە و ئە تە كەى نەبە، پەون بە دوو بە شەھە:

• بە شەكەيان و تەيان: رادە وە سەتەن و دەئەين: مە بە سەتى پە و ئە تە مانا كەھى نەبە، مە بە سەتى تەئەگەين، جا ئە و ئە پەئەن دە گە تەرى (المفوضة).

• بە شەكە تە (المؤلة) ن _ ئە و ئە ش زۆر تەرن _ مانا رە سە تە كەھى تە ئە وە دە كە ن بە مانا بە كە نى نارەست.

بۆبە خۇيان گە مە رە پەون و خە لكە شەيان گە مە رە كەرد و خە لكەيان سە رقال كەردە، كەتتەبە كەنىان پە ر كەردەھە لە و چە لە ھەنى و تە رە و انبەنەنە بە بى ھەچ سە و دىك.

بۆبە پەيۇستە تە سەلمەى ئەھە بەن لە قورئان و سوننە تەدا ھاتە لە ناو و سەفە تە كەنى خۇا، بە پەئە مە بە سەتى خۇا و پەئە مە رە كەھى (ﷺ)، چەونكە خۇاى گەورە خۇى ئەھە مە و كە س زەبەرە دەربارەى خۇى دەزانى، لە ھە مە و كە س زەبەرە دەربارەى جەگە خۇەشە دەزانى، ھە رەھە شەرە زە تە رەن دەرە سە تە كرا و دەربارەى خۇاى گەورە بەزانى پەئە مە رە خۇا بە (ﷺ)، بە لام ئەئە زە سە تە كە مان كە م و نوقصانە، ئەئە تە نەنە ت زۆر

نازانین دەربارەى خۆمان لەو دەمارو ھەست و وردە کاریانە، شتى زۆر ھەيە ئیمە نایانین، ئایە دەزانی (پوچ) چیبە؟ عەقل چیبە؟ ئەگەر دەربارەى جەستەى خۆت و نەفسى خۆت نەزانی، چۆن قسە دەکەیت دەربارەى زاتى خوا؟ کە ھیچ کەسێک دەربارەى نازانیت تەنھا خۆى نەبیت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا) (۱۱۰) طه: خوا بە ھەموو ئەو شتانە دەزانیت ئەوان پیشیان خستوو و کردیانە لە دونیادا، ھەر ھەموو بەو شتانەش چاک دەزانیت لە پوژی داویدا چاوەرپیانە ئەوان بەزانین و عیلم ناتوانن دەورە بەن بە بەرپۆھەردن و حیکمەتى خوا).

ئەمە لە دەرهوہى زانیاری و بۆچوونی ئەوانە، خوای گەرە بە دروستکراوہکانی (قیاس) ناکریت، ئەمە لە کەمکردنەوہى ریزو شکۆمەندى و قەدرى خوای گەرە، جا ئەو لە ھەموو کەس شارەزاترە دەربارەى خۆى و جگە لە خۆى، لە ھەموو کەس راستگوترە، قسەکانى لە ھەموو دروستکراوہکانى چاکترە، ھەر ھەکو (شیخ الاسلام) لە کتیبى (الواسطیة) دا ھەر موویەتى.^{۳۹}

مەبەست لە: (وما بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِأَصْحَابِهِ).

تەوہرى باسکردنى ناوو سیفەتەکان تەنھا قورئان و سوننەتە، تەفسیری ناوو سیفەتەکان تەنھا لە قورئان و سوننەتدا ھەيە و لە زمانى عەرەبیدا کە قورئانى پى دابەزیوہ، ئیمە نارپۆین بۆ لای مەنتیقی ئەرستۆ ئەفلاتۆن و فلان و علان، چونکە ئەمە جۆریکە لە تاوانکردن بەرانبەر شەریعەتەکەى خوای گەرە.

لە گۆرپینی وەحى بە مەنتیق و عیلمى کەلام، عیلمى کەلام و مشتومر چى بەرھەمیکی ھەبوو بۆ ئەوانە جگە لە گومرایی و خەسارەتمەندى؟ کە چى نەگەشتنە ئەنجام، ئەمەش بە پى دان پیدانانى خۆیان.

ھەموو تەمەنى خۆيان بەسەرىرد بەمشت و مپرو دژاىەتى و لە كۆتايى باسەكە ياندا
دانيان بەو ھەدانا بەئەنجام نەگەيشتون، جا ئەگەر ئەوان تەسلىمى خواو
پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بن ئەوا دەرياز دەبوون.

بۆيە يەككىيان دەلئيت كە (الفخر الرازى) ^{۴۰} يە :-

وأغلب سعي العالمين ضلال	نهایة إقدام العقول عقال
وحاصل دنيانا أذى ووبال	وأرواحنا في وحشة من جسمونا
إلا أن جمعنا فيه قيل وقالوا	ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا

ئەوان ھەر لە دوودلئى و گوماندا مانەو، بەلام ئەوانەى تەسلىمى خواو
پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بوون ئەوا لەو دەرياز بوون.

ھەروەھا يەككى تر لە گومراكان دەلئيت :-

وسيرت طرفي بين تلك المعالم	لعمري لقد طفئت المعاهد كلها
على ذقت أو قارعاً سن نادماً ^{۴۱}	فلم أزر إلا واضعاً كف حائر

ھەموو پەيمانگاكان گەپاوە، پەيمانگای كەلام و مەنتىق و جيدال، چاوى بپيوەتە
نێوانى و كەچى شتىكى نەدۆزىوەتەو دەروونى ئارام بكاتەو (وہ لآمى پرسىارەكانى
بداتەو) دەلئيت ^{۴۲} :- زۆر بەرپىگاكانى كەلام و بەرنامە فەلسەفییەكاندا تىروانیم،

۴۰ / منهاج السنه : (۲۷۱ / ۵) .

۴۱ / ئەم دوو بەیتە ھى شەھرستانىیە تەماشای منهاج السنه بکە : (۲۷۰ / ۵) .

۴۲ / قسەى فخر الرازى يە تەماشای كىتیبى (النبوات) بکە لە دانانى شیخ الاسلام (ص / ۱۱۷) .

نەمبىنى چارەسەرى نەخۇشى بکات و تىنوویتی بشكىنى، بىنیم نزیکتىرین پىگا پىگای قورئانە.

دەربارەى سەلماندىن ئەو ئايەتە بخوینەوہ:

(إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ (۱۰) فاطر) واتە: ھەموو وشەيەكى پىرۆزو پاك بۆ لای خوا سەر ئەكەوئى).

(الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵) طه) واتە: ئەو خوا بەخشدەيە چووہ سەر عەرشى خۆى).

دەربارەى نەفى ئەو ئايەتە بخوینەوہ:

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ (۱۱) شورى) واتە: ھىچ شتىك نىيە لەوینەى ئەو (خوا)یە)

(وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (۱۱۰) طه) واتە: ئەوان بەزانىن و عىلم ناتوانن دەورە بدەن بەبەپتوہ بردن و ھىكمەتى خوا).

مەبەست لە: (فہو) _جل ثناؤہ_ واحد ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱).

ئەو _پاك و بى گەردى بۆ ئەو_ تاك و تەنھايە، ھىچ كەسنىك بەشدارى ئەو ناكات لەزات و ناوو سىفاتىدا، نە لەدروستكردن و كارەكانىشىدا، نە لە پەرسىتىدا، ئەو ھىچ شەرىكىكى نىيە، چىتر بۆ خۆت ماندوو دەكەيت؟ تۆ دروستكراوى و ئەویش دروستكارە؟ ئايە چۆن دروستكراو پەى بە دروستكارەكەى دەبات؟ بوارى تۆ تەنھا ئەوہيە تەسلىمى خواو پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بىت، چىتر موجدەلەو دەمەقالى مەكە، خۆت و خەلكى تر ماندوو مەكە، ئەمە (واجب) پىويست و فەرزە، بۆيە ھاوہ لانى

پیغمبهر (ﷺ) ئەم ته‌کلیفه‌یان له‌خۆیان نه‌ده‌کرد، له‌به‌رانبهر هیچ‌نایه‌ت و
 فه‌رمووده‌یه‌کدا نه‌ده‌وه‌ستان، به‌لکو دانیان پێدا ده‌ناو ته‌سلیمی ده‌بوون و باوه‌ریان
 به‌وه‌هه‌بوو تی‌دیایه، هه‌رگیز کێشه‌یان نه‌بوو چونکه‌ بواره‌که‌ بواری ملکه‌چی و
 ته‌سلیمبوونه، ناچینه‌نیو ئەو بیروباوه‌رانه‌ی ئەه‌لی جیدال و که‌لام و مه‌نتیق،
 ئە‌نجامه‌که‌ی _ هه‌روه‌کو خۆیان دانیان پێدا نا _ دوودلی و سه‌رسام بوونه و نه‌گه‌یشتنه
 به‌ ئە‌نجام هه‌روه‌کو یه‌کێکیان ده‌لێت: -

(له‌ لی‌کۆلینه‌وه‌کانماندا هیچ‌سوودمان وه‌رنه‌گرت به‌دریژایی ته‌مه‌نمان ته‌نها
 ئە‌وه‌مان کۆ‌کرده‌وه: وتی و وتیان، فلان وتی و فلان وتی، ئە‌گه‌ر وایگوت ئە‌وا
 وه‌لامه‌که‌ی به‌م شیوه‌یه).

مه‌به‌ست له: (رئنا اول بلا متی، و آخر بلا منتهی).

خوای‌گه‌وره‌یه‌که‌مینه‌و به‌بی‌سه‌ره‌تاو دوا‌یینه‌و به‌بی‌کۆتایی، خوای‌گه‌وره
 ده‌فه‌رمووت: - (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ (۳) الْحَدِيد) واته: هه‌ر ئە‌ویشه‌یه‌که‌م
 که‌ هیچ‌شتیک له‌پیشییه‌وه‌نییه، دوا‌هه‌مینیش هه‌ر ئە‌وه‌که‌هیچ له‌دوا‌یه‌وه‌نییه‌و
 بوونی‌ناشکرا به‌به‌لگه‌کانی هه‌ر ئە‌وه، واته‌له‌ژوور ئە‌وه‌وه‌ناشکراتر نییه‌و په‌نهان
 به‌هه‌قیقه‌ت و کونه‌ی له‌دروستکراوه‌کانی، ئە‌وه‌که‌له‌و په‌نهانتر نییه).

چه‌ند ناویکی به‌رانبه‌ر به‌یه‌ک، (الاول) به‌رانبه‌ر که‌ی (الآخره)، (الظاهر)
 به‌رانبه‌ر که‌ی (الباطن)، پیغمبهری خوا (ﷺ) ئە‌و نایه‌ته‌ی ته‌فسیرکردوه له
 فه‌رمووده‌یه‌کداو ده‌فه‌رمووت: (أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك

شيءٌ، وأنت الظاهر فليس فوقك شيءٌ، وأنت الباطن فليس دونك شيءٌ^{۴۳} واته: تو یه‌که‌م که‌سیکتی و هیج که‌سیک له پیش تو نه‌بووه و تو دوایین که‌سیکتی و هیج که‌سیک له پاش تو نییه، تو خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شکومه‌ندی و هیج که‌سیک له سه‌رووی تووه نییه، هر تو په‌نهانی و جگه له تو که‌س له ورده‌کارییه‌کان ناگادار نییه).

ئمه ته‌فسیری پیغه‌مبهری خودایه (ﷺ) پاشان که‌سیکی تر دیت به‌شیوه‌یه‌ک ته‌فسیری ده‌کات جیاواز له ته‌فسیره‌که‌ی پیغه‌مبهری خوداو (ﷺ) ده‌لئیت: — مه‌به‌ست له (الظاهر) ئه‌وه‌یه بۆ عه‌قله‌کان ده‌رکه‌وت و به‌به‌لگه‌کان ده‌رکه‌وت، مانای ئه‌وه نییه ئه‌و له سه‌رووی دروستکراوه‌کانییه‌تی یان ئه‌و به‌رزه به‌سه‌ر عه‌رشدا، ئه‌م قسه‌یه قسه‌یه‌کی پووجه‌له، جیاوازه له‌گه‌ل ته‌فسیره‌که‌ی پیغه‌مبهری خودادا (ﷺ)، شماره‌زاترین که‌س ده‌رباره‌ی خوا پیغه‌مبهری خودایه (ﷺ)، ئه‌م ئایه‌ته‌ی به‌ته‌فسیریکی پروون ته‌فسیر کردووه، (الاول) ئه‌و که‌سه‌یه هیج شتیک پیشی ئه‌و نه‌بوه، (أول بلا بدایه). (الآخر) ئه‌و که‌سه‌یه هیج شتیک له پاش ئه‌و نییه، (آخر بلا نهایه). (الظاهر) ئه‌و که‌سه‌یه هیج شتیک له سه‌ره‌وه‌ی ئه‌و نییه، له سه‌رووی دروستکراوه‌کانییه‌تی، (وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ (۱۸) الانعام) واته: هر خوشیه‌تی زال و ده‌ست پویشتنوو به‌سه‌ر هه‌موو عه‌به‌کانیدا هه‌رئه‌ویشه له کارزان و کارجوان و به‌ناگایه).

(وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً) الانعام/ (۶۱) واته: هر خۆیه‌تی زال و ده‌سه‌لاندار به‌سه‌ر به‌نده‌کانیدا فریشته‌ی چاودێرو پارێزه‌ریشتان له سه‌ر دانه‌نی).

خاونی زاتیکی به‌رزه و سه‌دریکی به‌رزه و زال بوونیکی به‌رزه، (وَأنت الباطن فليس دونك شيءٌ) واته: ئه‌و هه‌موو شتیک ده‌زانی، هیج شتیک لێ ناشاردریته‌وه، ئه‌و له‌گه‌ل

ئەوێ بەرزە بەسەر دروستکراوەکانیدا هیچ شتیکی لێ ناشاردیته‌وه ئەوێ لەناخ و لەسنگەکانیاندا دەیشارنەوه، (إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ) (۵) ال عمران) واتە: نە لە زەوی نە لە ئاسمان هیچ شتیک لە خوا شاراوە نییه ئاگاداری هەموو دەغدەغە و خەتەرانی دڵەکانیشە).

ئەمجار کەسێک دیت و دەلێت: - خۆی گەرە نە لەسەرەوهیە و نە لەخوارەوهیە، نە لای راست و نە لای چەپ، نە لەناوێهێ جیهانە و نە لەدەرەوهی جیهانە، جا ئەمە مانای وایە ئەو بوونی نییه، هەرۆه‌کو لەکتیی زانایانی ئەهلی کەلامدا هاتوێ.

مەبەست له: (يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى).

مانای ئەوێه زاناو شارەزایە بەوێ له‌زه‌ویدا هه‌یه و به‌وێ له‌ژێر زه‌ویدا هه‌یه و له‌ژێر خاك و خۆلدايه، ئەمەش جیاوازی نییه له‌گەڵ ئەوێ له‌سەرەوهی عەرشه، چونکه خۆی گەرە شارەزایە به‌ورده‌کارییه‌کانی هەموو شتیکی و هیچ شتیکی شارەزاو ئیحاته‌ی زاتی ئەو ناکات، هەموو دروستکراوەکان به‌نیسبەت ئەوێه بچووکە هەرۆه‌کو هیچ شتیکی نەبوویت، ئەو مەزنه، گەرەوه‌یه، به‌رزو بلێد، شکۆمەنده، له‌گەڵ خۆماندا به‌راوردی ناکه‌ین، (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ) (الزمر) واتە: ئەوانه‌وه‌کو پێویست خوایان نه‌ناسی و ریزیان لێ نه‌گرت، ئەگینا چۆن هاوه‌لیان بو‌داده‌نا؟ له‌رۆژی قیامه‌تدا زه‌وی هەموو له‌ناوده‌ستی ئەودایه‌و ئاسمانه‌کانیش پێچراونه‌ته‌وه‌و به‌ده‌ستی راستیه‌وه‌ن، خوا پاک و بلێده‌ له‌و شتانه‌ ئەوان ئەیکه‌نه‌هاوبه‌شی).

دروستکراوه‌کان به‌نیسبەت ئەوێه وه‌کو نه‌بوونه، هەرچه‌نده له‌چاو خه‌لکیدا مەزن بێت به‌لام به‌نیسبەت ئەوێه وایه هیچ شتیکی نه‌بێت به‌رانبه‌ر مەزنی ئەو، به‌لام ئەوانه

وھەكو پېيويست خاويان نەناسى و رېزىيان لى نەگرت كاتى نكۆلېيان لە دەسەلات و توانا و مەزنى ئەو كورد، (يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسئَلُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ) (۷۳) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (۷۴) الحج) واتە: ئەى خەلكىنە! نموونەيەك ھېنراوھتەوھ دەسا ئېوھىش چاك گوئى بىدەنى بەراستى لەخوا بەدەر ئەوانەى ئېوھ ئەيان پەرستەن و ھاواريان بۆ دەبەن ھەرگىز ناتوانن تەنھا مېشىكىش بەدى بېنن، ئەگەر چى ھەموويشيان كۆبېنەوھ نەك ھەر ئەوھندە ناتوانن وھ ئەگەر ئەو مېشە لاوازەش شتىك لەخۆيان و خواكانيان بت، گرۇپ، مرۆ بفرېنى ناتوانن پىي بزانن و لىي بسىننەوھ لەراستىدا ھەم داواكارو ھەم داوا لىكارو نۆر لاوازو بىي توانان (۷۳) ئاى بىي بروايان چەندە سېلەن چونكە بەو جۆرەى كەدەبىي خوا بناسن و رېزى لى بگرن نەيان ناسىوھ، بەراستى خوا نۆر بەھىزەو زالە (۷۴).

مەزنى و توانا و شكۆمەندى خاويان نەناسى، چونكە ئەوانە بەراوردى ئەو دەكەن لە گەل خۆياندا، بۆيە لە قەدرى خواى گەورەيان كەم كوردەوھ.

ئەگەر ئېوھ ھەر ھەمووتان لەيەكەم كەستانەوھ تاكو دوايەن كەس، جنۆكەو مروفەكانتان، ئەگەر كۆبوونەوھ بۆ ئەوھ تەنھا مېشولەيەك دروست بكەن_ كە لە ھەمووشت كەمترە_ ئەوا ناتوانن، بەتايبەتى ئەوانەى داويان لى دەكەن و بانگيان دەكەن جگە لەخودا لەخواكان و پەرورەدگارەكانتان، (لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ) ئەگەر زىرەكترين پزىشكەكان و شارەزاكانى جىھان و پىشەوھەرەكان و داھىنەرەكان كۆ بكەيتەوھ و پىيان بلىت: - تەنھا مېشىكمان بۆ دروست بكەن ئەوا ناتوانن، ھەرچەندە ئەوان دەتوانن پاپۆرى نۆر گەورە دروست بكەن، فرۆكەخانەى تىدايەو فرۆكە ھەلدەگرى، فرۆكەى گەورە دروست دەكەن، ئەوان دەتوانن ئەو شتانە دروست بكەن،

بە لام دروستکردنى مېشىك و پوحى پېدا بكن، ئەوا ھەرگىز ناتوانن، ئەوا وئىنەى مېشىك دەكىشن و وئىنەى مروؤ، شىر، لەنمونەى ئەوانە، بە لام ناتوانن واى لى بكن پرى بكات و قسەبكات، ئەوان تەنھا پلان دادەنئىن بە لام پوح پېداكردن ئەو ھەكارى خودايە، نىتر چۆن دروستكراو بە دروستكار بەراورد دەكرىت؟ عەقلەكان و خەيالەكان پىي ناگەن و بىرو فكرەكان نازانن چۆنە.

مەبەست لە: (يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى).

ھىچ جىوازو دژ يەك نىن خواى گەورە ئىستواى كردو ھەسەر عەرشى خۆى لەگەل ئەو ھى نەپنى و ئاشكراكان دەزانى، بۆيە ناگوترىت: ئەگەر ئەو ئىستىواى كرد لەسەر عەرشەكەى خۆى ئەوا دوورە لەخەلكىەو، نابىسى و نابىنى ئەو لە يەكچواندەنە لەنتوان پەرورەدگارو دروستكراوھەكاندا.

جاخواى گەورە شتەكان لای ئەو ھەك بەكە، ھىچ شتىكى لى ئاشاردرىتەو، نرىك و دوور، يەكەمىن دروستكراوھەكان و دوایىنەكەى، دونیاو دوارپوژ، ھەموو شتىك لەعىلمى خودايە، بۆيە ئەم گەردوونە مەزنە تەنھا ئەو بەرىتوھى دەبات بەتوانا وىست و دەسەلاتى خۆى: (إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ خَلِيمًا غَفُورًا (۴۱) فاطر) واتە: بەراستى خوا ئاسمانەكان و زەوىسى راگرتوھە تا لەگىرەژنە دەر نەچن ھەئەگەر بترازابان لەيەك، لەپاش ئەو كەسىكى تر نەبوو راگىريان بكا. بەراستى ئەو زۆر لەسەر خۆيە، پەلە ناكات بۆ سزادان، زۆرىش خەتا پۆش و لىبوردەيە).

جوولە و پۆشىتنى بوونەو ھەر و خۆرو مانگ، بەپىي ئەو ژماردەنە وردەيە ھەرگىز دوا ناكەوئىت، ھەلە ناكات، ئەمە كى بەو شتوھە جوانە رىكى خستوھ؟ ئەو تەنھا خودايە.

مانگو ئەستىزەكان بەو شىۋە رېكە دىنو دەچن، تاكو ئەو كاتەى خواى گەورە
خۆى وىستى لەسەر بىت و كۆتايى ئەم دونيا دىت و گواستەنەوہ بۆ دواپۆژ، خواى داناو
زانانا رېكى خستوہ.

خەلكى كاتى ئامپىرىكى ورد دەبىنن سەرسام دەبن بەو ئامپىرە دروستكراوہ و
دروستكارەكەى، لەكاتىكدا ئەو شتە پارچەبەكى بچووكە...

ئەى چۆنە دروستكردى ھەموو ئەم گەردوونە گەورە كە ھەرگىز دوا ناكەوئىت؟

كى يە ئەو كەسە فراوانى دەكات؟

كى يە ئەو كەسەى دەپپارىزى؟

كى يە ھەموو ئەو گەردوونە دەپپارىزى و ناىگۆرپىت و دواناكەوئىت و ھەرگىز ھىچ

شتىكى لى كەم ناكات؟

ئەوہ تەنھا خواى گەورەبە.

ئەم دروستكراوانە بە بچووك و گەورەوہ، كى پزق و پۆزى بۆ دابىن دەكات؟

دروستكراوئىكى نۆر، كى پزق و پۆزى بۆ دروست دەكات و ھەرىكەو بەپىي

پىويست و خالى خۆى؟

ئەوہ تەنھا خواى گەورەو دلوڤانە.

بۆبە پىويستە تەسلىمى ئەوہ بىن كە لە خوداوہ ھاتوہ، چونكە ئەو لەھەموو

كەسىك زياتر خۆى دەناسى، ھەرۋەھا تەسلىمى ئەوہ بىن لە پىغەمبەرى خوداوہ

(ﷺ) هاتوه، چونکه پیغه‌مبهر (ﷺ) شاره‌زاترین که‌سه به‌په‌روه‌ردگار‌ه‌که‌ی، به‌ران‌به‌ریان ناوه‌ستین و به‌ع‌قل و بیر و فکرمان و ناچینه نه و باسه‌وه.

که‌واته هیچ جیاوازیه‌ک نیبه له‌نیوان نه‌وه‌ی نه‌ینی و ناشکران‌کان بزانیّت و له‌سه‌ر عه‌رش‌ی خۆی نیستی‌وای کردوه.

مه‌به‌ست له: (وعلمه بكل مكان، ولا يخلو من علمه مكان).

عیلم و ناگای له‌هه‌موو جیگایه‌ک هه‌یه...

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ) (ه) آل عمران) واته: نه زه‌وی نه له ناسمان هیچ شتیک له خوا شاراوه نیبه).

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ) (الانعام) واته: هه‌رچیش له وشکانی و ده‌ریادایه نه و نه‌یزانی، هیچ‌گه‌لا داریکیش بی ناگاداری نه و ناوه‌ردیت، هه‌ردانه‌یه که له ناو تاریکایی زه‌ویدا بی و هه‌رچی ته‌رو وشکیشه، گشتی له ناو کتیبیکی ناشکرادایه وه‌کو (اللوح المحفوظ) واته: خوای کارزان به گشت بوونه‌وه‌ر – به گیاندارو بی گیانییه‌وه – زانست و زانیاری هه‌یه).

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: (وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ) واته: به‌خه‌وتن (وَيَعْلَمُ مَا جَزَخْتُمْ) واته: نه‌وه‌ی نه‌نجامی ده‌ده‌ن (بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ) (الانعام/ ۶۰) واته: هه‌ر نه‌و خوایه که به شه‌ودا ده‌تانخه‌وینی و هه‌ستان لی ده‌سینی و وه‌ک مردووتان لی دیت و به روژیشدا هه‌ر تاوانی بکه‌ن پیی ده‌زانی نه‌وسا به روژ راتان ده‌په‌رینی و هه‌لتان ده‌سینی).

لەخەو ھەل دەستەن، كى ئۆھەى خەواند؟

كى بە ئاگای ھینانەوہ؟

ئەوہ تەنھا خوايە.

ئەگەر بىر بکەيتەوہ لەم گەردوونە، ئەوا مەزنى و گەورەيى خوات نیشان دەدات، تەسليمى خوا دەبووى، ئەگەر بىر لەقسەکانى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) بکەيتەوہ و ئەوہى ھەوالى پيداوين لەپووداوەکانى پابردوو داھاتوو، ھەرۆھ کو ئەوہى باسى کرد پوو دەدەن.

كى ئەو ھەوالانەى پى گووت؟

ئەوہ تەنھا خودايە.

ئەو وەحى بۆ پيغەمبەرەكەى (ﷺ) ناردوہ، ئەوہ لەخودى خۆيەوہ نيبە، بەلكو ئەوہ لەخوداوەيە، ئەگەر فەرموودەکانى دابەزىنيتە سەر روداوەكان ئەوہ سەرسام دەبیت، پيغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى پيغەمبەران دەكات (عليهم الصلاة والسلام)، باسى ئوممەتەكانى تر دەكات شتى زۆر دەربارەيان دەلئيت، ھەرچەندە سەردەمەكەى دواى سەردەمى ئەوانە.

كى ئەو ھەموو باس و ھەوالەى پى پاگەياند؟

ئەوہ تەنھا خودايە.

ئەو ھەش بەلگەيە ئەو پىغەمبەرە نىردراوہ لەلايەن خوداوہ، ئەم قورئانە پىرۆزە مەزنى ھەرگىز ناکرىت لەلايەن جگە لە خوداوہ ھاتبىت: (قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا) (الإسراء) ۸۸ واتە: بلى: ئەگەر ھەموو مرۆف و جنۆكە كۆبينەوہ بۆ ئەوہى وینەى ئەم قورئانە بەینن ھەرگىز ناتوانن وینەى ئەو بەینن ئەگەر چى ھەندىكىان پالپشت و ھاوكارى ھەندىكىان بن بۆ ئەنجامدانى ئەو كارە).

ئەم قورئانە قسەى خودايە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) تەنھا لە ئەوہوہ گەياندووہتە: (وَأَوْحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ) (الانعام/۱۹) واتە: بۆيە ئەم قورئانەشم بۆ وەحى كراوہ كە ئىوہو ھەر كە سىكى تىرىش دەنگى ئەم قورئانەشم دەگاتى پى بترسىنم و ئاگادار كە مەوہ).

ئەو تەنھا لە خوداوہ گەياندووہتە.

﴿۱۵﴾ نوسەر دەئیت: (ولا يقول في صفات الرب تعالى: كيف؟ ولم؟ إلا شك في الله تبارك وتعالى).

واتە: ھىچ كەسىك دەربارەى سىفاتی خۇاى گەرە نالیت: چۆن؟ بۆ؟ ئىبلا كەسىكى بەگومان نەبیت لەخۇداى گەرە.

رافە:

پرسىارى لى ناكړیت دەربارەى چۆنیه تی، پرسىارى لى ناكړیت دەربارەى ھۆكارەكەى، بۆ ئەرەى فەرمووہ؟ بەلكو دەبى تەسلىمى خۇدا بىن، چونكە ھىچ كەسىك دەربارەى چۆنیه تىبەكەى نازانیت تەنھا خۇا نەبیت.

﴿۱۶﴾ نوسەر دەلئیت: (والقرآن كلام الله وتنزيلة ونوره، وليس مخلوقا، لأن القرآن من الله، وما كان من الله فليس بمخلوق، وهكذا قال مالك بن أنس، وأحمد بن حنبل، ومن قبلهما من الفقهاء ومن بعدهما، والمراء فيه كفر).

واته: قورئان كەلامى خودايەو لەلايەن ئەووە دابەزىووە نوورو پوناكى ئەووە، دروستكراو نىيە، چونكە قورئان لەلايەن خوداوە ھاتووە، ھەرشتىك لەلايەن خوداوە ھاتبىت دروستكراو نىيە، (مالىك ى كورپى ئەنەس) و (ئەحمەدى كورپى ھەنبەل) و ئەوانەى پىش ئەوان و ئەوانەى پاش ئەوان ھاتوون لەفەقىھەكان و ايان گوتووە، مشت و مپر كردن تىيدا كوفرە.

پاڤە:

مەبەست لە: (والقرآن كلام الله وتنزيلة ونوره، وليس مخلوقا).

لەبىرو باوھەرى ئەھلى سوننەو جەماعە ئەووە: قورئان كەلامى خودايە، بەھەقىقەت قسەى پىكردووە، جبرىل لەئەووە بىستى و دايبەزاندە سەر (محمد) (ﷺ)، ئەم عەقىدەى ھىچ كەسك لى جياواز نەبووە لەوانەى لەسەر سوننەتەكەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پۆيشتوون، بەلكو گومراكان لى جياوازن لەگرووى (الجهمية) شوينكە وتوانى (جەھەمى كورپى سەفوان) و بىچووھەكانى (الجهمية) لە (المعتزلة) و (الزيدية) و (الشيعة) ھەموو ئەوانە ئەو مەسەلەيان لە (الجهمية) و ھەرگرتووە، ھەرھەما گرووى (الاباضية) ھەمويان لەسەر ئەو بەرنامەى دەپۆن كە بەرنامەى كى جياوازە لە بەرنامەى ئەھلى سوننەو جەماعە، ئەوان_ واتە گرووپە گومراكان_ وادەبينن قورئان دروستكراو، چونكە خواى گەرە لای ئەوان وەسەف ناكريت بەوھى قسەدەكات.

ھەر وہا ۋەسەف ناکریت بەبەستەن ۋە بېنەن ۋە عەلم ۋە وەست (الارادە) ۋە جگە لەوانە، لای ئەوان ۋەسەف ناکریت بەوہى خۆى گەرە پووی ھەبە، یان دوو دەستى ھەبە، جگە لەوانەش، مەبەستیان بەم قسانە فەسادکردنى عەقیدەبە، ھەرچەندە بەرۋالەت وانیشانى دەدەن ئەوان مەبەستیان پاك پراگرتنى خۆدایە بەوہى بەدروستکراوہکانى بچوینن، ئەمەش قەسەبە ۋە مەبەستىكى پوۋچەلە، چونکە سىفاتی پەرۋەردگار لەسىفاتی دروستکراوہکانى ناچیت، پەرۋەردگار چەند ناو سىفاتىكى ھەبە شایستە ۋە لایەقى گەرەبى ۋە مەزنى ئەو، دروستکراوہکانىش چەند ناو سىفاتىکىيان ھەبە لایەقى ئەوانە ۋە لایەقى مۆفایەتى ئەوانە، ھىچ لەبەك چوونىك نىبە لەنەوان ئەو دوو جۆرەدا چ لەپووی حەقیقەتەو ۋە چى لەپووی چۆنەتیبەو، ھەرچەندە ھەردوو بەشدارن لەمانا ۋە بێژەدا (اللفظ) ئەمەش پى دەگوتیت: (المواطىء) بەلام بەشدار نین لە حەقیقەت ۋە چۆنەتیدا، ئەمە مەزەبى ئەھلى سوننە ۋە جەماعەبە، بەلگەشیان لەسەر ئەو لەقورئاندا ئەوہبە كە دەفەرمویت: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ (٦) التوبة) واتە: ئەگەر بەكۆك لەو موشرىكانە پەناى پى ھینایت، پەناى بەدە، دال دەى بەدە ھەتا بەباشى فەرمایشى خوا دەبىسى ۋە لى حالى دەبى).

كەلامى داوہ پال خۆى، دەربارەى دوو پوۋەكان دەفەرمویت: (يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ (الفتح/١٥) واتە: دەیانەویت كە فەرمایشى - كەلامى - خوا بگۆین).

ھەر وہا دایەوہ پال خۆى، بەلگەش لەسەر ئەم مەسەلەبە لەسوننەت ۋە ئىجماعى ئەم ئوممەتەدا زۆرە، ئەم مەسەلەبە مەسەلەبەكى دۇنیایى ۋە یەقینە ھىچ گومانى تیدا نىبە، جىاوازی گومراكاران ھىچ كاریگەرى لەسەر ناكات، بەوہى قورئان كەلامى خۆدایە، ئەویش بەكۆكە لەقەسەكانى خۆى گەرە، خۆى گەرە قەسە دەكات ۋە بەردەوام قەسە دەكات ھەر كاتى بىەویت، ئەگەر وىستى، بەوہى وىستى لى بیت،

وه‌صف ده‌کریّت به‌وه‌ی قسه‌ ده‌کات، نه‌م قورئانه‌ش به‌کینکه له‌که‌لامی خوا، به‌ته‌ورات قسه‌ی کرد، به‌ئینجیل قسه‌ی کرد، به‌زه‌بوور، به‌فرمان و نه‌هی قسه‌ده‌کات، به‌شتیک ده‌لئیت: (کُن) واته: بیه، نه‌ویش ده‌بیّت: (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲) یس) واته: به‌راستی هه‌رکاتی ویستی شتی به‌دی به‌ینی هه‌ر نه‌وه‌یه که پیی به‌فرمی بیه! نه‌ویش ده‌ست به‌جی ده‌بیّت).

نه‌وه‌تا ئیسه‌پاتی قسه‌ی بو‌خوی کرد، (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى آلَ عِمْرَانَ/ ۵۵) واته: نه‌وه‌بوو به‌رمووی: نه‌ی عیسا!) خوی گه‌وره له‌گه‌ل (موسا) دا قسه‌ی کرد به‌قسه‌یه‌ک (موسا) بیستی کاتی په‌وانه‌ی لای فیرعه‌ونی کرد، جا خوی گه‌وره به‌که‌لام وه‌صف ده‌کریّت، قورئانی پیروزی‌ش له‌که‌لامی خوی گه‌وره‌یه.

به‌لام قسه‌ی گومراکاران: قورئان دانه پال خوی گه‌وره له‌نمونه‌ی دانه پالی دروستکراوه‌کان بو دروستکاره‌که‌ی وه‌کو: (ناقه الله) و (بیت الله) ده‌لئین: نه‌م قسانه درۆ و ده‌له‌سه‌یه، چونکه نه‌وانه‌ی ده‌دریته پال خوی گه‌وره دوو به‌شه:—

یه‌که‌م: (اضافة معان) دانه پالی ماناکان.

نه‌ویتر: (إضافة اعيان) دانه پالی شته‌کان.

(المعانی) ماناکان: دانه پالی ماناکان بو خوی گه‌وره، دانه پالی سیفته‌ته بو وه‌صفکراوه‌که، نه‌ویش دانه پالیکی چه‌قیقیه، نه‌ویش له‌صیفته‌کانیبه‌تی، وه‌کو: که‌لام و بیستن و بینین.

دانه پالی (الاعیان) شته‌کان: وه‌کو حوشتره‌که‌و ماله‌که، نه‌میش دانه پالی دروستکراوه بو دروستکاره‌که‌ی، نه‌میش دانه پالیکی پیزه، جا نه‌وان نه‌و دوو

جۆره‌یان تیگه‌ل کردوه و جیاوازییان نه‌کردوه له‌نیوان ئه‌م و ئه‌ودا، بۆیه ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ باسی ئه‌و مه‌سه‌له‌یان کردوه له‌کتیبه‌کانی عه‌قیده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی گومراکاران بده‌نه‌وه، جا ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ قسه‌ نه‌کات هه‌روه‌کو ئه‌وان ده‌لێن ئه‌وا ئیتر چۆن فه‌رمان ده‌کات و نه‌هی ده‌کات؟ ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه حوکمه‌ شه‌رعیه‌کان هه‌موو پوچه‌ل ده‌بیته‌وه‌و له‌کار ده‌که‌ون و بنه‌مای بنه‌ماکان که قورئانه‌ ده‌پوخیت، جا ئه‌گه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌ بپوخیت ئه‌وا ئیسلامیش ده‌پوخیت، به‌لام ئه‌وان خۆیان داوه‌ته‌ پال به‌پاک راگرتن، ئه‌مه‌ش له‌پاستیدا پاک راگرتن نییه، به‌لکو ئه‌وه‌ له‌کارخستنه‌ (تعطیل)ه، جیاوازییش زۆره‌ له‌نیوان پاک راگرتن و له‌کارخستندا، (التنزیه) پاک راگرتن ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره‌ خۆی باسی کردوه‌و ده‌فه‌رمویت: (أَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) الشوری، (هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَيِّئًا (٦٥) مریم) واته: ئایا ئاگات لێیه‌ هاوناویکی هه‌بی؟).

ئه‌م ته‌نزیه‌ خوای گه‌وره‌ باسی کردوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه دروستکراوه‌کان به‌ دروستکاره‌که‌ نه‌چوینریت یان به‌کسانی له‌گه‌لدا نه‌کریت، ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه ته‌نزیه‌ی خوای لێ ده‌کریت، به‌لام نه‌فی سیفاتی خوا ئه‌وه‌ له‌کارخستنه‌ که‌ له‌یه‌کچونه‌وه‌ هاتوه، ئه‌وان له‌پێشدا شوبه‌اندیان ئه‌مجار له‌کاریان خستن، ته‌نزیه‌یش نییه، جا جیاوازی زۆره‌ له‌نیوان (التنزیه) و (التعطیل)دا.

ئه‌شه‌عه‌رییه‌کان شتیکی سه‌یریان هیناوه‌ له‌ قسه‌ی (الجهمیة) سه‌رسام تره، بۆیه‌ گوتیان: که‌لامی خوای گه‌وره‌ ده‌کریت به‌دووو به‌شه‌وه: (معان) مانا‌کان و (الفاظ) گفته‌کان (گوته‌کان).

مانا‌کان ئه‌وه‌ که‌لامی خوایه، خوای گه‌وره‌ وه‌صف ده‌کریت به‌وه‌ی که‌لامی هه‌یه‌و ئه‌و مانایه‌ کۆنه‌و هی خۆیه‌تی، به‌لام خوای گه‌وره‌ قسه‌ بکات به‌پیت و به‌ده‌نگ ئه‌وه‌

لاى ئەوان ناکرېت بدرىتە پال خىواي گەورە، بەلام (اللفظ) ئەوھ كەلامى دروستكراوھكانە، واتە: ئەوھ لەقسەى (جبريل)ە يان لەقسەى (محمد)ﷺ.

جا ئەوانە قورئانيان كرده ئەوھى لەدوو شت پيک ھاتبیت: دروستكراوو دروست نەكراو، جا ئەوان نە لەگەل ئەھلى سوننەدا بوون و بلین: قورئان دروستكراو نییە، نە لە گەل (الجهمية)دا بوون و بلین قورئان ھەمووی دروستكراوھ، بەلام ئەوانە دوودل بوون ھەرۆھ كو قسەى گاورەكان دەربارەى (المسيح)! كە لەدوو شت پيکھاتوھ ! لە(لاھوت) و (ناسوت) وەدەلین: (لاھوت و ناسوت) بەکیان گرتوھ.

دەرئەنجام: ئەم مەسەلە یە مەسەلە یەكى زۆر گەورە یە، قسەى ریسواكان لەخشتەتان نەبات، ئەوانەى بانگەشەى ئەوھ دەكەن گوايە ئەوان ئەھلى سوننە و جەماعەن، دەلین: ئەم مەسەلە یە ئەو ھەموو مشت و مپە ھەلئناگریت، ئیمامى ئەحمەد زیادەپەوى كردوھ لەوھى بلیت قورئان دروستكراوھ، ئەم مەسەلە ئەم ھەموھ ھەلئناگریت، ئەمە لەكتیبه كانی ھەندى لەوانەدا ھە یە خویان داوھ تە پال زانست، ھەندىکیان دەلین: ئەوھى لەنیوان ئەحمەد و نە یارانیدا پوویدا ناکۆكى سیاسى بوو !!

جا ئەگەر بەوردی بیر لە مەسەلە كە بکەیتەوھ دەبینیت مەسەلە یەكى ئاسان نییە، ئەگەر نەفى ئەوھ كرا قورئان كەلامى خودایە ئیتر چی شتیكمان پی دەمینی؟ ئەگەر پەرۆردگار لەسيفهتى كەلام لەكارخرا ئەوھ كە مكردنه وە یە لەقەدرى خىواي گەورە، چونكە ئەوھى قسەناكات خوا نییە، خىواي گەورە كاتیک جوله كەكان گویره كە كە یان (گۆلكە كە یان) پەرست بەوھ عەبیدارى كردن كەوا: (أَمْ يَرْوَا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمُ) الأعراف (۱۴۸) واتە: (مەگەر نە یاندی ئەو گویره كە یە قسە یان لەگەل ناكات).

بۆيە پەرۋەردىگار دەبى قسەبكات، بەرپۆھ ببات، فەرمان بكات و نەھى بكات، جا خۇاى گەورە ئەگەر نەفى كەلامى لىكرا ئەوا بەكەلگى خۇايەتى نايەت، پاكى و بى خەردى بۆ خۇاى گەورە لەقسەى ئەوانەى دەيكەن، جا ئەم مەسەلەيە زۆر مەزەنە، بۆيە ئىمامى ئەحمەد^{۴۴} ۋەكو چيا بلندەكان بەرپووياندا راوہستاو ھەرگىز پەشىمان نەبوہوہ، تەئويلى نەكردو ئارامى گرت لەسەر كىشەكە، ئارامى گرت لەسەر بەنديخانەو لەسەر ليدان، ئارامى گرت لەسەر سووكايەتى كردنى لەلايەن سى خەليفەوہ: (المأمون) و (المعتصم) و(الواثق) ھەمويان بەدواى يەكدا ئازاريان دا، تەنھا ئەوہيان لى دەويست لەقسەى خۆى پەشىمان بىتتەوہ، كەچى ئەو پازى نەبوو، لەسەر قسەى خۆى دامەزراو بوو، دەلئىن لەكۆتاي سەردەمى (واثق)دا، (واثق) گەرايەوہ بەھۆى تىروانينيكەوہ لەنتوان زانايەكى ئەھلى سوننەو (بشر المريسي) دا لە پيشى روويدا، لەويدا (المريسي) شكستى ھىنا، بۆيە لەو كاتەدا (الواثق) گەرايەوہ^{۴۵}.

دەرئەنجام: ئەم مەسەلەيە زۆر مەزەنە، ھەرۋەھا زۆر گرنگەو نابىت بەسووك تەماشاشا بكرىت، نابىت بگوترىت: ھەرۋەكو ھەندى نەفام و نوسەر پۇشنىبىر يان ئەشعەرييەكان و نمونەى ئەوان دەيلئىن: ئەم مەسەلەيە ئەو ھەموو بايەخە ھەلتاگرىت، ئەم ھەموو ۋەلامدانەوہى ناويت.

جا ئىمامى ئەحمەد لەو بەلگانەى ھىنايەوہ بۆيان ئەو ئايەتەيە كە دەفەرەمويت: (حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ) التوبة / ۶) واتە: ھەتا بەباشى كەلامى خۇا دەببىسى و لىيى حالى دەبى).

۴۴ / أنظر : (البدعة الكبرى) في محنة الإمام أحمد في صفة الكلام للدكتور / محمود عبدالرزاق الرضواني .

۴۵ / تەماشاشا (سير اعلام النبلاء) بکە لە نوسىنى ئىمامى (الذهبي) (۱۰/ ۳۰۷-۳۰۹) .

(كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ) الفتح / ۱۵ (قَالَ اللَّهُ) (خوای گه‌وره فه‌رمووی) که‌واته
وتن و قسه‌کردنی بۆخۆی سه‌لماند.

مه‌به‌ست له: (وتنزله).

واته: قورئان، خوای گه‌وره دایبه‌زنده سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد) (ﷺ) به‌هۆی
(جبریل) هوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (۱۹۳) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ
مِنَ الْمُنذِرِينَ (۱۹۴) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (۱۹۵) الشعراء) واته: جویره‌ئیلی ده‌ستپاک و نه‌مین
هینایه خواری (۱۹۳) بۆ سه‌ر دلای تو، تا ببیته یه‌کی له ترسیته‌ران و خه‌لکی پی
بترسینی (۱۹۴) به‌زمانیکی عه‌ره‌بی پوون و ناشکرا دابه‌زینراوه (۱۹۵).

نه‌مه پوونه و ناشکرایه، له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا که‌سیک دیت و ده‌لایت: قورئان
دروستکراوه و دابه‌زیو نییه، خوای گه‌وره قسه‌ی پی نه‌کردوه، خوا گه‌وره به‌که‌لام
وه‌صف نا‌کریت، پاکی و بی گه‌ردی بۆ خوای گه‌وره.

مه‌به‌ست له: (ونوره).

قورئان وه‌صف ده‌کریت به‌وه‌ی نوورو پووناکییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَلَكِنْ
جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۵۲) الشوری)
واته: به‌لام ئیمه نه‌و قورئانه‌مان کرده نوور و پووناکییه‌ک تا به‌هۆی نه‌وه‌وه هر
که‌سیکمان بویت له به‌نده‌کانمان رینمایي بکه‌ین).

پیی ده‌گوتریت (روح)، (أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا) الشوری / ۵۲ (روح، چونکه
دله‌کانی پی زیندوو ده‌بنه‌وه، جا نه‌وه پوچی دله‌کانه، نه‌و پوچه ناسراوه بریتیه له

پوھى جەستەكان، جا ئەم قورئانە، پووناكییە، پوھە، ھیدایەتە، یاد خستەنەوھە، نامۆزگارییە، چەندین ناوی ھەبە دەلالەت دەكەن بۆ مەزنى ئەم قورئانە.

مەبەست لە: (لأن القرآن من الله، وما كان من الله فليس بمخلوق).

خوای گەورە بە ناوو سیفەتەكانى بەوھ دروستکراو نییە، ئەو دروستکارەو جگە لەئەو دروستکارەو، بۆیە ناگوتریت:— ناوو سیفەتەكانى خوا دروستکارەو، چونکە لە خواوھە، ئەوھى لەخوداوە بێت دروستکراو نییە، بەمانای ئەوھى خوای گەورە پێی وەصف دەکریت، جا خوای گەورە بە ناوو سیفەتەكانییەوھ دروستکارە، جگە لەئەو دروستکارەو.

مەبەست لە: (وهكذا قال مالك بن أنس وأحمد بن حنبل رحمهم الله).

ئەمە قسەى پێشەوایانە نمونەى ئەوانە ئیمامى مالیک پێشەوای مەدینەو ئیمامى ئەحمەد کە لەو پێناوھەدا سزادرا و نازار دراو نارامى گرت و جگە لەوان لە پێشەوایانى ئەھلى سوننە، ھەمویان ئەمە قسەیان بووھ.

مەبەست لە: (ومن قبلهما من الفقهاء ومن بعدهما).

واتە ئەم بابەتە تەنھا باوھەرى ئیمامى ئەحمەد و ئیمامى مالیک نەبوھ بەلکو کەسانىكى زۆر پێش ئەوان کەوتون لەھاوھەلان و شوینکەوتوان و شوینکەوتەى شوینکەوتوان و ئەوانەى پاش ئەوان ھاتون لەپێشەوایانى موسلمانان.

مەبەست لە: (والمرء فيه كفر).

مشتومر لە قورئاندا، ئایە دروستکارەو یان دروستکراو نییە؟ یان مۆفەھە گومانى ھەبەو دەلالت: نازانم، مەسەلەکە جیاوازی تێدایە ھەرھەو کۆ ئیستا ھەندى کەس دەلالت.

له‌م دواییه‌دا دیارده‌یه‌ک په‌یدا بووه، ده‌لّین: مه‌سه‌له‌که جیاوازی تیدا، ئیمه‌یش ده‌لّین: له‌کاتی جیاوازیدا شوینی به‌لگه‌ ده‌که‌وین، ئیمه‌ به‌جیاوازی خه‌لکی و قسه‌ی خه‌لکی په‌رستن ناکه‌ین، به‌لکو به‌به‌لگه‌ په‌رستن ده‌که‌ین، هر جیاوازییه‌ک هه‌بوو به‌راوردی ده‌که‌ین له‌گه‌ل به‌لگه‌دا، هرلایه‌ک به‌لگه‌ی هه‌بوو نه‌وه‌ حه‌قه‌و هر کام جیاوازیبوو له‌گه‌ل به‌لگه‌دا نه‌وه‌ ناحه‌قه‌و پووچه‌له‌، خوی گه‌وره‌ ئیمه‌ی جینه‌هیشته‌و بۆ پاو بۆچوون و قسه‌و جیاوازی به‌لکو فه‌رموویه‌تی: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ (٥٩) النساء) واته‌: ئینجا نه‌گه‌ر له‌ شتیکدا کیشه‌و ناکۆکیتان بوو جا بیگپرته‌وه‌ بۆ لای خوا و په‌یامبه‌ر واته‌: با ته‌نھا قورئان و سوننه‌ت داوه‌ر و حه‌که‌متان (بن).

ده‌فه‌رمویت: (وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (١٠) الشوری) واته‌: نه‌وه‌ی کیشه‌و جیاوازیتان تیدا بوو له‌باره‌ی باوه‌پو بی باوه‌پیه‌وه‌ حوکمه‌که‌ی بگپردریته‌وه‌ بۆ لای خوا ئا نه‌و حوکم و بریارده‌ریه‌ خوی په‌روه‌دگارم هر به‌و پشت ده‌به‌ستم و هر بۆ لای نه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه‌).

بۆیه‌ پێویسته‌ بگپردریته‌وه‌ بۆ کیتابه‌که‌ی خوا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، جا نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی هه‌بوو و ه‌رده‌گیری و نه‌وه‌ی له‌گه‌ل به‌لگه‌دا جیاواز بوو نه‌وا وازی لی ده‌هینریت، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی نه‌و قسه‌یه‌ و ه‌رده‌گریت له‌گه‌ل شه‌هوت و ئاره‌زوویدا ده‌گونجی هه‌رچه‌نده‌ له‌گه‌ل به‌لگه‌کانیشدا جیاواز بی‌ت نه‌وه‌ که‌سیکی گومرایه‌، نه‌م که‌سه‌ ئاره‌زوو په‌رسته‌، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی خوا په‌رسته‌ نه‌وه‌ هه‌رشتیک به‌لگه‌ی هه‌بی‌ت له‌قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) نه‌وه‌ و ه‌رده‌گریت.

﴿۱۷﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بالرؤية يوم القيامة يرون الله عز و جل بأعين رؤوسهم وهو يحاسبهم بلا حاجب ولا ترجمان)

واتە: باوەر بەبىننى خوای گەرە لە پۆزى قىامەتدا، خوای گەرە دەبىنن بەچاوى سەريان، ئەویش لىپچىنەو لەگەڵئاندا دەكات بەبى پەردەو بەبى وەرگىر.

پاڤە:

هەر لەو بابەتە بىروباوەرە گىرنگو مەزنە ئەوئەهە! سەلماندى ئەوئەهەى كەوا ئىمانداران پەروەردگارى خۆيان دەبىنن لە پۆزى قىامەتدا بەچاوى خۆيان و بەئاشكرا، هەرەكو چۆن مانگ دەبىنن لەشەوى چواردەدا، هەرەها وەرەكو چۆن پۆز دەبىنن لەپۆزىكى پووندا كاتىك ئاسمان هەورى نەبى، هەرەكو لەفەرموودە پاست و دروستەكان هەيەو بە (متواترى) هاتوو لە سەلماندى ئەوئەهەى ئىمانداران خوای خۆيان دەبىنن، پىشەوا (ابن القىم) لەكتىبى (حادى الارواح)^{٤٦} دا ئەو فەرموودانەى هەيناوئەو لەم بارەيەو، باسىكى فراوانى سەنەدەكانى كردوو و ئەوئەهەى (متواتر) لە سەلماندى ئەوئەهەى ئىمانداران بەئاشكراو بەچاوى خۆيان خوای خۆيان دەبىنن.

هەندى گروپى گومرا لەمەدا جىاوازن وەك (المعتزلة) و ئەوانەى پىچكەى ئەوانيان گرتو، بۆيە نكۆلى لەبىننى خوا دەكەن، لەكاتىكدا لە قورئاندا باس كراوە، خوای گەرە دەفەرمويت: (لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ﴿٢٦﴾ يونس) واتە: بۆ ئەوانەش چاكە دەكەن پاداشى زۆر چاك و بەهەشت هەيە و زىاد لەوئەهەش.

له (صحیح مسلم)^{۴۷} دا هاتوه مانای (الزیادة) واته: ته‌ماشاکردنی پووی خوای گه‌وره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (هُمَّ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ (۳۵) ق) (المزید) بریتیه له ته‌ماشاکردنی پووی په‌روه‌ردگار^{۴۸}.

له‌سوره‌تی (القیامة) دا هاتووه: (وَجُودٌ يُؤْمِنُ نَاصِرَةٌ (۲۲) إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (۲۳)) واته: له‌پووی قیامه‌تدا دم و چاوو پوخسار گه‌لی گه‌شاوه و پاراوو پرشن‌گداره (۲۲) بئو په‌روه‌ردگاری خوایان ده‌پوانن (۲۳))

وشه‌ی (ناصره) به‌پیتی (ضاد) له (النصرة) وه هاتووه، ئه‌ویش بریتیه له (البها) واته: جوانی و قه‌شه‌نگی و رازاوه‌یی، ده‌فه‌رمویت: (تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۲۴) الْمُطْفَيْنِ) واته: له‌پوخساریاندا پوو‌گه‌شی و خویشی به‌هه‌شت ده‌بینی و ده‌زانیت)، (إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (۲۳)) به (ظاء) واته: به‌چاوی خوایان ته‌ماشای خوا ده‌که‌ن، له‌نیعمه‌تدا ده‌بن به‌و بینینه له‌هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت زیاتر، ئه‌مه له‌قورئانی پیروژدا هاتوه.

له‌سوره‌تی (المطفین) دا ده‌رباره‌ی بی‌باوه‌پان هاتوه: (كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ (۱۵) الْمُطْفَيْنِ) په‌رده‌پووش ده‌کرین له‌بینینی خوا، ئه‌گه‌ر بی‌باوه‌پان په‌رده‌پووش بن له‌بینینی خوا ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیماندار په‌روه‌ردگاری خوایان ده‌بینن، چونکه ئیمانداران ئیمانیان پی‌هیتاوه له‌دونیا‌داو که‌چی نه‌یان‌بینیوه، به‌لکو پشتیان به‌به‌لگه‌کان به‌ستووه و ئیمانیان پی‌هیتاوه، باوه‌پیان به‌پیغه‌مبه‌رانی هیتاوه، ئیمانیان پی‌هیتاوه و نه‌یان‌بینیوه له‌دونیا‌دا، بویه خوای گه‌وره ریژی له‌وان گرتووه و په‌رده‌ی له‌سه‌ر پووی خو‌ی لاداوه و به‌چاوی خوایان بینیان، کاتیک له‌دونیا‌دا

۴۷ / أخرجه مسلم (۱۸۱) .

۴۸ / رواه الشافعي والبخاري وابن جرير وغيرهم وصححه الضياء المقدسي .

باوه‌ریان پی هیناوه‌یانبینی بوو، به‌لام بی باوه‌ریان کاتی له‌دونیا‌دا بی باوه‌ری بوون،
 نه‌وا‌خوای‌گه‌وره‌بینینی خو‌ی لی‌یان داپوشیوه له پوژی قیامه‌تدا وه‌کو‌سزایه‌ک بو
 نه‌وان، (جَزَاءٌ وَفَأًا (۲۶) النبأ) واته: پاداشتیکی پراو‌پره به‌رامبه‌ر به‌کرده‌وه‌کانیان).

له‌و‌گومانانه‌ی (معتزله) و نه‌وانه‌ی وه‌کو نه‌وانن پشتیان پی به‌ستوه نه‌وه‌یه: خوای
 گه‌وره به‌مووسای فه‌رموو: (لَنْ تَرَانِي) له‌و‌ثایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى
 لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ
 فَسَوْفَ تَرَانِي) (الاعراف/ ۱۴۳) واته: نه‌وسا موسا هات بو شوینی موناجاته‌که له‌گه‌لمان و
 په‌روه‌ردگاری که‌وته قسه‌و‌گفتوگو له‌گه‌لی، موسا ووتی: په‌روه‌ردگارم خوتم پی
 نیشان بده زور‌ناره‌زوممه بتبینم خوا فه‌رموی: موسا ه‌رگیز له‌م دونیا‌یه ناتوانی
 بمبینی به‌لام له‌م کی‌وه بپوانه من خو‌می نیشان ده‌دم جا نه‌گه‌ر نه‌و له‌جیی خو‌ی
 ماو، نه‌بزوت، نه‌وساش تو ده‌توانی بمبینی).

وتیان: نه‌مه به‌لگه‌یه که‌وا‌خوای‌گه‌وره نابینریت، ده‌لین: به‌لی نه‌مه له‌دونیا‌دا،
 چونکه نه‌و پووداوه له‌دونیا‌دا پووداوه و نیمه‌ش هاوده‌نگین خوای‌گه‌وره له‌دونیا‌دا
 نابینریت، جا (موسا) داوای له‌خوا کرد له‌دونیا‌دا ببینی، خوای‌گه‌وره فه‌رموی: (قَالَ
 لَنْ تَرَانِي) واته له‌دونیا‌دا، نه‌فی کردن به‌(لن) بو‌ه‌تا ه‌تایی نییه، به‌لکو نه‌فیه‌کی
 کاتییه، جا مه‌به‌ست له: (قَالَ لَنْ تَرَانِي) واته: له‌دونیا‌دا نامبینی، له‌زمانی عه‌ره‌بیدا
 نه‌فی به‌(لن) بو‌ه‌تا ه‌تایی نییه بو‌یه (ابن‌مالک) له (الكافية الشافية)^{۴۹} ی عیلمی
 نه‌حودا ده‌لینت:—

ومن يرى النفي ب(لن) مؤبداً فقوله أردد وسواه فاعضدا

واته نه‌فی به‌(لن) نه‌فی ه‌تا ه‌تایی ناگریته‌وه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ری نه‌وه‌یه:—خوای
 گه‌وره ده‌ریاره‌ی جووله‌که ده‌فه‌رمویت: (فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۹۴) وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ

أَبْدًا) البقرة) واته: جا نه‌گه‌ر ئیوه پراست ده‌که‌ن، ده‌سا داوای مردن بکه‌ن (۹۴) به‌هوی
 نه‌و کارو کرده‌وه نادرسته‌یانه‌وه، پیشی خۆیانیان خستوون، هه‌رگیز داواو ئاره‌زوی
 مردن ناکه‌ن).

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌رباره‌ی ئه‌وان هاتوه خۆزگه به‌مردن ده‌خوازن بۆ ئه‌وه‌ی
 ده‌ربازیان بیت له‌سزای خوا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَنَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ
 (۷۷) الزخرف) واته: ئه‌وجا هانا ده‌به‌ن بۆ ده‌رگاوانی دۆزه‌خ و بانگ ده‌که‌ن: ئه‌ی
 مالیک! با‌په‌روه‌ردگارت بریار بدات بۆمان به‌مردن).

داوای مردن‌یان کرد، بۆیه ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی (لن) بۆ نه‌فی هه‌تا هه‌تای
 نییه، ئه‌مه مه‌به‌ست و مانا‌که‌یه‌تی له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، ئه‌ویش مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه قورئان
 ده‌لاله‌تی بۆ ده‌کات.

هه‌روه‌ها ده‌لێن: به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره نابینریت ئه‌و ئایه‌ته‌یه که
 ده‌فه‌رمویت: (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ (۱۰۳) الانعام) واته: هه‌یچ چاویک
 ده‌رکی ناکاوا بۆی نابینرێ له‌کاتی‌که‌دا ئه‌و هه‌موو چاوه‌کان ده‌رک ده‌کاوه‌بینی).

پێیان ده‌لێن: - ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه نه‌فی (بینین) بکات، به‌لکو ئه‌وه نه‌فی
 (ئیدراک) ه، نه‌یفه‌رموو چاوه‌کان نابینن به‌لکو فه‌رمووی (لا تدركه) وه‌نه‌فی (ئیدراک)
 نه‌فی (بینین) نییه، جا چاوه‌کان ده‌ببینن به‌لام ئیدراکی ناکه‌ن، واته ئیحاته‌ی ناکه‌ن،
 جا ئیدراک واته: ئیحاته‌کردنی خوای گه‌وره‌یه، ئه‌وان هه‌رچه‌نده له‌به‌هه‌شتدا ده‌ببینن
 به‌لام ئیحاته‌ی ناکه‌ن، جا نه‌فی کردنه‌که ئیدراکه، مانای ئیحاته ده‌گرێته‌وه، که‌واته
 ده‌بینریت به‌لام ئیدراک ناکریت، ده‌بینریت به‌پێی ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌یه، کۆکردنه‌وه
 له‌نیوان ده‌قه‌کاندا پێویسته، چونکه ئه‌گه‌ر هه‌ر جیاوازییه‌ک پوویدا له‌نیوان ده‌قه‌کاندا
 ئه‌وا تا ده‌توانریت جه‌معه له‌نیوانیاندا ده‌کریت، ئه‌مه‌ش پوون و ئاشکرایه سوپاس بۆ
 خوا، قسه‌ی خوای گه‌وره هه‌رگیز دژ به‌یه‌ک نین، به‌لکو هه‌ندیکیان هه‌ندیکی تر ته‌فسیر

ده‌کات، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی ئایه‌تیک وه‌رگریت و واز له‌ ئایه‌تیک‌ی تر به‌ینی نه‌وه له‌پری لاده‌ره، خوی‌گه‌وره ده‌فرمویت: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَعَجٌ فَهُمْ مِمَّنْ وَمَا تُشَابَهُ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ) آل‌عمران/۷) واته: ئینجا نه‌وانه‌ی له‌دلایندا لادان و چه‌وتی هه‌یه هه‌ر له‌مونه‌شابییه‌کان ده‌گه‌رین و هه‌ر له‌وان په‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی گه‌یره شیوینی و لادانی خه‌لکی له‌پریگای راست و خولقاندنی گومان بۆیان وه‌یان هه‌ر چوئیک دلایان چه‌ز بکا مانایان بکه‌ن و ته‌فسیری بۆ بکه‌ن).

جا قورئان هه‌مووی ده‌کریت به‌لگه: (كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل‌عمران/۷) واته: ئیمه باوه‌پمان به (متشابه) هه‌یه هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی قورئان (محکم و متشابه) له‌لایه‌ن په‌روه‌دگارمانه‌وه‌یه).

هه‌روه‌کو زاناکان ده‌لین، جا قورئان به‌هه‌ندیکی هه‌ندیکی تر ته‌فسیر ده‌کریت، هه‌رگیز جیاوازی نین، چونکه خوی‌گه‌وره خۆی نه‌فی جیاوازی له‌م قورئانه‌دا کردوه، خوی‌گه‌وره ده‌فرمویت: (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء) واته: ئاخۆ نه‌و دوپوانه‌ بۆچی له‌ماناوه‌مه‌به‌ستی قورئان ورد نابنه‌وه که چه‌نده وردو پر حیکمه‌ته خۆ نه‌گه‌ر له‌غه‌یری خوا بووبا بی گومان شیواوی دزایه‌تییه‌کی زۆریان تیا به‌دی نه‌کرد).

جا نه‌گه‌ر ئایه‌تیک له‌ئایه‌ته‌کان تینه‌گه‌یشتی (ئالۆز بوو به‌لاته‌وه) نه‌وه له‌قورئاندا ده‌گه‌رپیت بۆ نه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که ته‌فسیری بکات، جا نه‌گه‌ر نه‌تدۆزییه‌وه نه‌وا ده‌پۆیت بۆ سوننه‌ت، له‌سوننه‌تدا به‌لگه‌یه‌که ده‌دۆزیته‌وه بۆ ته‌فسیری ئایه‌ته‌که، نه‌گه‌ر له‌سوننه‌تدا نه‌تدۆزییه‌وه نه‌وا ده‌پۆیت بۆلای قسه‌ی هاوه‌لان نه‌وانه‌ی له‌په‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) پیوایه‌تیان کردوه شتیک ده‌دۆزیته‌وه له‌قسه‌ی نه‌وان ته‌فسیری ئایه‌ته‌که بکات که‌لای تو ئالۆز بوو، جا قورئان _ سوپاس بۆ خوا _ پارێزراوه به (لفظ) و مانایه‌وه‌و دژی‌یه‌که نابن و پیچه‌وانه‌ی یه‌که نابن، به‌لکو دژی‌یه‌که له‌تیگه‌یشتی خه‌لکیدیه.

ھەر ۋەھا ئەوانەى خۆيان بەزانا دەزانن و عىلميان نەخوئىندوۋەو بەنەماكانى
 ۋەرگرتنى بەلگەو فەرمانەكان، ئەحكام دەردەھىنن بە بى تىگەپشتن (الفقه)، شتى وا
 دەسەلمىنن ھىچ كەسك پىش ئەوان لەزانايان نەيانسەلماندوۋە، بەھۆى نەفامى و خۆ
 بەزانا زانينيان، ئەم مەسەلانە زۆر گەرەن پىۋىستيان بە فىر بوونە، پىۋىستى بە
 وردىبىنى يە، پىۋىستى بە لەسەر خۆى يە، بە سەلماندنە، چونكە بەپراستى عەقىدە
 بنەمايە، ھەر خەوش و شىۋاندنىك لەعەقىدەدا ئەو خەوش و شىۋاندنە لەبنەماكەدا،
 ئەمەش جىاوازيبە لاي خەلكى لەبىننى خۋاى گەرە لەپۆزى قىامەتدا، جا خۋاى
 گەرە لەدونىادا نابىنرئىت بەلگە ئىمانداران لەدوا پۆزدا دەبىنن، پەردەپۆش دەكرئىت
 بەرانبەر بى باۋەپان.

مەبەست لە: (والإيمان بالرؤية يوم القيامة).

بۆ فەرموۋى: - پۆزى قىامەت؟ چونكە ئەو لەدونىادا نابىنرئىت.

مەبەست لە: (يرون الله عز و جل بأعين رؤوسهم).

دەلئىت: بەچاۋى سەريان بۆ ئەوھى نەفى تەئولى ئەو كەسانە بكات دەلئىن: -

مەبەست لە: (يرون رهم) واتە: بەدلىان دەبىنن نەك بەچاۋيان.

مەبەست لە: (وهو يحاسبهم بلا حاجب ولا ترجمان).

واتە: - لەپۆزى قىامەتدا لەكاتى لئىپرسىنەۋەدا بەندەكان دوو بەدوۋ دەبنەۋە لەگەل
 خۋاكەى خۆياندا و خۋاى گەرە لئىپرسىنەۋەى لەگەلدا دەكات لەسەر كردهۋەكانى بەو
 زمانەى بەندەكە لئى تىگات، لەنتوان ئەو بەندەكەدا ھىچ ۋەرگىرئىك نىبە، (ۋەرگىر)
 ئەو كەسەيە مانايەك لە زمانىكەۋە دەگۆرئىت بۆ زمانىكى تر، ۋەكو ئەو كەسەى
 مانايەك لەزمانى ئىنگلىزىيەۋە دەگۆرئىت سەر زمانى عەرەبى يان بەپىچەۋانەۋە،
 چونكە زمانەكان نۆرن.

﴿۱۸﴾ نوسهر ده‌لیت: (والإيمان بالميزان يوم القيامة يوزن فيه الخير والشر له كفتان وله لسان).

واته: باوه‌په‌ئنان به‌ته‌رازوو له پۆژی قیامه‌تدا که چاکه و خرابه‌ی پی ده‌پئوریت و دوو (تا) و زمانیکی هه‌به.

پاڤه:

له‌مه‌سه‌له‌کانی عه‌قیده باوه‌په‌ئانه به‌ته‌رازوو، کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی پی ده‌پئوریت له پۆژی قیامه‌تدا، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۸) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ (۹) الاعراف) واته: کیشانه و لیکدانه‌وه‌ی کارو کرده‌وه‌ی گشت نه‌و خه‌لکانه له پۆژی قیامه‌تدا به‌پاستی و دادگه‌رانه ئینجا هه‌ر که سیک تایی ته‌رازوو کرده‌وه‌کانی گران و قورس بیت دیاره هه‌ر ئه‌وانه به‌ختیار و سه‌رکه‌وتوو سه‌رفرازن (۸) که سیکیش که تایی ته‌رازوو کارو کرداری سووک و بی به‌هابوو ئه‌وانه‌ش ئه‌وانه‌ن که زیانیان به‌خۆ گه‌یاندو خۆیان فه‌وتاند چونکه له‌به‌رامبه‌ر ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌وه‌و سته‌میان کرد پھویان وه‌رگێرا (۹).

له ئایه‌تیکی تردا هاتوه: (وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (۱۰۳) مؤمنون) واته: هه‌ر که سیکیش ته‌رازوو چاکه‌ی سووک بی ئه‌مانه نه‌و که سانه‌ن زیانیان به‌خۆیان گه‌یاندوووه‌و خۆیان له‌کیس چوه به‌هه‌تاهه‌تایش له‌دۆزه‌خدا ئه‌میننه‌وه‌و هه‌رگیز پزگاریان نابیت).

ئەگەر تەرازووی چاکەکان قورس بوو ئەو بەندەکە بەختەوەر دەبێت و ئەگەر پێچەوانە بوو خراپەکانی قورس بوو ئەو بەندەکە بەهەلاکەتدا دەچیت: (فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (٦) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (٧) وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (٨) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (٩) وَمَا أَذْرَاكَ مَا هِيَ (١٠) نَارٌ حَامِيَةٌ (١١) القارعة) واتە: ئینجا ئەو کەسە لە و پۆژەدا تایی کیشانەیی کردووە وەکانی قورس بوو (٦) ئەو لە نیو گوزەران و خۆشییەکی وادا دەبێت، خۆی پێی رازییە (٧) بەلام ئەو کەسەش کە تایی کیشانەیی کردووە وەکانی سووک بوو (٨) ئەو دایکی ئەو دۆزەخە و باوەشی بۆ گرتۆتەو (٩) جا تۆ چوزانیت (هاویە) چییە؟ (١٠) ئاگرێکی زۆر گەرمە (١١).

ئەمەش لە دادپەرەری خوایە، چاکە و خراپە بە تەرازوو دەپێوی لەپێش چاوی خۆیان، تەرازوو کە هەست پێکراوە، دوو تایی هەیە، زمانێکی هەیە، چاکەکان دەخرێنە تاییە و خراپەکان دەخرێنە تاییەکی تری، هەرەکو لە قورئان و سوننەدا هاتو، بە جیاواز لە گەل (المعتزلة) دا کە دەلێن مەبەست لە تەرازوو: - بەرقەراری بوونی دادپەرەرییە، ئەگەر نا تەرازوویەکی هەست پێکراو نییە بە پێی مەزەبە پوچەلە کە یان، چونکە ئەوان پشت بە عەقڵی خۆیان دەبەستن، پشت بە دەقەکان نابەستن، جا دانیابە تەرازوو حەقیقییە و دوو تایی هەیە، هەرەکو لە فەرموودە پاست و دروستەکاندا هاتو.

مەبەست لە: (يوزن فيه الخير والشر). واتە: چاکەکان و خراپەکان.

مەبەست لە: (له كفتان وله لسان).

دوو تاي ھەيە ھەروھەكو لەفەر موودەكاندا ھاتوھ، چاكاھكان دەخړینە تايەكى و خراپەكانى دەخړینە سەر تايەكەى تر، ھەروھەكو لەفەر موودەى (البطاقة)^۱ دا ھاتوھ، لەباسى ئەو كەسەى نەوھت و نو دەفتەرى تۆمار ھەيە، ھەر دەفتەرىكى تۆمار بەئەندازەى چاوبەر دەكات گەورەيە، پەرە لە خراپە، پىي دەگوتريت: - تايە ھىچ چاكاھەكت ھەيە؟ دەلئيت: نەخىر ئەى پەرورەدگار، ئەم كەتیبانە لەبەر چاوبى گەرەتر دەبىت و دەلئيت: - نەخىر ئەى پەرورەدگار، پىي دەگوتريت: بەلئى، تۆ لای ئىمە ھىچ ستمىكت لى ناكريت، چاكاھەكت ھەيە، ئەمجار كارتىك دەھىنن كە شاھىتى (لا الھ الا اللھ محمد رسول اللھ) ى تىدايە، دەخړیتە سەر تاي تەرازووەكە و ھەموو دەفتەرى تۆمارەكان دەخړینە سەر تايەكى تر ئەو كات كارتەكە بەرز دەبىتەوھ و ھەموو دەفتەرى تۆمارەكان فرى دەدات و دەچىتە بەھەشتەوھ^۲، ئەمە بەلگەيە كەوا ئەم تەرازووە دوو تاي ھەيە و چاكاھەكانى دەخړیتە سەر لە پۆزى قىامەتدا.

مەبەست لە: (ولە لسان).

زمانى تەرازوو ئاشكرايە لای خەلكى پىي دەلئین دلى تەرازوو بەلای پاست و چەپدا لار دەبىتەوھ، جا ئەگەر ھەردوو تاي تەرازووھەكە وەكو يەك بوو ئەوا دلى تەرازووھەكە يەكسان دەبىت، ئەگەر تايەكى قورستر بوو ئەوھ لار دەبىتەوھ.

۵۱ / صحيح : أخرجه الترمذي (۲۶۳۹) وابن ماجه (۴۳۰۰) وأحمد (۲/۲۱۳) وابن حبان (۲۲۵) وصححه الشيخ

الألباني في (صحيح الجامع) (۱۷۷۶) .

۵۲ / رواه ابن المبارك وأحمد والترمذي وابن ماجه وابن حبان والحاكم والبغوي .

﴿ ۱۹ ﴾ نوسەر دەلئیت: (والإيمان بعذاب القبر، ومنكر ونكير).

واتە: باو ەپبوون بە سزای ناوگۆر و مونکەر و نەکەر.

پاڤە:

ھەر و ھا لە ە قیدەى ئە ھلى سوننە و جەماعە: باو ەپبوونە بە سزای ناوگۆر و خۆشى ناوگۆر، جا مردوو یان لە ناو گۆرە کەیدا سزا دەدریئت و یان لە خۆشیدا دەبیئت، تا کو لە پۆژى قیامەتدا زیندوو دەکریتتە و ە.

گۆر: جیگایە کە لە نئیوان دونیاو دوا پۆژدا، بۆیە پئی دەگوتریئت (البرزخ)، چونکە (البرزخ): بریتییە لە بەر بە سستیک لە نئیوان دوو شتدا، خوای گەورە دەفەر مویت: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (۲۰) الرحمن) واتە: دوو دەریای یەکی شیرین و یەکی سویر لە پال یە کتردا بەردانە و ە پیک دەگەن (۱۹) لە نئیوانیدا بەر بە سستیک ھە یە، بە ھۆى ئە و ە تیکەل نابن بە یە کتر (۲۰).

ئاو ە شوۆرە کە تیکەل بە سازگارە کە نابیئت و سازگارە کە ش تیکەل بە ئاو ە شوۆرە کە نابیئت، چونکە خوای گەورە پەرزینیکی لە نئیوانیدا دروستکردو ە، تیکەل یە کتر نابن، جا (البرزخ) ئە و نئیو ەندە یە لە نئیوان دوو شتدا، چونکە مالە کان سی مالن:—

• مالى دنیا.

• مالى بەرزەخ.

• مالى جیگیربوون.

ئە م سی مالە بە ەندەى تیدا تیدە پەپى، مالى دنیا جیگای کارکردنە، مالى (البرزخ) جیگای چاو ەپوانییە، مالى جیگیربوون مالى پاداشت و ەرگرتنە، خوای گەورە

دەفەر مەوئىت: (حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (۲) التكاثر) واتە: تا ئۇ ۋە كاتەى ئەمرن ۋە دەنئىژرئىن لەگۈرستانە كاندا).

بەلگە يە لەسەر ئۇ ۋەى گۈرستان جىگاي مانە ۋە نىيە، بەلكو مەۋقە كان ۋە كو كەسىكە سەردانى جىگايەك دەكات ۋە پاشان دەپوات ۋە كۆچ دەكات، مانە ۋە لەگۈرستان ناوى لىناۋە (الزيارة) سەردان، چونكە ماۋە يەك تىيدا دەمىنئىتە ۋە ۋە پاشان كۆچ دەكات ۋە دەپوات.

بەلام لە ماۋەى مانە ۋەى لەگۈرپدا يەكە مجار دەخرئىتە ناۋ گۈر ۋە گلەكە دەكەن بەسەرىداۋ خەلكى دەگەرئىتە ۋە ۋە جىي دەھئىلن، (ۋانە لىسمع قرع نعالهم)^{۵۳} واتە: ئۇ ۋە گۈيىسىتى تەقەى نەعلە كانىان دەبئىت) دوو فرىشتە لەگۈرەكەدا دئىن بۆلاى ۋە دايدە نىشئىن ۋە پۈجەكەى دەگەرئىتە ۋە جەستەكەى، ئەمجار ژيانئىكى (بەرزەخى) دەباتە سەر، شىۋەى ئۇ ۋە ژيانە ۋە كو ئۇم ژيانەى دونىا نىيە، ئەمجار پەرسىارى لى دەكەن:

پەروەردگارت كىيە؟

دئىنەكەت چىيە؟

بئىغەمبەرت كىيە؟

جا ئەگەر ۋە لامى ئەم پەرسىارانەى بەتەۋاۋى داۋە ۋە ئەۋا پزگارى دەبئى، بە شىۋە يەك بەختە ۋە دەبئىت ھەرگىز بەدبەختى بە داۋە نىيە، بە ئەندازەى ئۇ ۋەى چاۋ بېرىكات گۈرەكەى بۆ فراۋان دەكرئىتە ۋە ۋە رگايەكى لە بەھەشت بۆ دەكرئىتە ۋە، لەخۇشئىيە كان ۋە بۆنى بەھەشتى بۆ دئىت، فەرمانى پئى دەكرئىت پراخەرىكى بۆ پراخەن

لەبەھەشتەو^{۵۴}، بەردەوام لەو خۆشییەدا دەبیت لەگۆرەكەیدا، ئەمەش كارىكى غەیبیە ئیمە شیۆهكەى نازانین، ئەگەر گۆرەكە بەكەینەو تەماشای بەكەین ئەو ئەو شتانە نابینین، چونكە ئەو لە جیھانىكە و ئیمەیش لە جیھانىكەین.

بەلام كەسى دووروو بەگومان ئەو دەلئیت: (ئەگەر پىی وترا:

كى پەرودەگارى تۆیە؟ ئەو دەلئیت: نازانم.

كى پىغەمبەرى تۆیە؟ نازانم.

دینەكەت چى یە؟ نازانم.

ھەرچەندە لەم دونیایە فیر بووی و دەقەكان و پافەكانى لەبەر كردبیت، زمانى (اللغه) لەبەر كردبیت، وتارییژىكى دەنگ گەورە بیت، قسەزانىكى زیرەكە، بەلام ئەگەر ئیمانى نەبوو، ئەو لەگۆرەكەیدا دەمى دەچیت بەیەكداو ناتوانى وەلام بداتەو، ئەگەر پرسىارى لى بكریت دەربارەى ئەم مەسەلانە ئەو دەمى بەیەكدا دەچیت و دەلئیت: (ھا.. ھا.. لا أدرى، سمعت الناس يقولون شيئاً فقلته، فيفتح له بابٌ الى النار، ويضيق عليه قبره حتى تختلف فيه أضلاعه، ويأتيه من سمومها وحرها ويفرش له فراش من النار)^{۵۵} واتە: ھا.. ھا.. نازانم، گویم لى بووخەلكى شتىكىان دەگوت و منیش دەمگوت، جا دەرگایەكى لە دۆزەخەو بو دەكریتەو، گۆرەكەى لەسەر تەنگ دەبیتەو و دیتە بەك تا پەراسۆكانى تىك دەچن و دەچن بە ناو بەكدا، لە گەرمى و ناخۆشى دۆزەخى بو دیت و راخەرىكى لە ئاگر بو رادەخریت).

۵۴ / رواه الطيالسي وأحمد وأبو داود والحاكم .

۵۵ / صحيح : أخرجه أبو داود (٤٧٥٣) وأحمد (٢٨٧/٤) والحاكم (١٠٧) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح

الجامع) (١٦٧٦) .

جا سزای ناو گۆرپان خۆشیییه‌که‌ی دوو باب‌ه‌تی جیگین، له‌قورئان و سوننه‌تدا سه‌لمیئندراون، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (تعوذوا بالله من أربع: من عذاب جهنم ومن عذاب القبر ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال)^{۵۶} واته: - په‌نا بگرن به‌خوا له‌چوارشت: - له‌سزای دۆزه‌خ و له‌سزای ناو گۆرپ و له‌فیتنه‌ی ژیان و مردن و له‌فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌ججال).

جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) په‌نای به‌خوا ده‌گرت له‌سزای ناو گۆر.

له‌قورئاندا چه‌ند ئاماژه‌یه‌که‌ه‌یه‌بۆ سزای ناو گۆرپ، خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رموئیت: (وَلَنذِيقُنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْيِ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (۲۱) السجدة) واته: ده‌بی له‌دونیا‌دا سزایان پی‌بجیژین پیش سزا گه‌وره‌که‌ی پۆژی قیامه‌ت، به‌شکوم بگه‌رینه‌وه‌له‌لادان و له‌کوفرو بی‌باوه‌ری).

ده‌لین: ئەمه سزای ناو گۆره‌و ده‌لین سزای دونیا‌یه‌.

له‌و ئایه‌ته‌ی ده‌رباره‌ی فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رموئیت: (النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ (۴۶) غافر) واته: له‌سه‌ر ئاگر راده‌نوینرین به‌به‌یانی و نیوه‌پۆ به‌دواوه‌ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌گۆره‌وه‌تا قیامه‌ت، رۆژیکیش قیامه‌ت به‌ریا ده‌بیت خوا به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رموئیت: ئال و شوینکه‌وتوانی فیرعه‌ون بخه‌نه‌ناو سه‌ختترین سزاوه‌).

به‌یانیان و ئیواران ده‌بجیژن ئەمه‌له‌ناو گۆردا، کاتێ مردن به‌یانیان و ئیواران به‌و ئاگره‌سزا ده‌درین جا ئەگه‌ر قیامه‌ت هات پی‌یان ده‌گوتریت: (أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ).

خوای گەورە دەفەر مویت: (وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (۱۲۴) طه) واتە: ۋە ھەرکە سىنكىش لە ۋ قورئانە يەم روو ۋە رگىپى ئە ۋە بى گومان ژيانىكى سەختى دەبى، ھەرچەندە خاوەنى دونيايش بى بەلى مرؤف ھەرکە پەيوەندى لە خوا بچرا دلى تەنگە بچووکە بى ئارامە ھەرگىز تىرنابى ۋە لە روژى قىامەتیشدا بە کوپى حەشرو دادگايى ئەکەين).

دەلەيت: ژيانىكى سەخت لە گۆردايە^{۵۷}، پەنا بە خوا.

جا بەلگەکان لە سەر سزای ناو گۆر (متواترە) جا ھەرکە سى باوەر بە سزای ناو گۆر نەکات لە (المعتزلە) و ھاوشىوہ کانىان ئە ۋا جىاوازو ناکۆکە لە گەل ئە ۋە ھەموو بەلگە (متواتر) ئە داو عەقیدە کەى ناتە ۋا دەبەيت _ پەنا بە خوا _ بنەمايەک لە بنەماکانى عەقیدەى لە دەست داوہ، ئە ویش باوەر ھىنانە بە سزای ناوگۆر، جا ئە گەر بە ئەنقەست نەکۆلى لى بکات و دەقەکان بزانیٹ بە لام خۆى بە زل دەزانى و نەکۆلى لى دەکات ئە ۋە کافرە، بە لام ئە گەر تەئویلى دەکرد یان چاویلکەر بوو یان نەفام بوو ئە ۋا کافر نابى، بە لام گومرا دەبەيت و کافر نابەيت.

مەبەست لە: (ومنکر و نکیر).

ناوى دوو فریشتەن دین بۆ لای مردوو بە شىوہ یەکی زۆر ترسناک بە یەکیکیان دەگوترى (المنکر) و بەئەو ویتەر دەگوترى (النکیر) ھەر ۋە کو لە فەرموودە کاندایا ھاتوہ^{۵۸}.

۵۷ / ابن کثیر لە تەفسیرە کەیدا (۱۷۰ / ۳) .

۵۸ / رواه الترمذي وابن ابى عاصم والحارث بن ابى اسامة وابن حبان .

﴿ ۲۰ ﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بحوض رسول الله ﷺ) ولكل نبي حوض^{۵۹}

إلا صالح (عليه السلام) فإن حوضه ضرع ناقته)

واته: باوەر بە ھەوزەكەى پێغەمبەرى خودا (ﷺ) و ھەموو پێغەمبەرىك ھەوزىكى ھەبە تەنھا (صالح) نەبیت چونكە ھەوزەكەى ئەو گوانى حوشترەكەى بوو.

رأفہ /

ھەروھا لە بنە ماكانى ئەھلى سوننە و جەماعە: - باوەرپوونە بە ھەوز، جا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەوزىكى ھەبە، ھەر پێغەمبەرىك ھەوزىكى ھەبە و ئوممەتەكەى دینە سەرى، چونكە خەلكى تووشى تینۆیتىبەكى توند دەبن، پێویستیان بە ئاوە، ھەوزەكەى پێغەمبەرى خۆمان (ﷺ) گەورەترین ھەوزە، درێژبەكەى مانگىكە و پانیبەكەى مانگىكە، ئاوەكەى لە شیر سەپى ترەو لە ھەنگوین شیرین ترەو ژمارەى بەرداخەكانى بە ئەندازەى ئەستێرەكانى ئاسمانە، ھەركەسى لێى بخواتەو ھەرگیز تینۆوى نابیت^{۶۰}، ئەوانەى لە پاش پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەلگەرانەو ئەوانە دوور دەخرێنەو، ھەروھا ئەوانەى باوەریان پى نەكردو ھەلگەرانەو ئەوانە دوور دەخرێنەو ھەبەدەكاران.

مەبەست لە: (ولكل نبي حوض إلا صالح (عليه السلام) فإن حوضه ضرع ناقته).

ئەم بەدەرختنەى (صالح) جیگەر نیبە^{۶۱} ئەو ھى من بزائم، راستەكەى ئەو ھەبە ھەموو پێغەمبەرىك ھەوزىكى ھەبە ھەروەكو لە ھەر موودەكەدا ھاتو^{۶۲}.

۵۹ / وصح ذلك من حديث سمرة قال : قال رسول الله : (إن لكل نبي حوضاً وإنهم يتباهون بهم أكثر وأردة، لأرجو أن أكون أكثرهم وأردة) أخرجه الترمذي (۲۴۴۳) والطبراني في (الكبير) (۲۱۲/۷) وفي (مسند الشاميين) (۳۰/۴) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۱۵۶).

۶۰ / رواه مسلم (۱۷۹۳/۴) رقم (۲۲۹۲).

۶۱ / وهو معنى لحديث موضوع أخرجه العقيلي في (الضعفاء) (۶۴/۲-۶۵) وعنه ابن الجوزي في (الموضوعات) (۲۴۴/۳) وقال : (حديث موضوع لا أصل له).

۶۲ / رواه البخاري في التاريخ الكبير والترمذي وابن أبي عاصم والطبراني وصححه الحافظ المزي.

﴿۲۱﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بشفاعه رسول الله ﷺ) للمذنبين الخاطئين يوم القيامة، وعلى الصراط، ويخرجهم من جوف جهنم، وما من نبي إلا وله شفاعة، وكذلك الصديقون والشهداء والصالحون، والله بعد ذلك تفضل كثير على من يشاء، والخروج من النار بعدما احترقوا وصاروا فحما).

واته: باوه‌پ به‌شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ تاوانباره‌ه‌له‌کاره‌کان له‌پۆژی قیامه‌تداو له‌سه‌ر سپرات و له‌ناوه‌پ‌استی جه‌ه‌ننه‌م ده‌رده‌کرین، هیچ پی‌غه‌مبه‌ریک نییه ئیلا شه‌فاعه‌تی خۆی هه‌یه، هه‌روه‌ها (صدیق)ه‌کان و شه‌هیده‌کان و پیاوچا‌کان، خوای گه‌وره له‌پاش ئه‌وه فه‌زلیکی زۆری هه‌یه بۆ هه‌رکه‌سیک خۆی بیه‌وی، هه‌روه‌ها ده‌رچوون له‌ناگر له‌پاش ئه‌وه‌ی سوتان و بوون به‌خه‌لوز.

پ‌افه /

له‌بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه: باوه‌په‌ینانه به‌شه‌فاعه‌ت، به‌وه‌مه‌رجانه‌ی خوای گه‌وره باسی کردوه ئه‌ویش به‌ئیزنی ئه‌و ده‌بیته‌و ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کریته له‌ئه‌هلی ئیمان بیته، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کریته له‌ئه‌هلی کوفر بیته ئه‌وا شه‌فاعه‌ته‌که‌ی وه‌رناگیریه‌ت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویته: (فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ (٤٨) المدثر) واته: ئیتر تکای تکا‌کاران - ئه‌گه‌ر بشبیته - که‌لکی به‌وان ناگه‌یه‌نی).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویته: (مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ (١٨) غافر) واته: سته‌مکاران هیچ پشتیوان و دۆستیکیان نییه، بتوانی که‌لکیان پی‌بگه‌یه‌نی و هیچ تکا‌کاریکیشیان نییه، تکای وه‌ر‌بگیردری).

جا کافر هه‌رگیز شه‌فاعه‌تی بۆ ناکریت، به‌لام ئیماندار ئه‌وا شه‌فاعه‌ت له‌حه‌قی ئه‌وا هاتوه‌و ئیسپات کراوه ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره ئیزنی لی بیت، مه‌زنتین شه‌فاعه‌تکاره‌کان و گه‌وره‌ی شه‌فاعه‌تکاره‌کان پیغه‌مبه‌رمان (محمد) ه (ﷺ)، ئه‌و خاوه‌نی چه‌ند شه‌فاعه‌تیکی تایبه‌ته به‌خۆی، چه‌ند شه‌فاعه‌تیکی تره‌یه ئه‌و و جگه له‌و تئیدا به‌شدارن.

مه‌به‌ست له: (بشفاعة رسول الله ﷺ) للمذنبين الخاطئين يوم القيامة وعلى الصراط).

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌زنتین که‌سه شه‌فاعه‌ت ده‌کات له‌پۆژی قیامه‌تدا، به‌لکو ئه‌و شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ هه‌موو خه‌لک له (ئه‌هلی مه‌وقیف)، خوای گه‌وره‌ پزگاریان ده‌کات له‌و وه‌ستانه (مه‌وقیفه) و لیپرسینه‌ویان له‌گه‌لدا ده‌کات، چونکه مه‌وقیفه‌که (وه‌ستانه‌که) زۆر ده‌خایه‌نی، له‌گه‌ل ناخۆشییه‌کی زۆر گه‌رمایه‌کی توندو تینویه‌تییه‌کی سه‌خت و ترسیکی زۆردا، مه‌وقیفه‌که درێژه ده‌خایه‌نی، مه‌وقیفی پۆژی هه‌شر، له‌پێشدا ده‌چن بۆلای (اولوالعزم) له‌پیغه‌مبه‌ران، داویان لی ده‌که‌ن داوا له‌ خوا بکه‌ن له‌و مه‌وقیفه‌و وه‌ستانه‌ رزگاریان کات، یان بۆ به‌هه‌شت و یاخود به‌ جه‌هنه‌م، له‌پێشدا ده‌چن بۆ لای (ئاده‌م) (علیه السلام) که‌چی داوا لیبوردن ده‌کات.....

ده‌چن بۆ لای (نوح) (علیه السلام) داوا لیبوردن ده‌کات.....

ده‌چن بۆ لای (ئیه‌براهیم) (علیه السلام) داوا لیبوردن ده‌کات.....

ده‌چن بۆ لای (موسا) (علیه السلام) داوا لیبوردن ده‌کات.....

ده‌چن بۆ لای (عیسا) (علیه السلام) داوا لیبوردن ده‌کات.....

ئه‌مجار دین بۆ لای (محمد) (ﷺ) و ئه‌ویش ده‌لێت: (أنا لها، ثم يأتي ويجز ساجدا تحت العرش) واته: من بۆ ئه‌و کاره، ئه‌مجار دیت و له‌ ژێر عه‌رشه‌ی خوادا سوژده‌ ده‌بات چونکه بۆ هیه‌چ که‌سه‌یک شه‌فاعه‌ت ناکات ئیلا به‌ ئیزنی خوا نه‌بیت، ئه‌و ده‌چیته

سوژده، داوا له خواکه‌ی ده‌کات تاکو پێی ده‌گوتریت: (یا محمد ﷺ)، ارفع رأسک، وسل تعط، واشفع تشفع، فی‌أذن الله له بالشفاعة، فیشفع فی أهل المحشر^{۶۳} واته: ئە‌ه‌ی (محمد) ﷺ سهرت به‌رز بکه‌ره‌وه، داوا بکه ده‌تدریت، تکا بکه لیت وه‌رده‌گیریت، جا خوای گه‌وره ئیزنی پێ ده‌دات شه‌فاعه‌ت بکات، ئە‌ویش شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ ئە‌ه‌لی مه‌حشر له‌وه‌ی له‌و مه‌وقیفه (له مه‌حشره‌وه) بگو‌یزیته‌وه بۆ لی‌پرسینه‌وه، ئە‌مه‌ش ئە‌و شه‌فاعه‌ته گه‌وره‌یه خوای گه‌وره فه‌زلی ئە‌وی داوه به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکید، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا (۷۹) الاسراء) واته: له‌به‌شیکی شه‌ویشدا خۆت ماندوو بکه به‌شه‌ونویژه‌وه و قورئانی زۆری تیا بخوینه ئە‌مه‌ش به‌هره‌یه‌کی تایبه‌ته و دراوه به‌تۆ زیاده له‌فه‌رزه‌کان، به‌ئومید به‌په‌روه‌ردگارت بتنیریته شوین و جی‌گایه‌کی په‌سه‌ندو به‌پریزه‌وه).

المقام المحمود: بریتیه له شه‌فاعه‌ته گه‌وره‌که، له‌دوعاشدا هاتوه له‌پاش بانگ ده‌گوتریت: (آت محمداً الوسيلة والفضيلة، وأبعثه مقاماً محموداً الذي وعدته)^{۶۴} واته: بیه‌خسه به‌پێغه‌مبه‌رمان محمد ﷺ پله‌وپایه‌ی به‌رز (الوسيلة) و پله‌وپایه‌ی زیاده به‌سه‌ر دروستکراوه‌کان (الفضيلة) و بیه‌ره ئە‌و شوینه سوپاسکراوه‌ی به‌لینت پێداوه. ئە‌مه شه‌فاعه‌ته مه‌زنه‌که‌یه.

هه‌روه‌ها شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ خاوه‌ن تاوانه گه‌وره‌کانی ئە‌م ئوممه‌ته، شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌کات، یان به‌وه‌ی نه‌چنه ئاگره‌وه‌و یان لیتی ده‌رچن ئە‌گه‌ر چوونه ئاگره‌که‌وه، جا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌کات، ئە‌م شه‌فاعه‌ته‌ش تایبه‌ت نییه به‌پێغه‌مبه‌ری خۆمانه‌وه ﷺ، به‌لکو ئە‌و شه‌فاعه‌ت ده‌کات و هه‌موو

۶۳ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۷۰۷۲) ومسلم (۱۹۳) .

۶۴ / أخرجه البخاري (۵۸۹) .

پېغەمبەران شەفاعەت دەكەن، ئەولياكان شەفاعەت دەكەن، (الافراط) یش شەفاعەت دەكەن - (الافراط): ئەو كەسانەن بە مندالى مردوون - شەفاعەت دەكەن بۆ خاوەن تاوانە گەرەكان، بە جياواز لەگەل (الجهمية) و (المعتزلة) و (الخوارج) دا، (الخوارج): ئەوانەن دەر دەچن بە پەروى پېشە و اياندا (پېشە و ايانى موسلمان) بە شمشيرو لە گوپراپەلى دەر دەچن، ھەر ھە ئەوانەى بە تاوانە گەرەكان موسلمان كافر دەكەن جگە لە شيرك، ئەوانە خە و اريجن، پېيان دە گوترى خە و اريج چونكە لە شتى دروست (مشروع) دەر چوون، لە گوپراپەلى دەسە لاتداری موسلمان دەر چوون، ئەوانە نە فى شەفاعەت دەكەن و دەلین: - ھەر كە سېك بچېتە ئاگرە ھە چيتر دەر ناچيەت و بۆ بە لگەش ئەو ئايەتە دە ھېننە ھە كە دە فەرمويەت: (وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ (۱۶۷) البقرة) واتە: ھەر گيزيش لە و ئاگرى دۆزەخە دەر ناين و پزگار نابن).

دەلین: - ئەو ئايەتە دەر بارەى بى باوە ران ھاتو، چونكە بى باوە ران لە ئاگر دەر ناچن، بە لام ئەو شەفاعەتەى لېرە دا مە بە ستمانە ئەو شەفاعەتەى بە بۆ ئەو ئيماندارانە تووشى تاوانە گەرەكان بوونە، ئەمەش جيگىرو سابتە، خواى گەرە دە فەرمويەت: (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) البقرة) واتە: كى بيت - لە رۆڭى دواييدا - بتوانى شەفاعەت بكات لای ئەو ھە تا ئەو خۆى مۆلەتى نە دا؟).

بە لگەى لە سەر ئەو ھى ئەگەر ئيزن بدات ئەو شەفاعەت دە كريت.

ھەر ھە خواى گەرە دە فەرمويەت: (وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى (۲۶) النجم) واتە: فريشته بە كى نۆر لە ئاسمانە كاندا ھەن تكيان ھيچ كە لك نابە خشى بۆ پەرستيارە كانيان مە گەر ئەو بتانەى ئيوە چۆن تكيان ھەر ئە گيرى بۆتان؟! مە گەر پاش ئەو ھى بۆ ھەر كە سېك خوا خۆى بىھو و رازى بى مۆلەت بدات فريشته تكيان بۆ بكات، ئەو ھەش بۆ پياوہ راسالو صالحان دە بيت).

ئەم ئایەتە ھەردوو مەرچەگە‌ی شەفاعەتی تێدایە:—

● بەئیزنی خوا بیّت، ئەمە مەرچی بەگەمە.

● پێی پازی بیّت، ئەمیش مەرچی دوو مە، پازی بیّت لەو کەسە‌ی شەفاعەتی بۆ دەکریت، ئەویش تەنھا لەکەسی ئیماندار پازی دەبیّت، بەلام کەسی بی باوەر ھەرگیز لێی پازی نابیّت.

ئەوانە‌ی لەگەڵ ئەھلی سوننەدا ناکۆکن لەمەسەلە‌ی شەفاعەتدا لەسەر دوو لای جیاوازن:—

ھەندیکیان نکۆلی لەشەفاعەت دەکەن، ئەوانەش خەواریج و موعتەزیلەن، ئەوانە‌ی بەتاوانی گەرە خەلکی کافر دەکەن کە لەشیرک کەمترە.

لایەنی دوو مە: ئەوانە‌ی زیادە‌پەوی دەکەن لەئیسپاتی شەفاعەتدا، ئەوانیش سۆفییەکان و گۆرپەرستانن، ئەوانە‌ی پشت بەشەفاعەت دەبەستن و پەنا بۆ گۆرپەکان دەبن و ھاوار دەکەنە مردووکان و داوای شەفاعەتیان لێ دەکەن، ھەرۆکو خوای گەرە دەفەر مویّت: (وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ) یونس / ۱۸ واتە: لە باتی خوایش چەند شتیکی وائەپەرستن کە: نە دەتوانن زیانیکیان پێ بگەینن و نە سویدیکیان پێ ببەخشن دەشلێن ئەوانە لای خوا تکاکارمان دەبن.

دەیانپەرستن بەمەبەستی ئەو‌ی شەفاعەتیان بۆ بکەن لای خوای گەرە.

بەلام ناوەند:— ئەھلی سوننە و جەماعەن، بەرەھایی نکۆلییان لەشەفاعەت نەکردووە بەرەھایی ئیسپاتیان نەکردووە، بەلکو ئیسپاتیان کردووە بەو دوو مەرچە‌ی لەقورئان و سوننەدا ھاتووە، ئەمە کورته و دەرئەنجامی لیکۆلینەو‌ی باسی شەفاعەتە.

مه‌به‌ست له: (المذنبین الخاطئين).

واته شه‌فاعه‌ت بۆ ئیمانداره تاوانباره‌کان ده‌بیّت، ئه‌وانه‌ی نه‌گه‌یشتونه‌ته راده‌ی کوفر.

مه‌به‌ست له: (وعلى الصراط).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شه‌فاعه‌ت بۆ ئیمانداران ده‌کات له‌و کاته‌ی به‌سه‌ر سپراتدا تیده‌په‌رن، شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ ئاگره‌وه به‌ده‌ره‌ینانیا‌ن له‌ئاگر نه‌گه‌ر که‌سه‌که‌ یه‌کتا‌په‌رست بیّت، جا شه‌فاعه‌ت ده‌کات له‌سه‌ر سپرات کاتی خه‌لکی به‌سه‌ردا تیده‌په‌ریت، سپراتیش بریتییه له‌ پردیک له‌سه‌ر دۆزه‌خ دانراوه، خه‌لکی به‌سه‌ریدا تیده‌په‌رن به‌ئهنه‌زه‌ی کرده‌وه‌کانیا‌ن، تیا‌یاندایه‌یه‌ تیده‌په‌رێ وه‌کو چا‌و پروکانیک، تیا‌یاندایه‌یه‌ وه‌کو بروسکه‌ تیده‌په‌رێ، تیا‌یاندایه‌یه‌ وه‌کو (با) تیده‌په‌رێ، تیا‌یاندایه‌یه‌ وه‌کو سواریک تیده‌په‌رێ وه‌یه‌ وه‌کو سواری حوشتر تیده‌په‌رێ، هه‌یه‌ راده‌کات، هه‌یه‌ به‌رێ کردن رێ ده‌کات، هه‌یه‌ به‌خشان ده‌خشیت، تیا‌یاندایه‌یه‌ فه‌رێ ده‌دریته‌ ناو ئاگره‌که‌وه (جه‌هنمه‌وه)، هه‌موو خه‌لکی به‌سه‌ر ئه‌و پرده‌دا تیده‌په‌رن، ئیمانداران و بی‌باوه‌ران، هه‌یچ شتیک ده‌ریازیان ناکات ته‌نها کرده‌وه‌ی خویان نه‌بیّت خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا (مریم) واته: به‌سه‌ر سپراتدا، (كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (٧١) ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا (٧٢) مریم) واته: ئه‌ی خه‌لکینه‌ ده‌بی‌ هه‌موو به‌سه‌ر دۆزه‌خدا تیه‌په‌رن نه‌مه‌ش بریاریکه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه بۆ ئه‌وه‌ دراوه و پراوه‌ته‌و شتیکی حه‌تمییه (٧١) پاش تیه‌په‌رپوونی هه‌مووان به‌سه‌ر ئاگری دۆزه‌خدا نه‌وجا ئه‌وانه‌ی وا پارێزکارو خواناس بوون له‌ئاگره‌که‌ پرزگاریان ئه‌که‌ین و سه‌ته‌مکارانیش له‌ناو دۆزه‌خدا ده‌سته‌ ئه‌ژنۆ دیلینه‌وه (٧٢).

تەنھا ئەوانەى لە خوا دەترسن پزگارىيان دەبى، بەلام بى باوھەران لە جەھەنمدا بە ھەلاکەتدا دەچن _ پەنا بە خوا _ ئەمە سىرا تە.

مەبەست لە: (ولله بعد ذلك تفضل كثير على من يشاء).

پەنگە خوای گەورە ھەندى ئىماندار لە ئاگر دەركات بەبى شەفاعەتى شەفاعەتكاران بەلكو بەفەزلى خۆى، خوای گەورە خەلكانىك لە ئاگر دەردەكات بەبى شەفاعەتى ھىچ كەسىك بەلكو بەفەزلى خۆى.

مەبەست لە: (والخروج من النار بعدما احترقوا وصاروا فحما).

خوای گەورە ھەوالى پىداوين ئەوانەى بەتا ھەتايى لە ئاگردا دەمىننەو نامرن و نازىنەو، خوای گەورە دەفەرمووت: (فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَى (۹) سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى (۱۰) وَتَجَنَّبُهَا الْأَشْفَى (۱۱) الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى (۱۲) ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى (۱۳) الأعلى) واتە: ئىنجا ئەگەر پەندو بىرخستنەو كەلكى ھەبى، پەند بەدە بەقورئان و ئامۆزگارى مەردوم بکە (۹) ئەو كەسەى لە خوا بترسى بى گومان پەندو سوود وەرئەگرى (۱۰) وە بەدبەخت و كافر خۆى لائەدا لە ئامۆزگارى و ناچى بەگوويدا (۱۱) ئەو ھى دەچىتە ناو ئاگرە گەورەكەو (۱۲) لە پاشا نەئەمرى بۆ ئەو ھى پزگارى بى و نەئەيشى بەژيانىكى خوش (۱۳).

ئەو كەسەى ئامۆزگارى وەرناگرىت و بەردەوام دەبىت لە لارىتى خۆى ئەو دەچىتە دۆزەخەو، دەمىننەو تىيدا نەژيانىكى خوش دەباتە سەرو نەمردنىكى باش دەمرىت، بەلكو لە سزاو نارەھەتيدا دەمىننەو، بەلام ھەركەسىك بچىتە دۆزەخەو لەسەرپىچى كارانى يەكتاپەرستان ئەو دەسوتىت و دەبىتە خەلوز، ئەمجار لە ئاگر دەردەكرىت، دەخرىتە ناو پوبارىكەو پى دەگوترىت پوبارى (ھەيات) جا جەستەكانيان شىن دەبىتەو (سەوز دەبىتەو) كە جەستەيان تەواو و كامل بوو ئىزنيان پى دەدرىت برونە بەھەشتەو.

﴿۲۲﴾ نوسهر ده‌لیت: (والإيمان بالصراف على جهنم يأخذ الصراف من شاء الله، ويجوز من شاء الله ويسقط في جهنم من شاء الله ولهم أنوار على قدر إيمانهم).

واته: باوره‌په‌ئنان به‌سیرات له‌سهر دۆزه‌خ، هه‌رکه‌سیک خوای گه‌وره بیه‌ویت سیرات ده‌بیات و یستی له‌کی بیت تیده‌په‌پیت، هه‌رکه‌سیک خوای گه‌وره بیه‌وی ده‌که‌ویتته ناو دۆزه‌خ‌وه، پوناکیان هه‌یه هه‌رکه‌سه‌و به‌پیی ئیمان‌که‌ی

پاڤه/

ئوه‌ی له‌قیام‌تدا پوو ده‌دات: تیپه‌پبوونه به‌سهر سیراتدا هه‌روه‌کو له‌پیشدا باسکرا.

(الصراف) له‌زمانه‌وانیدا: بریتییه له‌پینگا، مه‌به‌ستی لی‌رده‌دا ئه‌و پرده‌یه له‌سه‌پشتی دۆزه‌خ دانراوه، ئه‌ویش دۆر وردو باریکه، باریکتر له‌مووی سه‌رو تیژتر له‌شمشیرو گه‌رمتره له‌سکل، خه‌لکی به‌سه‌ریدا تیده‌په‌پن به‌ئه‌ندازه‌ی کرده‌وه‌کانیان کاره‌کانیان ده‌یانجولینی و پێیان پی ده‌کات، هه‌رکه‌سه نه‌جاتی بوو ئه‌و سه‌رکه‌وتوو بوه، هه‌رکه‌سیک پزگاری نه‌بیت ئه‌وه به‌هه‌لاکه‌تدا چوه، تیپه‌پبوونی خه‌لکی به‌سه‌ریدا به‌پیی کرده‌وه‌کانیانه، تیاياندا هه‌یه تیده‌په‌پری وه‌کو چاو پروکانیک، تیاياندا هه‌یه وه‌کو بروسکه تیده‌په‌پری، تیاياندا هه‌یه وه‌کو (با) تیده‌په‌پری، تیاياندا هه‌یه وه‌کو سواریک تیده‌په‌پری وه‌یه وه‌کو سواری حوشر تیده‌په‌پری، هه‌یه پاده‌کات، هه‌یه به‌پری کردن پری ده‌کات، هه‌یه به‌خشان ده‌خشیت، تیاياندا هه‌یه فری ده‌درینه ناو ناگره‌که‌وه (جه‌ه‌نمه‌وه)، ئه‌مه له‌قورئاندا هاتوه‌و باسکراوه‌و له‌سوننه‌تیشدا هاتوه‌و باسکراوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنَنْحَضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًّا

(٦٨) ثُمَّ لَنْزَعَنَّ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ أَيْهَمُّ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا (٦٩) ثُمَّ لَنْحُنُّ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا (٧٠) وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا (٧١) مریم) واته: سویند به په‌روه‌ردگار ه‌که‌ت نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ه‌موو نه‌وانه له‌گه‌ل نه‌و شه‌یاتینانه‌دا نه‌مانیان فریودا، کۆده‌که‌ینه‌وه واته پیکه‌وه ه‌شریان ده‌که‌ین له‌پاشا ده‌وران ده‌ور ه‌موو له‌دۆزه‌خدا به‌چۆکدا دینین و ده‌یان خه‌ینه‌ناوی (٦٨) له‌پاشا له‌ناو ه‌هر کۆمه‌ل و تاقمیک که‌سانی ده‌رده‌کیشین که‌له‌ه‌مووان دژی خوای به‌خشهر سه‌رکه‌شتر و سه‌سه‌خت تر بوون (٦٩) له‌پاشا ه‌هر خۆمان زۆر چاک ناگادارترو زاناترین به‌و که‌سانه‌ی که‌بو سووتان و سزا چیشتن له‌ناو دۆزه‌خدا شیواترن (٧٠) نه‌ی خه‌لکینه‌ده‌بی ه‌موو به‌سه‌ر دۆزه‌خدا تپه‌پن نه‌مه‌ش بریاریکه‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بو نه‌وه دراوه‌و براوه‌ته‌و شتیکی حه‌تمیه (٧١).

واته: دۆزه‌خو نه‌م تپه‌پبوونه (الورود) ه‌بریتییه له‌تپه‌پبوون به‌سه‌ر سپراتدا، نه‌مه‌مانای نه‌و (ورود) ه‌یه له‌قورئاندا باسکراوه، دواندنه‌که له‌گه‌ل ئیمانداران و جگه له‌وانه (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) ئیمانداران و بی باوه‌پان و دووپوه‌کان به‌سه‌ر نه‌م سپراته‌دا تپه‌په‌پن، ه‌موو خه‌لکی به‌سه‌ر نه‌م سپراته‌دا تپه‌په‌پیت، ه‌هرکه‌سیک لئی پزگاری بیته‌نه‌وا ده‌چپته به‌ه‌شته‌وه و ه‌هرکه‌سیک بکه‌ویت نه‌وا به‌ه‌لاکه‌تدا ده‌چپت (ثُمَّ نُحْيِي الَّذِينَ اتَّقَوْا (٧٢) مریم) واته: پاش تپه‌پبوونی ه‌مووان به‌سه‌ر ئاگری دۆزه‌خدا نه‌وجا نه‌وانه‌ی وا پاریزکارو خواناس بوون له‌ئاگره‌که پزگاریان نه‌که‌ین).

هیچ شتیکی که‌س ده‌رباز ناکات ته‌نھا ته‌قوا نه‌بیته، هیزی جه‌سته‌کان پزگار ناکه‌ن، زۆری سه‌روه‌ت و سامان پزگار ناکه‌ن، ریزو حورمه‌تی لای خه‌لکی پزگاری ناکه‌ن، هیچ شتیکی پزگاری ناکات ته‌نھا ته‌قوا نه‌بیته، نه‌مه‌ده‌قی قورئانی پیروزه.

لەسوننەتیشدا چەند فەرمودەيەك ھاتوھ دەربارەى باسى قىامەت لەوانە:
تتپەپوونە بەسەر سىراتدا، بۆيە باوھپوون بەسىرات و تتپەپوون بەسەرىدا پتويستە،
تەنھا باوھپوون پتوي بەس نىيە بەلكو پتويستى بەكارکردنە، دەبى مروتھەكان خويان
ئامادە بكن بەتتپەپوون بەسەرىدا بەتەقوا ئەويش كردهوھى چاكە.

مەبەست لە: (يَأْخُذُ الصَّرَاطَ مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَيَجُوزُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ).

ھەرۆھكو خوای گەرە فەرموويەتى: (ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا
(۷۲) مريم) واتە: پاش تتپەپوونى ھەمووان بەسەر ئاگرى دۆزەخدا ئەوجا ئەوانەى وا
پاريزكارو خواناس بوون لەئاگرەكە پزگارىيان ئەكەين و ستەمكارانىش لەناو دۆزەخدا
دەستە ئەژتو ديلىنەوھ).

چونكە سىرات دركو چنگى لەسەرە ئەوكەسەى فەرمانى پتوي كرايىت دەيگريت و
دەيفريىت.

(ويجوز) واتە: بەسەرىدا تىدەپەريت.

مەبەست لە: (وَلَهُمْ أَنْوَارٌ عَلَى قَدَرِ إِيمَانِهِمْ).

لەپۆژى قىامەتدا ئيماندار پوناكيبان ھەيە بەھۆيەوھ پتوي دەكەن، ھەرۆھكو خوای
گەرە دەفەرمويت: (نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَغُفِرَ لَنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸) التحريم) واتە: لە بەردەميانەوھو لە لاي راستيانەوھ بەسەر
پردى (صراط) دا پتوي دەپۆن و دەلئين: پەرۆھردگارى ئىمە! نوور و روناكيبەكەمان بو
تەواو بکە و بەردەوام بيت و ليمان خوش ببە بە راستى تو بەسەر ھەموو شتەكدا بە
توانايت).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
(۱۲) الحديد) واته: پوژی قیامت پیاوان و ژنانی بپوادار ده‌بینی پووناکییه‌که‌یان
له‌به‌رده‌م و له‌لای راستیانه‌وه ده‌دره‌وشیتته‌وه فریشته پیمان ده‌لین: ده‌سا نه‌مرو
مژده‌بی لیتان به‌باخانیک جۆگه‌و پوویار به‌ژیر دره‌خت و کۆشکه‌کانیدا ده‌روات به‌هه‌تا
هه‌تایش تییدا ده‌میتنه‌وه ئا نه‌ویه سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی گه‌وره).

دووپوه‌کان له‌سه‌ره‌تاوه پووناکییان پی‌ده‌دریت چونکه هاتنه ناو نیسلامه‌وه و
خۆیان به‌موسلمان نیشاندا بویه به‌وه‌ی خۆیان ده‌ریان ده‌بپی مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کرئ
له‌پیشدا پووناکییان پی‌ده‌دریت وه‌کو خه‌له‌تاندن، هه‌روه‌کو چۆن به‌موسلمان بوونیان
خه‌لکیان ده‌خه‌له‌تاند، پووناکیه‌کیان پی‌ده‌دریت وه‌کو خه‌له‌تانندیان نه‌مجار
پووناکیه‌کیان ده‌کوژیتته‌وه له‌تاریکیدا ده‌میتنه‌وه (يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ
آمَنُوا انظُرُونَا) واته: چاوه‌روانبن، چونکه نه‌وان له‌پشت نیمانداران‌وه ری‌ده‌که‌ن
(انظُرُونَا) واته: چاوه‌روانمان بن (تَقْتَبِسُ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ
بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ (۱۳) يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ
واته: له‌دوینادا (يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ
وَعَرَّيْتُمْ الْأُمَاطِي حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَرَّيْتُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ (۱۴) فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أَوْأَكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۱۵) الحديد) واته: له‌م روژه‌دا پیاوانی
دووپوو و ژنانی دووپوو ده‌لین به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه: چاوه‌روانیمان بکه‌ن با له
روناکییه‌که‌تان وه‌رگین، به‌گالته‌وه پیمان ده‌گوترئ: بگه‌پینه‌وه بو دواوه‌تان - بو
دوینا - له‌وی روناکییه‌که‌ بخوازن، ده‌سته‌جئ شووره‌یه‌که ده‌خریتته‌ نیوان
نیمانداره‌کان و موناقیه‌کان ده‌رگایه‌کی تیایه دیوی ناوه‌وه‌ی رحه‌متی تی‌دایه، واته:

ئەھەى لە ئىماندارەكانەھە ديارە لە دىوى دەرەھەشى سزايە، واتە: ئەھەى لە موناڧىقەكانەھە ديارە (۱۳) جا دوو پوھەكان بانگى بەھەشتىيەكان دەكەن ئەلئىن: باشە ئىمە لەگەل ئىوھ نەبووین؟ موسلمانەكان دەلئىن: بەلى بەرۋالەت لەگەلمان بوون، بەلام ئىوھ خۆتانتان تووشى دوو پوويى كرد چاۋەرۋانىتان دەكرد تووشى بەلا بىن و ھەمىشە لە دوو دللى گوماندا دەژيان بەرامبەر بەئاینەكەى خوا و ھىواۋ ئارەزوى نەشیاۋ فرىوى دان تا فەرمانى خوا ھات شەيتانى خراپكارىش سەبارەت بەبىرپارەكانى خوا فرىوى دان (۱۴) ئەمپۆش فېدېيەك لەئىوھ و لەوانەش بى بىرۋا بوون ۋەرنەگىرى جىگاۋ ماۋاتان ئاگرى دۆزەخە ئەو شايستە ترە پىتان، ئاگرىش خراپ جىگەى گەرەنەھە (۱۵).

جا ئىمان دەبىتە پوناكى لەپۆزى قىامەتدا خاۋەنەكەى بەھۆيەھە پى دەكات، لەكاتىكدا بى باۋەرۋو دوو پوھەكان لەتارىكىدان _ پەنا بەخوا _ نازانن بو كوى بپۆن.

﴿۲۳﴾ نوسهر ده‌لیت: (والإيمان بالأنبياء والملائكة).

واته: باوه‌په‌ئیتان به پیغه‌مبه‌ران و فریشته‌کان.

رافه /

له‌بنه‌ماو پایه‌کانی ئیمان: باوه‌په‌ئیتان به فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) نه‌مه‌ش هه‌روه‌کو له‌هه‌رمووده‌که‌ی (جبریل) دا‌هاتوه‌کاتی به پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) گوت: (أخبرني عن الإيمان؟، قال: الإيمان: أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره) ^{٦٥} واته: هه‌رمووی: نه‌ی پیم بلی ئیمان چیه؟ نه‌ویش هه‌رمووی: ئیمان نه‌وه‌یه باوه‌په‌ئیتان ته‌واو به‌ئیتیت به‌خوای گه‌وره‌و فریشته‌کانی و کتیبه‌ناسمانیه‌کان و هه‌موو پیغه‌مبه‌ران و روژی دوا‌یی و باوه‌په‌ئیتان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ئیتیت چ‌خه‌یر بیت یان خراب).

له‌قورئانی‌شدا‌هاتوه: (لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ (١٧٧) البقرة) واته: چاکه‌و چاکه‌کاری هه‌ر نه‌وه‌نییه‌ئیه‌وه‌په‌ئیتان به‌خوای گه‌وره‌و فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران و روژی دوا‌یی و باوه‌په‌ئیتان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ئیتیت چ‌خه‌یر بیت یان خراب).

له‌ئایه‌تیک‌ی تردا‌ده‌هه‌رموویت: (آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (٢٨٥) البقرة) واته: نه‌م په‌یامبه‌ره‌وه‌ئیه‌وه‌په‌ئیتان به‌خوای گه‌وره‌و فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران و روژی دوا‌یی و باوه‌په‌ئیتان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر به‌ئیتیت چ‌خه‌یر بیت یان خراب).

٦٥ / متفق عليه : أخرجه البخاري (٥٠) ومسلم (٩، ١٠) من حديث أبي هريرة وأخرجه مسلم (٨) من حديث عمر

دروست و هموشیان بروایان هیناوه به‌تاک و ته‌نیایی خواو فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و په‌یام‌بهره‌کانی هیچ‌فرق و جیاوازیه‌ک له‌نیوان پیغه‌مبه‌رانی خودا ناکه‌ین بروامان هه‌یه هموو خوا ناردوونی و هه‌ریه‌که‌شیان به‌به‌رنامه‌ی خۆیه‌وه هاتوووه ئه‌لین و ته‌ی خوامان بیست و گوژپایه‌لی فه‌رموده‌کانی خواین ساتۆش ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان هه‌رچی بفه‌رمووی ئاماده‌ین داوای لیبور‌دنت لیده‌که‌ین ده‌سا تۆش لیمان خۆش بیه ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان چاکیش ده‌زانین سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه‌شمان ته‌نها بۆ تۆیه).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِن رَّبِّهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (۱۳۶) البقرة) واته: ئه‌ی برواداران بلین: ئیمه باوه‌رمان به‌خواو به‌و (قورئانه‌ی بۆمان دابه‌زیوه هه‌یه و به‌و به‌رنامه‌یه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانیان) نیردراوه و به‌و کتیبه‌ش به‌موسا و عیسا دراوه و به‌و په‌یامه‌ش به‌هموو په‌یام‌به‌رانی تر دراوه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هیچ‌فرق و جیاوازیه‌کیش ناخه‌ینه نیوان هیچ کامیکیان‌وه، به‌ته‌نیایش ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ئه‌وین).

بۆیه پیویسته باوه‌ر به‌فریشته‌کان به‌ئینریت، هه‌مویان، ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ناوی هیناوه و ئه‌وه‌ی ناوی نه‌هیناوه، (الملائكة) کۆی وشه‌ی (مَلَكٌ) ئه‌وانیش جیهانیکن له‌جیهانه‌کانی غه‌یب، خوای گه‌وره ئه‌وانی له‌پوناکی دروست کردوه، به‌لام جنۆکه خوای گه‌وره له‌ئاگر دروستی کردوون، هه‌روه‌ها (الانس) مرقفه‌کان خوای گه‌وره له‌قور ئه‌مجار له‌ئاویکی لاوزو بی هیز دروستی کردون، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره باسی ئه‌وه‌ی کردوه، جا باوه‌رپوون به‌فریشته‌کان ئه‌وانه‌ی خوای گه‌وره ناوی هیناوه و باسی بۆ کردوون و ئه‌وانه‌ی ناوی نه‌هینان ئیمه باوه‌ر به‌هه‌مویان ده‌که‌ین، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی باوه‌ر به‌هه‌ندیکیان بکات و باوه‌ر به‌هه‌ندیکیان نه‌کات ئه‌وه کافره و بی

باو ەپە بە ھەموويان خواى گەورە دەفەر مويت: (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ (۹۷) مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ (۹۸) البقرة) واتە: ئەى موھەممەد (ﷺ) پييان بلى: ھەر كەس ئىك خۆى بە دوژمنى جوېرە ئىل دەزانى، دەبا لەخەم و خەفە تدا بمرى، چونكە بى گومان ئەو بەفەرمانى خوا ئەم قورئانەى دابەزاندووھ بۆ سەر دل و دەروونى تو، ئەو قورئانەش ئەو دەپھىتى، پشتگىرى لەكتىبەكانى بەردەستى دەكا، وەپىنمايى و موژدەيشە بۆ بېرواداران (۹۷) ھەر كەس ئىك دوژمنى خوا و فرىشتە و پەيامبەرەكانى ئەو جوېرەل و ميكا ئىل بيت لەبەر امبەر ئەو ەيشە وە بى گومان خوا ناخەزو دوژمنى بى باو ەپانە (۹۸).

جا ھەر كەس ئىك باو ەپ بەتەنھا يەك فرىشتە نەكات لەفرىشتەكان ئەو ە بى باو ەپ بە ھەموو فرىشتەكان، وەكو جولەكەكان كە دەلئىن^{۶۶}: جېرەل دوژمنى ئىمەيە، ئەگەر ئەو كەسەى دابەزىو ەتە سەر (محمد) (ﷺ) جگە لە جېرەل بوايە ئەو ئىمە گوپرايەلى دەبوين، بەلام جېرەل دابەزىو ەتە سەرى و ئەو ىش دوژمنى ئىمەيە بۆيە باو ەپى پى ناكەين، خواى گەورە ئەم ئايەتەى دابەزاند: (قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ (۹۷) البقرة) ئەو ە لەجېرەل ەو نىيە بەلكو لە خواو ەيە، جېرەل نىردراوى خوايە وەحى لە ئەستودايە.

ھەندى گرووى گومرا ھەن كەخويان داو ەتە پال ئىسلام دەلئىن: - جېرەل خيانەتى لەسپاردەكەى كردووھ، چونكە ئەم پەيامە بۆ (عەلى) بوو بەلام جېرەل خيانەتى لەسپاردەكە كردو داي بە (محمد) (ﷺ)!

يەكئى لەشاعىرەكانيان دەلئىت: (خان الامين فصدھا عن حيدر) واتە: لە عەلى.

نوسەر دەئیت: (ونؤمن بالرسل والانبياء).

النبي: ئەو كەسە يە وەھى بۆ كراوہ بە شەرعیك و فەرمانى پىئى نە كراوہ بە گە ياندنى.

الرسول: ئەو كەسە يە وەھى بۆ كراوہ بە شەرعیك و فەرمانى پىئى كراوہ بە گە ياندنى.

ھەر وەھا جىاوازى لە نىوان (النبي والرسول) ئەو يە كە (الرسول) پەوانە كراوہ بە شەرعیە تىكى نوئى دابە زىوہ تە سەر خۆى، بە جىاواز لە گەل (النبي) دا چونكە ئەو پەوانە كراوہ بە شەرعیە تىك دابە زىوہ تە سەر پىئى مەبەرىكى پىئىش خۆى، وەكو پىئى مەبەرانى (بەنى ئىسرائىل) جا ئەوانە بە پەيامەكەى (موسا) -بە تەورات- پەوانە كران، (إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ (۴۴) المائدة) واتە: ئىمە تەوراتمان نار دە خوارى، بىئى شك بۆ ھەموو خىر و چاكە يەك، پىئى مەبەرىكى و پووناكايى تىدايە ھەموو ئەو پەيامبەرانەى (بەنى ئىسرائىل) كە بەر فەرمان و ملكە چى بىر يارى خوا بوون ھەر بەو تەوراتە داوھرى (موسايى) يە كانيان دە كردو زانا خواناس و شەرع زانە كانىشىان).

ئەو پىئى مەبەرانە بە تەورات ھوكمىيان دە كرد كە دابە زىوہ تە سەر موسى و بە شەرعیە تىكى سەر يە خۆ نە ھاتوون، بە جىاواز لە گەل (الرسول) دا چونكە بە شەرعیە تىكى سەر يە خۆو دەئیت و فەرمانى پىئى دە كریت بە گە ياندنى، بە لام (النبي) فەرمانى پىئى دە كریت بە گە ياندنى پەيامەكەى پىئىش خۆى، پەنگە بۆ باسىكى تايبەت وەھى بۆ بكریت، ئەمە جىاوازىيەكە يە، جا ھەر كەسىك بە تەنھا يەك پىئى مەبەرى بىئى باوھر بىت ئەو بىئى باوھرە بە ھەموويان، تەنانەت ئەو بىئى باوھرە بەو پىئى مەبەرى بانگە شەى ئەو دەكات باوھرى پىئى ھەيە، چونكە پىئى مەبەران (عليهم الصلاة والسلام) بران، پىئى مەبەرى خوا (ﷺ) دە فەر موئیت: (الأنبياء إخوانة لعلات)^{۶۷} واتە: پىئى مەبەران بران

(عات) واتە: چەند بىرايەك يەك باوكيان ھەبى و دايكيان جياواز بىت) يەك زنجىرەن، رىگاكيان يەك رىگايە، جا ھەركەسيك يەكيكيان بەدرۆ بخاتەو ھەو باوھەرى پى نەكات ئەوا ھەمووى بەدرۆ خستۆتەو ھە، چونكە ئەو ھەي ئەم پىيەتى ئەو و پىيش پىيەتى، ھەموويان پىيغەمبەرى خوان، جا ئەو كەسەي بانگەشەي ئەو ھەكەت باوھەرى بە (موسا) يە (عليه الصلاة والسلام) ھەكو جولەكەكان و بى باوھەرىن بە (عيسا و محمد) (عليهما الصلاة والسلام) ئەو ھەي باوھەرىن بە ھەموو پىيغەمبەران، تەنانەت بى باوھەرىن بەو پىيغەمبەرى بانگەشەي ئەو ھەكەن باوھەريان پىيە ھەيە ئەو ھەي (موسا) يە، چونكە ئەو كىتابەي موسا ھىناو ھەي باسى (محمد) (ﷺ) ھەكات، خواي گەورە دەفەرمو یت: (الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۵۷) الاعراف) واتە: ئەوانەن شو ینى ئەو پەيامدارو ھەوالدەرى خوايە كە نەخو یندەيە (مەبەست لە ئوممى) كەسيكە ھىچى نەخو یندبى و نەنوسىبى. ئەو پىيغەمبەرى ناوو سيفتەكانى لەتەورات و لەئىنجىلدا نوسراو ھەو لای خو ین دەستیان دەكەوى فەرمانیان بەچاكە پى دەكا و لەشتى خراپ و ناپەسەند رىيان لى دەگرىت ھەموو شتىكى پاك و خاوي ینيان بۆ ھەلال دەكا ھەموو شتىكى پىس و زيانبەخشان لى ياساغ ئەكات و بارو تەكلىفى قورس و كو ۆت و زنجىرى لەسەريان شەتەك درابوو لای دەبا، ئىنجا ئەوانەي پروايان بەو پەيامبەرە ھىناو بەرپىزو حورمەتەو ھەرايان گرت و ھاوكارى و پشتگىريان لى كردو دواي ئەو پروناكەش كەوتن لەگەل ھا نىردراو ھەوانە بەختيارو سەرفرازن).

بەلام ھەسودى واى لىكردوون بى باوھەرىن بە (محمد) (ﷺ) چونكە ئەوان دەيانەو یت پىيغەمبەرايەتى لەبەنى ئىسرائىل نەچىتە دەر ئەوان دەيانەو ھەي فەزلى خوا

قورخ بىكەن، (أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ (۵۴) النساء) واتە: يان ئىرەبىي و ھەسادەت بە پىغەمبەر (ﷺ) و ھاوۋەلانى ئەبەن لە بەر ئەو ھە خا ئەو پەلە و دەسەلاتەى _ لە ھەزل و مېھرەبانى خۆى _ پى داون؟).

ئەو ھى وای لىكردون ھەسودى و خراپەكارىيە، ئەگەر نا ئەوان باش دەزانن ئەو پىغەمبەرى خاىبە (ﷺ)، چونكە باسى ئەم پىغەمبەرە لەتەورات و ئىنجىلدا دەبىننەو، ھەروھە عىسا موزدەى بەھاتنى (محمد) (ﷺ) داوھ خاى گەرە دەفەرموئىت: (وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ (٦) الصف) واتە: بىريان بىنە كاتى عىساي كورپى مەرىم وتى: ئەى ئەو ھەكانى بەعقوب ! بى گومان من پىغەمبەرە نىرراوى خوام بۆلای ئىوھە ددانىش بەو تەوراتەدا دەنىم لە بەردەستەدايە مزگىنىش بەھاتنى پەيامبەرىك دەدەم _ پاش خۆم دى _ ناوى (ئەھمەد) (ﷺ).

ئايە ئەو پىغەمبەرە كى يە لە پاش عىسا ھاتوھ؟ ھىچ پىغەمبەرىك لە پاش عىسا نەھاتوھ تەنھا (محمد) (ﷺ) نەبىت و ناوئىشى (ئەھمەد) ھەو ناوئىشى (محمد) ھە، خاوھنى چەندىن ناوھ، جا ھەركەسىك بى باوھ بى بە (عىسا) (عليه الصلاة والسلام) ئەو بى باوھ بووھ بەھەموو پىغەمبەران و ھەركەسىك بى باوھ بىت بە (محمد) (ﷺ) ئەو بى باوھ بەھەموو پىغەمبەران، بۆيە خاى گەرە دەفەرموئىت: (كَذَّبَتْ نُوحٌ الْمُرْسَلِينَ (١٠٥) الشعراء) واتە: ھۆزى (نوح) ىش، پەيامبەرانىان بەدرۆ خستەوھەو بپوايان پى نەھىتان).

لەگەل ئەو ھى يەكەم پىغەمبەر نوح بووھ ئەوانىش (نوح) يان بەدرۆ خستەوھە، بەلام دەلئىت پىغەمبەرانىان بەدرۆ خستەوھە واتە ئەوانەى لە پاش ئەو ھاتن، چونكە ھەركەسىك يەك پىغەمبەر بەدرۆ بخاتەوھەو باوھ پى پى نەبىت ئەو ھەمووى بەدرۆ خستەوھەو باوھ بەھەمووى نەھىتاوھە، خاى گەرە دەفەرموئىت: (كَذَّبَتْ نُوحٌ

الْمُرْسَلِينَ (۱۴۱) الشعراء) واتە: ھۆزى (شمود) یش، پەيامبەرانیان بە درۆ خستە ۋە ۋە بپروایان پى نە ھیتان).

خوای گەر ۋە دە فەر مویت: (كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶) الشعراء) واتە: خاۋەنانى باخە چپو پپەكە ھەموویان پەيامبەرانیان بە درۆزن دانا و بپروایان پى نە ھیتان).

كە واتە ھەركە سىك بى باۋەر بىت بە يەككىيان بى باۋەر بە ھەمووى، خوای گەر ۋە دە فەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا (۱۵۰) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا.. (۱۵۱) النساء) واتە: بى گومان ئەوانەى وادلىيان دى خاۋا پىغەمبەرە كانىتى ۋە دە شىيانە ۋى لە نىوان خاۋا پىغەمبەرە كانىدا فەرق و جىاۋازى دانىن ۋە دە لىن نىمە باۋەر بە ھەندىكىيان دەكەين و ھەندىكىشان بە جىتى باۋەر نازانين و دە شىيانە ۋى لە نىوانە دا رىگە يەك بۆ خۆيان دىارى بكن (۱۵۰) بى دوو دلى ئەمانە كافرو خوانە ناسن.... (۱۵۱).

ھەرچەندە ئەوان باۋەر پىان بە ھەندىكىيان بوە بە لام باۋەر ھىنان بە ھەندىكىيان بەس نىبە، بە لكو پىۋىستە باۋەر بە ھەموویان بە ھىنرىت چونكە ھەموویان پىغەمبەرى خوان، ھەموویان لە لایەن خوداۋە ھاتوون بە كەمە كەيان موژدە دەدات بە ھاتنى دواىنە كەيان، دواىنە كەيان باۋەرى بە يەكەمە كەيان ھىناۋە، ئەمە مەزھەبى موسلمانان و ئەھلى سوننە ۋە جەماعە يە.

﴿٢٤﴾ نوسەر دەئەيت: (والإيمان بأن الجنة حق والنار حق، وأنهما مخلوقتان، الجنة في السماء السابعة، وسقفها العرش، والنار تحت الأرض السابعة السفلى، وهما مخلوقتان، قد علم الله تعالى عدد أهل الجنة ومن يدخلها، وعدد أهل النار ومن يدخلها، لا تفتيان أبدا، بقاءهما مع بقاء الله أبدا الأبدى، ودهر الدهرين، وآدم عليه السلام كان في الجنة الباقية المخلوقة، فأخرج منها بعدما عصى الله عز و جل).

واتە: باوەر بەوەى بەهەشت حەقە و ئاگر حەقە، هەردوکیان ئیستا دروستکراون، بەهەشت لە ئاسمانى حەوتەمە و سەقفەکەى عەرشى پەروردگارە، ئاگریش لە ژێرەوەى حەوت چینی زەوییه، هەردوکیان دروستکراون، خۆای گەرە ژمارەى ئەهلى بەهەشت دەزانى و ژمارەى ئەوانەى دەچنە بەهەشتەو و ژمارەى ئەهلى ئاگر و ژمارەى ئەوانەى دەچنە ئاگرەو دەزانى، هەرگیز لەناو ناچن و مانەو و بیان هەتا هەتایە، مانەو و بیان لە گەل مانەو و خۆای گەرە تەهەتایە و ئادەم لەم بەهەشتە دروستکراوەکە بوو، لەپاش ئەوەى سەرپێچى خۆای کرد دەرکرا.

پاڤه /

لەپایەکانى ئیمان: باوەرپهینانە بەپۆژى دواى و هەموو ئەوەى تێیدا، ئەوەى لەپۆژى دوایدا هەیه: بەهەشت و دۆزەخ، ئەو دوو جیگایە مالى و جیگای پاداشتن، جا ئیمانداران لەبەهەشتدان، بۆ خۆپارێزان ئامادەکراوە، بى باوەرپان لە ئاگردان، بۆ بى باوەرپان ئامادەکراوە، ئەو دوو جیگایە مالى پاداشتن، دونهایش مالى کارکردنە و پاداشتى تێدا نییه، دوا پۆژیش مالى پاداشتنە و کارى تێدا نییه، جا هەرکە سێک باوەر بەبەهەشت و دۆزەخ نەکات ئەو بى باوەرپە، چونکە پێویستە لەباوەرپهینان بەپۆژى دواى باوەرپهینانە بە هەموو ئەوەى بە (صحیح)ى دەرپارەى پۆژى دواى هاتو،

ئوه‌ی له‌پۆژی دوا‌ییدا هه‌یه به‌هه‌شت و دۆزه‌خه، ئه‌مه له‌قورئاندا له‌چه‌ندین شوین باس‌کراوه، جا هه‌رکه‌سێک باوه‌ری پێیان نه‌بی و یان ته‌ئویلیان بکات وه‌کو (القرامطة) و (الباطنية) چونکه ئه‌وان ته‌ئویلیان ده‌که‌ن، جا ئه‌وانه بی باوه‌رن به‌خوا، بۆیه ده‌بی باوه‌ر به‌هه‌شت و دۆزه‌خ بی، ئه‌و دووماله دوومالی حه‌قیقین، جیگایه‌کی بۆ برواداران‌ه و جیگایه‌کی بۆ بی باوه‌ران‌ه، هه‌ردوو ده‌مێننه‌وه و ئیستا هه‌ن، ئیستا دروست‌کراون، ده‌مێننه‌وه و هه‌رگیز له‌ناو ناچن، خوای گه‌وره ده‌ریاره‌ی به‌هه‌شت ده‌فه‌رمویت: (أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) آل عمران) واته: ئاماده‌کراوه بۆ پارێزکاران.

ده‌ریاره‌ی ناگر ده‌فه‌رمویت: (أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) آل عمران) واته: ئاماده‌کراوه بۆ بی باوه‌ران.

وشه‌ی (أَعِدَّتْ): به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیستا هه‌ن و ئاماده‌کراون، مانای ئه‌وه نییه له‌پاشدا دروست ده‌کرین، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باسی چه‌ند شتیکی کردوه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بوونی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ له‌ ئیستادا، له‌و به‌لگانه ئه‌و فه‌رمووده‌یه که ده‌فه‌رمویت: (إن شدة الحر من فيح جهنم)^{۶۸} واته: سه‌ختی و توندی گه‌رمایی له‌ گه‌رمی جه‌ه‌نمه.

ده‌ریاره‌ی توندی ساردییه‌که‌ی فه‌رمویه‌تی: (جعل الله لجهنم نفسين: نفساً في الصيف، وذلك أحرّ ما تجدون، ونفساً في الشتاء، وذلك شدة البرد فهو من زمهرير جهنم)^{۶۹} واته: خوای گه‌وره دوو هه‌ناسه‌ی بۆ جه‌ه‌نمه‌م داناوه: هه‌ناسه‌یه‌کی له‌ هاویندا، ئه‌ویش سه‌ختترین گه‌رماییه که ده‌بینین وه هه‌ناسه‌یه‌کی له‌ زستاندا، ئه‌ویش سه‌ختترین ساردییه هه‌ر ئه‌ویش له‌ زه‌مه‌ری جه‌ه‌نمه.

۶۸ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۵۱۱) ومسلم (۶۱۶) .

۶۹ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۵۱۲) ومسلم (۶۱۷، ۶۱۵) .

ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوەى ئىستەھەن، ھەرۋەھا بەھەشتىش ئىستەھەيە
 خۇاى گەۋرە بۇ خۇپارىزان نامادەى كردوۋە، چەند فرىشتەيەكى بۇ دىارى كردوۋە، لە
 فەرموودەكەى (عبادەى كورپى (الصامت) دا ھاتوۋە پىغەمبەرى خۇا (ﷺ)
 فەرموويەتى: (من شهد أن لا اله الا الله، وأن محمداً رسول الله، وأن عيسى عبد الله ورسوله،
 وكلمته ألقاها الى مريم، وروح منه، وأن الجنة حق و النار حق، أدخله الله الجنة على ما كان من
 العمل)^{۷۰}. واتە: ھەر كەسى شايەتى بدات كەوا ھىچ خۇايەك نىيە شايستەى پەرستەن
 بىت تەنھا (اللہ) نە بىت و محمد (ﷺ) پىغەمبەرى و نىردراوى ئەو و عىسا بەندە و
 پىغەمبەرى ئەو، وشەيەكى پىرۆزى ئەو ھەلى داوۋە بۇ مریەم و بەخشىيە ئەو و
 رۇحىكە لە لاپەن خوداۋە دروستكراۋە، بەھەشت ھەق و دۆزەخ ھەق، ئەوا خۇاى
 گەۋرە دەيخاتە بەھەشتەۋە ئەگەر لەسەر ھەر كارىك بىت).

بەلگە لەم فەرموودەدا ئەوۋەيە كە دەفەر مویت: (وأن الجنة حق و النار حق). ھەرۋەھا
 پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) شەوانە نوژەكانى بەو دوعايە دەست پى دەكرد: (لقاؤك حق
 و وعدك الحق والجنة حق والنار حق)^{۷۱} واتە: (گەيشتەن بە تۆ راست و رەوايە، بەئىنەكانت
 راست و رەوان، بەھەشت راست و رەوايە و ناگر راست و رەوايە).

مەبەست لە: (وأنهما مخلوقتان) واتە: ئىستە دروستكراۋەن.

مەبەست لە: (الجنة في السماء السابعة وسقفها العرش).

ئەمە لە فەرموودەيەكى (صحيح) دا ھاتوۋە: (إن في الجنة مائة درجة، أعدها الله
 للمجاهدين في سبيل الله، ما بين الدرجتين كما بين السماء والأرض، فإذا سألت الله فأسأله

۷۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۳۲۵۲) ومسلم (۲۸) .

۷۱ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰۶۹) ومسلم (۷۶۹) .

الفردوس، فإنه أوسط الجنة، وأعلى الجنة و فوقه عرش الرحمن، ومنه تفرج أنهار الجنة^{۷۲} واته: له به‌هه‌شتدا سه‌د پله‌ه‌یه، خوای‌گه‌وره ناماده‌ی کردوه بق تیکوشه‌ران نه‌وانه‌ی له پیناو نه‌ودا تیده‌کوشن، له نیوان دوو پله‌یدا هه‌روه‌کو نیوان ناسمان و زه‌وییه، جا هه‌ر کاتیک داواتان له خوا کرد نه‌وا داوای فیرده‌وس بکه‌ن، چونکه نه‌وه ناوه‌راستی به‌هه‌شته‌و به‌رزترین جیگه‌ی به‌هه‌شته‌و عهرشی خودا له‌سه‌روه‌ی نه‌وه، هه‌ر له‌ویوه روباره‌کانی به‌هه‌شت دهرده‌چیته).

به‌لگه‌یه به‌هه‌شت له‌ناسمانه له (علین) خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویته: (كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (۱۸) المطففين) واته: ناگادارین! کارنامه‌ی چاکان له‌جیگه‌یه‌کی زود به‌رزو بلنددایه له‌به‌هه‌شتدا) سه‌روه‌ی هه‌ر شتیک.

ناگریش له‌خواری خواره‌ویه: (كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِّينَ (۷) وَمَا أَذْرَاكَ مَا سَجِّينَ (۸) المطففين) واته: ده‌ست له‌یاریکردن به‌پیانوه ته‌رازوو هه‌لگرن به‌راستی کارنامه‌ی به‌دکاران له‌جیگه‌یه‌کی زود ته‌نگ و قولی دۆزه‌خ دایه پیی ده‌لین (سجین) (۷) چی تۆی شاره‌زا کرد (سجین) چیه؟ (۸).

مه‌به‌ست له: (قد علم الله تعالى عدد أهل الجنة ومن يدخلها).

خوای‌گه‌وره به‌عیلمی نه‌زه‌لی خۆی هه‌موو شتیک ده‌زانئ، له‌وانه: - نه‌هلی به‌هه‌شت ده‌زانئ و ده‌زانئ کئ ده‌چیته ناوی و نه‌هلی دۆزه‌خ ده‌زانئ و ده‌زانئ کئ ده‌چیته ناوی، هه‌چ شتیک لای نه‌و شاراهه‌ نییه هه‌موو شتیک زانیوه له (اللوح المحفوظ) دا نوسیویه‌تی.

مه‌به‌ست له: (لاتفیان أبداً).

۷۲ / قال الألبانی فی "السلسلة الصحیحة" ۲ / ۶۲۶ : أخرجه البخاری (۴ / ۱۴ ، ۹ / ۱۰۱) و أحمد (۲ / ۳۳۵ ،

۳۳۹) و البیهقی فی "الاسماء" (۳۹۸) .

به‌هشت و دۆزه‌خ ده‌مینه‌وه و هه‌رگیز له‌ناو ناچن، ئەمەش وه‌لامی ئەو که‌سانه‌ی تێدایه‌ که‌وا ده‌لێن به‌هشت و دۆزه‌خ له‌ناو ده‌چن و نامینن، ده‌لێن: بۆ ئەوه‌ی به‌شداری نه‌که‌ن له‌گه‌ڵ خوادا له‌مانه‌وه‌یاند، ئەوانه‌ پێگرن له‌بوونی زنجیره‌یی له‌ رابوردوودا و زنجیره‌یی له‌ئاینده‌دا، ئەمەش نه‌فامی ئەوانه‌. ئیمه‌یش ده‌لێن: - جی‌او‌ازی هه‌یه‌ له‌ئەبه‌دیه‌تی خوا و ئەبه‌دیه‌تی به‌هشت و دۆزه‌خدا، ئەبه‌دیه‌تی خوا لایه‌قی خۆیه‌تی، سیفه‌تیکه‌ له‌سیفه‌ته‌کانی به‌لام ئەبه‌دیه‌تی به‌هشت و دۆزه‌خ به‌مانه‌وه‌ی خودایه‌ و دروستکراوی خوایه‌، که‌واته‌ ئەبه‌دیه‌تیکه‌ ده‌ستکه‌وته، خوی گه‌وره‌ خۆی ئەبه‌دیه‌تی پێ به‌خشیوه‌، به‌لام ئەزه‌لییه‌ت و ئەبه‌دیه‌تی خوا سیفه‌تیکه‌ له‌سیفه‌ته‌کانی، واته‌ سیفه‌تیکه‌ زاتی خۆیه‌تی.

مه‌به‌ست له‌: (بقاؤهما مع بقاء الله أبد الأبدین).

مانه‌وه‌یان له‌گه‌ڵ مانه‌وه‌ی خوادایه‌، مانه‌وه‌ی خوا کۆتایی نییه‌ هه‌روه‌ها مانه‌وه‌ی به‌هشت و دۆزه‌خ کۆتایی نییه‌، هه‌یج له‌یه‌ که‌چوونیک له‌نیوان ئەو دوو مانه‌وه‌و ئەو دوو ئەبه‌دیه‌ته‌دا نییه‌ وه‌کو سیفه‌ته‌کانی تر.

مه‌به‌ست له‌: (ودهر الداهرين) بۆ دُنیا‌بوونه‌.

مه‌به‌ست له‌: (وآدم عليه السلام كان في الجنة الباقية المخلوقة).

کاتی خوی گه‌وره‌ (ئاده‌م)ی دروست کردو ئەو پێزه‌ی لێنرا له‌ لایه‌ن خوداوه‌، فه‌زلی ئەو ده‌رکه‌وت به‌سه‌ر فریشه‌ته‌کاندا، ئیبلیس هه‌سوودی برد له‌سه‌ر ئەوه‌و سوژده‌ی بۆ نه‌برد، سه‌رپێچی خوی گه‌وره‌ی کرد له‌ رووی هه‌سه‌ده‌ت و خۆ به‌زلزانیه‌وه‌. خوی گه‌وره‌ به‌ئاده‌می فه‌رموو: (اسْكُرْ أَنْتَ وَرَوْحُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا (٣٥) البقرة) واته‌: خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ت (هه‌وا) له‌به‌هشته‌دا نیشه‌تی بین و له‌هه‌رکوی هه‌زه‌که‌ن پێق و پۆزی به‌رفراوان بخۆن).

بۆیه دابه‌زینه سه‌ر زه‌وی، خوای گه‌وره له‌ئاده‌م خۆش بوو چونکه خۆی و خیزانه‌که‌ی ته‌وبه‌یان کردو گه‌رانه‌وه، (قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۲۳) الاعراف) واته: وتیان: په‌روه‌ردگارمان! تاوانی خۆمان بوو، هه‌ر خۆشمان بووین سته‌ممان له‌خۆمان کرد، ئیستایش ئه‌گه‌ر لی‌مان خۆش نه‌بی و میه‌ره‌بانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌یت ده‌چینه‌ریزی زیانمه‌ندانه‌وه).

(وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى (۱۲۱) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى (۱۲۲) طه) واته: له‌به‌ری دره‌خته‌که‌یان خوارد ئیتر جل و به‌رگی به‌هه‌شتیان له‌به‌را نه‌ماو پووت و قووت مانه‌وه و شه‌رمی خۆیان بۆ ده‌رکه‌وت به‌په‌له‌خه‌ریک بوون و هه‌ولیان دا به‌گه‌لای دره‌خته‌کانی به‌هه‌شت عه‌وره‌تیان داپۆشن (۱۲۱) ئا به‌م شی‌وه‌یه ئاده‌م سه‌رپیچی له‌په‌روه‌ردگاری خۆی کردو له‌پێ ده‌رچوو پاشان په‌روه‌ردگاری هه‌لییژارد بۆ پی‌غه‌مه‌ریتی و له‌خۆی نزیک‌ی خسته‌وه‌و ته‌وبه‌شی لی وه‌رگرت و شاره‌زاو پێنمای‌ی کرد (۱۲۲).

جا ئاده‌م و حه‌وا ته‌وبه‌یان کردو گه‌رانه‌وه بۆلای خوا، خوا‌یش ته‌وبه‌که‌یانی وه‌رگرت، به‌لام ئیبلیس به‌رده‌وام بوو له‌خراپه‌کارییه‌که‌ی و ته‌وبه‌ی نه‌کرد، بۆیه خوای گه‌وره له‌په‌حمه‌تی خۆی دووری خسته‌وه‌و له‌عنه‌تی لی‌کردو کردویه‌تییه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خراپه‌کارییه‌ک.

مه‌به‌ست له: (فَأَخْرَجَ مِنْهَا بَعْدَ مَا عَصَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ).

ده‌رکردنی له‌به‌هه‌شت وه‌کو سزایه‌کی تاوانه‌که‌ی بوو، به‌لام ته‌وبه‌ی کردوو گه‌رپه‌یه‌وه بۆلای خوا، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ئه‌وه‌ی بۆ باسکردوین له‌قورئاندا.

﴿۲۵﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بالمسيح الدجال).

واتە: باوەرھێتەن بە – هاتنی – مەسیحی دەججال.

پاڤە:

لەبنە ماکانی ئەھلی سوننە و جەماعە یە: – باوەرھێتەن بە هاتنی مەسیحی دەججال، ئەویش کابرایە کە لەنەوێ ئادەم لەناو جۆلە کەکاندا دەر دەچێت و جۆلە کەکان شویتنی دەکەون، ئەویش ئەو (مەھدی) یە یە جۆلە کەکان چاوەرپوانی ئەون، چونکە مەھدی ھەموو کەسێک بانگەشە ی بۆ دەکەن، جۆلە کە بانگەشە ی بۆ دەکەن و باوەرپیان پێیەتی و مەھدی بە کە ی ئەوانش (مەسیحی دەججال) ە، گرووی شیعە چاوەرپوانی ئەو (مەھدی) یە دەکەن لە ژێرزەمینە کە دا خۆی شار دۆتەو ھەر ھەروەکو دەئین و لەنەوێ ئیمامی حوسین، ئەھلی سوننە و جەماعە ش چاوەرپوانی ئەو مەھدی بە کە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) باسی بۆ کردوون لە فرمودە راست و دروست و (متواتر) ەکاندا بە مانا، ئەویش کابرایە کە لە (آل البيت) ی پێغەمبەر ەو لەنەوێ (حەسەن) ی کورپی (علی) یە، لە کۆتا سەردەمدا دەر دەچێ و موسڵمانان بە یە ی پێ دەدەن و لە پێتاوی خوادا جیھاد دەکات، زەوی پێ دەکات لە دادپەروری و پێش نوێژی بۆ موسڵمانان دەکات، لە کاتی کدا ئەوان بەو شیۆن مەسیحی دەججال دەر دەچێ، بەردەوام موسڵمان لە تیکۆشاندا بە رانبەر بە ئەو تاکو عیسا ی کورپی مەریەم دادە بە زێ کە واتە لە ویدا دوو (مەسیح) ە یە: _

۱/ مەسیحی گومرایی ئەویش دەججالە.

۲/ مەسیحی ھیدایەت ئەویش عیسا ی کورپی مەریەمە.

مەسیحی دەججال پێی دەگوترێت (المسیح) لە بەر پە لە پۆشتنی بە سەر زەویدا، چونکە خوای گەر ھۆکار ەکانی بۆ ئاسان دەکات بتوانی بەو پە لە یە بە سەر زەویدا

بپروات، بۆ نازاردان و خرابه‌کاری و فیتنه، پئی ده‌گوتریت ده‌ججال نه‌ویش له (دجل) هوه هاتوه به واتای (درق) دیت، چونکه ده‌ججال: زیاده‌په‌وه‌ی ده‌کات له‌درودا، نه‌و که‌سیکی درۆزنه، تاکو نه‌و راده‌یه‌ی بانگه‌ش‌ه‌ی نه‌وه ده‌کات نه‌و خواجه، خه‌لکی به‌هۆیه‌وه تووشی فیتنه دین ته‌ن‌ها که‌سانیک نه‌بی‌ت خوای گه‌وره دامه‌زراوی کردی‌بتن، به‌ه‌شت و ناگری پییه، شتی نا‌ئاسایی نه‌نجام ده‌دات نه‌ویش بریتی یه له: شتی نا‌ئاسایی شه‌یتانییه و که‌رامات نییه، به‌لکو شتی نا‌ئاسایی شه‌یتانییه، خوای گه‌وره له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌نجامی ده‌دات بۆ فیتنه و تاقیکردنه‌وه‌ی به‌نده‌گان، هاتنی زۆر ترسناکه بۆیه پیغه‌مبه‌ران خه‌لکیان لی ناگادار کردوه‌ته‌وه، له‌هه‌موویان زیاتر پیغه‌مبه‌رمان (محمد) (ﷺ) خه‌لکی ناگادار کردوه‌ته‌وه و فه‌رمانی پی کردوین په‌نا به‌خوا بگرین له فیتنه‌ی نه‌و له دوایین (تشهد)ی نویژه‌کانماندا، چونکه ئیمه په‌نا به‌خوا ده‌گرین له چوار شت: له سزای جه‌هنه‌م و سزای ناو‌گۆر و له فیتنه‌ی ژیان و مردن و له فیتنه‌ی مه‌سیحی ده‌ججال.

فیتنه‌ی ده‌ججال گه‌وره‌ترین فیتنه‌یه له‌سه‌ر پووی زه‌ویدا پووده‌دات _ په‌نا به‌خوا _ نه‌مه مه‌سیحی ده‌ججاله، له‌و کاته‌ی نه‌و ته‌نگی به‌موسلمان هه‌لچنیوه و نازاریان ده‌داو تاقییان ده‌کاته‌وه له‌و کاته‌دا مه‌سیح (عیسای کورپی مه‌ریه‌م) له‌ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت، شوین ده‌ججال ده‌که‌ویت و ده‌یکوژیت، موسلمان له‌خرابه‌ی پزگاریان ده‌بی و ده‌سه‌لات ده‌گریته ده‌ست و له‌سه‌ر زه‌ویدا دادپه‌روه‌ری به‌رقه‌رار ده‌کات و خاچ ده‌شکینێ و به‌راز ده‌کوژیت و هه‌چ دینیک نامینێ ته‌ن‌ها دینی ئیسلام نه‌بی‌ت، یه‌هودیه‌ت و نه‌صرانییه‌ت و هه‌موو دینه کافره‌کانی تر پووجه‌ل ده‌کاته‌وه، هه‌چ دینیک نامینێ ته‌ن‌ها ئیسلام نه‌بی و به‌شهریعه‌ته‌که‌ی (محمد) (ﷺ) حوکم ده‌کات و ده‌بیته شوینکه‌وته‌ی نه‌و چونکه هه‌چ پیغه‌مبه‌ریک له‌پاش محمد (ﷺ) نییه، (مه‌سیح)

دادە بەزى ۋە كۆ شۇنكى ۋە تەى پىغە مېرەى خوا (ﷺ)، بە شەرىعە تەكەى ئە ۋە حوكم دەكەت، شەرىعە تى ئىسلام، ئەمە باسى دەركە ۋە تى دە ججال ۋە دابەزىنى مەسىحە.

بە عىسا دەگوترىت مەسىح: - دەلئىن چونكە دەست بەسەر ھەر نەخۇشىيە كدا بەھىنى ئە ۋە بە ئىزنى خوا چاك دەبىتە ۋە، ئەمەش لە (موعجىزات) ى ئە ۋە، ئە ۋە دەستى دەھىنى بەسەر چاۋى كۆپرو كۆپرى زكماك ۋە گەر دا بەھۆى دەست پى ھىنانەكە يە ۋە چاك دەبىتە ۋە ۋە نامىنى بۆيە پى دەگوترىت مەسىح بە واتاى: (الماسح).

﴿۲۶﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بنزول عيسى ابن مريم (عليه السلام) ينزل فيقتل الدجال ويتزوج ويصلي خلف القائم من آل محمد (ﷺ) ويموت ويدفنه المسلمون).

واته: باوره‌هینان به‌دابه‌زینی عیسی‌ی کورپی مه‌ریه‌م (علیه‌السلام)، داده‌به‌زی و ده‌ججال ده‌کوزیت، ژن ده‌هینی و نوپژ ده‌کات له‌پشت مه‌هدیه‌وه که له‌بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) و ده‌مریت و موسلمانان ده‌ینیزن.

مه‌به‌ست له: (والإيمان بنزول عيسى ابن مريم (عليه السلام)).

ئه‌وه‌ش له‌نیشانه‌گه‌وره‌کانی قیامه‌ته.

مه‌به‌ست له: (نزوله).

واته له‌ئاسمانه‌وه، چونکه‌ خوای‌گه‌وره به‌رزی کرده‌وه کاتی‌جوله‌که‌کان ویستیان بیکوژن، هاتن بۆلای به‌مه‌به‌ستی کوشتن و له‌خاچدانی و چوونه ژووره‌وه بۆلای، خوای‌گه‌وره له‌به‌ر ده‌ستیاندا به‌رزی کرده‌وه له‌کاتی‌کدا ئه‌وان هه‌ستیان پی‌نه‌کرد، شیوه‌ی عیسا‌درا به‌سه‌ر کابرایه‌کدا ئه‌وانیش ئه‌و کابرایه‌یان کوشتن وایان زانی مه‌سیحه، که‌چی ئه‌و نه‌بوو، خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ (۱۵۷) النساء) واته: که‌چی نه‌توانییان بیکوژن و نه‌توانیشیان له‌قه‌ناره‌ی بده‌ن وه‌کو خۆیان کردیانه‌هه‌را، به‌لکو سه‌ریان لی‌تیکچوو بوو، پیاویکیان دیت له‌بیچم و شکلدا وایان زانی (عیسا)یه و له‌قه‌ناره‌یان دا.

خوای‌گه‌وره شیوه‌ی دا به‌سه‌ر ئه‌و کابرایه، ده‌لین: - چونکه‌ ئه‌و پیاوه‌ شوینی عیسی‌ی به‌ئه‌وان گووت، خوای‌گه‌وره به‌و شیوه‌یه‌ تۆله‌ی لی‌سه‌نده‌وه، هه‌روه‌ها ده‌لین: - ئه‌و کابرایه له‌شوینکه‌وتوانی (عیسا) بوو له‌ (الحواریین) بوو عیسا پی‌

فرمود: - خوی گه‌وره شیوه‌ی من ده‌خاته سهر تو و به‌هشتت ده‌ست ده‌که‌ویت، نه‌و کابرایه‌ش پازی بوو به شوپهاندن به نه‌و و به کوشتن و له‌خاچدان، چونکه نه‌و به‌وه به‌هشتی ده‌وی.

مه‌به‌ست له: (ینزل فیقتل الدجال).

ده‌ججال ده‌کوژیت له‌ده‌رگای (لد) نه‌ویش جیگایه‌کی دیارو ئاشکرایه، عیسای کوری مه‌ریه‌م به‌داوی ده‌ججالدا ده‌چی، کاتی ده‌بیینی ده‌ججال ده‌توئته‌وه، هه‌روه‌کو چۆن خوی له‌ئاودا ده‌توئته‌وه، نه‌مجار لئی نزیك ده‌بیته‌وه به‌خه‌نجره‌که‌ی لئی ده‌دا و ده‌یکوژی.

مه‌به‌ست له: (ویتزوج ویصلي خلف القائم من آل محمد (ﷺ)).

مه‌به‌ست له: (ویتزوج) له‌چهند نه‌سه‌ریکدا هاتوو هه‌چی جیگرو ئیسپات نه‌بوه^{۷۲}. به‌لام نوێژکردنی له‌پشت مه‌هدیه‌وه نه‌وه جیگیر و سابیته، مه‌هدی داوای لی ده‌کات پیش نوێژی بکات بو موسلمانان، چونکه نه‌و له‌کاتی نوێژی به‌یانیدا داده‌به‌زی، موسلمان کۆبونه‌ته‌وه به‌مه‌به‌ستی نه‌نجامدانی نوێژ، بۆیه مه‌هدی داوای لی ده‌کات پیش نوێژی بو موسلمانان بکات، (مه‌سیح) یش ده‌لئیت: (لا، بعضکم لبعض أئمة)^{۷۴} واته: (نه‌خیر، هه‌ندیکتان پیشه‌وای هه‌نده‌که‌ی ترن) بۆیه له‌پشت مه‌هدیه‌وه نوێژ ده‌کات.

وه (القائم) مه‌هدیه، ناوی (محمدی کوری عبدالله)یه، ناوی وه‌کو ناوی پیغه‌مبهره (ﷺ) و ناوی باوکی وه‌کو ناوی باوکی پیغه‌مبهره (ﷺ)، نه‌ویش له‌نه‌وه‌ی (حه‌سه‌ن ی کوری عه‌لی)یه، ده‌لئین: حکمه‌ت له‌وه‌دا -والله اعلم- کاتی حه‌سه‌ن

۷۲ / ته‌ماشای: فتح الباری (۶/ ۴۹۲) و عمدة القاری (۱۶/ ۴۰) بکه .

۷۴ / رواه مسلم: (۱/ ۱۲۷) برقم (۱۰۶) .

لە خىلافەت ھاتە خوارەو ەو تەسلىمى دەستى معاويىيەى کرد لە پىناوى پاراستنى خوینی موسلمان، خواى گەرە بەو ە پىزدارى کرد کە وا مەھدى لە نەو ەى ئەو بىت.

مە بەست لە: (و یموت و یدفنه المسلمون).

ئەمە لە قورئاندا ھاتو، خواى گەرە دەفەرمویت: (وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ (۱۵۹) النساء) واتە: کاتى عیسا لە ئاسمان دیتە خواری گشت خاوەن کتیبەکان بەر لە مەرگی عیسا برۆای پى دینن).

ئەو دەمریت ھەر ەو کەو چۆن خەلکى دەمریت، (وَمَا جَعَلْنَا لِيَشْرَ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ (۳۴) الانبياء) واتە: ئیئە پىش لە تو وامان نە کرد مەو یەك نە مرى ئایا نە گەر تو بمرى، ئەوانە ژيانى ھەتا ھەتایان دەبى؟!)

ئەو لە کۆتایى تەمەنیدا دەمریت ئەو تەمەنەى خواى گەرە بۆى نوسیو، موسلمانان دەنیتن ھەر ەو کەو چۆن مردو ەکانیان دەنیتن.

﴿۲۷﴾ نوسهر ده‌لیت: (والإيمان بأن الإيمان قول وعمل ونية يزيد وينقص يزيد ما شاء الله وينقص حتى لا يبقى منه شيء).

واته: (باوه‌پ به‌وه‌ی ئیمان وته‌و کرده‌وه‌و نیه‌ته، زیاد ده‌کات و که‌م ده‌کات، زیاد ده‌کات تا خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر بیټ، که‌م ده‌کات تا کو هیچی لی نامیټی).

رافه/

(الایمان) له‌ زمانه‌وانیدا: - به‌پراستزانیټیکی دلنیاټیه، که‌ دلنیاټی له‌ گه‌لدایه و هیچ گومانی تی‌دا نه‌بیټ، ده‌گوت‌ریټ: (آمن له) واته: باوه‌پی پی کرد، به‌ راستی زانی، (وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا (۱۷) یوسف) واته: باوه‌پمان پی ناکه‌یت، (فَأَمَّنْ لَهُ لُوطٌ (۲۶) العنکبوت) واته: باوه‌پی به‌ ئیبراهیمی مامی کرد.

به‌لام (الایمان) له‌شه‌رعدا: بریتییه له‌ باوه‌پوون به‌دل و وتنی به‌ زمان و کارکردن به‌ئه‌ندامه‌کان، زیاد ده‌کات به‌گوټ‌پایه‌لی و که‌م ده‌کات به‌سه‌رپیچی، ئیمان دروست نابیت ئیلا به‌هموو ئه‌م شتانه‌ نه‌بی، جا هه‌رکه‌سی باوه‌پی پی هی‌نا به‌دلی و به‌زمانی باوه‌پی پی نه‌هی‌نا ئه‌وه‌ ئیماندار نییه، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌ریاره‌ی بی باوه‌پان فه‌رموویه‌تی: (قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ (۳۳) الانعام) واته: چاک ئه‌زانین به‌و قسانه‌ی کافرو بی باوه‌په‌کان به‌رامبه‌ر به‌تو ده‌یکه‌ن دل زویر ئه‌بیټ، له‌پراستیشدا له‌سه‌ر بنه‌مایه‌ک به‌درؤزنت نازانن، به‌لگو له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ سته‌مکارو بی باوه‌په‌کان، کردوویانه‌ که‌ هه‌رده‌م نکولی و ململانیټی ئایه‌ته‌کانی خوا بکه‌ن).

ده‌ریاره‌ی فیرعه‌ون فه‌رموویه‌تی: (قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱۰۲) الاسراء) واته: مووسا وتی: ئه‌ی فیرعه‌ون ! به‌پراستی تو چاک ده‌زانی

كە ئەو بەلگەو ئايەتەنە لەخۆيانەو نەھاتوون بەلكو ھەر پەرورەردگارى ئاسمانەكان و زەوى ناردونى).

ھەرورەھا خواى گەرورە دەربارەى بى باوھەران فەرموویەتى ئەوانەى ئايەتەكانى بەدرۆ دەخەنەوہ: (وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا (۱۴) النمل) واتە: نكۆلئىيان كردو لەناخى دەروونياندا متمانەو یەقینیان ھەبوو بەپراستیيان نكۆلئىيان كردن لەپووی ستەمكارى و خو بەزلزانینەوہ).

كەواتە ئیمان ھێنان تەنھا بەدل بەس نییە ھەرورەكو گرووی (المرجئة) دەلێن، ئەوہ ئیمان نییە، ھەرورەھا ئیمان تەنھا بەزمان بەس نییە چونكە ئەمە ئیمانى دوپووھەكانە، (يَقُولُونَ بِاللَّيْسِ فِي قُلُوبِهِمُ الْفَتْحُ/۱۱) واتە: شتى بەزمانیان دەلێن غەیری ئەوہ یە لەدلئاندا یە).

ھەرورەھا ئیمان بەدل و وتنى بەزمان تەنھا بەس نییە ھەرورەكو ھەندى لە (المرجئة) كان دەلێن، ئەمە بەس نییە بەلكو دەبى بەئەندامەكان كار بكریت، جا ئەو كەسەى ئیمان دەھێنى بەدل و بەزمانى بەلام نوێژ ناكات ھەرگیزو پۆژوو ناگریت وە فەزى حەج جى بەجى ناكات، ھىچ كارىك لەكارەكان ئەنجام نادات ئەوا كافرە، ھەرچەندە بەزمانى ئیمان بەھىنى و بیلئیت و بەدلى باوھەرى پى ھەبیت وەشایەتى بدات كە: (لا اله الا الله محمد رسول الله) بەلام وازى لەكارکردن ھێناوہ بەبى ھىچ بیانوو یەك ئەوہ نایكاتە ئیماندار، ئیلا كەسێك نەبیت بە ھوى عوزرێكەوہ واز لەكار بەھىنى وەكو كەسێكى ناچار (مكره) یان لەبىرى چووبى یان نەفام، ھەرورەھا كەسێك بێتە ناو ئیسلامەوہ بەلام نەتوانى كارێك بكات، وەكو كەسێك بێتە موسلمان و یەكسەر بمریت، ئەوہ لىپرسینەوہى كارى لەگەلدا ناكریت چونكە ئەو نەیتوانى، ھەرورەھا كەسێك عەقلى تىك چوو بیت ئەو كەسە ناتوانى كار بكات، بەلام كەسێك بتوانى كارىكات و بەیەكجارى وازى لى بەھىنى ئەوہ ئیماندار نییە.

هه‌ندیکیان بۆ پیناسه‌ی ئیمان مه‌سه‌له‌ی چواره‌می بۆ زیادکردوه (هه‌روه‌کو نوسه‌ر باسی کردوه) ئه‌ویش شوینکه‌وتنی سوننه‌ته، ده‌لێن: (الإيمان: قول واعتقاد و عمل وسنة) واته: ئیمان: وته و باوه‌پو کرده‌وه و سوننه‌ت، واته: شوینکه‌وتنی سوننه‌ت، به‌م پێیه‌ بیدعه‌کاران ده‌رده‌چن، ئه‌وانه‌ی به‌سوننه‌ت کار ناکه‌ن، به‌لکو به‌داهینراوه‌کان کار ده‌که‌ن ئه‌مه‌ش نوسه‌ر باسی کردوه له‌و وته‌یه‌ی که ده‌لێت: (نية وإصابة) واته: کارکردن به‌سوننه‌ت، به‌لام که‌سیک به‌هه‌له‌ کاربکات له‌بیدعه‌و خورافات و داهینراوه‌کان ئه‌وه نابێته ئیمانداران.

مه‌به‌ست له: (ویزید بالطاعة).

ئه‌مه له ته‌واوکاری پیناسه‌که‌یه، که‌وا ئیمان زیاد ده‌کات به‌ گوێزپایه‌لی، ئه‌مه‌ش به‌پوونی و ئاشکرا له‌قورئاندا هاتوه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى (٧٦) مريم) واته: ئه‌و که‌سانه‌ش خوا پینمای کردوون بۆ پێگه‌ی سه‌رفرازی و به‌ختیاری، زیاتر پینوینیان ئه‌کا).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا (٢) الأنفال) واته: هه‌رکه‌ ئایه‌ته‌کانیشی ده‌خوینرێته‌وه به‌سه‌ریاندا باوه‌ریان زیاد و به‌هیز ئه‌بی). (وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا) المدثر / (٣١) واته: بۆ ئه‌وه‌ش بپواداره‌کان زیاتر بپوایان دامه‌زریت).

ئه‌مه پوون و ئاشکرایه که‌وا ئیمان به‌گوێزپایه‌لی زیاد ده‌کات.

مه‌به‌ست له: (وينقص بالمعصية).

چونکه ئه‌و شته‌ی زیاد ده‌کات که‌میش ده‌کات، هه‌روه‌ها له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا هاتوه: (أن الذي لا ينكر المنكر بقلبه ليس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل)^{٧٥} واته: ئه‌و که‌سه‌ی

ئىنكارى لە مونكەر ناكات چىتر لە پاش ئەو بە ئەندازەى تۆۋىكى خەردەل ئيمان نىيە) .

بەلگە يە لەسەر ئەو ھى ئيمان لاواز دەبىت تاوھ كو بە ئەندازەى دەنكە خەردەل ئىكى لى دىت، ھەروھە لە فەر موودە يە كى (صحیح) ى تردا ھاتوھ: (أَنَّهُ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَدْنَىٰ أَذَىٰ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مَنْ إِيمَانٍ)^{۷۶} واتە: خوای گەورە لە ئاگردا كە سانىك دەردەكات كە لە دلیدا لە مسقالە تۆۋىكى خەردەل كە متر كە متر ئيمان ھەبىت).

بەلگە يە لەسەر ئەو ھى ئيمان لاواز دەبىت تاوھ كو بە ئەندازەى دەنكە خەردەل ئىكى لى دىت، خوای گەورە دە فەر مویت: (هُمُ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ) آل عمران / ۱۶۷) واتە: ئەوانە ئەو پۆژە لە كوفر ھوھ نزىكتر بوون تا لە ئيمان و باوھ پەوھ.

ئيمان ئىكى لاوازيان ھە يە، كە لە كوفر نزىكترن، بەلگە يە لەسەر ئەو ھى ئيمان لاواز دەبىت، تاوھ كو خاوەنە كە ي نزىكترە لە كوفر پە نا بە خوا_ ئەمە ماناى: (وَيَنْقُصُ حَتَّىٰ لَا يَبْقَىٰ مِنْهُ شَيْءٌ).

كەم دەكات تاوھ كو ھىچى لى نامىنى، پەنگە بە قەد دەنكە خەردەل ئىكى لى بىمىنىتەوھ ئەمەش خاوەنە كە ي سوودى لى دەبىنى و لە ئاگر دەرى دەكات، ئەگەر دەنكە خەردەل كەش نەمىنى ئەوا دەبىتە كە سىكى ئەھلى ئاگر بە تا ھە تايى لە ئاگردا دەمىنىتەوھ.

﴿۲۸﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وأفضل هذه الأمة والأمة كلها بعد الأنبياء صلوات الله عليهم أجمعين: أبو بكر ثم عمر ثم عثمان هكذا روي لنا عن ابن عمر، قال: كنا نقول ورسول الله (ﷺ) بين أظهرنا: إن خير الناس بعد رسول الله (ﷺ) أبو بكر وعمر وعثمان ويسمع بذلك النبي (ﷺ) فلا ينكره).

واته: باشتین کهس له م ئوممه ته‌داو له‌هه‌موو ئوممه ته‌کاندا له‌پاش پیغه‌مبه‌ران: (ئوبوبه‌کره) ئه‌مجار (عومه‌ر) ه ئه‌مجار (عوسمان) ه، به‌م شیوه‌یه له (ئیبین عومه‌ر) وه بۆمان گئیدراوه ته‌وه، ده‌لئیت: ئیمه ده‌مانگوت - له‌کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌نیوماندا بوو-: باشتین کهس له‌پاش پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (ئهبو به‌کر وعومه‌ر وعوسمان) ه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وه‌ی ده‌بیست و ئینکاری لی نه‌ده‌کرد.

رافه /

باشتین سه‌ده‌کان: ئه‌و سه‌ده‌یه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تئیدا په‌وانه‌ کراوه، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی پاش ئه‌وان دین، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی پاش ئه‌وان دین، ئه‌و سی سه‌ده‌یه باشتین سه‌ده‌ن، باشتینی سی سه‌ده‌ باشه‌که: بریتییه له‌هاوه‌لان، ئه‌مجار له‌نیو خۆیاندا باشته‌یه، جا باشتینیان (ئهبو به‌کر صدیق) ه، یه‌که‌م کهس بوو ئیمانی به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هئینا کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ره‌وانه‌ کرا، پشتیوانی لی کردو به‌رگری لی کردو سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی له‌ پیناوی سه‌رخستنیدا خه‌رج کرد، له‌ گه‌لیدا بوو تا کۆچی دواپی کرد، ئه‌مجار خیلافه‌تی گرته‌ ده‌ست له‌پاش ئه‌وو باشتین شیوه‌ کاره‌کانی جی به‌جی کرد، خوا‌ی گه‌وره‌ له‌سه‌رده‌ستی دینه‌که‌ی دامه‌زراو کرد، له‌پاش ئه‌وه‌ی پی خه‌لکی که‌وته له‌رزه‌ به‌مردنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، خوا‌ی گه‌وره‌ وه‌کو شاخه‌کان دامه‌زراوی پی به‌خشی، تاکو ئه‌م ئوممه‌ته‌ی پی دامه‌زراو بوو، له‌ سه‌رده‌ستی ئه‌و هه‌لگه‌راوه‌کان و بی باوه‌پان گه‌پانه‌وه، ئیسلامی قایم و جیگر کرد له‌پاش مردنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئه‌مجار کۆچی دواپی کردو به‌ته‌نیش

پیغهمبه‌ری خوداوه (ﷺ) نیژرا، جا ئه‌و هاوپی و هاوه‌لی ئه‌وه به‌زیندویی و به‌مردویی، هر ئه‌ویش هاوپی و هاوه‌لی بوو له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌دا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) التوبة/۴۰) واته: له‌ئه‌شکه‌وته‌که‌ی کئویی (سه‌ور) دا بوون، له‌و ده‌مه‌دا په‌یامبه‌ر (ﷺ) به‌هاوپی‌که‌ی خوی (ئه‌بو به‌که‌ری) ده‌گوت: خه‌می منت نه‌بی و له‌به‌ر من دلته‌نگ مه‌به، دلته‌یابه‌خوا له‌گه‌لماندایه).

جا ئه‌و باشتین که‌سی ئه‌م ئوممه‌ته‌یه، ئه‌مجار له‌پاش ئه‌و (عومه‌ری کوری خه‌تتاب) دیت، خه‌لیفه‌ی دووم ئه‌مجار له‌پاش ئه‌و (عوسمان) دیت، ئه‌مجار له‌پاش ئه‌و (عه‌لی) دیت، ئه‌وانه‌ چوار خه‌لیفه‌ را‌شیدی‌ه‌که‌ن، خوایان لی‌رازی بیت.

ئه‌مجار ئه‌و دوا‌ی ده‌که‌سه‌ باشه‌که‌ دین شایه‌تی به‌هه‌شتیان بو‌ دراوه (العشرة المبشرة) ئه‌وانیش: - چوار جی‌ نشینه‌که‌و (سعدی کوری ا‌بی وقاص) و (سعیدی کوری زید) کوری عمرو کوری نفیل) و (طلحه‌ی کوری عبیدالله) و (الزبیر) کوری العوام) و (أبو عبیده عامری کوری الجراح) و (عبدالرحمنی کوری عوف)، جا ئه‌وانه‌ ده‌که‌سن شایه‌تی به‌هه‌شتیان بو‌ دراوه، پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی به‌هه‌شتی بو‌ داوون، ئه‌وانه‌ باشتین که‌سی هاوه‌لانن.

پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (أبو بكر في الجنة و عمر في الجنة و عثمان في الجنة و علي في الجنة و طلحة في الجنة و الزبير في الجنة و عبد الرحمن بن عوف في الجنة و سعد بن أبي وقاص في الجنة و سعيد بن زيد في الجنة و أبو عبيدة بن الجراح في الجنة)^{۷۷}.

ئه‌مجار له‌پاش ئه‌وان: - ئه‌وانه‌ی به‌شدار‌ی جه‌نگی به‌دریان کردوه، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی به‌شدار‌ییان له‌ (بیعة‌ الرضوان) کردوه له‌کوچه‌ران و پشتیوانان، ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی موسلمان بوون و کوچیان کرد له‌پیش رزگارکردنی مه‌که‌که‌ ئه‌وانه‌ باشتین له‌وانه‌ی که‌

۷۷ / صحیح : أخرجه الترمذي (۲۷۴۷) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۵۰) .

موسلمان بوون و له‌پاش رزگارکردنی مه‌ککه کۆچیان کرد، جا هاوه‌لان له‌باشیدا جیاوازیان هه‌یه، به‌پیی پیشینی موسلمان بوون و پایه‌یان له‌ئیسلامدا، هه‌روه‌ها فه‌زلیکی گشتیان هه‌یه هیچ که‌سیک پیی ناگات نه‌ویش: هاوړیتی کردنی پیغه‌مبه‌ری خوایه (ﷺ) و کۆچکردنه، جا کۆچهران باشتن له‌پشتیوانان، ئه‌م فه‌زله‌ گشتی یه‌ بۆ هه‌موویان هیچ که‌سیک پیی ناگات نه‌وانه‌ی له‌پاش نه‌وان دین، نه‌وانه باشتن سهدنه‌و چاکترین سهدنه.

جا هه‌ر که‌سیک تانه‌یان لی بدات یان رقی له‌وان بیټ نه‌وه کافره به‌خوا، چونکه‌ خوای گه‌وره ستایش و مه‌دحی نه‌وانی کردوه‌و نه‌وانی هه‌لیژاردوه‌و بۆ هاوړیتی کردنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، جا هه‌ر که‌سیک تانه له‌هاوه‌لان بدات یان به‌کافریان بزانی یان به‌که‌میان بزانی نه‌وه کافره به‌خوا، خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) به‌درۆ ده‌خاته‌وه، چونکه‌ خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ (۱۰۰) التوبه) واته: له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌می پیشه‌نگی کۆچهران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی نه‌وانیش خوا پازی بوو لییان و نه‌وانیش له‌خوا پازی بوون).

(لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ (۱۸) الفتح) واته: بی‌گومان خوا پازی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی _ له‌ژێر نه‌و دره‌خته‌ دا پیی ده‌لین (شجرة الرضوان) په‌یمانان له‌گه‌ل ده‌به‌ستیت).

مه‌به‌ست له: (هكذا روي لنا عن ابن عمر، قال: كنا نقول - ورسول الله (ﷺ) بين أظهرنا -: إن خير الناس بعد رسول الله (ﷺ) أبو بكر وعمر ثم عثمان)^{۷۸}.

(ئه‌بو‌بکر و عومه‌ر) ئه‌مه ئیجماعی له‌سه‌ره، به‌لام له‌(عوسمان و عه‌لی) دا له‌ چاکیتیدا جیاوازی له‌سه‌ره، هه‌ندیکیان عوسمان به‌باشتر ده‌زانن و هه‌ندیکیان عه‌لی

خو لىيان رازى بىت، بە لام (ئەبۇبەكر وعومەر) ھەردوو باشتىن كەسى ئەم ئوممەتەن بە ئىجماعى موسلمانان، ئەمە لە چاكىتى دا (لەفەزىلەتدا) بە لام لە خىلافەتدا: ئەوا بەم تەرتىبە يە: ئەبۇبەكر ئەمجار عومەر ئەمجار عوسمان ئەمجار عەلى، جا ھەركەسىك تانە لە خىلافەتى يەككىيان بدات ئەو ھەمرايە.

شىخ الاسلام لە (الواسطية) دا دەفەر موئىت^{۷۹}: (ھەركەسىك تانە لە خىلافەتى يەككىيان بدات ئەو ھەمرايە گومرا ترە) چونكە ئەو كەسە لە گەل ئىجماعى موسلماناندا جىاوازە، چونكە موسلمانان ئىجماعىان لە سەر ئەو ھەمرايە بۇ بەكر پىش بىكە وئىت لە خىلافەتدا ئەمجار عومەر پىش بخىت لە پاش ئەو، ئەمجار عوسمان و ئەمجار عەلى، جا ئەو كەسە عەلى پىش بخات و بلىت ئەو شايستە ترە بە خىلافەت تەنانت لە (ئەبۇبەكر) ىش، ھاوہ لآن ستەمىان لى كردوہ و خىلافەت يان لى سەندوہ! ئەم قسە يە بۇ گومرا كرنى ئوممەتە _ بەنا بە خوا _ جىاوازە لە گەل ئەو دەقانىە لى لە سەر تەرتىبى ئەوان ھاتوہ لە خىلافەتدا.

جا ئەو تەرتىبە لە خىلافەتدا جىگای ئىجماعە، بە لام لە تەرتىبى چاكىتى لە نىوان (عوسمان و عەلى) دا ئەو جىي جىاوازىيە، پراستەكە ئەو يە كە عوسمان چاكترە، چونكە ھاوہ لآن لە كاتىكدا (عەلى) لە ناوياندا بووہ كە چى ئەويان دىارى كردوہ بۇ خىلافەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، لە كاتىكدا عەلى بوونى ھەبوہ، ھەلبىزاردنى ھاوہ لآن بۇ عوسمان بە لگەى ئەو يە ئەو باشتەرە، (عبدالرحمن ى كورپى عوف) دە لىت: (رأيت الناس لا يعدلون بعثمان)^{۸۰} واتە: خەلكىم بىنى لە عوسمان لايان نەدەدا بۇ ھىچ كەسىكى تر) ئەمەش بە لگە يە ئەو چاكترە.

۷۹ / العقيدة الواسطية (ص/ ۴۲).

۸۰ / رواه البخاري .

نوسەر دەئیت: (ثم أفضل الناس بعد هؤلاء: علي وطلحة والزبير وسعد بن أبي وقاص وسعيد بن زيد وعبد الرحمن بن عوف وأبو عبيدة عامر بن الجراح وكلهم يصلح للخلافة. ثم أفضل الناس بعد هؤلاء: أصحاب رسول الله (ﷺ) القرن الأول الذي بعث فيهم: المهاجرون الأولون والأنصار وهم من صلى إلى القبلتين).

واته: ئەمجار باشتىن كەس لە پاش ئەوانە: (علي وطلحة والزبير وسعد بن أبي وقاص وسعيد بن زيد وعبد الرحمن بن عوف وأبو عبيدة عامر بن الجراح) ھەمويان شايستەى ئەو ھەن بکرىن بە خەليفە.

ئەمجار باشتىن كەس لە پاش ئەوان: ھاوھ لانی پىغەمبەرى خوان (ﷺ)، سەدەى يەكەم كە پىغەمبەرى خواى (ﷺ) تىادا پەوانە كرا: كۆچەرە يەكەمەكان و پىشتىوانان، ئەوانەن كە نوێزيان بەرەو ھەردوو قبیلەكە كرد.

پاڤە /

واته: باشتىن ھاوھ لان لە پاش سى خەليفەكە ئەو دواى دە ھاوھ لەكە يە موژدەى بە ھەشتىان پىدراوھ، ئەوانىش ئەوانەن نووسەر باسىانى كردوھ. مەبەست لە: (كلهم يصلح للخلافة).

واته: (أصحاب الشورى) ئەوانەى ئىمامى عومەر ھەلبژاردن و ديارىكردنى خىلافەتى لە پاش خۆى گەپاندهوھ بۆيان، چونكە ئىمامى عومەر كاتى مردنى نزيك بووھوھ (شوراى) دانا بۆ ھەلبژاردن و ديارى كردنى خەليفەى گەراندهوھ بۆ ئەو دواى، چونكە ھەريەكێك لەوان شايستەى ئەو ھەن بکرىنە خەليفە بۆيە كارەكەى گەپاندهوھ بۆ ئەوان و ئەوانىش (عوسمان) يان ھەلبژارد.

مەبەست لە: (القرن الاول).

سەدەى يەكەم لە سى سەدە باشەكە، ئەويش ئەو سەدە يە پىغەمبەرى خواى (ﷺ) تىدا پەوانە كراوھ و ئىمانيان پى ھىناوھ.

(الاصحاب): کوی وشہی (صحابی)یہ، (صحابی): ئو کہ سہیہ گہ یشتبیتہ پیغہ مبری خوا (ﷺ) و ئیمانی پی ہینابی و لہ سر ئوہ مردبیت۔

● جا ہر کہ سی باوہری بہ پیغہ مبری خوا (ﷺ) ہینابی و پی نہ گہ یشتبیتہ ئوہ (صحابی) نیہ وہ کو (النجاشی)، بہ لکو بہ (تابعی) دہ ژمیردیت۔

● ئو کہ سہی پی گہ یشتبیت و باوہری پی نہ ہینابی (صحابی) نیہ، چونکہ بی باوہران و موشریکہ کان بہ پیغہ مبری خوا (ﷺ) گہ یشتن و باوہریان پی نہ ہینا۔

● ہر کہ سی پی گہ یشتبیت و باوہری پی ہینابی ئہ مجار لہ دینہ کہی ہلگہ رابیتہ وہ ئوہا (صحابہ) کہ پوچہ ل دہ بیتہ وہ (واتہ: صحابی نیہ) ئہ گہ لہ سر ئوہ ہلگہ رانہ وہ مردبیت، بہ لام ئہ گہ تہویہی کرد ئوہا خوی گہ ورہ تہویہ کہی لی وہ ردہ گریٹ و (صحابہ) کہی بؤ دہ گہ ریتہ وہ۔

بویہ (ابن حجر) لہ کیتابی (النخبۃ) دا لہ پیناسہی (صحابی) دا دہ لیت: (ہر کہ سی بہ پیغہ مبری خوا (ﷺ) گہ یشت و باوہری پی ہینابی و لہ سر ئوہ باوہرہ مردبیت، ہر چہ ندہ تووشی ہلگہ رانہ وہ ہاتبیت و لہ و ماوہیہ دا لہ سر پای راست و دروست)^{۸۱} (واتہ: تووشی ہلگہ رانہ وہ لہ دین ہاتبیت و بہ لام لہ پاشان گہ رابیتہ وہ بؤ ئیسلام و لہ سر ئیسلام مردبیت) واتہ لہ سر پاسترین دوو پای زانایان۔

پای دووہم: ئوہیہ (صحابہ) کہی بہ تال دہ بیتہ وہ ہر چہ ندہ تہویہ ش بکات، چونکہ ہلگہ رانہ وہ لہ دین کارہ کانی پیشتری پوچہ ل دہ کاتہ وہ۔

مہ بہ ست لہ: (القرن الأول الذي بعث فيهم المهاجرون الأولون والأنصار وهم من صلي القلتين).

کۆچہ ران لہ کاتی باسکردندا لہ پیشترن لہ پشتیوانان، ئوہش بہ لگہیہ کۆچہ ران باشرن، بہ فہ زلی ئو کۆچکردنہی ئہ نجامیان دا لہ پیناوی خوادا، چونکہ ئوہان وازیان

له نیشتیمان و سه‌روهت و سامانی خۆیان هینا، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له زۆر ئایه‌تدا باسی کۆچه‌ران له پیش پشتیوانان ده‌کات، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) التوبة/ (۱۰۰)

له جیگایه‌کی تردا ده‌فه‌رمویت: (لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (۸) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ) الحشر) واته: پشتیوانان، جا باسی کۆچه‌رانی له پیش پشتیوانان کردوه.

(لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) التوبة/ (۱۱۷) نه‌وه به‌لگه‌یه کۆچه‌ران باشتن له پشتیوانان، (الانصار) کۆی وشه‌ی (أنصاری)یه، نه‌وانیش نه‌و ئیماندارانه‌ن له هۆزی (الوس) و(الخرج)، خه‌لکی شاری مه‌دینه‌ن نه‌وانه‌ی به‌یعه‌تیان به‌په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دا له (بیعه‌العقبه) و په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کۆچی کرد بۆ لایان و نه‌وانیش سه‌ریان خست و پشنگیریان لی کردو دالده‌یان داو دالده‌ی هاوه‌لانیان دا که له‌گه‌ل په‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) بوون، خوای گه‌وره ده‌ریاره‌یان ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۹) الحشر) واته: نه‌و که‌سانه‌ی نیشه‌جیی (دار‌الهجرة) و (دار‌الایمان) بوون، واته: پشتیوانان له پیش کۆچی کۆچه‌ریه‌کان، کۆچه‌ریه‌کانیان خۆش ده‌وین و به‌شیک له دارایی خۆیانیان نه‌ده‌نی و دلخۆشیان ده‌که‌ن، هه‌یج شتیکیان له دلدا نییه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی به‌ کۆچه‌ریه‌کان درا له فه‌یئیی به‌نی نه‌زیر، چونکه په‌یامبه‌ری خوا (ﷺ) له وه‌موو ده‌سته‌که‌وته ته‌نها به‌شی سی که‌سیانیدا، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که‌سیک نه‌بوو پیی ناخۆش بیته‌ وئیساری کۆچه‌ریه‌کان ده‌که‌ن به‌ سه‌ر خۆیاندا له سه‌روهت و ساماندا، نه‌گه‌ر چی خۆیشیان نیازیان پیی هه‌بی و هه‌ژار بن، هه‌ر که‌سی له سیفته‌ی رژی ده‌روونی بیاریزی، واته: هه‌ر که‌سی خوا بیاریزی له چروکی ده‌روونی جا نه‌وانه‌ن بره‌وه‌کان).

لە پېشىدا پېيان دە گوترا: ئەوس و خەزەج، بە لام پاش ئەو ھى بە يە يان بە پېغە مەبرى خوادا (ﷺ) لە سەر سەرخستنى ناوى لى نان (الانصار) واتە: پىشتىوانانى پېغە مەبرى خوا (ﷺ).

نوسەر دە لىت: - ثم أفضل الناس بعد هؤلاء: من صحب رسول الله (ﷺ) يوماً أو شهراً أو سنة أو أقل من ذلك أو أكثر، نترحم عليهم ونذكر فضلهم ونكف عن زلهم ولا نذكر أحدا منهم إلا بالخير لقول رسول الله (ﷺ): (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا)^{۸۲}. وقال سفيان بن عيينة: (من نطق في أصحاب رسول الله (ﷺ) بكلمة فهو صاحب هوى).

واتە: ئەمجار باشتىن كەس لە پاش ئەوانە: ھەركە سىك ھاو پىتى پېغە مەبرى خواى (ﷺ) كەربى بۆ پۆژىك يان مانگىك يان سالىك يان كەمتر يان زۆرتەر، پەحمە تيان بۆ دە نىرىن، باسى فەزەلە كە يان دە كە ين، واز لە باس كەردنى زەللە كانيان دە ھىنىن، باسى ھىچ بە كىك لە وان ناكە ين ئىللا بە چاكە نە بىت لە بەر ئەو وتە يەى پېغە مەبرى خوا (ﷺ) كە دە فەرمو یت: (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا) واتە: ئەگەر باسى ھاو پىكانم كرا ئىو ھە بىدەنگ بن).

(سفيان بن عيينة) دە فەرمو یت: ھەركە سىك ئەگەر بە تەنھا وشە يە كىش بە ھاو ھەلان قەسەى كەرد ئەو ھە شو ین ئارەزوو كە وتو ھە (صاحب الهوى) يە.

پاڤە /

ھاو پىتى (ھاو ھەل بون) ي پېغە مەبرى خوا (ﷺ) جياوازى ھە يە: تيا ياندا ھە يە زۆر ھاو پىتى كەردو ھەو زياتر لە گەل پېغە مەبرى خوادا (ﷺ) بو ھە، تيا ياندا ھە يە كەم

۸۲ / صحيح : أخرجه الطبراني في (الكبير) (۱۰/۱۹۸) وأبو نعيم في (الحلية) (۴/۱۰۸) وصححه الشيخ الألباني في

(صحيح الجامع) (۵۴۵).

ھارپىتى كىردوۋە و كەمتر لە گەل پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) بوۋە . بەلام خاۋەنەكەى
 فەزلى (صُحْبَةُ) ى دەسكە وتوۋە ھەرچەندە ھارپىتتە كەى كەم بوۋى .
 مەبەست لە : (نترحم عليهم ونذكر فضلهم ونكف عن زللمهم).

حەقى ھاۋەلان لەسەرمان : - ئىمە داۋاى رازى بوۋنى خاۋيان بۆ بگەين و داۋاى
 رەحمەتەيان بۆ بگەين و چاۋيان لى بگەين و ستايشيان بگەين و زمانى خۆمان بگەين
 لەتانەدان لىيان يان لە ھەر يەككىيان، يان بچىنە ناۋ باسى ئەۋەى لە نىۋانىاندا پوۋى
 داۋە لەفەيتنە و جەنگەكان، چونكە ھەر يەككە لەۋان (مجتهد) بوۋە، تىاياندا
 ھەيە (مجتهد) يكە و پىكاۋىيەتى و دوۋ پاداشتى ھەيە و تىاياندا ھەيە و (مجتهد) يكە و
 ھەلەى كىردوۋە يەك پاداشتى ھەيە، ھەلەش خاۋا لىتى خۆش دەبىت، ئەمجار ھىندە
 كىردەۋەى چاكيان ھەيە دەبىتە ھۆى لىخۆشبوۋنىان لە ۋەلانەى كىردوۋىانە .
 مەبەست لە : (ولا نذكر أحدا منهم إلا بالخير).

چونكە ئەۋان تەنھا حەقىيان ويستوۋە ئىجتىھادىيان تىدا كىردوۋە، ھەر يەكە لەۋان
 بەئىجتىھادەكەى خۆى كارى كىردوۋە، جا تىاياندا ھەبوۋە پىكاۋىيەتى و تىاياندا ھەبوۋە
 ھەلەى كىردوۋە و خاۋالىتى خۆش دەبى، ھەموۋىيان ھاۋەلى پىغەمبەرى خاۋان (ﷺ)،
 ناچىنە نىۋ ئەۋ باسەى لە نىۋانىاندا پوۋىداۋە، زۆر بە جوانى بىر لەم ئايەتە بگەرۋە
 (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ) واتە لەپاش كۆچەرەن و پىشتىۋانان (يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰)
 الحشر) واتە: ئەۋانەش لەدۋاى ئەۋانەۋە ھاتوۋن دەلەين: ئەى پەرۋەردگارەكەمان!
 لەئىمە ۋ لەۋ برايانەمان پىش ئىمە باۋەرىيان ھىناۋە خۆش بىۋە ھىچ بوغزو قىنىك مەخە
 دلمانەۋە بەرامبەر بەۋ كەسانەى باۋەرىيان ھىناۋە ئەى پەرۋەردگارى ئىمە! بەراستى
 تەنھا ئەتۋى بەسۆزى مېھرەبان).

بۆیه (شیخ الاسلام ابن تیمیة) له و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموئیت: (له‌بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ئه‌وه‌یه: پارێز بوونی دل و زمانیان ده‌ریاره‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ^{۸۳}).

سلامة قلوبهم - رقیان له‌هیچ یه‌کێک له‌وان نییه، وسلامة ألسنتهم: - له‌حه‌قی هیچ یه‌کێکیاندا قسه‌ ناکه‌ن و به‌که‌میان نازانن، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (صحیح) دا فه‌رموویه‌تی: (لا تسبوا أصحابي، فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدهم ولا نصيفه) ^{۸۴} واته: جنێو به‌ یارانێ من مه‌ده‌ن، سوئند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ ئێوه به‌ ئه‌ندازه‌ی کێوی ئوحوود ئالتون بکات به‌ خه‌یر، ئه‌وا ناگاته‌ مشتێ یه‌کێ له‌وان و به‌ نیوه‌ی مشتێکیش).

(لا تسبوا أصحابي): ئه‌مجار که‌ سیکی بێ عه‌قلی ئیمان لاوازی شوئینکه‌وته‌ی ئاره‌زوو دیت و به‌هاوه‌لان قسه‌ ده‌کات! جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه له‌گرووپه‌ گومراکان بوايه ئه‌وا زۆر باسمان نه‌ده‌کرد، به‌لام کێشه‌که له‌وه‌دایه ئه‌و که‌سه خۆی داوه‌ته پال ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه و ده‌لێت: ئه‌مه له‌باسی لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویییه؟ ئه‌ی باشه تو ته‌کلێفت لیکراوه به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویی؟! ده‌چێته ناو باسیکه‌وه لێی نازانی و ترسیکی زۆری له‌سه‌ر بنیات ده‌نرێ و گومان ده‌خه‌پته نێو دلی خه‌لکییه‌وه به‌رانبه‌ر به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، دلی خه‌لکی پر له‌رق و کینه ده‌که‌یت به‌رانبه‌ر به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، پێویست و واجب ئه‌وه‌یه: واز به‌ینی له‌باسکردنی ئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندا پوویداوه.

۸۳ / العقيدة الوسطية (ص/ ۴۰) .

۸۴ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۴۷۰) ومسلم (۲۵۴۰) .

مه‌به‌ست له: (لقول رسول الله ﷺ): (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا)^{۸۵}.

له‌وه پوونتر و ناشکرا تر ئه‌و فه‌رمووده‌یه که ده‌فه‌رموویت: (لاتسبوا أصحابي) ئه‌مه نه‌هیه له‌جویندان به‌هر یه‌کێک له‌هاوه‌لان، ئه‌وه‌ی پێویسته له‌سه‌رمان دوعای په‌حمه‌تیان بۆ بکه‌ین و داوای لی‌خۆشبونیان بۆ بکه‌ین، وه‌کو کارکردنێک به‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رموویت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ (۱۰) الحشر) واته‌: ئه‌وانه‌ش له‌داوای ئه‌وانه‌وه‌ هاتوون ده‌لێن: ئه‌ی په‌روه‌ردگاره‌که‌مان! له‌ئێمه‌وه‌ له‌و برایانه‌مان پێش ئێمه‌ باوه‌ریان هێناوه‌ خۆش بیه‌).

ده‌بێ زمان و قه‌له‌مه‌کانمان بگرینه‌وه‌ له‌قسه‌کردن به‌هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) و ده‌بێ به‌رگریان لێ بکه‌ین و په‌ددی ئه‌و که‌سانه‌ بده‌ینه‌وه‌ له‌پایه‌ی هه‌ریه‌کێک له‌وان که‌م ده‌که‌نه‌وه‌، قسه‌کانیان پووچه‌ل بکه‌ینه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌ ناگونجی و جیاوازه‌ له‌گه‌ڵ عه‌قیده‌ی راست و دروستدا، عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه‌وه‌ جه‌ماعه‌.

شیخ الاسلام له‌ (الواسطیة) دا ده‌فه‌رموویت: (ئه‌وه‌ی له‌وانه‌وه‌ بۆ ئێمه‌ گواستراوه‌ ته‌وه‌ یان راست نییه‌ ئه‌ویش درۆ ده‌له‌سه‌یه‌، ئه‌وه‌شی راسته‌ (صحیح)ه‌ ئه‌وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی (مجتهد)ه‌، (مجتهد)یش ئه‌گه‌ر بپێکی ئه‌وه‌ دوو پاداشتی هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر هه‌له‌ی کردبێ ئه‌وا یه‌ک پاداشتی هه‌یه‌، هێنده‌ چاکه‌ و فه‌زلیان هه‌یه‌ که‌ ئه‌وه‌ له‌لانه‌ی کردوویانه‌ دایده‌پۆشی)^{۸۶}.

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌رباره‌ی (حاطب ی کورپی أبو بلتعة) فه‌رمووی: - کاتی ئیجتیهادی کردو نوسراوی بۆ خه‌لکی مه‌که‌که‌ نووسی و عومه‌ر فه‌رمووی: لیم گه‌رێ با له‌گه‌ردنی بده‌م ئه‌مه‌ دووپوه‌ه - پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (لا تدری یا عمر،

۸۵ / رواه الطبراني و أبو نعيم قال العراقي اسناداه حسن .

۸۶ / العقيدة الواسطية (ص/ ۴۰) .

لعل الله اطلع على أهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم^{۸۷}، تہم ہاوہ لہ یہ کیک بوو لہ وانہ لہ جہنگی بہ دردا بہ شداریان کردبوو.

مہ بہ ست لہ: (وقال سفیان بن عیینة: من نطق في أصحاب رسول الله (ﷺ) بكلمة فهو صاحب هوى).

چونکہ ہیچ کہ سیک قسہ یان پی ناکات نیلا کہ سیک نہ بیت شوینی نارہ زوہ کہی کہ وبتیت یان بیہ وی بہ رانبہری ہاوہ لانی پیغہ مہری خوا (ﷺ) بگریت.

پیویستہ لہ سہرمان ہاوہ لانی پیغہ مہری خوامان (ﷺ) خوشبویت، پیزو حورمہ تیان لی بگرین، پایہ و قہ دریان بزانیو و چاویان لی بکہین، چونکہ باشترین و چاکترین سہ دہن، چونکہ تہ وان پیغہ مہری خویان (ﷺ) بینوہ و باوہ پریان پی ہیناوہ، ہاوپیتی تہ ویان کردوہ و سہریان خستوہ و جیہادیان لہ گہ لدا کردوہ، لہ تہ وہوہ عیلمیان و ہرگرت و فیتری بوون، جا تہ وان باشترین کہ سی تہم توممہ تہن، بہ لکو تہ وان باشترین کہ سن لہ پاش پیغہ مہران (ﷺ)، چونکہ خوی گہ ورہ تہ وان تاییہ تمہند کرد بؤ ہاوپیتی پیغہ مہرہ کہی (محمد) (ﷺ) دوایین پیغہ مہرہ باشترین نیردراوی خوا، بویہ ہیچ کہ سیک تانہ یان لی نادات نیلا کہ سیک نہ بی رقی و کینہ لہ دلدا ہہ بی و بہ رانبہر بہ نیسلام، چونکہ تہ و تانہ یان لی نادات لہ بہر خودی خویان، بہ لکو تانہ یان لی دہدات لہ بہر تہ و ہموو خزمہ تہی نیسلامیان کردو ہہ ولیان دا بؤ سہرخستن و گہ یاندنی بؤ خہ لکی بہ تہ مانہ تہوہ.

جا تہ و کہ سہی تانہ یان لی دہدا لہ بہر تہوہ تانہ یان لی دہدات، چونکہ رقی لہ نیسلامہ، تہ و لہ نیسلام توقیوہ و دہ ترسیت جا تہ و بہوہ شیفا و ہر دہ گریت، ہہ روہا لہ بہر تہوہی تہ و پہ یوہ ندییہی نیوان تہم توممہ تہ و پیغہ مہرہ کہ یدا (ﷺ) ہہ یہ

بىيچىن، چونكى ئەوان ھۆكارو ئەلقەى پەيوەندىن لەنىوان ئىمە و پىغەمبەرى
خوادا (ﷺ)، جا ئەمە مەبەستى ئەو كەسە يە تانە لەھاوہ لآن دەدات.

ئەمەش كاتى باسى كۆچەران و پىشتىوانانى كرد لەسورەتى (الحشر) دا فەرمووى:
(وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰)) بەلگە يە لەسەر ئەو ھى ھەر كەسىك
تانە يان لى بدات يان تانە لە يە كىكيان بدات ئەو بە ھۆى ئەو پىق و كىنە يە يە لە دلىدا
ھە يە بە رانبەر بە وان، بۆ يە ئەو پىشە وا بە رىزە (سفىان ى كورپى عىبنە) دە فەرموئىت:
(ھەر كەسىك ئەگەر بە تەنھا وشە يە كىش بە ھاوہ لآن قسەى كرد ئەو شوئىن ئارەزوو
كە وتوہ (صاحب الھوى) يە).

جا ئەو ئەو ئارەزوو ھى لىكردوہ ئەو كارە بكات، ئارەزوو ئەو پىق و كىنە يە
بە رانبەريان، بۆ يە دە بىنى خراپترىن كە سانىكن قسە بە ھاوہ لانى پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) دەكەن، ئەوانىش پىسوا بوون بە درۆ و بە پىق لىبونىان لەنىوان خەلكىدا، ھىچ
كەسىك ئەوان نابىنى ئىللا پقى لىيانە، چونكى خواى گەورە پقى ئەوانى خىستوتە دلى
خەلكىوہ لەزە وىدا، بۆ يە ھىچ كەسىك يە كىك لەوانەى پقى لە ھاوہ لانى پىغەمبەرى
خوايە (ﷺ) نابىنى ئىللا لە ناخى خۆيدا پىق و كىنەى ھە يە بە رانبەريان، داوا لە خوا
دەكەم بەمانپارىزى.

ئەمەش زىانى بۆ ھاوہ لانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نىيە و زىان بە ئىسلام
ناگە يە نىت، چونكى ھاوہ لآن قەدر و پاداشتىان زۆر فراوانە، ئىسلامىش بەردەوامو سەر
دەكە وىت و سوپاس بۆ خوا، بەلكو ئەوانە زىان بە خۆيان دەگە يەنن، بەلام ترس لەو
كەسە ھە يە كىتەبە كانىان دە خوئىتتەوہ بەبى زانست و زانىارى، شتى لە ناخىدا دروست
دەبى بە رانبەر بە ھاوہ لانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و پىى كارىگەر دەبى، چەند كەس لە
پۆلەى موسلمان بوون بە نىچىرى ئەوان بە ھۆى خوئىندنەوہى كىتەبى ئەوانەوہ، چونكى

کاتی ده‌یخوینیت‌ه‌وه پی‌ی کاریگه‌ر ده‌بی و له‌ناخیدا رق و کینه‌ی بۆ دروست ده‌بی به‌رانبه‌ر به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یان به‌لای که‌مه‌وه قه‌درو پله‌و پایه‌یان لایان که‌م ده‌بیته‌وه.

به‌راستی ئەمه‌ ئەو ترسه‌یه له‌سه‌ر گه‌نجی موسلمانان، له‌سه‌ر ئەو که‌سانه‌ی توانایان نییه‌ فی‌ری عیلم بن و کاریگه‌ر ده‌بن به‌و کتیبانه‌ی تانه‌دانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تیدایه، به‌تایبه‌تی ئیستا بلاو ده‌کریته‌وه و بایه‌خی پی‌ی ده‌ده‌ریت، به‌جوانترین شیوه‌ چاپ ده‌کریت و به‌رگ ده‌گیریت، له‌پیشانگاگاندا نمایشی ده‌که‌ن و ره‌واجی پی‌ی ده‌ده‌ن، چونکه‌ ئەوه به‌هه‌لیک ده‌زانن بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ئەو تانه‌دانه له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

گومانی تیدا نییه‌ تانه‌دان له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تانه‌دانه له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئەگه‌ر نا چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاو‌پیکانی به‌و شیوه‌ ده‌بن ئەوان به‌و شیوه‌ ناشیرینه‌ وه‌صفیان کردوه؟ به‌ راستی ئەمه‌ تانه‌دانه له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

هه‌روه‌ها ئەوه به‌درۆخستنه‌وه‌ی قورئانه‌ چونکه‌ خوا‌ی گه‌وره له‌قورئانه‌ پی‌روژه‌که‌یدا ستایشی هاوه‌لانی کردوه له‌چه‌ندین ئایه‌تدا، له‌و ئایه‌تانه‌، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ بَاطِنًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (١٠٠) التوبة)

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (١٨) وَمَعَائِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (١٩) الفتح) واته: بی‌گومان خوا‌ پاز‌ی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی _ له‌ژیر

ئەو دره‌خته دا پیتی دەلێن (شجرة الرضوان) په‌یمانان له‌گەڵ دەبه‌ستیت ئەو موحه‌مه‌د جا خوا به‌و پاستی و وفایه‌ی له‌دلێاندا بوو بۆ په‌یامه‌که‌ت ئاگادار بوو ئینجا له‌کاتی په‌یمانەکه‌دا ئارامی دابه‌زاندە سه‌ریان و به‌سه‌رکه‌وتنیکی نزیک پاداشتی دانه‌وه (۱۸) جگه‌ له‌وه‌یش به‌ده‌سته‌که‌وتنیکی زۆریش به‌لێنی پیدان ئەو ئاماده‌بووانی حوده‌بیه‌ خوا هه‌میشه‌ خواجه‌کی به‌ده‌سه‌لاتی به‌حیکمه‌ته‌(۱۹).

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ) واته‌ سیفه‌تی ئەوان له‌ته‌وراتدا، چونکه‌ ئەوان باسکراون له‌ته‌وراتدا، هه‌روه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان (محمد) (ﷺ) باسکراوه‌، (وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ) ئەو ئینجیله‌ی دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ر (عیسا)، (كَزْرَعٍ أَخْرَجَ شَطَاةً فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لَيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ (۲۹) الفتح) واته‌: موحه‌مه‌د (ﷺ) په‌وانه‌کراوو په‌یامبه‌ری خواجه‌ ئەو که‌سانه‌ش له‌گەڵ ئەون و شوینی ئەو که‌وتوون له‌به‌رامبه‌ر بۆ به‌واکانه‌ ئازاو به‌هێزن، له‌ناو خۆشیاندا میه‌ره‌بان و به‌سوژ و دل‌نه‌رمن ده‌یان بینی هه‌رده‌م خه‌ریکی پکوع و سوژده‌ن هه‌موو کات ئاواتیان به‌ده‌ست هێنانی فه‌زل و میه‌ره‌بانی و خۆشنوودی خواجه‌ ومه‌به‌ستیان ئەوه‌یه‌ خوا لێیان پازی بێت نیشانه‌یان له‌شوینه‌واری سوچه‌ بردنه‌کانیان‌وه‌ بۆ خوا له‌پوخساریاندا دیاره‌ ئەوه‌ وه‌سفیان له‌ته‌ورات مه‌سه‌ل و وه‌سفیان له‌ (ئینجیل)یشدا وه‌ک کشتی‌ وایه‌ که‌ له‌سه‌ره‌تاوه‌ وه‌چی ده‌رکردبێ ئینجا وه‌چه‌که‌ به‌هێزی کردبێ و ئینجا ئەستوریش بووبێ ئەوسا له‌سه‌ر بنجه‌کانیشی وه‌ستابێ ئەوه‌نده‌ زوو هه‌ل‌ بداو گه‌شه‌ بکات، وه‌زێرو کشته‌وانه‌کان سه‌رسام بکات بۆ ئەوه‌ی پکی کافره‌کانیان پی‌ هه‌لسی‌نی خوا به‌لێنی به‌و که‌سانه‌ داوه‌ که‌ به‌روایان هێناوه‌و کاره‌ چاکه‌کانیان ئەنجام داوه‌ به‌لیبوردنی ته‌واو و پاداشتیکی گه‌وره‌).

ئەمەش بەلگە يە كەوا ھىچ كەس يىك رقى لە ھاوہ لآن نىيە ئىللا كە سىكى كافر نە بىتت بە بەلگەى ئەوہى خوای گەورە دەفەرموئت: (لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ) ئەمەش نىشانەى كوفرە، جا رق لىبونى ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كوفرو دوو پووىى يە - پەنا بە خوا - .

مە بەست لە: (بكلمة فهو صاحب هوى).

واتە: ئەگەر قسەى كرد بە تەنھا وشە يەك لە كە مكر دنە وەى قەدرى ھاوہ لآن ئەوہ خاوەن ئارە زووە (واتە: شوئىنكە وتەى ئارە زووە كە يە تى).

ئەمە ئەگەر تەنھا وشە يەك بىت ئاوايە

ئەى ئەو كە سەى چەند كىتئىبىك دەنووسى لە سەر جوئىندان بە ئەوان؟

بەدوای كەم و كورتىە كانىاندا دەگەرئىت و پاشان گەورە كردنە وەى؟؟

ئەوہ چۆنە؟؟

ئەگەر كە سىك لە تەنھا وشە يە كدا بەرانبەر ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خاوەن ئارە زووە بىتت، واتە شوئىنى ئارە زووە كەى دەكە وئىت چونكە ئەو ئەو قسە يەى نە كردووە تەنھا لە بەر ئارە زوويەك لە ناخيدا بوووە لە بەر رق و كىنەى لە ھاوہ لآنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

﴿ ۲۹ ﴾ نوسەر دەئىت: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يجب الله ويرضى ومن

ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين).

واتە: گوئرايە لى كردنى پىشە وایان لە وەى خوای گەورە پىئى خۆشە و پىئى پارزىبە و

ھەركە سىك خىلافەتى گرتە دەست بە كۆراى خەلكى لە سەرى و پارزى بوونيان، ئەوہ

ئەمىرى ئىماندارانە .

﴿۳۰﴾ ولا یحل لأحد أن یبیت لیلۃ ولا یری أن لیس علیه إمام برا کان أو فاجرا).

واته: حه لال نییه بۆ هیچ که سیک ته‌نہا شه ویک بمینیتته وه (نه‌بینی) پیشه‌وايه کی له‌سه‌ر نییه، چاکه کار بیت یان خراپه‌کار.

رافه /

له‌بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه بنیات نراوه له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ): - گوپرایه‌لی کردنی ده‌سه‌لاتدارانی موسلمانانه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) النساء/ ۵۹) واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! گوپرایه‌لی فه‌رمانی خوا و په‌یامبهر بن له‌هه‌موو کاروباریکدا وه به‌ر فه‌رمانی کاربه‌ده‌ستان و کارسازانی خوتان بن).

مه‌به‌ست له (منکم) واته له‌موسلمانان بیت، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (أوصيكم بتقوى الله و السمع و الطاعة و أن تأمر علیکم عبد) ^{۸۸} له‌پویاوه‌تیکدا: (و أن تأمر علیکم عبد حبشی) ^{۸۹} وه له‌پویاوه‌تیکدا: (عبد مجدع الأطراف) ^{۹۰} واته: هه‌ردوو پی‌ی و هه‌ردوو ده‌ستی برا بیت، چونکه ئه‌و ده‌سه‌لاتداره، پیویسته گوپرایه‌لی بکریت له‌چاکه‌دا، ئه‌مه له‌بنه‌ماکانی عه‌قیده‌یه، هه‌ر که‌سیک ده‌رچیت به‌رووی پیشه‌وایانی

۸۸ / سبق تخريجه .

۸۹ / صحيح : سبق تخريجه .

۹۰ / رواه مسلم .

موسلماناندا نه‌وه له‌گومرپایانه یان نه‌وه له‌خه‌وارپجه‌کانه، یان له‌موعته‌زپله‌کانه، یان خاوه‌نی گروپیکه ناگونجی و جیاوازه له‌گه‌ل سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا(ﷺ).

مه‌به‌ست له: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يحب الله ويرضى).

به‌وه مه‌رجه خوای گه‌وره پی‌خوش بی‌ت و پی‌پازی بی‌ت، به‌لام له‌سه‌رپی‌چیدا نه‌وه گوپرایه‌لییان ناکریت، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)^{۹۱} هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: (إنما الطاعة في المعروف)^{۹۲} مانای نه‌وه نییه‌ته‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک فه‌رمانی کرد به‌سه‌رپی‌چییه‌ک له‌سه‌رپی‌چییه‌کان چیت له‌ئیمامه‌ت داده‌مال‌ریت، به‌لکو نه‌وه گوپرایه‌لی ناکریت له‌وه سه‌رپی‌چییه‌دا، به‌لام گوپرایه‌لی ده‌کریت له‌وه شتانه‌ی سه‌رپی‌چی نه‌بی‌ت و ویلایه‌ته‌که‌ی ده‌مینی، گوپرایه‌لی ده‌کریت له‌وه‌ی سه‌رپی‌چی نه‌بی‌ت.

مه‌به‌ست له: (ومن ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين).

نه‌مه‌ه‌وه‌بوونکردنه‌وه‌ی نه‌وه‌شیوازانه‌یه‌ئیمامه‌تی پی‌ده‌به‌ستری، چونکه‌ئیمامه‌ت به‌یه‌کی له‌م ریگایانه‌ده‌به‌ستری و جیگیر ده‌بی:—

کاری به‌که‌م: نه‌وه‌ی نووسه‌ر باسی کردوه، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌موسلمانان دیارییان کردوه و هه‌لیان بژاردوه، مه‌به‌ست له‌وانه‌ی ئیمام هه‌لده‌بژیرن بریتین له‌(أهل الحل والعقد) له‌زانایان و نه‌میره‌کان و سیاسه‌تمه‌داران و سه‌رکرده‌سه‌ربازییه‌کان، مانای

۹۱ / صحیح: أخرجه الطبراني في (الكبير) (۱۸ / ۱۷۰)، والقضاعي في (مسند الشهاب) (۸۷۳) وصححه الشيخ

الألباني في (صحیح الجامع) (۷۵۲۰).

۹۲ / رواه البخاري ومسلم.

ئەو ھەلبۇزاردى ئىمام بۇ ھەموو كەسىكە لەمنداآن و ژنان و شارنشین و دەشتەكى، چونكە خەلكى شوپىنكەوتەى (أهل الحل والعقد)ن، جا ئەگەر (أهل الحل والعقد) ئىمامىكىان ھەلبۇزارد پىويستە لەسەر ئەودواى خەلكى گوپراپەلى بن، ئەمەش ھەروەكو ئەو ھى لەخىلافەتى (ئەبو بەكر الصديق)دا پوویدا، جا ھاوہلان لەپاش مردنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كۆرا بوون لەسەر بەيعةتدان بە ئەبو بەكر، ئەو دواى ئوممەت شوپىنكەوتەى ئەوانە بوون، كە (ئەبو بەكر) يان ھەلبۇزاردو بوار نەكرايەو ھەموو كەسىك بەشدار بىت لەھەلبۇزاردندا چونكە ئەمە تايبەتە بە (أهل الحل والعقد) جا موسلمانان ئەبو بەكر يان ھەلبۇزارد كە باشترينەكەيان بوو، ئەم ھەلبۇزاردنەش چەند بەلگەيەكى لەسوننەتى پىغەمبەرەو ھەيە.

يەكەمیان: ئەبو بەكر باشترين ھاوہل بوو بەرپەھايى، ھىچ كەسىك لەمە جياواز نەبوو.

دووم: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چەند ئامازەيەكى كردو ھەلبۇ خىلافەتى ئەو لەوانە: _ لەكاتى نەخۆشى مردنەكەيدا (ئەبو بەكر) ى پىش خست بۇ پىش نوپىژى موسلمانان لەمىجرابەكەى خۆيدا^{۹۲}، لەجىگەكەى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) راوہستا، ئەمە ئامازەيەكە ئەو ئىمامى ئەوانە لەخىلافەتدا ھەروەكو چۆن ئىمامى ئەوانە لەنوپىژدا، ئەوانىش ئەبو بەكر يان ھەلبۇزاردو وتیان: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەتۆ رازى بوو بۇ دىنەكەمان و ئىمەيش پىت رازى نەبىن بۇ دونياكەمان!!! ؟؟ بەيعةت بەسترا و دروست بوو، ھاوہلان يەكدەنگ بوون لەسەر ئەو، ھەركەسە بەشداربوو لەو ھەلبۇزاردنەو ھەركەس بەشدار نەبوپىت ئەوا شوپىنكەوتەيە، موسلمانانىش يەك كۆمەلن و يەك دەستن.

كارى دووھەم: كاتى ئەبو بەكر مردنى نزيك بووھوھ (عوھەرى كوپرى خەتتابى) ھەلبۇزاردو ديارى كرد لە چىگەى خۆى، موسلمانانىش بىستيان و گوپراپەل بوون، ئەمەش پىگاي دووھەم لە پىگاكاني جىگىر بوونى ئىمامەتە ئەوئىش ئەوھىيە وەلى ئەمرى موسلمانان (ولى العھد) ھەلدە بۇزىرى لە پاش مردنى جىگەى ئەو بگرىتەوھ ھەروھكو(ئەبو بەكر) ئەنجامى دا كاتى (عوھەرى) ھەلبۇزارد.

كارى سى يەم: ئەگەر يەككە لە موسلمانان زال بوو و سەر كەوت و خەلكى ملكە چى ئەمارەتەكەى بوون ئەوھ ئەو كاتە دەبىتە ئەمىر و پىشەوايان ھەروھكو (عبدالملكى كوپرى مەروان) ئەنجامى دا، چونكە كاتى جىاوازى پوویدا لە پاش مردنى (بىزىدى كوپرى معاويە) دا، ئەو كاتە (عبدالملكى كوپرى مەروانى كوپرى الحكم) ھەستا بەو كارە، ئەو كەسىكى لىھاتوو زىرەك و بەھىز بوو، خواى گەورە لە سەر دەستى سوودى گەياندە موسلمانان، بەيەتەكەى بەستراو جىگىر بوو، موسلمانان گوپىستى ئەو بوون و گوپراپەلى بوون، لەوھ دا خەيرو چاكەى موسلمانانى تىدا بوو.

ئەمە ئەو پىگايانەيە وىلايەتى پىشەواى موسلمانانى پى جىگىر دەبىت، يان بە ھەلبۇزاردنى (أهل الحل والعقد) يان پىشەين پاشىن ديارى بكات يان يەكى لە موسلمانان زال بىت بىتە ئىمام و خەلكى بەقسەى بگەن و گوپراپەلى بن، چىتر دروست نىيە ھىچ كەسىك سەرپىچى بكات.

مەبەست لە: (بىجامع المسلمین).

واتى مەگە لەم قسەيە دەبى بە ھەلبۇزاردنى ھەموو موسلمانان بىت، بەلكو ئەوھ بە ھەلبۇزاردن و ئىجماعى (أهل الحل والعقد) دەبىت، وەكو پوویدا لە خىلافەتى (ئەبو بەكر) داو وەكو ئەوھى پوویدا لە خىلافەتى (عوسمان) دا چونكە ئەوانەى ھەلبۇزارد ئەھلى شوورا بوون، ئەوانىش ئەوانەى مابوون لە دە كەسەكە موزدەى بەھشتيان پى

درا بوو، ئەوان ھەلىيانبىزاردو ئىمامە تەكەى جىگىر بوو، ھىچ كەسنىك نارازى نە بوو لەو كارەدا، بەلكو كۆرپا بوون لەسەر ئىمامە تى (عوسمان).

مە بەست لە: (لا يجل لأحد أن يبيت ليلة ولا يرى أن ليس عليه إمام براكان أو فاجرا).

ئەم مەسە لە يە نۆز گزنگە ئە وىش ئە وە يە ھىچ كەسنىك بۆى نىيە لە (كۆمەلى مۇسلمانان) دەرچىت، لە گوپرا يەلى دەرچىت جا ئە گەر ئەو ئە وەى كرد (بات لىلە ولىس لە إمام) و باوہ پى بە ئىمامە تى ھە بىت، ئە وە (قد خلع ربة الاسلام من عنقه)^{۹۴} بە ماناى ئە وەى ئەو لە گەل مۇسلماناندا بوو و پە يوہ ست بوو بە مۇسلمانانە وە، كاتى لە گوپرا يەلى ئىمام دەرچو ئە و ئە و پە يوہ ندىيەى لە گەل مۇسلماناندا بچرى، وە كو: ــ ئە وەى ھە بلىكى درىژ بۆ بە رخە كان ديارى دەكەن و چەند ئەلقە يەكى لى دەكەن و سەرى بە رخە كانى پىوہ دەكەن بۆ ئە وەى بىپارىزى لە بزد بوون، پىي دە گوترى (الربق) جا كۆيونە وەى مۇسلمانانى لەسەر ئىمامىك بە وەى شوبھاندوہ، جا ھە ركە سنىك لە گوپرا يەلى ئىمام دەرچىت ئە وە ئەو ئەلقەى دامال يى و خۆى توشى بزد بوون و گورگو ئارە زووہ كان كردوہ، ماناى ئە وە نىيە كافر دە بىت، بەلكو ماناى ئە وە يە ئەو لە جە ماعەت جيا بوہ تە وەو لە گوپرا يەلى دەرچوہ، ھە روہ كو ولاخىكى لى دىت لە جىگا كەى خۆى دەرچوہ خۆى توشى گياندارى دپندە و دزى و جە ر دە يى كردوہ.

نە لىت: من به يعم نه داوه و ئىمام نىيە، چونكە تۆ يە كىكى لە مۇسلمانان، كاتى (أهل الحل والعقد) بە يە يان دا ئە و توش شوينكە و تەى ئە وانى.

﴿۳۱﴾ نوسەر دەئیت: (والحج والغزو مع الإمام ماض، وصلاة الجمعة خلفهم جائزة، ويصلى بعدها ست ركعات، يفصل بين كل ركعتين، هكذا قال أحمد ابن حنبل).

واتە: حەج و غەزا لەگەڵ پێشەوادا بەردەوامە، نوێژی هەینی لە پەشتیانەوێ دەروستە، لەپاش ئەوێ شەش پەكات نوێژ دەكریت، دوو پەكات دوو پەكات بە جیا دەكری، ئا بەم شێوەیە (ئەحمەدی كۆپى حەنبەل) فەرموویەتی.

پاڤە /

دەسەلاتەكانى ئىمام زۆن، جىگای ژماردن و كۆکردنەوێ خويندەنەوێ: كتیبەكانى ئەحكامى سولتانىيەكانە كە لەو بارەوێ نوسراوێ وەكو: (الاحكام السلطانية) لە نوسىنى (الموردى) و (الاحكام السلطانية) لە نوسىنى (ابو يعلى الحنبلى)، چەندىن كتیبى تر لەو بارەوێوێ نوسراوێ تىايدا دەسەلاتەكانى ئىمامى تىدا باسكردوێ، ئەمەش لەكتیبەكانى فىقهدا باسكراوێ، هەرەها لە كتیبەكانى عەقیدەدا باسكراوێ، هەرەكو چۆن لىرەدا باسكراوێ.

یەكەم: ئەو هەلدەستى بە ئەنجامدانى نوێژی هەینی و هەردوو جەژن و موسلمانان لەپەشتیەوێ نوێژ دەكەن، ئىللا مەگەر خۆى كەسێك ديارى بكات، كەسێك لە زانایان یان لەقوتابیانى عىلم بۆ ئەوێ پىش نوێژی بۆ خەلكى بكەن، بەلام ئەصل ئەوێوێ ئەو لەهەموو كەس شایستەترە پىش نوێژی بكات لە هەینی و هەردوو جەژندا، جا ئەگەر هەر كەسێكى لەجى خۆى دانا ئەوێ بۆى هەبەوێ دەروستە، ئەمەش ئەوێوێ ئىستا كارى پى دەكری.

دووم: ئەو ھەج بەر پۈتۈم دەھات و پېشەنگى ھاجبەھەكان دەھات و دەبېتە ئەمىرى ئەوان و لەكېشەكان دەكۆلېتەھە.

سېيەم: ئەنجامدانى جېھادكردن لەپېئناوى خوادا لەدەسەلاتەكانى ئىمامە ئەو فەرمان بەھە دەھات، ھەر ئەھە ئالاكان پرىك دەھات، ھەر ئەھەشە سەرىاز و جەنگاھەران دىارى دەھات، ئەمىرەكان ھەلدەبېزىرى، سىرە و سوپاكان تەجنىد دەھات، موچاھىدەكان چەكدار دەھە و پەھوانەى غەزەى دوژمنىان دەھات و ئەو شوئىنەيان بۆ دىارى دەھات دەبى بۆ غەزا بۆى بچن، جا جېھاد لەدەسەلاتەكانى ئىمامە و جېھاد پاشاگەردەنى نىيە، ھەركەسىك بىھوى چەك ھەلبىگىرى و ھىرش بىبات و بلىت: من جېھاد دەھەم لەپېئناوى خوادا، ئەمە جېھاد نىيە لەپېئناوى خوادا، جېھاد لەپېئناوى خوادا پىكخراھە بە ياساكانى شەرىع، بەلام ئەگەر پاشاگەردەنى تىكەل بوو ئەوا دەبېتە وئرانكردن و زىانەكەى لەقازانجەكەى زۆرتر دەبېت ئەگەر سوڊىشى ھەبېت، چونكە ئەو زىانەى بەھۆبەھە پوو دەھات زۆرترە، جا ھەموو كارەكان پىكخەرى خۆى ھەبە، جېھادىش كارىكى مەزەنە، پىئوستى بە پىكخەرى ھەبە، پىئوستى بەھە ھەبە پەبەھەست بىن بە ئەھكامەكانى جېھادەھە كە لەقورئان و سوننەت و قەسەى زانانىان باسكراھە، كارەكە پاشاگەردەنى نىيە، ھەكو ئەھەى يەككە لەبانگەوازكارانى فېتنە دىت و سەركرداھەتى ئەو زىادەپەھوانە يان ئەو توندپەھوانە يان ئەو نەھامانە دەھات كە نازانن، سەركرداھەتتىيان دەھەن و دەلئىن: جېھاد دەھەن لەپېئناوى خوادا، ئەمە بە زىان دەژمىردىت بۆ سەرىسلاام و موسلمانان و ئەمەش جېھاد نىيە، چونكە بە پىكخەرىكانى جېھادەھە نەبەستراھەتەھە، ئەگەر بە پىكخەرىكانى جېھادەھە نەبەستراھەتەھە ئەوا دەبېتە فەسادو نابېتە جېھاد، ھەر شتىك لەسنوورى خۆى دەرچىت ئەوا دەگۆردىتە دژەكەى، ئەوان ئەگەر نكۆلى كارەكەيان بكەبەت ئەوا پىت دەلئىن: - ئىئە پىگىن لەجېھادكردن لەپېئناوى خوادا.

ئىمەيش دەلئىن: - ئىمە ھەرگىز رېگىر نىن لە جىھاد كىردن لە پىناوى خوادا بەلام دەلئىن: - پىويستەو دەبى جىھاد بە رىكخەرى شەرى پەيوەست بىرى و رىك بخىرى، ئەمەى ئىو دەىكەن ئەو پاشاگەردەنىو جىھاد نىيە، خوايش فەرمانى بەو نەكردو.

جا ئەنجامدانى حەج و غەزا و ھەينى و ھەردو جەژن لە دەسەلاتەكانى ئىمامە.

مەبەست لە: (وصلاة الجمعة خلفهم جائزة).

واتە ھەرچەندە ئەوان (فسق) يان ھەبىت، ھەرچەندە ئەوان سەرىپىچيان ھەبىت، ئەوا نوپۇز لە پىشتيانەو دەكەرى، چونكە نوپۇز كىردن لە پىشتيانەو دەبىتە ھوى بەكخستنى وشەى موسلمانان، ھەرەھا كەسى (فاسق) ئەگەر چاكەى كىرد ئەوا تۆيش چاكەى لە گەلدا بىكە، بۆيە كاتى بە (عوسمان) يان گوت لە كاتىكدا ئابلۇقە درابوو: فلان كەس ئىمامەتى خەلكى دەكات و ئىمام نىيە بەلكو ئەو ئىمامى فىتنەيە. فەرمووى: (يا بن أخي إذا أحسن الناس فأحسن معهم وإذا أساءوا فتجنب إساءتهم) ^{۹۰} واتە: ئەى برازاكەم... ئەگەر خەلكى چاكەيان كىرد ئەوا تۆيش چاكەيان لە گەلدا بىكە و ئەگەر خراپەيان كىرد ئەوا لە خراپەكەيان دوور بگرە).

جا ئەگەر ئەوان نوپۇز يان كىرد ئەوا ئىمەيش نوپۇز يان لە گەلدا دەكەين ئەگەر ھاتوو كارى دەست بوو ھەرچەندە ئەو (فسق) و سەرىپىچى ھەبىت، چونكە ئەو بەرژەو ھەندى تىدايە، چونكە نوپۇز پەرىستشەو كەسى (فاسق) ئەگەر نوپۇزى كىرد ئەوا ھان دەدرىت لەسەر ئەو و دوغای بۆ دەكەرى، ھاو ئەن نوپۇز يان كىردو لە پىشت چەند ئەمىرىكەو چەند تىبىنىيەكەيان لەسەر بوو ھەكو (حەججەج) و جگە لەو، ھاو ئەنى پىغەمبەرى خوا

(ﷺ) نوؤزىيان لە پىشتەو ە کردوو ە وەكو بەجى ەينانى فەرمانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە كخستنى وشەى موسلمانان.

مەبەست لە: (ويصلى بعدها ست ركعات).

ئەم مەسەلەى مەسەلەى كى فىقھىيە لەم شوئىنەدا بەھۆى باسى نوؤزى ەينى يەو ە هاتوو، جا نوؤزى ەينى نوؤزى سوننەت لە پىشپىيەو ە نىيە، جا ەركە سىك ەات بو مزگەوت نوؤز دەكات تا ئەو ەندەى بوى كراو دادەنىشى و چاو ە پروان دەبى، جا ئەگەر ەر نوؤز بكات تاو ەكو ئىمام دىت ئەو ە باشترە، بە پىي ئەو ەى نوؤزە (نوافل) ەكان رەهان و پەيو ەندييان بە نوؤزى ەينىيەو ە نىيە، بە لام نوؤزى (راتبە) ى جومعە لە پاش نوؤزەكەى، كە مترینى دوو ركاتە و نۆرتىريان چوار ركاتە بە دوو سەلام لە سەر پراى پەسەند، لە پىوایە تىكدا ەاتو ە شەش ركاتە و بەسى سەلام، كە واتە كە مترینى دوو ركاتە و نۆرتىريان شەش ركاتە يان چوار ركاتە ەرو ەكو ئىستا بلاو ە.

مەبەست لە: (يفصل بين كل ركعتين هكذا قال أحمد بن حنبل)^{۹۶}.

واتە: ماناى ئەو ە نىيە شەش ركاتەكە پىكەو ە بە يەك سەلام ئەنجامى دەدات، بەلكو شەش ركاتەو ە ەر دوو ركات بە سەلامىك يان چوار ركات و ەردوو ركات بە سەلامىك، ئەمە لە ەمووى باشترە، قسەكەى داو ەتە پال ئىمامى ئەحمەد چونكە دانەرى كتیبەكە (حەنبەلى) يەو لە بارەى مەزھەبى (حەنبەلى) يەو دەزانى، ئەم پىوایەتە لە ئەحمەدەو ەى كە شەش ركاتە، پراى مەشھور ئەو ەى بە چوار ركاتە.

﴿ ۳۲ ﴾ نوسەر دەئیت: (والخلافة في قریش إلى أن ينزل عيسى ابن مريم عليه السلام).

واتە / خىلافەت لە ناو قورپەيشدايە (لە قورپەيش دەبى) تاكو عيسا (عليه السلام) دادە بە زى.

پاڤە:

ئەگەر كەسك زياتر پكابەرييان كرد بزانە كام لە وان دەبیتە ئىمام و ھەموويان شايستەى ئىمامەت بوون ئەوا قورپەيشيە كە پيش دەخریت، لە بەر ئەو تايبە تمەندیەى ھەيانە، بە بەلگەى ئەو فەرموودەى دە فەرمویت: (الأئمة من قریش) ^{۹۷} وە دەئیت: (قدموا قریشاً ولا تتقدموها) ^{۹۸} جا ئەگەر قورپەيشيە كە كەسك چاك بوو و پكابەريەتى پوویدا ئەوا كى دەسلەت دەگرتە دەست؟ ئەوا قورپەيشيە كە پيش دەخریت لە بەر وەسیتە كەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە وە، چونكە كاتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كۆچى نوایی كرد پشتیوانان وتیان: ئەمیرك لە ئیمە و یەكك لە ئیو، ئەبو بەكر بە وانى گووت: (إن العرب لا تدين بهذا الأمر إلا لهذا الحي من قریش) ^{۹۹} بۆیە بە یەیان بە (ئەبو بەكر) دا و لە پاش ئەو بە (عومەر) و لە پاش ئەو بە (عوسمان) و لە پاش ئەو بە (علی) و لە پاش ئەو بە (معاویە) و لە پاش ئەو بە (بەنى ئومەييە) و پاش ئەوان (بەنى عەبباس) ھەموويان لە قورپەيشن، بە لام ئەگەر ئەمارەتک جیگیر بوو و بەسترا ئەوا گوێزايەلى پتويستە، ھەرچەندە قورپەيشى نەبیت یان ئەگەر قورپەيشيە كە شايستەى ئىمامەت نەبوو چونكە

۹۷ / صحيح : أخرجه أحمد (۱۲۹/۳، ۱۸۳) والنسائي في (الكبرى) (۳/ ۶۷) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۷۵۸) .

۹۸ / صحيح : أخرجه ابن أبي شيبة في (مصنفه) (۴۰۲/۶) والبيهقي في (الكبرى) (۳/ ۱۲۱) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۹۶۶) .

۹۹ / تەماشای : صحيح البخارى (۱۳۴۱/۳) رقم (۳۴۶۷) بکه .

تەنھا قورپەيشى نايكاتە ئىمام ئىللا مەگەر لەگەر لەگەر قورپەيشى بوونىدا شاپەنى ئەرە بىتت بىكرىتە ئىمام و ئىمامىكش دەسەلاتدار نەبىت.

مەبەست لە: (إلى أن ينزل عيسى ابن مريم عليه الصلاة والسلام).

ئەمە ئامازەيەكە بۆ ئەرە كاتى عيسا دادەبەزى و ئىمامى موسلمان (محمد بن عبدالله المهدي) يە ئەرەيش لەنەرە (الحسن بن علي بن أبي طالب) بەلگەيە لەسەر ئەرەيش دوايىن ئىمام لە قورپەيش دەبى و يەكە ميانىش لە قورپەيش بوە، ئەمەش بەگوپەرەي توانا ەرەرەكو باسماں كىرد، ئەگەر كەسكى قورپەيشى ەرەبو ئەرە وىلايەتەكە لەكار ناخرىت، يان ئەگەر كەسكى بەو كارە ەرەستاو قورپەيشى نەبىت و شاپستەي ئەرە كارە بو ئەرە ئىمە دورى ناكەينەرە و نالين: _ تۆ بەكەلكى ئەرە كارە نايەيت، بۆيە پىويستە ئەرە كارانە بزىنرىت.

﴿۳۳﴾ نوسەر دەئىت: (ومن خرج على إمام من أئمة المسلمين فهو خارجي قد شق عصا المسلمين وخالف الآثار وميته مية جاهلية).

واتە: ھەركە سىڭ دەرچوو لە دژى پيشە و ايهك لە پيشە و ايانى موسلمانان، ئەو (خارجى) يە و يە كپىزى موسلمانانى تىك داو، ناكۆك بوو و جياواز بوو لە گەل ئەسەرە كاندا و مردنى ئەو مردنىكى نە فامانە يە.

پاڤە:

مەبەست لە: (ومن خرج على إمام من أئمة المسلمين فهو خارجي).

ھەركە سىڭ لە گوڤرايە لى كاربە دەستان دەرچىت و خۆى لە گوڤرايە لى دامالى بە حوججەى ئەو ھى ئەو كاربە دەستە سەرپىچى ھە يە، يان موخالە فاتى ھە يە ھە روھو خە وارىچ كرديان ئەو حوكمى خە وارىچى ھە يە، خە وارىچىش كۆمە لىكى گومران تۆوى ئەوان لە سەردەمى پىڤە مەبرى خوادا (ﷺ) سەرى ھە لدا كاتى (ذو الخويصرة) ھات بە پىڤە مەبرى خواى (ﷺ) گوت - كاتى دەستكە وتى دابەش دە كرد - پىى گوت: ئەى (محمد) (ﷺ) دادپەرور بە چونكە تۆ دادپەرور نە بویت، پىڤە مەبرى خوا (ﷺ) فەرموى: (ويلك فمن يعدل إذا لم أعدل) واتە: وەيل بۆ تۆ جا كى دادپەرور دە بىت ئەگەر من دادپەرور نە بيم؟ كاتى كابرا پۆيشت، پىڤە مەبرى خوا (ﷺ) فەرموى: (يَخْرُجُ مَنْ ضَضِيءَ هَذَا قَوْمٌ تَخْفِرُونَ صَلَاتِكُمْ إِلَى صَلَاتِهِمْ وَ عِبَادَتِكُمْ إِلَى عِبَادَتِهِمْ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ وَلَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْزُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْزُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ فَأَيْنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ فَإِنِ فِي قَتْلِهِمْ أَجْرًا لِمَنْ قَتَلَهُمْ) ۱۰۰.

بویه پیویسته کوشتاریان له‌گه‌لدا بکریت له‌به‌ر نه‌هیشتنی خراپه‌یان له‌سه‌ر
موسلمانان.

ئه‌مه نه‌گه‌ر چه‌کیان هه‌لگرت و چه‌کداریان ناشکرا کرد، به‌لام ته‌نها پاو بوچوونی
خه‌واریج ناشکرا بکن و قسه‌ی له‌سه‌ر بکن و کوشتار نه‌کهن و چه‌کدار نه‌بن ئه‌وا ئیمه
ئینکاریان لی ده‌که‌بین و گومراییه‌که‌یان پوون ده‌که‌ینه‌وه و کوشتاریان له‌گه‌لدا ناکه‌بین،
به‌لام نه‌گه‌ر دپکیان هه‌بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی کوشتاریان له‌گه‌ل موسلماناندا ده‌کرد ئه‌وا
دروست نییه موسلمانان وازیان لی به‌ینن به‌لکو پیویسته له‌سه‌ر کاربه‌ده‌ستی
موسلمانان کوشتاریان له‌گه‌لدا بکات، پیویسته له‌سه‌ر موسلمانان له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستی
خویاندا بن له‌دزی ئه‌وان، هه‌روه‌کو له‌خیلافه‌تی (عه‌لی) دا پوویدا کاتی کوشتاری له‌گه‌ل
خه‌واریجدا کرد له‌نه‌ه‌ره‌وان، هاوه‌لان خویان داوه پال (عه‌لی) و له‌گه‌ل ئه‌ودا
کوشتاریان له‌گه‌ل خه‌واریجدا کرد تاکو به‌خراپترین شیوه ئه‌وانی کوشت، به‌م شیوه‌یه
ئه‌و پاداشته‌یان ده‌ستکوت که پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) به‌ئینی پی دابوون، له‌و
فه‌رمووده‌یه‌دا که ده‌فه‌رمویت: (فإن فی قتلهم أجراً لمن قتلهم)^{۱۱} واته: له‌کوشتنی ئه‌واندا
پاداشت هه‌یه بو ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌یانکوژیت) ئه‌مه‌ش له‌فه‌زل و چاکه‌ی (عه‌لی) به،
(عه‌لی) فه‌زلی زۆره له‌وانه: ئه‌و کوشتاری له‌گه‌ل خه‌واریجدا کرد و قسه‌که‌ی
پیغه‌مبهری خوی (ﷺ) له‌واندا جی به‌جی کرد.

مه‌به‌ست له: (قد شق عصا المسلمین وخالف الآثار وميته مية جاهلیة).

خه‌واریج به‌رگی گوپرایه‌لییان دامالاندو ده‌رچوون و به‌رانبه‌ر کاربه‌ده‌ستی
موسلمانانیا گرت، هه‌روه‌ها ئه‌وانن موسلمانان به‌کافر ده‌زانن به‌هۆی تاوانی که‌وره‌وه
که له شيرک که‌متره و بچوکتاره، جا ئه‌وان دوو نیشانه‌یان هه‌یه:—

نیشانەى یەكەم: دەردە چن لەدژی کاربە دەستی موسلمانان و هەول دەدەن
 کاربە دەستەكە لەسەر کارەكەى لادەن.

نیشانەى دووهم: ئەوان موسلمانان بە کافر دەزانن بە ئەنجامدانى تاوانى گەورە جگە
 لە شیرك بێت.

ئەوەى وای لیکردن زیادە پەویبە _ پەنا بە خوا _ بۆیە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)
 ناگادارى کردینه وە لە زیادە پەوی فەرموویەتى: (إياكم والغلو فإنما أهلك من كان قبلكم
 الغلو)^{۱۰۲} واتە: دوور بکە و نەو لە زیادە رەوى، چونکە ئەوەى بوو هۆى بە هەلاکەت
 چوونى ئەوانەى پێش ئێو زیادە رەوى بوو) ئەویش شتى زیادە یە لە دیندا، زیادە
 لە شتى دروستدا لە ئینکاری کردن لە (منکر)، ئەمە ئەو زیادە پەویبە پالی
 بە خەواربجەو ناو ئەو بکەن کە کردیان، زیادە پەوی لە ئینکاری کردنى (منکر) دا
 تاكو بەرگی گوێزپایە لیان دامالی، زیادە پەوی لە پەرستندا تاكو وای ئی کردن کە سیک
 تاوانى گەورەى ئەنجامدابی بە کافرى بزائن لە موسلمانان.

مەبەست لە: (خالف الآثار).

واتە ئەو فەرموودانەى لە پێغەمبەرى خواو (ﷺ) هاتوو لە دەستگرتن بە
 گوێزپایە لى کردنى کاربە دەستی موسلمانان.

مەبەست لە: (ومیتة مية جاهلية).

۱۰۲ / صحیح : أخرجه النسائي (۳۰۵۷)، وابن ماجه (۳۰۲۹)، وأحمد (۲۱۵/۱، ۳۴۷) وصححه الشيخ الألباني في

(الصحیحة) (۱۲۸۳) .

واته: چونکه ئاکاریکی تیدایه له ئاکاره‌کانی نه‌فامی، چونکه عه‌ره‌ب له سه‌رده‌می نه‌فامیدا جیاوازیوون له ناو خۆیاندا بۆ چه‌ند خێلێک، ئیمامێکیان نه‌بوو کۆیان بکاته‌وه، به‌لکو هه‌ر خێلێک سه‌ریه‌خۆ بوو بۆ خۆی، هێرشی ده‌کرده سه‌ر خێلێکی تر، کۆنه‌بوونه‌وه و به‌کیان نه‌ده‌گرت تاکو خوای گه‌وره پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) نازداری په‌وانه کرد، بانگی ئه‌وانی کرد بۆ ئیسلام و ئه‌وانیش موسڵمان بوون، هه‌موویان چوونه ژێر یه‌ک ئالا، بۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا) آل عمران/ ۱۰۳) واته: نيعمهت و به‌خششه‌کانی خوا وه‌بیر بێنن ئه‌وده‌مه ئیوه دژ به‌یه‌کتر بوون ئینجا خوای به‌به‌زه‌یی هۆگری خسته نێوان ده‌لکانتانه‌وه، ئه‌وجا ئیستا به‌هۆی به‌خشش و میهره‌بانی خۆیه‌وه بوونه برا).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ نَحَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (الأنفال) واته: ئه‌وکاته بیر بێننه‌وه که ئیوه ئه‌ی موسڵمانان! له‌مه‌که‌دا که‌م و کزیوون و لاواز ده‌سه‌پاچه‌ش بوون و ده‌ترسان خه‌لک بتان پفینن و بتان کوژن له‌وکاته‌دا خوای میهره‌بان په‌نایدان و له‌پۆژه‌که‌ی (به‌در) دا یارمه‌تی دان و پشتگیری لێ کردن و سه‌ری خستن و پۆزی پاک و چاکی پێ به‌خشین گشت ئه‌مانه‌ی بۆ کردن به‌شکو شوکرانه بزێر (بن).

ئه‌مه له‌به‌روبوومی گوێپایه‌لی کردنی کاربه‌ده‌ستی موسڵمانانه، هه‌موو ئه‌م خه‌یر و چاکه‌یه پوو ده‌ده‌ن:— به‌ر قه‌راربوونی ئه‌من و ئاسایش، گه‌ران به‌دوای پزقدا، هه‌ولدانی خه‌لکی و سه‌رقال بوونیان به‌کۆشش کردن بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی پزق و پۆزی به‌هۆی ئه‌من و ئاسایش پێگاو بانه‌کانه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ترس هه‌بوو ئه‌وا خه‌لکی سه‌فه‌ر ناکه‌ن، ناکرێن و نافرۆشن چونکه ترسیان له‌خۆیان هه‌یه، ئه‌مه له‌فه‌زل و چاکه‌ی جه‌ماعه‌یه‌و

گوپراپەلى كارىبە دەستى مۇسۇلمانانە، بەلام دەرچوون لەدزى كارىبە دەستان و دامالىنى بەرگى گوپراپەلى ئەوا چەند شتىكى لى دەكە ویتەو لەوانە:-

بەكەم: بەرتەوازە بوونى جەماعەتى مۇسۇلمانان.

دووہەم: رشتنى خوین بەبى حەقى خۆى.

سى يەم: سەرکەوتنى دوژمن، چونكە دوژمنان دلیان بەوہ خوش دەبى، بۆیە دەبىنى دوژمنان خۆشحال دەبن بەدووبەرەكى ناو مۇسۇلمانان، كار دەكەن بۆ بەرتەوازە بوونى مۇسۇلمانان، یارمەتى گروپە گومراكان دەدەن و چەكدارىيان دەكەن، یارمەتییان دەدەن بەپلان لە پیناوى ئەوہى دەرچن لەجەماعەتى مۇسۇلمانان و دووبەرەكى پووبدات لەناو مۇسۇلماناندا، بەو شتوہ چەندین دەستكەوتیان دەستدەكەویت ھەر وھەكو پوویدا، ئەمە ھەر ھەمووى بەھۆى دووبەرەكى مۇسۇلمانانەوہ و سەرپىچى پىغەمبەرى خوداو (ﷺ) دەرچوون لەدزى كارىبە دەستى مۇسۇلمانان.

دەرئەنجام: ئەو كەسەى ئىمامىكى نەبى ئەوہ وھەكو ئەو كەسەى لەسەردەمى نەفامیدا بژىت و ئەگەر بمرىت ئەوہ مردنىكى نەفامىیە، مانای ئەوہ نىبە پى كافر دەبىت، بەلام مانای ئەوہ یە: ئەو ئاكارىك لەئاكارەكانى نەفامى تىداپە، چونكە نەچوہ تە ژىر گوپراپەلى ئىمام و لەپاشاگەردەنیدا دەژىت.

﴿۳۴﴾ نوسەر دەئیت: ولا یحل قتال السلطان، ولا الخروج علیه وإن جار
 وذلك لقول رسول الله (ﷺ) لأبي ذر الغفاري: (اصبر وإن كان عبدا حبشيا)
 وقوله للأنصار: (اصبروا حتى تلقوني على الحوض) وليس من السنة قتال
 السلطان فإن فيه فساد الدنيا والدين).

واته / حەلال نىيە كوشتار بەرانبەر سولتان بکرىت و نابىت دەرجىت دى ئو،
 ھەرچەندە ستمى کرد، لەبەر ئو ھەرموودەيەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە (أبو ذر
 الغفاري) ھەرموو: (ئارامبگرە، ھەرچەندە كۆيلەيەكى حەبەشى بىت) و بەپشتىوانانى
 ھەرموو: (ئارامبگرن تاكو پىم دەگەن لەسەر حەوزەكە) و لە سوننەتدا كوشتارى
 سولتان نەھاتوو، چونكە ھەسادى دونيا و دىنى تىدايە).

پاڤە /

دروست نىيە بۆ ھىچ كەسك كوشتار لەگەل سولتاندا بكات، بەوھى بەچەكەوھ
 لەدژى بوھستى، چونكە ئەمە چەندىن خراپەكارى بەدواى خۆيدا پادەكيشى.

مەبەست لە: (ولا یحل قتال السلطان ولا الخروج علیه وإن جار).

واته: حەرامە كوشتار بەرانبەر سولتان بکرىت ھەروەكو چۆن خەواریچ دەيەن.

مەبەست لە: (وإن جار).

واته: ستمى لى بوھشیتەوھ دەبى ئارامبگرىت لەسەرى، چونكە ئارامگرن لەسەر
 ئەوھ بەو ھەموو زيانە و زەرەرەى ھەيەتى سوكترو كەمترە لەوھى بەھۆى دەرچوونەوھ
 لەدژى پوو دەدات، جا ئو زەرەرەو زيانەى بەھۆى ئارامگرنەوھ پوو دەدات لەسەر
 گوڤراپەلى سولتانىكى ستمەكار سوكترو كەمترە لەزەرەرەو زيانى ئەوھى پوو دەدات

بە ھۆى دەرچوونە ۋە لە دژى، گومانىش نىيە لە بنە ماكانى ئىسلامدا ھاتو: ئە نجامدانى سوكتىرەن دوو زەرەرەكە لە بەر پالتان و ئە نجامنە دانى بەرزەكە يان.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە پشتىوانانى فەرموو: (إنكم سترون بعدى أثره فاصبروا حتى تلقوني على الحوض)^{۱۰۳} ئامۆزگارى ئەوانى كرد بە ئارامگرتن ھەرچەندە تووشى (أثره) دەبن، (أثره) واتە: سەرکردە ۋە ئەمىرەكان سامان دەبخشنە كەسانىك كە چى بە ئەندازەى ئىۋە شايستە نىن) جا ئامۆزگارى ئەوانى كرد بە ئارامگرتن چونكە دوور خستنە ۋەى مەفسەدە گەرەكەى تىدايە.

مە بەست لە: (وذلك لقول رسول الله (ﷺ) لأبي ذر الغفاري: (اصبر وإن كان عبدا حبشياً).

واتە كارى دەستەكە بەكەم نەزانى ھەرچەندە پوآلە تىكى ناشىرىنى ھەبى، ھەرچەندە رەنگى رەش بىت، يان نەسەبى عەرەب نەبى، چونكە عىبەرت بە پلە ۋە پاىە كە يەتى _ كە خىلافەت ۋە ئەمارەتە _ عىبەرت بەكە ساىە تىبەكەى نىيە، جا گوپراپەلى دەكرىت چونكە ئەو مۇسلمانە، تەماشای پوآلەتى ناكرىت كە پىى باش نەبىت لە بەر ناشىرىن و نابوتى، يان لە عەبىيەك لە جەستە يدايە، (مجدع الاطراف)^{۱۰۴} ھەموو ئەمانە رىخۆشكەر و عوزد نىن بۆ دەرچوون لە دژى، ھەرچەندە نەخۆشى بىت، يان لاوازى تەندروستى ھەبىت، لە بەر ئە ۋەى بە يەى بە ستراۋە ئە ۋا دەبى ئارامبگرتن لە سەرى، گوپى لى دەگىرى ۋە گوپراپەلى دەكرىت ھەرچەندە ئە ۋە سىفاتانەى ھەبىت.

مە بەست لە: (وليس من السنة قتال السلطان).

۱۰۳ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۳۵۸۱) ومسلم (۱۸۴۵) .

۱۰۴ / سبق تخريجه .

كوشتارى سولتان لەسوننەتېكى سابىتى پېغەمبەرى خوادا (ﷺ) نەھاتوھ، لەيەك فەرموودەدا نەھاتوھ نە (ضعيف) و نە (حسن) و نە (صحيح)، لەسوننەتدا نەھاتوھ بەلگە بېت لەسەر كوشتارى سولتانى موسلمان، ھەرچەندە كەسېكى (فاسق) بېت، ھەرچەندە كەسېكى ستمكار بېت، ھەرچەندە كەسېكى زۆردار بېت، ھەرچەندە سەرھوت و سامان بە ويستى خۆى سەرف بكات، ئەوا دروست نىيە لەدژى دەرچىت، بەلكو فەرموودەكان بەلگەن لەسەر ئارامگرتن لەسەر ئەوانە و ھەرامبوونى دەرچوون لەدژيان.

ئەمەش ماناى ئەو نىيە سولتان ئامۆزگارى ناكرىت، بەلكو ئامۆزگارى دەكرىت بەنھىنى لەنىوان ئەو و ئامۆزگارە كەدا بۆيە پىويستە ھەركەسېك ئامۆزگارىيەكى ھەيە بىگەيە نىتە سولتان، ھەرھەكە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (الدين النصيحة قلنا: لمن؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم)^{۱۰} جا ئەو ماناى ئەو نىيە ئامۆزگارى ناكرىت و وازى لى دەھىنرىت، بەلكو دەبى پوون بكرىتەوھو ئامۆزگارى بكرىت، ئەمەش ھەقى سولتانە بەسەر زانايانەوھو بەسەر ژىر دەستەكەى و بەسەر پراويزكارانەوھو بەسەر ئەوانەى پراو بۆچوونيان ھەيە دەبى ئامۆزگارى بكن.

مەبەست لە: (وليس من السنة قتال السلطان) واتە لەسوننەتدا ھىچ بەلگەيەك نىيە، نە (صحيح) و نە (ضعيف) لەسەر دروستى كوشتارى سولتانى موسلمانان بەلكو لەسوننەت و قورئاندا بەلگە ھاتوھ لەسەر فەرمان كردن بە گوپرايەلى ئەوھ (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ) النساء / ۵۹) واتە: ئەى ئەو كەسانەى باوھ پتان ھىناوھ! گوپرايەلى فەرمانى خواو پەيامبەر (ﷺ) بن لە ھەموو كاروبارىكداو بەر فەرمانى كاربە دەستان و كارسازانى خۆتان بن).

تەماشای ئەو ئایەتە بکە (مِنْكُمْ) لە بەر ئەو ەى مۆسڵمانە ئەوا پێویستە گوێرایەلى بکړیت.

مەبەست لە: (فإن فيه فساد الدنيا والدين).

لە کۆشتارى سۆلتاندا فەسادى دۇنيای تێدايە بەو ەى مۆلك لە دەست دەردەچێت و پاشاگەر دەنى بلۆدەبێتەو و دۆزمنان زال دەبن و دین بزر دەبێت، چونکە هێچ کەسێک چیتەر سنوورەکان جی بەجی ناکات، هێچ کەسێک (قصاص) جی بەجی ناکات، هێچ کەسێک حوکمە شەرعییەکان جی بەجی ناکات و مافەکان بگەرێنیتەو و بۆ خاوەن مافەکان، حوکمە (قضائی)یەکان جی بەجی بکات، ئا بەم شیۆه یە دینە کە فەساد دەکات، فەساد و پاشاگەر دەنى بلۆ دەبێتەو، جا ئەگەر دەستی دز نەبەردریت ئەوا سەرۆت و سامانەکان لە دەست دەردەچێت، ئەگەر دەستی رێگرەکان نەبەردریت ئەوا رێگاگان لە کار دەکەوێ، کى ئەوانە دەکات؟

ئەو ە کاربە دەستە دەیکات، ئەمەش لە دەسەلاتى کاربە دەستە، هێچ کەسێک ناتوانی ەەرچەندە ەموو خەلکى کۆبێنەو ئەوا ناتوانن ئەو کارانە ئەنجام بدەن، بەلکو دەبێتە پاشاگەر دەنى.

﴿۳۵﴾ نوسەر دەئیت: (ويحل قتال الخوارج إذا عرضوا للمسلمين في أموالهم وأنفسهم وأهليهم وليس له إذا فارقوهم أن يطلبهم ولا يجهز على جريحهم ولا يأخذ فيئهم ولا يقتل أسيرهم ولا يتبع مدبرهم).

واتە: کوشتاری خەواربج حەلالە کاتى ڕێگە لەموسلمانان بگرن لە سامان و مال و کەس و کاریاندا، ئەگەر وازیان هێناو ئەوا بەشوئیناندا ناپۆی و بریندارەکانیان ناکوژیت و دەستکەوتەکانیان نابریت و دیلەکان ناکوژیت و ئەوانەى هەلبێن دویان ناکەوی.

پاڤه/

زانیمان خەواربج ئەوانەن بەرگی گوێپایەلییان دامالی، وا دەببینن کاربەدەست بەیعی نییە یان بەیعی بەسەر خەلکیەو نەماوە ئەگەر سەرپێچییەکی ئەنجامدا، موسلمانان بەکافر دەزانن لەبەر ئەنجامدانی تاوانی گەورە، جا ئەوانە ئەگەر ئەو مەزھەبەیان هەلبژاردو شوینی کەوتن و دڕکیان نەبوو کوشتاریان نەدەکرد ئەوا وازیان لێ دەهێنری ئەگەر ئەو ئامۆژگاری کردنیان و پوونکردنەو بۆیان بەلکو تەوبە بەکەن.

بەلام ئەگەر دڕکیان هەبوو، هیزی خۆیان دەرخت، ئەوا پتویستە لەسەر موسلمانان کوشتاریان لەگەڵدا بکات بەمەبەستی نەهیشتنی خراپەیان و ناکوژین وەکو ئەوێ ئەوانە کافرن، بەلکو دەکوژین وەکو ئەوێ ئەوانە موسلمانن سەتەمیان لەموسلمانان کردوو و تەعەدای لێیان کردو، بۆیە کاتیک پرسیار کرا لەئەمیری ئیمانداران (عەلى كوفي ئەبو تالیب) دەربارەى خەواربج: ئەوانە کافرن؟ وتی: (لا، من الکفر فزوا ولكنهم قوم بغوا علينا) واتە: نەخیر ئەوانە لەکوفر هەلاتوون، بەلام ئەوانە کۆمەلێکن جەووستەمیان لێ کردوون.

جا ئەوانە ناکوژرین لە بەر ئەو هی کافرن، بۆیه ژن و کۆیلەکان نابریت، سامانەکیان نابریت و بریندارەکانیان ناکوژریت، چونکە کوشتاری ئەوان لە بەر نەهیشتنی خراپەییە نەک لە بەر کوفریانە.

مەبەست لە: (وَجَلَّ قَاتِلَ الْخَوَارِجِ إِذَا عَرَضُوا لِلْمُسْلِمِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ).

چونکە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمانی کردووە بە کوشتنیان و چونکە (علی) ئەوانی کوشت کاتی پێگایان گرت لە (عبدالله بن خباب بن الارت) و کوشتیان سکی کە نێزەکیان دپی کە لە و کاتەدا دوو گیان بوو، لە و کاتەدا ئەمیری ئیمانداران بپیری کوشتاری ئەوانی دا، چونکە چەند دەستپێشخەرییەکیان لەوانەو پوویدا.

مەبەست لە: (وَلَيْسَ لَهُ إِذَا فَارَقَهُمْ أَنْ يَطْلِبَهُمْ).

ئەگەر وازیان لە جەنگ هێنا ئەوا کار بە دەست بۆی نییە شوپنیا بکەوێ و غەزایان بکات، چونکە تەعەدا کردن لەوانەو پووی نەدا ئەوا ئەوان گومران بەبێ گومان و پێویستە نامۆژگاری بکۆن بە لکو بگەرێنەو، بەلام کوشتاریان لە گەڵ ناکریت.

مەبەست لە: (وَلَا يَجْزِي عَلَى جُرْحِهِمْ) چونکە بریندار زانی نەماو.

مەبەست لە: (وَلَا يَأْخُذُ فِيهِمْ) واتە سامانیان بە دەستکەوت نابردریت، چونکە سامانی موسلمانانە.

مەبەست لە: (وَلَا يَقْتُلُ أَسْرِهِمْ) چونکە موسلمانن و زەرەرەو خراپەیان نەما بە بریندارکردنیان یان بە دیل گرتنیان.

مەبەست لە: (وَلَا يَتَّبِعُ مَدْبِرَهُمْ) ئەگەر شکستیان هێنا و هەلاتن ئەوا کار بە دەست وازیان لێ دەهێنێ و شوپنیا ناکەوێ چونکە خراپەیان کوتایی پێ هات و نەما.

﴿۳۶﴾ نوسەر دەئیت: واعلم أنه لا طاعة لبشر في معصية الله عز و جل.

واته: بزانه گوڭراپه لی هیچ مرۆفیک نابیت بکرت له سه ریچی خوادا.

﴿۳۷﴾ ومن كان من أهل الإسلام، ولا يُشهد على أحد، ولا يُشهد له بعمل خير ولا شر فإنك لا تدري بما يُختم له عند الموت، تَرجو له رحمة الله وتخاف عليه، لا تدري ما يسبق له عند الموت إلى الله من الندم، وما أحدث الله في ذلك الوقت إذا مات على الإسلام، تَرجو له الرحمة، وتخاف عليه ذنوبه.

واته: هه ركه سىك له ئه هلى ئىسلام بىت، شايه تى بو هيچ كه سىك وشايه تى له سه ر هيچ كه سىك نادرىت به كارىكى چاك يان خراپ، چونكه تو نازانى به چى شتىك كوتايى پى دىت له كاتى مردندا، تكاو رجات بوى هيه به رحمة و دهرسى لى (له ئاخى شه پى)، نازانى چى شتىك پيشى ده كه وى له كاتى مردندا بو لاي خوا له په شيمانى، خواى كه وره چى شتىك ده كات له و كاته دا نه گه ر له سه ر ئىسلام مرد، تكاى په رحمة ت بوى هيه و له نه نجامى تاوانه كانى دهرسى.

﴿۲۸﴾ وما من ذنب إلا وللعبد منه توبة.

واتە: ھىچ تاوانىڭ نىيە ئىللا بەندە كان بۆيان ھەيە تەوبەى لى بكن.

پاڧە /

مەبەست لە: (واعلم أنه لا طاعة لبشر في معصية الله عز و جل).

ئەمە بەدەر خستنى حوكمە كەى پېشوو، كاتى باسى ئەو ھى كرد پېويستە
گوپراپە لى كار بە دەستان بكرىت ئەو ھى پوونكر دەو ھە ھەموو شتىكدا پېويست (واجب)
نىيە، بەلكو لەو شتانەدا گوپراپە لى دەكرىن سەرپىچى نىيە، بەلام ئەگەر فەرمانيان
كرد بە سەرپىچى ئەوا گوپراپە لىيان ناكرى لە سەرپىچىدا، لەفەرموودە يەكدا ھاتو ھە: -
پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەمىرىكى لە ھاو ھەلان بە سەر سىر يەكدا دانا، كاتى بە پىڭادا
بۆيشتن بە وانى گوت: - چىلكە و دار كۆبەكە نەو ھە، كاتى كۆيان كرده و ھە گوتى: -
دايگرسىنن، كاتى دايانگىرساند گوتى: - بچنە ناو ئاگرە كەو ھە، ئايە پىغەمبەرى خوا
(ﷺ) ناليت: ببىستن و گوپراپە لى بن؟ ھەندىكىان گوتيان: - ئىمە گوپراپە لى
پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبوون تەنھا بە مەبەستى ئەو ھى لە ئاگر ھەلبىنن، ئىتر چۆن
بچىنە ناو ئاگرە كەو ھە؟ بۆيە رازى نەبوون بچنە ناو ئاگرە كەو ھە، كاتى ئەو ھەوالە
كەيشتە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: (أما إنهم لو دخلوها لم يخرجوا منها، إنما الطاعة
في المعروف)^{۱۰۶} واتە: ئەگەر ئەوانە بچوايە نەتە ناو ئاگرە كەو ھە ئەوا لىي دەرنەدە چوون،
بەلكو گوپراپە لى لە چاكە دايە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (لا طاعة لمخلوق
في معصية الخالق)^{۱۰۷} واتە: (گوپراپە لى بۆ ھىچ دروستكراوتىڭ نىيە لە سەرپىچى خوادا).

۱۰۶ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۰۸۵) ومسلم (۱۸۴۰) .

۱۰۷ / سبق تخریجه .

خوای گه‌وره ده‌ریاره‌ی دایک و باوک فه‌رموویه‌تی: (أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (۱۴) وَإِنْ جَاهَدَاكَ) واته: دایک و باوک (عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ (۱۵) لقمان) واته: که‌وایه (ئه‌ی مرؤف!) به‌رده‌وام سوپاسی من بکه له سه‌ر نیعمه‌ته‌کانم و سوپاسی باوک و دایکیشت بکه له سه‌ر نه‌و هه‌موو نه‌زیه‌ت و نازاره له پیناوی تودا چیشتوویانه، گپرانه‌وه‌شتان هه‌ر بۆ لای منه دوا‌ی زیندوو‌بوونه‌وه (۱۴) خۆ نه‌گه‌ر هه‌ولیشیانداو پینان داگرت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که شتی‌ک بکه‌ی به‌شهریک و هاویه‌شم، هیچ به‌لگه‌و زانیاریه‌کت پی نییه نه‌وسا گوپرایه‌لییان مه‌که‌و له‌دونیا‌دا له‌گه‌ل هه‌ردووکیاندا به‌شپوه‌یه‌کی چاک و په‌سه‌ند هاوه‌لی بکه‌و به‌رده‌وام هه‌ر پینگه‌ی نه‌وه بگه‌ر به‌ره‌و من پینگه‌ی گرتۆته به‌ر و که‌پاوه‌ته‌وه بۆ لام (۱۵).

به‌لام مانای نه‌وه نییه نه‌گه‌ر کاربه‌ده‌ست فه‌رمانی کرد به‌سه‌رپیچی به‌رگی گوپرایه‌لی داده‌مالی، به‌لام گوپرایه‌لی ناگرت له‌و سه‌رپیچیبه‌دا، گوپرایه‌لی نه‌وده‌مینی و به‌رده‌وامه له‌شتیکدا سه‌رپیچی نه‌بیته، نه‌مه مانای نه‌وه‌یه که (گوپرایه‌لی بۆ هیچ دروستکراویک نییبه له‌سه‌رپیچی دروستکاردا) بۆیه ناگوترت: خوای گه‌وره فه‌رمانی کردوه به‌گوپرایه‌لی کاربه‌ده‌ستان و فه‌رمانی کردوه به‌چاکه کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا، به‌لام له‌چاکه‌دا نه‌ک له‌سه‌رپیچی خوا‌دا.

مه‌به‌ست له: (فلا يُشْهَد عَلَى أَحَدٍ وَلَا يُشْهَدُ لَهُ بِعَمَلٍ خَيْرٍ وَلَا شَرٍّ).

نه‌م مه‌سه‌له‌یه شایه‌تی دانه به‌سه‌ر که‌سیکی دیاریکراودا به‌به‌ه‌شت یان به‌ناگر، جا شایه‌تی به‌ه‌شت بۆ هیچ که‌سیکی دیاریکراو نادریت و شایه‌تی بۆ هیچ که‌سیکی دیاریکراو نادریت به‌ناگر، ئیلا به‌به‌لگه‌یه‌ک نه‌بی له‌قورئان یان له سوننه‌ت، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی به‌لگه‌یه‌ک نه‌بی نه‌ه‌لی به‌ه‌شته هه‌رچه‌نده پیاوچاکیکی ئیماندار بیته نه‌وا

شاھىتى بۇ نادىت، چونكى ئىمە نازانين كۆتايىبە كەى چۆن دەبى، ھەروھە سەرىپچىكار يان كافر ئىمە نالئىن ئەو لە ئەھلى ئاگرە، چونكى رەنگە تەوېبە بىكات و ئىمەش ئاگامان لىي نىبە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر موىت: (إن أحدكم ليعمل بعمل أهل الجنة فلا يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها وإن أحدكم ليعمل بعمل أهل النار حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة فيدخلها)^{۱۰۸} واتە: كەسىك لە ئىوھ كار دەكات بە كىردارى ئەھلى بەھەشت تاوھ كو ھىچ لە نىوانياندا نامىنى تەنھا بالئىك نەبى ئەمجار كىتبە كەى پىشى دەكە وىت و بە كىردەوھى ئەھلى ئاگر كار دەكات و دەچىتە ئاگرەوھ، ھەروھە كەسىك لە ئىوھ كار دەكات بە كىردارى ئەھلى ئاگر تاوھ كو ھىچ لە نىوانياندا نامىنى تەنھا بالئىك نەبى ئەمجار كىتبە كەى پىشى دەكە وىت و بە كىردەوھى ئەھلى بەھەشت كار دەكات و دەچىتە بەھەشتەوھ).

كە واتە كارو كىردەوھە كان بە پىشى كۆتايە كەبەتى، كۆتايىبە كانىش ھىچ كەسىك نازانىت تەنھا خوا نەبى كە ئاگادارو زانايە بەھەموو غەببە كان، بەلام لە ئەنجامى سەرىپچىكاران دەترسىن و تەك دەكەيت بۇ گوپرايە لان بەلام جەزمى ناكەين، بەلكو تەكامان ھەبە بۇ گوپرايە لان و جەزمى ناكەين و لە ئەنجامى سەرىپچى سەرىپچىكاران دەترسىن و جەزمى ناكەين، ئەمە بە نىسبەت كەسى دىارىكراوھە، بەلام بە نىسبەت كىشتى بەوھ ئەو جەزمى ئەوھ دەكەين ئىمانداران لە بەھەشتدان و جەزمى ئەوھ دەكەين بى باوھ پان لە ئاگردان، خوائ گەورە دەربارەى ئاگر دەفەر موىت: (أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ (۱۳۱) آل عمران)، ھەروھە دەربارەى بەھەشت دەفەر موىت: (أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) آل عمران) ئەمە بە پىشى كىشتى بە، بەلام وھكو تەكە كان و دىارىكراوھە كان ئەوھ دەگىر دىرتەوھ بۇ

لاى خوا، بەلام بەپىي پوالتىيان مامەلەيان لەگەلدا دەكەين، مامەلە لەگەل ئەھلى
 گوپرايەلدا دەكەين بەپىي ئەوھى لامان ئاشكرايە، مامەلە لەگەل ئەھلى سەرىپچىدا
 دەكەين بە پىي ئەوھى ئاشكرايە لامان، ئىمە حوكم تەنھا بەپوالت دەدەين، نەك
 لەسەر ئاكام و كۆتايى چونكە ئەو بەدەستى خوايە.

﴿۳۹﴾ نوسەر دەلئیت: (والرجم حق) واتە: ڤەجم کردن حەققە.

ڤافە /

خوای گەورە چەند شتئىكى حەرام كىردوھ لە بابەتى شەرەف و ناموسداو
لەمامە لەداو جگە لەوھ، ئەم حەرامكراوانە دەكرئتە چەند بە شئىكەوھ:--

چەند حەرامكراوئىكى گەورە .

چەند حەرامكراوئىكى بچووك .

ئەمجار بە پئى سزاكەى لەسەر ئەو كەسەى ئەنجامى دەدات دەكرئتە سئى

بە شەوھ:--

بە شى يەكەم: چەند حەرامكراوئىك خوای گەورە سزايەكى ديارىكراوى بۆ داناوھ،
پئى دەگوتئیت سنورەكان (الحدود)، ناوى لئى نراوھ (الحدود) كە لە (الحد) ھوھ ھاتووھ
بەماناى (المنع) واتە: ڤىگرتن، چونكە ئەم سزايانە ڤئى لەخاوەنەكەى دەكرئت
بەكەوتنە ناو سەرپئىچىبەوھ .

بە شى دووھەم: چەند حەرامكراوئىك خوای گەورە سنورى (حدود) ى بۆ دانەناوھ بەلام
سەرزەنشت (تعزير) ى تئىدايە ئەمەش خراوھتە دەستى كارىبە دەست، بە شئىوھ يەك خۆى
پئى باش بئت و ببئتە ھۆى ئەوھى لئى دووربەكە وئتەوھ، پئى دەگوتئیت: سەرزەنشت
(التعزير) ئەوئش بە ماناى (التأديب) دئت .

بە شى سئى يەم: ئەوھى حەدو تەعزيرى تئىدا نئىبە لە حەرامكراوھكان، بەلكو
ھەڤەشەو تۆرەبوون و لەعنەت و ئاگرى تئىدايە، جگە لەوانە لەچۆرەكانى ھەڤەشە،
وھكو خواردنى سوو و قومار و جگە لەوانە، ئەمە ھەڤەشە يەكى توندى تئىدايە،
ھەركە سئى ئئمان لە دئىدا ھەبئت ئەوا لئى دوور دەكە وئتەوھ، ھەركە سئىك ئئمان لە دئىدا

نەبىت يان ئىمانى لاواز بىت ئەوا لىپرسىنە ۋە سزا لە پىشېتى لەدوا پۇژدا، خىواى گەورە خۇى ئەو ھەرامكراوانەى ھەرامكردوۋە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (إن الله تعالى فرض فرائض فلا تضيعوها وحرم أشياء فلا تنتهكوها وسكت عن أشياء رحمة بكم غير نسيان فلا تسألوا عنها)^{۱۹}.

لەو ھەددانە ھەدى زىنايە، زىناش برىتیبە لە ئەنجامدانى كارىكى خراپە لەپىگەى دامىنېكە ۋە بۆى ھەلال نىبە، ئەو زىنايە، ئەنجامدانى كارى خراپە لەدامىنەكانە ۋە خىواى گەورە ھەرامى كردوۋە، تەنھا لەپىگەى گىرى بەستىكى شەرىعى و دروستە ۋە نەبىت، خىواى گەورە دەفەرموئىت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۲۹) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۳۰) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۳۱) المعارج) واتە: ئەوانەى داوئىنى خۇيان دەپارىژن لەھەرام (۲۹) جگە لەژنەكانىيان، يان لەكەنەزەكەكان (۳۰) ئىنجا ئەو ھى جگە لەو ھەزەرى و ئەو كارە بىكات، ئەوانە دەست درىژىكارن و خۇيان پانواندوۋە بۆ سزای خوا (۳۱).

واتە ئەوانەى لەھەلالە ۋە لادەدەن بۆ ھەرام، جا ھەر كەسىك تووشى زىنا ھات ئەوا دوو بەشە:—

يان كەسىكى عازەبە ۋە لەپىش ئەو ۋە زنى نەھىتاۋە بەپىگەى شەرىعى بىپارىژى، ئەو ۋە عازەبە، ئەمەش سزاكەى ئەو ھى سەد جەلدەى لى بدرى، خىواى گەورە دەفەرموئىت: (الرَّائِيَةُ وَالرَّائِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲) النور) واتە: ئەو كەچ و كوپەى زىنا و شەروال پىسى ئەكەن دەبى لە ھەرىبەكەيان سەد جەلدە (شەلاقى لى بەدەن، نابى بەزەبى و نەرم و نىانى و سۆز بتانگىرى لە بەرامبەر ھەرىكە لەو دوانە ۋە لە

۱۹ / رواه الطبراني وابن جرير والدارقطني والحاكم والبيهقي وحسنه النووي في رياض الصالحين .

راپہ پاندنی حوکمی خوادا، ٹہگر ٹیوہ باوہ پرتان بہ خوا و بہ روژی دواپی ہہیہ جا بؤ
 نہوہی ٹہو دوانہ پتر ٹیشیان پی بگات و خہ لکیش پہند و ہرگرن با کومہ لیٰ لہ برواداران
 نامادہی سزاکہ یان بین و بیبینن).

لہ سوننہ تدا ہاتوہ (نامؤ) دہ کریت واتہ لہ و شارہ دوور دہ کریتہ وہ ٹہو کارہی
 تیتیدا ٹہ نجامداوہ بؤ شاریکی تر، بؤ ماوہی یہ ک سال، پیغہ مہری خوا (ﷺ)
 دہ فرمویت: (البکر بالبکر جلد مائة و تغریب عام)^{۱۱۰} واتہ: عازب لہ گہ ل عازہ بدا لیدانی
 سہد جہ لڈہو دوور خستنہ وہی یہ ک سال).

کہ واتہ دوور خستنہ وہ کہی جیگیرو سابتہ لہ سوننہ تدا، بہ لام جہ لڈہ ٹہوہ سابت و
 جیگرہ لہ قورٹاندا و زانایان یہ کدہ نگن لہ سہر جہ لڈہو زوریہ شیان یہ کدہ نگن لہ سہر
 دوور خستنہ وہ، ٹہمہ حددی کہسی عازہ بہ.

بہ لام (الثیب): ٹہویش ٹہو کہ سہیہ لہ پیشدا بہ پریگای شہری ژنی ہیناوہ، بہ ہاو
 قہ درو حورمہ تی نامووسی زانیوہ ٹہوا ٹہم کہ سہ بہ ردباران دہ کریت تا مردن، ٹہمہ ش
 سابتہ لہ قورٹاندا کہ وشہکانی (لفظی) نہسخ کراوہ تہوہ بہ لام حوکمہ کہی ماوہ،
 ہہرہ کو چؤن عومہر لہ سہر مینبہرہ کہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموویہ تی: (نزلت
 آية الرجم فوعیناها وحفظناها ورجم رسول الله وأخشی إن طال بالناس زمان أن يقولوا: ما نجد
 الرجم في كتاب الله ألا إنه في كتاب الله)^{۱۱۱} ناماژہ بؤ ٹہو ٹایہ تہ دہ کات کہ خواپی گہورہ
 فرموویہ تی: (الشیخ والشیخة إذا زنيا فأرجموها البتة نکالا من الله والله عزیز حکیم)^{۱۱۲} ٹہم

۱۱۰ / أخرجه مسلم (۱۶۹۰) .

۱۱۱ / رواه البخاری ومسلم .

۱۱۲ / أخرجه مسلم (۱۶۹۱) .

قورئانه وشه‌کانی نه‌سخ کراوه‌ته‌وهو حوکمه‌که‌ی ماوه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) په‌جمی کردوه و فه‌رمانی‌شی به‌په‌جم کردوه، موسلمانان په‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه، هیچ که‌سیک ناکوک نییه له‌م مه‌سه‌له‌دا ته‌نھا نه‌هلی بیدعه نه‌بیته که هیچ بایه‌خ به ناکوکي نه‌وان نادریت وه‌کو خه‌وارییج.

جا (به‌رده‌باران کردن) سابته له‌قورئان و سوننه‌تی وتنو کرداری (قولي و فعلي) مه‌روه‌ها به (إجماع) په‌کده‌نگی زانایان، هر که‌سیک نکولی لی بکات نه‌وا کافره، چونکه نه‌و که‌سه خواو پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) (إجماع) ی موسلمانانی به‌درؤ‌خستوته‌وه، جا (به‌رده‌باران کردن) سابته هیچ ریگای قسه‌کردنی تیدا نییه، بویه لی‌ره‌دا دانهر فه‌رموویه‌تی: (الرحم حق) نه‌مه به‌شیکه له‌عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه وه‌کو وه‌لامدانه‌وهو په‌ددی بیدعه‌کاران که نکولی له به‌رده‌باران کردن ده‌کن به‌بی زانیاری، به‌بی چاوپوونی له‌به‌ر نه‌فامی خویان، خویان کردوه‌ته نه‌وه‌ی زانان، پشتیان به‌عه‌قل و فیکری خویان به‌ستوه، نه‌وانه بایه‌خ به ناکوکیه‌که‌یان نادریت و ته‌ماشای قسه‌کانیان ناکریت، په‌نگه که‌سیکی نه‌فام بانگه‌شهی زانیاری و لی‌کولینه‌وه ده‌کات و ده‌لایت: - نه‌م بابه‌ته جیاوازی تیدایه، بویه پیی ده‌گوتریت نایه هه‌موو جیاوازییه‌ک بایه‌خی پیی ده‌دریت؟! چونکه چه‌ندین جیاوازی هه‌یه بایه‌خی پیی نادریت و گویی لی ناگیریت، په‌کیک له‌وانه نه‌م جیاوازییه‌یه، بویه شاعیر ده‌لایت:-

ولیس کل خلاف جاء معتبراً إلا خلافٌ له حظ من النظر

مه‌سه‌له‌که بریتی نییه له‌بانگه‌شهی جیاوازی، به‌لکو مه‌سه‌له‌که: بریتییه له لی‌کولینه‌وهو ساغکردنه‌وه‌ی و په‌یوه‌ست کردنی به‌به‌لگه‌وه، جا هه‌رکه‌سیک ناکوک بوو له‌گه‌ل به‌لگه‌دا نه‌وا نه‌یاره (مخصوم) هو هیچ عیبره‌ت له‌و جیاوازییه‌دا نییه و بایه‌خی پیی نادریت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۵۹) النساء) واتە: ئەگەر لە شىتەيدا كىشە و ناكۆكىتان بوو جا بىگىرنەوہ بۆ لای خواو پەيامبەر (ﷺ) واتە: با تەنھا قورئان و سوننەت داوەر و حەكەمتان بن، ئەگەر باوہ پرتان بە خواو بە رۆژى دوايى ھەيە دەبى ئاوابىت، ئەو گىزانەوہى كىشە و ھەرايە بۆ لای قورئان و سوننەت جوانترو چاكترە بۆتان چاكترين رەفتارىشە بۆ داھاتوتان).

لەسەر ئەو جىاوازيە نامىنين بەلكو دەگە پىنەوہ بۆلای بەلگە لەبەر ئەو ئايەتەى دەفەر مويىت: (فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۵۹) النساء) بۆيە لەم كىتیبە باسى مەسەلەى پەجمى كردوہ ھەرچەندە كىتابەكە كىتابىكى عەقىدەيە، چونكە پىويستە باوہ پەجم كردن بكەين، ھەركەسىك نكۆلى لى بكات ئەو كوفرى كردوہ، جا ئەمە دەقىكە لەسەر ئەوہ و پەدى بىدعەكارانە، ئەوانەى نكۆلى لە پەجم دەكەن.

﴿٤٠﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والمسح علی الخفین سنة).

واته: مه‌سح کردن له‌سهر هه‌ردوو خوف سوننه‌ته.

رافه /

مه‌به‌ست له: (والمسح علی الخفین سنة).

ده‌قیکی هیتاوه‌ته‌وه له‌سهر ته‌م مه‌سه‌له‌یه، هه‌رچه‌نده ته‌م مه‌سه‌له‌یه مه‌سه‌له‌یه‌کی فیه‌یه، چونکه په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌گه‌لّ عه‌قیده‌دا، جا هه‌رکه‌سیک مه‌سح کردن له‌سهر هه‌ردوو خوف ئینکار کرد ته‌وا له‌ته‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ ده‌رچوو و جیا‌وا‌زو نا‌کۆکه له‌گه‌لّ عه‌قیده‌ی راست و دروست‌دا، چونکه مه‌سح کردن له‌سهر خوف سابته له‌په‌غه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) له‌چه‌ندین فه‌رموده‌وه ده‌گاته‌پله‌ی (الم‌تواتر).

(والمسح علی الخفین) پوخسه‌ته، کارکردن به‌پوخسه‌ت سوننه‌ته، به‌به‌لگه‌ی ته‌و فه‌رموده‌یه ده‌فه‌رموئیت: (إن الله یحب أن تؤتی رخصه‌ کما یکره أن تؤتی معصیته)^{۱۱۳} واته: خ‌وای گه‌وره‌په‌ی خ‌وشه‌پوخسه‌ته‌کانی ته‌نجام بدرئیت هه‌روه‌کو چ‌ون‌په‌ی ناخ‌وشه‌سه‌رپه‌چیه‌کانی ته‌نجام بدرئیت).

جا مه‌سح کردن له‌سهر هه‌ردوو خوف و مه‌سح کردن له‌سهر ته‌وه‌ی جیه‌گای خوف ده‌گره‌ته‌وه وه‌کو (گ‌وره‌وی) ته‌وه سابته له‌سوننه‌تی په‌غه‌مبه‌ری خ‌واوه (ﷺ)، هیه‌ک‌سه‌ی جیا‌وا‌ز نییه له‌م بابه‌ته‌دا ته‌نها (الرافضة) نه‌بیت، به‌ل‌کو ئه‌سپاتی مه‌سح کردنیان له‌سهر هه‌ردوو په‌ی کردوه، جا هه‌ردوو په‌ی لای (الرافضة) نا‌ش‌و‌ردرئیت به‌ل‌کو به‌سه‌ریاندا مه‌سح ده‌کرئ به‌به‌لگه‌ی ته‌و ئایه‌ته‌که ده‌فه‌رموئیت: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ) به‌(کسره) له‌وشه‌ی (أرجلکم) (الی‌الکعبین)، (الکعبان) لای ته‌وان ته‌و

۱۱۳ / صحیح: أخرجه أحمد (۱۰۸/۲) وابن خزيمة في (صحیحه) (۲۰۲۷) وابن حبان في (صحیحه) (۲۷۴۲)

و‌صححه‌ الشیخ‌ الالبانی فی (صحیح‌ الجامع) (۱۸۸۵) .

(الكعبان) ە ناسراوو ديارە نيبە لە خوارەو ەى پى، بە لكو (الكعبان) لای ئەوان دەكە ویتە خوارەو ەى شوینى بەستنى قەیتانى پیللو، ئەویش پاژنە یە وپشتى قاچەكانە، ئەمە مانای (الكعب) ە لای (رافضة) ئەویش ئەو (كعب) ە نيبە لای ئەهلى سوننە و جەماعە یە .

هیچ بەلگە یە ك نيبە لە خویندەو ە بە (كسرة) لە ئایە تەكە دا چونكە خویندەو ە مەشهورە كە (نصب) ە واتە (فتحة) یە، (وَأَرْجُلَكُمْ) (عطف) كراو ە تە سەر (فَأَغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ) خویندەو ە بە (كسرة) لە بەر (المجاورة) یە واتە: (هاوسیتی) لە گەل ئەو ئایە تە دا كە دەفەر مویت: (وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ) بە بەلگە ی ئەو ەى پیتغە مبهرى خوا (ﷺ) ەردوو پى دەشۆردو مەسحى نە دەكرد تەنھا لە سەر ەردوو خوف نەبوایە .

﴿۴۱﴾ نوسه ده‌لیت: (وتقصیر الصلاة في السفر سنة).

واته: کورتکردنه‌وهی نویژ له‌سه‌فهدا سوننه‌ته.

پافه /

له‌پوخسه‌تانه‌ی شهرح هیناویه‌تی وه‌کو ئاسانکارییه‌ک بق به‌نده‌کانی و لادانی
 حه‌ره‌ج له‌سه‌ریان: کورتکردنه‌وهی نویژه له‌سه‌فهدا، ئه‌ویش بریتییه له‌کورتکردنه‌وهی
 نویژه چوار رکاتییه‌کانه، ئه‌مه‌ش به‌ده‌قی قورئانی پیروژ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:
 (وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ) واته نه‌گه‌ر سه‌فه‌رتان کرد (فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ
 الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا (۱۰۱) النساء) پوالتی ئایه‌ته‌که وادیاره
 کورتکردنه‌وه دروست نییه ته‌نهما له‌حاله‌تی ترسدا نه‌بیته، ئه‌م ناروونیه نه‌ما، چونکه
 پرسیار کرا له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): (ما بالنا نقصر وقد آمانا؟ قال: (تلك صدقة تصدق
 الله بها عليكم، فاقبلوا من الله صدقته)^{۱۱۴} هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌هه‌موو
 سه‌فه‌ره‌کانیدا نویژی کورت ده‌کرده‌وه، نویژی چوار رکاتییه‌کانی ده‌کرده دوو پرکات،
 ئه‌مه سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ)، هه‌ر که‌سیک نویژه‌که (إتمام) بکات ئه‌وا (إتمام) یش
 دروسته به‌لام جیاوازی له‌گه‌ل چاکتردا کردوه.

جا کورتکردنه‌وهی نویژ پوخسه‌ته هه‌ر که‌سیک ویستی لآ بیته ئه‌نجامی ده‌دات
 ئه‌ویش چاکتره، هه‌ر که‌سیک ویستی لآ بی وازی لآ ده‌هینی و (إتمام) ده‌کات ئه‌وا هیچ
 حه‌ره‌جیکی له‌سه‌ر نییه له‌وه‌دا، چونکه (الانتمام) ئه‌صله، نووسه‌ری ئه‌م کتیبه باسی
 ئه‌وه‌ی کردوه چونکه وه‌رگرتنی پوخسه‌ته شه‌رعییه‌کان له‌مه‌سه‌له عه‌قیده‌کانه،
 ئه‌مه‌ش په‌ده بق ئه‌و که‌سه توندپه‌وانه که‌وا پوخسه‌ته شه‌رعییه‌کان وه‌رناگرن.

﴿۴۲﴾ نوسەر دەئیت: (والصوم في السفر من شاء صام ومن شاء أفطر).

واتە: پۆژوگرتن لەسەفەردا ھەر كەسێك ویستی لى بى پۆژودەگرتت و ھەر كەسێك ویستی لى بى دەیشكینى (پۆژوو ناگرتت).

پاڤە:

لەو پوخسەتانەى خۆى گەورە پوخسەتى بەندەكانى خۆى داوھ، پۆژونەگرتنە لە (رمضان) دا لەسەفەردا، ئەویش پوخسەتە، ھەر كەسى بیهوى پۆژوناگرتت و ھەر كەسى ویستی لى بى دەىگرتت، ئەگەر پۆژووى گرت ئەوا پۆژووەكەى دروستە، چونكە یەكێك لەھاوھەلان پرسیارى لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) كرد كەوا ئەو بەھیزەو توانای پۆژوو گرتنى ھەيە لەسەفەردا؟ جا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئیزنى پيدا بە پۆژوو گرتن لەسەفەردا^{۱۱۵}، ئەو پوخسەتە، پوخسەتیش جى بەجى كردنى (واجب) نییە، بەلكو جى بەجى كردنى چاكترە وەكو ئەو دواى پوخسەتەكانى تر، ئەگەر كەپاىوھە بۆ ئەصلەكە و پۆژووەكەى گرت ئەوا ئاساییە خۆى گەورە دەفەرمویت: (فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ) البقرة/۱۸۵ واتە: ھەر كەسێكتان مانگی رەمەزانى بەسەرھات دەبى بە پۆژو ببى ئینجا ئەو كەسەشتان نەخۆش و لەش بەبارە، یا لەسەفەرە و پۆژووارە و پۆژووەكەشى دەشكینى دەبى لە پۆژانى دیکە دا چەند پۆژىكى تر بەقەزا بیگرتتەوھ).

ھەر وھا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەفەرەكانیدا پۆژووى نەدەگرت (بە پۆژوو نەدەبوو)^{۱۱۶}.

۱۱۵ رواه مسلم .

۱۱۶ / رواه البخارى ومسلم .

﴿۴۳﴾ نوسهر ده‌ئیت: (ولا بأس بالصلاة في السراويل).

واته / نوپژکردن به‌ده‌رپیوه (شه‌رواله‌وه) ئاساییه و دروسته.

(السراويل) وشه‌یه‌کی تاکه، نه‌وه‌ش شتیکی ئاشکراو ناسراوه، نه‌و شته‌یه له‌به‌ر

ده‌کریت له‌سه‌ر عه‌وره‌ت، نه‌وه‌ش ده‌دوریت به‌ نه‌ندازه‌ی خواره‌وه‌ی جه‌سته.

ده‌ئیت: نوپژ دروسته به‌شه‌رواله‌وه نه‌مه به‌نیسه‌به‌ت پیاوانه‌وه، چونکه عه‌وره‌تی

پیاو نیوان نه‌ژنوو ناوکیه‌تی، شه‌روالیش نه‌وه داده‌پۆشی، جا نه‌گه‌ر نوپژی کرد

به‌شه‌روالیکه‌وه نیوان ناوک و نه‌ژنوی داپۆشی نه‌وا نوپژه‌که‌ی دروسته.

به‌لام ئافه‌رت هه‌مووی عه‌وره‌ته ته‌نها روومه‌تی نه‌بیته‌ نه‌گه‌ر پیاوانی نامه‌حپه‌می لا

نه‌بیته.

جا نه‌گه‌ر به‌پشته‌ماله‌وه نوپژی کرد چاکتره له‌شه‌روال، یان نه‌گه‌ر به‌قه‌میسه‌وه

نوپژی کرد نه‌وا چاکتره له‌شه‌روال، چونکه نه‌وه جوانتره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:

(يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ) الاعراف/ ۳۱) واته: نه‌ی پۆله‌کانی ئاده‌م

! هه‌رکه ده‌چنه مزگه‌وت جل و به‌رگی جوان و پاک و خاوین له‌به‌ر بکه‌ن).

واته: له‌کاتی هه‌موو نوپژیکدا، (الزینه) هه‌روه‌کو شیخ الاسلام ده‌فه‌رمویت: — له‌وه

گشتگیرتره ته‌نها عه‌وره‌ت داپۆشیته^{۱۱۷}.

^{۱۱۷} / نه‌مه ولامی هه‌ندی له‌گروپی شیعه‌یه که وا ده‌بینن دروست نییه به‌ده‌رپیوه (شه‌رواله‌وه) نوپژ بکریت .

﴿۴۴﴾ نوسەر دەئىت: (والنفاق أن يظهر الإسلام باللسان ويخفي الكفر بالضمير).

واتە / (النفاق) برىتييه لە ھەى بە زمان ئىسلام دەر خات و لە ناخیدا كوفر بشارىتە ھە .
پاڤە /

النفاق / برىتييه لە دەر خستنى چا كە و شار دىنە ھەى خراپە ، ئە وىش دە كرىت بە دوو بە شە ھە :-

جوۆرى يە كە م : نفاق اعتقادي (دوو پرووى لە بىر و با ھەردا).

ئە مە ش كوفرى كە ھە ھە ، كە سى دوو پروو لە كافر ئىكى ئە صلى خراپتەرە ، چونكە كافرئى ئە صلى دە زانئى و دە ناسرئى ئە و كافرە و ئە و كە سىكى دوژمنە ، بە لام كە سى دوو پروو مو سەلمانان دە خە لە تىنى ، وا دەرى دە خات ئە و لە وانە كە چى ئە و دوژمنئى ئە وانە ، وا دەرى دە خات مو سەلمانە كە چى ئە و كافرە ، (يُجَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ (۹) البقرة) واتە : ئە وانە بە نىازى خۆيان دە يانە ھەى فەل و تە لە كە لە كە ل خوادا و ئە و كە سانە دا بكن بپروايان ھە ناو ھە بە لام لە راستىدا تە نا ھە لە كە ل خۆيان فەل و فەرە ج ئە كە ن و زىانە كە شى ھە ر بۆ خۆيان ئە كە پرىتە ھە و تە نا خۆيان دە خە لە تىنن لە حالئى كدا ھە ستىش بە و راستىە نا كە ن).

بۆ يە خواى كە ھە ئە وانى خستتە پە لى خوارە ھەى ئاگر ، لە ژىرە ھەى بت پەرستان و كافران ، چونكە ئە وانە لە كافران خراپتەرن ، بۆ يە خواى كە ھە دە ربارە يان دە فە رموئىت : (هُم الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْ يُوَفَّكَوْنَ (۴) المنافقون) واتە : ھە ر ئە وانن دوژمن ، دە سا ئىو ھە ش ھۆ شيارو ئا كادارىان بن و خۆتان بپارىئەن لىيان ، خوا بىيان كوئى ، لە ناويان بە رىت ، چۆن لە پى ھە ق لائە درىن ؟ !).

جا (النفاق الاعتقادي) ئە و (نفاق) ھە كە ھە رگىز ئىمان لە كە لىدا كو نابىتە ھە .

جۆرى دووھم / (النفاق العملي) (دووپوويى كردارى).

دووپوويى كردارى ئەو (نفاق) ھىبە كەوا كەسەكە لە پۈللەت و ناخەو ھەدا ئىماندارە، بەلام چەند ئاكارىك لە ئاكارەكانى دووپووانى لى دەوھ شىتەو ھە، دەبىتە ھۆى ئەو ھى ئىمانەكەى كەم دەكاتەو ھە پەشەبەكەى توندى لەسەرە، بەلام لە ئىسلام دەرى ناكات، پىي دەگوتىت دووپوويى كردارى و پىي دەگوتىت دووپوويى بچوك، نمونەى ئەو ھى لە فەرموودەكەى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) ھاتوھ: (أربع من كن فيه كان منافقا خالصا، ومن كانت فيه خصلة منهنها كان فيه خصلة من النفاق حتى يدعها: إذا حدث كذب وإذا وعد أخلف وإذا أؤتمن خان، وإذا خاصم فجر) ^{۱۱۸} واتە: چوار ئاكارو رەوشت ھەن ھەركەسى تىيدا بوو ئەو دووپوويەكى روونە، ئەگەر ھەركەسىك ئاكارىكى تىدا بوو ئەو ئاكارىكى لە دووپوويى تىدا بە تاكو وازى لى دەھىتى: ئەگەر قەسەبەكى كرد درۆ دەكات و ئەگەر بە ئىتتىكى دا ئەو بەسەرى نابات و ئەگەر سپاردەبەكى پى سپىردرا ئەو خىانەتى لى دەكات و ئەگەر دوزمنايەتى و نەيارىتى كەسىكى كرد ئەو لە راستى لا دەدا).

جا ئەم ئىماندارە پەنگە دووپوويەكى كردارى لى بوھ شىتەو ئەو لە بەر كە مكرد نەو ھى ئىمانەكەبەتى و شايستەى ئەو ھە پەشەبەكەى، بەلام بەو لە دىن دەرناچىت.

ئەم دووپوويە برىتیبە لە پىا كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە ھاوھلانى لى دەترساو ناوى لى ناوھ شىركى بچوك، دەفەرموئىت: (إن أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر، قالوا: و ما الشرك الأصغر، يا رسول الله؟ قال: الرياء، يقول الله عز وجل يوم القيامة إذا جزى الناس بأعمالهم: اذهبوا إلى الذين كنتم تراءون في الدنيا، فانظروا هل تجدون عندهم جزاء) ^{۱۱۹}

۱۱۸ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۴) ومسلم (۵۸) .

۱۱۹ / صحيح : أخرجه أحمد (۴۲۸/۵) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۵۵۵) .

واتە: ئەو شتەى لە ھەموو شتەىكى زىياتر لىتى دەترسم لىتان شىركى بچووكە، وتیان: ئايە شىركى بچووك چىبە ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرمووى: رىايە، خىواى گەورە لە رۆژى قىيامەتدا كاتى پاداشتى خەلكى دەداتەو بە كەردەو كەنىان دەفەرمووت: بىرۆن بۆ لای ئەو كەسانەى رىاتان بۆيان دەكرد لە دونىادا، تەماشاشا بىكەن بزانن ھىچ پاداشتىكتان لايان دەست دەكەوتت).

دەفەرمووت: (ألا أخبركم بما هو أخوف عليكم عندي من المسيح الدجال؟ قالوا: بلى، قال: الشرك الخفي، يقوم الرجل فيصلي فيزين صلاته لما يرى من نظر رجل إليه)^{۱۲} واتە: ئايە ھەوالتان پى بىدەم بەوھى لىتى دەترسم تووشتان بىت زىياتر لە مەسىحى دەججال؟ وتیان: بەلى، فەرمووى: شىركى شاراوھ، كەسەىك ھەلدەستى نووت دەكات و نووتەكەى دەپازىننەتەو لە بەر ئەوھى كەسىكىتر تەماشاشا دەكات.

ئەگەر لای خەلكى نووت بكات ئەو نووتەكەى دەپازىننەتەو، ئەگەر لەمالەكەيدا نووت بكات يان لەجىگايەكى شاراوھدا ئەو دەنووك دەدا لەزەو بىبەكە لەنووتەكەيدا، ئەمە ئەو جۆرە ھاوھەلان لىتى دەترسان تووشى بىن بە توندترین شتوھ، جا ھىچ كەسەىك نىبە لىتى نەترسى و لەوھ نەترسىت تووشى بىت، بۆيە دەلەين: (لا يخافه إلا مؤمن ولا يأمنه إلا منافق) واتە: لىتى ناترسىت تەنھا ئىماندار نەبىت و لىتى تەئىمىن نىبە تەنھا كەسى دوو پوون نەبىت) جا كەسى مۇسلمان لەخۆى دەترسى تووشى ئەو (نىفاق) ھە بىت كە ئەویش دوو پوونى بچووكە.

مەبەست لە: (والنفاق أن يظهر الإسلام باللسان ويخفي الكفر بالضمير).

ئەمە پىناسەى (نفاق الاعتقادي) يە ئەویش (نفاق) ى گەورە، ئەمەش ئىمان لەگەلەيدا كۆ نايىتەو ھەو لەكەسى ئىماندار ھەو ھەرگىز ناوھەشەتەو، خىواى گەورە

لەسەرەتاي سورەتى (البقرة) دا خەلكى كردووۋەتە سى بەشەۋە ئىمانداران بەپوالەت و پەنھاندا و كافران بەپوالەت و پەنھاندا، و دوپوۋەكان كەئىسلام دەردەخەن لە پوالەتداو كوفردەشارنەۋە، ئەۋەتا خۋاي گەورە لە قورئاندا فەرموۋىەتى: (الم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۵) البقرة) واتە: (الم (۱) ئەم كەتتیبە (قورئان) بۆ كەسك تى بفقرى هېچ گومانىكى تىدا نىبە لە لاىەن خاۋە ھاتوۋە، نوورو رىنمايە بۆ موسلمانە پارىزگارەكان (۲) ئەوانەى بروايان بە گشت نەئىنى و ناديارەكان ھەيە، ۋەكو بەھەشت و دۆزەخ و فرىشتە و زىندوۋوۋونەۋە، بە راستى بە شىۋەيەكى تىروتەسەل و گشت كات لە كاتى خۆيدا نوپزەكانيان دەكەن و لەۋەش كردوومانە بە رىق و رۆزىيان لە رىگاي خىردا دەبەخشن و زەكاتى لى دەدەن (۳) ئەوانەى بروايان بە قورئان و كتتیبە ھەيە بۆ توۋ دابە زىنراۋە و بە و كتتیب و نامە ئاسمانيانەش پىش توۋ بۆ پىغەمبەران دابە زىنراۋن واتە تەورات و ئىنجىل و سحوفەكان، برواي بەھىزو يەقىنىشان بە رۆزى دواى ھەيە (۴) ئەوانە خاۋەنى ئە و پىنج سىفاتەن لەسەر ئە و رىگە و رىبازەن لە لاىەن پەروەردگارى خۆيانەۋە رىنمايكراون بوى ھەر ئەوانش رىگارو سەرفرازن (۵)).

ئەمە باسى ئىماندارانە لەپوالەت و پەنھاندا، بەلام بى باۋەپان بەپوالەت و پەنھانى دەربارەيان دەفەرموۋىت: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (۶) خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۷) البقرة) واتە: ئەوانەش خوا نەناس و بى باۋەپن ۋەك يەك واىە ئايا بيانترسىنى يان نەيانترسىنى، ھەر باۋەپ ناھىنن (۶) چونكە خوا مۆرى بەدبەختى بەسەر دل و گوياندا ناۋە و بەسەر

چاویشیان‌وه په‌رده‌یه‌ک هه‌یه هه‌ر بویه سزایه‌کی زۆر مه‌زن و گه‌وره‌شیان بۆ هه‌یه
(۷).

ئه‌مجار ده‌ریاره‌ی کۆمه‌لی سێیه‌م ده‌فه‌رمویت: (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ (۸) يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ
(۹) فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (۱۰) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا
تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ (۱۱) أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ
(۱۲) وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۳) وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ
إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (۱۴) اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ (۱۵) أُولَئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوْا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحَتْ بِحَاجَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ (۱۶) مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ
نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (۱۷) صُمُّ بَكُمْ
عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ (۱۸) البقرة) واته: له‌و خه‌ل‌کانه‌دا که‌سانیک هه‌ن ده‌لێن: باوه‌رمان
به‌خواو به‌رۆژی دوا‌یی هه‌یه که‌چی درۆ ده‌که‌ن و له‌راستیدا بره‌وان نیه‌یه به‌لکو
ده‌یان‌ه‌وی ئیوه‌ فریو بدن و ورده‌ ورده‌ لێتان نزیک ببه‌وه‌و له‌دێتان پیلان بگێرن و
بشێوی بخه‌نه‌ ناوتانه‌وه‌و ریزه‌کانتان تیک بدن بویه ده‌فه‌رموی: (۸) ئه‌وانه‌ به‌نیازی
خۆیان ده‌یان‌ه‌وی فیل و ته‌له‌که‌ له‌گه‌ل خواداو ئه‌و که‌سانه‌دا بکه‌ن بره‌وان هه‌تاوه
به‌لام له‌راستیدا ته‌نها له‌گه‌ل خۆیان فیل و فه‌ره‌ج ئه‌که‌ن و زیانه‌که‌شی هه‌ر بۆ خۆیان
ئه‌گه‌ر پێته‌وه‌و ته‌نها خۆیان ده‌خه‌له‌تێن له‌حالی‌که‌دا هه‌ستیش به‌و راستیه‌ناکه‌ن!
دیاره‌ هۆی بۆ هه‌ستیشیان هه‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌: (۹) دلایان ده‌ردو نه‌خۆشی و حه‌سوودی و
گومان و ناپاکی تیاده‌یه‌ جا خوا‌یش رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ ده‌ردو نه‌خۆشیه‌کانی زیاد کردن
جگه‌ له‌وه‌یش سزایه‌کی سه‌خت و ئیش پێگه‌یه‌نه‌ریان بۆ هه‌یه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ درۆیان کرد
به‌تایبه‌ت ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌یانگوت بره‌وامان به‌خواو به‌رۆژی دوا‌یی هه‌یه (۱۰) کاتی

پېيان بگوتىرى: گىرە شىۋىنى و ئاشوب و خراپەكارى لەم ولات و زەويىبەدا مەكەن دەلئىن: ئىمە ھەر چاكسازو پىكخەرى كارى چاك و باش بووينە (۱۱) و شىيار بن! بەپاستى ھەر ئەوانن موفسىدو خراپەكارو گىرە شىۋىن بەلام ھەست ناكەن (۱۲) كاتى پېيان بگوتىرى: دەسا ئىۋەيش وەكو ئەو مەردمە ئىماندارە ئىمان و باۋەپىكى راستەقىنە بىنن دەلئىن: جا ئايا ئىمەيش وەكو ئەو خەلكە گىل و نەفامانە بېروا بىنن؟! خەلكىنە چاك بزائىن! ئەوانن گىل و نەفامى راستەقىنە بەلام بەخۇيان نازائىن (۱۳) كاتى توشى ئەوانە دەبن باۋەپىان ھىتاۋە دەلئىن: ئىمەيش وەك ئىۋە باۋەپىمان ھىتاۋە و كاتىكىش دەگەنە لاي فەرماندە شەياتىنەكانىان دەلئىن: ئىمە لەگەل ئىۋەداين ئىمە ھەر گالتەيان پى دەكەين (۱۴) بەپاستى خۋاى بالادەست گالتە بەوان دەكات و مۆلتەيان دەدات تاپتر خۇيان بەدبەخت بكن و لە سەركىشى و لاپىسى خۇياندا سەرگەردان بن (۱۵) ئەو ناپاكانە ھىدايەت و پىنۋىنىيان بە پىيازى چەوت و گومپاى فروشت جا ئەو سەۋداۋ بازىرگانىيەيان سوود بەخش نەبوو قازانجىان لى نەكردو پىگەى بەختىارى و ھىدايەتەيان دەست نەكەوت (۱۶) نمونەى ئەو دوو پوۋە ناپاكانە وەك مەسەلەى كەسىكە بۇ خۇى خەرىكى ھەلگىرساندىنى ئاگرىك بىت، تارىپى پى دەرىكات ھەركە ئاگرەكە ھەلگىرساۋ دەۋرۋوبەرى پووناككردەۋە خوا پووناكىكەى بردن و كوژاندىيەۋە لەناۋ تارىكستاندا وىلى كردن و ھىشتىنەۋە دىارە ئىتر بەھىچ كلۋجى نابىنن (۱۷) كەپو لال و كوئىن ئىتر پەشىمانىش نابنەۋە و ناشتوانن بگەپىنەۋە (۱۸).

ئەمە ھەموۋى دەربارەى دوو پوۋەكانە، ئەۋىش چەند ئايەتتەكە.

مەبەست لە: (ويخفي الكفر بالضمير) (الضمير) ماناى ئەو شتەيە لە دلدا

دەبىشارىتەۋە.

﴿۴۵﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم بأن الدنيا دار إيمان وإسلام).

واتە: بزانه ئەم دونیا یە مالى ئیمان و ئیسلامە.

﴿۴۶﴾ (وأمة محمد ﷺ) فيها مؤمنون مسلمون في أحكامهم ومواريتهم

وذنابحهم والصلاة عليهم).

واتە: ئوممەتى محمد (ﷺ) تىیدا ئیماندارو موسلمانن لە ھوكمەكانیانو

میراتەكانو سەر بېرىنەكانو نوێژکردن لە سەریان.

﴿۴۷﴾ (ولا نشهد لأحد بحقيقة الإيمان حتى يأتي بجميع شرائع الإسلام

فإن قصر في شيء من ذلك كان ناقص الإيمان حتى يتوب واعلم أن إيمانه

إلى الله تعالى: تام الإيمان أو ناقص الإيمان إلا ما أظهر لك من تضييع شرائع

الإسلام).

واتە: شا یەتى ھەقیقەتى ئیمان بۆ ھیچ كەسێك نادەین تاكو ھەموو شەریعەتەكانى

ئىسلام جى بە جى ئەكات، ئەگەر لە ھەر شتێكدا كورتپەوى كرد ئەوا ئیمانی كەم

دەكاتەو تەكو تەو بە دەكات، بزانه ئیمانەكەى بۆ خۆى گەرە: ئیمانێكى تەواو بە

ئیمانێكى نوقسانە، ئیلا ئەو نەبى شتێكى لى بوە شتێتەو ئیسلامەكەى لە دەست

بدات (ئىسلامەكەى پوچەل بكاتەو).

رافە /

مە بەست لە: (واعلم بأن الدنيا دار إيمان وإسلام).

واتە ئىسلام و ئیمان لە دونیادا كە مال و خانەى كار كەردنە، بە لام لە دوا پۆژدا ئەو

خانەى سزاو پادا شتە، جا ئىسلام و ئیمان لە دونیادا دەبیت، بە لام ئەگەر كەسێك

لەسەر جگە لەئىسلام و ئىمان مرد ئەوا كافرەو هېچ سوودى نىيە ئەگەر لەپۆژى قىامەتدا ئەوەى كوفرى پى كىردووە بىنى ئىمانى پى بەئىنى يان خۆزگەى گەپانەو بەخوازىت و داوا لەخواكەى بكات بگەرپتەو بە دۇنيا بۆ ئەوەى ئىمانى پى بەئىنى، خۆى گەورە دەفەرموئىت: (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يُقْفَوْنَ عَلَى النَّارِ قَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۷) الانعام) واتە: ئەگەر ئەو كاتە ھاوبەشدا نەرهكان بىنى لەبەرامبەر ئاگرادا پراگىراو و بەندكراون، ئىنجا لەو پۆژەدا ئەئىن: ئاى خۆزگە جارى تر دەگىپراينەو بە دۇنيا و بەبەلگە و نىشانەكانى پەروەردگارمان كافر بى باوەر نەدەبووین و لەبىروادار دەبووین).

ئىسلام و ئىمان جىاوازى لەئىوانىاندا ھەيە، چونكە دىن لەسى پلە پىك ھاتوہ: -

يەكەم: ئىسلام.

دووەم: ئىمان.

سى يەم: ئىحسان.

ھەرەكو لە فەرموودەكەى (جبرىل)دا ھاتوہ و فراوانترىيان ئىسلامە، چونكە ئىسلام برىتیبە لە تەسلىم بوون و ملكە چىبوون لەپوالەتداو پەنگە لەناخ و پەنھاندا ئىماندار بىت و پەنگە دوو بوو بىت و لەپوالەتدا تەسلىم بوو بىت، لەناخدا كافر بىت.

بەلام (منافق) ئىمانى نادىتە پال، بەلكو كەسى تەواو ئىمان و كەم ئىمان دەگرىتەو، جا ئەگەر باسى ئىسلام و ئىمان پىكەوہ كرا ئەوا مەبەست لە ئىسلام: حوكمە ديارەكانەو مەبەست لە ئىمان حوكمە پەنھانەكانە ھەرەكو لە فەرموودەكەى (جبرىل)دا ھاتوہ: (الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت) واتە: ئىسلام ئەوەيە شاپەتى بەدەيت كەوا جگە لە (الله) ھېچ خۆايەكى تر نىيە شاپەنى پەرستەن بىت و (محمد) یش (ﷺ) نىردراوى

خوایە و نوێزەکانت بە رێک و پێکی ئەنجام بەدەیت و زەکاتى مالهکەت بەدەیت و رۆژووی مانگی رەمەزان بگريت و حەجى مالى خوا بکەیت).

ئەمە کارە ئاشکراکانە، فەرمووی: (أخبرني عن الإيمان؟) قال: أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وأن تؤمن بالقدر خيره وشره) ^{۱۲۱} واتە: فەرمووی: ئەى پيتم بلى نيمان چييه؟ ئەويش فەرمووی: ئەوہیە باوہپرى تەواو بەئینیت بە خوای گەورە و فریشتەکانى و کتیبە ئاسمانیہکان و ھەموو پتغەمبەران و رۆژى دواى و باوہپرىش بە قەزاو قەدەر بەئینیت چ چاک بێت یان خراب) ئەمە کارە پەناھانەکانە.

جا پتویستە ئیسلام و نیمان ھەردوو کۆ بییتەوہ لە کەسێکدا.

بەلام ئەگەر باسى یەکیکیان کرا ئەوا ئەوێتر دەگرتەوہ، ئەگەر باسى نیمان کرا بە تەنھا ئەوا ئیسلامیش دەگرتەوہ و ئەگەر باسى ئیسلام کرا بە تەنھا ئەوا نیمانیش دەگرتەوہ، بۆیە دەلێن: (الاسلام والایمان إذا اجتمعا افتقا وإذا افتقا اجتمعا) واتە: ئیسلام و نیمان ئەگەر بە یەکەوہ بوون ئەوا مانایان جودایە و ئەگەر جودا بوون ئەوا مانایان یەکە (ھەر وہ کو (الفقير والمسكين) ئەگەر بە یەکەوہ باسکران ئەوا مانای (الفقير) شتیکی و مانای (المسكين) شتیکی و ئەگەر باسى یەکیکیان بە تەنھا کرا ئەوا ئەوێتر دەگرتەوہ ^{۱۲۲}.

مەبەست لە: (وأمة محمد ﷺ) فیھا مؤمنون مسلمون فی أحكامهم وموارثهم وذبائهم و نصالۃ علیهم).

ئوممەتى محمد ﷺ موسلمانى نیماندارن، چونکە ھەرکەسى نیماندار بێت ئەوہ موسلمانە و ھەرکەسى موسلمان بێت ئەوا رەنگە نیماندار بێت و رەنگە دووروو بێت،

۱۲۱ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۲۲ / تەماشای (مجموع الفتاوى) (۵۵۱/۷) بکە .

به‌لام نیسلامه راست و دروسته‌که پیویسته نیمانی له‌گه‌لدا بیټ هرچه‌نده که‌میش بیټ، (قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا) (١٤) الحجرات) واته: عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌کان و تیان: برومان هی‌ناوه بلئی: نه‌خیر باوه‌رتان نه‌هی‌ناوه به‌لام بلئین: موسلمان و ملکه‌چ بووین).

مه‌به‌ست له: (في أحكامهم وموارثهم).

موسلمان هرچه‌نده به‌روا‌ت بیټ حوکمی موسلمانانی هه‌یه، دؤستایه‌تی ده‌کریت، نه‌گه‌ر بمریت نه‌وا ده‌یشورن و کفنی ده‌که‌ن و نویژی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و له‌گورستانی موسلماناندا ده‌ینیژن، کاتی له‌ژیاندا بیټ خوشیان ده‌ویټ و دؤستایه‌تی ده‌که‌ن و به‌زه‌بیان به‌یه‌کتردا دیته‌وه و برایه‌تی یه‌کتر ده‌که‌ن. نه‌مه‌نوممه‌تی (محمد) ﷺ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویټ: (مثل المؤمنین في توادهم و تراحمهم و تعاطفهم مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الجسد بالسهر و الحمى)^{۱۲۳} واته: نمونه‌ی نیمانداران له‌خوشه‌ویستی و به‌زه‌یی و سوزدارییاندا بؤ یه‌کتر وه‌کو جه‌سته‌یه‌ک وان نه‌گه‌ر به‌شیکی (نه‌ندامیکی) نازاری چه‌شت نه‌وا هه‌موو جه‌سته‌ی - له‌به‌ر نه‌و به‌شه‌ی - شه‌ونخونی ده‌که‌ن و تووشی تا ده‌بن).

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویټ: (المؤمن للمؤمن كالبنيان يشد بعضه بعضا، و شبك بين أصابعه)^{۱۲۴} واته: نیماندار بؤ نیماندار وه‌کو جه‌سته‌یه‌که یه‌کتر بؤ لای یه‌کتر راده‌کیشن (یه‌کتر به‌هیز ده‌که‌ن)، نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌نجه‌کانی هه‌لکیشا به‌یه‌کتردا).

جا نه‌وان برای یه‌کترن (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) حجرات / (١٠) واته: به‌راستی هه‌ر به‌واداران برای یه‌کن).

برایه‌تی له‌نیماندا نه‌ک له‌پشت و نه‌سه‌بدا.

۱۲۳ / متفق علیه : أخرجه البخاري (٥٦٦٥) ومسلم (٢٥٨٦) .

۱۲۴ / متفق علیه : أخرجه البخاري (٤٦٧) ومسلم (٢٥٨٥) .

مە بە ست لە: (وذبائھم).

ئەو ھى مۇسلمان سەرى دەپرى ھە لالە، ھەرچە نە ئە گەر كە سىكى (فاسق) بىت، لە بەر ئەو ھى ئەو لە ئىسلام دەرنە چو ھ ئەو سەرىپىنى دەستى ئەو ھە لالە، كەسى (منافق) ئە گەر شتىكى سەرىپى ئەو ئىمە دەىخۆين بە ھوكمى ئەو ھى ئەو مۇسلمانە، تا بۆمان پوون نە بىتەو ھ ئەو (منافق) ھ، خوای گەر دە فەرمویت: (إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ) المائدة/۳) واتە: مە گەر بەر لە گىان دەرچوونى فرىای چە قۆ كە وتبى و سەرتان برىبى).

ئەمە دواندنە بۆ ھەموو مۇسلمانان، ھەر ھە سەرىپىنى دەستى ئەھلى كىتابىش بۆ ئىمە ھە لالە، خوای گەر دە فەرمویت: (وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ) المائدة/۵) واتە: سەرىپاوى دەستى ئەوانەى نامەیان پى دراو ھە وایە بۆتان و دەتوانن بىخۆن).

واتە: سەرىپىنە كانیان، چونكە ئەوان بەرىگای شەرى سەرى دەپىن، بەپىتى ئەو ھى لە كىتابى كە ياندا ھە ھە.

بە لام سەرىپىنى بت پەرستان و بى باو ھە پان و دەھرىبە كان و ھە لگەر پراو ھە كان ئەو ئىمە ناىخۆين، چونكە سەرىپىنى كافرە ئەو ھەش پىسە، چونكە سەرىپىنى كەسى كافر مردار ھە بو ھە پىسە بە كوفر، چونكە كاریگەرى دەبى بەو كەسەى سەرى برىو ھە بۆیە پىس دەبى چونكە كەسە كە سەرى برىو ھە پىسە و كاریگەرى لە سەر دە بىت، خوای گەر سەرىپراو ھە كانى ئەھلى كىتابى بۆ ھە لال كەردوون بە تاییەتى بە لگەى ئەو ھە سەرىپاوى جگە لەوان ھە رامە.

مە بە ست لە: (والصلاة علیھم).

نوئىز لە سەر ھەموو مۇسلمانىك دە كرىت، ھەرچە نە ئە گەر كە سىكى (فاسق) و سەرىپى كاری بىت یان (منافق) بىت و نفاقە كەى ئاشكرا نە كەردە، چونكە ئەو لە ئىسلام دەرنە چو ھ، ئەو نوئىزى لە سەر دە كرىت، دو ھە بۆ دە كرىت و داواى لىخۆشبوونى

لە خوا بۆ دە گرىت و مىراتى كە سە نزيكە مۇسلمانە كەى وەردە گرىت، كە سە مۇسلمانە نزيكە كەى مىراتى ئە وەردە گرىت.

مە بە ست لە: (ولا نشهد لأحد بحقيقة الإيمان حتى يأتي بجميع شرائع الإسلام).

واتە: تە زكيبەى ھېچ كە سىك ناكەىن بە وەى بلىين: فلان كە س ئيماندارە، چونكە شايبەتى دان بە وەى ئە و كە سىكى ئيماندارە پەنگە شايبەتى دانىك بىت شايبەتى نە بىت، بۆيە كاتىك كابرايەك بە پىغەمبەرى خواى (ﷺ) فەرمو: بە شى فلان بەدە چونكە ئە و ئيماندارە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمو: - يان مۇسلمانە، ديسان فەرمو: بە شى فلان بەدە چونكە ئە و ئيماندارە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمو: - يان مۇسلمانە^{۱۳۰}، جا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە مە دە يە وى ھېچ كە سىك نايىت تە زكيبە بگرىت، بە لكو ناوہ گشتىبە كەى دە درىتى و دە لىت: (ئە و مۇسلمانە) پەنگە مۇسلمانىكى بە توانا بىت لە ئىسلامدا و پەنگە مۇسلمانىك بىت (فاسق) ھە بىت، سە رپىچى و كە م و كورتى ھە بىت، پەنگە كە سىكى (منافق) بىت، بۆيە شايبەتى (كە مال) بۆ نادەىن.

مە بە ست لە: (فإن قصر في شيء من ذلك كان ناقص الإيمان حتى يتوب).

عە قىدەى ئە ھلى سوننە و جە ماعە ئە وە يە سە رپىچىبە كان ھە رچە ندە گە و رە كان بىت چونكە لە شىرك بچو كترە و شىرك نىبە ئە و ا كە سى مۇسلمان لە ئىسلام دە رناكات، يان لە بازنەى ئيمان دە رى ناكات، بە لكو دە بىتە ئيماندار بە ئيمانە كەى و دە بىتە (فاسق) بە تاوانە گە و رە كەى، يان دە لىت: ئە و كە سىكى ئيماندارى كە م ئيمانە.

مە بە ست لە: (واعلم أن إيمانه إلى الله تعالى: تام الإيمان أو ناقص الإيمان).

واتە پە وائە تە كەى وەردە گرىن و نەئىبە كەنى دە گىرپنە وە بۆ لای خوا.

مەبەست لە: (الا ما أظهر لك من تضييع شرائع الإسلام).

واتە: ئىيلامەگەر ھەلۆھشېنەرېك لە ھەلۆھشېنەرەوھەكانى ئىسلامى ئەنجامدايىت، لەوانە وازھېتان لە شەرائىعى ئىسلام ئەوا تۆ حوكمى ھەلگەرانەوھى بەسەردا دەدەيىت، ھەرەكو چۆن بە ئەنقەست واز لە نووژ بەيىنى، يان ئەگەر قسەيەكى كوفرى كرد وھەكو جويىندان بەخووا يان جويىندان بەپيغەمبەرى خوا (ﷺ)، يان جويىندان بەدينى ئىسلام، ئەوا تۆ حوكمى ھەلگەرانەوھى بەسەردا دەدەي بەھۆى ئەوھى لىتى دەرکەوت، جا ھەرکەسېك ھەلۆھشېنەرېك لە ھەلۆھشېنەرەوھەكانى ئىسلامى ئاشكرا كرد لەگەل نەبوونى عوزدو نەبوونى ھېچ مانعېك، يان تەئويلى كرديى، يان تەقلید دەكات، ئايە نەفامە، ئايە توورپەيە، ئەوا ئەو كاتە حوكمى ھەلگەرانەوھى بەسەردا نادەين لەكاتى بوونى ئەو پيكرانە).

﴿٤٨﴾ نوسەر دەلّیت: (والصلاة على من مات من أهل القبلة سنة: والمرجوم والزاني والزانية والذي يقتل نفسه وغيره من أهل القبلة والسكران وغيرهم، الصلاة عليهم سنة).

واتە: نوپۆزکردن لەسەر ئەو کەسەى بمریت لەئەهلى قیبلە سوننەتە، کەسى پەجمکراو و ئەو کەسەى زینای کردووە چ پیاو بیّت یان ئافرەت و ئەو کەسەى خۆى دەکوژیت و جگە لەوانە لە ئەهلى قیبلە و سەرخۆش و جگە لەوان ئەوا نوپۆزکردن لەسەریان سوننەتە.

پاڤە:

ئەمە وەکو ئەوێ پێشوو، کەوا هەر کەسێ ئیمان و ئیسلامی دەرخواست ئەوا نوپۆزی لەسەر دەکەین و دەبیته ئەهلى قیبلە، ئەوانەن نوپۆز دەکەن بەرەو کەعبە - قیبلەى مۆسڵمانان - ئەوانە بەگوێرەى پۆلەتیا مامەلەیان لەگەڵدا دەکەین، حوکم دەدەین بەسەریاندا بەوێ ئەوان مۆسڵمانان، مامەلەیان لەگەڵدا دەکەین وەکو مامەلەى مۆسڵمانان، بە زیندووێ و بە مردووێ.

مەبەست لە: (والمرجوم والزاني والزانية والذي يقتل نفسه وغيره من أهل القبلة).

ئەو ئیماندارە (فاسق) - بەهۆى تاوانە گەورە کە یەو لە ئیسلام دەرناچووە ئەوا وەکو مۆسڵمانان مامەلەیان لەگەڵدا دەکەین، دوغای بۆ دەرکۆت، وەکو ئەو کەسەى خۆى دەکوژیت و ئەو کەسەى بەهۆى زیناوە پەجم کراوە، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) نوپۆزی لەسەر پەجمکراوەکان کردووە، نوپۆزی لەسەر (ماعن) کرد^{١٣٦} و نوپۆزی لەسەر ئەو ئافرەتە (غامدی) یە کرد^{١٣٧}، پەنگە هەندێ جار بۆ هەندێ خەلکی نوپۆز ناکۆت وەکو

١٣٦ / رواه البخارى (٦٤٣٤).

١٣٧ / رواه مسلم (١٦٩٥).

ئەو كەسەى خۇى دەكوژىت يان ئەو كەسەى دزى لە غەنىمە دەكات، لەبەر ئەوہى خەلكى تەمى بىكرىن و نەك لەبەر ئەوہى كافرە، بۆيە پىگەى بەھاوہ لان دا نوپژ لەسەرى بكن و پىگەى لى نەگرتن نوپژى لەسەر بكن چونكە موسلمانن.

مەبەست لە: (والسكران وغيرهم، الصلاة عليهم سنة).

ئەو سەرخۆشەى مەى دەخواتەوہ كەسىكى (فاسق) ە و ھەددى لەسەر جى بەجى دەكرىت، بەلام لە ئىسلام دەرناچىت، جا ئەگەر مرد نوپژى لەسەر دەكرىت ھەرچەندە مەى بخواتەوہ، چونكە ئەو ئەھلى قىبىلەيە.

مەبەست لە: (سنة) واتە لەسوننەتى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) شوپنكە وتنى

(واجب) ە.

﴿٤٩﴾ نوسەر دەئیت: (ولا یخرج أحد من أهل القبلة من الإسلام حتى یرد آية من کتاب الله عز و جل أو یرد شیئا من آثار رسول الله ﷺ)، أو یصلي لغير الله، أو یذبح لغير الله، وإذا فعل شیئا من ذلك فقد وجب عليك أن تخرجه من الإسلام، فإذا لم یفعل شیئا من ذلك فهو مؤمن ومسلم بالإسم لا بالحقیقة).

واته: هیچ کەسێک لە ئەهلی قەبیلە لە ئیسلام دەرناکریت تا کو ئایەتێک لە قورئان پەدەنە کاتەوە یان فەرموودە یەکی پێغەمبەری خوا (ﷺ) رەدەنە کاتەوە یان نوێژ بۆ جگە لە خوا بکات یان سەربەرپێت بۆ جگە لە خوا، جا ئەگەر هەر کاتێک لە وانەى کرد ئەوا پێویستە لە سەرت لە ئیسلام دەری بکەیت، جا ئەگەر هیچ لە وانەى ئەنجام نەدا ئەوا ئیماندارو موسلمانە بە ناو ئەک بە حەقیقەت).

پاڤه /

هیچ کەسێک لە ئەهلی قەبیلە لە ئیسلام دەرناییت ئیلا بە ئەنجامدانى هەلۆه شینەرێک لە هەلۆه شینەرەکانى ئاشکرای ئیسلام و عوزی نەبیت.
مەبەست لە: (حتى یرد آية من کتاب الله عز و جل).

ئەگەر کەسێک نەکوێ لە قورئان کرد یان لە بەشێکی یان لە سوننەتى (صحیح) یان لە بەشێکی، یان ئینکاری لە شتێکی قورئان کرد، یان ئینکاری شتێکی لە سوننەتى صحیح کرد، ئەوا حوکمی هەلگەپانەوەى بە سەردا دەدریت، چونکە ئەوە خواو پێغەمبەرە کەى (ﷺ) بە درۆ خستۆتەو، ئەگەر نەزان نەبیت یان چاویلکەر یان تەئویلی نەکردبیت ئەوا بۆی پەون دەکریتەو جا ئەگەر بۆی پەون کرایەو و کەچی ئەو سوور بوو لە سەرى ئەوا حوکمی هەلگەپاوەى بە سەردا دەدریت.

مە بەست لە: شوپنە ۋارە كانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموودە كانییەتى.

مە بەست لە: (أورد شیئا من آثار رسول الله ﷺ).

ۋاتە: ئە ۋا كوفرى كرده، ئەمەش یاسایەكى مەزنى لای ئەھلى سوننە ۋ جەماعە،

لە گەل دوو كۆمەلدا لە مەسەلەدا جیاوازن:—

كۆمەلەى یەكەم: (الخوارج) و (الغلاة) زیادە پەوھەكان ئە ۋانەى خەلكى بە تاوانى گەورە

كافر دەكەن كە جگە لە شىركە.

كۆمەلەى دووھەم: كۆمەلەى (المرجئة) كە دەلەین:— لە گەل ئیماندا سەرپىچى ھىچ

زیانىكى پى ناگە یەنیت، چونكە كەسەكە بە دلى ئیماندارە، ئە ۋا ھىچ سەرپىچىبەك

زیانى پى ناگە یەنى، ئە گەر ۋازى لە ھەموو كرده ۋە كانى ھىنا ۋ ھىچ كارىكى نەكرد، ئە ۋا

كەسبە ئیماندارە ۋ ئیمانى تە ۋا ۋە (كاملە).

بە لام ئەھلى سوننە ۋ جەماعە ھەروھەكو نوسەر باسى كرده:— ئە ۋان ناوھندن

لە نىوان ئە ۋو كۆمەلەدا ۋ دەلەین:— تاوانە گەورەكان جیاوازن، ئە گەر شىركى گەورە

كوفرى گەورە بوو ئە ۋا خاوەنەكەى لە ئىسلام دەردەكات بە كۆپای زانایان (الاجماع)،

بە لام ئە گەر كوفریان شىرك نەبوو، بە درۆخستە ۋەى قورئان یان بە درۆخستە ۋەى

سوننەتى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبوو، ۋ ازھىنان لە نوێژكردن نەبوو، داواكردن لە جگە

لە خوا نەبوو، یان سەرپىن بۆ جگە لە خوا نەبوو، ئە ۋە تاوانىكى گەورە یە ۋ بەندە

لە ئىسلام دەرنەكات بە جیاواز لە گەل خە ۋارىچ ۋ موعتەزىلە، بە لام زیان لە ئیماندار

دەدات ۋ ئیمانەكەى كەم دەكاتە ۋە ۋ لاوازی دەكات بە جیاواز لە گەل (مورجىنە) دا كە

دەلەین:— لە گەل ئیماندا سەرپىچى زیان ناگە یەنى، ئەمە مەزھەبى ناوھندە ۋ

كۆكەرە ۋەى ھەردوو دەقە موزدەدەر ۋ ھەرەشەكانە.

خه‌واریج و موخته‌زلیله ده‌قه هه‌په‌شه‌کانیان و هرگرتوه و وازیان له ده‌قه موژده‌ده‌ره‌کان هیتاوه.

مورجینه به پیچه‌وانه‌وه: ده‌قه موژده‌ده‌ره‌کانیان و هرگرتوه و وازیان له ده‌قه هه‌په‌شه‌کان هیتاوه.

هه‌ردوو کۆمه‌له‌که گومران.

مه‌به‌ست له: (أو يصلي لغير الله أو يذبح لغير الله).

نوێژ ده‌کات بۆ کۆرێک بۆ ئه‌وه‌ی لێی نزیک بیهتته‌وه یان سوژده بۆ بتیک ده‌بات، یان بۆ جگه له خوا سه‌رده‌بپی و کارێک له په‌رسته‌نه‌کان بۆ جگه له خوا ده‌کات، ئه‌وا که‌سیکی موشریکه و کافره و له‌دین ده‌رچوه، جگه له‌وانه و له‌وانه که‌متر ئه‌وا ئه‌هلی سوننه ناوه‌ندن تێیدا له‌نیوان مورجینه و خه‌واریجدا.

مه‌به‌ست له: (وإذا فعل شيئاً من ذلك فقد وجب عليك أن تخرجه من الإسلام).

ئه‌گه‌ر کارێک له‌وانه‌ی ئه‌نجامدا، واته نوێژی بۆ جگه له‌خوا کرد یان بۆ جگه له‌خوا سه‌رپینی ئه‌نجامدا، یان هه‌ر په‌رستنیکی بۆ جگه له‌خوا ئه‌نجامدا، ئه‌وا (واجب) ده‌بی له‌سه‌رت له‌ئیسلام ده‌ری بکه‌یت، واجبه له‌سه‌رت باوه‌رت و ابیت ئه‌و کافره، مه‌لی: په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نییه، یان ده‌ریاره‌ی نازانم، به‌لکو (واجب) ه له‌سه‌رت کافرو موشریک به‌ کافر بزانیته و به‌که‌سی سه‌رپێچیکار تاوانیکی گه‌وره‌ی ئه‌نجامداوه جگه له‌شیرک که‌سیکی (فاسق) ه، پێویسته له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا حه‌ق پوون بکریته‌وه.

مه‌به‌ست له: (فإذا لم يفعل شيئاً من ذلك فهو مؤمن ومسلم بالإسم لا بالحقیقة).

واته: به‌رواله‌ت لای ئیمه، نه‌یتنی و په‌نه‌انییه‌که‌ی ده‌گه‌رتینه‌وه بۆ لای خوا.

﴿۵۰﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وكلما سمعت من الآثار شيئاً مما لم يبلغه عقلك نحو قول رسول الله ﷺ): (قلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن عز و جل) ۱۳۸.

وقوله: (إن الله ينزل إلى السماء الدنيا) ۱۲۹ وينزل يوم عرفة.

وينزل يوم القيامة، وإن جهنم لا يزال يطرح فيها حتى يضع عليها قدمه جل ثناؤه ۱۳۰، وقول الله تعالى للعبد: (إن مشيت إليّ هرولت إليك) ۱۳۱، وقوله: (خلق الله آدم على صورته) ۱۳۲ وقول رسول الله ﷺ: (رأيت ربي في أحسن صورة) وأشبه هذه الأحاديث، فعليك بالتسليم والتصديق والتفويض والرضا، ولا تفسر شيئاً من هذه بمواك فإن الإيمان بهذا واجب، فمن فسر شيئاً من هذا بجواه، وردّه فهو جهمي.

واته: هرکاتیک گوئیستی فهرموده‌یه‌ک بووی عه‌قلت پیئی نه‌ده‌گه‌یشت وه‌کوئه‌و فهرموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که ده‌لئیت: (دلی به‌نده‌کان له نیوان دوو په‌نجه‌یه له په‌نجه‌کانی خوی میهره‌باندا).

ئه‌و فهرموده‌یه: (خوی گه‌وره داده‌به‌زیته ناسمانی دونیا) و له‌پوژی عه‌ره‌فه‌دا داده‌به‌زی.

له‌پوژی قیامه‌تدا داده‌به‌زی، دۆزه‌خ به‌رده‌وام خه‌لکی تی ده‌کریت تاکو خوی په‌روه‌ردگار پای خوی ده‌خاته‌سه‌ر، خوی گه‌وره به‌به‌نده‌که‌ی ده‌لئیت: (نه‌گه‌ر به

۱۲۸ / أخرجه مسلم (۲۶۵۴) .

۱۲۹ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰۹۴) ومسلم (۷۵۸) .

۱۳۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۴۵۶۷) ومسلم (۲۸۴۸) .

۱۳۱ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۶۹۷۰) ومسلم (۲۶۷۵) .

۱۳۲ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۳۱۴۸) ومسلم (۲۸۴۱) .

رێکردن بەرەو لام بێت ئەوا بە ھەرۆ لە من بەرەو لات دێم) دەلێت: (خوای گەرە ئادەمی دروست کردووە لە سەر سورەتی خۆی) پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت: (بەرەو دگەرم بێنی لە سەر جوانترین سورەت).

نمۆنەى ئەو فرمودانە، ئەوا پێویستە لە سەرت تەسلیم بوون و بەراست زانین و راسپاردن (التفویض) و پازى بوون، هیچ بەکێک لەوانە بە ئارەزووی خۆت تەفسیر مەکە چونکە باوەرپەتیمان بەوە واجبە، جا ھەر کەسێک شتێکی لەوانە تەفسیر کرد بە ئارەزووی خۆی و پەردەى کردووە ئەو (جەھەمی) یە.

پاڤه /

دەقەکانی سیفات جێگرو سابتە بۆ خوا، پێویستە لە سەرت بێسەلمێنی ھەرۆ کو ھاتووە لە سەر حەقیقەتی خۆی، بەبێ ئەوەی بەعقلت بەشداری بکەیت و تێکەڵی بکەیت و بێت: ئەمە لایەقی خوای گەرە نییە، یان خوای گەرە پاکە لە و شتانە، ئەمەش تەشبیھە، ھەرۆ کو (المعطله) دەلێن.

یان باوەرپت و ابیت خوای گەرە لە دروستکراوەکانی دەچیت ھەرۆ کو (الممثلة) دەلێن، ئەوا ھەردوو کۆمەلە کە گومران.

(المعطله): زیادەپەرەویان کردن لە پاکراگردندا، تاکو ناو سیفاتەکانی خویان نەفی کرد بە قسەى خۆیان دەیانەوی لە لە یە کچواندن (تەشبیھکردن) ھەلێن.

(الممثلة): زیادەپەرەویان کرد لە ئیسپاتدا، تاکو خویان چواند (شوبھاند) بە دروستکراوەکانی، ھەردوو کۆمەلە کە ناپەرەواو (باطل)ن.

مەزھەبی (ئەھلی سوننە): نێو نەندن، ئیسپاتی ناو سیفاتەکانی خوای گەرە دەکەن ئیسپاتیک بەبێ لێکچوون، ھەر لە یە کچوونیک لە گەل دروستکراوەکانیدا نەفی

دەكەين وهك تەنزىھىك نەوہك وهك (تعطيل) لەكارخستن، ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننەو جەماعەىە بەپىي ئەو ئايەتەى كە دەفەر مویت:

(لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) ئەمە وەلامە بۆ (الممثلة)...

(وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱۱) الشورى) ئەمە وەلامە بۆ (المعطلة)...

ئايەتەكە بەلگەى ئەوہى تىدایە ئىسپاتى ناوو سىفاتەكانى لىكچوون و لىچواندن لەخۆ ناگریت، ئەمە بەرنامەو مەنھەجى تەواوہ لەمەسەلەى ناوو سىفاتەكاندا.

بۆ نمونە: (قلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن عز و جل).

ئىسپاتى بوونى پەنجە دەكات بۆ خواى گەورە ھەر وھكو لەفەر موودەكەدا ھاتوہ، مەئى: وھكو پەنجەى دروستكراوہكانە، چونكە ئەوہ لىكچواندنە، خواى گەورە بەپاك رادەگرىن لەوہدا (لەو شوبھاندنەدا) بەلگو ئىسپاتى دەكەين بەشئوہىەك لاىەقى خواى گەورە بىت وھكو پەنجەكانى دروستكراوہكان نىيە.

ئىسپاتى ئەو فەر موودە قودسىيە دەكەين كە خواى گەورە تىيدا دەفەر مویت: (من أتاني بمشي أتيته هرولة)^{۱۳۲} واتە: ھەر كەس ئىك پەلە بكات بۆ رازى بوون و گوپراپەئى من، منىش پەلە دەكەم لە لىخۆشبوونى تاوانەكانى و جى بەجى كردنى پىويستىيەكانى، ماناى ئەو (الهرولة) نىيە ناسراوہ لامان، كۆتايى فەر موودەكە تەفسىرى دەكات كە دەفەر مویت: (لئن سألتني لأعطينه ولئن استعاذني لأعيذنه) جا ماناى (الهرولة) لىرەدا: برىتییە لە پەلە كردن لە جى بەجى كردنى پىويستىيەكانى بەندەكەى، ھەر وھكو چۆن بەندەكە پەلە دەكات لەگوپراپەئى خوادا جا ئايا بەندەكە بەحەقىقەت (هرولة) دەكات يان بەماناكەى؟ ئەمەش رەدى ھەندى لەو كەسانە دەداتەو ئىسپاتى سىفەتى

(الهرولة) ده‌که‌ن، ئەمەش لە‌جۆری کرداره (مقابله)‌کانه، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ (٧٩) التوبة) واته: به‌ده‌ر له‌ ته‌وس و ته‌شه‌ره‌کانیان هه‌شتا گالته‌شيان پى ئە‌که‌ن ! جا له‌ به‌ران به‌ر ئە‌وه‌وه مه‌سخه‌ره به‌وان ده‌کات).

(إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ (١٤) اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمُ) البقرة) واته: ئە‌مه هه‌ر گالته‌يان پى ده‌که‌ين (١٤) به‌راستی خوای بالاده‌ست گالته به‌وان ده‌کات (١٥).

(وَمَكْرُوا اللَّهَ (٥٤) آل عمران) واته: دوژمنانی خوا فیلان کرد به‌لام خوا فپو فیله‌که‌یانی پووچه‌ل کرده‌وه).

بۆیه پێویسته ئە‌م بنه‌ما مه‌زنانه بزانیته، بۆ ئە‌وه‌ی موسلمان له‌سه‌ر چاوپوونی بێت و مه‌زه‌بی سه‌له‌ف له‌وه‌سه‌له‌دا بزانیته، ئە‌وان له‌وه‌دا جیگیرترو سابتترن و له‌و زانترن، خودی خۆی به‌سه‌ر به‌خۆی تیگه‌یشتنی خۆی و عه‌قلی خۆی و ئیسه‌پاتی شتیک بۆ خوا نه‌کات ده‌ریاره‌ی هه‌چ نه‌زانیته به‌ئکو به‌پێی پواله‌ته‌که‌ی و لیکچوه‌کان، چونکه لێره‌دا چه‌ندین به‌لگه‌ی مه‌حکمه هه‌ن پوونی ده‌کاته‌وه‌و ئاشکرای ده‌که‌ن، بۆیه پێویسته (متشابه)‌ه‌کان بگێردرێته‌وه‌ بۆ (محکم)‌ه‌کان، ئە‌مه‌ش هه‌موو که‌سێک پێی نازانیته ته‌نها ئە‌وانه نه‌بیت چونه‌ته‌ قولایی زانسته‌وه‌.

بۆیه پێویسته له‌سه‌ر قوتابی زانست و زانیاری (طالب العلم) و که‌سێکی سه‌ره‌تا له‌ زانستدا په‌له‌ نه‌کات له‌م مه‌سه‌لانه‌دا، به‌ئکو لێی راده‌وه‌ستی، فێر بێت چون لێی تیده‌گات به‌پێی مه‌نه‌جی سه‌له‌ف، پێگاکه‌ پوونه، سه‌له‌ف که‌مه‌رخه‌میان نه‌کردوه له‌پوونکردنه‌وه‌ی حه‌قداو دانانی پێساو بنه‌ماکان، به‌لام ئە‌مه پێویستی به‌ زانست و زانیارییه، پێویستی به‌تیگه‌یشتنه، هه‌روه‌ها له‌نمونه‌ی ئە‌وه‌ ئە‌وه‌رمووده‌یه‌به‌ که ده‌فه‌رمووت:

(ينزل ربنا إلى السماء الدنيا)^{۱۳۴} واتە: پەرۋەردىگارمان دادەبەزىتە ئاسمانى دونيا.

(وينزل عشية عرفة)^{۱۳۵} واتە: ئىۋارەى عەرەفە دادەبەزىت.

(يأتي يوم القيامة)^{۱۳۶} واتە: لە رۆژى قىيامەتدا دىت.

(يجيء يوم القيامة لفصل القضاء بين عباده)^{۱۳۷} واتە: لە رۆژى قىيامەتدا دىت بۆ داۋەرى

كردن لە نىۋان بەندەكانىدا.

ئەم شتانە ئىسپات دەكەين ۋەكو حەقىقەتى خۆى، بەبى ئەۋەى بچىنە ناۋ دىبارى كردنى چۆنىەتتەكەى بۆيە تەكلىف لەخۆمان ناكەين لەزانىنى، چۆن دىت؟ جا ناچىنە نىۋ باسى چۆنىەتى يەۋە، بەلام ماناكەى ئەۋا شتىكى مەعقوله، بۆيە كاتىك پىرسىيار كرا لەئىمامى مالىك دەربارەى چۆنىەتى (الاستواء) پىرسىياركارەكە وتى: - (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵) طه) چۆن ئىستۋاى كرد؟ پىرسىيارى دەربارەى چۆنىەتى دەكرد، ئىمامى مالىك پىتى فەرموو: (الاستواء معلوم) واتە: ئىستۋا ماناكەى زانراۋە و ئاشكرايە (والكيف مجهول والایمان به واجب والسؤال عنه بدعة) واتە: چۆنىەتتەكەى نەزانراۋە و باۋەپىۋون پىتى واجبە و پىرسىياركردن دەربارەى چۆنىەتتەكەى بىدعەيە) ئەمە مەنھەجى سەلامەتە لە نمونەى ئەم مەسەلانەدا.

ھەرۋەھا: ئىسپاتى (صوره) بۆخوا دەكەين ھەرۋەكو چۆن پىنغەمبەرەكەى (ﷺ)

ئىسپاتى بۆكردۋە لەۋ فەرموودەيەى كە دەئىت: (خلق الله آدم على صورته)^{۱۳۸} لە

۱۳۴ / رواه البخارى (۱۰۹۴) ومسلم (۷۵۸) .

۱۳۵ / رواه مسلم (۱۴۴۸) .

۱۳۶ / خۋاى گەرە دەفەرموئىت : (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۲۱۰)) .

۱۳۷ / خۋاى گەرە دەفەرموئىت : (وَجَاءَ رِبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفًا صَفًا (۲۲) الفجر) .

۱۳۸ / رواه البخاري (۵۸۷۳) ومسلم (۲۸۴) .

ریوایه‌تیکی تردا هاتوه: (علی صورة الرحمن)^{۱۳۹} ئیسپاتی (صوره) بۆ خوا ده‌که‌ین، هه‌روه‌کو پیغه‌مبهره‌که‌ی (ﷺ) ئیسپاتی بۆ کردوه، له‌وه‌رموده‌یه‌ی که ده‌فه‌رموئیت: (رأيت ربي في أحسن صورة)^{۱۴۰} نه‌مه‌ له‌دونیا‌داو بینینی خه‌و بووه (خه‌و بینین) ئیسپاتی (صوره) ی تیدا‌یه بۆ خوا به‌شیوه‌یه‌ک لایه‌قی ئه‌و بی‌ت نه‌وه‌ک وه‌کو (صوره) ی دروست‌کراوه‌کان، به‌لکو ئه‌وه (صوره) تی‌خوا‌ی گه‌وره‌یه، نه‌مه‌سه‌لانه‌ ئی‌مه‌ ئیسپاتی ده‌که‌ین بۆ خوا‌ی گه‌وره و به‌بی‌ئ‌وه‌ی بچینه‌ ناو مه‌سه‌له‌کانه‌وه یان گومانی لای‌بکه‌ین، یان ده‌مه‌ قاله‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین.

(التفويض) له‌راستیدا (تفويض) ی چۆنیه‌تییه‌ نه‌ک (تفويض) ی مانا.

مه‌به‌ست له: (ولا تفسر شيئا من هذه بھواك).

به‌لکو ته‌فسیر ده‌که‌ین به‌مانایه‌کی راست و دروست لایه‌ق بی‌ت به‌خوا‌ی گه‌وره، ناگوت‌ری‌ت ته‌فسیر نا‌کریت، به‌لکو ته‌فسیر ده‌کریت و مانا‌که‌ی پوون ده‌کریت‌ه‌وه، (تفويض) ه‌که‌ ته‌نھا بۆ چۆنیه‌تییه‌که‌یه، ئیسپاتی دابه‌زین ده‌که‌ین و چۆنیه‌تییه‌که‌ی نه‌فی ده‌که‌ین، خوا‌ی گه‌وره له‌پۆژی قیامه‌تدا دیت بۆ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی داوه‌ری‌کان هه‌روه‌کو خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَجَاءَ رَبُّكَ (۲۲) الفجر) وه‌ ده‌فه‌رموئیت: (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۲۱۰) البقرة) واته: ناخۆ په‌په‌ره‌وانی شه‌یتان بی‌ئ‌مه‌ له‌پۆژی قیامه‌تدا خوا‌ی گه‌وره له‌په‌له‌ هه‌وریک‌ی سپیدا بی‌ته‌ لایان و داوه‌رییان بکا، فریشته‌کانیش به‌ریز ناماده‌بین بۆ تیپه‌رانی بریاره‌کانی خوا داد‌گایشیان به‌په‌رته‌وه).

خوا‌ی گه‌وره دیت بۆ یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی کیشه‌کان له‌نیوان به‌نده‌کانیدا، به‌لام وه‌کو دروست‌کراوه‌کان نایه‌ت به‌لکو هاتنیکه‌ لایه‌قی خۆی بی‌ت به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک به‌وه‌یت.

۱۳۹ / رواه الطبراني والحاثر بن أبي أسامة وابن خزيمة وصححه الامام احمد واسحاق بن راهويه .

۱۴۰ / رواه أحمد والترمذي .

مە بە ست لە : (بھوك).

واتە : تەفسىرى ناكەيت بە بى زانىارى، بە لام ئەگەر تۆ تەفسىرى دەكەيت بە پىي بەلگە كان و گەرانە ھەى (المتشابه) بۆ (محكم) ئە ھە ئاسايىيە، بە لام كەسى تازە پىگە يىشتوو يان نە قام ئە ھە ناچىتە ناو ئە م بابەت و مەسەلە مەزنانە ھە، چونكە ئە مە ھەلە يە و ترسىكى گە ھە يە .

من دە بىنم زۆرىك لە ھە گە نجانەى خۆيان بە زانا دە زانن جورئەت دەكەن لە مەسەلە كانى عە قىدە داو و ايان لىھاتو ھە جورئەت دەكەن دەربارەى چەند شتىك و قسەى تىدا دەكەن، دژايەتى يە كتر دەكەن و ئەگەر جىاواز بوون ئە ھە پە يۆ ھەندى نىوانيان دە بچرىنن .

براكانم خۆاي گە ھە تە كلىفى ئە م مەسەلانەى لى نە كر دوون، پىويستە لە سەرتان لە سەر مەنھەجى سەلە ف برون، قسە كانى ئە وان بكن، ككتىبە كانى عە قىدە سوپاس بۆ خوا چاپكراون و راستكراونە تە ھە و دىراسە كراون و رىك و پىكن، بۆيە لە خۆتانە ھە شتى نوئى دامە ھىنن و لە خۆتانە ھە تىگە يىشتنى نوئى دامە ھىنن، ئە م بابەتانە كە سانىكى تر باسى كر دوون و لە كۆل كراونە تە ھە .

مە بە ست لە : (فإن الإيمان بهذا واجب).

باو ھە پ بوون بە ناو و سىفات و كارە كانى خۆاي گە ھە واجب و فەرزە لە سەر بە ندە كان .

لە ئىمان ھىنان (باو ھە پ بوون) بە خوا : باو ھە پ بوون بە ناو و سىفاتە كانى بە شىو ھە يەك لايە قى ئە ھە بىت، جا ھە ر كە سىك بچىتە نىو بابەتى ناو و سىفە تە كانە ھە بە لە كارخستن (التعطيل) يان بە لىكچواندن (التمثيل) يان بە (التفويض) يان بە تەفسىرىك لە خۆيە ھە،

ئەوا ئەو کەسە ئیمانی بە خوا نەهێناوە ئیمانێکی حەقیقی، ئەوە ئیمانەکی کەم و کورتە.

مەبەست لە: (فمن فسر شیئا من هذا بخواه ورده فهو جهمی).

جەهەمییه‌کان نەفی ناوو سیفاتیان کرد، چونکە بە شیئەیه‌ک تەفسیریان کرد لایەق بێت بە (مخلوق)، گومانیش لەوەدا نییه‌ خواى گەورە پاکە لە و شتانەى لایەق بێت بە (مخلوق) ئەوان لەپێشدا شوبهاندیان (تمثیل)یان کرد، پاشان لە کاریان خست (تعطیل)یان کرد، بەپێی (تمثیل) کردنەکیان، چونکە ئەو دەقانه‌یان بۆ پوون نەبوویه‌وه ئیلا بەو شیئەیه‌ نەبێت کە لە دروستکراوه‌کاندا دەچیت بۆیه‌ بەو تیگە‌یشتنە نە‌فییان کرد.

ئەگەر بیانگوتایه‌: ئەم دەقانه‌ ناوو سیفاتی خواى لە حەقیقه‌دا تێدایه‌، بەلام لایەقى ئەوه‌، جا ناوه‌کانی ئەو وه‌کو ناوی دروستکراوه‌کانی نییه‌و سیفه‌ته‌کانی وه‌کو سیفه‌تی دروستکراوه‌کانی نییه‌، ئەگەر ئەم مەننه‌جه‌یان بگرایه‌ته‌بەر ئەوا سه‌لامه‌ت ده‌بوون، به‌لکو ئەوان به‌تیگە‌یشتن و ئاره‌زووی خوێان له‌یه‌کیان دایه‌وه‌.

(الجهمیه‌): ئەو ناوه‌یان لێ نراوه‌ له‌بەر (الجهم) کورپی (صفوان)ی الترمذی یان السمرقندی، یه‌که‌م که‌س بوو ئەو قسه‌یه‌ی ئاشکرا کردو وتی: قورئان دروستکراوه‌، نەفی ناوو سیفه‌ته‌کانی خواى کرد، هه‌روه‌ها وتی: ئیمان تهنه‌ا بریتی یه‌ له‌ ناسینی به‌دل... تا کۆتایی قسه‌ گومراو کوفره‌کانی، جا هه‌ر که‌سێک باوه‌ری وابیت ئەوا ده‌دریته‌ پال ئەو، پێی ده‌گوتری ئەو که‌سه‌ (جه‌ه‌می)یه‌، وه‌کو نیسه‌به‌تیک بۆ (الجهم).

﴿۵۱﴾ نوسەر دەئىت: (ومن زعم أنه يرى ربه في دار الدنيا فهو كافر بالله عز و جل).

واتە / ھەر كەسىڭ باوھەرى واپىت خوای گەورە لە دونیادا دەبىنى ئەوا كافرە بە خوای گەورە .

پاڤە /

ھەر كەسى بلىت كەسىڭ بە چا و خوای گەورە دەبىنى نەك بە خەو ئەوا كافرە، چونكە خوای گەورە لە دونیادا نابىنرىت، بۆیە كاتى موسى (كليم الله) داواى لە خوا كرد _ ببىنى _ ئەوا خوای گەورە ھەرموى: (قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي) الاعراف/ ۴۳) واتە: خوا ھەرموى: موسى ھەرگىز لەم دونیایە ناتوانى بمبىنى بە لام لەم كۆھ بېوانە من خۆمى نیشان دەدەم جا ئەگەر ئەو لە جى خۆى ماو، نە بزوت، ئەو ساش تو دەتوانى بمبىنى).

جا ھىچ كەسىڭ لەم دونیایەدا خوا نابىنى، ئەمە جىگای ئىجماعى زانايانە، بەلكو ببىنى خوای گەورە لە دوا پۆژدا دەبى، چونكە خەلكى لە دونیادا لاوازن توانای ببىنى خوايان نبیە، چونكە لاوازيان تىدايە، بۆیە كاتىڭ خوای گەورە دەركەوت بۆ شاخەكە، ئەوا خاپوور بوو، بوو بە گل، ئايە ئەى نەوھى ئادەم چۆنە؟ لە گوشت و خوینن، بەلام لە دواپۆژدا خوای گەورە ھىزىك دەبە خشىتە ئىمانداران بتوانن خوای گەورە پى ببىن و لە ززەت لەو ببىنە ببىن، جا ببىنى خوای گەورە لە دواپۆژدا جىگرو متواترە بۆ ئىمانداران، بەلام لە دونیادا ئەوا ھىچ كەسىڭ بە چا و خوای گەورە نابىنى.

جىاوازی لەو دەدایە: ئايە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە شەوى ميعراجدا خوای گەورەى

ببىنى يان نا؟

پای راست و ئەوەى جەمهورى زانایان لەسەرە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەچاوە
 نەیبینیووە بەلام بەدل ئەوى بینیووە، چونکە هیچ کەسێک لەم دۇنیایە خۆى گەورە
 نابینی، چونکە خۆى گەورە نۆر لەو مەزنترە لەم دۇنیایەدا خەلکى بیبینی، بۆیە
 کاتى پرسىار کرا لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئایە لەشەوى ميعراجدا خوات بینی؟
 فەرمووی: (نور أنى اراه)^{۱۴۱} وە فەرمووی: (حجابہ النور، لو کشفه لأحرقت سبحات وجهه
 ما انتهى إليه بصره من خلقه)^{۱۴۲} واتە: پەردەى زاتى خوا روناکییە، ئەگەر ئەو پەردە
 لابیات نوورى رووخسارى هەموو ئەو دروستکراوانە دەسوتینیت کە بینایى پێى دەگات
 (واتە: هەموو بوونەوەر).

۱۴۱ / أخرجه مسلم (۱۷۸) .

۱۴۲ / أخرجه مسلم (۱۷۹) .

﴿۵۲﴾ نوسەر دەئیت: (والفكرة في الله بدعة، لقول رسول الله ﷺ): (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله)^{۱۴۲} فَإِنَّ الْفِكْرَةَ فِي الرَّبِّ تَقْدِحُ الشُّكَّ فِي الْقَلْبِ).
 واتە: بیرکردنەو لەزاتی خوا بیدعەیه، بە بە لگەى ئەو هی پتەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله) چونكە بیرکردنەو لەزاتی پەروەردگارا دەبیتە هۆى دروستبوونی گومان لەدەلەكاندا.

پاڤه /

پێویستە لەسەر موسلمان خۆى بە دووربگریت لە بیرکردنەو لەزاتی خوادا، بیرکردنەو لە چۆنیەتى ناو و سیفات و کارەکانى، چونكە خۆى گەورە دەفەرمویت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (۱۱۰) طه) واتە: خوا بە هەموو ئەو شتەو دەزانیت كە ئەوان پێشیان خستوو و کردویانە لە دویادا، هەروەها بەو شتەو چاك دەزانیت لە پۆڤى دوا بیدا چاوە پێیانە ئەوان بە زانین و عیلم ناتوانن دەورە بدەن بە بە پێوە بردن و حیکمەتى خوا).

بۆیە پێویستە لەسەرت باوەر پت بە خوا هەبیت و بە مەزنى بزانی، بە بى ئەو هی بیر لەزات و چۆنیەتى ناو و سیفاتەکانى بکەیتەو.

مەبەست لە: (لقول رسول الله ﷺ): (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله)^{۱۴۴}

واتە: بیر لە دروستکارو هەکانى خوا بکەنەو و بیر لە نایەتەکانى گەردوون بکەنەو ئەوا پێشانیان دەرتانە بۆ تواناو دەسەلاتى خوا:

فيا عجا كيف يعصى الإله	أم كيف يجحده الجاحدُ
وفي كلِّ شيءٍ له آيةٌ	تدل على أنه واحدُ

۱۴۳ / ضعيف : أخرجه أبو الشيخ في (العظمة) (۵) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (۲۴۷۰) .

۱۴۴ / ضعيف : أخرجه أبو الشيخ في (العظمة) (۵) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (۲۴۷۰) .

جا تۆ بىر لە ئايەتەكانى گەردوون بکەرەوه لە ئاسمان و زەوى، لە شاخەكان و بەردەكان و دارەكان و دەرياكان و دروستکراوەكانى بۆ ئەوەى بىنە بە لگە بۆت بۆ گەرەبى و مەزنى دروستکار، بىر لە ئايەتەكانى قورئان بکەرەوه، بە لام ئەگەر بىر لە زاتى خوا و چۆنپەتى ناو و سىفەتەكانى بکەینەوه ئەوا دركى پى ناکەين و ئىجاتەى ناکەين: (وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا) (۱۱۰) طه.

﴿۵۳﴾ نوسەر دەلئیت: (وأعلم أن الهوام والسباع والدواب نحو الذرو والذباب والنمل كلها مأمورة ولا يعلمون شيئاً إلا بإذن الله تعالى).

واتە / بزانه که وا ھەموو جیو جانە ھەرەکان و شیرو درندەکان و گیانلە بەران و ھەکو میروەکان و میش و میروولە ھەمووی پێسپێراون، ھێچ شتێک نازانن ئیلا بە ئیزنی خوا نەبیت.

پاڤە /

ھەموو گەردوون بە پێوە دەبریت و مەئومرە بە فەرمانی گەردوونی، پۆژ (خۆر) پێ دەکات، مانگ پێ دەکات، ئەستێرەکان، گەردوون دەخولیتە ھە، گیانلە بەران و بەلندەکان ھەمووی بە پێی سیستەمی خۆی پێ دەکات کە خۆی گەرە بۆی داپێژراوە و تەقدیری کردووە، (أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى (۵۰) طە) واتە: پەرەردگاری ئیمە ئەو زاتە یە ھەموو شتێکی دروست کردووە، پاشانیش رینمایی ھەموو پێداویستی یە کیشی کردوون).

ھەموو دونیای رێک خستووە، ھەموو ئەوێ لەم دونیایە دایە لە بونە ھەر و دروستکراوەکان و گەردونەکان و ئاسمانەکان و زەوی، ھەمووی بە تەقدیر و بە پێوە بردنی دروستکارە کە ی بە پێوە دەچێ، ئەویش بە فەرمانی گەردوونی خۆی گەرە دیت و دەچیت: (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۸۲) یس) واتە: بە راستی ھەرکاتی ویستی شتێ بە دی بەینی ھەر ئەو یە کە پێی بفرمێ بێ! ئەویش دەست بە جێ دەبیت).

ئەوانە پێ دەکەن و دەچن بە فەرمان و بە پێوە بردنی و دروستکردن و ئیرادە و ویستی خۆی گەرە و ملکەچی ئەون: (كُلُّ يَجْرِي لِأَجْلِ مُسَمًّى) (العد/۲) واتە:

ھەردووكيشيان (خۆرو مانگ) تا ئەو كاتەى بۆيان ديارىركراوه لەخولگەى خۆياندا ھەر دىن و دەچن.

مەبەست لە: (ولا يعلمون شيئاً إلا بإذن الله تعالى).

واتە: بە ئىزنى گەردوونى خوا ئەوئيش فەرمانى كەونىيە، بە ويستى خواى گەورە، ئەوانە بەويستى خۆيان پى ناكەن يان بەپۆەبردنى ھىچ كەسنىك جگە لەخوا، بۆيە كاتىك كابرارى ستمكار (الجبار) بە ئىبراھىمى گووت: (أَنَا أُخِي وَأُمِيْتُ) واتە: ووتى: خۆ منىش كەسانى دەژىنم و كەسانىكىش دەمرىنم).

ئىبراھىم پى فەرموو: (فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ (البقرة) ۲۵۸) واتە: دەى باشە خوا لەخۆرھەلاتەو خۆر دىنى دەسا تۆيش كەداواى خوايەتى ئەكەيت لەخۆرئاواو بەيھنە ئەوسا ئىتر ئەو ستمكارو بى باوەرە حەپەساو نقى لىبرا).

جا كارەكانى خواى گەورە ھىچ كەسنىك ناتوانى بيكات يان وەكو ئەو بكات، چونكە تەنھا ئەو گەردوون بەپۆەدەبات، بەچاكتىن و جوانتىن و وردتىن شىوہ پىكى خستووہ، بەھىچ شىوہەك ناگۆرپىت، (مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ) الملك/۳ واتە: لەناو دروستكاروہكانى (خواى) بەبەزەبيدا ھىچ جۆرە نارپكى و ناتەواويەك نابىنى).

جا پۆژ و مانگ و ئەستىرەو ئاسمانەكان و زەوى لەوكاتەوہ خواى گەورە دروستى كرديو تا ئەو كاتەى ويستى لەسەر بىت لەكۆتايى دونيا بەپى سىستەمىكى خواى گەورە دەروات كە تەقدىركراوہ و ھەرگىز ناگۆرپىت.

﴿٥٤﴾ نوسەر دەلئیت: (والإيمان بأن الله قد علم ما كان من أول الدهر، وما لم يكن، وما هو كائن، أحصاه وعده عدأ، ومن قال: إنه لا يعلم إلا ما كان وما هو كائن فقد كفر بالله العظيم).

واتە: باوہ پ بەوہى خوای گەرە زانیویەتى ئەوہى پووی داوہ لەسەرەتای زەمانەوہ، ئەوہش پوونادات، ئەوہش کە پوودەدات، ھەمووی ژماردووہ و ھەسابی کردوہ، ھەرکە سێک بلئیت: خوای گەرە نازانئیت تەنھا ئەوہ نەبئیت کە پوویداوہ و ئەوہى ھەبە، ئەوا کوفرى بەخوای گەرە کردوہ.

پاڤە:

پئویست و واجبە ئیسپاتی (عیلم) بۆ خوای گەرە بکەین، ئاگادارە بە ھەموو شتیک، جا ئەو زانیارە دەربارەى ھەموو شتیک و بەتوانایە بە ھەموو شتیک، زانستی خوا نە سەرەتاو نە کۆتایی ھەبە، (عیلم) ى خوای گەرە وەکو ئەو سیفەتەکانی تر وایە سابت و جیگرە ھەر لە ئەزەلەوہ، ھەرۆھکو چۆن خوای گەرە سەرەتای نیبە ئا بەو شتۆھ ناو و سیفەت و کارەکانی سەرەتایان نیبە، ھەرۆھکو چۆن خوای گەرە کۆتایی نیبە ئا بەو شتۆھبە ناو و سیفەت و کارەکانی کۆتاییان نیبە، ئەو بەناو و سیفەتەکانیوہ یەکەمە و سەرەتای نیبە، ئەو بەناو و سیفەتەکانیوہ دوایینەوہ کۆتایی نیبە، ھەرۆھکو پێغەمبەرى نازدار (ﷺ) دەفەرموئیت: (أنت الأول فليس قبلك شيء، وأنت الآخر فليس بعدك شيء، وأنت الظاهر فليس فوقك شيء، وأنت الباطن فليس دونك شيء) ^{١٤٥} واتە: ئەى خودایە.. تۆ یەکەم کە سێکیت و ھیچ کە سێک لە پێش تۆ نەبووہ و تۆ دوایین کە سێکیت و ھیچ کە سێک لە پاش تۆ نیبە، تۆ خاوەن دەسەلات و

شكۆمەندى و ھىچ كەسنىڭ لە سەرووى تۆۋە نىيە، ھەر تۆ پەنھانى و جگە لە تۆ كەس لە وردە كارىيە كان ئاگادار نىيە).

مەبەست لە: (والإيمان بأن الله تعالى قد علم ما كان من أول الدهر، وما لم يكن، وما هو كائن، أحصاه وعده عدا).

خوای گەورە ئەو ھى پوۋىداۋە و پۇيشتو ھە سەردەمى پىشۋودا زانىۋىەتى و ئەو ھى لە ئايندەدا پوۋدەدات دەزانى، ئەو ھىشە نەبۋە دەيزانى و ئەگەر بىۋايە دەيزانى چۆن دەبىت، خوای گەورە عىلمەكە ئاگادارى ھەموو شىتەكە، بۇيە دەفەرموئىت: (وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ) الانعام/۲۸) واتە: ئەگەر گرىمان بىشگىپدريئەو ھى دۇنيا، ئەو كارانە پىيان لى دەگىرا، ھەم دىسان دەچوۋنەو ھە سەريان و ھەردەيانكەن).

خوای گەورە زانىۋىەتى كەوا ئەگەر ئەوان بگىپدريئەو ھى دۇنيا ئەوا دىسان دەگە پىئەو ھى سەر ئەو كارەى نەھىيان لى كرابو، واتە: ئەگەر بگىپدريئەو ھى دۇنيا ئەوا ئەوان دەگە پىئەو ھى كوفەر، ھەرچەندە گەرانەو ھىيان بۇ دۇنيا ھەرگىز پوۋ نادات. مەبەست لە: (ومن قال إنه لا يعلم إلا ما كان، وما هو كائن فقد كفر بالله العظيم).

ھەركەسنىڭ عىلمى خوای گەورە تەسك بىكاتەو ھە تەنھا لەو پوۋداۋانەى پوۋ دەدەن و نازانىت چى روۋدەدات لەپىش روۋدانى ئەوا كوفرى بە خوا كىردو، چۈنكە نىكۆلى لە عىلمى خوا كىردو ھى نىكۆلى لە فراۋانى ئاگادارى عىلمى خوای كىردو، ئىسپاتى عىلمىكى كەم و كورتى بۇ خوا كىردو، جا ئەو بەو كوفرى كىردو، چۈنكە عىلمى خوا سنووردار ناكۆرىت، بەلام عىلمى دروستكراۋەكان ئەوا سنووردارە بگاتە ھەر چەندىك: (وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ (۷۶) يوسف) واتە: خۇ لە بان ھەموو زاناىەكەو ھە زانتر ھەيە ھەتا دەگاتە خوا، ئىتر لە خوا زانتر نىيە).

فەرمانى كىردوو بە پىغەمبەرە كەى (ﷺ) بلىت: (وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا (۱۱۴) طه)
واتە: بلى: ئەى پەرورەدگارم ! زانست و زانيارىم زىاد بكة).

جا ھەر كە سىك عىلمى خوا سنوردار بكات و بلىت: عىلمى خوا ئەو ندىە يە و ئەو
نازانىت ئەو كافرە بە خوى گەرە چونكە بە كەمى زانىوہ و نكولى لە گشتگىرى
عىلمە كەى بە ھەموو شتىك كىردوہ.

﴿۵۵﴾ نوسەر دەئىت: (ولا نکاح إلا بولي وشاهدي عدل) ۱۴۶ وصداق قل أو کثر ومن لم یکن لها ولي فالسلطان ولي من لا ولي له).

واتە: (نىكاح) ھاوسەرگىرى دانامە زىت بەبى بوونى خاوەن و دوو شايەتى عدل) و مارەببەك جا ئەگەر كەم بىت يان زۆر، ھەر ئافرەتەك خاوەنى نەبىت ئەوا دەسەلاتدار خاوەنى ئەو كەسانە بە خاوەن يان نىبە.

رافە:

ئەمە مەسەلە يەكى فىقھىيە: ئەويش پوونكر دنە ھەى مەرجه كانى دامە زاندىنى ھاوسەرگىرىيە لاي جەھورى زانايان: لەوانە دەبى بە ئامادە بوونى خاوەنە كەى (پازى بىت) ئافرەت ناتوانىت خۆى بە شوو بدات و لە مەرجه كانى دەبىت شايەت ھەبىت لەسەر ئەو گرى بەستە، بۆيە دروست نىبە گرىبەستە كە ببەستىت بە نەيتى و بە بى بوونى شايەت.

ھەر ھەى لە مەزھەبى موسلماناندا ھەى دەبى ھاوسەرگىرىيە كە ئاشكرا بكرىت و مەسەلەى خاوەنە كەى (الولى) جىگاي ناكۆكى زانايانە، جا لاي جەھورى زانايان: دەبى خاوەنە كەى ئامادە بى، لاي ھەنە فىبە كان: ئەوا ئاسايە ئافرەت خۆى بە شوو بدات بەبى خاوەنە كەى، بە لام ئەمە مەزھەبىكى ناپەسەندە (مرجوح) ھە، جياواز و ناكۆكە لە گەل بە لگە دا، لە بەر ئەو فەرمودە يەى دەفەر موىت: (لا نکاح إلا بولي وشاهدي عدل) واتە: ھىچ ھاوسەرگىرىيە كە دانامە زىت ئىللا بە بوونى خاوەن (ولى) و دوو شايەتى عدل) لە فەرمودە يەكى تردا ھاتو ھە: (لا تزوج المرأة المرأة، ولا تزوج المرأة

نفسها، فإن الزانية هي التي تزوج نفسها)^{۱۴۷} واتە: ئافرەت ئافرەت بە شوو نادات، ئافرەت خۆى بە شوو نادات، ئافرەت ئەو ئافرەتە يە كە خۆى بە شوو دەدات).

دەفەر مویت: (أما امرأة نکحت بغير إذن وليها، فنکاحها باطل باطل باطل)^{۱۴۸} واتە: ھەر کاتیک ئافرەتیک شووی کرد بە بی ئیزنی خاوەنە کەى ئەو نیکاحە کەى پووجەلە پووجەلە پووجەلە).

ھەرچەندە ھەرکەسێک بلیت بە دروستییەتی لە فەقیهەکان بە ئیجتیھادی خۆیان، جا عیبرەت بە بەلگە یە، بۆیە نوسەر ئەم باسەى باسکردو ھەرچەندە مەسەلە یەکی فیقھییە، بۆ ئەو ھى پوونی بکاتو ھە کەوا ئەم مەزھە بە مەزھە بیکی تەواو و دروستە، ھەر ئەمەش ئەو مەزھە بە یە جمھوری زانایانی لەسەرە کە بەلگەى سوننەتی پیغەمبەرى خواى (ﷺ) لەسەرە، بۆ ئەو ھى ھاوسەرگیریەکانى موسلمانان پێک بخریت، نھیتی و فېو فیلى تیدا نەبیّت، بەلکو دەبیّت پوون و ئاشکرا بیّت، چونکە ھاوسەرگیریەکان گرنگترین کارەکانە، چونکە خیزانەکانى لەسەر بنیات دەنری، نەو ھەکانى لەسەر بنیات دەنری، پەچەلە کەکان و نەسە بەکانى لەسەر بنیات دەنری، لە ھەموو ئەوانە گرنگتر ئەو یە ھەلّ کردنى دامینەکانى لەسەر بنیات دەنری، بۆیە پێویستی بە چەند پێکخەریکی شەرعى ھە یە بۆ بەستنى ئەو ھاوسەرگیریە لە فەرموودەو ئایەتەکاندا ھاتو ھ.

۱۴۷ / صحیح دون جملة الزانية / أخرجه ابن ماجه (۱۸۸۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۷۲۹۸) دون جملة الزانية .

۱۴۸ / صحیح / أخرجه أبو داود (۲۰۸۳) والترمذي (۱۱۰۲) وابن ماجه (۱۸۷۹) وأحمد (۴۷/۶، ۶۶، ۱۶۵) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۷۰۹) .

مەبەست لە: (وَصَدَاقٌ قَلٌّ أَوْ كَثْرٌ).

مارەبى مەرج نىبە بەلکو واجبە، بۆيە ئەگەر هاوسەرگىرىيەك بەسترا بەبى مارەبى ئەوا گرتىبەستەكە دروستە بەلام لەنمونەى هاوشىۆەكانيان مارەبى بۆ دادەنریت، چونكە ئەمە حەقى خۆيەتى.

مەبەست لە: (وَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلِيٌّ فَالسلطان ولي من لا ولي له).

بۆيە دەبى وەلى (خاوەن) ئامادەبى، (الولى): برىتییە لە خزمانى باوكى (عەصەبى) ژنەكە لەنزیكترین كەسىو وە پاشان نزیكترین كەسى لەوانە باوكى ئەمجار باپىرى ھەرچەندە بەرەو سەرەو وە بىت، ئەمجار كۆپەكەى پاشان كۆپى كۆپەكەى ھەرچەندە بەرەو خوارەو وە بىت، ئەمجار براكەى لەدايك و باوكیئەو، ئەمجار براكەى لەباوكى یەو، ئەمجار مامەكەى لەدايك و باوكەو ئەمجار مامەكەى لەباوكى یەو، ئەمجار كۆپى مامەكەى (كە لەدايك و باوكەو یە براى باوكیئەتى) ئەمجار كۆپى مامەكەى (كە تەنھا لەباوكەو یە براى باوكیئەتى) ئەمە وەلى ئافرەتە، جا ئەگەر وارێك كەوت لە خزمانى باوكى (عەصەب) ھو وە ھیچ وەلییەكى نەبوو ئەمە خاوەن (وەلى) یەكەى دەسەلاتدارە (سولتانە) یان ئەو كەسەى جیگىرى سولتان بىت كە ئەویش قازیبە لە مەحكەمە، جا پتویستە هاوسەرگىرى چەند رێكخەریكى ھەبىت و ناىبىت پاشاگەردەنى بىت و بەپتێ حەزو ئارەزووى خەلكى بىت.

﴿۵۶﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واذا طلق الرجل امرأته ثلاثا فقد حرمت علیه، لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره).

واته: نه‌گەر پیاوێک سی جار خیزانه‌که‌ی خۆی ته‌لاقدا نه‌وا چیت لئی حه‌رام ده‌بیت، بۆی حه‌لال نابیت تاوه‌کو شوو به‌یه‌کیکی تر نه‌کات.

رافه /

مه‌به‌ست له: (واذا طلق الرجل امرأته ثلاثا فقد حرمت علیه).

واته: نه‌گەر پیاوێک خیزانه‌که‌ی خۆی سی جار ته‌لاقدا نه‌گەر سی ته‌لاقی جیاواز بوو نه‌وا به‌کۆپای زانایان لئی حه‌رام ده‌بی، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی بلئیت: نه‌وا تۆم ته‌لاقدا، پاش نه‌وه‌ی بلئیت: نه‌وا تۆم ته‌لاقدا، نه‌مجار گووتی: نه‌وا تۆم ته‌لاقدا، یان گووتی: تۆم ته‌لاقدا و نه‌مجار تۆم ته‌لاقدا، یان (فطالق) به‌پیتی (فاء) چونکه‌ نه‌م رینکخستنه و ته‌رتیبه‌ ته‌لاق ده‌دات و پوونی ده‌کاته‌وه، نه‌گەر ته‌لاقه‌کان گه‌یشتنه‌ سی ته‌لاق، چیت لئی حه‌رام ده‌بی، تاوه‌کو شوو به‌ پیاوێکی تر نه‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت:

(الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ حِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۲۲۹) فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا حِلَّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (۲۳۰) البقرة) واته: نه‌وه‌ ته‌لاقی که‌مێرد بتوانی تێیدا ژنه‌که‌ی بگێڕیته‌وه بۆ لای خۆی ته‌نها دوو که‌ره‌ته ئینجا دوایی (بۆ سییه‌م جار) یا ئه‌بی به‌یاسایه‌کی چاک و قه‌شه‌نگ و به‌گوزه‌رانێکی په‌سه‌ند رابگێری یان به‌شێوه‌یه‌کی باش و بێ هه‌را ده‌س لێک به‌ردانه‌ و بۆتان نییه "نه‌ی مێرده‌کان" له‌و ماده‌یه‌ به‌ژنه‌کانتان داوه هه‌چ شتیکیان لێ وه‌ریگرنه‌وه "له‌به‌رامبه‌ر

ته‌لاقه‌که‌یانه‌وه "مه‌گەر ئه‌و کاته ژن و پیاوه‌که بترسن که‌نه‌توانن سنوره‌کانی خوا به‌باشی پراگرن خۆ ئه‌گەر ترستان مه‌بوو" ئه‌ی قازییه‌کان " که‌ ئه‌و ژن و پیاوه سنوره‌کانی خوا پراگرن له‌حالی ئاوه‌ادا هیچ گوناهیکتان ناگات، که‌ژنه‌که ده‌س له‌ماره‌بیه‌که‌ی خۆی مه‌لبگرێ ئه‌مانه گشت سنورو یاسای خوان، که‌وابوو لی‌یان ده‌ر مه‌چن ئه‌وانه‌ش که له‌سنوره‌کانی خوا تی ده‌په‌رن سته‌مکارن(۲۲۹) ئینجا ئه‌گەر له‌دوای ئه‌م دووچاره‌ش بۆ جاری سییه‌م ژنه‌که‌ی ته‌لاقدا، ئه‌وه ئیتر جاریکی تر ئه‌و ژنه‌ی بۆ چه‌لال نابێ تا ده‌چی شوو به‌ پیاویکی تر ده‌کاوه‌ستیشی له‌گه‌ل تی‌که‌ل ده‌کا، خۆ ئه‌گەر ئه‌و می‌رده‌ی دووه‌مه‌یش " به‌ئاره‌زووی خۆی " ته‌لاقی دا ئه‌وسا که ئه‌و ژن و پیاوه هیچ گوناهیان له‌سه‌ر نییه دووباره‌ بگه‌رینه‌وه لای یه‌کتر بۆ ژیا‌نی ژن و می‌ردی، به‌و مه‌رجه‌ی که‌وا بزانه‌ هه‌ردووکیان ده‌توانن سنوره‌کانی خوا پراگرن ئه‌م یاسایانه گشت سنوری خوان و روونیان ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی بیر له‌پاشه‌پوژی کاره‌کانیان ده‌که‌نه‌وه ((۲۳۰)).

ئه‌مه ئه‌گەر ته‌لاقه‌کان جیا‌وازی‌بون هه‌رچه‌نده له‌یه‌ک مه‌جلیسیشدا بی‌ت، به‌لام ئه‌گەر وتی: تۆ ته‌لاق‌دراوی تۆ ته‌لاق‌دراوی تۆ ته‌لاق‌دراوی به‌بی پیتی (العطف) ئه‌وا ته‌ماشای ده‌که‌ین: ئه‌گەر به‌و دووباره‌ کردنه‌وه مه‌به‌ستی ته‌ئکیدکردن و دل‌نیابونه ئه‌وا یه‌ک ته‌لاقه، به‌لام ئه‌گەر (تأسیس)ی ده‌وی ئه‌وا لی‌ی جیا ده‌کریته‌وه ئه‌گەر گه‌یشته‌سی ته‌لاق.

به‌لام ئه‌گەر هه‌رسی ته‌لاقه‌کان به‌یه‌ک (لفظ)بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی بلی‌ت: تۆ به‌سی جار ته‌لاق‌دراوی یان تۆ سی جار ته‌لاق‌دراوی، ئه‌وا جمهوری زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن، ئه‌وا سی جار ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وی‌ت و لی‌ی جیا ده‌کریته‌وه و لی‌ی حه‌رام ده‌بی تا‌کو شوو به‌پیاویکی تر نه‌کات، ئه‌مه‌ش مه‌زه‌بی هه‌ر چوار پێشه‌واکه‌یه.

لە قسەى ھەندىٰ لە لىكۆلەرە واندا ھاتوھ سى تە لاقە كە بە يەك (لفظ) ئەوا يەك تە لاقە .

مەسە لە كە ناكۆكيە كى دوورو درىژى تىدايە بە لام ئەو ھەمان بەسە بزەنن كەوا سى تە لاق ھەرامى دەكەت، نەك بۆ ھەتا ھەتايى بەلكو ئەو ھەندە ھەرامى دەكەت تاكو شوو بە پياويكى تر دەكەت ئەمجار ئەويش تە لاقى دەدات، بە لام چوونە ناو ئەو ناكۆكيانەوہ ئىستا مەبەستى ئىمە نىيە .

مەبەستى نووسەر لە باسكردنى ئەم مەسە لانە لە عەقيدەدا (والله أعلم) ئەو ھەيە : بايەت و مەسە لە ھى ھاوسەرگىرى مەسە لە يە كى گرنگە پىويستە بايەخى پى بدرىت، بە پى ئەو پىكخەرە شەرعىيانە بۆى دانراوہ، كە مەترخەمى و تە ساھولى تىدا نىيە و بەلكو ئىجرائاتى تىدايە، لە بەر ئەو ھى كىتابە كە ناوى (شرح السنە) يە واتە : پوونكردنەو ھى سوننەت لە ھەموو شتىكدا، لەو باسانە مەسە لە ھى ھاوسەرگىرىيە .

﴿۵۷﴾ نوسهر ده‌ئیت: (ولا یحل دم امرئ مسلم یشهد أن لا اله الا الله ویشهد أن محمدا عبده ورسوله إلا یاحدی ثلاث: زنا بعد إحصان أو مرتد بعد إیمان أو قتل نفسا مؤمنة بغير حق فیقتل به، وما سوى ذلك فدم المسلم على المسلم حرام أبدا حتى تقوم الساعة).

واته: خوینی هیچ موسلمانیک - شایه‌تی دابیت هیچ خویه‌ک نییه شایسته‌ی به‌رستن بیت ته‌نھا (الله) نه‌بیت و (محمد) به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری ئه‌وه - حه‌لال نییه، ئیلا به‌یه‌کیک له‌م سیّ خاله‌ نه‌بیت: - زینا بکات له‌پاش ئه‌وه‌ی ژنی هینابی (یان شووی کردبی) یان له‌دینه‌که‌ی هه‌لگه‌رپته‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی ئیمانی هینابی یان که‌سیکی ئیماندار یه‌ناحق کوشتبی بۆیه به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ ده‌کوژری، جگه له‌وانه ئه‌وا خوینی موسلمان بۆ موسلمان حه‌رامه تاکو پۆژی دواپی.

رافه:

مه‌سه‌له‌ی کوشتنی موسلمانی له‌پاش مه‌سه‌له‌ی هاوسه‌رگیری باس کردوه، چونکه ئیسلام هاتوه بۆ پاراستنی ناموس و پاراستنی خوین و پاراستنی سه‌روهت و سامان، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (إن دماءكم وأموالكم وأعراضكم عليكم حرام)^{۱۴۹} واته: خوین و سامان و ناموستان حه‌رامه له‌یه‌کتر ده‌فه‌رمویت: (کل المسلم علی المسلم حرام، دمه و ماله و عرضه)^{۱۵۰} واته: هه‌موو موسلمانیک خوین و سامان و ناموسه‌که‌ی حه‌رامه له‌سه‌ر موسلمانان کاتی له‌پیشدا باسی ناموسی کرد به‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ها به‌هاوسه‌رگیری و ته‌لاقه‌وه‌ ئه‌مجار ده‌ستی کرد به‌باسکردنی خوینه‌کان.

۱۴۹ / متفق علیه : أخرجه البخاري (۶۷) ومسلم (۱۶۷۹) .

۱۵۰ / أخرجه مسلم (۲۵۶۴) .

جا هه‌رموسلمانیک نه‌گه‌ر شایه‌تی دا هیچ خوابه‌کی به‌حق نییه شایسته‌ی په‌رستن بیته‌نه‌ها (الله) نه‌بیته و (محمد) (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری نه‌وه نه‌وا خوین و سامانی حه‌رام ده‌بیته، بویه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: لا إله إلا الله فإذا قالوها عصموا مني دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم على الله تعالى)^{۱۰۱} واته: فه‌رمانم پیگه‌راوه له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کیدا بجه‌نگم تاكو ده‌لین: (لا اله الا الله) جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان گووت نه‌وا خوین و سامانیان پاریزراو ده‌بیته (لیم حه‌رام ده‌بیته) ئیلا به‌حق‌ی ئیسلام نه‌بی و لیپرسینه‌وه‌و حسابیان له‌سه‌ر خوابه‌).

جا هه‌ر که‌سێک ئیسلامبوونی خوی ئاشکراکردو شایه‌تمانی هینا نه‌وا ئیمه‌ لئی وه‌رده‌گرین و به‌موسلمانان ده‌زانین و حوکمه‌کانی موسلمانانی به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌که‌ین، جا نه‌گه‌ر له‌دلیدا نیفاقیک (دوو‌پووییه‌ک) هه‌بیته نه‌وا له‌نیوان خوی و خوادایه، خوای گه‌وره‌ خوی لیپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئیسلامبوونی دوو‌پووه‌کانی وه‌رگرت، حوکمه‌ ئاشکراکانی به‌سه‌ردا جی به‌جی ده‌کرد.

به‌لام نه‌گه‌ر که‌سێک هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌یه‌ک له‌ هه‌لوه‌شیننه‌روه‌کانی ئیسلامی نه‌نجامدا نه‌وا نه‌وا کاته حوکمی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا ده‌ده‌ین، نه‌گه‌ر ته‌ویه‌ی کرد نه‌وا باشه نه‌گه‌ر نا ده‌کوژریت، به‌مه‌به‌ستی پاراستنی دینه‌که، نه‌مه‌یه‌که‌م شته به‌هزیه‌وه‌ خوینی موسلمانان هه‌لال ده‌بیته.

دووه‌م شته له‌وانه‌ی خوینی موسلمان هه‌لال ده‌کات: (القصاص) واته: کوشتنی نه‌فسیک له‌به‌ر نه‌فسیک، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بِغَدِّكَ فَلَهُ عَذَابٌ

أَلِيمٌ (۱۷۸) وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (البقرة) ۱۷۹) واتە: ئەى ئەوانەى باوەردارىن! لەبارەى كوژراوانەو، بەشێوەیەكى دادگەرانهو یەكسانی و بى دەستدریژی و زیادەپەوى (قیساس) و تۆلەمان لەسەر داناون ئازاد لەباتى ئازاد، بەندە لەباتى بەندە، مێینە لەباتى مێینە ئینجا ھەر كەسیش لەلایەن براى ھاودینی خۆیەو، واتە لەلایەن كەس و كارى كوژراو وە چاوپۆشى لێكرا (لەكوشتنەو) و بەخوین پازى بوو دەبا خوین وەرگەرە كە پى چاكە بگرتە بەرو و لایەنى بكوژەكەش بەجوامیرانەو مەردانە خوین بەكەس و كارى كوژراو كە بەدەن دواى ئەم خوین گرتن و لى بووردنە، ھەر كەسێك دەست درێژی كردبۆ سەر خویندەرەكان سزایەكى ئیش پێگەيەنەرى بۆ ھەيە (۱۷۸) ئەى خاوەنانى فام و ژیری! لەم تۆلە وەرگرتنەو دا ژيانى خۆش و مەزنتان ھەيە، واتە: ئەم یاسایە دەبیتە مایەى مانەو ھى ژيانى مرۆڤ و خۆ دورگرتن لە كوشت و كوشتار چونكە كەبى بكوژ بزانی كەسى بكوژى دەكوژیتەو ئیتر دەس درێژی بۆ سەر گیانى ئەم و ئەو ناكات، بەلكو لە بەر ئەو یاسایە لە سنوورەكانى خوا خۆپارێزن ئاسوودەيى و بەختیارى بۆ ولات و ناوچەكەتان بگەریتەو و خوین رێژی نەكړى (۱۷۹).

(القصاص) دەبیتە ھوى ژيان _ ھەرچەندە لەخودى خۆیدا كوشتن _ چونكە كەسى بكوژ ئەگەر زانى دەكوژیتەو ئەوا واز لەكوشتن دەھینى، ھەرۆھا خەلكیش ئەگەر بینیان ئەوا بكوژ دەكوژیتەو واز لەكوشتن دەھینن بۆیە چیتر خویندەرێ و كوشتن نامینى.

جا بۆیە (القصاص) ھوى مانەو ھى ژيانە، ھەرچەندە تاوانبارى تیدا دەكوژیتەو، كەواتە ئەو كوشتنێكە دەبیتە ھوى ژيانى ئەوانیتر لەكۆمەلگادا، تەعەدا كردن لەسەر خوینەكان كەم دەبیتەو، بەلام ئەگەر واز لە بكوژ بەینریت و بلین: ئەمە لەگەڵ مافەكانى مرۆڤدا ناگونجى و وازى لى بەینریت و نەكوژیت، ئەمە دەبیتە ھوى خوین

رېشتىن و تېكچوونى ئاسايش و ترساندىنى خەلكى، دەبىتتە ھۆى چەندىن خراپەكارى (مفسدە) و كوشتن زۆر دەبىت و خوین دەرىژىت، تەنانەت لە سەردەمى نەفامىدا دەيانگوت: كوشتن كوشتن ناھىلى، كوشتنى كەسى تاوانبار دەبىتتە ھۆى نەھىشتىنى كوشتن لە ئايندەدا، لەم ئايەتەشدا ھاتوۋە: (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ)

ئەوانەى دەلئىن: كوشتن لەجىياتى كوشتنى كەسىكى تر لەگەل مافەكانى مرقۇدا ناگونجى، ئەوا پىيان دەلئىن: ئايە كوژراۋەكەش مرقۇ نىيە؟ جا لە (قصاص) دا پاراستنى مافى ئەوى تىدايە.

سىيەم كۆمەل خوئىيان ھەلال دەبىت: (الثيب الزانى) (الثيب) ئەو كەسە يە زنى ھىناۋە و گواستويە تىيەۋە بە ھاوسەرگىرىيەكى تەۋاۋ (نكاح صحيح)، جا ئەگەر ئەو كەسە زىناى كرد ئەوا بەرد باران دەكرىت تاكو دەمرىت، بەو شىۋە يە خوئىنى ھەلال دەبىت.

ئەمە ئەو ھۆكارانە يە خوئىنى موسلمانى پى ھەلال دەبى:—

يان (القصاص) كەسىك لەبەر كەسىكى تر بكوژىت...

يان كەسىك زىنا بكات لەپاش ئەۋەى ھاوسەرگىرى كردوۋە...

يان كەسىك لەدینەكەى ھەلگەرىتەۋە يەكىك لە ھەلوە شىنەرەۋەكانى ئىسلام نەنجام بدات: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت: (من بدل دينه فأقتلوه)^{۱۵۲} واتە: ھەر كەسىك دینەكەى خۆى كۆپى ئەوا بىكوژن) لە فەر موودە يە كدا ھاتوۋە: (والتارك لدينه

المفارق للجماعة^{۱۵۲} واتە: ئەو ھى ئاز لە دىنە كەى دە ھىئى و لە كۆمەلى مۇسۇلمانان جىا دە بىتتە ھە).

لە مەشدا بە لگە يەك ھە يە لە سەر ئە و كە سانەى نكۆلى لە ھە ددى ھە لگە پانە ھە دە كەن بە بە لگەى ئە و ئايەتەى دە فەرموى (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ) البقرة (۲۵۶) ئە م بە لگە ھىئانە ھە ئە يە، چونكە كوشتنى كەسى ھە لگە پراو ھە بە ست لىئى ئە ھە نىيە خە لكى بە زۆر بگرتنە مۇسۇلمان، بە لكو مە بە ست لىئى پاراستنى دىنە لە يارى كردن تىيدا بۆ كە سىك بە ويستى خۆى ھاتۆتە ناو ئىسلامە ھە و پاشان وازى لى ھىئا لە پاش ئە ھە ھى شايەتى داو ھە زانىويەتى دىنە كە ھە قە.

مە بە ست لە: (ولا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا اله الا الله).

مۇسۇلمان ئە و كە سە يە شايە تەمانى ھىئا ھە و گوتويەتى: (لا اله الا الله، محمد رسول الله) بە لام لە گە ل شايە تەماندا دە بىئى كارى ھە بىئى: - نوپۇز بكات و زە كات بىدات و مانگى رە مە زان بە پۇزۇو بىت و ھە جى مالى خوا بكات ئە گەر بىتوانىت، پىويستە كارى ھە بىت. مە بە ست لە: (وما سوى ذلك قدم المسلم على المسلم حرام أبدا حتى تقوم الساعة).

خويئى مۇسۇلمان لە سەر مۇسۇلمان ھە رامە، ھە رگىز ھىچ كاتىك نايەت خويئى مۇسۇلمان ھە لال بىت، ئىللا مە گەر تە ھە دا بكات و يان چوو ھە سەر مالى خە لكى يان رىنگاى لە خە لكى بىرى يان دە رچوو دژايەتى كارىبە دە ستانى كرد يان جگە لە وانە ئە ھە دە كوژرئىت بۆ نە ھىشتنى خراپەى، ئە گەر خراپەى پال نە نرئىت و نە ھىلرئىت ئىللا بە كوشتنى نە بىت.

﴿۵۸﴾ نوسەر دەئیت: (وكل شيء مما أوجب الله عليه الفناء يفنى إلا الجنة والنار والعرش والكرسي والصور والقلم واللوح ليس يفنى شيء من هذا أبدا، ثم يبعث الله الخلق على ما أماتهم عليه يوم القيامة ويحاسبهم بما شاء فريق في الجنة وفريق في السعير ويقول لسائر الخلق ممن لم يخلق للبقاء : كونوا ترابا).

واته: ھەموو شتێك خۆی گەورە پێویستی کردووە لەسەری بەنەمان ئەوا نامیێنێ ئیلا بەھەشت و دۆزەخ و عەرش و کورسی و کەرەنا (صور) و قەلەم و لۆح نەبێ، ئەوا ھیچ لەوانە ھەرگیز فەنایان بەسەردا نایات، ئەمجار خۆی گەورە خەلکی زیندوو دەکاتووە لەسەر ئەوێ لەسەری مردوونە لەپۆژی قیامتدا بەوێ خۆی ویستی لەسەر بیت لێپرسینەوہیان لەگەڵدا دەکات، کۆمەلێک بۆ بەھەشت و کۆمەلێک بۆ دۆزەخ، پاشان بەھەموو دروستکراوہکان _ ئەوانەى بەمەبەستى مانەوہ دروست نەکراون _ دەگوتریت: ببە خاک و خۆل.

رافە /

مەبەست لە: (وكل شيء مما أوجب الله عليه الفناء يفنى).

خۆی گەورە دەفەرمویت: (كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَإِنْ (۲۶) وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۲۷) الرحمن) واتە: ھەرچی بە سەر پەشتی زەویبەوہیە ھەر ھەموو لە نیو دەچی (۲۶) وە تەنھا رووی پەروەردگاری خاوەن شەکو و کەرەمکەرت دەمیتیتەوہ (۲۷).

هه‌موو دروستکراوه‌کان له‌ناوده‌چن و نامینن ته‌ن‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌مینی، له‌و
 نایه‌ته‌دا که ده‌فهرمویت: (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ) آل عمران / ۱۸۵) واته: هه‌موو
 که‌سیک بی‌جیاوازی تامی مردن ده‌چیژی).

ئه‌و نایه‌ته‌که ده‌فهرموی: (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (۶۸) الزمر) واته: هه‌رکه له‌لایه‌ن
 (نیسرافیله‌وه) فوو به‌شه‌پیوور کرا ئیتر ئه‌و کاته هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ناسمانه‌کان و
 زه‌ویدان مه‌گه‌ر که‌سیک خوا خ‌وی بیه‌وی نه‌مری، له‌پاشان بۆ جاریکی ترکه‌فووی
 پیاکرا ئه‌وجا له‌ناکاو ته‌واوی دروستکراوه‌کان له‌گۆره‌کانیاندا هه‌لئه‌سنه‌وه‌و چاوه‌پوانن
 چیبیان پی‌بکری).

مانای (إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ) ده‌لین: ماناکه‌ی: فریشته‌کانه یان (حور‌العین)ه‌کانی
 به‌هه‌شته^{۱۵۴}، والله أعلم.

هه‌موو خه‌لکی ده‌مرن ئه‌مجار له‌پۆژی قیامه‌تدا زیندوو ده‌کرینه‌وه (ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ
 ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ) (۱۵) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ (۱۶) المؤمنون) واته: پاشان به‌پراستی د‌وای
 ئه‌و هه‌موو ژیان و برینی ق‌وناغانه ئیوه گشت ئه‌مرن (۱۵) د‌وایه بۆ جاریکی تر هه‌ر ئیوه
 له‌پۆژی قیامه‌تدا زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و گیان ده‌کرینه‌وه به‌به‌رتانا (۱۶).

جا که‌سی موسلمان بیری مردن ده‌کاته‌وه‌و خ‌وی بۆ ئاماده‌ ده‌کات به‌ئه‌نجامدانی
 کاری چاکه‌و داوا له‌خوا ده‌کات ئاخر خه‌یری بکات و له‌تاوانه‌کانی ته‌وبه‌ ده‌کات،
 ئه‌مه‌ش سوودی یادکردنی مردنه، ئه‌گه‌ر ئه‌و یادی مردنی کرد ئه‌وا خ‌وی بۆ ئاماده
 ده‌کات، بۆیه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (تذکروا هاذم اللذات: الموت فإنکم لا
 تذکرونه فی کثیر إلا قلله ولا فی قلیل إلا کثره)^{۱۵۵} واته: یادی پ‌وخینه‌رو ه‌وی نه‌هیشتنی

۱۵۴ / تذکره البغوي في تفسيره (۴/۴۲۲) عن الضحاک .

۱۵۵ / رواه احمد والترمذي وابن ماجه والنسائي وابن حبان .

خۆشپىيەكان بەكەنەوہ: مردن، چۈنكە ئىوہ ھەرگىز يادى ناكەنەوہ لەشتىكى زۆردا ئىللا كەمى دەكاتەوہ لەشتىكى كەمدا يادى ناكەن ئىللا زۆرى دەكاتەوہ) بۆيە پىويستە موسلمان ھەرگىز لە مردن بى ئاكا نەبى، بەلكو دەبى ھەرگىز مردنى لە ياد بىت و خۆى بۆ نامادە بكات.

باوہ پى بەزىندووبوہنەوہ ھەبىت، ئەو پۆژەى خەلكى لە گۆرەكانيان پاست دەبنەوہ بەفەرمانى خواى گەورە: (تَمَّ نَفَحَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ) (الزمر) ۶۸) پوچەكانيان بۆ دەگۆرپتەوہ، لەپاش گەرانەوہى جەستەكانيان لە گۆرەكانيان، ئەمجار ھەموويان بەرەو مەحشەر دەبرىن، تا كۆتايى ئەوہى تووشى دەبن لەدوا پۆژدا لەمەترسىيەكان پىيدا تىدەپەن، تاكو ئەو كاتەى تىيدا جىگر دەبن يان لە بەھەشتدا و يان لەئاگردا، چۈنكە بەھەشت و ئاگر ھەردوو مالى جىگر بونن.

مەبەست لە: (إِلَّا الْجَنَّةَ وَالنَّارَ وَالْعَرْشَ وَالْكَرْسِيَّ).

بەھەشت و دۆزەخ ھەرگىز لەناو ناچن و فەنايان بەسەردا نايت، خواى گەورە بروستى كرديون بۆ ئەوہى بەمىننەوہ، بەلام زەوى و ئاسمانەكان ئەوا دەگۆردين، ئاسمانەكان لەيەك دەترازىن و لەتوپەت دەبن، زەويش قازقاژ دەبى، ئەم جىھانە دەگۆرديت: (يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) (۴۸) ابراهيم) واتە: لە رۆژى قىامەتدا ئەم زەوييەى ئىستايە ئەگۆردى بە زەوييەكى تر، ئاسمانەكانىش ھەروا! ئەوجا ھەموان لە گۆرەكانيان دەھىنرەنە دەرو دەبرىن بۆ بەردەست خواى تاك و تەنياى دەسەلاتدار، لە دەشتىكى كاكى بە كاكىدا دەنوینرەن بى ئەوہى پەردەيەك لە نىوانياندا بىت).

بەلام عەرش ناگۆرديت و بەھەشت و دۆزەخ ھەرگىز فەنايان بەسەردا نايت و ناگۆرديت.

مه‌به‌ست له: (والكرسى).

(كورسى) له‌عرش بچووكتره و عرش له و گه‌وره‌تره، كورسى هه‌موو زه‌وى و ناسمانه‌كان ده‌گريته‌وه و عرش له كورسى فراوانتره.

مه‌به‌ست له: (والصور).

صور: بریتییه له كه‌ره‌نا كه (ئیسرافیل) هه‌لیگرتوه، فووی پیدای ده‌كات به‌پوچه‌كان بۆیه به‌ئیزنی خوای گه‌وره پوچه‌كان ده‌چنه جه‌سته‌كانه‌وه و زیندوو ده‌بنه‌وه: (ثُمَّ نُفِخْ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ (۶۸) الزمر) واته: له‌پاشان بۆ جارێكى تر كه فووی پیا كرا ئه‌وجا له‌ناكاو ته‌واوی دروستكراوه‌كان له‌گۆره‌كانیاندا هه‌لته‌سنه‌وه و چاوه‌پوانن چییان پى بکری).

مه‌به‌ست له: (والقلم واللوح).

مه‌به‌ست له (اللوح): (لوح المحفوظ)، مه‌به‌ست له: (القلم) ئه‌و قه‌له‌مه‌یه خوای گه‌وره (المقادیر) پى نووسیوه.

مه‌به‌ست له: (ليس يفنى شيء من هذا أبدا).

ئهم شتانه خوای گه‌وره دروستی کردوو به مه‌به‌ستی مانه‌وه‌یان، عرش و كورسى^{۱۵۶} و (اللوح) و قه‌له‌م و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و پوچه‌كان ئه‌گه‌ر دروستكران ئه‌وا فه‌نایان به‌سه‌ردا نایه‌ت و له‌ناو ناچن.

مه‌به‌ست له: (ثم يبعث الله الخلق على ما أماتهم عليه يوم القيامة).

واته: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری مردوون، له‌سه‌ر كووفر یان له‌سه‌ر ئیمان، هه‌مووان به‌پى كارو کرده‌وه‌ی خۆی زیندوو ده‌کریته‌وه.

باوه‌ریبون به‌زیندوو‌بون‌وه‌یه‌کئیکه‌له‌شه‌ش‌پایه‌کانی‌ئیمان، له‌زۆر‌ئایه‌تدا
باوه‌ریبون به‌پۆژی‌دوایی‌له‌گه‌ل‌باوه‌ریبون به‌خوای‌گه‌وره‌هاتوه.

زیندوو‌بون‌وه‌ (البعث) بریتییه‌له: زیندوو‌کردنه‌وه‌ی‌خه‌لکی‌له‌پاش‌مردنیان،
له‌جیهانیکی‌تدا‌له‌دونیا‌دا‌ده‌ژین‌به‌مه‌به‌ستی‌کارکردن، پاشان‌ده‌مرن‌و‌له‌زه‌ویدا
ده‌نیژرین‌و‌له‌ویدا‌ده‌میتنه‌وه‌تا‌کو‌خوای‌گه‌وره‌خۆی‌ویستی‌له‌سه‌ر‌بیت‌له‌جیگای
چاوه‌پوانی‌که‌ئه‌ویش‌به‌رزه‌خه، له‌نیوان‌دونیا‌و‌دوا‌پۆژدایه، ئه‌مجار‌له‌م‌گۆرانه
زیندوو‌ده‌کرینه‌وه، هه‌ل‌ده‌ستن‌له‌و‌گۆرانه‌به‌زیندوو‌یی‌هه‌روه‌کو‌چۆن‌بوون‌ئاوا، هیچ
شتیکیان‌لی‌بزر‌نابیت، ئه‌مجار‌پۆحه‌کانیان‌ده‌گه‌ریته‌وه‌بو‌جه‌سته‌کانیان‌ئه‌مجار
به‌ره‌و‌مه‌حشر‌به‌پری‌ده‌کرین‌بو‌ئه‌وه‌ی‌پاداشتی‌ئه‌و‌کارانه‌یان‌بدریته‌وه‌له‌دونیا‌دا
ئه‌نجامیان‌دابوو، له‌چاکه‌و‌خراپه، (وَلَا تُحْزَنُ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۵۴) یس) واته:
پاداشه‌تۆله‌ی‌ئه‌وه‌نه‌بی‌کردووتانه، پاداش‌نادرینه‌وه).

جا‌هیچ‌که‌سیک‌پاداشتی‌چاکه‌ی‌نادریته‌وه‌به‌کرده‌وه‌ی‌که‌سیکی‌تریان‌سزا
بدریت‌به‌کرده‌وه‌ی‌که‌سیکی‌تر، (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى) (الأنعام) واته: هیچ‌که‌سیک
باری‌گوناه‌ی‌هیچ‌که‌سیکی‌تر‌ه‌ل‌ناگرێ).

هه‌موو‌که‌سیک‌پاداشتی‌کاره‌که‌ی‌خۆی‌وه‌رده‌گریت‌چ‌چاکه‌بیت‌یان‌خراپه،
ئه‌مه‌ش‌دادپه‌روه‌رییه‌له‌لایه‌ن‌خوای‌گه‌وره‌وه، به‌بی‌پاداشت‌به‌جێیان‌ناهیلتی
له‌کاتی‌کدا‌خۆیان‌ماندوو‌کردوو‌ه‌په‌نا‌به‌خوا‌_ به‌کوفرو‌شیرک‌و‌(فسق)‌و‌فه‌سادکردن
له‌زه‌ویدا‌ئه‌گه‌ر‌له‌بی‌باوه‌پان‌بووین، جێیان‌ناهیلتی‌به‌بی‌سزا، ئه‌مه‌دادپه‌روه‌ری
خودایه، ئه‌مه‌مانای‌قسه‌که‌یه‌تی‌لی‌ره‌دا: - هه‌موو‌که‌سیک‌به‌پیتی‌کرده‌وه‌ی‌خۆی
پاداشت‌ده‌دریته‌وه، جا‌ئه‌گه‌ر‌وابیت‌ئه‌وا‌پتویسته‌له‌سه‌ر‌به‌نده‌ته‌ماشای‌کاره‌که‌ی
بکات، تا‌کو‌له‌ژیا‌ندا‌ماوه‌و‌زیندوو‌ه، جا‌ئه‌وه‌ی‌چاکه‌یه‌با‌بیکاته‌تویشوی‌خۆی،

ئه‌وه‌ی خراپه‌یه با ته‌ویه‌ی ئی بکات و بگه‌رینه‌وه بۆلای خواو خۆی ئی پزگار بکات تا کو له‌توانایدایه، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ) الحشر / ۱۸) واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! پارێز له‌ خوا بکه‌ن به‌ جێیه‌ جێکردنی فه‌رمانه‌کانی و دوورگرتن له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و هر که‌س سه‌رنج بداو بزانی چ شتیکی بۆ سبه‌ینی (قیامه‌ت) پێش خستوه له‌ کرده‌وه‌ی چاک؟).

لێپرسینه‌وه‌ی خۆت بکه له‌م دونیایه پێش لێپرسینه‌وه‌ی دواپۆژ، لێپرسنه‌وه‌ی خۆت بکه له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان و ته‌ماشایان بکه جا ئه‌وه‌ی خراپه‌ چاکی بکه‌ره‌وه، ئه‌وه‌ی چاکیه زیاتری بکه و له‌غه‌فلت و بێ ئاگایی به‌خه‌به‌ر بیره‌وه، ئه‌مه پێویسته له‌سه‌ر که‌سی ژیر.

بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (الکئیس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت والعاجز من أتبع نفسه هواها وتمنى على الله الأمانی)

(الکئیس) واته: ژیر، (من دان نفسه) واته: ئه‌و که‌سه‌یه لێپرسینه‌وه‌ی خۆی ده‌کات، (وعمل لما بعد الموت) ئه‌مه که‌سی ژیره (والعاجز من أتبع نفسه هواها) له‌م دونیایه‌دا (وتمنى على الله الأمانی)^{۱۵۷} به‌هه‌شتی ده‌وێ و ده‌ربازبوونی ده‌وێ هیه‌چ کارێک ناکات ئه‌مه که‌سیکی بێ ده‌سه‌لاته (عاجزه) _ په‌نا به‌خوا _ واته بێ تواناو بێ ده‌سه‌لاته، بێ تواناو ده‌سه‌لاتیه‌کی خراپی نه‌ک ئه‌و بێ توانایه‌ی ناتوانیت کارێک بکات چونکه ئه‌وه لێی ناگیرێ: (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) البقرة/ ۲۸۶) واته: خوای گه‌وره به‌ده‌ر له‌توانا ته‌کلیف و ئه‌رکی ناخاته سه‌رشانی هیه‌چ که‌سیک).

به‌لام ئه‌و وێتر به‌توانایه‌و ده‌توانی به‌لام بێ ده‌سه‌لاته له‌به‌ر ته‌مبه‌لی و گوی پێ نه‌دان، ئه‌مه که‌سی بێ تواناو بێ ده‌سه‌لاته، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا خۆزگه ده‌خوایێو

۱۵۷ / رواه أحمد والترمذي وابن ماجه والحاكم والبغوي وغيرهم وصححه الحاكم وحسنه البغوي والترمذي .

چاۋە پوانە لە دوا پۆژدا بېتتە كە سىكى ئەھلى بە ھەشت بە بى كاروكر دەو، نابىت و ناكرىت ئەمە بېتتە ئەھلى بە ھەشت بە بى كاروكر دەو.

مە بە ست لە: (و بحاسبهم بما شاء فريق في الجنة وفريق في السعير).

لېپرسىنە وەيان لە گەلدا دەكات لە سەر كاروكر دەو وەيان، (الحساب) برىتییە لە لېپرسىنە وە لە سەر كرده وەكان.

جا خەلكى چەند بە شىكن:—

* ھەندى لە ئىمانداران لېپرسىنە وەيان لە گەلدا ناكرىت و دەچنە بە ھەشتە وە بە بى ھىچ لېپرسىنە وە سزايەك.

* ھەندىكىان: لېپرسىنە وە يەكى سووكيان لە گەلدا دەكرىت ئە وىش برىتییە لە (العرض).

* ھەندىكىان لېپرسىنە وەيان لە گەلدا دەكرىت و (من نوقش الحساب عذب) ^{۱۵۸} پەنا بە خوا _

* كەسى بى باوەر لېپرسىنە وەى (موازنه)ى لە گەلدا ناكرىت بەلكو لېپرسىنە وەى (تقریر)ى لە گەلدا دەكرى - واتە: دان پیدانان - بە وەى تە ماشای كرده وە و كوفرو شىركە كەى خۆى بكات و دانى پيدا بنات و ناشتوانى نكۆلى لى بكات ھەرگیز، ئەمجار بەرە و ئاگر پەوانە دەكرىت.

مە بە ست لە: (فريق في الجنة وفريق في السعير) ئەمە لە و ئايەتە وە وەرگىراوہ كە دەفەر مویت: (وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ) الشورى/۷ (فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ) ئە وانىش ئىمانداران (وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ) ئە وانىش بى باوەر و تاغوتە كانن.

مه‌به‌ست له: (ویقول لسائر الخلق ممن لم یخلق للبقاء: کونوا ترابا).

خوای گه‌وره هه‌موو دروستکراوه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه له‌پوژی قیامه‌تدا مروّفه‌کان و گیانله‌به‌ران و بالنده‌کان (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَّمٌ أُمَّتُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ يُحْشَرُونَ (۳۸) الأنعام) واته: گشت ره‌وک‌ه‌رو گیانله‌به‌ریکی ئەم زه‌وییه هه‌موو بالنده‌به‌کیش که به دوو بالان ده‌فری هه‌موو ئەمانه چەند ئوممه‌تیکن وه‌کو ئیوه دروستکراوی خویمان و یاسای تاییه‌تیمان داناو ه‌بو ژیانیان و موحتاجمان له هیهچ شتیک که‌مته‌رخه‌میمان نه‌کردوه له (لوح‌المحفوظ) دا له پاشانیش هه‌موو بو لای په‌روه‌ردگاریان کو ده‌کرینه‌وه و توژیینه‌وه‌یان له گه‌ل ده‌کرئ و پاداش و توّله وه‌ردگره‌وه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ (۵) التکویر) واته: کاتی گیانله‌به‌رانی کئیوی کۆکرانه‌وه پاش ئەوه که له ترسی به‌کتر نه‌یان ئەویزا به به‌که‌وه (بژین).

هه‌موو دروستکراوه‌کان چه‌شر ده‌کرین به‌مه‌به‌ستی جی به‌جی کردنی دادپه‌روه‌ری له‌نیوانیاندا، تا‌کو‌حه‌قی به‌کتر له‌به‌کتر ده‌سیننه‌وه، ته‌نانه‌ت و لاخ و گیانله‌به‌رانیش چه‌قی به‌کتر له‌به‌کتر ده‌سیننه‌وه چه‌قی مه‌پی بی شاخ له‌مه‌پی شاخدار ده‌سینریتته‌وه هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌به‌کی (صحیح)^{۱۵۹} دا هاتوه، پاشان که‌حه‌قیان له‌به‌کتر سه‌نده‌وه ئەوا خوای گه‌وره پێیان ده‌لئیت: بینه‌خاک و خۆل، چونکه ئەوانه زیندوو نه‌کراونه‌ته‌وه بو ئەوه‌ی له‌دوا پوژدا به‌میننه‌وه، به‌لکو زیندوو کرانه‌وه ته‌نها پاداشتی خویمان وه‌رگره‌وه، ئەمه‌ش له‌دادپه‌روه‌ری خوای گه‌وره‌یه، ئا له‌وکاته‌دا که‌سی بی‌باوه‌پ ده‌لئیت: (يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا (۴۰) النبأ). ئەگه‌ر به‌نازەل و گیانله‌به‌ران وترا: بینه‌خاک و خۆل ئەوا بی‌باوه‌پیش خوژگه‌ به‌وان ده‌خوازیت.

﴿۵۹﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بالقصاص يوم القيامة بين الخلق كلهم بني آدم والسباع والهوام حتى للذرة من الذرة حتى يأخذ الله عز و جل لبعضهم من بعض لأهل الجنة من أهل النار ولأهل النار من أهل الجنة ولأهل الجنة بعضهم من بعض ولأهل النار بعضهم من بعض).

واتە: باوھېبون بە (القصاص) لە پۆزى قىامەتدا لە نىوان ھەموو دروستکراوھ کاندائ، مرقفەکان و دپندەکان و جپو جانەوھرو تەنانەت مېرولەيەك لە مېرولەيەكى تر، تاكو خوای گەورە حەقیان لە يەکتەر وەردەگریتەوھ، بۆ ئەھلى بەھەشت لە ئەھلى ناگر، بۆ ئەھلى ناگر لە ئەھلى بەھەشت، بۆ ئەھلى بەھەشت لە يەکتەر و بۆ ئەھلى ناگر لە يەکتەر.

پاڤە /

لە پێشدا باسکرا خوای گەورە لە پۆزى قىامەتدا دروستکراوھکان زیندوودەکاتەوھ بە مەبەستى پاداشت دانەوھیان لە سەر چاکە و خراپەیان بە نىسبەت مرقفەکانەوھ، بۆ (القصاص) بە نىسبەت مرقفەکانەوھ و ئازە لائەوھ، ئازە لێکان زیندوو دەکریتەوھ تەنھا بە مەبەستى (القصاص) و مرقفەکان زیندوو دەکریتەوھ بۆ پاداشت و (القصاص) لە نىوان خۆياندا.

مەبەست لە: (والإيمان بالقصاص يوم القيامة بين الخلق كلهم بني آدم والسباع والهوام).

ھەموان بە مەبەستى (القصاص) زیندوو دەکریتەوھ، بە لام گيانەوھران ئەگەر حەقى يەکتريان لە يەکتەر سەندەوھ ئەوا کارەکیان تەواو دەبیت و دەبنە خاک و خۆل، بە لام بەنى ئادەم ئەوا دوو کۆمەلن: کۆمەلێکیان لە بەھەشتدان و کۆمەلێکیان لە ناگردان، ھەرگیز لە پاش ئەو نامرن، بەھەتا ھەتايى دەمیتنەوھ يان لە بەھەشتدا و يان لە ناگردا.

مه‌به‌ست له: (حتى للذرة من الذرة).

ته‌نانه‌ت (الذرة) ش که بریتییه له‌میرووله‌یه‌کی بچوک له‌میرووله‌یه‌کی بچوک‌ه‌حق له‌یه‌کتر ده‌سیننه‌وه، چونکه خوای‌گه‌وره هه‌رگیز به‌ستم رازی‌نییه، چونکه (أحکم الحاكمین) هه‌ر ئه‌وه هه‌که‌می دادپه‌روهه، بۆیه به‌ستم رازی‌نییه ته‌نانه‌ت له‌نیوان ئاژه‌لان و میرووه‌کاندا، پۆژی قیامه‌ت زیندوویمان ده‌کاته‌وه ئه‌مجار هه‌قی هه‌ندیکیان له‌وانی تر ده‌کاته‌وه.

به‌لام ئیمانداران یه‌که‌م شتیک داوه‌ری له‌نیوانیاندا بکریت له‌ پۆژی قیامه‌تدا (خوینه‌کانه) له‌مافه‌کانی خه‌لکی، هه‌قی یه‌کتر له‌یه‌کتر ده‌سینریته‌وه له‌پاش ئه‌وه‌ی له‌پردی (صراط) تیده‌په‌پن و پیش ئه‌وه‌ی بچنه به‌هه‌شت، ده‌وه‌سینرین و هه‌قی یه‌کتر له‌یه‌کتر ده‌سینریته‌وه، جا ئه‌گه‌ر پاک کرانه‌وه ئه‌وا ئیزنیان پی‌ده‌دریت بچنه به‌هه‌شته‌وه، چونکه هه‌چ که‌سیک ناچیته به‌هه‌شت هه‌رگیز ئه‌گه‌ر هه‌ر هه‌قی له‌سه‌ر بیته، چونکه به‌هه‌شت مائی چاکه‌کارانه، هه‌رکه‌سی چاک نه‌بیته ناچیته به‌هه‌شته‌وه، ئه‌وانه‌ی هه‌چ لیپرسینه‌وه یه‌کیان له‌سه‌ر نه‌ماوه، هه‌چ هه‌قی له‌سیان له‌سه‌ر نه‌ماوه، هه‌چ تاوانیک، ته‌نانه‌ت که‌سی ئیماندار ی سه‌رپێچیکار له‌ئاگردا سزا ده‌دریت به‌ئنده‌زه‌ی سه‌رپێچیه‌که‌ی یان خوای‌گه‌وره به‌ویستی خۆی لئی خۆش ده‌بیته: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء/ ۴۸ واته: بێگومان هه‌رگیز خوا له‌دانانی هاوبه‌ش بۆی نابووێ و له‌خوار شیرکه‌وه له‌هه‌ر گوناھیک ده‌بوورێ بۆ هه‌ر که‌سیک خۆی بیه‌وێت).

ئه‌گه‌ر ویستی له‌سه‌ر بیته ئه‌وا لئی خۆش ده‌بیته و ئه‌گه‌ر ویستی له‌سه‌ر بیته سزای ده‌دات به‌ئنده‌زه‌ی تاوانه‌که‌ی تاكو پاکی ده‌کاته‌وه له‌تاوان ئه‌مجار ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه، بۆیه هه‌چ که‌سیک ناچیته به‌هه‌شته‌وه ته‌نها که‌سی پاک نه‌بیته، یان به‌ (القصاص) و یان به‌سزادان پاک ده‌کریته‌وه.

مەبەست لە: (حتى يأخذ الله عز و جل لبعضهم من بعض لأهل الجنة من أهل النار ولأهل نار من أهل الجنة).

تەنانەت كەسى ئىماندارىش ئەگەر ستمى لە بىباوەرىك كورد ئەوا حەقى بىباوەرە كە دەدرىتەو لە رۆژى قىامەتدا، بە پىچەوانەشەو، كەسى بىباوەر ئەگەر ستمى لە ئىماندارىك كورد بىت ئەوا لە رۆژى قىامەتدا حەقى لى دەسىنرىتەو، بۆيە هىچ كەسىك نامىنرىتەو حەقى لا بىت، تەنانەت ئىماندارىش حەقى كەسى ئىماندارى لى دەسىنرىتەو.

﴿۶۰﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وإِخْلَاصَ الْعَمَلِ لِلَّهِ).

واته: ئیخلاص و نیازپاکی له کرده‌وه‌کاندا ته‌ن‌ها بۆ خوا بیٚت.

پاڤه:

ئیخلاص و نیازپاکی له کرده‌وه‌کاندا ته‌ن‌ها بۆ خوا بریتییبه له‌وه‌ی شیرکی تیدا نه‌بیٚت، چونکه خوای گه‌وره هیهج کاریک وه‌رناگریٚت ئیلا نه‌وه نه‌بیٚت ته‌ن‌ها له پیناوی نه‌ودا بیٚت و شیرکی تیدا نه‌بیٚت، نه‌مه‌ش یه‌کیکه له مه‌رجه‌کانی وه‌رگریٚتی کارو کرده‌وه‌کان.

مه‌رجی دووه‌م: شوینکه‌وتن و کارکردن به سوننه‌ت، به‌وه‌ی کاره‌که له گه‌ل سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) بگونجی و بیدعه نه‌بیٚت، چونکه خوای گه‌وره بیدعه وه‌رناگریٚت به‌لکو له‌سه‌ری سزا ده‌دات، جا نه‌گه‌ر هه‌ر مَرُوْفِيْكَ خَوِيْ ماندوو بکات به کاریکه‌وه نیازی خوا نه‌بیٚت تیدا نه‌وا وه‌کو تۆزو گه‌ردی بلاوه‌یان پی ده‌گریٚت، نه‌گه‌ر خوی ماندوو بکات له کاریکدا له گه‌ل سوننه‌تدا نه‌گونجیٚت نه‌وا وه‌رناگریٚت، جا کرده‌وه‌کان وه‌رناگریٚت ئیلا به بوونی نه‌وو مه‌رجه نه‌بیٚت:

• نیازپاکی بۆ خوا (الإخلاص).

• شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (المتابعة).

(وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۱۱) بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۱۱۲) البقرة) واته: جووله‌که وتیان: هیهج که‌سی بیجگه له جووله‌که ناچیت به‌هه‌شته‌وه، گاوه‌کانیش هه‌ر به‌و جوړه گوتیان: نه‌ساراو عیسا‌یی نه‌بیٚت که‌سی تر نا‌پواته به‌هه‌شته‌وه نه‌م قسه‌و با‌سانه به‌هه‌میشه ئاوات و خه‌یا‌ل و پلاویانه تۆش پینان بلی: ده‌سا نه‌گه‌ر راست بیٚتن له بۆ‌چوونه‌کانتاندا به‌لگه‌کانتان به‌ینن

(۱۱۱) بەلى. . راستىيەكەى ئەمەيە: ھەركەسىك بەچاكى و بىخەوش خۆى بە دەست
 خواوہ دابى و پووى ھەر لە خوابى و لەفەرمانەكانى سەرپىچى نەكا و لەھەمان كاتدا
 چاكە خوازىش بىت ئەوہ پاداىتى خۆى لای پەرورەدگارى خۆى وەر دەگرى و
 مسۆگەرە و نەترس و بىمىكىيان دەبىت لە قىامەتدا نەخەم و خەفەتىش دەخۆن بۆ
 دونىا (۱۱۲).

(مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ) واتە: لە ئەنجامدانى كارەكەيدا تەنھا نىيەتى خوا بىت (وَهُوَ
 تَحْسِنٌ) واتە: شوئىنكەوتەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىت لە ھەموو كەسىك، لە جوولەكە
 لە گاور، لە ھەموو خەلكى، بەم دوو مەرچە:

نياز پاكى و شوئىنكەوتن (الاخلاص والمتابعة).

﴿٦١﴾ نوسهر ده‌لیت: (والرضی بقضاء الله). واته: رازی بوون به‌فه‌زای
خوای گه‌وره.

رافه:

مه‌به‌ست له: (الرضی بقضاء الله) ئیمان هینان به‌فه‌زاو‌قه‌ده‌ر یه‌کیکه له‌شه‌ش
پایه‌که‌ی ئیمان (أن تؤمن بالله، وملائکته، وکتابه، ورسله، والیوم الآخر، وتؤمن بالقدر خیره
وشره) ۱۶۰.

ئه‌ویش مانای ئه‌وه‌یه: باوهرت وا بیئت خوای گه‌وره ته‌قدیری شته‌کانی کردوه
قه‌زای کردوه هر له‌ئه‌زه‌له‌وه‌له (لوح المحفوظ) دا نوسیویه‌تی و دروستی کردوه
هیناویه‌تییه بوون به‌ویستی خوئی، جا ئیمان به‌فه‌زاو‌قه‌ده‌ر چوار پله له‌خوئی
ده‌گریت:

پله‌ی یه‌که‌م: پله‌ی زانست و زانیاری (العلم): ئه‌ویش بریتییه له‌وه‌ی خوای گه‌وره
ده‌ریاره‌ی شته‌کانی زانیوه به‌عیلمی خوئی هر له‌ئه‌زه‌له‌وه‌ پیش ئه‌وه‌ی بیته بوون.

پله‌ی دووه‌م: باوهر به‌وه‌ی خوای گه‌وره شته‌کانی نوسیوه له‌(اللوح المحفوظ) دا
له‌پیش دروست کردنیان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۲۲) الحديد) واته: هیچ
به‌لاوه‌هامه‌تیه‌کتان توشتان نابیت نه‌له‌زه‌ویداو نه‌له‌خوشتاندا مه‌گر پیش ئه‌وه
به‌دی بینین له‌(لوح المحفوظ) دا تومارکراوه به‌راستی ئه‌وه‌ش بو خوا شتیکی ئاسانه).

پله‌ی سێیه‌م: باوهر به‌وه‌ی خوای گه‌وره خوئی ده‌یه‌وی و ویستی له‌سه‌ر ئه‌م
رووداوانه بوه: کوفرو ئیمان، گوپرایه‌لی و سه‌رپیچی، خراپه‌و چاکه، خه‌یرو شه‌ر،

ھەموو ئەوانە خىۋاي گەورە ويىستى لى بوو بەويىست و ئىرادە يەكى كەونى، جا ھىچ شتىك ئەگەر نە يەوى لە مولك و دەسەلاتى ئەودا پوو نادات، بەلام ئەو خەيرى ويىستووە و ئىمانى ويىستووە و شەپى ويىستووە لە بەر ھىكمە تىك و لە بەر تاقىكردنەو، جا خىۋاي گەورە خەيرى ويىستووە و خۆشى دەوى و پىيى پارىيە و شەپى ويىستووە و خۆشى ناوى و پىيى پارىيى، بەلام ويىستوويەتى لە بەر ھىكمەت و تاقىكردنەو، چونكە ئەگەر تەنھا خەير بوايە ئەوا ھىچ كەسنىك تاييە تەندى و جىاوازي نە دەبوو، تاقىكردنەو ش نە دەبوو، ھەموو خەلگىش دەبوونە چاكەكار، ئەگەر تەنھا خراپە بوايە ئەوا ھىچ كەسنىك تاييە تەندى و جىاوازي نە دەبوو بەكردنى چاكە، ئەمەش ماناي ئەو يە خىۋاي گەورە بەندەكانى خۆى تاقىدە كاتەو بۆ ئەو ھى پاك و پىس دەر كەوى ئىماندارو بىياو پەر دەر كەوى، ئەو ھى تاقىكردنەو يەكە خىۋاي گەورە تاقىيان دەكاتەو، خىۋاي گەورە ئەوانەى بەبى ھوودە دروست نەكردو.

پلەى چوارەم: دروستكردن و ھىنانە بوون، ھەموو شتىك پوو دەدات ئەوا خىۋاي گەورە خۆى دروستى كردو، (فعل) و كارى بەندەكان دروستكاروى خودان لە ھەمان كاتدا (فعل) و كارى بەندەكان، ئەويش دروستكاروى خودان، خىۋاي گەورە دەفەر مويىت: (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ (۶۲) الزمر) واتە: بەپاستى خوا بەدەھىنەرى ھەموو شتىكەو ئەو بەھەموو شتىكدا پادەگا، خۆى سەرپەرشتىكارى ھەموو شتىك دەكا چۆن ھىكمەتى بخوازي).

دەفەر مويىت: (وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ (۸۱) يس) واتە: ھەرئەويشە دروستكارو زانبار).

دەفەر مويىت: (وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (۹۶) الصافات)

جا ئەوانە دروستكاروى خودان، لەھەمان كاتدا كارو (فعل) بەندەكانو بەويىستو ھەلبىژاردەى خۆيان ئەنجامى دەدەن.

جا كەسى ئيماندار بېۋاي بەم چوار پلە يە ھە يە :

- زانست.
- نووسين.
- ويست و ئيراده.
- دوستكردن و ھيئانە بوون.

ئەمجار كەسى ئيماندار لەكاتى بەلاۋ موصيبە تدا پراى دەبىت بەقەزاۋ قەدەر، پەست و تووپە نابىت، بەلكو خۆى لە تووپە بوون دەگرىتە ۋە زمانى خۆى دەگرىتە ۋە لە شكايەت كردن بۆ لاي جگە لە خوا، دەست خۆى دەگرىتە ۋە لە دادپىن و لە خۆدان، جا ئەمە پراى بوونە بەقەزاۋ قەدەر، دەزانى كە: (ان ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطأك لم يكن ليصيبك)^{۱۶۱} ھەر ۋە كۈ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمو يەتى، ئيمانى ھىچ كەسىك تە ۋاۋ نابى بەبى ئەمە.

﴿ ۶۲ ﴾ نوسەر دەئیت: (والصبر على حكم الله. والإيمان بأقدار الله كلها خیرها وشرها حلوها ومرها. والإيمان بما قال الله قد علم الله ما العباد عاملون والى ما هم صائرون لا يخرجون من علم الله ولا يكون في الأرضين والسموات إلا ما علم الله تعالى).

واتە: ئارامگرتن لەسەر حوکمی خوا. باوەپبوون بەهەموو قەدەرەکانی خۆی گەرە خەیرەکەى و شەرەکەى، شیرینەکەى و تالەکەى. باوەپبوون بەوہى خۆی گەرە فەرموویەتى، خۆی گەرە زانیویەتى بەندەکانى چى دەکەن و بەرەو کوی دەپۆن و لەزانینی خوا دەرنانچن، لەزەوی و ئاسمانەکاندا هیچ شتیک پوو نادات ئیلا خوا زانیویەتى).

پاڤە:

ئەمە لەپێشدا باسکرا لەباسی پلەى یەكەم لەپلەکانى باوەپ بەقەزاو قەدەر.

ئىحتیاج کردن بەقەزاو قەدەر لەو موصیبه تانەى مرؤفەهەلبژاردنى تیدا نییە ئەوا شتیکى باشە چونکە بەلگەى پازى بوون و تەسلىم بوونە، خۆى گەرە دەفەرمویت: (وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (۱۵۵) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (البقرة) واتە: ئەى موحەمەد(ﷺ)! بەوانە کە خۆپاگرو بە ئارامن مژدە بدە (۱۵۵) ئەوانەى کە تووشى ھەر بەلاو نەھامەتى و چورتەمک دەبن و خیرا دەلێن: ئیمە ھەر ھى خواين و ئەو دروستى کردووين و دەرئەنجامیش لە قیاماتدا ھەر بۆ لای ئەو دەچینەوہ (۱۵۶).

بەلام ئىحتیاج کردن بەقەزاو قەدەر لەسەر کارى خراپە کە ھەلبژاردن و کارى مرؤفەکانە، ئەوا هیچ حوججە یەکیان نییە لەقەدەردا لەو شتانەدا، بەئکو سزا دەدرێن

له‌سه‌ر نه‌و کاره‌یان و له‌سه‌ر که‌مته‌رخه‌مییان، ده‌رگای ته‌وبه‌شی کاره‌یه، جا له‌جیاتی نه‌وه‌ی رکا‌به‌ری خوا بکه‌یت و بلّیت: بۆ به‌م شیوه ته‌قدیرت له‌سه‌رم کرده‌؟ واز له‌ته‌ویه ده‌هینی _ نه‌مه‌ش جوړیکه له‌جوړه‌کانی بیّ ده‌سه‌لاتی نه‌خو‌ازاو _ نه‌وا په‌له بکه له ته‌ویه‌کردن و دا‌وای لی‌خو‌شبوون و لۆمه‌ی خو‌ت بکه، نه‌مه دا‌وا‌کراو و خو‌ازاوه له‌به‌نده‌کان، ته‌ماشای کاره‌کانی خو‌ی بکات (وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ) الحشر/ (۱۸) واته: هر که‌س سه‌رنج بداو بزانی چ شتیکی بۆ سبه‌ینی (قیامت) پیش خستوه له کرده‌وه‌ی چاک؟)

ته‌ماشای کرده‌وه‌کانت بکه، ده‌توانیت بی‌گوریت و ته‌وبه‌ی لیّ بکه‌یت، دا‌وای لی‌خو‌شبوون بکه‌یت، به‌لام قه‌زاو قه‌ده‌ر نه‌وا کاری خودایه و کاری تو نییه.

مه‌به‌ست له: (لا یخرجون من علم الله).

هموو شتیکی خ‌وای گه‌وره پی‌ی زانایه، ناگای لی‌یه‌تی، نه‌و زانایه به‌کوفری کافران و خراپه‌ی خراپه‌کاران و سته‌می سته‌مکاران، هیچ شتیکی لا شاراوه نییه، گو‌پرایه‌لی گو‌پرایه‌لان ده‌زانی و کاری گو‌پرایه‌لان ده‌زانی، نه‌مه و نه‌وه‌ش ده‌زانی، به‌لام د‌وایان ده‌خات بۆ نه‌وه‌ی ته‌ویه بکن و بگه‌رینه‌وه، جا نه‌گه‌ر ته‌ویه‌یان کرد نه‌وا باشه نه‌گه‌ر نا لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌پیشه، خ‌وای گه‌وره هرگیز فه‌رامو‌شیان ناکات.

مه‌به‌ست له: (ولا یكون فی الأرضین والسماوات إلا ما علم الله).

نه‌مه وه‌کو نه‌وه‌ی پی‌شه، هموو شتیکی خ‌وای گه‌وره زانیویه‌تی، نه‌وه‌ی له‌پا‌بردودا بووه و نه‌وه‌شی له‌دا‌هاتوودا ده‌بی، هموو لی‌ی به‌ناگایه و هیچ شتیکی لیّ ناشارد‌ریت‌ه‌وه، زانیویه‌تی و ته‌قدیری کرده‌و و نوس‌یویه‌تی و ویستی له‌سه‌ر بووه و تیراده‌ی بووه و دروستی کرده‌و.

نوسەر دەئىت: (وتعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك وما أخطأك لم يكن ليصيبك، ولا خالق مع الله عز و جل).

واتە / بزانه ئەو ەى تووشى تۆ بوە نەئە بوایە لىت لاىبدايە و تووشت نە بوایە، ئەو ەى تووشت نە بوو نەئە بوایە تووشت بىت.

ھەر ھەما ھىچ دروستكارىك لە گەل خوادا نىيە.

پاڤە:

ئەمە دەقى فەر موودە يەكە، ھەر ھەكو پىڤغە مەبرى خوا (ﷺ) بە (ئىبن عەبباس) فەر موو: (واعلم أن ما أخطأك لم يكن ليصيبك وما أصابك لم يكن ليخطئك)^{۱۶۲}.

(ما أخطأك لم يكن ليصيبك) ئە گەر سوورىش بووى لە سەرى و دە تووست بە لام تووشت نە بوو، ئەوا بزانه خواى گەر ھە تە قەدىرى نە بوو ە بوت، (وما أصابك لم يكن ليخطئك) مەلى: ئە گەر ئەو كارەم بگردايە ئەوا تووشم نە دە بوو. مە بە ست لە: (ولا خالق مع الله).

ئەمە پە يو ە ستە بە پلە كانى قەزاو قە دە ر ە وە، ئەمە ش پە دە دى ئەو كە سەنە دە داتە وە كە دە لىن بە ندە (فعل) و كارى خۆى دروست دە كات، جا خواى گەر ھە خۆى تەن ھە دروستكارە، ھىچ كە سىك لە گەل ئەودا دروست ناكات، ھە موو شتىك تەن ھە لە دروستكاروى خواى تاكو تەن ھە يە، بۆ يە خواى گەر ھە دە فەر موو: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ اثْنَيْنِ يُكْتَابُ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴) الأحقاف) واتە: ئەى مو ھە مەد (ﷺ) پىيان بلى: ھە والى ئەو پەرستراوانەم بە دە نى ئىو ە لە باتى خوا ئە يان پەرستەن و ھارايان بۆ دە بە ن؟

ئه‌وانه له‌م زه‌وییه‌دا چییان دروست کردوه، نیشانمی بده‌ن؟ یان له‌دروست کردنی ئاسمانه‌کاندا به‌شداریکیان هه‌یه؟! ئه‌گه‌ر هاوبه‌شییان هه‌یه، ده‌که‌واته نامه‌یه‌کی ئاسمانیم نیشان بده‌ن له‌پیش هاتنی ئه‌م قورئانه‌دا بۆتان هاتبیت، یان شوینه‌واریکی زانستی له‌پاوردوانه‌وه به‌لگه‌ بیټ له‌سه‌ر قسه‌که‌تان، ئاده‌ی یه‌کی له‌مانه‌م بۆ بیټن ئه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ئه‌که‌ن و ئه‌وانه‌ هاوبه‌شی خوان).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ) (الحج/ ۷۳) واته: به‌راستی له‌خوا به‌ده‌ر ئه‌وانه‌ی ئیوه‌ ئه‌یان په‌رستن و هاواریان بۆ ده‌به‌ن هه‌رگیز ناتوانن ته‌نها می‌شیکیش به‌دی بیټن، ئه‌گه‌ر چی هه‌مووشیان کۆبینه‌وه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ((أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۱۶) الرعد/ ۱۶) واته: یا ئه‌وانه‌ چه‌ند هاوبه‌شیکیان بۆ خوا داناوه وه‌کو دروستکراوی ئه‌و (خوا)یه یان دروست کردبی ئه‌وجا ئه‌و دروستکردنه له‌وانی شیواندبی و چه‌واشه بووین بلی: ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ته‌نها هه‌ر خوایه دروستکهری هه‌موو شتیک و ئه‌ویش تا‌کو ته‌نیای ده‌سه‌لاتداره به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا).

بۆیه خوای گه‌وره وه‌صفی وینه‌کیشان ده‌کات ده‌لیت: (فما اظلم ممن ذهب يخلق كخلقي) به‌مانای ئه‌وه‌ی هه‌ول ده‌دات شتیه‌یه‌ک بدۆزیته‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره دروستی کردوه (فليخلقوا حبةً أو ليخلقوا شعيرةً) له‌په‌راوه‌یه‌کی تردا هاتوه (أو ليخلقوا ذرةً)^{۱۶۳} هه‌یچ که‌سێک ئه‌وه ناتوانی، هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌ر بتوانی وینه‌یه‌ک بکیشی و دروستی بکات ئه‌وا ناتوانی ژیا‌نی به‌به‌ردا به‌ینی.

جا ژيان لەدروستكراوه كانى خوايه، ههچ كه سيك ناتوانى ته نانه ت نه گهر وینه يه كى
 شيوه وردى كيشا نه وا ناتوانى پۆحى به بهردا بهينى، ژيان به بهريدا بهينى نه مه
 دروستكراوى خودايه، بۆيه له پۆڤى قيامه تدا به وینه كيشان ده گوتريت: (أحيوا
 ماخلقتم)^{۱۶۴} وهكو شتيكى ته عجيزى و سزايه ك بۆ نه وان.

﴿٦٣﴾ نوسەر دەئیت: (والتكبير على الجنائز أربع، وهو قول مالك بن أنس، وسفيان الثوري، والحسن بن صالح، وأحمد بن حنبل، والفقهاء، وهكذا قال رسول الله ﷺ).

واتە: (تەكبیر) كردن (واتە: وتنى الله اكبر) لەسەر جەنازە چوار جارە (دانەىە)، ئەمەش لەسەر قسەو پاي (مالىكى كوپى ئەنەس) و (سفيان الثوري) و (الحسن ي كوپى صالح) و (ئەحمەدى كوپى حەنبەل) و فەقىهەكان، ئابەم شىئوئە پىئەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئەتى.

پاڤە:

ئەم مەسەلەىە مەسەلەىەكى لاوئەكئە (فەرعى يە) بەلام لئیرەدا باسى كردوە چونكە جىاوازیو خىلافى تئىداىە، بۆ ئەوئەى لەو مەسەلەىەدا سوننەت پوون بكا تەو، چونكە كىتابەكە ناوى (شرح السنه) يە، پاي بلاوو بە ناوبانگ لای ئەهلى سوننەو جەماعەو پئشەوايان ئەوئەى تەكبیركردن لەسەر جەنازە چوار تەكبیرەىە، هەرەكو لە فەرموودەىەكى (صحیح) دا هاتووە: (أن النبي صلى على النجاشي صلاة الغائب وكبر عليه أربعاً) ١٦٥ واتە: پئئەمبەرى خوا (ﷺ) نوئۆزى لەسەر نەجاشى كرد بە (صلاة الغائب) چوار (الله اكبر) لەسەر كرد.

لە زۆربەى فەرموودەكاندا بە چوار هاتووە لە هەندىكئاندا پئنج يان زىاتر هاتووە، بەلام ئەوئەى كۆپاى موسلمانانى لەسەرە چوار (الله اكبر) ه، ئەوئەى لەو زىاتر جئى خىلافو جىاوازئەىە و كەسى موسلمانئش نا پوات بۆ لای خىلافو جىاوازیو واز لەو پايە بهئنى كۆپاى لەسەرەو خەلكى شپرز ناكەن، بە تائىبەتى پئشەواى مزگەوتەكان با خەلكى نەشلۆئئن، چونكە خەلكى لە چوار (تەكبیرە) زىاتر پانە هاتوون، جا ئەگەر

دەتەوى ئەنجامى بەدەيت ئەوا بۇ خۆت بېكە و خەلگى مەشلۇتتە، چەند قەسە يەكى نامۇو رېوايەتى جياوازيان بۇ بەيتى، چونكە ئەمە كارو پېشەى قوتابى زانست و زانيارى نېيە، چونكە قوتابى زانست و زانيارى دلى خەلگى يەك دەخەن و سەريان لى ناشىوتىنن، كار بەرە دەكەن ئىجماعى لەسەرە، خۆيان پەيوەست دەكەن بەرەو، ئەمە پىويست و دلواكارىيە لەسەريان، ئەمەش مەبەستى دانەرە لىرەدا چوار تەكبىرەكەى ھىناوہ چونكە ئەوہى زانايان كۆكن لەسەرى چوارە، بۆيە لەوہ زياتر ناكات و خەلگى ناشلۇتتەن.

مەبەست لە: (وهو قول مالك بن أنس وسفيان الثوري والحسن بن صالح وأحمد بن حنبل).

مالىكى كوپى ئەنەس: پېشەواى شارى مەدینە و يەككە لە چوار پېشەواكە.

سفيان الثوري: سفيانى كورى سعید الثوري يەككە لە پېشەوا بەناوبانگەكانى فېقىھى.

الحسن ي كوپى صالح ي كوپى حى: ئەمەش يەككە لەگەرە پېشەواكان.

ئەحمەد ي كوپى حەنبەل: يەككە لە چوار پېشەواكە.

مەبەست لە: (والفقهاء وهكذا قال رسول الله ﷺ).

واتە: ئەوہ قەسەى زۆرىەى فەقىھەكانە وەكو شوپنكەوتنى سوننەتى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) بۆيە پىويستە لەسەر قوتابيانى زانست و زانيارى خەلگى نەشلۇتتەن بە حوججەى ئەوہى قەسەيەك يان فەرموودەيەك ھەيە ئەو زىادەى تىدايە، زانايان خۆيان خىلافى مەسەلەكانيان دەزانى، كەچى نەدەپۇيشتن شتىك بەيتن بېنە ھۆى تىكدانى خەلگى، جياوازي بکەن لەوہى كارى لەسەر كراوہ.

نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بأن مع كل قطرة ملك ينزل من السماء حتى يضعها حيث أمره الله عز و جل).

واته: باوه‌پ به‌وه‌ی هه‌موو دلۆپه‌یه‌کی باران فریشته‌یه‌کی له‌گه‌لدایه له‌ئاسمانه‌وه داده‌به‌زیت تا‌کو ده‌یخاته ئه‌و جی‌گه‌یه‌ی خوای گه‌وره فه‌رمانی پی‌ کردوه.

پرافه:

گومان له‌وه‌دا نییه خوای گه‌وره له‌ ئاسمانه‌وه باران ده‌بارینی به‌ئه‌ندازه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّا فِي الْأَرْضِ) المؤمنون / ۱۸ واته: له‌و ئاسمانه‌وه به‌ئه‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو، ئاومان بۆتان بارانده خوارئ ئینجا له‌زه‌ویدا له‌جی‌گه‌یه‌کی تایبه‌تدا جی‌مان پیداو پامان گرت).

خوای گه‌وره ته‌قدیری ئه‌ندازه‌ی دابه‌زینی بارانی کردوه، ته‌قدیری چه‌ندو ئه‌ندازه‌که‌ی دیاری کردوه، ئه‌و زه‌وییه‌ی له‌سه‌ری داده‌به‌زی هه‌ر به‌ویستی خۆی به‌کاری ده‌هینی، په‌وانه‌ی ده‌کات و فه‌رمانی پی‌ ده‌کات و باران ده‌بارئ و فه‌رمانی پی‌ ده‌کات و ده‌یگریته‌وه‌و فریشته‌ی‌شی له‌گه‌لدایه، له‌ وه‌صفی می‌کائیلدا هاتوه دلۆپه‌کان و پوه‌که‌کانی پی‌ سپێردراوه، جا فریشته‌کان ئه‌و کارانه ده‌که‌ن خوای گه‌وره له‌ئه‌ستۆی ئه‌وانی داناوه‌وه له‌و کارانه: دلۆپه باران.

﴿ ۶۴ ﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن رسول الله ﷺ) حين كلم أهل القلب يوم بدر أي: المشركين كانوا يسمعون كلامه).

واته / باوه پېوون بە وهى كاتى پېغه مبهرى خوا (ﷺ) له گەل ئەهلى (القلب) دا قسەى كرد له پۆزى بە دردا _ واته: بى باوه پان _ ئەوان قسەى پېغه مبهرى خودايان (ﷺ) دە بېست.

پاڤه:

پېغه مبهرى خوا (ﷺ) خاوه نى چەندىن موعجيزه يه، (المعجزة): برىتييه له كارىكى ناساسى، به هېچ شىوه يه ك دەستى مروڤى تېدا نيه، به لكو ته نها له دروستكاروى خودايه، (وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ (۵۰) نعنكبوت) واته: وتيان: جا بۆ پاستى خۆى بۆ له لايەن پەرەردگار يه وه چەند بە لگه يه كى بۆ دانه بە زىنرا تۆش پېيان بلى: هەموو بە لگه و نيشانه كان هەر لای خون و بە دەستى ئەون و من هەر بیدار كەر وه و ترسینه رىكى ئاشكرام مەگەر ئەوانه داواى بە لگه ئەكەن، ئەوه يان بەس نيه كه ئيمه قورئانمان بۆ ناردوويت و بە سهرياندا ئەخوينرېته وه؟ تا بېكەنه بە لگه بۆ پاستى تۆ؟ بە پاستى له و قورئانه دا بە زه يى و نامۆزگارى هه يه، بۆ هەر قەوم و هۆزى بيانە وى باوه پ بېنن).

پېشنيار دەكەن بۆ پېغه مبهرى (ﷺ) ئايه تىك بهيئى له خۆيه وه بېتته بە لگه ي پاستىتى په يامه كەى هەر وه كو ئەوان دەلېن، ئايه ته كانيش له لايەن خودا وه يه، پېغه مبهرى (ﷺ) له خۆيه وه ئايه ت ناھيئى ته نها له لايەن خودا وه نه بى، (قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ) هەر ئەوه موعجيزه كان ئاشكرا دەكات و دەرى دەخات، لە سەر دەستى پېغه مبهرانى دەرى دەخات بە مەبەستى پشت پاستكر دنه وه يان، جا له وانە: مردوويه ك نەگەر قسەى له گەلدا بکەيت ئەوا قسەكانت نابيئى و نازانى تۆ چى دەئيت، بە لام

پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەگەڵ كۆژاوانى بەدر قسەى كرد لە قورەيشىيەكان ئەوانەى ئازارىيان دابوو و ئازارى موسلمانانيان دابوو لەمەككە، خۆيان بەزل دەزانى بەسەر ئيماندا و سەرپېچى پېغەمبەرى خويان (ﷺ) دەكردو ئەويان لەمەككە دەرکرد، هاوئەلانىيان دەرکرد و ئازارى ئەوانيان دا، خواى گەورە لە پۆژى بەدرا زالى كردن بەسەرياندا و كۆژان، گەورەكانى ئەوان لە و پۆژەدا كۆژان (شەيبەى كورپى عوتبە) و (عوتبەى كورپى رەببىعە) و (ابوجەل ي كورپى هشام) و ژمارەيەكى زۆر لە گەورەكانى قورەيش لە پۆژى بەدرا كۆژان، ئەمجار پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى كرد فرپى بدەنە (قُليب) يەكئەكە لەبەرەكانى بەدر، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەر ئەوان پراوەستاو قسەى لەگەڵ ئەواندا كرد: ئەى فلانى كورپى فلان، ئەى (ابو جەل ي كورپى هشام)، ئەى عوتبە، ئەى شەيبە، ئەى ئومەيبە، يەك بەيەك قسەى لەگەڵ ئەواندا كرد، ئايە ئەوئەى خواى گەورە بەئىنى پى دابوون حەق و راست دەرچوو؟ ئەوئەى خواى گەورە بەئىنى پىم دابوو حەق و راست دەرچوو، عومەر بە پېغەمبەرى خواى (ﷺ) فەرموو: - ئەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، چۆن قسەيان لەگەڵدا دەكەيت؟ لەكاتىكدا ئەوان مردووئەكى بۆگەنن و ناييستن؟ فەرموو: (ما أنتم بأسمع لما أقول منهم لكنهم لا ينطقون أو لا يتكلمون)^{۱۶۶} واتە: (هەرگيز ئىوئە گوئيبستتر نين لەوئەى دەيليم لە ئەوان بەلام ئەوان قسەناكەن).

ئەمە موعجيزەيەكە لە موعجيزەكانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) خواى گەورە لەسەر دەستى بەدى هئينا.

﴿ ۶۵ ﴾ نوسەر دەئیت: والإيمان بأن الرجل إذا مرض أجره الله على مرضه.

واتە: باوھ پېوون بەوھى ھەر كەسك ئەگەر نەخۆش بکەوئت ئەوا خوای گەورە پاداشتی دەداتەوھ لەسەر نەخۆشییەكەى.

﴿ ۶۶ ﴾ والشهيد يأجره الله على شهادته.

واتە: شەھید خوای گەورە پاداشتی دەداتەوھ لەسەر شەھید بوونەكەى.

رافە:

خوای گەورە پاداشتی ئیمانداران بزر ناكات، موصیبت دەھینتتە سەر ئیمانداران بەمەبەستی پاککردنەوھ یان بەمەبەستی زیادکردنی پاداشت، پەنگە ھەندئ جار دەھینتتە سەر ئیمانداردا بەمەبەستی ھەلۆھرین و نەھیشتنی تاوانەکانی، پاککردنەوھى لە گوناھەکانی، پەنگە تاوانی نەبئ و دەھینتتە سەریدا بۆ ئەوھى پلەو پایەى بەرز بکاتەوھ، چونکە خوای گەورە پلەیکى بۆ نوسیوھ لەبەھشتدا بەکردهوھى خۆى پئى ناكات، جا خوای گەورە تووشى موصیبتەى دەكات تاكو پاداشتەکانى چەند جارن بکاتەوھ و دەگاتە ئەو پلەو پایە، جا ئیماندار بەردەوام لەخەيرو چاکەدایە، بۆیە پئغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووئەتى: - (عجبا لأمر المؤمن! إن أمره كله له خير، إن أصابته سراء فشكر كان ذلك خيرا له، وإن أصابته ضراء وصبر كان ذلك خيرا له، وليس ذلك إلا للمؤمن) ^{۱۶۷} جا كەسى ئیماندار تووشى موصیبت دەبئ و لەھەمان كاتدا لە بەرزەوھەندى ئەودایە، یان خوای گەورە دەیکاتە ھۆى كەفارهتى تاوانەکانى، یان خوای گەورە دەیکاتە ھۆى بەرزبوونەوھى پلەو پایەى.

(شەھىد): ئەو كەسە يە لەجەنگداو بەرانبەر بەبى باوہ پان كوژراوہ و جەنگى كردوہ بۆ ئەوہى وشەى (اللہ) بەرز رابگرى و بەرزكاتەوہ، جا ئەمە خواى گەورە لەھەموو تاوانەكانى خۆش دەبى تەنھا قەرز نەبى، چونكە قەرز حەق و مافى خەلكىيە، حەق و مافى خەلكى لەسەر لاناچىت ئىللا بەدانەوہى نەبى يان بە لىخۆشبوون و گەردن ئازابى نەبى، بەلام ئەو تاوانانەى لەنىوان خۆى و خوادايە ئەوا خواى گەورە لەھەمووى خۆش دەبى بەھۆى شەھىدبوونى لەپىناوى خوادا.

چەند جۆر شەھىدىك ھەيەو شەھىدى جەنگ نىن، وەكو كەسىك بەھۆى نەخۆشى (طاعون) ھوہ بمرىت ئەوہ شەھىدە، ھەر كەسىك لەكاتى بەرەنگارى لە پىناوى سامانەكەى يان نامووس و شەرەفى يان كەس و كارەكەى بكوژرى ئەوہ شەھىدە، ئەو كەسەى بەھۆى پووداويكى كتو پرپدا وەكو سووتان يان خنكان بمرىت ئەوا شەھىدە لاي خوا^{۱۶۸}، واتە پاداشتى شەھىدى ھەيەو لەھوكمەكانىدا وەكو شەھىدى جەنگ نىيە، بەلكو دەشۆردرى پۆ كفن دەكرى و نوپىزى لەسەر دەكرى، بەلام شەھىدى جەنگ ئەوہ ناشۆردرى پۆ بەو جلو بەرگەوہ كفن دەكرى پىوہى كوژراوہ و نوپىزى لەسەر ناكرى پۆ بەخوينەكەى خۆيەوہ دەنىژرى.

﴿٦٧﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن الأطفال إذا أصابهم شيء في دار الدنيا يألون وذلك أن بكر بن أخت عبد الوهاب (عبدالواحد)^{١٦٩} قال: لا يألون، وكنب)

واتە: باوھەپپوون بەوھى مندالان ئەگەر تووشى ھەر شتیک بێن لەدونيادا ئەوا نازاریان پى دەگات، ئەوھتا (بكرى خوشكەزای عبدالوھاب (عبدالواحد) دەلى: ئەوان نازاریان پى ناگات، بزانه درۆى كردوھ.

رافە:

ئەم مەسەلەيەى باسكردوھ لێرەدا بەھۆى ئەوھى كەستىك بليت: مندالان نازاریان پى ناگات، ئەوھى لێرەدا باسكردوھ بۆ ئەوھى پەددى ئەو كابرايە بداتەوھ، دەلین ئەو پیاوھ: كەستىكى خەواریج بوھ، خەواریجەكان قسەى لەوھ ھیچ و پووچتریان ھەيە، بەھۆى نەفامى و خۆبەزانا زانینیانەوھ.

بۆیە مندالیک ئەگەر تووشى شتیک ببیت ھاوار دەكات و دەگرى و تكا دەكات پى بگەن، ئەمەش بەلگەيە نازارى پى دەگات، ئەمە شتیکى بینراو ھەست پىكراوھ بەلام ئەم پیاوھ خاوەنى چەند بىرۆكەيەكى نامۆيە، لەو بىرۆكانە ئەم مەسەلەيەيە.

﴿٦٨﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه لا يدخل أحد الجنة إلا برحمة الله، ولا يعذب الله أحدا إلا بقدر ذنوبه، ولو عذب أهل السموات والأرض برهم، وفاجرهم، عذبهم غير ظالم لهم، لا يجوز أن يقال لله عز و جل: إنه ظالم، وإنما يظلم من يأخذ ما ليس له، والله له الخلق والأمر، والخلق خلقه، والدار داره، لا يسأل عما يفعل وهم يسألون، ولا يقال: لم وكيف؟ ولا يدخل أحد بين الله وبين خلقه).

واته: بزانه هیچ که سیک ناچیتته به هه شته وه ئیلا به په حمه تی خوا نه بی، خوای گه وه سزای هیچ که سیک نادات ئیلا به ئەندازه ی تاوانه که ی خۆی نه بی، ئەگەر سزای ئەهلی ئاسمانه کان و زهوی بدات، چاکه کارو خراپه کاران، سزایان دەدات به بی ئەوه ی سته می لئیان کردبی، ناییت به خوای گه وه بگوتری: سته مکاره، چونکه ئەو که سه سته م دەکات شتیک بیات و هی خۆی نه بی، خوای گه وه هه موو دروستکردن و ته کیرو فه رمانی بو به ریوه بردنی هه موو بوونه وه، هه ر به دهستی ئەوه، دروستکراوه کان دروستکراوی ئەوه و ئەم ماله مائی ئەوه، پرسپاری لی ناکری هه ر شتیک بکات به لکو ئەوان به پرسپارین و ناگوتریت: بو و چۆن؟ هیچ که سیک ناکه ویتته نیوان خواو دروستکراوه کانی.

پاڤه:

مه به ست له: (واعلم أنه لا يدخل أحد الجنة إلا برحمة الله).

به هه شت به رزو به نرخه، کهس به کرده وه پیتی ناگات، هه رچه نده مرۆشه کان کار بکه ن، هه رچه نده هه موو گویراپه لیه کان ئەنجام بدهن، چونکه کاره کانی به رانبه ر ئەو نیعمه تانه نییه پیتی دراوه، جا ئەگەر له سه ر نیعمه ته کانی لی پرسپینه وه ی له گه ل بکری ئەوا هیچ کاریکی نامی نی، ئەمه له پوو به که وه.

لايەنى دووھەم: بەھەشت بەنرخە، ھىچ بەھاو نرخیكى ديارىكرائو نىيە لەكردەوھە يان پارە يان جگە لەوانە، ھىچ كەسێك گەورەيى و مەزنى نازانى تەنھا خوا نەبى، بەلام خواى گەورە ئيمانداران دەخاتە بەھەشتەوھە بە پەحمەتى خۆى، بەھۆى كردهوھە كانيانەوھە، جا كردهوھە كانى ھۆكارى چوونە بەھەشتن، پىويستكارو موجىبى چوونە بەھەشت نىن، نرخوا بەھەى بەھەشت نىن، بۆيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (لن يدخل أحد منكم الجنة بعمله) واتە: ھىچ كەسێك لە ئىوھە ناچىتە بەھەشتەوھە بەكردەوھەى خۆى) ئەمە بۆ ئەوھە مەرفەھەكان سەرسامى كردهوھە كانى خۆيان نەبن، نەك لەبەر ئەوھەى واز لەكردەوھە كانيان بەيئەن، ئەو ئايەتەى كەدەفەرموى: (ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون) (۳۲) النحل) ئەو پىتى (بام) لەوشەى (بما) دا (بام) ى خستەنەبەر (عوض) و بەھا (ثمن) نىيە، بەلكو (بام) ى ھۆكارى (سببى) يە، واتە: بەھۆى ئەو كارانەى ئەنجامتان دەدا، بەبەلگەى ئەو فەرموودەيەى دەفەرمووت: (لن يدخل أحد منكم الجنة بعمله) وتیان: تۆيش ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرمووى: (ولا أنا إلا أن يتغمدني الله برحمته)^{۱۷۰} واتە: منىش ئىللا مەگەر خواى گەورە بمخاتە بەر پەحمەتى خۆى) جا بۆيە ھەرگىز با مەرفەھەكان سەرسامى خۆيان نەبن، بەلام ناچىتە بەھەشتەوھە ئىللا بەھۆى كردهوھە كانيانەوھە نەبى، چونكە ئەگەر كار نەكات ئەو ناچىتە بەھەشتەوھە، چونكە ھۆكارەكەى نەگرتۆتە بەر.

مەبەست لە: (ولا يعذب الله أحداً إلا بقدر ذنوبه).

بەھەشت لەفەزلى خوداو رەحمەتى ئەوھە، كردهوھەكان تەنھا ھۆكارى چوونە بەھەشتن و ئەھلى دۆزەخ سزا نادرین ئىللا بەھۆى تاوانى خۆيانەوھە نەبى، بەھۆى

تاوانی که‌سی تره‌وه سزا نادرین، به‌بیّ نه‌نجامدانی تاوان سزا نادرین، نه‌مه‌ش دادپه‌روه‌رییه، که‌واته به‌هشت له‌فه‌زلی خودایه‌و دۆزه‌خ له‌ دادپه‌روه‌ری نه‌وه.

مه‌به‌ست له: (ولو عذب أهل السموات والأرض برهم وفاجرهم عذبهم غیر ظالم لهم).

نه‌مه‌ه‌روه‌کو نه‌وه‌ی پیشه‌وه‌یه، که‌وا مرؤف‌ه‌ه‌رچه‌نده کار بکات نه‌وا کرده‌وه‌که‌ی به‌رانبه‌ر به‌ه‌ندی له‌ نیعمه‌ته‌کانی خوا نییه به‌سه‌ریه‌وه، جا نه‌گه‌ر خوای گه‌وره سزای بدات نه‌وا له‌ دادپه‌روه‌رییه، له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می شوکرکردنی نیعمه‌ته‌کانی خودایه به‌سه‌رییه‌وه، نه‌م قسه‌یه‌ی باسی کرد ده‌قی فه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) که‌ ده‌فه‌رموئیت: (لو أن الله عذب أهل سماواته وأهل أرضه لعذبهم وهو غیر ظالم لهم ولو رحمهم كانت رحمة خیر لهم من أعمالهم)^{۱۷۱} واته: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره سزای هه‌موو نه‌هلی ناسمانه‌کان و نه‌هلی زه‌وی بدات نه‌وا سزایان ده‌دات و سته‌مکار نییه به‌رانبه‌ریان، نه‌گه‌ر په‌حمیان لی بکات نه‌وا په‌حمه‌ته‌که‌ی چاکتره بۆیان له‌کرده‌وه‌کانیان).

چونکه خراپه‌کار سزای ده‌دات به‌هۆی خراپه‌که‌یه‌وه، سزای چاکه‌کار ده‌دات چونکه کاره‌که‌ی وای لی نه‌کرده‌و بیباته به‌ه‌شته‌وه، چونکه ناگاته نیعمه‌ته‌کانی خوا به‌سه‌رییه‌وه.

مه‌به‌ست له: (لا يجوز أن يقال لله: إنه ظالم).

خوای په‌روه‌ردگار خۆی پاکراگرتوه له‌سته‌مکردن: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ (٤٦) فصلت) واته: په‌روه‌ردگار یشت هه‌رگیز غه‌درباز و سته‌مکار نییه له‌بهنده‌کانی و بیّ که‌م و کورت پاداشتیان نه‌داته‌وه).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۷) غافر) واته: له‌و رۆژه‌دا هیچ جۆره سته‌م و غه‌درتیک نییه بی‌ زیادو که‌م هه‌موو که‌سیتک پاداشت و تۆله نه‌دریتته‌وه، به‌ راستی خوا زوو و به‌ په‌له‌ حیساب و لیکۆلینه‌وه ده‌کات).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا (۴۹) الکهف) واته: په‌روه‌ردگاریشت ناهه‌قی و سته‌م له‌هیچ که‌سیتک ناکات).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ (۷۶) الزخرف) واته: ئیمه‌ هیچ سته‌ممان لێ نه‌کردوون به‌لام نه‌وان خۆیان سته‌مکار بوون و له‌پریگه‌ی ئیمه‌ لایان دا).

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (۱۱۸) النحل) واته: ئیمه‌ سته‌ممان لێ نه‌کردن، به‌لام نه‌وان سته‌مییان له‌خۆیان کرد به‌هۆی لادان و سنوور به‌زاندنه‌وه).

خوای گه‌وره له‌فهرموده‌یه‌کی قوودسیدا ده‌فهرمویت: (یاعبادی إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بينكم محرما فلا تظالموا)^{۱۷۲} واته.. نه‌ی به‌نده‌کانم.. من سته‌م له‌سه‌ر خۆم حه‌رام کرده‌و له‌نیوان ئیوه‌شدا حه‌رام کرده‌ بۆیه‌ سته‌م له‌یه‌کتر مه‌که‌ن) جا خوای گه‌وره‌ حه‌که‌م و دادپه‌روه‌ره، سته‌مکردن لایه‌قی نه‌و نییه‌.

مه‌به‌ست له: (وإنما يظلم من يأخذ ما ليس له، والله له الخلق والأمر).

سته‌م: بریتییه‌ له‌بردنی حه‌ق و مافی خه‌لکی، ئایه‌ خه‌لکی حه‌ق و مافیان به‌سه‌ر خوداوه‌ هه‌یه؟ هیچ که‌سیتک حه‌ق و مافی به‌سه‌ر خوداوه‌ نییه، هیچ که‌سیتک هیچ حه‌قیك پتویست و واجب ناکات له‌سه‌ر خوا، به‌لکو حه‌قی به‌نده‌کان به‌سه‌ر خوداوه‌

ئه‌وه‌یه سزای هیچ که سێک نه‌دا هاوه‌لیان بۆ بریار نه‌دابێ، ئه‌م حه‌قه فه‌زلیکه له‌خوداوه.

سته‌م: دانانی شتیکه له‌جیگه‌یه‌ک هی خۆی نه‌بێ، جا خوای گه‌وره هیچ که سێک ناکاته نێو سزاوه شایسته‌ی خۆشگوزرانی بێت، هیچ که سێک ناخاته خۆشگوزرانییه‌وه شایسته‌ی سزا بێت، به‌لکو هه‌ر که سێک شایسته خۆشگوزرانی بێت ده‌یخاته خۆشگوزرانییه‌وه هه‌ر که سێک شایسته سزا بێت ده‌یخاته نێو سزاوه، ئه‌مه دادپه‌روه‌رییه، به‌لام پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه سته‌مه، ئه‌گه‌ر سزای ئیمانداران بدات و پێز له‌بێ باوه‌ران بگرتیت ئه‌وه ده‌بووه سته‌م، خوای گه‌وره‌ش پاک و بێگه‌رده له‌و سته‌مه، ناکریت خوای گه‌وره سزای ئیمانداران بدات و پێز له‌بێ باوه‌ران بگرتیت، بێ باوه‌ران بخاته به‌هه‌شته‌وه و ئیمانداران بخاته ناگه‌روه، ئه‌مه لایه‌قی خوای گه‌وره نییه.

مه‌به‌ست له: (والله له الخلق والأمر، والخلق خلقه، والدار داره).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٥٤) الأعراف) واته: چاکیش بزانی! دروستکردن و ته‌کبیره‌فرمانی بۆ به‌ریوه‌بردنی هه‌موو بوونه‌وه‌ر، هه‌ر به‌ده‌ستی ئه‌وه، زۆر به‌به‌ره‌که‌ت و گه‌وره‌یه‌خوایه‌ک که په‌روه‌رده‌گاری گشت جیهانه).

(أَلَا لَهُ الْخَلْقُ) بریتییه له‌هێنانه‌بوونی شته‌کان له‌نه‌بوونه‌وه، جا هه‌موو دروستکراوه‌کان خوای گه‌وره دروستی کردوه، هیچ که سێک له‌گه‌ل‌خودا دروست ناکات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ) الزمر/٦٢) واته: به‌راستی خوا به‌دیهینه‌ری هه‌موو شتیکه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (١٦) الرعد) واته: یا ئه‌وانه چهند هاوبه‌شیکیان بۆ خوا

داناوه وه‌کو دروستکراوی نه‌و (خوا)یه‌یان دروست کردبیّ نه‌وجا نه‌و دروستکردنه له‌وانی شیواندبیّ و چه‌اشه بووین بلیّ: نه‌ی موحه‌ممه‌د (ﷺ) ته‌نھا هر خوایه دروستکری هه‌موو شتیک و نه‌ویش تاک و ته‌نیای ده‌سه‌لاتداره، به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا).

به‌شیوه‌یه‌ک نه‌وه‌ی به‌نده دروستی کردوه هاوشیوه‌ی نه‌وه‌یه خوا دروستی کردوه، نه‌مه هه‌رگیز نابیت و نه‌سته‌مه، (قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۱۶)الرعد) واته: بلیّ: نه‌ی موحه‌ممه‌د (ﷺ) ته‌نھا هر خوایه دروستکری هه‌موو شتیک و نه‌ویش تاک و ته‌نیای ده‌سه‌لاتداره، به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا).

ده‌فه‌رمویت: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ (الأحقاف/ ۴) واته: نه‌ی موحه‌ممه‌د (ﷺ) پێیان بلیّ: هه‌والی نه‌و په‌رستراوانه‌م بده‌نیّ که: ئیوه له‌باتی خوا نه‌یان په‌رستن و هاواریان بۆ ده‌به‌ن؟ نه‌وان له‌م زه‌وییه‌دا چییان دروست کردوه، نیشانی بده‌ن؟).

(والأمر) هه‌مووی بۆ نه‌وه، (الأمر) بریتییه له: دانانی شهرع و وه‌حی دابه‌زاندن، جا دروستکار نه‌و که‌سه‌یه فه‌رمان ده‌کات یان نه‌ی ده‌کات یان شهرع داده‌پێژێ بۆ به‌نده‌کانی به‌رژه‌وه‌ندی نه‌وانی تێدایه، نه‌ی له شتیک ده‌کات زیانی نه‌وانی تێدایه، هیه‌چ که‌سێک بۆی نییه فه‌رمان بکات یان نه‌ی بکات یان په‌رستنیک پێویست (واجب) بکات یان نه‌ی له شتیک بکات به‌بیّ به‌لگه، (أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللّٰهُ) الشوری (۲۱) واته: ئاخۆ نه‌وانه پێگه‌ی خاواناسین ده‌گرن یا خۆ چه‌ند هاویه‌شیک بۆ خوا داده‌نێن چه‌ند یاساو به‌رنامه‌یه‌کیان بۆ داهێنابن له‌تاین که به‌هیه‌چ شیوه‌یه‌ک خوا مۆله‌تی نه‌داین).

جا هه‌موو فه‌رمانێك بۆ خودایه، فه‌رمانی كه‌ونی قه‌ده‌ری و فه‌رمانی شه‌رعی، فه‌رمان ده‌كات و نه‌هی ده‌كات، (أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ) الْأَعْرَاف/ ۵۴) خ‌وای گه‌وره جیا‌وازی كردووه له‌نیوان دروستكردن و فه‌رماندا (الخلق و الامر) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه كه فه‌رمان (أمر) دروستكراو نییه، ئه‌مه‌ش وه‌لام و په‌ددی جه‌ه‌مییه‌كانه كه ده‌لێن: قورئان دروستكراوه و قسه‌ی خ‌وای گه‌وره دروستكراوه، خ‌وای گه‌وره جیا‌وازی كردووه له‌ نیوان (الخلق و الامر)، جا (الامر) بریتیه له‌ قسه‌كردن و كه‌لام و ته‌شریح، خ‌وای گه‌وره جیا‌وازی‌كردووه له‌نیوان (الخلق و الامر) ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه قسه‌ی خ‌وای گه‌وره دروستكراو نییه.

مه‌به‌ست له: (والدار داره) ماله‌كان سی‌ دانه‌ن:—

- مالی دونیا.
- مالی به‌رزه‌خ.
- مالی جینگیربوون. ئه‌ویش دوا پۆژه.

هه‌مووی هی خ‌وایه.

مه‌به‌ست له: (لا يُسأل عما يفعل وهم يُسألون).

هه‌رگیز پرسیا‌ری ئی ناکریت له‌وه‌ی ده‌یکات، چونکه کاره‌کانی هه‌رگیز که‌م و کووپی تیدا نییه، هه‌چ خه‌وشیکی تیدا نییه، جا کاره‌کانی هه‌موو مه‌حکه‌م و ته‌واون، هه‌رگیز تووشی که‌م و کووپی و خه‌وش نابێ. پرسیا‌ر کردن بۆ ئه‌و که‌سه‌یه ده‌بێ که‌م و کووپی و خه‌وش له‌کاره‌کانیدا هه‌بێ، جا خ‌وای گه‌وره پرسیا‌ری ئی ناکریت هه‌رچی بکات، چونکه کرده‌وه‌کانی هه‌موو ته‌واوو بێ که‌م و کووپی، نه‌ك ته‌نها له‌به‌ر زالی بوون و په‌روه‌ردگاریتی، هه‌روه‌کو هه‌ندی که‌س ده‌لێت، ئه‌و پرسیا‌ری ئی ناکریت له‌به‌ر مه‌زنی و شکۆمه‌ندی، به‌لام ته‌نها ئه‌وه نییه، به‌لکو پرسیا‌ری ئی ناکریت—له‌گه‌ل

ئەو شەدا - چونكە كارەكانى تەواون و ھەرگىز تووشى كەم و كووپى و خەوش نايەن، بە جىاواز لەگەل دروستكراواندا كە پرسىياري لى دەكرى دەريارەى كارەكانى چونكە ھەلە دەكات و كارەكانى كەم و كووپى تىدايە و چەند تىبىنيەكى لەسەرە، جا ئەو پرسىياري لى دەكرى چونكە لە ھەموو پوويە كەو كەم و كووپى تىدايە، ئىللا كە سىك نەبى خواى گەرە خۆى كامل كرىبى و يارمەتى دابى و پىكاىبىتى، بۆيە فەرمووى: (وھم ئىسلون) ئەمە يەككە لە جىاوازيەكانى نىوان دروستكراو دروستكار: ئەو ىش ئەو يە خواى گەرە پرسىياري لى ناكرى و دروستكراو پرسىياري لى دەكرى.

مەبەست لە: (ولا يقال: - لم وكيف؟ ولا يدخل أحد بين الله وبين خلقه).

نابى پووبە پووى خوا ببىنەو بە وتنى: بۆ خواى گەرە ئەو شتەى دروستكردو؟ دروستكردنى ئەو شتانە لەلایەن خوداوە چۆنە؟ ئەمە بەرانبەر بە خواى گەرە ناگوترىت، بەلگە پىويستە لەسەرمان تەسلىم و ملكە چ بىن، باوەرمان بەو ھەبى كردهوكانى خوا ھەموو كامل و تەواون و ھەرگىز تووشى كەم و كووپى و خەلەل نايەن، ھەرچەندە ھەندى حىكمەت و ھۆكار لای ئىمە شاراوە بىت ئەو پرسىياري لى ناكەىن، بەلگە تەسلىمى دەبىن، ئەگەر حىكمەت و ھۆكارە كەىمان زانى ئەو شتىكى باشە، ئەگەر حىكمەت و ھۆكارە كەىمان نە زانى ئەو تەسلىمى دەبىن، پووبە پووى خوا نايىنەوە يان لەكارىك پراوەستىن و ئەنجامى نە دەىن تاكو حىكمەت و ھۆكارە كەى نە زانىن.

﴿٦٩﴾ نوسه‌ر ده‌لئیت: (وإذا سمعت الرجل يطعن على الآثار ولا يقبلها أو ينكر شيئاً من أخبار رسول الله ﷺ) فاتهمه على الإسلام فإنه رجل رديء المذهب والقول ولا يطعن على رسول الله ﷺ) ولا على أصحابه لأننا إنما عرفنا رسوله وعرفنا القرآن وعرفنا الخير والشر والدنيا والآخرة بالآثار.

﴿٧٠﴾ فإن القرآن إلى السنة أحوج من السنة إلى القرآن.

واته: نه‌گه‌ر بیستت که‌سبک تانه له شوینه‌وار (فه‌رموده) ده‌دات و وه‌ری ناگ‌رئیت یان ئینکاری له شتیک له‌ه‌واله‌کان و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌کات نه‌وا تۆمه‌تباری بکه له‌سه‌ر ئیسلام، چونکه نه‌وه کابرایه‌کی خاوه‌ن مه‌زه‌ب و قسه‌یه‌کی خراپه، نابئیت هه‌رگیز تانه له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لانی بدرئیت، چونکه ئیمه پیغه‌مبه‌ری خوداو (ﷺ) قورئان و چاکه و خراپه و دونیاو دوا رۆژمان له‌پینگای شوینه‌وار (فه‌رموده) وه‌ ناسیوه.

جا قورئان زیاتر پئویستی به‌سوننه‌ت هه‌یه له‌وه‌ی سوننه‌ت پئویستی به‌قورئان بیئت.

پافه:

مه‌به‌ست له: (وإذا سمعت الرجل يطعن على الآثار ولا يقبلها أو ينكر شيئاً من أخبار رسول الله فاتهمه على الإسلام). چونکه له‌مانای شایه‌تیدان (محمد) (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خودایه نه‌وه‌یه: (أشهد أن محمداً رسول الله):

١. گوپرایه‌لی کردنی له‌وه‌ی فه‌رمانی پی کردوه.

٢. به‌پاست زانینی له‌وه‌ی هه‌والی پی داوین.

٣. دوورکه‌وتنه‌وه له‌وه‌ی نه‌می لی کردوه و زه‌جری کردوه.

۴. نابیئت خوا پپەرستین ئیلا بەو شیوازه نەبى که لەشەردا بۆى دارپژاوین.

ئەمە مانای شایەتیدانە کەوا (محمد) پپەمبەرى خواپە (ﷺ)، خواى گەورە دەفەر مویت: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا) الحشر/۷ واتە: ھەرچى پەيامبەر پپى دان وەرى بگرن، واتە: - بەچى فەرمانى پپى کردن بیکەن و جیبەجیبى بکەن. ریشى لە ھەر شتى لى گرتن، ئیوھش دەستى لى ھەلگرن).

خواى گەورە دەفەر مویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ) النساء/۵۹ واتە: ئەى ئەو کەسانەى باوھەرتان ھیناوە! گوێپراپە لى فەرمانى خواو پەيامبەر (ﷺ) بن لە ھەموو کاروبارىکدا).

پپویستە لەسەر کەسى موسلمان جى بەجى کردنى ئەوھى لەفەر مودەکانى پپەمبەرى خوداوە (ﷺ) ھاتوھ چونکە ئەوھ وەحى دووھە لەپاش قورئان، چونکە بنەماى بەلگەکان لەئىسلامدا کە ئىجماعى لەسەرە بریتىيە لە: -
یەكەم: قورئان.

دووھەم: سوننەتى پپەمبەر (ﷺ).

سپپەم: (ئىجماع).

ئەمانە چەند بەلگە یەکن نابی مؤؤف بلیت: من تەنھا قورئان دەکەمە بەلگە بۆ خۆم، سوننەت ناکەمە بەلگە بۆ خۆم، ھەر وەکو خەوارىجەکان دەلین، ئەوانەش پپگای ئەوانیان گرتوھتە بەر و دەلین: قورئان (متواتر) ھ و پارپژاوە لەخەوش، بەلام سوننەت لەپروایەتى (پراوى) یەکانەوھ یە بۆیە تووشى خەل دەبى، ئەمەش تۆمەتبار کردنى ئەم ئوممەتە و زانایان و ھاوھلان و شوپنەکە و تەوانە ئەوانەى سوننەتیان بۆ ئیمە گواستوھتەوھ، تۆمەتباریان دەکەن بەنەبوونى سىقە و نەبوونى سپاردە

پاریزی، جا پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) باسی نه‌وانه‌ی کرده‌و فرموویه‌تی: (یوشك رجل شبعان علی أریکته، یقول: بیننا و بینکم کتاب الله، فما وجدنا فیہ من حلال استحللناه وما وجدنا فیہ من حرام حرمناه) واته: خه‌ریکه وای لی دیت که سیکی تیر له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ی دانیشتوه‌و ده‌لایت: نئیوان نئمه‌و نئوه‌ کیتابه‌که‌ی خودایه (قورئانه) (واته: ته‌نها نه‌م قورئانه‌مان به‌سه) نه‌وه‌ی حه‌لال بوو تیایدا نه‌وا حه‌لالی ده‌که‌ین و نه‌وه‌ی حه‌رام بوو تیایدا نه‌وا حه‌رامی ده‌که‌ین) نه‌مجار فرمووی: (ألا وانی أوتیت القرآن ومثله معه) ۱۷۳ واته: خوای گه‌وره قورئانی پی به‌خشیوم و هاوشیوه‌که‌ی له‌گه‌ل‌دایه (واته: سوننه‌ت). هه‌روه‌ها پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: (نضر الله امرأ سمع مقالتي فوعاها وبلغها كما سمعها، فرب مبلغ أوعى من سامع) ۱۷۴.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) له‌عه‌ره‌فه‌دا کاتی و تاری ده‌خوینده‌وه فرمووی: (لیبلغ الشاهد منکم الغائب) ۱۷۵

جا نه‌وه‌ی گوئیستی بوه له‌پیغه‌مبیری خوداوه (ﷺ) نه‌م دینه‌ ده‌گه‌یه‌نن که پیاوانی فرمووده‌و راوییه‌کان بۆی گئیراوینه‌ته‌وه خوای گه‌وره پاداشتیان بداته‌وه سوننه‌تی پیغه‌مبیری خودایان (ﷺ) بۆ پاراستووین له‌هه‌موو درؤو دزه‌یه‌ک، به‌پاکی و پوخته‌یی گه‌یان‌دیان، هه‌روه‌کو چۆن پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) فرموویه‌تی به‌نه‌مانه‌ته‌وه، نه‌مه‌ش له‌موعجیزه‌کانی نه‌م پیغه‌مبیره‌یه (ﷺ)، جا سوننه‌ت جیگای راوه‌ستان و تۆمه‌تبارکردن نییه به‌لکو پیویسته باوه‌ری پی بکری، پیویسته کاری پی بکری، هه‌روه‌کو چۆن کار به قورئان ده‌کری، چونکه نه‌ویش وه‌حییبه له‌لایه‌ن خوداوه،

۱۷۳ / رواه أحمد والدارمی وأبو داود والترمذی وابن ماجه وابن حبان والحاكم وقال الترمذی (حسن غریب) وقال

الحاكم : (اسناده صحیح) .

۱۷۴ / صحیح : أخرجه الترمذی (۲۶۵۷) وابن ماجه (۲۳۲) وصححه الشیخ الألبانی فی (المشكاة) (۲۳) .

۱۷۵ / صحیح : سبق تخریجه .

خوای گەورە دەربارەى پێغەمبەرەكەى (ﷺ) دەفەرەمۆی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) (النجم)

جا فەرەموودەكان وەحییە لەلایەن خوداوە، هەرچەندە وشەكانی لەلایەن پێغەمبەری خوداوەیە (ﷺ)، بەلام قورئان وشەو ماناکەى لەلایەن خوداوەیە، بەلام سوننەت و فەرەموودەكانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) ماناکەى لەلایەن خوداوەیە و وشەكانی هى پێغەمبەری خودایە (ﷺ) كە هەرگیز لەخۆوە قسە ناكات، جا وشەكانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) بى هەلەن و پاستن و مرۆف تووشى هىچ گومانىك ناكات، جا هەر كەسى ئىنكارى لەسوننەت بكات ئەو (كافره)، چونكە بنەمای دووهمى لەكارخست، قورئانىش بەبى سوننەت ناكرى چونكە پووئى دەكاتەو و پراھى دەكات، (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) (النحل/ ۴۴) واتە: وا بۆ تۆش ئەم قورئانەمان دابەزاندە خواری بۆ ئەوھى بۆ ئەو خەلكە پوون بكەیتەو ئەوھى بۆیان دابەزێنراوە).

جا سوننەت پۆشكەرەو و تەفسیری قورئانە، چونكە قورئان شتەكان بە (مجملى) باس دەكات وەكو نوێژ، زەكات، حەج، پۆژوو، سوننەتىش هەموو ئەوانەى پوونە كردۆتەو و پۆشنى كردووەتەو، زەكاتى پوونكردووەتەو و ئەندازەكەى دیارى كردووە، پۆژوو كەى دەست پى دەكات و كەى تەواو دەبیت؟ (مناسك) كەكانى حەج، موسلمان دەبى چۆن حەج بكات؟ پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرەموویەتى: (لتأخذوا عني مناسككم)^{۱۷۶} واتە: (مناسك) هەكانتان لەمنەو وەرگرن).

پێغەمبەرمان (ﷺ) فەرەموویەتى: (صلوا كما رأيتموني أصلي)^{۱۷۷} واتە: نوێژ بكەن هەرەكو چۆن منتان دەبینى نوێژم دەكرد).

۱۷۶ / أخرجه مسلم (۱۲۹۷) .

۱۷۷ / أخرجه البخاري (۶۰۵)

خوای گه‌وره ده‌فهرموی: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) الاحزاب: (۲۱) واته: به راستی په‌یام‌به‌ری خوا (ﷺ) چاکترین نمونه‌ی ریک و پیکی و سه‌رمه‌شقه بۆتان).

جا سوننه‌ت قورئان پوون ده‌کاته‌وه و ته‌فسیری ده‌کات و پینموییمان ده‌کات بۆی، نه‌و که‌سه‌ی ده‌لئیت: - من کار به‌قورئان ده‌که‌م و کار به‌سوننه‌ت نا‌که‌م نه‌وا که‌سیکی درؤزنه، نه‌و که‌سه‌ی کاری به‌قورئان نه‌کردوه چونکه له‌قورئاندا هاتوه: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا الحشر / ۷).

ده‌فهرموی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم).

ده‌فهرموی: (لَتَبَيَّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۴۴) النحل).

جا که‌ وازی له‌کارکردن به‌سوننه‌ت هینا نه‌وا به‌قورئانیش کاری نه‌کردوه که بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌کات گوایه کاری پی ده‌کات.

هه‌ندی خه‌لکی هه‌ن جیا‌وازی ده‌که‌ن له‌نیوان فه‌رمووده‌کانداو ده‌لئین: فه‌رمووده‌ی (المتواتر) نه‌وا نیفاده‌ی (علم) ده‌کات و فه‌رمووده‌ی (الاحاد) نیفاده‌ی (الظن) ده‌کات، نه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی پووچه‌ل و ناراسته، چونکه هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک له‌پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) سابت و جیگیر بی‌ت نه‌وا نیفاده‌ی (علم) ده‌کات، جا نه‌گه‌ر (متواتر) بی‌ت بیان (أحاد) هه‌چ جیا‌وازی له‌نیوان ده‌لاله‌تی فه‌رمووده (صحیح) ه‌کاندا نییه، ده‌بی‌کار به‌هه‌مووی بکری و شوینکه‌وته‌ی بیین به‌بی‌جیا‌وازی.

(سوقی) یه‌کانش کار به‌سوننه‌ت و به‌قورئانیش نا‌که‌ن، به‌لکو کار به‌زه‌وقی خو‌یان ده‌که‌ن و ده‌لئین: نی‌مه‌راسته‌وخۆ له‌خوداوه و ه‌رده‌گرین، له‌ری‌گای پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) و ه‌رناگرین چونکه نی‌مه‌گه‌یشتوینه‌ته‌خواو پی‌ویستمان به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نییه.

نه‌و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) بۆ خه‌لکی عه‌وامه، نه‌وانه‌ی هه‌یشتا به‌خوا نه‌گه‌یشتوون، نه‌م قسه‌یه‌یش پووچه‌ل‌ترینی قسه‌پووچه‌له‌کانه‌و دیارترین کوفره _ په‌نا به‌خوا _.

مەبەست لە: (أَوْ يَنْكُرُ شَيْئًا).

ئەو كەسەى ئىنكارى لەسوننەت دەكات بەگشتى و دەلئیت: ئەو كار بەسوننەت ناكات و بەلكو تەنھا كار بە قورئان دەكات، يان ئىنكارى ھەندى سوننەت دەكات لەكاتىكدا فەرموودەى (صحيح)ن و دەلئیت: كارى پى ناكريت و ھەندىكىان دەلئین: كار بەفەرموودە ناكريت ئیلا بەمەرچىك: - ئەویش لەگەل قورئاندا بگونجى، ئەم قسەیش پوچەلە و تۆمەتباركردنى پىغەمبەرى خوايە (ﷺ) بەوھى كە ھەندى شتى ھیناوە لەگەل قورئاندا ناكوك و جياوازە، جا ئەم قسەبەش دروست نىيە، پەنگە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى بەھەندى شت كردبى لە قورئاندا نىيە، وەكو: حەرام بوونى كۆكردنەوھ لەنىوان ژن و پووریدا (واتە كەسێك پوورى ژنەكەى خۆى بەئىنى لەكاتىكدا ژنەكەى خۆى زىندوھ) ئەمە لەقورئاندا نىيە، قورئان حەرام بوونى كۆكردنەوھى نىوان دوو خوشكى تىدايە، پىغەمبەرى خواش (ﷺ) دەفەرموى: (لا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَتِهَا، وَلَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا)^{۱۷۸} واتە: لەنىوان ژن و پووریدا (خوشكى باوكى) كۆ ناكريتەوھ، وە لەنىوان ژن و پووریدا (خوشكى داىكى). بۆيە پىويستە كار بەوھ بكەين كە پىغەمبەرى خۆشەويست (ﷺ) فەرموويەتى.

مەبەست لە: (فَأَتْمَمَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ رَدِيءٌ الْمَذْهَبِ وَالْقَوْلِ).

ئەو كەسەى ئەم قسەبە دەكات يان لە خەوارىجە، ياخوود كەسێكى جەھەمىيە يان موعتەزىلەبە، وەيان صوفىيە ئەوانەى دەلئین ئەوان پىويستىيان بەفەرموودە نىيە، چونكە ئەوان گەيشتونەتە خوا، بەراستەوخۆبى لەخوداوە وەردەگرى، دەلئین: ئىوھ دىنەكەتان لەمردوويەكەوھ وەردەگرن ئەویش لەمردوويەكەوھ بەلام ئىمە دىنەكەمان لەزىندوويەكەوھ وەردەگرن كە ھەرگىز نامريت.

مه‌به‌ست له: (ولا يطعن على رسول الله ﷺ) ولا على أصحابه).

تانه له‌پینگه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نادریت، چونکه ئه‌و (معصوم) ه‌له‌لایه‌ن خوداوه، جا ه‌هرکه‌سیک پینگه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) تۆمه‌تبار بکات یان تانه‌ی لی بدات یان بلیت خاوه‌ن ئاره‌زوو بووه یان ئه‌و سته‌م ده‌کات یان له‌و جووره‌ قسانه‌ ئه‌وه کافره به‌خوای گه‌وره.

ه‌ه‌روه‌ها ئه‌و که‌سه‌ی تانه له‌هاوه‌لان بدات، هاوه‌لانی پینگه‌مبه‌ر (ﷺ)، چونکه خوای گه‌وره له‌وان پازی بووه‌و مه‌دحی کردوون، پینگه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌وان پازی بووه‌و مه‌دحی کردوون و ستایشی کردوون و ئه‌وانیش باشت‌ترین سه‌ده‌کانن، پینگه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (خیرکم قرن..)^{۱۷۹}، پینگه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لا تسبوا أصحابی، فوالذی نفسی بیده لو أنفق أحدکم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدهم ولا نصیفه)^{۱۸۰} واته: جنیو به‌یارانی من مه‌ده‌ن، سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌ئیوه به‌ئندازه‌ی کیتی ئوحوود ئالتون بکات به‌خیر، ئه‌وا ناگاته مشتی یه‌کی له‌وان و به‌نیوه‌ی مشتیکیش).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ بَاطِنًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۰۰) التوبة) واته: له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌می پیشه‌نگی کۆچکه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی ئه‌وانیش خوا پازی بوو لییان و ئه‌وانیش له‌خوا پازی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بیستانی بق سازداون که: به‌به‌رده‌خت و کۆشکه‌کانییدا رووبار گه‌لی ده‌چیت به‌ه‌تا ه‌تاییش تییدا ئه‌میننه‌وه ه‌ه‌ر ئه‌وه‌یشه‌ ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی گه‌وره به‌نرخ).

۱۷۹ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۸۰ / صحیح : سبق تخريجه .

خوای گہ ورہ دہ فہ رموی: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (۱۸) الفتح) واتہ: بی گومان خوا پازی بوو له نیمانداره کان کاتی له ژیر نه و دره خته دا پیی ده لئن (شجره الرضوان) په یمانیان له گه ل ده به ستیت نهی موحه ممد (ﷺ) جا خوا به و راستی و وفا یه ی له دلایندا بوو بو په یامه کت ناگادار بوو نینجا له کاتی په یمانه که دا نارامی دابه زانده سه ریان و به سرکه و تنیکی نزیک پاداشتی دانه وه).

له ژیر داره که داری (البیعه) له حوده بیبه (فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (۱۸) الفتح) له کوتایی سوره ته که دا دہ فہ رموی: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ) واتہ هاوه لان (أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ) واتہ سیفته تی نه وان باسکراوه له ته وراتدا (وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ) واتہ سیفته تی نه وان له نینجیلدا باسکراوه که دابه زیوه ته سر عیسا (كَرَزِعَ أَخْرَجَ شَطَاةً فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لَيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ) الفتح: ۲۹) نه مش به لگه یه نه و که سه ی رقی له هاوه لان بی کافره: (لَيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ).

مه به ست له: (لأنا إنما عرفنا الله وعرفنا رسوله وعرفنا القرآن وعرفنا الخير والشر والدنيا والآخرة، بالآثار).

واته نه و فہ رمودانه ی پیوایه تیان کردوه، نه ویش نه و فہ رمودانه له پیغه مبه ری خوداوه (ﷺ) پیوایه تیان کردوه، جا نه و که سه ی تانه یان لی بدات، نه و تانه له شہریعت دہ دات، چونکه له پیوایه تی چند درؤن و که سه ی بی سیقہ وه یه، نه مش مه به ستی جوله که و ناگر په رستانه (مه جوسه) کومه لیک جوین به هاوه لان دہ دن، مه به ستیان پووجه ل کردنه وه ی شہریعت ته، چونکه نه گه ر نه وان راوی فہ رموده کان و

ھەلگىرانى پوۋچەل بىكەنەۋە ئەۋا تانەيان لەباشترىنى ئەم ئوممەتە داۋەو جا تانەدانىيان لە جگە لەۋان لەپىشترە.

مەبەست لە: (فإن القرآن إلى السنة أحوج من السنة إلى القرآن).

قورئان پىۋىستى بەسوننەتە ھەرۋەكو باسماں كەرد، چونكە سوننەت پوۋنكەرەۋەو تەفسىرى قورئانە، چونكە چەند شتىك ھەن لەقورئاندا (مجملاً) ھەسوننەت پوۋنى كەردەتەۋە، خۋاى گەۋرە ھەرمانى بەنوئىژكەردن كەردە بەلام ژمارەى پكاتەكانى دىارى نەكەردەۋەو چۆنىەتى نوئىژى پوۋن نەكەردەتەۋە، ئەمەش پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پوۋنى كەردەتەۋەو ھەرموۋىەتى: (صلوا كما رأيتموني أصلي)^{۱۸۱} واتە: نوئىژ بىكەن ھەرۋەكو چۆن منتان دەبىنى نوئىژم دەكەرد.

حەج لەقورئاندا بە (مجملاً) ھاتوۋە، پوۋنكەردنەۋەى خستوۋەتە ئەستۆى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، حەجى بەموسلمان كەردو لەحەجى مائتاۋاىى دا ھەرموۋى: (لتأخذوا عني مناسككم)^{۱۸۲} واتە: (مناسك) ھەكانتان لەمنەۋە ۋەرگەرن) واتە لەكەردەۋەو قەسەكانم فېر بېن كە (مناسك) ھەكانى خۆتانى پى ئەنجام دەدەن، خۋاى گەۋرە دەھەرموۋى: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) (۲۱) الاحزاب) واتە: بە راستى پەيامبەرى خوا (ﷺ) چاكتىن نمونەى رىك ۋ پىكى ۋ سەرەشقە بۆتان، دەسا ئىۋەش لە دىلسۆزى ۋ سىياسەتى ۋ جىھادى ۋ ئارامى ۋ تەقۋاى ۋ تەۋاۋى بۋارەكانى ژياندا چاۋى لى بىكەن ۋ بە دۋايدا بچن بە تايبەتى بۆ ئەۋكەسە، كە بە تەماى خوا ۋ رۆژى دۋاىبىيە يادى خواش زۆر دەكا).

جا قورئان پىۋىستى بەسوننەتە بۆ ئەۋەى پوۋنى بىكاتەۋە، جا ئەۋكەسەى تەنھا قورئان ۋەردەگىرى، ئەۋا قورئانى بچراندوۋە لەۋەى پوۋنى دەكاتەۋە، ئەمەش ئامانجى

۱۸۱ / متفق عليه .

۱۸۲ / رواه مسلم (۱۲۹۷) .

گومراكارانە و ئەوانەى لەدەلياندا نەخۆشى و دوو دەلى ھەيە، چونكە لادەران چمكىكى بەلگەكان وەردەگرن و واز لەچمكەكەى تر دەھيئنن كە پوونى دەكاتەو، لايەكى بەلگە (متشابھەكان) وەردەگرن و واز لەو لايە (مُحْكَم) كە دەھيئنن كە روونى دەكاتەو، ئەمە پيگاي لادەرانە، پيگاي خۆبەزانان و نەفامەكانە، ئەوانەى بانگەشەى عيلم دەكەن و پيگا و چۆنيەتى ئيستدلال كردن و بنەماكانى ئيستدلال نازانن، بۆيە حەرام دەكەن و حەلال دەكەن بەبى چاوپوونى _ پەنا بەخوا _ چونكە ئەوان بەرنامەى زانستيان نەگرتو، بەر، بەلكو لەخۆيانەو، فيريوون يان لەكتيپەكانەو، فيريوون يان لەسەر دەستى كەسيكەو، وەكو خۆيانە لەنەفاميدا.

﴿۷۱﴾ نوسەر دەلئیت: (والکلام والجدال والخصومة في القدر خاصة منهي عنه عند جميع الفرق، لأن القدر سر الله، ونهى الرب جل تعالى الأنبياء عن الكلام في القدر، ونهى النبي ﷺ) عن الخصومة في القدر، وكرهه أصحاب رسول الله ﷺ) والتابعون، وكرهه العلماء وأهل الورع، ونهوا عن الجدال في القدر، فعليك بالتسليم والإقرار والإيمان، واعتقاد ما قال رسول الله ﷺ) في جملة الأشياء واسكت عما سوى ذلك).

واته: قسه کردن و رکابەرى و مشتومر کردن بە تاييه تى له قەدەردا نەھى لى کراوہ لەلايەن ھەموو گرۆپ و کۆمەلەکانەو، چونکە قەدەر نەيتنى خودايە، پەرەردگار نەھى کردوہ لە پيغەمبەران قسە لە قەدەردا بکەن، پيغەمبەرى خواش ﷺ) نەھى کردوہ لە مشتومر (خصومه) کردن لە قەدەردا و ھاوہ لانی پيغەمبەرى خوداش ﷺ) حەزبان لى نەکردوہ و شوينکە وتوانيش حەزبان لى نەکردوہ و زانايان و ئەھلى وەرە حەزبان لى نەکردوہ و نەھييان کردوہ لە (جيدال) کردن لە قەدەردا بۆيە ئەوہى لە سەر تەسليم بوون و دان پيدانان و باوہ پە، باوہ پ بەوہى پيغەمبەرى خودا ﷺ) فەرموويە تى لە نيو کۆمەلئى شتداو بى دەنگ بە لە جگە لە وانە.

پاڤە /

لە بنەماو پاڤەکانى ئيمان بریتىيە لە: باوہ پ بوون بە قەزاو قەدەر، قەزاو قەدەر بریتىيە لەوہى: خواى گەورە لە ئەزەلدا قەزاي کردوہ و تەقدیری کردوہ لە پووداوہ کان کە پوو دەدەن، ھەر شتیک پوو دەدات ھەرگیز لە خۆيەوہ پوو نادات، يان بە بى ئەوہى خواى گەورە لە پيشدا تەقدیری بۆ کردبى، بە لگو خواى گەورە ئەوہى پوويداوہ زانیويە تى و ئەوہش پوو دەدات دەزانی، ئەوہى لە پابووردوودا بوہ و ئەوہى لە نایندەدا دەبى ئەمجار ئەوہى لە (اللوح المحفوظ) دا نووسيوہ.

جا (أول ما خلق الله القلم، قال له: اكتب ما هو كائن إلى يوم القيامة، فحرق القلم بما هو كائن إلى يوم القيامة)^{۱۸۲} واته: یه‌که‌مجار‌خوای‌گه‌وره‌قه‌له‌می‌دروست‌کرد‌پیتی‌فه‌رموو: بنووسه‌ئه‌وه‌ی‌پوو‌ده‌دات‌تا‌کو‌پۆژی‌قیامه‌ت، بۆیه‌قه‌له‌میش‌ئه‌وه‌ی‌نووسی‌پوو‌ده‌دن‌تا‌کو‌پۆژی‌قیامه‌ت).

دروست‌کردنی‌(قه‌له‌م)‌له‌پیشدا‌بووه،‌له‌پیش‌دروست‌کردنی‌ئاسمانه‌کان‌و‌زه‌وی‌به‌په‌نجا‌هه‌زار‌سال،‌ئه‌و‌کاته‌عه‌رش‌ی‌خوای‌گه‌وره‌له‌سه‌ر‌ئاو‌بووه^{۱۸۴}،‌لی‌یره‌دا‌بووه‌کیشه‌له‌نیو‌زانایاندا:‌ئایه‌عه‌رش‌له‌پیش‌قه‌له‌م‌دروست‌کراوه‌یان‌قه‌له‌م‌له‌پیش‌عه‌رش‌دروست‌کراوه؟‌پای‌پاست‌و‌په‌سه‌ند‌ئه‌وه‌یه^{۱۸۵}:‌عه‌رش‌له‌پیش‌قه‌له‌م‌دروست‌کراوه،‌چونکه‌له‌کاتی‌دروست‌کردنی‌قه‌له‌مدا‌و‌فه‌رمانی‌کردوه‌به‌نووسین‌ئه‌و‌کاته‌عه‌رش‌ی‌خوا‌له‌سه‌ر‌ئاو‌بووه،‌بۆیه‌زانای‌پایه‌دار‌(ابن‌القیم)‌ده‌فه‌رمویت:

والناس مختلفون في القلم الذي	کتب القضاء به من الديان
هل كان قبل العرش أو هو بعده	قولان عند أبي العلاء الهمداني
والحق أن العرش كان قبل لأنه	قبل الكتابة كان ذا أركان
وكتابة القلم الشريف تعقبت	إيجاده من غير فرق زمان ^{۱۸۶}

قسه‌کردن‌ده‌رباره‌ی‌قه‌ده‌ر‌له‌پیشدا‌باسکرا‌به‌لام‌ئه‌وه‌ی‌لی‌یره‌دا‌باسی‌ده‌که‌ین‌نه‌می‌کردن‌له‌چوونه‌ناو‌باسه‌که‌وه.

۱۸۲ / رواه أبو داود والطبراني والبيهقي وصححه الضياء في المختارة .

۱۸۴ / رواه مسلم (۲۶۵۳) .

۱۸۵ / ئەمەش قسەى جەمھورى زانایانە تەماشای (بغیة المرتاد) ابن تیمیة و (البداية والنهاية) ی ابن کثیر بکە .

۱۸۶ / تەماشای شرح نونیه ابن قیم بکە له نووسینی ابن عیسی (۳۷۵/۱) .

مەبەست لە: (والكلام والجدال والخصومة في القدر خاصة منهي عنه).

زانیمان باوە پەیتان بە قەزاو قەدەر بە هەموو پلە کانییەو، پایە یە کە لە پایە کان باوە پەوون بە خوا، جا هەر کە سێ باوە پەری بە قەزاو قەدەر نە پەیت ئەوا ئیماندار نییە، چونکە نەگۆلی لە پەوکنیک لە پەوکنە کانی ئیمان کردووە.

هەر وەها ناییت (جیدال) بە کریت لە قەزاو قەدەردا، بۆ خۆی گەورە سزای ئەو دەدات؟ بۆ خۆی گەورە وا دەکات؟ هەر وەکو چۆن لە پەیتدا باسماں کرد کە ناگوتیت: بۆ؟ چۆن؟ بۆیە نای پەو پەووی خوا ببینە وە پەخنە بگرین، مە پۆ ناو قەزاو قەدەر وە بە (جیدال) کردن چونکە ناگەیتە ئە نجام، بۆیە ئەو هی لە سەر تە تسلیم بوون و باوە پەوونە، مە پۆ نێو کارێک لە کارە کانی خوداوە، چونکە ئەو هیج کە سێک نازانیت تەها خوا نە بی، ناگەیتە ئە نجام، بۆیە دە لێن: (قەدەر نە پەنی خودایە) ^{۱۸۷} جا نە پەنی خوا هەر گیز درکی پێ ناکرێ و نازانیت، بۆیە مە پۆ ناو ئەو باسە وە بە لکو لە سەر تە باوە پە پەنی بەو هی لە دە قە کاندە هاتووە لە قورئان و سوننە تدا، لێرە دا پەو سستی، پەو پە کە یە کاری چاکە و واز لە تاوان و سەر پەچی بە پەنی و مە لێ: — ئە گەر خوا تە قەدیری کرد بێ من ئە هلی بە هە شتم ئەوا دە بمر ئە هلی بە هە شت هەر چە ندە هیج کارێکیش نە کەم و ئە گەر خوا تە قەدیری کرد بێ من ئە هلی ناگرم ئەوا دە بمر ئە هلی ناگر، ئە مە قسە یە کی پەو چە ل.

بۆیە ناییت بچیتە ناو ئەو باسە وە، چونکە ئە مە کاری بە ندە کان نییە، ئە مە کاری خودایە، کاری تۆ کارکردنە، ئە مە پەو پە سستی لە سەرت، بە لام چوونە نێو باسی قەزاو قەدەر وە ئەو چوونە نێو گێچە لێکە وە هەر گیز بە ندە کان لێی دەر ناچن.

مەبەست لە: (منهى عنه عند جميع الفرق، لأن القدر سر الله).

لای ھەموو ئوممەتەکان، چونکە قەدەر نەپتیی خودایە و نەپتیی ناکرێت بزانییت و درکی پێ بکریت، خوای گەر دەفەر مویت (وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ) البقرة/ ۲۵۵) واتە: ھێچ کەس شیش ناتوانی بە پلەى زانیی خودا بگا، مەگەر خوا خۆی بپەوی، کە لە سەر زمانى پەيامبەران شتێکیان بۆ روون بکاتەو و ئاگاداریان بکا).

دەفەر مویت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (۱۱۰) طه) واتە: خوا بە ھەموو ئەو شتانە دەزانییت کە ئەوان پێشیان خستوو و کردویانە لە دویادا، ھەر ھەوا بەو شتانەش چاک دەزانییت کە لە پۆژی دوایدا چاوەڕێیانە ئەوان بە زانین و عیلم ناتوانن دەورە بدەن بە پێوھە بردن و ھیکمەتى خوا).

مەڕۆ ناو کاری خوداوە، بەلام لەسەر تە بڕۆیتە نێو کاری خۆتەو، لەسەر تە کاری چاک بکەیت و واز لە تاوانەکان بەپتیی و تەوہی لێ بکەیت، لێ پرسینەو لە گەل خۆتدا بکەیت تا کو لە ژياندا ماویت، بەخۆتەو خۆت خەریک بکا، بەلام خۆت خەریک بکەیت بە قەزاو قەدەرەو، بۆ وا پوویدا؟ بۆ پوو دەدات؟ ئەگەر خوا تەقدیری شتەکانی کردبێ ئەوا من پتووستم بە کار کردن نییە، ئەمانە ھەر ھەموو قسەى پووچن و ھێچ بایە خێکی نییە، کاتی ھاوھەلان بە پتەمبەرى خوايان (ﷺ) فەر موو: ئایا پشت بەو نەبەستین بەوہى لە کیتابە کە ماندا ھەبە؟ ئەوہى تەقدیرمان بۆ کراو، فەر مووی: (اعملوا فکل میسر خلق له) ^{۱۸۸} خوای گەر دە ئەو ئایە تانەى دابە زاند کە دەفەر مویت: (إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ (۱۰) اللیل) ^{۱۸۹} واتە: بێ گومان

۱۸۸ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۲۹۶) ومسلم (۲۶۴۷) .

۱۸۹ / رواه البخاري (۴۶۶۱) ومسلم (۲۶۴۷) .

كارو تىكۆشەنى ئىۋەش ئەى مەۋە ھەروا جىياوازو جۇراو جۇرە (۴) ئىنجا ئەۋەى مالو سامانى خۆى لە بەر خوا بەخشى و لە نافەرمانى خوا خۆى پاراست (۵) ۋە بېرواى بە پاداشتى چاكتىر كىرد (۶) ئەۋا ئىمەش بى گومان بۆ بەھەشت و بۆ كارى ئاسان و چاك نامادەو رىنۆىنى دەكەىن، دەىخەىنە سەر راستە رى (۷) ۋە ئەۋەش چىرووكى كىرد و خۆى بى ئىياز گىرت (۸) بېرواشى بە پاداشى چاكتىر نەكرد لە لای خوا (۹) ئەۋا ئىمەش كار ئاسانى بۆ دەكەىن بۆ دىۋارتىن رىگە (۱۰).

جا تۆ ھۆكارەكە ئەنجام دەدەىت يان بۆ پىزگار كىردى خۆت و يان بۆ بەھەلاكەت بىردىنەدا، بەۋ كارانەى خۆت ئەنجامى دەدەى بەھەلبىژاردن و وىستى خۆت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مۆىت: (كل الناس يغدو، فمعتق نفسه أو موبقها)^{۱۹۰}.
مەبەست لە: (ونهى الرب جل تعالى الأنبياء عن الكلام في القدر).

خوای گەۋرە نەھى كىردە لە پىغەمبەران و جگە لەۋان لە باسكردن و قسەكردن دەربارەى قەدەر، پىغەمبەران نەھاتوۋە دەربارەىيان كەۋا پوۋبەپوۋى قەدەر بوۋىتتەۋە ھەرگىز، چونكە ئەۋان مەزنى خواۋ حىكمەتى ئەۋ دەزانن، بۆىە تەسلىم دەبن و بەئەدەب دەبن بەرانبەر بەخوا، پىرسىار لەشتىك ناكەن بەرژەۋەندىۋ سوۋدى ئەۋانى تىدا نەبى، جا پىغەمبەران پىرسىارىيان دەربارەى نەكردوۋە، ھەرۋەھا شوۋىنكەۋتەى پىغەمبەرانىش پىرسىارىيان دەربارەى نەكردوۋە ھەرگىز.

بەلكو پىغەمبەران و شوۋىنكەۋتەۋانىيان پوۋىيان دەكردە كاركردن و بايەخىيان پى دەدا، ھەرگىز پىرسىارىيان دەربارەى قەزاۋ قەدەر نەكردوۋە ئىللا لەپوۋى باۋەپوۋ ئىمان ھىنان پى نەبى.

باوەرپوون بە قەزاو قەدەر ئاسوودەت دەکات لە گومان و خەم و پەژارە، پێغەمبەرى
خوای (ﷺ) فەرموویەتی: (اعلم أن ما أصابك لم يكن ليخطئك، وما أخطأك لم يكن
يصيبك)^{۱۹۱} واتە: بزانه ئەوێ تووشی تو بوو ئەوێ بوایە لیت لایبدایه و تووشت نەبوایە،
ئەوێ تووشت نەبوو ئەوێ بوایە تووشت ببیت).

بۆیە مەلئ: _ ئەگەر من وام بکردایە ئەوا ئاوا پووی دەدا.

بە لکو بلئ: _ ئەوێ خوای گەرە خۆی ویستی لە سەر بوو پووی دا^{۱۹۲}.

مەبەست لە: (ونهى النبي عن الخصومة في القدر وكرهه أصحاب رسول الله وكرهه التابعون
وكرهه العلماء وأهل الورع).

کاتی کۆمەلئ (القدرية) دەرکەوتن لە کۆتایی سەردەمی هاوێلاندا ئەوا هاوێلان ئەو
پەری نینکارییان لێ کردن و خەلکیان لێ ناگادار کردەو و پوونیان کردەو و کەوا
پێویستە لە سەر بەندەکان باوەر بکەن بەوێ تووشیان بوو ئەوا ئەوێ بوو لئێ هەلئ
بکردایە و ئەوێ کە تووشی نەبوو ئەوا نەدەبوو تووشی ببی و هەر کەسێ باوەرپری
بە ئەمە نەبێ ئەوا خوای گەرە بە ناگر دەیسووتینئ^{۱۹۳}، ئا بەم شیوێه هاوێلان رێک
کەوتن کاتی گرووپی (القدرية) لە سەردەمی ئەواندا دەرکەوت.

مەبەست لە: (فعليك بالتسليم والاقرار والایمان).

ئەمە پێویستە لە سەرت بەرانبەر بە قەزاو قەدەر: تەسلیم بوون بە قەزاو قەدەری
خوای، هەرگیز بەرەنگاری نەبیتەو، باوەرپت و ابی خوای گەرە هەرگیز هیچ شتێک
ناکات بە بئێ حیکمەت، سزای هیچ کەسێک نادات ئیلا بە کردەوێ خۆی نەبێ، جا

۱۹۱ / صحیح : سبق تخريجه .

۱۹۲ / تەماشای (صحیح مسلم) بکە (۲۶۶۴) .

۱۹۳ / تەماشای (مسند أحمد) (۱۸۵/۵-۱۸۹) و سنن ابو داود (۴۶۹۹) و سنن ابن ماجه (۷۷) بکە .

خە لەل لەخۆتە، لە جىئى ئەو ەى لۆمەى قەدەر بکەين ئەوا لۆمەى خۆت بکەو تەو بە بکەو
بگەرئۆه بۆ لای خوا هېچ کەسێک پێگرت نىيە لە تەو بە کردن، خۆى گەرەش تەو بەى
ئەو کەسانە وەر دەگرئ تەو بە دە کەن، ئىتر بۆ خۆت بە شتێکەو خەرىک دە کەيت
بەرژەو ەندى تۆى تىدا نىيە؟؟!

جا تەسلىم و ملکەچ بوونت لەسەرە، نەچىتە نىو باسێکەو بەيو ەندى بەتۆه
نىيە، لەفەرمودە کەى ئەبو ەورەيرە دا ەاتۆه کەوا خۆشەو ىست (ﷺ) فەرموو ەتى:
(من حسن الاسلام المرء تركه ما لا يعنيه)^{۱۹۴}.

مەبەست لە: (واعتماد ما قال رسول الله ﷺ) فى جملة الأشياء واسكت عما سوى
ذلك).

واتە باو ەرت بەو ەبىت پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمو ەتى چونکە ئەو ەرگىز
لەخۆيەو قسەناکات، فەرموودە کان تۆمەتبار مەکە، يان گومانى لى دروست مەکە
لەبەر ئەو ەى سابت و جىگرن لە پىغەمبەرى خوداوە (ﷺ) چونکە هېچ بوارى
دلەپراو کى تىدا نىيە، (فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحْكُمَوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا) (۶۵) النساء) واتە: نەخىر سو ىند بە
پەروەردگارت ئەى پىغەمبەر (ﷺ) نابنە باو ەردار تا بۆ يەکلاردنەو ەى کىشەکانى
نىوانيان تۆ دەکەنە داو ەر و ئەوساش بەرامبەر بەو برپارەى تۆ داوتە، هېچ تەنگە کيان
دەست نەکەو ى لەدەرونياندا و بەچاکىش تەسلىم و ملکەچ بىن).

ەرو ەها دەفەرمو ىت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ
الْحِيزَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا) (۳۶) الاحزاب) واتە: بۆ هېچ
پىاو و ژنىکى بروادار نىيە کاتى خواو پەيامبەرە کەى (ﷺ) برپارى کارى کيان دا
سەرىشکریانيان بۆ ەبى لە کارەکاندا واتە: بۆيان نىيە خۆيان بارىک ەل بژىرن،

بە لگو دەبىت بى سەرلىكردنە ۋە ھەرمانبەردار و ملکہ چ بن، ھەر کہ سىک سەرپىچى بکات لە ھەرمانى خوا ۋە پەيامبەرە کەى (ﷺ) بە ۋ شىۋە يە کہ جگە لە بىر پارە کانى ئەوان کارىكى دى ھەلبىزىرى بۆ خۆى ئە ۋە بى گومان گومرا بوو بە گومرا بوونىكى ئاشکرا).

چەندىن ئايەتى تر لە شىۋەى ئەوانە، جا ئە ۋەى پىۋىستە لە سەرت: جى بە جى کردن و تەسلىم بوون و ملکہ چ بوونە).

مەبەست لە: (فی جملة الاشياء) واتە: ھەموو شتەکان، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەموو ئە ۋەى خەلگى پىۋىستىيان پىيەتى لە کارو بارى دىنە کە يان پىيە پارە ياندوون، خواى گەرە دىنە کەى پىيە کامەل کردو، ھىچ خەيرو چاکە يە ک نىيە ئىللا بە ئوممەتە کەى پارە ياندو و ھىچ خراپە و شەرىک نىيە ئىللا ئوممەتە کەى لى ئاگادار کردو تە ۋە ئوممەتە کەى لە سەر پىگايە کى سىپى و پوون بە جى ھىشتو شە ۋە کە شى ۋە کو پۆژە ھىچ کہ سىک لىيە لانا دات ئىللا بە ھەلاکەتدا دە جى.

مەبەست لە: (واسکت عما سوى ذلك) ئە مە ھەر ۋە کو ئە ۋە يە لە ھەر موودە کە دا ھاتو: (إن الله فرض فرائض فلا تضيعوها وحرم أشياء فلا تنتهكوها وسکت عن أشياء رحمة بکم غير نسيان فلا تسألوا عنها)^{۱۹۵} تۆ پرسىار مە کە تە ھەر پارە ھەر شىتە کەى پىيە پىۋىستت پىيە دە بى لە کارو بارى دىنە کە ت يان دونيا کە ت، (من حسن الاسلام المرء ترکە ما لا يعنيه) بە لام پرسىار کردن لە شىتە کە پىۋىستت پىيە ئە بى ئە ۋا پرسىار کردن لە بارە يە ۋە پىيە دە لىن: خۆ تىيە لىقورتاندىن (الفضول) ۋە پىغەمبەرى خوا (ﷺ): (نحى عن قيل وقال وكثرة السؤال وإضاعة المال)^{۱۹۶} جا با پرسىارە کانت بە ئە ندازەى پىۋىستتت بىت، پرسىار مە کە لە شىتە کە پىۋىستت پىيە نىيە.

۱۹۵ / سبق تخريجه .

۱۹۶ / رواه البخارى (۱۴۰۷) ومسلم (۵۹۳) .

﴿۷۲﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن رسول الله ﷺ) أسري به إلى السماء وصار إلى العرش وكلم الله تبارك وتعالى ودخل الجنة واطلع إلى النار ورأى الملائكة وسمع كلام الله عز وجل ونشرت له الأنبياء ورأى سرادقات العرش والكرسي وجميع ما في السموات وما في الأرضين في اليقظة حمله جبريل على البراق حتى أداره في السموات وفرضت عليه الصلوات الخمس في تلك الليلة ورجع إلى مكة ليلته وذلك قبل الهجرة).

واته: باوه پېيون بەوہى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) ئیسرای پى کرا بۆ ئاسمان و رۆیشت بەرەو ئاسمان، لەگەڵ خۆى گەرەدا قسەى کردو چوہ بەهەشتەوہ و ئاگرى بینى و فریشتەى بینى و قسەى خۆى گەرەى بیست و پېغەمبەرانى بۆ کۆکرایەوہ، دەوربەرى عەرش و کورسى و ھەموو ئەوانەى لە ئاسمانەکان و زەوى دا ھەبە بینى بە ئاشکراو بە بە ئاگایى، جبریل لەسەر پىشتى بوراقدە ھەئىگرت و تاکو بە ئاسمانەکاندا گەپاندی و ئەو شەوہ پېنج نوپزەکەى لەسەر فەرزکراو ھەر ئەو شەوہ گەپایەوہ مەککە، ئەمەش لەپېش ھىجرەت پوویدا.

رپاھە / مەبەست لە (والإيمان بأن رسول الله أسري به إلى السماء).

ئەمە یەكێكە لە موعجیزەکانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، جا ھەر لەباوہ پېيون بە پېغەمبەر (ﷺ)، باوہ پېيونە بە موعجیزەکانى ئەوہى كە دەلالەت دەکات بۆ پاستىتى پەيامەكەى، گەرەترىن موعجیزە: قورئان و سوننەتە، ئەمە گەرەترىن موعجیزەى پېغەمبەرە (ﷺ)، ئەمەش موعجیزەى كە تاكو پۆزى قیامەت دەمىنى و بەردەوامە.

ھەرەھا لە موعجیزەکانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ)، ئیسراو ميعراجە.

ئیسرا: بریتییه له‌شه‌وپه‌وی، (میعراج)یش بریتییه له‌چوونه سه‌ره‌وه، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌شه‌و ئیسرای پیکرا له (المسجد الحرام)ه‌وه له‌مه‌ککه‌ بۆ (المسجد الاقصی) له‌فه‌له‌ستین، له‌یه‌ک شه‌ودا به‌هاورپیتی جبریل، ئه‌مجار له‌(بیت المقدس)ه‌وه به‌ره‌و ئاسمان به‌رزکرایه‌وه، چۆن به‌یه‌ک شه‌و له‌مه‌ککه‌وه پۆیشت بۆ (بیت المقدس)و ئه‌مجار به‌رزکرایه‌وه بۆ ئاسمان و ئه‌مجار له‌ ئاسمانه‌وه دابه‌زی و ئه‌مجار گه‌رایه‌وه بۆ مه‌ککه‌؟؟ ئه‌مه‌ هه‌موو به‌تواناو ده‌سه‌لاتی خوا بوو که‌هیچ شتی‌ک له‌ژیر ده‌ستی ده‌رناچی، ئه‌مه‌ به‌توانای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌بوو، به‌لکو به‌توانای خوای تاک و ته‌نهایه که‌هیچ شتی‌ک له‌ژیر ده‌ستی ده‌رناچی، (بوراق)یان بۆ هینا که‌ بریتییه له‌ و لآخیکسی خیرا هه‌نگاوی به‌ئهندازه‌ی هینده‌ی چاو بر ده‌کات ئه‌وه‌نده‌یه، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سواری بوو جبریلیش هاورپیی بوو به‌ره‌و (بیت المقدس) ئه‌مه‌ ئیسرایه‌.

(میعراج)یش: ئه‌وه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ (بیت المقدس)ه‌وه به‌رزکرایه‌وه بۆ ئاسمان، هه‌وت چینه‌که‌ی ئاسمانی تپه‌پاندو گه‌یشته (سدره المنتهی)و گوئی له‌قه‌سه‌ی خوا بوو، خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی ئه‌نجامدانی نوێزی پی کرد، له‌م شه‌وه‌دا به‌هه‌شت و نۆزه‌خی بینی، له‌م شه‌وه‌دا پیغه‌مبه‌ران و نیردراوانی خوای له‌ ئاسمانه‌کاندا بینی، خوای گه‌وره‌ ئه‌وانی بۆ کو‌کرده‌وه ئه‌ویش پیش نوێزی بۆ کردن، وه‌ک ده‌رخستنی فه‌زلی به‌سه‌ر ئه‌واندا، خوای گه‌وره‌ پینچ نوێزه‌که‌ی له‌سه‌ر فه‌رز کرد که‌ هیشتا ئه‌و له‌ ئاسمان بوو، ئه‌مجار خۆشه‌ویست دابه‌زی بۆ (بیت المقدس) ئه‌مجار له‌ (بیت المقدس)ه‌وه گه‌رایه‌وه (مه‌ککه‌) به‌یه‌ک شه‌و، ئه‌و شه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ مه‌ککه‌ پۆزی کرده‌وه.

ئو ئیسراو میعراج به جه‌سته و پۆح پوویدا^{۱۹۷}، ته‌نھا به پۆحی نه‌بوو هه‌روه‌کو هه‌ندی که‌س ئینکاری لی ده‌کات یان ئه‌وانه‌ی ئه‌م شته به‌نامۆ ده‌زانو ده‌لین: ئه‌و ته‌نھا به پۆحی ئیسرای پیکرا به‌بی جه‌سته‌ی، ئیسرایش خه‌و بینین نییه، ئه‌وه موعجیزه‌یه‌که له موعجیزه‌کانی پینغه‌مبه‌ری نازدار (ﷺ)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ) له‌به‌ر چی شتیکی (لِئْتَرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱) الاسراء) واته: پا‌که‌و خاوینه له‌هه‌ر شتیکی نا‌په‌سه‌ندو خراپ، ئه‌و خوایه‌ی که شه‌وپه‌وی به‌بهنده‌ی خۆی (موحه‌مه‌د) (ﷺ) کرد له‌به‌شتیکی زۆر که‌می شه‌ویکدا له‌مزگه‌وتی (حه‌رام) هه‌وه له‌مه‌که‌دا بۆ مزگه‌وتی (بیت المقدس) له‌فه‌له‌ستیندا، ئه‌و مزگه‌وته‌ی ئی‌مه ده‌روبه‌ریمان پی‌رۆزو پیتدار کرد تا هه‌ندی نیشانه‌کانی ده‌سه‌لات و توانایی خۆمانی پی‌نیشان بده‌ین له‌و شه‌و په‌وییه‌دا هه‌ر ئه‌وه زۆر بیسنده‌و زۆر بیناو به‌ناگا).

له‌م شه‌وه‌دا چه‌ندین شتی سه‌رسوپه‌ینه‌ری بینی، هه‌روه‌کو چۆن خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (۱۸) النجم)، له‌ سوهره‌تی (الاسراء) دا ده‌لی: (لِئْتَرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا) له‌م گه‌شته پی‌رۆزه‌دا چه‌ندین ئایه‌تی خوای بینی، جا پی‌ویسته له‌سه‌ر موسلمان باوه‌ر به‌وانه به‌ینی و به‌پاستی بزانی، بچووکترین گومان له‌دایدا دروست نه‌بی له‌و شته‌دا، هه‌ر که‌سی ئینکاری لی بکات ئه‌وا کافره، چونکه خوای گه‌وره و پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) به‌درۆ خسته‌وته‌وه، ئیجماعی موسلمانان‌ش به‌درۆ ده‌خاته‌وه.

۱۹۷ / ته‌ماشای تفسیر ابن کثیر (۲/ ۲۳-۲۴) و فتح الباری (۱/ ۴۶۰) و (شرح العقیده الطحاویه) ی ابن ابی العز

مەبەست لە: (ودخل الجنة واطلع الى النار).

چۆه ناو بەهەشتەو و هەموو خۆشییەکانی بەهەشتی بینی و تەماشای ئاگری کردو سزاو ناخۆشییەکانی بینی، چونکە خوای گەرە دەیهوی ئایەتەکانی خۆی نیشان بدات.

مەبەست لە: (ورأى الملائكة).

جبریلی بینی لەسەر شێوێ فریشتەییەکی خۆی کە سێ سەدو شەست بالی هەبوو، هەر بالێکی بەر ئاسۆی گرتو، جا فریشتە دروستکراویکی مەزنە، جبریلیش مەزنترین فریشتەیه و گەرە فریشتەکانە، جا فریشتەى بینی و پێغەمبەرانی بینی لە کاتی کدا ئەوان مردوون، خوای گەرە ئەوانی بۆ کۆکردو، خواش توانای بەسەر هەموو شتی کدا هەیه.

مەبەست لە: (ورأى سرادقات العرش والكرسى).

دەوروپەری عەرش و کورسی بینی، ئەوانیش دوو دروستکراوی مەزن، مەزنترینی دروستکراوێ کانتو ئەوانەى لە دەوروپەری ئەون.

مەبەست لە: (وجميع ما في السموات في اليقظة).

ئەمە پەدو وەلامی ئەو کەسانەیه دەلێن: بەخەو بوو، جا ئەگەر خەو بوایە ئەوا بێ باوەران ئینکاریان لێ نەدەکرد، چونکە ئینکاری لەخەو ناکرێت، ئەوان ئینکاری نەهەیان کرد لەکاتی بە ئاگابووندا، خوای گەرە دەفەرموێت: (أَسْرَى بِعَبْدِهِ) وشەى (العبد) ناویکە بۆ پۆج و جەستە پێکەو بەکار دەهێنرێت، چونکە پۆج بەتەنها پێی ناگوتری (عبد) هەرۆهە جەستەش بەبێ پۆج پێی ناگوتری (عبد)، بۆیه ناگوتریت (عبد) ئەگەر پۆج و جەستە پێکەو نەبێ.

مە بە ست لە : (حمله جبريل على البراق) بوراق : ولاخیکە .

مە بە ست لە : (وفرضت عليه الصلوات الخمس تلك الليلة).

ئە مە ش بە لگە یە لە سەر مە زنى ئە م پینچ نوێژە ، کە وا فەرز کرایە سەر پیتغە مە برى خوا (ﷺ) لە ئاسمان لە نیتوان خۆی و خوادا بە بى هیچ (واسطە) یە ک ، بە جیاواز لە گە ل ئە و شەریعە تە کانی تر دا ، چونکە ئە وانی تر دادە بە زینە سەر پیتغە مە برى خوا (ﷺ) لە سەر زە وى و بە (واسطە) ی جبریل ئە مە ش بە لگە ی مە زنى ئە و پینچ نوێژە یە لای خوای گەرە .

کاتی پوودانی ئیسرا لە پيش کۆچکردن بوو بۆ شارى مە دینە ، پیتغە مە برى خوا (ﷺ) پینچ نوێژە کە ی لە مە ککە ئە نجامدا .

مە بە ست لە : (ورجع الى مكة ليلته، وذلك قبل الهجرة).

ھەر ئە و شە وە گەر پايە وە مە ککە ، بۆ یە بى با وەر پان بە وە سەر سام بوون ، خۆشحال بوون بە با سکردنى ئە م پوودا وە چونکە بە ھۆ یە وە پرە خنە یان لە پیتغە مە برى خوا (ﷺ) گرت ، گال تە یان پیکرد ، بە لام خوای گەرە فیللى ئە وانی پرە کردە وە و گەر پاندە وە و پیتغە مە برى (ﷺ) پشت راست کردە وە و لە و بارە یە وە قورئانى دا بە زاند .

﴿۷۳﴾ نوسەر دەلّیت: (واعلم أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر تسرح في الجنة وتأوي إلى قناديل تحت العرش^{۱۸۸} وأرواح الفجار والكفار في بئر برهوت^{۱۹۹} ، وهي في سجين)

واتە: بزانه پۆحى شەھىدەكان وان لە چىكلدانى(حواصل)ى بالئەدى سەوزدا لەبەھەشتدا دەگەپّين، دەگەپّينەوہ بۆ چراكانى (قناديل) ژيەرەرش، پۆحى خراپەكاران و بى باوہ پان لەبىرى (برهوت)دان، ئەويش لە (سجين)دايە.

پاڤە /

مەبەست لە: (واعلم أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر تسرح في الجنة).

پۆحەكان كە مۆڤەكان بەھۆيەوہ دەژين و دەجولّينەوہ و دركى پى دەكەن، نەيتىيەكە لە نەيتىيەكانى خواى گەورە، هيج كەسيك دەربارەى نازانين تەنھا خوا نەبى، واتە هيج كەسيك حەقىقەتەكەى نازانى تەنھا خوا نەبى، خواى گەورە دەفەر مويّت: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (۸۵) الاسراء) واتە: لە بابەت (رۆح)ەوہ لىت دەپرسن و دەلّين: باشە ئەو رۆحەى كە ھۆى ژين و زىندويىتى ئادەمىزادە چىيە؟ پىيان بلّى: رۆح منيش هيجى لى نازانم چونكە لە فەرمانە نەيتىيەكانى پەرورەدگارمە و ئىوہ بە تايبەتى لە بابەت رۆحەوہ بە شىكى كەم زانىارىتان پى دراوہ).

۱۹۸ / كما في الحديث الذي أخرجه مسلم (۱۸۸۷) .

۱۹۹ / هيج فەرمودەيەكى (صحيح) لەم بارەيەوہ نەھاتوہ .

لەسەر قسەى ئەوانەى دەلئىن: مەبەست لە (روح) لئىرەدا: برىتییە لەوەى مرؤفەکان و گیانلەبەران و ھەموو خاوەن پۆحەکان پى دەژئىن و دەلئىن: مەبەست لە (روح) لئىرەدا: جۆرئىکە لە فرىشتەکان، خاى گەورە خۆى زاناترە.

(روح) لە زمانەوانىدا: بەو شتە دەگوترئىت کە خاوەن پۆحەکان بە ھۆى ئەو ھو دەژئىن، چونکە ژيان دوو بەشە: -

۱ - ژيانئىکى جوولە: ئەمەش لە خاوەن پۆحەکاندا ھەيە.

۲ - ژيانئىکى گەشە و نش و نماکردن: ئەمەش لە دارو پووھ کدا ھەيە^{۲۰۰}، ژيانى کۆرپە لە لە سک دايکيدا لە پىش ئەو ھى پۆح بە بەريدا بکرىت لەم بەشەيە، جا کە پۆح بە بەريدا کرا ئەوا دەبئتە پۆحى جوولە بەلام لە پىش ئەو ھى پۆحى گەش و نماى تئىدايە.

(متکلم) ھکان و فەيلە سوفاکان لە حەقىقەتى پۆحدا يەک دەنگ نىن و نە يانتوانى لئى تئى بگەن و لەو باسەدا لئيان تئىک چوو و ھەلەيان زۆر کردو نە يانتوانى درکى پئى بگەن.

﴿۷۴﴾ نوسەر دەلئیت: (والإيمان بأن الميت يقعد في قبره وترسل فيه الروح

حتى يسأله منكر ونكير عن الإيمان وشرائعه ثم تسل روحه بلا ألم).

ويعرف الميت الزائر إذا زاره^{۲۰۱} ويتنعم المؤمن في القبر ويعذب الفاجر كيف شاء الله).

واتە: باوہ پېوون بەوہى مردوو لە گۆرپە کەیدا دادە نیشریت و پۆجە کەى

بۆدە گێردریتەوہ تاکو (منکر و نکیر) پرسىارى لى دەکەن دەربارەى ئیمان و

شەریعە تەکانى ئەمجار پۆجە کەى لى دەردەچى بەبى هیچ ئازاریک.

مردوو دەزانى ھەر کەسێک سەردانى بکات، کەسى ئیماندار لە گۆرپە کەیدا

لەخۆشیدایە و سزای خراپەکار دەدریت بەو شیوہى خوای گورە ویستی لى بى).

پاڤە /

مەبەست لە: (والإيمان بأن الميت يقعد في قبره).

پېویستە باوہ پیمان بەوہ ھەبى مردوو لە گۆرپە کەیدا دادە نیشریت و پۆجە کەى

دەگەر پیتەوہ بۆ جەستەى، ئەمجار دوو فریشتە دین بۆ لای، یەکیکیان (مونکەر) ھو

ئەویتر (نەکیر) ھ، جا پرسىارى لى دەکەن، ئەمەش فیتنە یە لەقە بردا، ئەویش

سەختترین شتە لەسەر مردوو، ئەگەر لەم فیتنە یە پزگارى بوو ئەوا لەوانەى پاش

ئەویش پزگارى دەبى، بەلام ئەگەر لەم فیتنە یە پزگارى نەبى ئەوا بەھەلاکەتدا دەچى و

پزگار بوونی نییە، لەبارەى سى مەسەلەوہ پرسىارى لى دەکەن:

پەروەردگارت کى یە؟

جا کەسى ئیماندار دەلى: پەروەردگارى من (الله) یە، بەلام کەسى دووپوو و دوو دل

دەلى: ھا ھا نازانم.

نه‌مجار پیی ده‌لین: نه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کات کتیبه؟

جا که‌سی نیماندار ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری من (محمد) (ﷺ)، به‌لام که‌سی دوو‌پوو ده‌لینت: ها‌ها نازانم.

که‌سی نیماندار قه‌بره‌که‌ی بۆ فراوان ده‌بیته‌وه، له‌به‌ه‌شته‌وه بۆی فەرش ده‌کریت، ده‌رگایه‌کی له‌به‌ه‌شته‌وه بۆ ده‌کریته‌وه و له‌بۆن و به‌رامی به‌ه‌شتی بۆ دیت، له‌قه‌بره‌که‌دا به‌خۆشی ده‌مینیته‌وه.

که‌سی بی باوه‌پو دوو‌پوو: قه‌بره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌کریته‌وه و به‌ناگره‌وه فەرشی بۆ ده‌کریت و ده‌رگایه‌کی له‌ناگره‌وه بۆ ده‌کریته‌وه و له‌گه‌رمی و ناخۆشی ناگری بۆ دیت.

نه‌مه‌مانای نه‌و قسه‌یه‌یه‌که ده‌لینت: (وترسل فی‌ه‌ الروح حتی یسأله منکر و نکیر عن‌ الإیمان و شرائعه).

مه‌به‌ست له: (و‌ی‌عرف‌ المیت‌ الزائر‌ إذا‌ زاره).

بۆیه‌ دروسته‌ سه‌ردانی گۆرستان بکری چونکه‌ مردوو سه‌بووری بۆ دیت به‌سه‌ردان کردنی، نه‌مه‌ش له‌باس و کاروویاری به‌رزه‌خه، نیمه‌ ده‌ریاره‌ی پۆژی دوا‌یی و به‌رزه‌خ هیچ شتی‌ک نالین نیلا نه‌وه نه‌بی به‌به‌لگه‌وه سابت و جیگریه، چونکه‌ نه‌وه له‌عیلمی غه‌یبه‌که‌هیچ که‌سی‌ک ده‌ریاره‌ی نازانی ته‌نها خوا نه‌بی و له‌نه‌مه‌شه‌وه نه‌وه و ه‌رناگریت که‌مردوو دروسته‌ داوای شتی لی بکری، ده‌لین: له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و مردوو ده‌زانی کی سه‌ردانی ده‌کات نیتر بۆ پیداویستی‌یه‌کانمانی لی داوا نه‌که‌ین؟ ده‌لین: نه‌مه‌خوای گه‌وره‌ به‌شه‌رعی دانه‌ناوه، مردوو داوای هیچ شتی‌کی لی ناگری، هاوه‌لان ه‌رگیز داوای هیچ شتی‌کیان له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌ده‌کرد، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌و زیندوو له‌قه‌بره‌که‌یدا به‌ژیانیکی به‌رزه‌خی که‌ژیانی دنیایی نییه.

مەبەست لە: (ويتنعم المؤمن في القبر ويعذب الفاجر كيف شاء الله).

لەبنەماكانى ئيمان: باوەرپوونە بەسزاو خۆشى ناو گۆر، بە جیاواز لەگەڵ كۆمەلى موعتەزىلەدا كە ئەوان ئىنكارى لەو دەكەن و دەلێن: مردوو لەگۆرەكەیدا هەر وەكو ئەو كاتەيە كە نىژامان نەسزا دەبينى و نە خۆشى، پشت بەعەقل و چاوو بىرو بۆچوونى خۆيان دەبەستن و باوەرپيان بە غەيب نىيە، دونيا لەگەڵ دوا پۆژدا هاوتا ناكريت و قياس ناكريت، يان دوا پۆژ لەگەڵ دونيادا، بۆيە پىويستە لەسەرت باوەر بەغەيب بكەيت.

سزاو خۆشى ناو گۆر سابت و جىگىرە، بەلكو (متواتر)ە لە فەرموودەكاندا كەوا مردوو يان سزا دەدریت لە قەبرەكەیدا و يان لەخۆشيدا دەبى، جا هەر كەسێك ئىنكارى بكات لەسزای ناو گۆر لەكاتێكدا دەقەكان و بەلگەكان دەزانى ئەوا كافرە، بەلام ئەگەر ئىنكارى لى بكات لەپووى تەئويلەو و يان تەقلیدەو و يان نەزانينەو ئەوا حەقى بۆ پوون دەكریتەو، جا ئەگەر سوور بوو لەسەرى لەپاش پوونكردەو ئەوا حوكمى كوفر دەدریت بەسەريدا.

﴿۷۵﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بأن الله هو الذي كلم موسى بن عمران يوم الطور وموسى يسمع من الله الكلام بصوت وقع في مسامعه منه لا من غيره فمن قال غير هذا فقد كفر بالله العظيم).

واته: باوه‌په‌بون به‌وه‌ی خوای‌گه‌وره‌ ئه‌و بوو له‌گه‌لّ موسای‌کوپری‌ عیمراندا‌ قسه‌ی کرد له‌ پۆژی (الطور) و موسایش‌ گوئی له‌ قسه‌کانی‌ خوا بوو به‌ده‌نگه‌وه‌ گه‌یشته‌ گوئی موسا، له‌جگه‌ له‌خواوه‌ نه‌بوو، جا‌ هه‌رکه‌سیک‌ جگه‌ له‌م قسه‌یه‌ بکات‌ ئه‌و کوفری به‌خوای‌ مه‌زن‌ کردوه‌.

پاڤه /

سه‌لاماندنی‌ قسه‌کردن‌ بۆ‌ خوای‌ گه‌وره‌ له‌بنه‌ماکانی‌ بیرو‌ باوه‌پری‌ ئه‌هلی‌ سوننه‌و جه‌ماعه‌یه‌، که‌وا‌ خوای‌ گه‌وره‌ قسه‌ ده‌کات‌ به‌قسه‌کردنیکی‌ حه‌قیقی، جبریل‌ له‌ئه‌وه‌وه‌ بیستی، موساش‌ له‌ئه‌وه‌وه‌ بیستی‌ کاتی‌ پۆیشت‌ بۆ‌ لای‌ ناگره‌که‌ بۆ‌ ئه‌وه‌ی‌ له‌ناگره‌که‌ به‌ئینی، بینی‌ که‌وا‌ خوای‌ گه‌وره‌ له‌داره‌که‌وه‌ قسه‌ی‌ له‌گه‌لدا‌ ده‌کات، هه‌روه‌کو‌ چۆن‌ خوای‌ گه‌وره‌ له‌قورئاندا‌ باسی‌ ئه‌وه‌ی‌ کردوه‌، موسا‌ قسه‌که‌ی‌ خوای‌ گه‌وره‌ی‌ بیست، خوای‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: (وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا (١٦٤) النساء) واته: خوای‌ میهره‌بان‌ بۆ‌ خۆی‌ راسته‌وخۆ‌ قسه‌ی‌ له‌گه‌لّ موسادا‌ کردوه‌ بۆیه‌ پێی‌ ده‌وتری‌ (کلیم)).

خوای‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: (وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ (١٤٣) الاعراف) واته: ئه‌وسا‌ که‌موسا‌ هات‌ بۆ‌ شوینی‌ موناجاته‌که‌ له‌گه‌لمان‌ و په‌روه‌ردگاری‌ که‌وته‌ قسه‌و‌ گفتوگۆ‌ له‌گه‌لی‌ و گوئی‌ له‌ ده‌نگیه‌وه‌ بوو).

ئه‌مه‌ جاری‌ دووه‌مه‌ کاتی‌ خوای‌ گه‌وره‌ کاتیکی‌ بۆ‌ دیاری‌ کرد‌ ته‌وراتی‌ پێ‌ ببه‌خشی، موسا‌ پۆیشت‌ بۆ‌ جیگای‌ دیاریکراو‌ و خوای‌ گه‌وره‌ قسه‌ی‌ له‌گه‌لدا‌ کردوو‌ به‌نوسراوی‌ ته‌وراتی‌ له‌چه‌ند(لوح) یکدا‌ پێدا، جا‌ موسا‌ گوئی‌ له‌قسه‌کانی‌ خوا‌ بوو.

له شه‌وی می‌عراجدا خوای گه‌وره له‌گه‌ل پیتغه‌مبه‌رمان (محمد) (ﷺ) قسه‌ی کرد و پیتنج نویژه‌که‌ی له‌سه‌ر فه‌رز کرد، جا خوای گه‌وره قسه ده‌کات به‌قسه‌کردنی که ده‌بیستری و به‌پیت و به‌ده‌نگ.

به‌لام جه‌همی و موعته‌زلیله‌کان ده‌لین: خوای گه‌وره قسه ناکات چونکه نه‌گه‌ر قسه‌کردن بۆ خوا بسه‌لمینین ئه‌وا ئیمه به‌دروستکراوه‌کانمان شوپهانده، چونکه دروستکراوه‌کان قسه‌ده‌که‌ن، ئایه قسه‌کردنی خوا به‌قسه‌کردنی دروستکراوه‌کان قیاس ده‌کری؟ جیاوازی هه‌یه له‌نیوان قسه‌ی خواو قسه‌ی دروستکراوه‌کاندا، جا ئه‌وان جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان خوداو دروستکراوه‌کانیدا_ په‌نا به‌خوا _ له‌ئه‌نجامی گیلی عه‌قل و تیگه‌پشتنیان، جا خوای گه‌وره قسه‌ده‌کات به‌قسه‌کردنی بیستری، قورئانیش قسه‌ی خوای گه‌وره‌یه، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی و قسه‌ی پی کردوه و به‌ته‌ورات و به‌ئینجیلیش قسه‌ی کردوه و ئه‌وانیش قسه‌ی ئه‌ون، هه‌رکاتی ویستی لی بی قسه ده‌کات، نه‌گه‌ر بیه‌وی، جا قسه‌کردنه‌که‌ی له‌کرداری (فعل‌ی) ئه‌وه، فعلی ئه‌ویش سه‌ره‌تاو کۆتایی نییه، قسه ده‌کات هه‌رکات بیه‌وی، نه‌گه‌ر بیه‌وی، به‌هه‌ر شتیک بیه‌وی، جا قسه‌کردن سیفه‌تیکه له‌سیفاته (فعل‌ی) بیه‌کان.

مه‌به‌ست له: (منه سبحانه لا من غیره).

واته له‌داره‌که‌وه نه‌بوو، له (اللوح المحفوظ) هه‌وه نه‌بوو، له (جبریل) هه‌وه نییه و له (محمد) یشه‌وه (ﷺ) نییه، جا ئه‌وه قسه‌یه‌کی حه‌قیقیه له‌خوداوه (جبریل و محمد) ته‌نها ئه‌وه‌یان گواستوه‌ته‌وه له‌لایه‌ن خوداوه و له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه گه‌یاندیان.

مه‌به‌ست له: (فمن قال غیر هذا فقد كفر بالله العظيم).

هه‌ر که‌سی بلیت: قسه‌ی خوا دروستکراوه و خوای گه‌وره قسه‌ناکات و سیفه‌تی قسه‌کردنی خوای له‌کارخست (تعطیل) کرد ئه‌وه کافره، چونکه ئه‌وه خواو پیتغه‌مبه‌رو

(ﷺ) ئىجماعى موسلمانانى بەدرۇ خستوه تەوہ، ئىللا مەگەر كەسنىك بىتت نەفام بىتت يان تەئولى كرىبى يان چاولىكەر (مقلد) بىتت بۇ كەسى كە گومانى باشى پىيان ھەيە، ئەوا ئەو كەسانە بۇيان پوون دەكرىتەوہو ئەگەر سوور بوون لەسەرى ئەوا حوكمى كوفر دەدرىتە سەرياندا، چونكە خوای گەورە موشرىكەكانى بەوہ عەبىدار كرد كەوا ئەوان بىتك دەپەرستن قسە ناكات، ئىبراھىم فەرمووى: (يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (۴۲) مريم) واتە: ئەو دەمەى بە باوكى خوى (ئازەرى) وت: بابە! تۇ بۇچى شتىكى وا ئەپەرستى نەئەبىسى و نە ئەبىنى؟! و نەئەبىستوانى لەكاتى تەنگانە دا ھىچ زىاننىكت لىوہ دورخاوبى نىيازت كا).

بە بىباوہرانى فەرموو ئەوانەى بىتپەرست بوون: (فَأَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ (۶۳) الانبياء) واتە: دەئەو تانى لىيان بىرسن ئەگەر قسە ئەكەن).

خوای گەورە دەربارەى بەنى ئىسرائىل دەفەرمووت: (وَأَخَذَ قَوْمَ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَازٌ أَلْمُ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ) الاعراف/۱۴۸) واتە: پاش چوونەكەى مووسا بۇ كىوى (توور) گەلەكەى _ لەخشل و زىرەكەيان _ گويزەكەيەكى بە بۇرەيان بۇ خۇيان سازداو پەرستيان! مەگەر نەياندى ئەو گويزەكەيە قسەيان لەگەل ناكات).

ئەمە دەلالەت دەكات پەرورەدگار قسە دەكات و ئەوہى قسە ناكات پەرورەدگار نىيە، چۇن فەرمان دەكات؟ چۇن نەھى دەكات؟ چۇن بەرپۆہ دەبات؟ لەكاتنىكدا ئەو قسە ناكات؟ پاك و بى گەردى بۇ خوای گەورە لەو قسانە.

لەسورەتى (طه) دا ھاتوہ: (أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا (۸۹) طه) واتە: ئاخۇ ئەوانە كە ئەو گوئلكە ئەپەرستن نابىنن كە ئەو گوئلكەيە نەو لەمىان دەداتەوہ ئەگەر داوايەكى لى بكن و نەدەسەلاتى زىاننىكى بۇيان ھەيە نەدەتوانى ھىچ جۆرە كەلكىكى لى وەرەگىرى).

(أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا) واته: وه‌لامیان ناداته‌وه کاتی قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن.

نوسهر ده‌لیت: (وأعلم أن الشر والخير بقضاء الله وقدره).

واته: بزانه چاکه‌و خراپه به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا پوو ده‌ده‌ن.

پاڤه /

پیویسته باوه‌پ به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر بکه‌ین، هه‌موو شتیک له‌م گه‌ردونه‌دا پوو ده‌دات له‌خۆیه‌وه نییه، به‌لکو هه‌موو ته‌قدیر کراوه‌و له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه، خوای گه‌وره هه‌موو نه‌وانه‌ی زانیوه‌و نوسیویه‌تی له (لوح المحفوظ) دا نه‌مجار ته‌قدیری کردوه، پاشان دروستی کردوه و هینایه بوون و ویستی لی بوه، هه‌یچ شتیک له‌م گه‌ردونه‌دا نییه پیش قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا بکه‌وی، هه‌موو شتیک ته‌قدیر کراوه، له‌وانه: چاکه‌و خراپه، نه‌و چاکه‌یه‌ی تووشی خه‌لکی ده‌بی به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خویه‌و نه‌و خراپه‌یه‌ی تووشی نه‌وان ده‌بی به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خویه، کوفرو نیمان و نه‌خۆشی و له‌شساغی، برسیتی و تیریون، ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌ژاری، هه‌موو نه‌مانه به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا ده‌بی.

﴿۷۶﴾ نوسەر دەئىت: (والعقل مولود، أعطي كل انسان من العقل ما أراد الله يتفاوتون في العقول مثل الذرة في السماوات ويطلب من كل إنسان من العمل على قدر ما أعطاه من العقل، وليس العقل باكتساب، إنما هو فضل من الله).

واتە: عەقلىش دروستكراوه، خواى گەورە بەئەندازەى ئەوھى بىھوى عەقلى بەخشيوە تە مەرۆف، جياوازن لەعەقلەكانياندا وەكو گەردىلە لەئاسمانەكاندا، بەئەندازەى ئەوھى خواى گەورە عەقلى بەمەرۆف بەخشيوە خواى گەورە داواى كارى لى دەكات و عەقل بەھەولدان نىيە بەلكو ئەوھ فەزلى خودايە).

پاڤە /

عەقل: برىتييە لەو ھىزەى خواى گەورە بەخشيويەتییە مەرۆف، مەرۆف بە ھۆيەوھ درك بەشتەكان دەكات، شتى زيان بەخش لەسووبەخش بەھۆيەوھ جيا دەكەنەوھ، چاكە و خراپە بەھۆيەوھ لەيەك جيا دەكاتەوھ، ھىچ كەسێك چۆنيەتى عەقل نازانى، خەلكى لەم بارەيەوھ قەسەى زۆريان كردوھ بەلام نەگەيشتونەتە ئەنجام، چونكە ئەوھ لەنھيئيەكانى خودايە ھىچ كەسێك لى نازانىت تەنھا ئەو نەبى.

عەقل: پى دەگوتريت عەقل چونكە مەرۆف لەپىگەيەوھ ئەو شتانەى زيانى پى دەگەيەنى دەبيەستىتەوھ ھەروھكو چۆن حەبل ولأخ دەبەستىتەوھ لەپاكردن و دەريازيون (يعقلە).

پى دەگوتريت: (حجر) (هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ (ه) الفجر) ماناى (الحجر) عەقلە پى دەگوتريت (حجر) چونكە مەرۆف دەبەستىتەوھ لەوھى زەرەرى پى دەگەيەنى (يحجره).

پىئى دەگوتىت: (النهي)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى (٥٤) طه) واتە: بەراستى لەو شتانەدا باسماڭن كىردن گەلى بەلگە و نىشانەى پوون ھەيە لەسەر يەكتايى خوا بۆ خاوەن ئاوەزان و فامىدەكان).

واتە: خاوەن عەقلەكان.

پىئى دەگوتىت: (اللّب)، (لأُولِي الْأَلْبَابِ (١٩٠) آل عمران) واتە: خاوەن عەقلەكان.

جا ئەم عەقلە يەكئىكە لە ئايەتەكانى خواى گەرە.

مەبەست لە: (وهو مولود).

ئەوھى ئاشكرابى مەبەستى دروستكراوھ و مەبەستى كۆن نىيە، يان لەگەل مرؤفدا نەويش لەدايك دەبى، ئەم عەقلەش ھەرەكو باسماڭن كىرد ھىچ كەسئىك حەقىقەتەكەى نازانى تەنھا خواى گەرە نەبى، بۆيە زاناىانى (الكلام) و فەيلەسووفەكان يەك دەنگ نەبوون و يەك قەسە نىن و لەباسى عەقلدا نەگەيشتونەتە نەجام، چونكە ئەمە پىسپۆرى ئەوان نىيە.

عەقلەكانىش جىياوازن:—

ھەندى خەلكى ھەن: عەقلى ئەوان كامىل و تەواوھ وەكو پىغەمبەران.

ھەندى خەلك ھەن: ئەصلەن عەقلى نىيە وەكو شىتەكان و شىتۆكەكان و مندالان.

ھەندى خەلكى ھەن: لەنىوان ئەو دوو كۆمەلەدان لەنىوان عەقلئىكى تەواو و بى عەقلدا.

واتە: عەقلى ھەيە بەلام (كامىل) نىيە و لەكە مەبوونشدا جىياوازن خەلكى ھەيە

نوقسانى عەقلەكەيان زۆرە و ھەيە عەقلى نوقسانە و ئا بەم شىتوھە، ئەمەش بەپىئى ئەوھى خواى گەرە دايناوھ.

هه‌ندی جار به‌تیگه‌یشتنیش ده‌لین عه‌قل، ده‌لین: (عَقَلَ الْآيَاتِ الْقُرْآنِيَةِ) واته له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان تیگه‌یشتن، (لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) (۱۲) النحل) واته له‌ئایه‌ته گه‌ردوونی و ئایه‌ته قورئانییه‌کان تی ده‌گه‌ن (وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّمَّا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالَمُونَ) (۴۳) العنكبوت) واته: ئه‌و مه‌سه‌لانه‌ش _ که‌ناو به‌ناو _ بۆ خه‌لکیان ده‌هینینه‌وه هه‌ر بۆ تی گه‌یشتنه تییان ناگه‌ن، ته‌نها زاناو وردبینه‌کان نه‌بی.

جا عه‌قل بۆ تیگه‌یشتن و درک کردن و اشاره‌زابوون له‌دینی خوا ده‌گوتریت: (أَفَلَا تَعْقِلُونَ) (۶۰) القصص).

هه‌ندی که‌س هه‌یه په‌رده ده‌دریته سه‌ر عه‌قلیدا به‌هۆی کوفره‌که‌یه‌وه، به‌هۆی بی ئاگابوونییه‌وه، بۆیه جیاوازی ناکات له‌نیوان سوود به‌خش و زیان به‌خشدا، ئه‌و عاقله، به‌لام سوودی له‌عه‌قله‌که‌ی خۆی نه‌بینیه‌وه، له‌عه‌قلی خۆی مه‌حروم بووه _ په‌نا به‌خوا _ به‌هۆی کوفره‌که‌یه‌وه بۆیه وای لی هاتووه تی ناگات، (أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا) (۴۴) الفرقان) واته: یا پیت وایه که‌زۆریه‌یان " وته‌کانت " به‌دل ئه‌بیسن و بیر له‌ماناو مه‌به‌سته‌که‌ی ئه‌که‌نه‌وه و تی ده‌گه‌ن؟ خۆ ئه‌وانه هه‌ر وه‌ک مالاتن خاوه‌نی بیر کردنه‌وه نین).

خوای گه‌وره له‌عه‌قلی خۆی مه‌حروومی ده‌کات وه‌کو تۆله‌یه‌ک (عقوبه‌یه‌ک) بۆ ئه‌و، چونکه له‌شتیکدا سوودی بۆی هه‌یه به‌کاری نه‌هیناوه، به‌لکو له‌شتیکدا به‌کاری هیناوه سوودی لی نابینی، یان له‌شتیکدا زیانی بۆی هه‌یه، جا عه‌قل ئایه‌تیگه له‌ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره.

مه‌به‌ست له: (ويطلب من كل إنسان من العمل على قدر ما أعطاه من العقل).

ته‌کلپه‌کان و فه‌رمانه‌کان و نه‌هییه‌کان و پاداشته‌کان و سزاکان هه‌موو به‌پیی عه‌قل

ده‌بی.

مەبەست لە: (وليس العقل باكتساب إنما هو فضل من الله).

عەقل لە خوداوەیە خۆى دەبەخشیتە مرۆفەكان، ئەویش لەنەهینىيەكانى خودایە لەنێو دروستكراوەكانیدا، مرۆفە ناتوانى عەقلى دەستكەوێت، بەلى، مرۆفە دەتوانى عەقلى خۆى بەھىز بكات لەپرىگای بىركردنەو لەئایەتەكانى خواو لەتىگەيشتن و قورئان، بەلام ھەول بەدات بۆ پەيداكردى عەقلىك بوونى نەبى ئەوا نەخىر، چونكە خۆى گەرە عەقلى ھىناو تە بوون و بەخشىويەتییە مرۆفە و ھەرگىز خۆى ناتوانى عەقل بەھىنیتە بوون و پەيدای بكات بەلام دەتوانى بەھىزى بكات، (أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (٤٦) الحج) واتە: ئاخۆ ھىشتا ئەوانە بەزەویدا نەگەرەوان؟ تابىنە خاوەن دلان و پاستىيەكانى پى دەرك بكن؟ يا گوێچكە گەلێكى ژنەوا كە بانگى پاستى پى لەپاستیدا چا و كوێر نابن بەلكو ئەو دلانە كوێر دەبن و ھىزى دەرك كردنیا نەمىنى كە جىيان لەناو سىنەكانە).

ئەمە بەلگەى لەسەر ئەوئەوئەو بىركردنەو لەگەردوون و بىركردنەو لەوئەوئەو پوویداوە لە ئوممەتەكانى پىشوولەوئەوئەو لە ناوچوون و بەھەلاكەتدا چوون بەھۆى كوفرو تاوانیانەو سوودى بۆ مرۆفە ھەبەو عەقلى بەھىز دەكات، نەك عەقلىك بۆ خۆى بەھىنیتە بوون خۆى بوونى نەبوو.

﴿۷۷﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن الله فضل العباد بعضهم على بعض في الدنيا والآخرة عدلا منه لا يقال: جار ولا حابى فمن قال: إن فضل الله على المؤمن والكافر سواء فهو صاحب بدعة، بل فضل الله المؤمن على الكافر والطائع على العاصي والمعصوم على المخذول عدلا منه هو فضله يعطيه من يشاء ويمنعه من يشاء).

واتە: بزانه خوای گوره فهزلی بئندەکانى داوه بەسەر بەکتردا لە دونیاو دواروژدا، ئەمەش لە دادپەرورەى ئەووە و ناگوتريت: ئەو ستمى کردووە و لایەنگیری لایەکیانی کردووە، ھەرکەسى بلتیت: فهزلی خوای گوره بەسەر ئیماندارو بئى باوھ پدا وەکو یەکە ئەووە خاوەنى بیدعە یە (بیدعە چیبیە) بەلکو خوای گوره فهزلی ئیماندارى داوه بەسەر بئى باوھ پاندا، گوێپرایە لآن بەسەر سەرپێچی کاردا و کەسى پارێزراو بەسەر کەسى دواکەوتودا، ئەمەش دادپەرورەى ئەووە، ئەووە فهزلی خۆیەتى دەیبەخشیتە ھەرکەسى ویستی لەسەر بیت و لەھەرکەسى بیەوی دەیگرتتەوھ.

پاڤه /

مەبەست لە: (واعلم أن الله فضل العباد بعضهم على بعض في الدنيا والآخرة).

خوای گوره فهزلی ھەندى کەسى داوه بەسەر ئەوانیتردا، فهزلی ئیماندارى داوه بەسەر کافردا بەھۆى ئەو ئیمانەى خۆى پێى بەخشیوھ بەھۆى ئیمانەکە یەو، کافرى بئى بەش کردوھ بەھۆى کوفرەکە یەو. خوای گوره فهزلی ئیماندارانى داوه بەسەر یەکداو فهزلی ھەندى لە پێغەمبەرانى داوه بەسەر ھەندیکى تردا، (تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ الْبَقْرَةَ/۲۵۳) واتە: ئێمە بەھەموو ئەم پەيامبەرانە شان و شەوکتى

تايبە تيمانداه لە گەل ئەو شەدا ھەندىكىان لە ھەندىكى تريان لە پەلە و پايەى بە يام بەر بە تيدا بە رزترن).

ئەمە فەزلى خوايە دەيداتە ھەر كەسى خۆى ويستى لە سەر بى، ھيچ كەسيك بەر ھەلستى لە كارى خوا ناكات چونكە ئەمە مولى خۆيەتى، دەيداتە ھەر كەسى ويستى لى بيت.

جا مولى كيش مولى خۆيەتى دەيبە خشيتە ھەر كەسى ويستى لى بى و فەزلىش فەزلى خۆيەتى دەيبە خشيتە ھەر كەسى ويستى لى بى، جا ھيچ بەر ھەلستىك لە كارى خوادا نيبە، موعتەزىلە كان دەلتين: _ واجبە لە سەر خوا دادپەرورەر بيت لە نتيوان خەلكيداو وەكو يەكيان پى ببە خشى، ئەمەش بى ئەدەيبىيە لە گەل خواداو بەر ھەلستى كردنە لە كارەكانى، پاك و بى گەردى بۆ خوا لە و قسانەى دەيكەن، چونكە خواى گەرە فەزلى ھەندى لە دروستكارو ھەكانى دەدا بە سەر ھەندىكى تردا، ئەمەش مولى خۆيەتى و نابى بەر ھەلستى لە كارى ئەودا بكرىت، سزاي ھيچ كەسيك نادات بە بى تاوانى خۆى، چونكە ئەمە جياوازە لە گەل دادپەرورەرى ئەوداو خواى گەرەش ستم ناكات، سزاي ھيچ كەسيك نادات بە بى ئەو ھى تاوانى كردبى، يان سزاي كەسيك بدات بە تاوانى كەسيكى تر: (وَلَا تَزُرْ وَارِزَةً وَرَزْرَ أُخْرَى وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ) فاطر (۱۸) واتە: لە پۆزى قيامەتدا ھيچ كەس بارى گوناھى ھيچ كەسيكى تر ھەلناگرى خۆ ئەگەر كەسيكى گوناھكارى بارقورس _ بە تاوان _ لە كەسيكى تر بپاريتەو ھە سوو كوردنى تاوانەكانى ھيچ شتىكى بۆ ھەلناگرى ئەگەر چى خزمى نزيكىشى بى).

خوای گوره له پووێ سزاوه ئه وهی دهیدات هه مووی دادپهروه رییه، به لام له پووێ به خشینه وه ئه مه فه زله له خۆیه وه و هیچ که سیک به ره له سستی لی ناکات.

مه به ست له: (فمن قال: إن فضل الله على المؤمن والكافر سواء فهو صاحب بدعة).

ئه مه قسه ی کۆمه لی موخته زیله یه ده لئین: پێویسته له سه ر خوا هه موو خه لکی بکاته ئیماندارو نابێ هه ندی که س بکاته ئیماندارو هه ندیکی تر بپیاوه پ، ده بی هه موویان ده وه له مه ند بکات و هه موویان زانا بکات، ئه مه ش به ره له سستییه له کاری خوا، چونکه خوای گوره خۆی دانایه، له حکمه تی خوادا نییه هه موو خه لکی وه کو یه ک بکات له عیلمدا یان له سه روه ت و ساماندا یان له سزاو پادا شتدا.

هه روه ها له حکمه تی خوادا نییه هه موو خه لکی ده وه له مه ند بکات، چونکه ئه گه ر هه موو خه لکی ده وه له مه ند بوا یه ن ئه وا گه ر دوون تیک ده چوو، چونکه هیچ که سی نادۆزنه وه کار بکات و به ره م ده وه ستیت، بۆیه خوای گوره فه زلی هه ندی که سی داوه به سه ر ئه وانیترا له پزق و پۆزیدا، خوای گوره ئه م که سه ی ده وه له مه ند کردوه و ئه ویتری هه ژار کردوه له به ر ئاوه دانکردنه وه ی گه ر دوون، جا ئه گه ر هه موویان ده وه له مه ند بن ئه وا هیچ به ره میان نه ده بوو، ئه گه ر هه موویان هه ژار بوا یه ن ئه وا نه یانده توانی کار بکه ن و به ره م به یئن.

جا خوای گوره جیاوازی له نیاوانیاندا کردوه له به ر ئاوه دانکردنه وه ی گه ر دوون، (وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا) (الزحرف/ ۳۲) واته: هه ندیکیانمان بهرز کردۆته وه به سه ر هه ندیکیاندا به چه ندین په له له مال و سامان و ده سه لات بۆ ئه وه ی هه ندیکیان هه ندیکی تریان بکه نه بهرکار له کارو باریاندا).

واتە: ھەندىكىيان دەرەخسىنى بۆ ئۇۋانى تىرىق كاركردن بەكرى، ئا لە و كاتە دا
گەردوون گەشە دەكات و بەرژە ۋەندىيەكان پوو دە دەن.

مەبەست لە: (بل فضل الله المؤمن على الكافر والطائع على العاصي والمعصوم على
المخذول).

خوای گەورە فەزلى ئىماندارى داۋە بەسەر بى باۋەردا و گوپرايەلى داۋە بەسەر
سەپپىچىكاردا، ئەمەش دادپەرۋەرى ۋە فەزلى ئەۋە، جا ھىچ كەسىك بەرھەستى
لە كارى ئەۋ ناكات.

﴿۷۸﴾ نوسەر دەئیت: (ولا یحل أن تکتم النصیحة أحدا من المسلمین برهم وفاجرهم فی أمر من أمور الدین فمن کتم فقد غش المسلمین ومن غش المسلمین فقد غش الدین ومن غش الدین فقد خان الله ورسوله والمؤمنین).

واتە: ھەلال نىيە نامۆزگارى لەھىچ موسلمانىک بشاردريتەو، چاکەکاران و خراپەکارانیان لە ھەر کارىک لە کاروبارى ئەم دینە، جا ھەر کەسێک شارديبەو ئەوا گزى لە موسلمانان کردووە ھەر کەسێک گزى (غەش) لە موسلمانان بکات ئەوا گزى (غەشى) لە دین کردووە و ھەر کەسێک گزى (غەش) لە دین بکات ئەوا خیانەتى لە خواو پىغەمبەر و ئیمانداران کردووە.

پاڤە /

مەبەست لە: (ولا یحل أن تکتم النصیحة أحدا من المسلمین برهم وفاجرهم).

(النصیحة) بریتىيە لە: رزگار بوون لە گزى (غەش)، ھەر شتىک (ناصح) بىت واتە شتىكى پوخت و پالڤتەيە.

جا ئیماندار دەبى (ناصح) بىت واتە: پالڤتە و پاکى لە دوو پووى، پالڤتە و پاک بىت لە غەش و پالڤتە و پاک بىت لە خەلە تاندن، دەبى ناوھو و دەرھو و ھەکو بەک بىت لە راستگويیدا.

(النصیحة) دینە، ھەر ھەکو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (الدین النصیحة الدین النصیحة الدین النصیحة، قلنا: لمن یا رسول الله؟ قال: لله ولکتابه ورسوله ولأئمة المسلمین وعامتهم) ٢٠٢.

مەبەستى لىرەدا ئەو ەيە: كە مرؤف خۆى پالفتە بكات لە ھەموو پەروشتىكى خراپ و بەرەوشتى جوان خۆى پراىننەتەو ە.

جا كەسى ئامۆزگارىكار (ناصح) ئەو كەسەيە ھىچ غەشى تىدا نىيە بەرانبەر ھىچ كەسىك، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئەت: (من غشنا فليس منا) ۲۰۲ جا دژى (النصيحة) برىتييە لە: غەش.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو فەرموودەى: (الدين النصيحة) سى جار دووبارەى كەردەو ە لە بەر دلتيا بوون و بايە خدانەو ە و ھەموو دىنى لە ئامۆزگاريدا حەصر كەردو ە.

ئامۆزگارى بۆ خوا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ) ئەمە لە ە قىدەدا، ھىچ كەسىك نايىتە موسلمان ئىلا دەبى ە قىدەكەى سەلامەت بى و شىركى تىكەل نەبووبى و كارەكەى ھىچ بىدەيەكى تىدا نەبى، شوئىنكەوتەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىت ئەمە كەسى ئامۆزگارى كارە (ناصح) ە بۆ خوا و پىغەمبەرەكەى (ﷺ)، ئەو كەسەى كارەكەى خالى بىت لە شىرك و خالى بىت لە بىدە.

ئامۆزگارى كەردن بۆ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) برىتييە لە باو ە پىوون بە پەيامەكەى و خوشويستنى و پىزگرتنى و شوئىنكەوتنى و چاويلكەردنى و پىش خستنى قسەى ئەو بە سەر قسەى ھەر كەسىكى تردا، وازھىنان لە بىدە و شتى تازە كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئىمەى لى ئاگادار كەردو ە، باو ە پىھىنان و بەراست خستنەو ەى ئەو ەى ھەوالى پى داوون لە باسە غەيبىەكانى پابوردو ئايندەو دووركەوتنەو ە لەو ەى نەھى لى كەردو ە ئەمە ئامۆزگارىيە بۆ پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

مەبەست لە: (ولکتابە).

کیتابەکەى خوا قورئانە ئەویش بەو دەبىي کە باوەرى پى بکەيت کەوا قسەى خواپە و دايبە زانداو دەروستکراو نيبە و قسەى کەسى تر نيبە، ھەر وە کو چۆن گومراکاران دەلەين، دەبىي فيرى ببیت و خەلکى فير بکەيت و کارى پى بکەيت و لە ماناکەى تى بکەيت و بىرى لى بکەيتەو، ئەمە نامۆزگارىيە بۆ کیتابەکەى خوا، فيربوونى و فيرکردنى و تىگە يشتنى و شارەزابوون لى و کار پىکردنى، ھەر وە ها نامۆزگارى کردن بۆ کیتابەکەى خوا زۆر خویندەنەو ھەتەى و بى ناگا نەبوونە لى.

نامۆزگارى کردنى پيشەوای ئيمانداران کە ئەوانيش سەرکردەو دەسە لاتداران بە گوپراپە لىيان دەبىي لە شتىکدا سەرپىچى خواى تيدا نەبىي، دەستى گوپراپە لى لى نەبچرى و لە دى دەرنەچى و بەدوای ھەلەو عەيبەکانياندا نەگەرتى و لە ناو خەلکيدا بلاوى بکەيتەو.

ھەر لە نامۆزگارى کردنى ئەوان ئەو ھە: ئەگەر عيلم و توانات ھەبوو دوو بە دوو نامۆزگارىيان بکەيت، نامۆزگارىيەکەى خۆتى پى بگەينەو ھەلەکانيان پى بگەينەى و پىيان بلتيت يان بە ژىر دەستەکانى و ئەوانش بەوانى بگەينەن، لە ناو کۆپو کۆمەلدا باسيان نەکەيت، ئەمە برىتييە لە گزى (غەش)، جا نامۆزگارى ئەو ھە کە نامۆزگارى لە خۆتەو بگەينەيتە ئەوان، ئەمە نامۆزگارى کردنى دەسە لاتدارانە.

ھەر وە ها لە نامۆزگارى کردنى دەسە لاتدار برىتييە لە: ھەستان بەو کارەى پىت پادەسپىرى جا چ ھەرمانبەرييە ک بيت يان سەرکردايە تيبە ک يان جگە لەوانە لە کاروبارى دين بيت يان دونيا، ھەستيت بەو کارەى پىي پاسپاردووى لە نيوان خۆت و خۆيدا، خەلە کەى پى بگەينەيت بۆ ئەو ھە چاکى بکاتەو ئەمە بە شىکە لە نامۆزگارى.

ھەر لە ئامۇڭگارى كىردى دەسە لاتداران: پارانە ۋە يە بۆيان بە چاكسازى، چونكە ئەگەر ئەوان چاك بوون ئەوا ژىر دەستە كانىش چاك دەبن، دوعايان بۇ دەكەيت، جا ئەگەر ھەر كەسىكت بىنى قوتابى زانست و زانىارى بوو دوعايان بۇ ناكات يان ئىنكارى دوعا كىردن دەكات بۆيان، بزانە ئەو ۋە كەسىكى غەشاشە ۋە ئامۇڭگارى كارى دەسە لاتدار نىيە.

ئامۇڭگارى كىردن بۇ موسلمان بە ۋە دەبى رېنمويىيان بىكەيت بۇ راستە پى، ئاگادارىيان بىكەيتە ۋە لە ھەلەكان و فەرمان بە چاكە بىكەيت و نەھى بىكەيت لە خراپە و كەسى نەفام فىر بىكەيت و بى ئاگاكەن بە ئاگابەننىتە ۋە ۋە ۋە بۇ خۆت پىت خۆشە لە چاكە بۇ ئەوانىش پىت خۆش پىت، بەزەبىت بە ھەژاراندا پىتە ۋە ۋە بىخەشى بە نەداران، ئەمە ئامۇڭگارىيە.

ھەر ۋەھا پراۋىژى باش بىكات بۇ ئەو كەسانەى پىرسى پى دەكەن، پارىژگارى كىردى نەپنى ئەو كەسانەى نەپنىيان لا باس كىردوون و پاراستنى ئەمانەتەكان، دەبى لە ھەموو پىوۋىكە ۋە ئامۇڭگارى كار پىت و ئامۇڭگارى كىردن لە كىرپىن و فرۆشتىندا غەش نەكات و كەس نەخەلە تىنى.

ئەمە باسى ئامۇڭگارى بوو بە كورتى، جا ھەر كەسىك وانەبى ئەوا غەشاشە ۋە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموۋىتەتى: (من غشنا فليس منا)

﴿۷۹﴾ نوسەر دەئىت: (والله سمیع بصیر علیم، یداه مبسوطان، قد علم أن الخلق یعصونه قبل أن یخلقهم، علمه نافذ فیهم، فلم یمنعه علمه فیهم أن ھداهم للإسلام، ومن به علیهم کرما وجودا وفضلًا فله الحمد).

واتە: خوای گەرە بیسەرۆ بینەرۆ زانیە، دەستەکانی والان، زانی بەندەکانی سەرپێچی دەکن پێش ئەوەی دروستیانى کردبێ، زانیی ئەو دەربارەیان کاریگەرە، ئەو زانییەى خۆی بەرانبەرەیان رێگر نەبۆ بە ھیدایەت دانایان بۆ ئیسلام، منەتى خۆی پزاندووە بەسەریاندا وەکو بەخشندەبێ و میھرەبانى و فەزلىك بۆیە سوپاس و ستایش تەنھا بۆ ئەو.

پاڤە /

مەبەست لە: (والله سمیع بصیر علیم).

ئەمە جۆرى سێیەمە لە جۆرەکانى یەکتاپەرستى ئەویش: سەلماندى ناو سىفەتەکانى خودایە، ھەر وەکو لە قورئان و سوننەتدا ھاتووە، لە گەل باوھەرپوون بە ماناکەى و ئەوەى دەلالەتى بۆ دەکات، بەرھەلستى چۆنییەتیەکەى نەبینەو، چونکە چۆنیەتیەکەى ھىچ کەسێک نازانى تەنھا خوا نەبێ، بەلام ماناکەى ئەوا ئاشکراو دیارە، بۆیە پێویستە لەسەرت باوھەرپ پێى ھەبێ بیسەلمىتى بەو دەلالەتى بۆی کردووە ھەر وەکو ئىمامى مالیک فەرمووی: (الاستواء معلوم) واتە: ماناکەى دیارو ئاشکرايە (والکيف مجهول) چۆنییەتیەکەى ناديار و نەزانراو.

مەبەست لە: (قد علم أن الخلق یعصونه قبل أن یخلقهم).

خوای گەرە بەھەموو شتێک زانیە، زانى چى پوودەدات لە ئیمان و کوفر، گوێزپايلی و سەرپێچی، ھىچ شتێکى لى ئاشاردریتەو، لە پێش ئەوەى ئاسمانەکان و زەوى دروست بکات.

مه‌به‌ست له: (فلم یمنعه علمه فیهم أن هداهم للإسلام).

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره زانی چی کارێک ده‌که‌ن له‌کوفرو ئیمان که‌چی خوای گه‌وره ئه‌وانی بانگ کرد بۆ ئیسلام و بانگی کردن بۆ ئیمان، پێغه‌مبه‌رانی په‌وانه کردووه و کیتابی دابه‌زاندوه بۆ پێنموویی کردنی ئه‌وان، له‌کاتی‌کدا ده‌زانێ ئه‌وان چی ده‌که‌ن، به‌لام له‌ په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌یه‌ وازی ئی نه‌هێناون و ته‌وکیلی ئه‌وان بخاته سه‌ر عیلمه‌که‌ی خۆی، به‌لکو ئیقامه‌ حوججه‌ی له‌سه‌ریان کردووه و هه‌لبژاردن و ویست و توانای پێ به‌خشیون، جا ئه‌وان توانای کارکردنیان هه‌یه‌ ئه‌گه‌ر وازی ئی به‌ینن ئه‌وا تاوان تاوانی خۆیان و که‌مه‌ترخه‌می که‌مه‌ترخه‌می خۆیان، خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی هه‌موو خه‌لکی داوه ئیمانداران و بێ باوه‌ران، به‌مانای ئه‌وه‌ی پوونی کردووه‌ ته‌وه‌ بۆیان، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (وَأَمَّا تُوذُ فَهَدَيْنَاهُمْ) ه‌دیناهم: واته‌ پوونمان کرده‌وه‌ بۆیان و پێنمووییان کردن، که‌چی ئه‌وان وه‌ریان نه‌گرت و به‌ره‌لستیان کردوو خۆیان به‌زل زانی، (فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۷) فصلت) واته‌: گه‌لی (سه‌موود) یش پێگه‌ی خه‌یرو پێگه‌ی شه‌رمان نیشان دا، راستیمان بۆ روشن کردنه‌وه‌، که‌چی گومراییان به‌سه‌ر هیدایه‌تدا هه‌لبژارد! جا به‌ هۆی ئه‌و کاره‌یان‌وه‌ ده‌یان کرد، هه‌وره‌ تریشقه‌ی سزای سوککه‌ر گرتنی له‌ناو چوون).

واته‌: به‌هۆی کاری خۆیان‌وه‌، نه‌ک ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ ئه‌وه‌ی زانیوه‌ ته‌قدیری بۆ کردوون، به‌لکو: به‌وه‌ی خۆیان ئه‌نجامیان داوه‌ به‌هه‌لبژاردن و ئیراده‌و کرده‌وه‌ی خۆیان.

هیدایه‌ت دوو هیدایه‌ته‌:—

● (هدایة الإرشاد) هیدایه‌تی پێنموویی کردن: ئه‌مه‌ش بۆ هه‌موو که‌سی‌که‌ ئیماندارو

بێباوه‌پ.

• (هداية التوفيق) ئەمەش تايىبە تە بە ئىمانداران ئەوانەى ھىدايە تى پىنمويى خودايان وەرگرت و خوى گەرەيش تە و فيقى ئەوانى داوہ و دامە زراوى کردن.
مە بە ست لە : (ومنَّ به عليهم کرما وجودا و تفضلا فله الحمد).

واتە خوى گەرە بانگى ئەوانى کردو بۆى پوونکردنە وە و ئە ویش بە مېەرە بانى و بە خشنە بى خۆيە تى، وە کو فە زلئک لە بەر پىويستى ئەوان بە وە، بە لام خوى گەرە دە و لە مە ن دە و پىويستى بە وان نىيە، چ کو فر بکەن يان ئيمان بهینن، گوپرايە لى بکەن يان سەر پىچى، ھىچ زەرەر و قازانچ بە خوا ناگە يە نن، چونکە ھىچ پىويستى بە وان نىيە، بە لکو ئە مە بۆ خۆيان دە گەر پىنە وە چ قازانچە کەى يان زەرەرە کەى. لە پرە حمە تى خوى گەرە يە بە وان پىگەى چاک و پىگەى خراپەى بۆ پوونکردوونە تە وە، ھىزى پى بە خشىون و توانای پىداون و عە قلى پى داون بە ھۆيە وە شتە زيان بە خشە کان و سوود بە خشە کان لە يە ک جيا بکە نە وە.

﴿ ۸۰ ﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن البشارة عند الموت ثلاث بشارات، يقال: أبشر يا حبيب الله برضى الله والجنة، ويقال: أبشر يا عبد الله بالجنة بعد الاسلام، ويقال: أبشر يا عدو الله بغضب الله والنار. هذا قول ابن عباس).

واته: بزانه موژده دان له کاتی مردندا سى موژده دانه:

دەلئین: موژدهت لیبى ئەى خۆشە و یستى خوا بە پارى بوونى خواو بە هەشت.

دەلئین: موژدهت لیبى ئەى بە ندهى خوا بە هەشت له پاش ئىسلام.

دەلئین: موژدهت لیبى ئەى دوژمنى خوا بە تووپە بوونى خواو ئاگر. ئەمە قسەى

(ئیبین عەبباس) ۵.

پاڤه /

ئەو کەسەى ھا لە گیانە لادا ئیماندار بێت یان کافر موژدهى پى دەدریت له کاتی مردندا، جا ئەگەر ئیماندار بێت ئەوا موژدهى پەحمەتى خواو بە هەشتى پى دەدەرى، ئەگەر بێباوەر بوو ئەوا موژدهى تووپە بوونى خوا و ئاگرى پى دەدەرى، جا نامریت تاكو جیگا کەى خۆى ئەزانى، چیت ناتوانى تەوبە بکات و لیبى دەرباز بێت، یان چیت تویشوی کارى چاکە کۆبکاتەو، ئەمەش لە فەرمووده یە کدا هاتوو: (من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه ومن كره لقاء الله كره الله لقاءه فقلت يا نبي الله أكرهية الموت فكلنا يكره الموت قال: ليس ذلك ولكن المؤمن إذا بشر برحمة الله ورضوانه وجنته أحب لقاء الله فأحب الله لقاءه وإن الكافر إذا بشر بعذاب الله وسخطه كره لقاء الله وكره الله لقاءه) ^{۲۰۴} واته: هەرکەسى حەز له دیدەنى خواى گەورە بکات ئەوا خواى گەورەش حەز بە دیدەنى ئەو دەکات و هەرکەسى حەز بە دیدەنى خواى گەورەى نەکرد ئەوا خواى گەورەش حەز بە دیدەنى

نه و ناکات، عانیسه ده‌لئیت: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نایا مه‌به‌ستت رق بوونه له مردن، نئمه هه‌موومان رقمان له مردنه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: مه‌به‌ستم نه‌وه نییه، به‌لکو که‌سی ئیماندار نه‌گه‌ر موژده‌ی ره‌حمه‌ت و ره‌زامه‌ندی و به‌هه‌شتی خوای پیدرا نه‌وا چه‌ز به‌ دیده‌نی خوا ده‌کات و که‌سی بی‌ باوه‌ر نه‌گه‌ر موژده‌ی سزاو توورده‌یی خوای پیدرا نه‌وا چه‌ز به‌ دیده‌نی خوا ناکات و خوایش چه‌زی له‌ دیده‌نی نه‌وه نییه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۱۳) الاحقاف) واته: به‌راستی نه‌وه که‌سانه‌ی ده‌لئین: په‌روه‌ردگارمان (الله) یه‌وه پاشان پابه‌ندی نه‌وه ئیمان‌ه ده‌بن و پیک و پیک له‌سه‌ر پیکای راست، ده‌رویشتن و هه‌رگیز به‌راستی و چه‌پدا لانا‌ده‌ن نه‌وانه هیه‌ج بیم و ترسیکیان له‌سه‌ر ناییت " له‌پاشه پوژدا" و خه‌فه‌تبارو دل‌ زویریش نابن، بو‌ دونیاو بو‌ی په‌شیمان نابن).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰) فصلت) واته: بی‌ گومان نه‌وه که‌سانه‌ش گوتیان: په‌روه‌ردگارمان خوایه پاشان خو‌یان راست کردبوویه‌وه، واته: زود به‌ مه‌حکه‌می له‌ سه‌ر یه‌کناسین وه‌ستان و به‌ هیه‌ج لایه‌کدا لایان نه‌دا، کاتی مردن، له‌ گوژدا له‌ کاتی زیندوو بوونه‌وه‌دا فریشته‌ دانه‌به‌زنه لایان و پئیان ده‌لئین: له‌ پاشه‌روژتان مه‌ترسن و بو‌ مال و مندالیشتان - پاش خو‌تان - دل‌ زویر مه‌بن نئمه‌ چاودیریان ده‌بین موژده‌تان لی‌ بیت به‌وه‌به‌هه‌شته‌ی به‌لئنتان پی‌ ده‌درا له‌ دونیادا، مزگیتی بیت نه‌مپو نه‌که‌ونه خو‌شی و شادییه‌وه).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ (۵۰) الانفال) واته: نه‌گه‌ر له‌سه‌ره مه‌رگدا بی‌ باوه‌ران ببینی که: چون فریشته‌کان گیانیان نه‌کیشن ده‌بینی له‌ حاله‌ته‌دا ده‌م و چاوه‌پشتیان ده‌کوتن و پیشیان ده‌لئین: ده‌سا سزای سووتینه‌ری دوزه‌خ بچین).

﴿۸۱﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن أول من ينظر إلى الله تعالى في الجنة
الأضواء ثم الرجال ثم النساء بأعين رؤوسهم كما قال رسول الله ﷺ):
(إنكم سترون ربكم كما ترون القمر ليلة البدر لا تضامون في رؤيته ۲۰۵)
والإيمان بهذا واجب وإنكاره كفر).

واته: بزانه يهكهم كه سيك تهماشاي خوا دهكهن له بههشتدا نابيناكانن ئەمجار
پياوان ئەمجار ئافرهتان، بهچاوى سهريان، ههروهكو پيغه مبهري خوا (ﷺ)
فهرموويه تي (إنكم سترون ربكم كما ترون القمر ليلة البدر لا تضامون في رؤيته) باوه پ بوون
بهمه واجبه و ئينكارى كردنى كوفره.

پاڤه /

له پيشدا باسى سه لماندنې بينينى خوامان كرد، ئەمەش دووپاتكردنى ئەوهى پيش
خۆيه تي، به لام ئەم پريزه ندييه دانەر باسى كردوه پيويستى به به لگه يه.

﴿۸۲﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أنها لم تكن زندقة ولا كفر ولا شكوك ولا بدعة ولا ضلالة ولا حيرة في الدين إلا من الكلام وأهل الكلام والجدل والمراء والخصومة. والعجب وكيف يجترئ الرجل على المراء والخصومة والجدال والله يقول: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر) فعليك بالتسليم والرضى بالآثار والكف والسكوت)

واته: بزانه (زه‌نده‌قه) و کوفر و گومان و بیدعه و گومرایی و دوشدامان له‌دیندا نه‌بووه ئیلا له (کهلام) و نه‌هلی کهلام و مملانی و ده‌مبازی (جدل) و مشتومر (میراء) و ناکوکی (الخصومه) هوه نه‌بی.

سه‌رسامی له‌وه‌دایه چۆن که‌سیک جورته‌تی مشتومر و ناکوکی و جیدال (المراء والخصومه والجدال) ده‌کات له‌کاتیکیدا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر) جا ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته ته‌سلیم بوون و پازی بوون به‌شوینه‌واره‌کان (فه‌رموده‌کان) و وازه‌ینان و بی‌ده‌نگییه.

رأفه /

ئه‌مه له‌پێشدا باسکراو لئی ناگادارکرانه‌وه.

مه‌به‌ست له: (فعليك بالتسليم والرضى بالآثار والكف والسكوت).

پێویسته له‌سه‌رت ته‌سلیمی قسه‌ی خواو قسه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بیت و وازه‌ینان له‌مشتومر و گومانکردن، چونکه تو نه‌هیت ئی‌کراوه له‌وه، به‌لکو سه‌رسامیت زیاد ده‌کات، بۆیه قسه‌کانی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌ریگره، به‌وه پازیبه بۆ ئه‌وه‌ی هیدایه‌ت بدرییت و رزگارت ببیت له‌دوودلی و گومان و دلاودلی و له‌سه‌ر چاوپه‌وونی ببیت، چونکه خوای گه‌وره ئه‌م قورتانه‌ی دابه‌زاندوه بۆ پوونکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی.

﴿۸۲﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بأن الله يعذب الخلق في النار في الأغلال والانكال والسلاسل والنار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم وذلك أن الجهمية منهم هشام الفوطي قال: إنما يعذب الله عند النار، ردا على الله ورسوله).

واته: باوه‌پ به‌وه‌ی خوای گه‌وره خه‌لکی سزا ده‌دات له‌ئاگردا، له‌ کۆت و زنجیرو ئاگر له‌ئاخیانداپه‌وه‌ له‌سه‌ره‌وه‌ له‌خواره‌وه‌یان‌وه‌ چونکه‌ جه‌مه‌میبه‌کان له‌وانه (هشام الفوطی) ده‌ئیت: خوای گه‌وره خه‌لکی سزا ده‌دات له‌ته‌نیشت ئاگر، نه‌مه‌ش په‌دی قسه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ).

رافه /

مه‌به‌ست له‌: (والإيمان بأن الله يعذب الخلق في النار في الأغلال والانكال والسلاسل، ونار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم).

خوای گه‌وره ئاگر گپ ده‌دات به‌جه‌سته‌ی بی باوه‌پان و جه‌سته‌ی ئه‌وان سوته‌مه‌نی بۆزه‌خه‌، (وَأُولَئِكَ هُم وَفُودُ النَّارِ (۱۰) آل عمران) ئه‌وان ئه‌سوتین و جه‌سته‌یان ده‌سوتیت _ په‌نا به‌خوا _ (فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ حَمِيمٌ (۱۹) يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ (۲۰) وَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ (۲۱) الحج) واته: جا ئه‌وانه‌ی کافرو بی بپوابوون، جلو به‌رگو پۆشاک‌ی ئاگریان بۆ بپراوه‌، به‌ئه‌ندازه‌ی قه‌بو بالای خو‌یان ئاوی به‌کولیشیان له‌سه‌ره‌وه‌ به‌سه‌را ده‌کری (۱۹) هه‌ر به‌و ئاوه‌ ناوسکیان و پێستییان ئه‌توینریته‌وه‌وه‌ ده‌بیته‌ ئاوو دیته‌ خواره‌وه‌، پێسته‌که‌شیان هه‌موو له‌تاو گه‌رمای ئه‌و ئاوه‌دا ده‌بلۆخی (۲۰) به‌ر گورزی ئاسنیش ده‌درین (۲۱)).

خوای گه‌وره باسی کردوه‌ که‌وا سزاکه‌ تووشی جه‌سته‌ی بی باوه‌پان ده‌بی و ئاگر ده‌یانسوتینی و گریان تی به‌رده‌بیته‌، (يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ) هه‌ندی له‌ کۆمه‌لی موعته‌زیله‌ هه‌ن ده‌ئین: ئه‌وان سزا نادرین و به‌ئاگر جه‌سته‌یان ناسوتیت، به‌لکو ته‌نها

له‌ته‌نیشتی ئاگر سزا ده‌درین و جه‌سته‌یان ناسوتیت، خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت: ئه‌وان سووته‌مه‌نی ئاگرن و پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (أول من تسعر بهم النار يوم القيامة: العالم الذي لا يعمل بعلمه، والمتصدق الذي يرثي في صدقته، والجاهد الذي يرثي بجهاده)^{۲۰۶} واته: یه‌که‌م که‌سیک له‌ روژی قیامه‌تدا ئاگریان پی‌ داده‌گیرسینریت، ئه‌و زانایه‌ی کار به‌ زانست و زانارییه‌که‌ی خوئی ناکات و ئه‌و خیرومه‌نده‌ی (به‌خشنده‌یه‌ی) به‌ به‌خشینه‌که‌ی ریا ده‌کات و ئه‌و مواهیده‌ی به‌ جیهاده‌که‌ی ریا ده‌کات).

(الأغلال) مانا که‌ی ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان ده‌ستیان تا کو گه‌ردنیان به‌کۆت و زنجیر ده‌به‌ستریته‌وه _ په‌نا به‌خوا _

(الأنکال) ئامیره‌کانی سزادانه، (إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا) (۴) الانسان) واته: به‌راستی ئیمه‌ کۆت و زنجیر _ که‌هه‌ردوو قاچ و پی‌ پی‌ ئه‌به‌ستریته‌وه‌و هه‌ردوو ده‌ستی به‌گه‌ردنییه‌وه‌ پی‌ جه‌ز ده‌ده‌ری _ له‌گه‌ل ئاگریکی سویتنه‌رو هه‌لگیرساودا ئاماده‌مان کردوو به‌ بی باوه‌ره‌کان).

(إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا) (۱۲) المزل) واته: به‌راستی ئیمه‌ سزای دونیاییمان هه‌یه‌و له‌پاشه‌پوژیشدا کۆت و زنجیری سه‌نگین و ئاگری هه‌لگیرساوی دۆزه‌خمان هه‌یه‌).

(الأنکال) ئامیره‌کانی سزادانه - په‌نا به‌خوا - زنجیرو کۆت و ئاگره‌.

مه‌به‌ست له: (والنار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (هُم مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ) (۴۱) الاعراف) واته: رایه‌خیان ئاگره له‌دۆزه‌خدا و لیفه‌ی سه‌ریشیان هه‌لوی ئاگره‌ دیاره‌ گشت سته‌مکاران ئا به‌و شیوه‌ سه‌خته‌یه‌ تۆله‌ ئه‌ده‌ین).

﴿۸۴﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن صلاة الفريضة خمس صلوات، لا يزداد فيهن ولا ينقص في مواقيتها، وفي السفر ركعتان، إلا المغرب، فمن قال: أكثر من خمس، فقد ابتدع، ومن قال: أقل من خمس، فقد ابتدع، لا يقبل الله شيئاً منها إلا لوقتها إلا أن يكون نسياناً فإنه معذور، يأتي بها إذا ذكرها، أو يكون مسافراً فيجمع بين الصلاتين إن شاء).

واته: بزانه نوپژه فه رزه كان پینج نوپژن، له وانه زیاد ناکریت و کم ناکریت هوه له کاته کانیا نندا، له سه فه ردا دوو پکاته، ته نه مه غریب نه بی، جا هه ر که سیك بلیت: نوپژه کان له پینج فه رز زیاتره نه و بیدعه ی کردوه ^{۲۰۷} و هه ر که سیك بلیت: نوپژه کان له پینج فه رز که متره، نه و بیدعه ی کردوه، خوی گه وره وه ری ناگریت ئیلا له کاتی خویدا نه بی، ئیلا مه گه ر که سیك له بیری چووبیت نه و عوزری هه یه، کاتی بیری هاته وه نه و نه جامی ده دات، یان موسافیر بیت نه وه له نیوان دوو نوپژدا کژده کاته وه نه گه ر بیه وی).

رافه /

باس و مه سه له ی پینج نوپژه که باسیکی مه زنه، نه ویش دوو مه پایه یه له پایه کانی نیسلام له پاش شایه تمان، هه ر که سیك وازی لی بهیننی و باوه پی به واجب بوونی نه بی نه وه کافره به یه کده نگی و نیجماعی موسلمانان، به لام هه ر که سیك وازی لی هینا له بهر ته مبه لی له گه ل نه وه ی دان به (واجب) بوونیدا ده نا نه ویش له سه ر پای راست کافره، زانایان دوو قسه یان له و باره وه هه یه، به لگه ش له سه ر نه وه فه رموده ی پیغه مبه ری خویسه (ﷺ) که ده فه رمویت: (بین العبد وبين الكفر ترك الصلاة) ^{۲۰۸} واته: نیوان

۲۰۷ / قال الشيخ ربیع : بل كفر وتزندق (عون الباري ببيان ما تضمنه شرح السنة للامام البربهاري : ۲ / ۵۲۷) .

۲۰۸ / أخرجه مسلم (۸۲) .

به‌نده‌کان و کوفر و ازهیئانه له نویژ (هروه‌ها نه و فهرمووده‌یه‌ی: (العهد الذي بيننا وبينهم الصلاة فمن تركها فقد كفر)^{۲۰۹} واته: نه و په‌یمانیه له نیوان نیمه و نه‌واندایه نویژه جا هه‌رکسه‌ی وازی لیئینا نه‌وه له‌وانه).

نه‌مه‌ش پوون و ناشکرایه، نه‌یفه‌رموو: هه‌رکسه‌ی وازی لی بهیئنی و باوه‌ری به‌واجب بونی نه‌بی، به‌لکو به‌گشتی باسی کردوو و له‌چه‌ندین به‌لگه‌دا که نیتره شوینی باس کردنی نییه.

نویژه‌کان له‌سه‌ر پینج نویژ جیگیر بوو له‌شه‌وو پوژیکدا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتی (معانی) بی‌یه‌من په‌وانه کرد پیی فهرموو: (فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ أَجَابُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلَمِهِمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ...) واته: با به‌که‌م شتیك بانگی نه‌وانی بو ده‌که‌یت شایه‌تیدان بیئ به‌وه‌ی که هیچ خودایه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بیئ ته‌نها الله نه‌بیئ، جا نه‌گه‌ر وه‌لامی تویان دایه‌وه له‌وه‌دا نه‌وا ناگاداریان بکه‌ره‌وه که خوی گه‌وره پینج نویژ له‌سه‌ر فهرز کردوون).

نه‌م نویژه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) نوممه‌ته‌که‌ی فهرزکرا له‌شه‌وی میعراجدا له‌سه‌رووی ناسمانه‌کانه‌وه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گرنگی.

به‌که‌مجار نویژه‌کان فهرزکران په‌نجا نویژ بوو له‌شه‌وو پوژیکدا، نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گه‌راپه‌وه بو لای په‌روه‌ردگاره‌که‌ی داوای سووککردنی لیکرد تاکو خوی گه‌وره نویژه‌کانی کرده پینج نویژ به‌کردار و په‌نجا نویژه له‌سه‌ر ته‌رازوو، چونکه چاکه ده به‌نه‌ندازه‌ی خوی زیاد ده‌کریت ته‌نها به‌ک نویژ خه‌یری ده نویژی هه‌یه، نه‌ویش ده‌کاته په‌نجا نویژ به‌لام به‌کرده‌وه ته‌نها پینج نویژه له‌شه‌وو پوژیکدا.

۲۰۹ / صحیح : أخرجه الترمذي (۲۶۲۱) والنسائي (۴۶۲) وابن ماجه (۱۰۷۹) وأحمد (۴۴۶/۵) وصححه الشيخ

الألباني في (صحیح الجامع) (۴۱۴۲) .

۲۱۰ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۲۳۱) ومسلم (۱۹) .

ھەر كەسى بلىت: نوپۇزە ھەرزەكان لە پېنج جار زياترە ئەوا (مبتدع) ە چونكە شتىكى لە دىندا زىاد كىر دوو ە دىندا نىيە و ئەو كەسە شى بلىت: لە پېنج نوپۇز كە مترە، ھەروەكو چۆن كۆمە لىكى (مبتدع) و گومراكار دە لىن سى جارە .

نوپۇزەكان بە پى قورئان و سوننەت و ئىجماعى موسلمانان پېنج نوپۇزە، خواى گەورە دە ھەرموئىت: (أَقِمِ الصَّلَاةَ لِلدُّلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا (۷۸) الاسراء) واتە: نوپۇزە ھەرزەكان ئەو كاتەى خور كىلا دە بى و لە ناو ەراستى ئاسمان لادەدا نوپۇزە كەى (نىو ەپۇ و ەسرت) بگە، كاتىكىش تارىكى شەو داھات، نوپۇزە كەى (شېوان و خەوتنان) ت ئە نجام بدەو نوپۇزە كەى بە يانىشت بە چاكى ئە نجام بدەو قورئانى زۆرىشى تىدا بخوئىنە چونكە قورئان خوئىندى نوپۇزى سىپىدەى بە يانىان فرىشتەكانى شەوو پۇزى تىدا جەم دە بىت).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە قسە و كىردارى خوى پوونى كىردەو ە، ھەموو نوپۇزەكان كاتى خوى ھەپە خواى گەورە دە ھەرموئىت: (إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا (۱۰۳) الاسراء) واتە: ھەرزكراو ە لە سەرتان لە كاتى دىارىكراودا، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە كىردارو قسە پوونى كىردەو ە بۆپە نابى لە كاتى خوى دەرى بگەن ئىللا لە كاتىكدا عوزى ھەبى وەكو ئەو ەى دەخەوى يان لە بىرى دە چى تاكو لە كاتى خوى دەردە چى، جا ئەگەر ھاتەو ە يادى يان لەخەو ەستا ئەوا (واجب) ە لە سەرى ئە نجامى بدات لە ھەر كاتىكدا بىت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دە ھەرموئىت: (من نسى صلاة أو نام عنها فليصلها إذا ذكرها، لا كفارة لها إلا ذلك)^{۲۱۱} واتە: ھەر كەسىك نوپۇزىكى لە بىر چوو يان خەوتبوو ئەوا با ئە نجامى بدات ئەگەر ھاتەو ە يادى، ھىچ كە فارە تىكى نىيە ئىللا ئەو ە نە بىت).

بەلام ھەر كەسى بەقەسدى نوپۇزەكانى لەكاتى خۆى نەكات، ئەوا نوپۇزەكەى دروست نىبە ھەرچەندە بىكاتهو، چونكە ئەو نوپۇزەى نەكردووھ خواى گەورە فەرمانى پى كردوھ، بەلكو نوپۇزىكى كردوھ بەپىى ئارەزوى خۆى، جا ئەگەر بەقەسدى نوپۇزەكەى لەكاتى خۆى دەر كردو نەيكرد ئەوا نوپۇزەكەى لى وەرناگىرىى ھەرچەندە بىكات، بۆيە پىويستە لەسەرى تەوبە بكات و بگەرپتەوھ بۆلاى خوا پارىزگارى لەنوپۇزەكانى بكات.

ژمارەى پكاتەكان پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پوونى كردوونەتەوھ، نوپۇزى بەيانى دوو پكاتەو مەغرىب سى پكاتە، چونكە وىترى پۇزە و نىوہ پۇ چوار ركاتەو عەسر چوار ركاتەو عىشا چوار ركاتە.

لەسەفەردا نوپۇزە چوار پكاتىبەكان دەبنە دوو پكات، نىوہ پۇو عەسر و عىشا ھەرۋەكو لەسوننەتى سابت و جىگىرى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) ھاتوھو لەقورئانىشدا ھاتوھ: (وَإِذَا ضَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ) النساء/۱۰۱ واتە: كاتى بەسەفەر چوون بەولاتدا ئەوھ لەحالى وادا ھىچ گوناھىكتان لەسەر نابى كەنوپۇزە چوار پكاتىبەكان كورت بگەنەوھ).

بەلام نوپۇزى بەيانى ھەرۋەكو خۆى لەسەر دوو پكاتەكە دەمىنپتەوھ، بەلام مەغرىب كورت ناكرىتەوھ چونكە وىترى پۇزە، ئەگەر كورت بكرىتەوھ دەبىتە (شفع)، ئا بەم شىوہىە فەرموودەكان دەر بارەى ئەم نوپۇزە ھاتوون، بۆيە دروست نىبە ھىچ كەسىك بە وىستى خۆى زيادو كەمى بكات، يان لەكاتەكەى خۆى دەرى بكات.

﴿ ۸۵ ﴾ نوسەر دەئیت: (والزكاة من الذهب والفضة والتمر والحبوب والدواب على ما قال رسول الله ﷺ) فإن قسمها فجائز وإن دفعها إلى الإمام فجائز، والله أعلم).

واتە: زەكاتدان لە ئالتون و زیو و خورماو دانە و ئیلە و لآخدا ھەر ھەروەکو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمویەتى، جا ئەگەر خۆى دابەشى بکات ئەوا دروستە و ئەگەر بیداتە پێشەوای ئیمانداران ئەوا دروستە، خوای گەرە زاناترو شارەزاترە.

پاڤە:

پایەى سىّ یەم لە پایەکانى ئىسلام بریتىیە لە: زەكات، ئەویش ھاو پێى نوێژە لە زۆربەى ئایەتەکانى قورئاندا.

زەكات ھەقىقىى ئاشکراو دیارە لە سامانى دەولە مەندەکانەو ە بۆ ھەژاران.

ئەو سەر ھوت و سامانەى زەكاتى تیدا واجبە چوار جۆرە:—

جۆرى یەكەم: دوو نەقەدەكە یە، ئالتون و زیو و ئەو ھى جیگەى ئەوان دەگریتەو ە و ەكو پارە.

جۆرى دوو ەم: وە لآخ، ئەویش وشترو مانگا و مەرە.

جۆرى سىّ یەم: ئەو ھى لە زەو بیەو ە دەردە چى لە دانە و ئیلە و بەروبوم.

جۆرى چوار ەم: کالایى بازرگانى، ئەویش بریتىیە لە و کالآو کە لوپە لانەى

دەفرو شریت و دەکریت.

ئەمە سەرۋەت و سامانى زەكاته پىۋىستە زەكاتى ئى دەركرى، بەلام لەجگە لەم چوار جۆرە سامانە ئەوا ئەگەر مەزكۇر بىھەوى وىستى ئى بىتتە سەدەقەى ئى بدات و لىتى بىھەخشى ئەوا دەگەر پىتەوہ بۇ خۆى، دەركاى سەدەقەو بەخشىن فراوانە.

مەبەست لە: (فإن قسمها فحائز وإن دفعها إلى الإمام فحائز).

واجبە لەسەرى زەكات دەركات، بەبەلگەى ئەو ئايەتە: (وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ البقرة / ۴۳) آتوا: واتە: بىدەن، بۆيە واجبە لەسەر خاوەن سامان ئەو زەكاتە بدات، ئەویش بەر پەرسىيارە لىتى، بەلام ئەگەر پىشەوای مۇسلمانان داواى ئى كرد بۇ ئەوہى بىخاتە ئەستۆى خۆى ئەوا واجبە لەسەرى بەوى بدات، چونكە گوپرايەلى كردنى واجبە، لە ئەستۆى خاوەن سامان نامىنى، چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) (جابى) باج سىنەكانى دەنارد بۇ ۋەرگرتنى زەكات لە خاوەنەكانيان و دابەشى دەكرد بەو كەسانەى شايستەى زەكاتن، دەسەلاتدارەكان لەپاش پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەكارەكەى ئەو ھەلدەستن بەلام ئەگەر داواى نەكات ئەوا بەرپەرسىيارى سامانەكە خاوەنەكەيەتى.

﴿۸۶﴾ نوسهر ده‌لیت: (واعلم أن أول الإسلام شهادة أن لا اله الا الله وأن محمدا عبده ورسوله).

واته: بزانه یه‌که‌م پایه‌ی ئەم ئیسلامه شایه‌تی دانه که هیچ خواجه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بیټ ته‌نھا (الله) نه‌بی، (محمد) یش (ﷺ) به‌نده‌و نیردرای ته‌وه.

پرافه /

بزانه ئە‌ی برای موسلمان، ئە‌ی قوتابی زانست و زانیاری واته: بزانه‌و پوون بیټه‌وه لیټ که‌وا یه‌که‌م پایه‌ی ئەم ئیسلامه بریتییه له‌شایه‌تی دان به‌وه‌ی هیچ خواجه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بیټ ته‌نھا (الله) نه‌بی و (محمد) یش (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری ئە‌وه، ئەم دوو شایه‌تییه یه‌که‌م پایه‌یه له‌پایه‌کانی ئیسلام، هه‌روه‌کو له‌فه‌رموده‌که‌ی (جبریل) دا هاتوه کاتی پرسیاری کرد له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلا)^{۲۱۲} واته: ئیسلام ئە‌وه‌یه شایه‌تی بده‌یت که‌وا جگه‌ له (الله) هیچ خواجه‌کی تر نییه شایه‌نی په‌رستن بیټ و (محمد) یش (ﷺ) نیردرای خواجه‌و نویژه‌کانت به‌رێک و پێکی ئە‌نجام بده‌یت و زه‌کاتی ماله‌که‌ت بده‌یت و رۆژوی مانگی ره‌مه‌زان بگریټ و حه‌جی مالی خوا بکه‌یت ئە‌گه‌ر توانات هه‌بوو).

جا هه‌ردوو شایه‌تی دانه‌که یه‌که‌م شته بانگه‌وازی خه‌لکی بو ده‌کری، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ)^{۲۱۳} واته: فه‌رمانم پیکراوه کوشتار له گه‌ل خه‌لکیدا بکه‌م تا‌کو شایه‌تی ده‌ده‌ن هیچ خواجه‌ک نییه شایسته‌ی په‌رستن بیټ

۲۱۲ / صحیح : سبق تخريجه .

۲۱۳ / رواه البخاری (۲۵) ومسلم (۲۲) .

تەنھا (اللہ) نەبیت، جا ئەگەر ئەو ھەيان گوت ئەوا چیتەر خوین و سەر ھوت و سامانیان پارێزراو دەبیت ئیلا بە ھەقی ئیسلام نەبیت و ھیسابیان لەسەر خودایە).

کاتی (معاذی) پەوانەى یەمەن کرد پیتی فەرموو: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ^{۲۱۴} جا ئەمە یەكەم شتە خەلكی بۆ بانگ دەکریت، چونکە ئەو دەرگای چوونە ژوورەو ھى دینی ئیسلامە.

بەلام ھەرکەسى بایەخى بەیەکتاپە رستی نەدا - ھەر ھو کو خاوەن بانگەوازو بەرنامە بانگەوازییەکانى ئەم سەر دەمە کە بایەخى پێناردەن - ئەمە جیاوازە لەگەڵ ئەم بنەما مەزەنەدا، مەبەست لە دوو شایەتی دانە کە تەنھا و تەنى بەزار نییە، بەلام مەبەست لە وتنی ئەگەڵ زانینى ماناکەى و کارکردن بە ناو ھەرکەسى، بەلام ھەرکەسى شایەتی دا کە (لا اله الا الله وأن محمد رسول الله) ئەوا لیتی و ھەردە گیری، جا ئەگەر بەردەوام بوو لەسەرى ئەوا موسلمانە، ئەگەر شتێكى لى دەرکەوت بپیتە ما یەى ھەلۆ ھەشاندنەو ھى ئەوا کە سێكى ھەلگەراو ھە (مُرتد) ھ.

مانای شایەتی (لا اله الا الله): باو ھەرت بیى بە دلت و بە زمانت بیلیى و دانى پێدا بنییت کەوا ھیچ کەسێک شایستەى پە رستن نییە تەنھا (الله) نەبى، ھەر پە رستراویک جگە لە ئەو پووجەلە (باطل) ھو پە رستنیشى پووجەلە (باطل) ھ، خواى گەر ھو دە فەر مویت: (ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ) (الحج) ۶۲ واتە: لە بەر ئەو ھەى چونکە تەنھا ھەر خۆى راست و ھەقە، ھەر ئاین و پە رستننى ئەو ھەقە و ھەر شتێ بى پەروایان لە باتى ئەو ھاوارى بۆ ئەبەن و ئەى پە رستن، بتەکان و ھەر شتێكى تر ئەو ھەقە باتلە پووجەلە و لە ناھەق بەدەر نییە و ھەر ئەو خوا یە بە بالادەستى گەر ھە، نە لەو بلندتر ھە یە و نە لە ویش گەر ھە تر).

مانای شایه‌تی دانی (محمد رسول الله): دان به‌وه‌دا بنییت به‌ئاشکراو نه‌ینی که‌وا (محمد) (ﷺ) نیردرای خودایه، به‌لام نه‌گر که‌سیک به‌زاری گووتی و له‌ناخیدا باوه‌ری به‌په‌یامه‌که‌ی نییه ئه‌وه دوو‌پووه (منافق)ه، خوای گه‌روه ده‌فه‌رمویت: (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ كَاذِبُونَ) (۱) المنافقون) واته: کاتی دوو‌پووه‌کان هاتن بۆ لات ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌لین: شایه‌تی ئه‌ده‌ین که‌ به‌ راستی تو په‌یامبه‌ری خوایت، له‌ حالیکدا خوا خوی ئه‌زانی که‌ تو په‌یامبه‌ری ئه‌ویت و خوا گه‌واهی ئه‌دات که‌ ئه‌و دوو‌پووانه درۆ ده‌کن که‌ ئه‌لین تو په‌یامبه‌ری خوایت).

ده‌فه‌رمویت: (يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ) (۱۶۷) آل عمران) واته: ئه‌وه‌ی به‌زار ده‌یلین غه‌یری ئه‌وه‌یه له‌ دلایندایه).

جا پوخته‌ی مانای شایه‌تی دان به‌وه‌ی که‌ (محمد رسول الله) یه‌ بریتییه له‌:

۱. (طاعته فیما أمر): گوێپرایه‌لی کردنی له‌وه‌ی فه‌رمانی پی کردووه.
 ۲. (وتصدیقه فیما أخرج): باوه‌ر هینان و به‌راست زانینی ئه‌و هه‌والانه‌ی گووتویه‌تی.
 ۳. (واجتناب ما نهی عنه وزجر): دوورکه‌وتنه‌وه له‌وه‌ی نه‌هی لی کردووه و زه‌جری کردووه.
 ۴. (وأن لا یُعبد إلا بما شرع): هه‌رگیز خوای گه‌وره نه‌په‌رستریت ئیلا به‌و شیوه نه‌بی له‌ (شهرع)دا دایناوه.
- طاعته فیما أمر:

جا نه‌گر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی کرد به‌فه‌رمانیک ئه‌وا جی به‌جی ده‌که‌یت: (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا (۳۶) الاحزاب) واته: بۆ هیج پیاوو ژنیکی برودار نییه کاتی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی بریاری کاریکیاندا سه‌ریشکرانیان بۆ هه‌بی له کاره‌که‌یاندا هه‌رکه‌سیک سه‌رپیچی بکات له فرمانی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی به‌و شیوه‌یه که جگه له بریاره‌کانی نه‌وان کاریکی دی هه‌لبژیژی بۆ خۆی نه‌وه بی گومان گومرا بووه به گومرا بوونیکی ناشکرا).

تصدیقه فیما آخر:

پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) باسی چهند شتیکی کردوو له کاروباری غه‌یبی ناینده و رابوردوو، جا ده‌بی باوه‌ر به‌و قسانه‌ی بکریت که گوتویه‌تی و نه‌ویش هه‌ر له خۆیه‌وه قسه ناکات: (إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى) (۴) النجم).

جا هه‌واله‌کانی راست و دروست و دلنیان، هیج گومانیکی تیکه‌ل نابی نه‌گه‌ر فه‌رمووده‌که (صحیح) بیّت له‌نه‌وه‌وه.

واجتناب ما نهی عنه وزجر:

دوو‌رکه‌وتنه‌وه له‌وه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) نه‌هی لی کردوو نه‌ویش به‌به‌لگه‌ی نه‌و نایه‌ته‌ی ده‌فه‌رموویت: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ) (۷) الحشر) واته: هه‌رچی په‌یامبه‌ر پیی دان وه‌ری بگرن، واته: - به‌چی فه‌رمانی پی کردن بیکه‌ن چ له‌م ده‌ستکه‌وته‌دا و چ له‌هه‌ر شتیکی تردا جیبه‌جی بکه‌ن. رییشی له‌هه‌ر شتی لی‌گرتن، ئیوه‌ش ده‌ستی لی‌هه‌لگرن و خۆتان له‌خه‌شم و غه‌زه‌بی خوا بپاریزن به‌جیبه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانی و ازه‌ینان له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌راستی خوا سه‌خت تو‌له‌یه‌قین و رقی له‌هه‌رکه‌سیک گرت رزگاری نابی).

وَأَنْ لَا يُعْبَدَ اللَّهُ إِلَّا بِمَا شَرَعَ:

ئو شهرعی پیغہ مبری خوا (ﷺ) دایناوہ ئویش لہ خوداوہ گہ یاندوویہ تی
 ئویش نہ فی بیدعہ و شتہ تازہ و خورافاتہ کان دہ کات کہ پیغہ مبری خوا (ﷺ)
 فرمانی پی نہ کردوہ، پیغہ مبری خوا (ﷺ) دہ فرمویت: (من عمل عملاً ليس علي
 أمرنا فهو رد). ہر وہا دہ فرمویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد). لہ
 جیگاہ کی تردا دہ فرمویت: (وإياكم ومحدثات الأمور). دہ فرمویت: (عليكم بسنتي وسنة
 الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي تمسكوا بها وعضوا عليها بالتواجد وإياكم ومحجثات الأمور،
 فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة)^{۲۱۰}.

جا ہر پرستنیک پیغہ مبری خوا (ﷺ) لہ شرعدا دینہ نابی ئوہا پرستنیکی
 (باطل) ہ، ہیچ پاداشتیکی تیدا نییہ بہ لکو تاوانی تیدایہ، چونکہ بیدعہ یہ و بیدعہ ییش
 خاوہ نہ کہی لہ خوا دووردہ کاتہ وہو لہ خوا نزیکی ناکاتہ وہ.

مہ بہ ست لہ: (واعلم أن أول الإسلام شهادة أن لا اله الا الله وأن محمدا عبده ورسوله)
 ئوہ پوکنی یہ کہ مہ، ئویش دہرگای چوونہ ژوورہ وہیہ، ئوہ مجار لہ پاش ئوہ نوپژ
 دیت، ئوہ مجار لہ پاش ئوہ زہ کات دیت و ئوہ مجار پوژووی مانگی پہ مہ زان و ئوہ مجار حج
 کردنی مائی خوا، ئوہ مجار ئوہ ودوای شہریعہ تہ کانی تری ئوہ دینہ، ہہ موو ئوہ وانہ
 شوینکہ وتہ و تابعی ہر دوو شایہ تی دانہ کہن: (شهادة ان لا اله الا الله وأن محمد رسول
 الله).

﴿ ۸۷ ﴾ نوسەر دەئیت: (وَأَنْ مَا قَالَ اللَّهُ كَمَا قَالَ وَلَا خَلْفَ لِمَا قَالَ وَهُوَ عِنْدَ مَا قَالَ).

ئەوھى خوا فەرموویەتى ھەر ئەوھى كە ئەو فەرموویەتى و ھەر بەئینىكى دابیت جى بەجى دەكات و دەبیاتە سەر).

پاڤە:

مەبەست لە: (وَأَنْ مَا قَالَ اللَّهُ كَمَا قَالَ وَلَا خَلْفَ لِمَا قَالَ وَهُوَ عِنْدَ مَا قَالَ).

خوای گەر ھەر قسە یەكى فەرمو ئەو ھەر قسە كەى ئەو ھىچ گومانىكى تىكەل نابیت خوای گەر دەفەر مویت: (وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا) (۸۷) النساء) واتە: جاكى لە خوا قسە و گوفتارى راسترە؟!).

دەفەر مویت: (وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا) (۱۲۲) النساء) واتە: ھىچ كەس نىك لە خوا راستگوتر نىيە و ئەگەر خوای گەر بەئینىك بدات ئەو لى پەشیمان نابیتەو).

دەفەر مویت: (وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ) الروم / ۶) واتە: بەئینى خوایە ھەرگىزىش خوا پىچەوانەى بەئینى خۆى ناكا).

جا ئەگەر بەئینى دا ئەو لە بەئینە كەى پەشیمان نابیتەو ئەگەر ھەر پەشەى دا ئەو پەنگە لى خۆش نەبى جا جىاوازی ھەيە لە نىوان بەئین و ھەر پەشە دا، بەئین: ھەرگىز لى پەشیمان نابیتەو. بەلام ھەر پەشە: ئەو خوای گەر ھەر پەنگە بىورى و بىە خشى و پەنگە ھەر پەشەى جى بەجى نەكات ئەویش لە پەحمەت و بەزەبى و فەزلى خۆیەتى.

﴿۸۸﴾ نوسهر ده‌لیت: (والإيمان بالشرائع كلها) واته: باوهر بوون به‌هه‌موو شهر یعه‌ته‌کان.

رافه:

پیویسته باوهر به‌هه‌موو شهر یعه‌ته‌کان بکریت که خوی گوره دایبه‌زاندووه‌ته سهر هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی، به شیوه‌یه‌کی کورتی له کورته و خولاسه‌دا، به دریزی له کاتی دریزی باسه‌که‌دا.

خوی گوره ده‌فه‌رمویت: (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (البقرة) ۱۳۶) واته: ئه‌ی بپواداران بلین: ئیمه باوهر پمان به‌خواو به‌و (قورئانه‌ی بۆمان دابه‌زیوه هه‌یه و به‌و به‌رنامه‌یه که بۆ (ئیه‌براهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانیان) نئیردراوه و به‌و کتیبه‌ش که به‌ موساو عیسا دراوه و به‌و په‌یامه‌ش به‌هه‌موو په‌یامبه‌رانی تر دراوه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه هیچ‌فرق و جیاوازییه‌کیش ناخه‌ینه نئوان هیچ کامیکیانه‌وه، به‌ته‌نیایش ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی ئه‌وین).

هه‌روه‌ها خوی گوره ده‌فه‌رمویت: (قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (آل عمران) ۸۴) واته: بلئ: خووم و گه‌له‌که‌م باوهر پمان هئناوه به‌و قورئانه به‌و په‌رانه‌ش که بۆ ئیه‌براهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی ئه‌و هاتبوو باوهر پشمان به‌و ته‌ورات و ئینجیله که بۆ موساو عیسا هاتووه و به‌گشت په‌یامبه‌رانی تر هه‌یه له به‌ارمبه‌ر هیچ که‌سی‌کی‌شیاندا جیاوازییمان نییه‌و

بېرومان بە ھەمويان ھەيە تەنھاو تەنھا ملکەچ و گوڤرايەلى ئەوین و سەرپىچى لەھىچ
بېرارىكى ناکەين).

جا ئىمە باوہر بە ھەموو شەرىعە تەکانى خواى گەورە دەکەين، باوہر دەکەين
بەوہى خواى گەورە بۆ ھەموو کاتىك شەرىعەك دادەنا ئەمجار بە شەرىعە تىكى تر
نەسخى دەکاتەوہ بگونجى لەگەل ئەوانەى پاش ئەوان دىن، کاتى (محمد) (ﷺ)
پەوانە کرا شەرىعە تىكى چەسپىو و دامەزراوى ھىنا تاكو پۆزى قىامەت و نەسخ
نابىتەوہ و ھەرگىز ناگورپىت و دەگونجى بۆ ھەموو کات و شوئىنىك.

﴿۸۹﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أن الشراء والبيع حلال إذا بيع في أسواق المسلمين على حكم الكتاب والسنة من غير أن يدخله تغرير أو ظلم أو غدر أو خلاف للقرآن أو خلاف للعلم).

واته: بزانه کپین و فروشتن حه‌لاله نه‌گه‌ر له‌بازاری موسلماناندا فروشرا له‌سه‌ر حوکمی قورئان و سوننه‌ت، به‌بیّ خه‌له‌تاندن و سته‌م و غه‌دری تیکه‌لّ بیّت یان جیاواز بیّت له‌گه‌لّ قورئاندا یان جیاواز بیّت له‌گه‌لّ عیلمدا.

رافه /

باوه‌پمان وایه کپین و فروشتن حه‌لاله، (وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا) البقرة / (۲۷۵) واته: خوی گه‌وره کپین و فروشتنی ری‌داوه و سوود خوریشی حه‌رام و یاساگر دووه).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) (۲۹) النساء) واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هی‌ناوه! مال و سامانی به‌کتری له‌خوت و خویابی مه‌خون مه‌گه‌ر له‌ریگه‌ی سه‌داو بازرگانی و په‌زامه‌ندی نیو خوتانه‌وه بیّت و خوتان مه‌کوئن چونکه به‌پاستی خوا ده‌رباره‌ی هه‌مووتان دلوفان و میهره‌بانه).

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (۹) فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) (۱۰) الجمعة) واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پتان هی‌ناوه! کاتی روژی هه‌ینی بانگدرا بو نویدی جا ئیوه به‌په‌له‌ بچن به‌ده‌م زیگری خواوه‌و واز له‌هه‌موو کپین و فروشتنیک بینن نه‌و خو ناماده کردنه بوی چاکتره بوتان واته: نه‌بیته هوی ره‌زامه‌ندی خوا له‌دونیواو قیامه‌ت

نه‌گه‌ر بزائن و ده‌رکی راستی بکه‌ن (۹) جا که نویژه‌که ته‌واو بوو، بلاو بینه‌وه به‌پوی زه‌ویدا و داوای پزق و پۆزی و به‌هره‌ی خوا بکه‌ن و هه‌ولی پۆزی بده‌ن و یادی خوا زۆر بکه‌ن به‌و نومیده به‌ختیارو سه‌رفراز بن (۱۰).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (۳۶) رِجَالٌ لَا تُلْهِيمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ (النور/۳۷) واته: نویژو ستایش و ته‌سبیحاتی پاکی نه‌و ده‌که‌ن (۳۶) پیاوانیک بازرگانی و کرپین و فرۆش له‌یادی خواو له‌به‌ریاکردنی نویژو به‌خشینی زه‌کات غافلپان ناکا (۳۷).

(لا تلهيهم):

نه‌یفه‌رموو نافرۆشن و بازرگانی ناکه‌ن به‌لکو فه‌رموی: بازرگانیه‌کانیان له‌زیکری خوای گه‌وره غافلپان ناکات، به‌لکو ناماده‌ی مزگه‌وته‌کان ده‌بن و نویژ له‌گه‌ل چه‌ماعه‌تدا ده‌که‌ن و نه‌مجار ده‌پۆن بۆلای کرپین و فرۆشته‌که‌یان، کرپین و فرۆشتن یه‌کیکه له‌پاکترین که‌سابه‌ته‌کان نه‌گه‌ر دوور بوو له‌ساخته‌و خه‌له‌تاندن و فرۆشتنی شتی حه‌رام و مامه‌له‌کردن به‌حهرام و پرییا، جا نه‌گه‌ر کرپین و فرۆشتن دوور بوو له‌خرابه‌کان نه‌وا له‌پاکترین که‌سابه‌ته‌.

مه‌به‌ست له: (إذا بيع في أسواق المسلمين).

نه‌وه‌ی ده‌هینریتته بازاری موسلمانان نه‌وا پرسیار له‌باره‌یه‌وه مه‌که، چونکه نه‌صل نه‌وه‌یه حه‌لاله ئیلا مه‌گه‌ر به‌دنیاییه‌وه بزانی حه‌رامه.

مه‌به‌ست له: (على حكم الكتاب والسنة).

به‌وه‌ی مه‌رجه ناشکرکانی فرۆشتنی تیدا بیت، جا نه‌گه‌ر حه‌وت مه‌رجه زانراوه‌که‌ی تیدا بوو نه‌وا فرۆشتنیکێ دروسته، نه‌وه‌ی نه‌فرۆشری حه‌لاله، نه‌صلی بازاری موسلمانان له‌سه‌ر نه‌وه به‌نده.

مه‌به‌ست له: (من غیر آن یدخله تغیر او ظلم او غدر).

به‌لام ئه‌گه‌ر فرۆشتنه‌که‌ که‌ خه‌له‌ تاندن و نه‌ زانین و نادیارو سه‌ ره‌ رو‌یی تیکه‌ له‌ بوو ئه‌وا
ئه‌و کاته‌ ده‌بیته‌ حه‌رام چونکه‌ ئه‌و کاته‌ ده‌بیته‌ قوما‌ر، یان ده‌بیته‌ خه‌له‌ تاندن، به‌وه‌ی
شتیک ئاشکرا بکات وه‌کو حه‌قیقه‌ ته‌که‌ی نه‌بی، وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ره‌سته‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌که‌
ده‌ریخات له‌ سه‌ر حه‌قیقه‌ ته‌که‌ی خۆی نه‌بی ئه‌مه‌ش پێی ده‌لێن (تدلیس) ئه‌ویش
بریتیه‌ له‌: ده‌رخستنی کالایه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌که‌ ئه‌و که‌ سه‌ی ده‌بینی سه‌رسام ده‌بی و
له‌ ناخیشدا جیاوازی ئه‌وه‌یه‌.

مه‌به‌ست له: (أو ظلم).

به‌وه‌ی به‌ زۆر له‌ خاوه‌نه‌که‌ی بیکری، به‌ لکو فرۆشتن ده‌بی به‌ په‌زامه‌ندی بیته‌،
په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (إنما البيع عن تراض)^{۲۱۶} خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:
(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ (۲۹)
النساء) واته‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌تاوه‌! مال و سامانی یه‌کتري له‌ خوت و خۆپایی
مه‌خۆن مه‌گه‌ر له‌ پێگه‌ی سه‌داو بازرگانی و په‌زامه‌ندی نیو خۆتانه‌وه‌ بیته‌).

جا یه‌کی له‌ مه‌رجه‌کانی فرۆشتن بریتیه‌ له‌ پازی بوونی فرۆشیار، ده‌بی له‌ پاش
ویست و هه‌لبژاردنی خۆی بیته‌ و به‌ زۆر نه‌بی، چونکه‌ ناچار کردنی سته‌مه‌، ئیلا مه‌گه‌ر
ناچار کردنه‌که‌ی له‌ سه‌ر حه‌ق بیته‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی قه‌رزنی له‌ سه‌ر بیته‌ و پازی نییه‌
به‌ دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ له‌م کاته‌دا دادوهر به‌ شداری ده‌کات و مال‌ه‌که‌ی ده‌فرۆشیت و
قه‌رزه‌کانی پێی ده‌داته‌وه‌ هه‌رچه‌نده‌ پازیش نه‌بی به‌وه‌، چونکه‌ ئه‌م زۆر لی کردنه
حه‌قه‌، بۆیه‌ ده‌لێن: (لا یصح بیع المکره إلا بالحق) واته‌: فرۆشتنی زۆر لیکراو دروست نییه‌
ئیلا مه‌گه‌ر به‌ حه‌ق نه‌بیته‌.

۲۱۶ / صحیح: أخرجه ابن ماجه (۲۱۸۵) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۲۲۲۳).

﴿٩٠﴾ نوسەر دەئىت: (واعلم - رحمك الله - أنه ينبغي للعبد أن تصحبه الشفقة أبدا ما صحب الدنيا لأنه لا يدري على ما يموت وبما يختم له وعلام يلقى الله عز و جل وإن عمل كل عمل من الخير).

واتە: بزانه_رەحمەتى خوات لى بى_كەوا پىويستە ھەردەم بەزەبى و دلنەرمى ھاورپى بەندە بىت تاكو لەدونيادايە، چونكە نازانئىت لەسەر چى دەمرئىت، بەچى كۆتايى بەژيانى دئىت، لەسەر چى شتئىك دەگاتە خواكەى خۆى، ھەرچەندە ھەموو كارئىكى باش ئەنجام بدات.

﴿۹۱﴾ نوسەر دەئیت: (وينبغي للرجل السرف على نفسه ألا يقطع رجاءه من الله تعالى عند الموت ويحسن ظنه بالله ويخاف ذنوبه فإن رحمه الله فبفضل وإن عذبه فبذنب).

واتە: پېويستە لەسەر كەسى زىادە پەو رجاو تكا لە خواكەى خۆى نە بریت لەكاتى مردندا، گومانى باش بە خواكەى ببات، ترسى ئاكامى تاوانەكەى هەبى، جا ئەگەر خواى گەورە پەحمى پى كۆرد ئەو بە فەزلى خواپەو ئەگەر سزای بدات ئەوا لەسەر تاوانەكانى خۆپەتى.

پاڤە /

ئەم مەسەلە پە مەسەلە پەكى مەزنى ئەویش: ئيماندار دەبى لە نىوان ترس و تكادا كۆ بكاتەو لە كارەكانيدا لە نىوان ترسو پچادا پى دەكات، نابیت تەنھا بترسیت و بى ئومید بیت لە پەحمەتى خوا، خواى گەورە دەفەرمویت: (إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ (۸۷) يوسف) واتە: چونكە مەگەر هەر خوانەناس و بى باوەپان لە پەحم و مپهه بانی خوا بى هیواو نا ئومید بن).

خواى گەورە دەفەرمویت: (قَالَ وَمَنْ يَفْطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ (۵۶) الحجر) واتە: ئیبراهیم وتى: دەبى كى لە مپهه بانی پەروەردگارى خۆى نا ئومید بى، بە دەر لەرى لادەرەكان؟.

خواى گەورە دەفەرمویت: (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ (۵۳) الزمر) واتە: ئەى موحه مەد (ﷺ) لە منەو بلى: ئەى بەندەكانى من! ئەى ئەوانەى ستم و زىادە رۆيبتان لە خۆتان كۆدووه! ئیوه لە رەحمەت و مپهه بانی خوا بى ئومید مەبن).

نابیت ترسیکی زیاد له‌حد له‌دلیدا بییت، بییته هوی ئه‌وه‌ی بی ئومیدی بکات له‌په‌حمه‌تی خوا، ئه‌و ترسه ترسیکی خراپه‌و نه‌ویستراوه، هه‌روه‌ها ده‌بی پجای خوای هه‌بی، به‌لام په‌جاگه‌ی وای لی نه‌کات ته‌ئیمینی بکات له‌مه‌کری خوا، به‌لکو ده‌بی بترسی له‌مه‌کری خوا، مه‌کری خوا مه‌کریکه لایه‌قی که‌مالی خۆیه‌تی، وه‌کو مه‌کری دروستکراوه‌کانی نییه، چونکه مه‌کر له‌زماندا بریتییه له‌گه‌یاندنی ئازار بۆ که‌سیکی تر به‌نه‌ینی، به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ستی پی ناکات جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه به‌حَق بییت ئه‌وا دادپه‌روه‌رییه ئه‌مه‌ش مه‌کری خودایه، چونکه مه‌کر به‌سته‌مکاران و فاسقه‌کان ده‌کات، جا سزاکه‌یانی پی ده‌گه‌یه‌نی به‌شیوه‌یه‌ک هه‌ستی پی نه‌کن، ئه‌مه‌ش دادپه‌روه‌ری خودایه ده‌بی سوپاس و ستایشی بکه‌ین له‌سه‌ری.

به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو گه‌یاندنی ئازاره‌که بۆ که‌سانی تر به‌ناحَق بوو ئه‌وه سته‌مه‌و دروست نییه ئه‌مه‌ش مه‌کری خه‌لکی یه (دروستکراوه‌کانه) به‌لام مه‌کری دروستکار چاکه‌و ویستراوه، چونکه دادپه‌روه‌رییه له‌ئه‌وه‌وه، ئه‌مه جیاوازییه له‌نیوان هه‌ردوو لادا، له‌نیوان مه‌کری خوداو مه‌کری دروستکراوه‌کاندا، (وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۵۴) آل عمران) واته: دوزمنانی خوا فیلان کرد به‌لام خوا فیره‌فیله‌که‌یانی پووچه‌ل کرده‌وه بی گومان بن خوا باشتر چاره‌که‌ره بۆ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی فیل و پیلانه‌کانیان.

ئه‌مه له‌باسی سزای ئه‌واندا، جا ئه‌وه سته‌م نییه له‌خوداوه، به‌لکو ئه‌وه ئه‌نجامی مه‌که‌ره‌که‌ی ئه‌وانه، ئه‌وان مه‌کریان کردو خوای گه‌وره‌یش مه‌کری کرد به‌سه‌ریاندا وه‌کو سزایه‌ک بۆیان، ئه‌مه‌ش دادپه‌روه‌رییه له‌خوداوه، له‌فه‌رمووده‌دا هاتوو: (إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابَ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا)^{۲۱۷} واته: (که‌سی وا هه‌یه کرده‌وه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شت ئه‌نجام ده‌دات تا‌کو

نیوان ئه‌وو به‌هه‌شت ته‌نها یه‌ك بالّ ده‌می‌نی كه‌چی كیتابه‌كه‌ی پیشی ده‌كه‌وئیت و به‌ کرداری ئه‌هلی ئاگر کرده‌وه ده‌کات و ده‌چیته‌ ئاگره‌وه).

ده‌چیته‌ ناو ئاگره‌وه به‌هۆی ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ی ئه‌هلی ئاگری ئه‌نجام داوه، سزاکه‌ی به‌ پئی کرده‌وه‌كه‌ی خۆیه‌تی، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆتاییه‌كه‌ی به‌ کرده‌وه‌ی ئه‌هلی ئاگر کرداری کرد بۆیه‌ ده‌چیته‌ ئاگره‌وه، به‌پێچه‌وانه‌وه، (إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّىٰ مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا) ^{۲۱۸} واته‌: كه‌سی وا هه‌یه‌ کرده‌وه‌ی ئه‌هلی ئاگر ئه‌نجام ده‌دات تاكو نیوان ئه‌وو ئاگر ته‌نها یه‌ك بالّ ده‌می‌نی كه‌چی كیتابه‌كه‌ی پیشی ده‌كه‌وئیت و به‌ کرداری ئه‌هلی به‌هه‌شت کرده‌وه‌ ده‌کات و ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه).

ده‌چیته‌ ناو به‌هه‌شته‌وه چونکه‌ به‌ کرده‌وه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شت کاری کرد، له‌سه‌ری مردوه، جا كه‌س ناچیته‌ ئاگره‌وه به‌بێ کرده‌وه‌و كه‌س ناچیته‌ به‌هه‌شته‌وه به‌بێ کرده‌وه، کرده‌وه‌کانیش به‌پئی کۆتاییه‌كه‌یه‌تی، بۆیه‌ نابیت مرۆڤ له‌ خۆبایی ببیت به‌ کرده‌وه‌ چاکه‌کانی و به‌رده‌وامبوونی و له‌لادان ته‌ئمین بیت، چه‌ند كه‌س له‌ئیمانداران و موسلمانان و زانایان له‌راسته‌رئ لایاندا؟ خوای گه‌وره‌ له‌رێگه‌ی راست لایانی دا به‌هۆی سه‌رپێچی کردنی خۆیانه‌وه، نابیت مرۆڤ ته‌ئمین بیت له‌خۆی و ته‌زکییه‌ی خۆی بکات، نابیت ته‌ئمین بیت له‌لادان و تیکه‌ل به‌خرابه‌کاران ببیت و گوئیان لێ نه‌گری و ته‌ماشای فیتنه‌ نه‌کات، ته‌ئمین نه‌بیت له‌خۆی.

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (قلوب العباد بين إصبعين من أصابع الرحمن) ^{۲۱۹} واته‌: دلێ به‌نده‌کان له‌ نیوان دوو په‌نجه‌یه‌ له‌ په‌نجه‌کانی خوای میهره‌باندایه‌ ته‌ئمین

۲۱۸ / صحیح : سبق تخريجہ .

۲۱۹ / صحیح : سبق تخريجہ .

نه‌بیّ له‌خۆی له‌کاتی‌کدا (ابراهیم الخلیل) ده‌فه‌رمویت: (وَاجْتَنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵)
 رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّوا كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ (۳۶) ابراهیم) واته: خوايه! خۆم و کورپه‌کانم له
 بته‌رستی وه‌دوو‌رخه (۳۵) ئه‌ی په‌روه‌ردگارم! به‌راستی ئه‌و بتانه‌خه‌لکێکی زۆریان
 سه‌رلێشێواو و گومرا کردووه (۳۶).

جا م‌رو‌ف ته‌ئ‌م‌ین نه‌بیّ له‌خۆی له‌فیتنه‌و له‌ئاخر شه‌ری هه‌رچه‌نده‌باشترین که‌س
 بیّت، هه‌رگیز له‌په‌حمه‌تی خوا بیّ ئومید نه‌بیّ هه‌رچه‌ند بیّ باوه‌رتین که‌س بیّت،
 په‌نگه‌خوای گه‌وره‌ته‌وبه‌ی به‌قسمه‌ت بکات و له‌سه‌ر ئیسلام به‌م‌ریّت و به‌چیته
 به‌هه‌شته‌وه‌چونکه‌له‌ژياندايه‌ئه‌وا ئه‌وه‌رێی تی ده‌چیت تووشی ئه‌م بیّت یان تووشی
 ئه‌و بیّت، جا کرده‌وه‌کان به‌پیتی کۆتاییه‌کانه‌.

مه‌به‌ست له: (وَيَحْسَنُ ظَنَّهُ بِاللَّهِ، وَيَخَافُ ذُنُوبَهُ).

گومانی باش به‌خواکه‌ی بیات و له‌په‌حمه‌تی خوا بیّ ئومید نه‌بیّ.

مه‌به‌ست له: (وَيَخَافُ ذُنُوبَهُ).

واته‌هیچ په‌جایه‌ک ناکات به‌بیّ ئه‌وه‌ی ترسی له‌گه‌لدا نه‌بیّ، به‌لکو له‌نیوان ترس و
 په‌جادا کۆبکاته‌وه (إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا (۹۰) الانبیاء)
 واته: چونکه‌ئه‌وان هه‌موویان له‌کاری خێرو چاکه‌دا به‌رده‌وام په‌له‌و تالوکه‌یان ده‌کرد
 هه‌میشه‌له‌به‌ر هیوای میه‌ره‌بانی و په‌حمه‌تی ئیمه‌دا نزیان ده‌کرد و له‌ترسی دۆزه‌خ
 هاواریان ده‌کرد.

ئه‌وانه‌په‌غه‌مبه‌رانن و خێرا ده‌که‌ن و په‌له‌ده‌که‌ن له‌ئه‌نجامدانی چاکه‌کاریدا و داوا
 له‌خواده‌که‌ن و (رغباً) واته‌به‌ته‌ماحی پادا‌شتی و (ره‌باً) واته: له‌ترسی سزاکه‌یدا، جا
 په‌غه‌مبه‌ران له‌نیوان ترس و په‌جادا کۆده‌که‌نه‌وه، ته‌نها لایه‌ک وه‌رناگرن و واز له‌و

لايه كهى تر بهيئن، تەنھا لايەنى ترس وەرناگرن و واز لە لايەنى ڤەجا بهيئن، يان لايەنى ڤەجا وەرناگرن و واز لە ترس بهيئن.

دەبى بەندە گومانى باش بە خواكەى بيات بە تايبەتى لەكاتى مردندا، زانايان دەلین: لەكاتى تەندروستدا لايەنى ترس زالّ بيبت بەسەريدا باشتەرە و لەكاتى مردندا لايەنى رجا زالّ بيبت بەسەريدا باشتەرە، چونكە لەكاتى ژياندا دەتوانى كار بكات و تەوبە بكات و داواى لى خوڤببون بكات، بەلام لەكاتى مردندا ناتوانى هيچ شتەك بكات بۆيە لايەنى ڤەجا زالّ بيبت بەسەريدا باشتەرە، بۆيە لەفەرموودەيەكدا هاتو، (لا يموت أحدكم إلا وهو يحسن الظن بالله)^{۲۲۰}.

مەبەست لە: (فإن رحمة الله ففضل، وإن عذبه فبذنب).

ئەمەش هەر وەكو ئەوەى لەپيشدا باسكرا كەوا خواى گەورە سزاو خوڤشى ناداتە بەندەكانى ئيلا بەكرده وەى خوڤيان نەبى (وَلَا يَظْلِمُ رُبُّكَ أَحَدًا (٤٩) الكهف) واتە: پەروەردگار پشت ناھەقى و ستەم لەھيچ كەسەك ناكات).

﴿۹۲﴾ نوسه‌ر ده‌لیت: (والإيمان بأن الله تعالى اطلع نبيه (ﷺ) على ما يكون في أمته إلى يوم القيامة).

واته: باوه‌پوون به‌وه‌ی خوی گوره همو وئوه‌ی دیت به‌سه‌ر ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا تاکو پوژی قیامت پیشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) داوه.

پاقه /

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) غه‌یب نازانی، هیچ یه‌کیک له‌دروس‌تکراوه‌کانی خوا غه‌یب نازانن، (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ (۶۵) النمل) واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) پییان بلی: هیچ که‌سیک له‌وانه‌ی که له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدان بیجگه له‌خوا ناگایان له‌غه‌یب نییه).

غه‌یب: ئه‌و شته‌یه له‌ئیمه‌ بزوه و ئاماده نییه، له‌ئاینده‌و له‌پاوردودا، ئیمه ئه‌و شتانه نازانین، به‌لام پیغه‌مبه‌ران ئه‌و خوی گوره شتیان پیشان ده‌دا له‌غه‌ییدا له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندی بانگه‌واز بو لای خوا، له‌وانه: پیغه‌مبه‌رمان (محمد) (ﷺ) خوی گوره چه‌ندین شتی پشاندا له‌غه‌یبه‌کان و به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والی داوه له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندی ئه‌م ئوممه‌ته، خوی گوره ده‌فه‌رمویت: (عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (۲۶) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ) الجن واته: ئه‌و زاته زانای نادیار و غه‌یبه، غه‌یبی خوی بو هیچ که‌سیک ده‌رناخا و ئاشکرا ناکا (۲۶) مه‌گه‌ر بو په‌یامبه‌ریک که خوی لیی رازی بییت).

(الا من ارتضى من رسول):

واته: خوی گوره ئه‌وه‌ی ویستی له‌سه‌ر بییت ناگاداری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کردوه‌ته‌وه.

بۆ نمونە: پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لە گەل ھاوہ لە كانیدا پى دە کرد، بە تە نىشت دوو گۆردا تىپە پىن، فەرمووى: (إِنَّمَا لِعِذْبَانِ)^{۲۲۱} ھاوہ لان ھەستىان بە وە نە کرد خاوەنى ئەو دوو گۆرە سزا دە دەرىن بە لام خاوى گەورە پېغەمبەرە كەى (ﷺ) ئاگادار كۆردە وە بە سزادانى ئەو دوو مردووە و فەرمووى: (إِنَّمَا لِعِذْبَانِ) ئەمە لە و شتانە يە خاوى گەورە پېغەمبەرە كەى (ﷺ) ئاگادار كۆردە وە، ئەمەش لە تايبە تە ندیبە كانى پېغەمبەرانە.

ئاگادارى كۆردە وە لە وەى لە ئايندە دا پوودە دات، مەرجە كانى قىامە تى پى راکە ياندووین، دە ريارەى فیتنە كان ھە والى پى داوین، بۆ ئە وەى ئاگادارى بىن و لە وە بترسىن تووشى ئە و كىشانە بىن و بە ران بە ريان چاوپوون بىن، ھە والى پى داین لە بەر بە رزە وە ندی خۆمان لە روى ئاگادار كۆردە وە مان و لە پىناوى ئە وەى ئاگادارى خۆمان بىن، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى تى: (وستفتق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة، كلها في النار إلا واحدة)^{۲۲۲} واتە: ئوممە تە كە م دە بىتە حە فتا و سى تاقم و فیرقە وە، ھە مووى لە ئاگردايە تە نها يە كىكىان نە بىت).

ئە مە ھە والى كە لە ئە وە وە كە و ا جيا وازى و پارچە پارچە بوون لە ئوممە تە كە يدا پوودە دات و ھە رە وە كۆ ئە وەى ئە و ھە والى پى داوین پووى دا، بۆ ئە وەى دامە زرا و بىن لە سەر حە ق و لە گەل ياخى بووە كاندا نە پۆین.

۲۲۱ / متفق عليه : أخرجه البخاري (۲۱۳) ومسلم (۲۹۲) .

۲۲۲ / حسن : سبق تخريجه .

﴿۹۳﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة وهي الجماعة) قيل: من هم يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

واته: بزانه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (ثوممه‌ته‌که‌م ده‌بیته‌ه‌فتا و سئ تا‌قم و فیرقه‌وه، هه‌مووی له‌ نا‌گردایه‌ ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بیته‌ه‌ویش جه‌ماعه‌ته‌، فه‌رموویان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کین ئه‌و کۆمه‌له‌ رزگار بووه؟ فه‌رمووی: ئه‌و ریگایه‌ی ئه‌م‌رۆ من و هاوه‌لانی له‌ سه‌رین).

مه‌به‌ست له‌: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة وهي الجماعة).

خوای گه‌وره فه‌رمانی پی‌ کردووین له‌سه‌ر هه‌ق کۆببینه‌وه (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا اَلْ عَمْرَانِ / ۱۰۳) واته: به‌تیکرا گشتتان ده‌ست به‌پشته‌ی ئایینی خواو قورنانه‌که‌یه‌وه بگرن و هه‌ت لئی نه‌ترازین).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أُمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۱۰۹) الانعام) واته: بیگومان ئه‌و که‌سانه‌ی دینی خوایانیان په‌رت و بلا‌کردو بوونه چه‌ند ده‌سته‌و به‌سته‌یه‌کی جیا‌وازو لی‌کتر‌ازاو تو کاریکت به‌وان نبیه‌، به‌پاستی برپاری چاره‌نوسیان هه‌ر لای خوایه‌ پاشانیش به‌هه‌ر کاری کردوویانه‌ نا‌گاداریان ده‌کات).

هه‌وره‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (۱۰۵) آل عمران) واته: ئیوه وه‌کو ئه‌و جووله‌که‌و گا‌ورانه‌ مه‌بن، که‌دوای چه‌ندین به‌لگه‌و نیشانه‌ی پوون بۆیان هات، په‌رت

بوون و دوو به‌ره‌کییان تی کهوت دژی به‌کدی وه‌ستان نه‌وانه سزایه‌کی گه‌وره و گرانیان بۆ هه‌یه).

جا نه‌هی لی‌کردووین له‌دوو به‌ره‌کی و فه‌رمانی پی‌کردووین به‌کۆبوونه‌وه و ده‌ستگرتن به‌کیتابه‌که‌ی خوداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، فه‌رموو یه‌تی: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واته‌: نه‌م هیله‌ شاسته‌یه به‌رنامه‌ و پریازه‌که‌ی منه، ده‌سا ئیوه‌یش نه‌ی ئیمانداران! هه‌میشه شوینی بکه‌ون و هه‌ر به‌ودا بچن مه‌که‌ونه شوینی پچکه‌کانی تر، نه‌وسا له‌شارپه‌که‌ی خوا بترازین و په‌راگه‌نده‌ بین).

بۆیه دروست نییه دوو به‌ره‌کی و جیاوازی بکه‌ین له‌به‌ر شوینکه‌وتنی ئاره‌زووه‌کان، یان له‌به‌ر چاولیکردنی باوو باپیران یان چاولیکردنی جووله‌که‌ و گاره‌کان، چونکه جیاوازی دوو به‌ره‌کی له‌کاروباری عه‌قیده‌ و بنه‌ماکانی دیندا دروست نییه، به‌لکو ده‌بی‌یه‌که‌نگ بین و له‌سه‌ری کۆ بیینه‌وه.

جیاوازی له‌مه‌سه‌له‌ فیه‌یه‌کاندا پوو ده‌ده‌ن به‌لام ده‌بی‌ بگه‌رینه‌وه بۆ نه‌ و پرایه‌ی له‌سه‌ر به‌لگه‌ پاره‌ستاوه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۵۹) النساء) واته‌: نه‌گه‌ر له‌ شتی‌کدا کیشه‌ و نا‌کۆکی‌تان بوو جا بی‌گه‌رینه‌وه بۆ لای خوا و په‌یامبه‌ر واته‌: با ته‌نها قورئان و سوننه‌ت داوه‌ر و حه‌که‌متان بن، نه‌گه‌ر باوه‌رتان به‌ خواو به‌ رۆژی دوایی هه‌یه ده‌بی‌ ئاوابیت، نه‌ و گه‌رانه‌وه‌ی کیشه‌ و هه‌رایه‌ بۆ لای قورئان و سوننه‌ت جوانتر و چاکتره‌ بۆتان چاکترین ره‌فتاریشه‌ بۆ داها‌توتان).

که‌واته‌ جیاوازی له‌عه‌قیده‌دا دروست نییه، چونکه عه‌قیده‌ شتیکی (ته‌وقیفی) یه‌و جیگه‌ی ئیجتیهاد نییه.

بەلام لە مەسەلە فېقھىيەکان ئەوا: ھەمووان لە ئەھلى عېلم - ئەوانەى گەيشتوونەتە پەلەى ئىجتىھاد - ئىجتىھاد دەکن، رەنگە لە بۆچوونياندا جياوازين بەلام لە سەر ئەو جياوازيە نامىنن بەلکو دەگەرپنەو ە بۆ کىتابەکەى خوا و سوننەتى پىغەمبەرەکەى (ﷺ)، جا ھەرکەسى بەلگەى پى بوو ئەوا شوپى دەکەون و قسەکەى وەر دەگرن و واز لە بۆچوونى خویان دەھىنن، ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەى، ھەر ئەمەشە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىنمویى بۆ کردوون، بەلام بلىن: - واز لە خەلکى بەینن ھەریەکە و شوپى بۆچوونەکەى خۆى بکەوى و جياوازي ئەم ئوممەتە پەرحمەتە ھەر دەکو دەلین، ئەوا دەلین: ئەمە قسەىەکى پوچەلە (باطل)ە، خواى گەرە دەفەر مویت: (وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ (۱۱۸) إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ (۱۱۹) هود) جا ئایەتى (إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ) بەلگەىە لەسەر ئەوەى ئەوانەى خواى گەرە پەرحمى لى کردوون جياوازي و دووبەرەکیان نە کردو، بەلگەشە لەسەر ئەوەى جياوازي عەزابە و پەرحمەت نییە، پەرحمەت بۆ ئەو کەسانەى جياواز نەبوونە، ئەگەر جياوازي دووبەرەکى یان تووش بوو ئەوا دەگەرپنەو ە بۆ قورئان و سوننەت و ئەوەى پاستە وەرى دەگرن و ئەوەى ھەلە بوو وازى لى دەھىنن، ئەمە پىگای ئەھلى سوننە و جەماعەى، بەلام ھەرکەسە و لەسەر پراو بۆچوونى خۆى بمىنى و قسەى فلان و فلان وەرگى، ئەمە پىگای موسلمانان نییە، ئەمە پىگای ئەھلى ئارەزوو و شەھواتە بەدواى ئەو قسانەدا دەگەرپن لەگەل ئارەزوویاندا بگونجى و یان لەگەل حەزەکانیاندا بگونجى، ئەوەى لەگەل حەزەکانیاندا نەگونجى ئەوا وازى لى دەھىنن ھەرچەندە ئەو زانایەش بىلى کە قسەکانى وەر دەگرن، واتە ئەوان قسەى پىشە وایان و زانایان وەر ناگرن ئیلا ئەوە نەبى لەگەل حەزەکانیاندا دەگونجى بەلام ئەوەى لەگەل حەزەکانیاندا جياوازه ئەوا رەدى دەکەنەو، ئەمەش بەلگەىە کەوا ئەوان شوپى ئارەزوو کەوتوون، جا ئەوەى لەگەل ئارەزووەکانیاندا گونجا وەرى دەگرن و ئەوەى جياواز بوو لەگەل ئارەزووەکانیاندا وازى لى دەھىنن، ولا حول ولا قوة الا بالله.

ئەمەش ئەو يە ئىستا لەگۇقارو پۇژنامە و كۆپو كۆنگرە كاندا بانگە شەى بۆ دەكەن بە زۆرى، لە كە نالە ئاسمانىيە كاندا پەواج بە و جىاوازييانە دەدەن و دەلئىن: بۆ خەلكى فراوانى دەكە يەو! بە چى شتىك بۆ خەلكى فراوانى بكە يەو؟ بە وازھىنان لە قورئان و سوننەت و پۇيشتن بۆلاى ئەو قسانەى خاوەنە كانىان (معصوم) نىن، كە ھەلە دەكەن و دەپپىكەن؟؟ ھەر ئەوانن نەھى دەكەن لەوھى قسە كانىان وەرگىرەن ئىللا ئەو قسانە نەبى لەگەل بەلگە كاندا دەگونجى، ئەوان نەھىمان لى دەكەن قسە كانىان وەرگىرەن ئەگەر لەگەل بەلگە كاندا جىاواز بوو، ئەمە بابە تىكە و پىويستە بىزانىن چونكە ئەمپۆ خەلكى ئىبتلا بوونە بە و كەسانەى لە خەلكى تىك دەدەن و شتە كان دەشارنەو.

جا ئەو قسە يەى: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة) ئەمە فەرموودە يەكى (صحيح) ھ بەكۆى پىگا و پىوايە تە زۆرە كانى، پىشە و ايان تە خرىجىان كىردو ھ و ستايشىان كىردو ھ، ئەوھى لە بەر چاومانە پشت پراستى دەكاتەو ھە و پىغە مەبەرى خوا (ﷺ) ھە و اللى پىداوین كە و ئوممە تى (محمد) (ﷺ) دەبىتە ھە فتا و سى كۆمە لەو ھ، ئەمەش بىنە ماى (اصول) ى كۆمە لە كانن، چونكە لە و كۆمە لائە زۆرتر ھەن، بە لام ئەمە بىنە ماكانىان ھە موویان لە ئاگردان، واتە ھە فتا و دوو كۆمە ل دەچنە ئاگرەو ھ، تەنھا يە كىك نەبى، ئەویش ھە فتا و سىيە مین كۆمە لە، ئەوانىش ئەو كۆمە لەن لە سەر ئەو بەرنامە يەن پىغە مەبەرو (ﷺ) ھاو ھە لان لە سەرى بوون، ئەم كۆمە لە يە لە ئاگر پىزگارىان دەبى، بۆيە پىيان دەلئىن: (الفرقة الناجية) ھە رو ھا پىيان دەلئىن: ئەھلى سوننە و جەماعە، جگە لە وان ئەو بەر ھە لستكارن و ھە رە شەى ئاگرىان لى دراو ھ، ھە يانە دەچنە ئاگرەو ھ لە بەر كوفرە كەى و ھە يانە دەچنە ئاگرەو ھ لە بەر (فسق) ھە كەى و ھە يانە دەچنە ئاگرەو ھ لە بەر سە رپىچى يە كەى

ھەموويان ۋەك يەك نين لە چوونە ناو ئاگرەو، لەم ھەرموودەيە ئەو ھەرنەگىرى كەوا ئەم كۆمەلە ھەموو كافرەن.

مەبەست لە: (وهي الجماعة).

جەماعە: ئەو كەسانەن لە سەر ھەقن ھەرچەندە تەنھا يەك كەسىش بىت ئەمە جەماعەيە، بەلام زۆرى كۆمەلە كە بەلگەى ئەو نىيە لە سەر ھەقن، خۆى گەورە دەفەرمووت: (وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) الانعام/ ۱۱۶) واتە: ئەگەر لە زۆرى خەلكانى ئەم سەر زەوييە، كە بى باوەرەن پەپرەوى بکەيت لە رىگەى خوات ئەدەن و چەواشە و سەر لىشىئاوت ئەكەن).

خۆى گەورە دەفەرمووت: (وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ) (يوسف) واتە: زۆرى ئەو مەردەمە، ھەرچەندە تۆ زۆرىش سوورىي و تىكۆشى بۆ باوەر ھىنانيان، ئەوان باوەر ناھىنن).

خۆى گەورە دەفەرمووت: (وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ) (الاعراف) واتە: خۆ زۆرى ئەوانەشمان بەو ھەفادارو بەئەمەك نەدى بى گومان زۆرى شىانمان بەفاسق و سنور بەزىن دىت).

جا عىبەرت بە زۆرى نىيە، عىبەرت بەو يە كە لە سەر ھەقن ھەرچەندە كەمىش بن، ئەگەر تەنھا يەك كەسىش بىت ئەوا جەماعەيە.

مەبەست لە: (قيل: من هم يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

ئەمە رىگا راستەكەيە، ئەو كەسەى لە سەر ئەو رىگايە بىت پىغەمبەر ھاو ھەلانى لە سەر بوون، ھەر ئەو ھەش جەماعەيە.

﴿۹۴﴾ نوسەر دەئیت: (هكذا كان الدين إلى خلافة عمر بن الخطاب الجماعة كلها وهكذا في زمن عثمان فلما قتل عثمان رضي الله عنه جاء الاختلاف والبدع وصار الناس أحزابا وصاروا فرقا فمن الناس من ثبت على الحق عند أول التغيير وقال به وعمل به ودعا الناس إليه).

واته: ئا دینه که به م شیوهیه بوو، تاکو خیلافه تی عومەری کوری خه تتاب هه مووی جه ماعه یه هر به م شیوهیه بوو له سه رده می عوسماندا، کاتی عوسمان کوژرا چیتر جیاوازی و بیدعه هاته کایه وه و خه لکی بوونه چهنه حیذب و گروپییکه وه، جا له خه لکیدا هه بوون دامه زراو بوو له سه رده حه ق هه ر له یه که م گۆرپانکارییه وه، به و قسه وه قسه ی ده کردو کاری پی ده کرد و خه لکی بو بانگ ده کرد.

پافه /

مه به ست له: (هكذا كان الدين إلى خلافة عمر بن الخطاب الجماعة كلها وهكذا في زمن عثمان).

له سه رده می هاوه لآن و شویتکه وتواندا به ره له ستکاران خویان شار دبووه و تیکه لی خه لکی بوون وه کوقه ده ریکان و جگه له وان له به ره هیزو ده سه لاتی ئیسلام و موسلمانان، تاکو نه و کاته ی جوله که کابرایه کی جوله که یان له یه مه نه وه تیکه ل به موسلمانان کرد پییان ده گوت: (ابن السوداء عبدالله بن سبأ اليهودی) نه ویش هات بو مه دینه و ئیسلام بوونی خوی پراگه یاند له سه رده می خیلافه تی عوسماندا، ده ستی کرد به جویندان به عوسمان له مه جلیسه کاندا، چونکه نه و له به ره له خه له تاندنی خه لکی بانگه شه ی ئیسلامی ده کرد، نه مجار ژه هره که ی خوی پزانده نیو خه لکی له مه جلیسه کاندا و خه لکی نه فام ناماده ی ده بوون و خه لکی خراپ و نه فام ناماده ی ده بوون، هه ندی له خه لکی یان زۆریک له خه لکی حه ز له جویندان و وتی وتی ده که ن،

بۆيە لاي ئەو كۆبۈنە، كاتى لىي بەئاگا هاتن لەمەدینە دەرکرا ئەویش پۆيشت بۆ
میسر، لە میسر گوندىكى دۆزىيەو بە دووبەرەكى ناوبانگى دەرکردبو ئەویش لەوئ
نوقم بوو، لەوئ ژەرەكەى خۆى بلاو كردهو و جوینى بەعوسمان دەدا، ئەمجار
لەكۆتايیدا لەوان گروپىكى چەتەى لى دروست کردوون پەرچەك و هیژدار بوون، هاتن بۆ
لاى عوسمان و بەرەلستیان لى دەکردو هەلەیان لى دەگرت، جا عوسمان وەلامى
ئەوانى دەدايەو و گومانەکانیانى لەناو برد، ئەمجار گەرانهو، ئەمجار لەرېگا لۆمەى
یەكتریان دەکردو گوتیان: ئیمە هیچ شتىكمان نەکرد، ئەمجار گەرانهو بۆلای
عوسمان و مالەكەیان ئابلوقەدا، هاوہلان ویستیان بەرگرى لەخەلیفە بکەن بەلام
عوسمان نەهى لى کردن لەترسى فیتنەو لەترسى خوینپرشتن، نەهى لى کردن بەھیوای
ئەوہى مەسەلەكە هیشتا گفتوگوو گەرانهوہى تىدايە، ویستی قەناعەت بەوان بکات
بەلام ئەوان كاتى بینیان هیچ شتىكیان لەرېگەى بەلگەو دەست نەكەوت ئەوا بەشەو
هەلیان کوتایە سەر و کوشتیان لەکاتىکدا خەلکى خەوتو، كاتى بینیان بەلگەکانیان
پوچەو وەرەنەگیراوە، سوودیان لە ئەو هەلە وەرگرت، لەکاتىکدا زۆریەى خەلکى
لەحەج بوون و خەلکى لە مەدینەدا خەوتوون و ئارامن، چونکە باوہریان وابوو
مەسەلەكە هیشتا گفتوگوو گەرانهوہى تىدايە، بەشەو هەلیان کوتایە سەرى _خوای
گەرە روویان ناشرین کات _ لەمالەكەى خۆیدا و شەهیدیان کرد، لەکاتىکدا ئەو
قورئانى دەخویندو (مصحف)ى پى بوو تاكو خوینەكە پزایە سەر (مصحف)ەكە، چیتەر
ئەو کاتە فیتنە پرویدا، ئەو کابرا چەپەلەى دەیگوت خیلافەت هى (عەلى)یە و بۆ
ئەبوبىكرو عومەر و عوسمان نییە، بەلکو تەنھا هى (عەلى)یە، چونکە (عەلى) تەنھا وەصى
پىغەمبەرى خوایە و (ﷺ) ئەوانە ستەمیان لە خیلافەت کردووە و بەزۆر لە (عەلى)یان
زەوت کردو لەوہ سەر سۆرھینەرتەر ئەوہیە عەلى خۆى بانگەشەى ئەوہى نەکردو و
واى نەگوتو و داواى خیلافەتیشى نەکردو و نەیفەرموو من لەوان شایستە ترم، بەلکو
ئەو بەیعیەى بە هەرسى برا خەلیفەكەى داو گوێزایەل و گوئیستی ئەوان بوو، بەھوى

ئەو ھە فیتنە لە نىوان موسلماناندا پەيدا بوو، كوشتار لە نىوان موسلماناندا دەستى پىكرد بە ھۆى ئەم كابرە پىس و چە پەلەو ھە كە دزەى كرد بوە نىو ریزە كانی موسلمانانەو بە لام خوای گەورە ھەولە كانی شكاندو سەرشۆر بوو، راستە بە لایەك تووشى موسلمانان بوو چە ندین كەس كوژرا، بە لام نەیتوانى ھىچ بە ئىسلام بكات، ئىسلام - سوپاس بۆ خوا - بە سەر بەرزى مایەو ھەو ھىچى تووش نەبوو، نە ئەو و نە جوولە كە ھىچیان دەست نەكەوت لەم دینە سوپاس بۆ خوا، بە لای ھاو لەان تووشى ھەندى موصیبەت و فیتنە و كوشتن بوون بە لام ئەو ھە پىنارى خودایەو خوا لىیان رازی بىت، ئەو كابرە چە پەلە ھىچى دەست نەكەوت، سوپاس بۆ خوا.

ئەمە پوختەى كىشەى فیتنەى كوشتنى عوسمانە، ئەمەش بە لگە یە كەوا دروست نىبە دەرچىت لە دژى كار بە دەستان، دەرچوون لە دژى دەبىتە ھۆى خراپە لە ناو ئەم ئوممەتە داو دەبىتە ھۆى خوین پشتن، خەلكى لەو كاتەو بەردەوام لە فیتنە دان، ئىو ھىش باش ئەوانە دەناسن كەوا بانگە شەى فیتنە دەكەن، ئەوانەى بانگە واز بۆ فیتنەو دەرچوون لە سەر كار بە دەستان دەكەن بە بیانووى ئىنكار كردن لە (منكر)، بۆیە گروپى (المعتزلة) و (الخوارج) دەرچوون، ھەموویان لەو مەسەلە یە دا بەردەوامن تاكو ئىستا ھەن.

مە بەست لە: (فلما قتل عثمان جاء الاختلاف والبدع).

دەبى ئاگادارى ئەو كەسانە بىن بانگە واز بۆ گومرایی دەكەن و نەرم و نىان نە بىن لە گە لىاندا، دروست نىبە قسە بە كار بە دەستان بكرىت، بۆیە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نامۆزگارى كردىن بە گوئىبىستى و گوئراپە لى و دەرنە چوون لە سەر كار بە دەستان ھەرچە نەدە سەمىش بكەن و (فسق) بكەن بە مەرجى نە گاتە ئەو ھى كوفرى ئاشكرا بكەن، ئا بەم شىو ھە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نامۆزگارى كردوون.

مەبەست لہ: (وصار الناس فرقاً فمن الناس من ثبت على الحق عند أول التغيير وقال به وعمل به ودعا الناس إليه).

كاتى كۆمەلەكان و دووبەرەكى پەيدا بوون خواى گەرە ئەھلى حەق و سوننەى دامەزراو كرد، لہ سەر بەرنامەكەى پىغەمبەر (ﷺ) ھاوہ لان پۆيشتن، بەلام گروپەكانى تر جياوازيوون و لەسەر ئەو بەرنامەىە لاياندا پىغەمبەر ھاوہ لان لەسەرى بوون، بۆيە شاينى ھەرەشەكردن بوون بە ئاگر، بە ھۆى ئەو كارانەى لەوانەوہ ئەنجام درا.

نوسەر دەلالت: (فكان الأمر مستقيماً حتى كانت الطبقة الرابعة في خلافة بني فلان انقلب الزمان وتغير الناس جدا وفشت البدع وكثر الدعاة إلى غير سبيل الحق والجماعة ووقعت المحنة في كل شيء لم يتكلم به رسول الله (ﷺ) ولا أحد من الصحابة).

واتە: كارەكە بە پاستى و پىك و پىكى دەپۆيشت تاكو چىنى چوارەم پەيدا بوو لەخىلافەتى بەنى فلان و زەمانە ھەلگەرايەوہ و خەلكى زۆر گۆران، بىدعە بلاويەوہ، بانگەوازكاران بو پىگەى جگە لەحەق و جەماعە زۆر بوون، لەھەموو شتىكدا تاقىكردنەوہ پوویدا كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) قسەى تىدا نەكردبوو ھەرەوہا يەكى لەھاوہ لان قسەيان تىدا نەكردبوو.

پاڤە:

مەبەست لہ: (فكان الأمر مستقيماً حتى كانت الطبقة الرابعة في خلافة بني فلان انقلب الزمان وتغير الناس جدا وفشت البدع).

دووبەرەكى و جياوازى زۆرتىبوو لەگەلىيدا فیتنە زۆرتىبوو لەپاش تىپەپىوونى سى سەدە چاكةكە تاكو سەردەمى عەبباسىيەكان ھات و مەئمونى عەبباسى تىدا ھەلگەوتوو لەپاش ئەو (معتصم) و (واثق) ھات و شوينى قسەى (الجهيمية) كەوتن،

ويستيان ئەھلى سوننە ناچار بىكەن لەسەرى ئەويش بە وتنى (دروستكردىنى قورئان) ھەندى لە پېشەوايانيان كوشت و ئازارى ھەندىكى ترياندا، بەلام حەق سابت و جىگىرە و سوپاس بۆ خوا.

مەبەست لە: (وكثر الدعاء إلى غير سبيل الحق والجماعة).

زۆرىك ھەن ئىستا دەلئىن: ئەوان بانگەوازكارن، كۆمەل و گروپ پىك دەھىنن لە ژىر ئەو پەردەيەدا، لەكاتىكدا ئەوان دەيانەوى خەلكى بانگ بىكەن بۆ گومپايى ئىيلا ئەوانە تەبى خوا پەھمى پى كروون و دامەزراو بوون لەسەر بانگەوازكردىن لەسەر قورئان و سوننەت و بەرنامەكەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە بانگەوازەكەيدا كە ھەر ئەوش حەقە، ھەر ئەوش بانگەوازى حەقە، ھەر شتىك پىيى بلئىن بانگەواز مەرج نىيە راست بىت تاكو تەماشاي بەرنامەكەى نەكرىت لە سەرى دەپوات، جا ئەگەر ھاتوو لەسەر ئەو بەرنامەيە پۆيشت پىغەمبەرو ھاوئەلانى لەسەر بوون ئەوا ئەو بانگەوازكارە بۆ حەق، بەلام ئەگەر ھاتوو جىاواز بوو لەوھى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى بوە لە بەرنامەى كاركردىن و بانگەوازيدا ئەو لەسەر (باطل) ە و كەس پىيى ھەلئەخەلەتى بەوھى دەلئىت: ئەو لە بانگەوازكارانە، چونكە ئاشكرايە بانگەوازكارانى وا ھەن لەسەر دەرگاي جەھەننەمن ھەر كەسى گۆزپايەلئىيان بىكات ئەوھ فرىي دەدەنە ئاگرەكەوھ ھەرەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) باسى كروە^{۲۲۳}، بۆيە دانەر دەلئىت: (وكثر الدعاء إلى غير سبيل حق والجماعة) ھەرەكو ئىستا پوویداوھو ھەيە، زۆن ئەوانەى بانگەشەى ئەوھ دەكەن بانگەواز بۆ ئىسلام دەكەن لەژىر ئەم پەردەيەدا، ئەگەر تەماشاي بەرنامەو ھەلسوكەوتيان بىكرىت دەبىنرئىت بەتەواوى لەگەل ئىسلامدا جىاوازه.

مه‌به‌ست له: (ووقعت المحنة في كل شيء لم يتكلم به رسول الله ﷺ) ولا أحد من الصحابة).

قسه‌کردن و جیاوازی و وتی وتی و بانگه‌شهی عیلم نۆد بوون به‌لام هه‌موو ئه‌وانه نامینن و له‌ناو ده‌چن ته‌نها ئه‌وه ده‌مینیتته‌وه که قورئان و سوننه‌ت ده‌لاله‌تی بۆ کرده هه‌ر ئه‌وه‌شه به‌رنامه‌ی ته‌واوو پڕیگای راسته، به‌لام ئه‌مه پتویستی به‌دوو کاره: _

یه‌که‌م: زانستیکی سوودبه‌خش:

له پڕیگایه‌وه ئه‌و به‌رنامه‌یه ده‌زانی که پینغه‌مبه‌رو هاوه‌لان و شوینکه‌وتوانی له‌سه‌ر بوون.

دووه‌م: ئارامگرتن و دامه‌زراوی:

له گه‌ل فیتنه‌کاندا لانه‌دات یان له‌گه‌ل بانگه‌وازاکارانی گومراپیدا، به‌لکو ده‌بیت دامه‌زراو بیت، ئارام بگریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تووشت ده‌بی له لۆمه‌کردن و گله‌یی و هه‌ره‌شه چونکه تو له‌سه‌ر حه‌قی بۆیه ده‌بی ئارام بگری، (وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۱۷) لقمان) واته: له‌سه‌ر هه‌ر ئه‌و به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌ی تووشت ده‌بی خۆپراگریه بی گومان ئه‌و کارانه له‌و کاره په‌سه‌ندو گرنگانه‌یه خوا ده‌یه‌وین).

نوسه‌ر ده‌لێت: (ودعوا إلى الفرقة وقد نهي الله عز وجل عن الفرقة وكفر بعضهم بعضا وكل دعا إلى رأيه وإلى تكفير من خالفه فضل الجهال والرعاغ ومن لا علم له وأطمعوا الناس في شيء من أمر الدنيا وخوفوهم عقاب الدنيا فاتبعهم الخلق على خوف في دينهم ورغبة في دنياهم).

واته:

بانگه‌وازیان کرد بۆ جیاوازی و دووبه‌ره‌کی له‌کاتی‌کدا خوای گه‌وره نه‌هی له‌دووبه‌ره‌کی کرده، هه‌ندیکیان ئه‌وانیتری کافر کرد و هه‌ریه‌که و بانگه‌شهی بۆ بۆچوونی خۆی ده‌کات و بۆ به‌کافر زانینی ئه‌وانه‌ی ناکۆکن له‌گه‌لیاندا، بۆیه نه‌فامان و

خەلكى عەوامو ئەوانەى عىلمىيان نىيە گومرا بوون، تەماحيان دا بەخەلكى بە شتى
دونييا، بەسزاي دونيا ئەوانيان ترساند، بۆيە خەلكى شوئىنى ئەوان كەوتن لەترسى
دېنەكەيان و بەتەماحى ئەوەى لەدونياكەياندا ھەبە).

پاڤە /

مەبەست لە: (ودعوا إلى الفرقة وقد نهي الله عز وجل عن الفرقة).

خوای گەورە نەھى کردوھ لە دووبەرەكى و فەرموویەتى: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا
وَإِخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ (۱۰۵) آل عمران) واتە: ئیوھ وەكو ئەو جوولەكەو
گاورانە مەبن، كە دواى چەندین بەلگەو نیشانەى پوون بۆیان ھات، پەرت بوون و دوو
بەرەكییان تى كەوت دژى بەكدى وەستان).

ھەرۆھە دەفەرمویت: (وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ (۴)
ئىنە) واتە: خاوەن نامەكان لەپێغەمبەرئىتى (موحەممەد) ﷺ جیاوازیان تى
نەكەوت و دەستە دەستە نەبوون، دواى ئەو نەبى كە بەلگەى پوونيان بۆ ھات
دەربارەى پێغەمبەر ﷺ).

ئەوان جیاوازی و ناكۆك بوون نەك لەسەر نەفامى و جەھل بەلكو لە عىلمەوھ.

مەبەست لە: (وكفر بعضهم بعضا).

گرووپەكان وایان لى ھات ھەندىكیان ئەوانى تر بەكافر بزانن، ئەمە ئاكارىكى
ناشكرای ئەوانە، ئەمەش بەلگەبە ھەر ھەموویان لەسەر (باطل)ن، بەلام ئەھلى حەق و
ئەھلى سوننە ھەندىكیان ئەوانىتر بەكافر نازانن، بەلكو ھەندىكیان پشتیوانى ئەوانىتر
دەكەن، ھەندىكیان ئەوانىتریان خۆشدەوئى ئامۆژگارى بەكتر دەكەن، ھەرۆھە
گرووپ و كۆمەلەكانى تر بەكافر نازانن ئىیلا ئەوانە نەبى بەلگە ھەبە لە قورئان و

سوننەتدا بۆ كافر كىردى ئەوان، ئەگەر نا ئەوان ناوەندىن لەمەسە لەى بە كافر داناندا، ھىچ كەسنى بە كافر نازانن ئىللا ئەوانە نەبى بەلگە ھەيە لەسەر كافر بوونى، لەم مەسە لەيە دا پە لە ناكەن.

مە بەست لە: (وكل دعا إلى رأيه وإلى تكفير من خالفه).

ئەمە سىفەت و ئاكارى ئەھلى گومرايىيە، خواى گەرە دەفەر موىت: (فَتَقَطُّوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ) (۵۳) المؤمنون) واتە: لە ناو خۆياندا كارو فەرمانى ئايىنە كەيان پچر پچر كىردو بوونە چەند گروپ و دەستە يەكەو، ھەر گروپەش پىگا و پىيازىكى بۆخۆى ھەلبارد! ھەموو دەستە و گروپىك بەو بەرنامە يەى لايانە خۆشحال و دلخۆشەن).

(زُبْرًا) واتە: (كُتِبَ) كىتب دادە نىن و دەينوسن ئەمەشە واقىعە، چەندىن كىتب دەنووسن و دادەنەن لە پىئاوى سەرخستنى مەزھەب و حىزبە كەيان، خۆشحال دەبن بەوھى لەسەرىن، ئەوان ئەگەر لەسەر نەفامى بن ئەوا تەك دەكرى بەگەرپنەو بەلام خۆشحالن بەوھى كە لە سەرىن لە (باطل) و وايدەزانن و باوہريان وايە حەقە، ئەمەش سزای خوايە لەسەريان.

مە بەست لە: (فضل الجاهل والرعا ومن لا علم له).

نەفامان و خەلكى عەوام و ئەوانەى عىلميان نىيە گومرا بوون، بەلام ئەھلى حەق و ئەھلى عىلم ئەوا ھىچ كارىگەر نابن بەو كۆمەلانە و ئەو گومرايانە، چونكە دەزانن ئەوانە (باطل) ە.

مە بەست لە: (وأطمعوا الناس في شيء من أمر الدنيا وخوفوهم عقاب الدنيا).

ھەر وہا لە ھۆكارە كانى فەتتە كەيان ئەوھە ئەوان بە شوپنكە و تووانيان شتىك

لە تەماح دەبەخشن.

مە بەست لە: (فاتبعهم الخلق على خوف في دينهم ورغبة في دنياهم).

زۆرىك لە خەلكى دونىايان خۆش دەوى بۆيە شوينى ئەوانە دەكەون شتىكى
لە سامانىيان پى بدات ھەرچەندە لە سەر (باطل) بن بە تەماحى سەر وەت و سامانە وە.

نوسەر دەئيت: (فصارت السنة وأهل السنة مكتومين وظهرت البدعة وفشت وكفروا من حيث لا يعلمون من وجوه شتى ووضعوا القياس وحملوا قدرة الرب وآياته وأحكامه وأمره ونهيه على عقولهم وآرائهم فما وافق عقولهم قبلوه وما خالف عقولهم ردوه فصار الإسلام غريبا والسنة غريبة وأهل السنة غرباء في جوف ديارهم).

واتە: جا سوننەت و ئەھلى سوننە شاراو ھەبوون و بیدعە دەركەوت و بلاو بوو ھە،
بە شىو ھەك نازانن لە چەند پوو ھەك ھە كوفريان كردو قىاسيان داننا، تواناي
پەروەردگارو ئايەتەكانى و ئەحكامەكانى و فەرمانەكانى و نەھىيەكانى بە پى عەقل و
بۆچوونى خۆيان لە ھەك دەدايە ھە، جا ئە ھەى لە گەل عەقلى ئەواندا دەگونجا ئەوا
و ھريان دەگرتو ئە ھەى لە گەل عەقلىيان نە دەگونجا پەديان دەكردە ھە بۆيە ئىسلام
نامۆ بوو، سوونەتیش نامۆ بوو، ئەھلى سوننە لە مالى خۆياندا نامۆ بوون.

پاڤە /

مە بەست لە: (فصارت السنة وأهل السنة مكتومين وظهرت البدعة وفشت).

لە پاش ئە ھەى ئەھلى سوننە ئاشكراو دياربوون لە سى سەدە چاكەكەدا و ئەھلى
خراپە كپكراو و بیدەنگكراو بوون بە لام كارەكە ھەلگەپايە ھە، ئەھلى سوننە كپكراو و
بیدەنگكران و ئەھلى (باطل) دەركەوتن، بە لام ئە مەش بەردەوام نابى، ئەگەر ئەھلى
(باطل) لە ماو ھەكدا دەركەوتن ئەوا لە ئايندەدا دەشكىن و نامينن، ھەردەم و ھەركيز
دوا پۆزیش بۆ لە خواترسانە.

پيشهوا (ابن القيم) دە فەرموئ:

والحق منصور وممتحن فلا تعجب فهذي سنة الرحمن^{۲۲۴}

مەبەست لە: (ووضعوا القياس).

(قياس) واتە لە عەقیدەدا، چونکە عەقیدە قیاسى تیدا نىيە، چونکە عەقیدە (تەوفىقى) یە کار ناکریت ئیلا بەو نەبى بەلگەى لە سەر هەبى، لەبیر و باوەرەکاندا قیاس نىيە بەلکو (قياس) لە بواری فیهدا هە یە.

مەبەست لە: (وحملا قدرة الرب وآياته وأحكامه وأمره ونهيه على عقولهم وآرائهم).

ئەمە (قياس) یكى (باطل) ه، (قياس) لە حەقى خواى گەرەدا، ئەو هى بە عەقل و بۆچوونى خۆیان ناگونجى ئەوا بە قیاسى عەقلی خۆیان قسەى خواو پینغەمبەرە کەى (ﷺ) رەد دەکەنەو ه.

مەبەست لە: (فما وافق عقولهم قبله وما خالف عقولهم ردوه).

ئەوان عەقل و بۆچوونى خۆیان دەکەن بە داوەر و حاکم، ئەو هى لە گەلیدا نەگونجى رەددى دەکەنەو ه یان بە تەئویل یان بە رازینەبوون و وەر نەگرتن.

مەبەست لە: (فصار الإسلام غريبا والسنة غريبة وأهل السنة غرباء في جوف ديارهم).

هەر وەکو پینغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (بدأ الإسلام غريبا وسيعود غريبا كما بدأ فطوبى للغرباء)^{۲۲۵} قالوا: من الغرباء يا رسول الله؟ قال: (الذين يصلحون إذا فسد الناس)^{۲۲۶} وفي رواية: (يصلحون ما أفسد الناس)^{۲۲۷} واتە: ئیسلام بە نامۆیى دەستى

۲۲۴ / الكافية الشافية (۱/ ۱۲۴ - مع شرح ابن عيسى) .

۲۲۵ / رواه مسلم (۱۴۵، ۱۴۶) .

۲۲۶ / رواه الطبراني .

۲۲۷ / رواه الترمذي والطبراني .

پىكىردو جارىكى تر بە نامۆى دەگە پىتەو ھەروەكۆ چۆن دەستى پىكىرد، بۆيە موژدە بۆ نامۆكان، وتيان: ئايە نامۆكان كىن ئەى پىتەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرموى: ئەوانەى چاكسازى دەكەن ئەگەر خەلكى خراپ بوون) وە لە رىوايەتتىكى تردا ھاتو: چاكسازى دەكەن ئەو ھى خەلكى خراپى كردو.

خۆيان چاكسازى دەكەنەو ئەو ھى خەلكى خراپى كردو چاكى دەكەنەو، ئەوانە نامۆن.

بۆ پىيان دەگوتى: (نامۆكان)؟

چونكە ئەوانەى ناكۆكن لەگەلئاندا زۆن، ئەوانەى ئىنكارىيان لى دەكەن زۆن، جا ئەوان نامۆن لە نۆو ھاو ھالان و ھاوسەردەمى خۆياندا.

﴿۹۵﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن المتعة - متعة النساء - والاستحلال حرام إلى يوم القيامة).

واتە: بزانه سيخو و حالکردنی دامینه کان حەرامن تاكو پۆژی قیامەت.

پاڤه:

ئەمە مەسەلە یەکی فیهییه بەلام لیرەدا هینای، چونکە پە یوہندی بەعە قیدەوہ
ہیہ، لەبەر ئەوہی سیخە (متعہ) حالکردنی شتیکیە خوای گەورە حەرامی کردوہ.

سیخە (متعہ): مانای ئەوہیە کەسیک ئافرەتیک مارە بکات بۆ ماوہیەکی دیاری
کراو چ کورت بێت ماوہ کە یان درێژ، لەپاش ئەوہ ئەو ھاوسەرگیریہ تەواو دەبێ
لەخۆوہ و پێویستی بەتەلاق نییە.

لەسەرەتای ئیسلامدا سیخە (متعہ) دروست بوو، ئەمجار پێغەمبەری خوا (ﷺ)
لەغەزای خەبیەردا حەرامی کرد^{۲۲۸}، ئەمجار لەپۆژی پزگارکردنی مەککە حاللی کرد،
ئەمجار بۆ تاهەتایی حەرامی کرد^{۲۲۹}، جا ئەو لەسەرەتادا حاللی بوو ئەمجار حەرام کرا
ئەمجار حاللی کرا ئەمجار بۆ تاهەتایی حەرام کراو موسلمانان ئیجماعیان لەسەر
ئەوہیە حەرامە و ھاوسەرگیریہکی (باطل)ە، ئیجماعی ئەم ئوممەتە لەسەر
حەرامبوونین، هیچ کەسیک لەگەڵیاندا ناکۆک نییە تەنھا شیعەیی جەعفەری (رافضی)
نەبێ، ئەوان لەوہدا ناکۆکن، ناکۆکی ئەوان هیچ عیبرەتیکی تێدا نییە و هیچ بەھایەکی
نییە جا ئیجماع و دەق لەسەر حەرامبوونی (متعہ)یە و ھاوسەرگیریہکی (باطل)ە و
حوکمی زینای ھەیە.

مەبەست لە: (المتعة - متعة النساء -).

۲۲۸ / رواه البخاری (۴۸۲۵) ومسلم (۱۴۰۷) .

۲۲۹ / رواه مسلم (۱۴۰۶) .

مەبەست ئەو ەيە (متعه)ى ھەج ناگريته ەو ەوا ە سئىك (تمتع) بکات بە (عومرە) بۆ
 (ھەج) ئەمە مەبەستى نىيە، چۈنكە ئەو (تمتع) ە راي ەمھورى زانايانى لەسەرە، ھىچ
 ە سئىك ناكۆك نىيە لەگەلئاندا ئىللا ژمارەيەكى ەم نەبى، بەلام (متعة النساء) ئەوا
 ەرامە بە ئىجماع و ھىچ ە سئىك ناكۆك نىيە بايەخ بە ناكۆكئىيەكەى بدرى، (متعه)
 لەھەجدا مەسەلەيەكى فىقھىيە، بەلام (متعه) لەھاسەرگىرىدا مەسەلەيەكە پەيوەندى
 بە ەقىدە ە ەيە چۈنكە ەلال كرىنى شتئىكە خوا ەرامى كرىو ە.

﴿۹۶﴾ نوسەر دەئىت: (واعرف لبني هاشم فضلهم لقرابتهم من رسول الله ﷺ) واعرف فضل قريش والعرب وجميع الأفضاخ فاعرف قدرهم وحقوقهم في الإسلام ومولى القوم منهم، وتعرف لسائر الناس حقهم في الإسلام).

واته: فهزلى (بهنى هاشم) بزانه، له بهر نزيكيان له پيغه مبهري خوداوه (ﷺ) و فهزلى قوپره يش و عره ب و هه موو تيره كان بزانه، جا قه درو مافيان بزانه له ئيسلامدا و مه ولاى هه ر قه وميک هه ر له خوينا نه و حه قى هه موو خه لکى بزانه له ئيسلامدا.

پاڤه /

(بهنى هاشم) نه وهى (هاشمى كوپرى عبد مناف)ن، چونكه (عبد مناف) چه ند كوپيكي هه بووه نه وانيش:-

(هاشم) باپيري پيغه مبهره (ﷺ).

(عبد شمس) باپيري عوسمانى كوپرى عه ففانه.

(نوفل بن عبد مناف) باپيري (حكيم كوپرى حزام).

(المطلب بن عبد مناف) باپيري (بنى المطلب) نه وانه كوپرى (عبد مناف)ن. پيغه مبهري خوا (ﷺ) له نه وهى (هاشم بن عبد مناف) په وانه كرا، كه واته نه وه (هاشمى قريشى) يه و فه رموويه تى: (إن الله اصطفى كنانة من ولد إسماعيل، واصطفى من كنانة قريشاً واصطفى من قريش بني هاشم، واصطفاني من بني هاشم) ۲۳۰.

جا نه وانه نزيكه كانى پيغه مبهري خوان (ﷺ) له ئيمانداران له نه وهى هاشم، نه وانه نزيكه كانن كه حه قيان له سه ر موسلمانان هه په، (صدقه) يان بو حه رامه و دياريبان بو

حالہ، بہ لام جگہ لہ ئیمانداران ہیچ بہ ہایہ کیان نیبہ ہہرچہ نہ لہ (بہنی ہاشم) بن، بہ لام نہ گہر نزیکی لہ پیغہ مبرہوہو (ﷺ) ئیمان کؤبووہوہ ئہوا گومانی تیدا نیبہ لہ خہلکی تر جیاوازن، حہقی پڑنو حورمہت و پیش خستنیان ہہیہ، چونکہ ئہمہ بہ شیکہ لہ پڑزگرتن لہ پیغہ مبرہری خوا (ﷺ)، بہ لام نہ گہر ئیماندار نہ بوون ئہوا ئہو پہرہ کہی ئہوہیہ لہ بہنی (ہاشم) ن و ئہوان کافرن، بؤیہ ہیچ پڑزیان نیبہ، ہہرہوہا ہہر کہسی لہ نہوہی ہاشم بیت بہ لام لہ سہر مہزہبی ئہہلی سوننہو جہماعہو سہ قامگیر نہبی ئہوا بایہخی نیبہ، جا تہنہا نزیکی لہ پیغہ مبرہری خوداوہ (ﷺ) بہ لگہی ئہوہ نیبہ لہ سہر حہقن، بہ لکو نزیکی لہ گہل ئیمانداہیہ، خوای گہورہ دہفہرمویت: (قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى) (الشوریٰ/۲۳) واتہ: بہوانہ بلی: کہ وہ لامت نادنہوہ _ من لہ سہر گہ یاندنی پہ یامہ کہی خوا، ہیچ کری و مزہیہ کم لہ ئیوہ ناویت، ئہوہ نہ بیت کہ ئیوہ لہ بہرخوا مافی خزمایہتی بیارینن و وازم لی بینن با پہ یامہ کم بگہیہ نم).

واتہ: نزیکہ کانی پیغہ مبرہر (ﷺ) _ لہ سہر یہکی لہ پراکان _ خوای گہورہ بہشی ئہوانی داناوہ لہ (خمس) دا، خوای گہورہ دہفہرمویت: (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ نَبَّهٖ خُمْسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ) (الانفال/۴۱) واتہ: دہبی بزائن ئہی برواداران! کہ ہہر جؤرہ دہستکہوت و غہ نیمہ تیکتان دہسکہوت دہبی یہک لہ سہر پینجی بؤخواو بؤ پہ یامبرہو خزمانی..... بیت) نزیکہ کانی پیغہ مبرہر (ﷺ).

مہ بہست لہ: (وأعرف فضل قریش والعرب).

ئہمجار لہ پاش بہنی ہاشم، فہ زلی موسلمانانی قورہیش، چونکہ قورہیش فہ زلیان ہہیہ بہ سہر ئہو دوای عہرہ بدا، ئہمجار عہرہب فہ زلیان ہہیہ بہ سہر عہجہمدا، بؤ؟ چونکہ خوای گہورہ قورثانی بہ زمانی ئہوان دابہ زاندوہو پیغہ مبرہری خوای (ﷺ) لہ

نیوئه‌واندا ره‌وانه کردوئه‌وانی هه‌لبژارد بۆ‌گه‌یانندی په‌یامه‌که‌ی بۆیه‌خوای‌گه‌وره له‌قورئاندا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۴۳) وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ (۴۴)﴾ الزخرف) واته: كه‌وابوو ده‌ست بگه‌ره به‌و قورئانه‌ی وه‌حی‌كراوه بۆت‌ئه‌ی مه‌حه‌مه‌د چونكه تۆ له‌سه‌ر پێگه‌و پێیازێکی پاستی (۴۳) بێ گومان ئه‌م قورئانه شه‌ره‌ف و ناوو شوهره‌تیکی گه‌وره‌یه بۆ خۆت و هۆزه‌كه‌ت و له‌ئاینده‌شدا پرسیارتان ده‌ریاره‌ی قورئان لی ئه‌كری (۴۴).

واته: ئه‌م قه‌رئانه شه‌ره‌فیكه‌ بۆ تۆ، ﴿وَلِقَوْمِكَ﴾ واته: عه‌ره‌ب، ﴿وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ﴾ چونكه پرسیارتان لی ده‌كری ده‌ریاره‌ی هه‌ستان به‌م قورئانه‌و بانگه‌وازکردن بۆی‌و گه‌یانندی چونكه خوای‌گه‌وره کردوویه‌تییه ئه‌ستوی ئیوه بۆ ئه‌وه‌ی بیگه‌یه‌ننه ئه‌و دوا‌ی جیهان ئه‌مه هۆی فه‌زلی عه‌ره‌به، ئه‌وان فه‌زلیان نه‌دراوه به‌سه‌ر خه‌لكیدا چونكه ته‌نها عه‌ره‌بن، به‌لكو فه‌زلیان دراوه به‌وه‌ی كه‌ خوای‌گه‌وره تاییه‌تیانی کردووه به‌ قورئان و سوننه‌ت و په‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌روئه‌وان هه‌له‌ده‌ستن به‌گه‌یانندی ئه‌م دینه، خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (۱۱۰) آل عمران﴾ واته: ئیوه چا‌كترین ئوممه‌ت و كۆمه‌لن، هی‌نراونه‌ته ئه‌م سه‌ر زه‌وییه بۆ كه‌لك گه‌یاندن به‌مه‌ردم و رینماییی کردونیان، بۆیه فه‌رمان به‌چا‌كه ده‌ده‌ن و ری له‌كاری خراپه‌و شیرك ده‌گرن و باوه‌ریشتان به‌خوا هه‌یه).

هه‌روه‌ها خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۴) آل عمران﴾ واته: پێویسته هه‌میشه كۆمه‌ل و ده‌سته‌یه‌ك له‌ئیوه ببیت ئه‌ی موسلمانان! مه‌ردم بۆ پێی خێرو چا‌كه بانگ بکه‌ن و فه‌رمان به‌چا‌كه بده‌ن و پێی له‌خراپه‌ بگرن دیاره ئه‌وانه‌ن سه‌رفرازو به‌ختیار).

ئەمە ھۆى تايىبەتمەندى عەرەبە، بەمەرجى ئەگەر دەست بەم دىنەوہ بگرن و بىگەپەنن ئەوا فەزلىان دەبوو بەسەر جگە لەخۆيان بەلام ئەگەر كەسئىك دەست بەم دىنەوہ نەگرى ئەوا فەزلى نىبە چونكە خواى گەورە دەفەرموى: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ (۱۳) الحجرات) واتە: ئەى خەلكىنە! بى گومان ئىوہمان لە پياوو ژنىك دروست كردووہ -واتە: ئادەم و ھەوا- كردوومانن بە چەند گەلو تىرەبەك تا يەكتى بناسن، نەك بۆ گالتە كردن و تانە و تەشەرەدان لە يەكترو ستەم لە يەكتى كردن، بى گومان بەرئىزىرىستان لای خوا، ئەوہ تانە كە بە تەقواتر و خۆ پارئىزىر بىت و لە سنوورەكانى خوا نەترازئىت).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموى: (لافضل لعربي على عجمي ولا لأبيض على أسود إلا بالتقوى، كلکم لآدم و آدم من تراب).

ئەمە ھۆى فەزلى عەرەبە ئەگەر ھەستان بەوہى خواى گەورە خستوبەتیبە ئەستۆيان لە بلاوکردنەوہى ئەم دىنەو بانگەواز كردن بۆىو پوونکردنەوہى بۆ خەلكى، جا ئەوان باشتىن لە جگە لەوان.

مەبەست لە: (وجميع الافخاذ).

(فخذ) تىرەبەكە لە ھۆزئىك، سەرەتا ھۆز دىت ئەمجار تىرە (افخاذ) جا ئەوہ تىرەبەكە لە ھۆزئىك.

مەبەست لە: (فاعرف قدرهم وحقوقهم في الاسلام).

ھەرىكە و بەپىي فەزلى و ھەقى خۆى.

مه‌به‌ست له: (ومولی القوم منهم).

ئمه‌ فه‌رمووده‌یه‌که له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) ^{٢٣١}، واته: کۆیله‌یه‌کی نازادکراو - العتیق - ئه‌گه‌ر نازادکراوه‌که هی به‌نی هاشم بوو ئه‌وا حوکمی حوکمی هاشمییه‌کانی هه‌یه و ئه‌گه‌ر هی جگه له‌وان بوو ئه‌وا حوکمی حوکمی ئه‌وانی هه‌یه.

نوسه‌ر ده‌ئیت: (واعرف فضل الأنصار ووصية رسول الله (ﷺ) فيهم وآل الرسول فلا تسبهم، واعرف فضلهم وكراماتهم وجيرانه من أهل المدينة فاعرف فضلهم).

واته: فه‌زلی ئه‌نساپ بزانه و ئامۆژگارییه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌واندا بزانه و فه‌زلی ئالی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بزانه، بۆیه هه‌رگیز جوینیان پێ مه‌ده و فه‌زل و که‌راماتیان بزانه و دراوسی‌کانی له ئه‌هلی مه‌دینه‌ش ئه‌وا ئه‌وانش فه‌زلیان بزانه.

پاشه/

مه‌به‌ست له: (واعرف فضل الأنصار).

له‌ئوس و خه‌زه‌ج، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌باشترین سه‌ده‌کانن له‌به‌ر ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی ده‌فه‌رمووت: (خیرکم قرنی) ^{٢٣٢} واته: باشترینی ئێوه ئه‌م سه‌ده‌یه‌ی (منه) له به‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره ئه‌وانی هه‌لبژارد بۆ هاو‌پیتی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد) (ﷺ) و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌یعه‌یان به‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) داوه و جیهادیان له‌گه‌لدا کردوه و له‌ئوه‌وه ئه‌م عیلمه‌یان هه‌لگرتوه‌و به‌خه‌لکیان گه‌یاند، جا هاوه‌لان باشترینی سه‌ده‌کانن، هه‌چ که‌سیک ناگاته فه‌زلی ئه‌وان، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووت: (لا تسبوا أصحابي، فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدهم ولا

٢٣١ / رواه البخاری (٦٢٨٠).

٢٣٢ / صحیح: سبق تخريجه.

نصفه) ۲۳۳ واتە: جنىۋو بە يارانى من مە دەن، سوئند بىت بە و كە سەى گىيانى منى بە دەستە ئەگەر يەككى لە ئىۋە بە ئەندازەى كىۋى ئوحد ئالتون بكات بە خىر، ئەوا ناگاتە مشتى يەككى لە وان و بە نىۋەى مشتىكىش) واتە: ئەگەر يەككى بە ئەندازەى كىۋى ئوحد ئالتون بىبە خشى ئەوا ناگاتە مشتىكى جۆ ھاۋە لىك بە خشىۋىەتى، ئەمەش بە لگەى فەزلى ھاۋە لانه.

جا ئەمە فەزلىكى مەزنى ئەبى بزانرئىت، خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ (۱۰۰) التوبة) واتە: لە دەستەى يەكەمى پىشەنگى كۆچكەران و پىشتىوانان و چاك پەيرەۋانى ئەوانىش خۋا پازى بوو لىيان و ئەوانىش لە خۋا پازى بوون بەدەر لە ۋەش چەندان باخ و بىستانى بۆ سازداون كە: بە بەردرەخت و كۆشكە كانىيدا روبرار گەلى دەچىت بەمەتا مەتايىش تىيدا ئەمىننەۋە مەر ئەۋەشە دەسكەوت و سەرفرازى گەۋرە و بەنرخ).

خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (۱۸) الفتح) واتە: - بى گومان خۋا پازى بوو لە ئىماندارەكان كاتى _ لە ژىر ئەو درەختەدا پىي دەلن (شجرة الرضوان) پەيمانىان لەگەل دەبەستىت ئەى موخەمەد (ﷺ) جا خۋا بە و پاستى و وفايەى لەدلىاندا بوو بۆ پەيامەكەت ئاگادار بوو ئىنجا لە كاتى پەيمانەكەدا ئارامى دابەزانده سەريان و بەسەر كەوتنىكى نىك پاداشتى دانەۋە).

خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رِحَاءٌ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ

مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ) واتە: سیفەتیان لە تەوراتدا (وَمَثَلُهُمْ) واتە: سیفەتی ئەوان (فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطَأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا (٢٩) الفتح) واتە: موخەممەد رەوانە کراو و پەيامبەری خواپە ئەو کەسانەش لە گەڵ ئەوان و شوینی ئەو کەوتوون لە بەرامبەر بێ بڕواکانە ئازاو بەهێزن، لە ناو خۆشیاندا میهرەبان و بەسۆز و دل نەرم دەیان بینی هەردەم خەریکی پکوع و سوژدەن هەموو کات ئاواتیان بە دەست هێنانی فەزڵ و میهرەبانی و خۆشنوودی خواپە و مەبەستیان ئەو یە خوا لێیان پازنی بێت نیشانەیان لە شوینەواری سوژدە بردنە کانیانەو بە خوا لە پوخساریاندا دیارە ئەو وەسفیانە لە تەورات مەسەل و وەسفیان لە (ئینجیل) یشدا وە ک کشتی وایە کە لە سەر تاو وە چی دەر کەرد بێ ئینجا وە چە کە بە هێزی کەرد بێ و ئینجا ئەستوریش بووبی ئەوسا لە سەر بنجە کانیشی وەستابی ئەو وەندە زوو هەل بەداو گەشە بکات، وەرزێرو کشتەوانەکان سەرسام بکات بۆ ئەو ی پکی کافرە کانیان پێ هەلسینی خوا بە لێنی بەو کەسانە داو کە بڕوایان هێناو و کارە چاکە کانیان ئەنجام داو بە لێبوردنی تەواو و پاداشتیکی گەرە.

ئەم ئایەتە لە بارە ی هاو لە ئەو هاتو، بە لگە یە لە سەر فەزڵ و پلە و پایەیان لە لای خوی گەرە و لای پیغە مەری خوا (ﷺ)، ئەوانیش لە نێو خۆیاندا جیاوازییان هە یە لە فەزڵدا، جا چوار خەلیفە کە باشترینی هاو لەن، ئەمجار ئەو دوا ی دە کە سە کە دین موژدە ی بە هەشتیان پێ دراو (العشرة المبشرة) ئەمجار کۆچەران، چونکە خوی گەرە لە پیش ئەنصارەو بە ساسی ئەوانی کەردو، چونکە وازیان لە ولات و مال و سەر وەت و سامانی خۆیان هێنا لە پیناوی خوادا، لە پیناوی خوادا کۆچیان کرد، جا ئەوان لە ئەنصار چاکترن، ئەمجار ئەنصار دیت چونکە هەستان بە دال دەدانی پیغە مەری خوا (ﷺ) دال دەدانی موسلمانان و سەر خستنیان و یار مەتی ئەوانیان دا بە سەر وەت و سامانە کانیان و لە گە لێاندا تیکە ل بوون ئەوانیان خۆشویست و ئەوانە ی

به‌شداری به‌دریان کردووه ئه‌وانیش فه‌زلّ و تاییه‌تمه‌ندیان هه‌یه، و ئه‌وانه‌ی به‌شداری به‌یعه‌ی (الرضوان) یان کردووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ الْفَتْحِ/١٨) ئه‌مجار ئه‌وانه‌ی موسلمان بوون له‌پیش پزگارکردنی مه‌ککه چاکترن له‌وانه‌ی له‌پاش رزگارکردنی مه‌ککه موسلمان بوون، جا ئه‌وانیش وه‌ک یه‌ک نین له‌چاکتیدا، به‌لام ئه‌وان به‌گشتی چاکترن له‌هه‌موو ئه‌وانه له‌پاش ئه‌وانن تا‌کو قیامه‌ت هه‌ستی، هه‌چ که‌سیک هاوتایان نییه.

مه‌به‌ست له: (ووصية رسول الله ﷺ فيهم).

واته: وه‌صیئتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌رباره‌ی ئه‌نصار، خو‌شه‌ویست (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (لايجب الأنصار إلا مؤمن، ولا يبغضهم إلا منافق)^{٢٣٤} واته: هه‌چ که‌سیک ئه‌نصاری خو‌ش ناوی ته‌نها ئیماندار نه‌بیئت و هه‌چ که‌سیک رقی له‌وان نییه ته‌نها دوو‌وو نه‌بیئت).

مه‌به‌ست له: (وجيرانه من أهل المدينة فاعرف فضلهم).

واته ئه‌وه‌ی نیشته‌جیی مه‌دینه‌یه و ئارام ده‌گرئیت له‌سه‌ری به‌ئومئیدی پاداشت و ئارام ده‌گرئیت به‌شوینه‌که به‌ئومئیدی ئه‌وه‌ی پاداشتی ده‌ستکه‌وئیت، به‌رده‌وام ده‌بیئت له‌سه‌ردانی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌وه پاداشتی ده‌ست ده‌که‌وئیت له‌وه‌دا به‌بئ‌گومان، به‌لام ئه‌وه‌ی نیشته‌جیی ده‌بئ‌و فه‌سادی تیدا بلا‌و ده‌کاته‌وه و شه‌ریک بۆ خوا پریار ده‌دات و بیدعه بلا‌و ده‌کاته‌وه ئه‌وا سزاکه‌ی توندتره، سزاکه‌ی چه‌ند جار زیاتره، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (من أحدث فيها حدثاً أو آوى محدثاً فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين)^{٢٣٥}.

٢٣٤ / رواه البخاري (٣٥٧٢) ومسلم (٧٥).

٢٣٥ / متفق عليه : أخرجه البخاري (١٧٧١) ومسلم (١٣٧٠).

﴿٩٧﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أن أهل العلم لم يزالوا يردون قول الجهمية، حتى كان في خلافة بني العباس تكلمت الروبيضة في أمر العامة، وطعنوا على آثار رسول الله ﷺ) وأخذوا بالقياس والرأي وكفروا من خالفهم).

واته: بزانه ئه‌هلی عیلم به‌رده‌وام په‌ددی قسه‌ی جه‌همیه‌کانیان ده‌دایه‌وه، تا‌کو سه‌رده‌می خیلافه‌تی به‌نی عه‌بباسی هات و (روبیضة) هاته زمان له‌کاروباری گشتی دا، تانه‌یان دا له‌فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا و (قیاس) و بو‌چوونیان وه‌رگرت و ئه‌وانه‌ی جیاوازیان بوو له‌گه‌ئاندا به‌کافریان ده‌زانی.

پاڤه /

مه‌به‌ست له: (واعلم أن أهل العلم لم يزالوا يردون قول الجهمية).

جه‌همیه‌کان له‌پیشدا پیناسه‌ی کرا: ئه‌وانیش شوئینکه‌وته‌ی (جه‌هم) ی کورپی (صفوان) ن ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و قسه‌ چه‌په‌له‌ی بلاو کرده‌وه که‌وا قورئان دروستکراوه، به‌ناشکرا نه‌فی ناوو سیفاته‌کانی خوا‌ی ده‌کردو مه‌زه‌بی ئیرجائی بلاو کرده‌وه و خوا‌ه‌نی مه‌زه‌بیک‌ی پیس بوو، جا شوئینکه‌وته‌کانی پینان ده‌ئین: (جه‌هم) یه‌ له‌به‌ر (جه‌م) و وه‌له‌خراپترین قسه‌کانیان ئه‌وه‌یه ده‌ئین قورئان دروستکراوه و نه‌فی ناوو سیفه‌ته‌کانی خوا‌ی گه‌وره‌یان ده‌کردو ته‌حریفی قسه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌و قسه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا‌یان (ﷺ) ده‌کرد به‌ (باطل)، جا ئه‌وان پیست‌ترین کومه‌ئن و خراپ‌ترینان، بو‌یه ئه‌هلی سوننه‌و ئه‌هلی عیلم وازیان لییان نه‌هینا، به‌لکو په‌دی گومانه‌کانیان دایه‌وه و قسه‌کانیانیان پووچه‌ل کرده‌وه، ئه‌مه‌ش له‌کتیبه‌کانی ئه‌هلی عیلمدا هه‌یه، له‌وانه: په‌دی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبل له‌سه‌ر (جه‌هم) یه‌و ئه‌و کتیبه‌ش له‌به‌ر ده‌ستدایه‌و چاپکراوه، له‌وانه په‌ددی عوسمانی کورپی سه‌عید الدارمی له‌سه‌ر (بشر المریسی) که‌له‌ره‌ق، ئه‌ویش چاپکراوه.

لەوانە (بيان تلبیس الجهمیة) لەدانانى (شیخ الاسلام ابن تیمیة)، لەوانە (اجتماع الجیوش الاسلامیة علی غزو المعطللة والجهمیة) لەدانانى (ابن القیم).

مەبەست لە: (حتى كان في خلافة بني العباس).

لە خیلافەتى (مەئمون) دا لە بەنى عەبباس خراپە پرویدا، کەسانیک ئەھلى ئەو نەبوون قسە بکەن لە عیلم و بنە ماکاندا ھاتنە قسە، جا ئەگەر ھەر کەسێک لە بواریکدا قسەى کرد پەسپۆرى خۆى نەبى ئەوا کارە کە خراپ دەکات، بۆیە نابى هیچ کەسێک لە کاروبارى دین و عیلمدا قسە بکات ئیلا ئەھلى پەسپۆر ئەھلى عیلم نەبى، نابیت کارە کە ببیتە پاشاگەردەنى، ھەمووان قسە دەکەن و بانگەشەى عیلم دەکات، ھەر وەکو ئیستا ھەبە لەوانە خۆیان بەزانا دەزانن، ئەوانەى قسە لە مەسەلەى عەقیدەدا دەکەن و دەچنە ناو ئەو باسەو، جا قسە دەریارەى ئیمان و حەقیقەتى ئیمان دەکەن و لە شتانیکدا قسەیان کرد هیچ پەیوەندى بە ئەوانەو نییە، لەسەر دەستی زانایان فێر نەبوون بە لگو لە خۆیانەو فێربوون و پشتیان بە تیگە یشتنى خۆیان بەست، ئەمجار وایان لێھات چەند یاسا و پێسا یەکیان دانا لە خۆیانەو بە تیگە یشتنى خۆیان، جا کارە کە زۆر ترسناکە.

مەبەست لە: (تکلمت الرویضة فی أمر العامة).

ئەمە لە فەرموودەدا ھاتوو، (اذا تکلمت الرویضة) واتە لە نیشانەکانى قیامەت ئەو یە کەسێک قسە بکات لە کاروبارى گشتیدا شارەزای عیلم نەبى^{٢٣٦}، ئەمە (رویضة) یە و قسە کردنیان لە نیشانەکانى قیامەتە، بۆیە دروست نییە و نابیت لە کاروبارى گشتیدا و لە مەسەلە گشتییەکاندا قسە بکات ئیلا ئەھلى عیلم و زانایان نەبى، ھەموو کەسێک ناچیتە ناو باسى عیلمەو، ھەر وەکو خۆی گەرە دەفەر مویت: (وَإِذَا

٢٣٦ / رواة احمد والبخاري والطحاوي وقال ابن كثير (إسناده جيد) .

جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعَوْا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ (٨٣) النساء) واته: هه‌رکه هه‌والئیکی خوۆش وه‌ک به‌ده‌سته‌ئینانی نه‌من و ئاسایش و سه‌رکه‌وتن، یان هه‌والئیکی ناخوۆش و ترسناکیان پی‌ بگا سه‌ریه‌خوۆ بلاویان ده‌کرده‌وه‌و لای هه‌موو که‌س ده‌یانکرده هه‌را خوۆ نه‌گر بیانبردایه‌ته‌وه‌ بۆلای په‌یامبه‌رو فه‌رمانده‌کانیان نه‌وا خاوه‌ن سه‌لیقه‌کانیان ده‌یانزانی هه‌واله‌ راسته‌که‌ی لی‌ ده‌ریئین).

جا کاروباره گشتیه‌کانی ئوممه‌ت هیچ که‌سێک نابێ‌ قسه‌ی تیدا بکات ئیلاا پسپوور نه‌بی.

مه‌به‌ست له‌: (وطعنوا علی آثار رسول الله ﷺ).

قسه‌یان له‌باره‌ی فه‌رمووده‌کانه‌وه‌ کردو له‌که‌داریان کردو چه‌ندین کتیبیان نووسی ده‌ستیان کرد به‌ (صحیح) کردن و (ضعیف) کردنی فه‌رمووده‌کان له‌کاتی‌کدا نه‌وان به‌عیلمه‌وه‌ ناسراو نه‌بوون و فیترنه‌بوونه‌و له‌ (راوی) فه‌رمووده‌ نین و له‌پیشه‌وایانی فه‌رمووده‌ نین، جا نه‌وانه‌ (رویضة) ن هه‌ستان ده‌ستیان کرد به‌ قسه‌کردن له‌ ترسناکترین شتدا که‌ نه‌ویش زانستی فه‌رمووده‌یه‌و زانستی ریوایه‌ته‌.

مه‌به‌ست له‌: (وأخذوا بالقیاس والرأی وكفروا من خالفهم).

مه‌به‌ست له‌ (قیاس) لی‌ره‌دا: قیاسی پوچه‌له‌ (باطل)ه‌، به‌لام (قیاسی دروست) نه‌وه‌ یه‌کیکه‌ له‌بنه‌ماکانی به‌لگه‌کان لای زانایان، به‌لام (قیاس الباطل) وه‌کو قیاسی خوای گه‌وره‌ به‌ دروستکراوه‌کانی یان قیاسی مه‌سه‌له‌که‌ له‌گه‌ل نه‌وه‌ی قیاسی له‌گه‌لدا کراوه‌ یه‌ک ناگرنه‌وه‌ له‌ عیله‌دا، چونکه‌ قیاس بریتیه‌ له‌: گه‌یاندن لقیك (فه‌رعیک) به‌ بنچینیکه‌وه‌ (نه‌صله‌وه‌) له‌ حوکمدا له‌به‌ر عیله‌تیک له‌هه‌ردووکیاندا هه‌بی، جا نه‌گر عیله‌ته‌که‌ له‌ هه‌ردووکیاندا نه‌بوو نه‌وه‌ قیاسیکی (باطل)ه‌.

نوسهر ده‌ئیت: (فدخل في قولهم الجاهل والمغفل والذي لا علم له حتى كفروا من حيث لا يعلمون، فهلكت الأمة من وجوه، وكفرت من وجوه، وتزندق من وجوه، وضلت من وجوه، وتفرقت وابتدعت من وجوه، إلا من ثبت على قول رسول الله ﷺ) وأمره وأمر أصحابه، ولم يتخط أحدا منهم، ولم يجاوز أمرهم، ووسع ما وسعهم، ولم يرغب عن طريقتهم ومذهبهم، وعلم أنهم كانوا على الإسلام الصحيح، والإيمان الصحيح فقلدهم دينه واستراح، وعلم أن الدين إنما هو بالتقليد، والتقليد لأصحاب محمد ﷺ).

واته: بویه خه‌لکی نه‌فامو بئ ناگا نه‌وانه‌ی زانیاریان نییه چوونه سهر پای نه‌وان، تاکو توشی کوفر بوون به‌شیوه‌یه‌ک ناگیان له‌خویان نه‌بوو، بویه نه‌م ئومه‌ته به‌ه‌لاکه‌تدا چوون له‌چند پوویه‌که‌وه و کوفریان کرد له‌چند پوویه‌که‌وه و زه‌ندیق بوون له‌چند پوویه‌که‌وه و گومرا بوون له‌چند پوویه‌که‌وه، جیاواز بوون و بیدعه‌یان کرد له‌چند پوویه‌که‌وه، ئیلا نه‌وانه نه‌بی دامه‌زراو بوون له‌سهر قسه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوداو (ﷺ) فه‌رمانی نه‌وو فه‌رمانی هاوه‌لانی، قسه‌یان پیش هیچ یه‌کیک له‌وان نه‌کردو له‌کاری نه‌وان تیئه‌په‌ری و نه‌وه‌ی نه‌وان وتیان هر نه‌وه‌ی به‌سه، رقی له‌ریگا و مه‌زه‌بی نه‌وان نه‌بوو و زانی که‌وا نه‌وان له‌سهر ئیمان و ئیسلامی راست و ته‌واو بوون، بویه له‌دینه‌که‌یدا چاوی له‌وان کردو بئ خه‌م بوو، زانی که‌وا دین بریتییه له‌چاوی‌کردن، چاوی‌کردنی هاوه‌لانی محمد ﷺ).

پاڤه /

مه‌به‌ست له: (فدخل في قولهم الجاهل والمغفل والذي لا علم له).

ده‌رگا کرایه‌وه بئ نه‌وانه‌ی هاتن و چوون، بویه له‌مه‌سه‌له عیلمیه‌کاندا قسه‌یان کرد، ئیستا_ هه‌روه‌کو ده‌زانن_ به‌هۆی نه‌م که‌نالنه‌ ئاسمانیان‌ه‌وه، له‌به‌ر نه‌م قسه‌و پاشاگه‌رده‌نییه زانستییه وای لیها‌تووه ته‌نانه‌ت خه‌لکی عه‌وام قسه له‌مه‌سه‌له

عیلمیه‌کان ده‌کهن و گومانی تیدا دروست ده‌کهن، گومان له‌حوکمه‌شهرعییه‌کاندا دروست ده‌کهن، گومان له‌فته‌توای پیشه‌واکان دروست ده‌کهن، هه‌روه‌کو له‌پیشدا باسمان کرد نه‌وانه‌ی جیاوازیان بن نه‌وا به‌کافرین ده‌زانن، ته‌نانه‌ت پیشه‌وا پیشووه‌کانیان به‌کافر زانی و به‌نه‌فامیان زانی، تاکو گه‌یشته نه‌وه‌ی هه‌ندیکیان ده‌لئین: (من مرؤثم و نه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌لش مرؤفه، ئیمه پیاوین و نه‌وانیش پیاون، و مالک پیاوه و منیش پیاوم) گه‌یشته نه‌و راده‌یه و قسه‌ی پیشه‌واکان هیچ تاییه‌تمه‌ندییه‌کی نییه.

مه‌به‌ست له: (حتی کفروا من حیث لا یعلمون).

تووشی کوفریوون و کوفریان کرد به‌شیوه‌یه‌ک ناگایان له‌خۆیان نه‌بوو، چونکه مرؤف ره‌نگه قسه‌یه‌کی کوفر بکات و نه‌زانی نه‌وه کوفره به‌هۆی نه‌فامیه‌وه، جا کوفر ده‌لئیت و ره‌واجی پی ده‌داو که‌چی نازانی نه‌وه کوفره، به‌هۆی نه‌وه‌ی چوه ناویاسیکه‌وه به‌باشی لئی نازانی، جا ترسناکییه‌که زۆر مه‌زنه له‌سه‌ر خۆی و له‌سه‌ر نه‌م ئوممه‌ته، جا نه‌گه‌ر ترسه‌که ته‌نهما له‌سه‌ر خۆی بوايه نه‌وا سوکتر بوو، به‌لام کیشه‌که له‌وه‌دایه نه‌مه له‌ناو نه‌م ئوممه‌ته‌دا بلاو ده‌بیته‌وه.

مه‌به‌ست له: (فهلکت الأمة من وجوه وکفرت من وجوه).

واته: له‌سه‌ر نه‌م ئوممه‌ته تیکه‌لیان کرد، چه‌ندین خه‌له‌لیان هاویشه‌ ناو ئوممه‌ته‌که‌وه ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان قسه‌ی کوفر وهرده‌گرن و ده‌لئین: نه‌مه قسه‌ی زانایانه، هه‌روه‌کو قسه‌ی جه‌ه‌مییه‌کان و موخته‌زیله‌کان ده‌لئینه‌وه و ده‌لئین نه‌مه قسه‌ی زانایانه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له‌پۆژنامه‌کاندا نوسیویانه و به‌ زانایان ده‌لئین: ئیوه‌ن ته‌نهما خۆتان به‌هه‌ق ده‌زانن و قسه‌ی پیشه‌وايان وهرناگرن وه‌کو: (ابن سینا) و (ابن عربی) و (الجهم بن صفوان) و نه‌و زانایانه نرخ و به‌های خۆیان هه‌یه.

مه‌به‌ست له: (وتزندق من وجوه وضلت من وجوه وتفرقت وابتدعت من وجوه).

هه‌موو ئه‌و نه‌هامه‌تیان‌ه به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه نه‌فامه‌کان ده‌چنه نیو مه‌سه‌له عیلمیه‌کان‌ه‌وه و ترسی خوا که مه له‌دله‌کانیاندا، کاتی ترسی خوا له دل‌یاندا که م بووه‌وه چونه نیو ئه‌م باب‌ه‌تان‌ه‌وه، بۆیه هه‌ندی له‌سه‌له‌ف ده‌لین: (قَلَّ وَرَعُهُمْ فَتَكَلَّمُوا) واته: ترس و وه‌ریان که م بوویه‌وه و قسه‌یان کرد). به‌لام ئه‌و که سه‌ی له‌خوا ده‌ترسی ئه‌وا ناچیته ناو باسیکه‌وه به‌جوانی لێ نه‌زانئ، ناچیته ناو باسیکه‌وه به‌جوانی لێ نه‌زانئ و ئه‌هلی ئه‌و باسه نه‌بی، به‌تایبه‌تی له‌کاروباری دیندا.

مه‌به‌ست له: (إلا من ثبت على قول رسول الله ﷺ) وأمره وأمر أصحابه ولم يتخط أحدا منهم).

هیچ که‌سیک له‌م به‌لاو نه‌هامه‌تییه‌ پرگاری نه‌بوو: له‌ نه‌هامه‌تی کوفرو لادان و گوم‌رابوون و ویلبوون و دژایه‌تی و بچراندن ئیلا ئه‌وانه نه‌بی ده‌ستیان گرتوه به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لانی له‌ سه‌ر بوون، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (وستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة، قالوا: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على ما أنا عليه وأصحابي)^{۲۲۷} واته: ئومه‌ته‌که‌م ده‌بیته‌ هه‌فتاوسێ تاقم و فیرقه‌وه، هه‌مووی له‌ ئاگر‌دایه‌ ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بیته، فه‌رمویان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کین ئه‌و کۆمه‌له‌ رزگار بوه؟ فه‌رموی: ئه‌و که سه‌ی له‌ سه‌ر ئه‌و ریگایه‌یه‌ من و هاوه‌لانی له‌ سه‌رین).

مه‌به‌ست له: (ووسعه ما وسعهم).

ئه‌ویش قورئان و سوننه‌ته‌و ئه‌وه‌ی پیشینه‌ چاکه‌کان له‌هاوه‌لانی شوینکه‌وتوان و سی‌سه‌ده‌ چاکه‌که‌ و پیشه‌وایان له‌سه‌ری بوون، به‌لام کیشه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که ده‌لیته:

(ئەوان پىاوبوون و ئىمەش پىاوين و قسەكانى ئەوان ھىچ تايىبەتمەندىبەكى نىبە بەسەر قسەكانى ئىمەدا).

مەبەست لە: (وَعَلِمَ أَنَّهُمْ كَانُوا عَلَى الْإِسْلَامِ الصَّحِيحَ وَالْإِيمَانَ الصَّحِيحَ).

ھەرودەكو خوای گەورە دەفەرموئیت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ (۱۰۰) التوبة) پىئەمبەرى خۆشەويست (ﷺ) دەفەرموئیت: (عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي) ئەو كەسەى پزگارى دەوئیت ئەوا ئەمە پىگا كە يەتى، ئەو ھى پزگارى ناوئیت ئەوا خۆى ھەلىبژاردو ھى خۆيەتى، ھىچ كەسى زەرەر ناكات تەنھا خۆى نەبى، بەلكو ئەوا تاونى خەلكى ھەلدەگرئى لەگەل تاونەكەى خۆيدا، خوای گەورە دەفەرموئیت: (لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ (۲۵) النحل) واتە: ھەتا پۆزى قىامت بارى گوناھەكانى خۆيان بەتەواوى ھەلدەگرن، وەلە گوناھى ئەو كەسانەش ھەلگرن كەبەنەزانى و گىلانەو بى بەلگە ئەوان گومرپايان دەكەن ھۆشيار بن چ بىرپارىكى نالەبارو خراپ ھەلئەگرن؟).

گومان لەو ھەدا نىبە ھاوھەلان و سى سەدە چا كەكە ئەوان لەسەر ئىسلام و دىنە راست و دروستەكە بوون، جا ئىتر چۆن بەجى دەھىلى و واژى لى دەھىنى و دەپۆى بۆ لای كەسىك ھىچ دلتيا نىت لەسەر دىنە راست و دروستەكە يە يان لەسەر ھەقە.

مەبەست لە: (فقلدهم دینه واستراح).

(قُلْدِهِمْ): واتە: شوئىيان دەكەون، (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) تەقلید لىرەدا ماناى شوئىنكەوتنە.

مەبەست لە: (وَعَلِمَ أَنَّ الدِّينَ إِنَّمَا هُوَ بِالتَّقْلِيدِ وَالتَّقْلِيدِ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ).

هەر وەکو باسمان کرد مەبەست لە تەقلید: تەقلیدی تەواوە ئەویش شوینکە و تنە، هەر وەکو یوسف فەرمووی: (إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (٣٧) وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ (٣٨) يَوْسُفَ) واتە: چاک بزانی کە من نایینی ئەو کەسانەم واز لێ هیناوە کە نە بروایان بە خوا هەبە، نە بە روژی دواى (٣٧) بۆ خۆم کە و تومە تە شوینی نایینی باوو باپیرانم: ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب (٣٨).

جا شوینکە و تنی پیشینە چاکە کان ئەوە حەقە، هیچ لۆمە یەکی تیدا نییە ئەگەر شوینی ئەوان کە وتیت، بە لکو لۆمە لە وەدایە ئەگەر شوین کە سیک بە کە ویت شایەنى شوینکە و تن نەبێ، چاوە یە کێک بە کە لکی پیشەنگی نەبەت.

﴿٩٨﴾ ومن قال: لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي، ومن سكت فلم يقل: مخلوق أو غير مخلوق فهو جهمي، وهكذا قال أحمد بن حنبل، وقال رسول الله (ﷺ): إنه من يعيش منكم بعدي فسيري اختلافاً كبيراً، فإياكم ومحدثات الأمور، فإنها ضلالة، وعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين، وعضوا عليها بالنواجذ^{٢٣٨}.

واته: ههركهسى بلیت: گفتم (لفظی) به قورئان دروستکراوه ئه وه جهه مبیه، ههركهسى بی دهنگ بوو و نه یگوت: دروستکراوه یان دروستکراو نییه ئه ویش جهه مبیه، ئا به م شیویه ئه حمه دی کوپی حه نبه ل فه رمویه تی، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فه رموی: (إنه من يعيش منكم بعدي فسيري اختلافاً كبيراً، فإياكم ومحدثات الامور فإنها ضلالة وعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين وعضوا عليها بالنواجذ) واته: ههركهس له ئیوه _ له پاش من _ بزیت ئه وا جیاوازی و دووبه ره کی زۆر ده بینی، جا ئامۆژگاریتان ده که م ده ست به سوننه ت و ریگا که ی منه وه بگرن و ده ست به سوننه ت و ریگای جینشینه رینمویی کراوه کانه وه بگرن، توند دهستی پیوه بگرن، به ددانه کانتان توند بیگرن).

پافه /

خوای گه وه له چه ندین ئایه تدا سیفه تی که لامی بو خوئی سه لماندوه، (قُلْ لَوْ كَانُ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا (١٠٩) الکهف) واته: پێیان بلی: ئه گه ر بو نوسینی وشه کانی په روه ردگارم ده ریا گشت مه ره که ب بی پیش له کۆتایی هینانی وته و بریاره کانی په روه ردگارم ده ریا هه مو ه لده چۆری ئه گه رچی ئه وه نده ی تریشیان فریاخه یین بو کۆمه کیان).

(كلمات الله) واتە: كە فەرمانى پى دەكات و نەھى پى دەكات و گەردوونى پى دەباتە رپوھ كى دەتوانى (كلمات الله) بژمىرى لەكاتىكدا دەرياكان بەشى ناكەن، پىنووسەكان ھەموو ناتوانن بىنووسن.

قسەى خواى گەورە _ ھەروھكو ئەھلى سوننەو جەماعە دەلین _ جۆرەكەى كۆنەو تاكەكانى تازەھى، جا قورئان يەككە لە تاكەكانى قسەى خواى گەورە، يەككە لە قسەكانى خوا، جا قسەى خوا سابىتەو جىگىرە بەپى قورئان و سوننەتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ)، گومان لەوھدا نىبە عەقلە ساغ و سەلامەتەكان قسە بۆ خوا دەسەلمىنن، چونكە ئەو سىفەتى كەمالەو نەبوونى سىفەتى كەم و كورپى، بەلام جەھەمىيەكان كە ئەوانىش شوئىنكەوتەى (جەھەم) كورپى (صفوان)ن، كە ئەوئىش كابرەكەى پىسو چەپەل بوو لەناو خەلكىدا دەركەوت گومانى بۆ خەلكى لەدینەكەياندا دروست دەكرد، فەرمانى پى دەكردن بەكوفرو ئىلحاد، لەوانە گومانى بۆ خەلكى دروست كرد خواى گەورە قسە دەكات، وتى: قسەكانى خوا ھەيەو بوونى ھەيە ئەوا دروستكاروھ، خواى گەورە لە (لوح)دا دروستى كردوھە يان لە (جبرىل)دا دروستى كردوھ، يان لە (محمد)دا (ﷺ) دروستى كردوھ، ئەوئىش لەجۆرى دانە پالى دروستكارو بۆ دروستكارەكەى وەكو: بيت الله، ناقة الله، ئا بەم شىوھىيەى گووت، خواى گەورە رىسوای بكات، دەلئت: خواى گەورە قسەناكات و قسەكردن دانە پال خواى گەورە لەجۆرى دانە پالى دروستكاروھ بۆ دروستكارەكە، ئەمە لە مەزھەبەكەيەتى، ھەروھە لەقەدەردا مەزھەبى (جەبر) ھەيە، واتە: ناچارى، ھەروھە مەزھەبىكى ھەيە لەنەفى ناوو سىفەتەكانى خوا، ھەروھە مەزھەبىكى ھەيە لە بەدرۆخستەوھى سوننەتەكەى پىغەمبەرى خواو (ﷺ) بەدرۆخستەوھى قورئان، جا ئەو كەسىكى بى باوھەرى چەپەل ھەستا بە وئنى ئەم درۆيە، ئەم مەزھەبەش لەجوولەكەوھەاتوھ، ھەروھكو (شىخ الاسلام) باسى كردوھ لەپىشەكى (الحموية)، (جەھەم) يەكەم كەس نەبوو ئەم

مه‌زه‌به‌ی ده‌ست پی‌کرد، به‌لکو پیش نه‌و (الجعد) ی کورپی (درهم) نه‌م بوو نه‌م قسه خراپه‌ی ده‌ست پی‌کرد و نه‌ویش له (طالوت) ی جوله‌که‌وه وه‌ریگرت، (طالوت) ش له (لبید بن الاعصم الیهودی) یه‌وه وه‌ری گرت، نه‌و که‌سه‌ی که سیحری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد، جا نه‌م قسه‌یه له جوله‌که‌وه دزه‌ی کردووه و هاتووه، نه‌وانه‌ی قسه‌ی خوای گه‌وره له جیگه و مانای خو‌ی لاده‌ده‌ن، بۆیه هیچ سه‌رسام مه‌به به‌م مه‌زه‌به‌ چه‌په‌له، نه‌گه‌ر زانرا سه‌رچاوه‌که‌ی له جوله‌که‌وه‌یه، نه‌م مه‌زه‌به‌یان تی‌که‌ل به‌موسلمانان کرد به‌هوی نه‌و کابرا پیسه‌وه (الجعد بن درهم) که (خالد القسری) کوشتی له پوژی جه‌ژنی قوریاندا، هه‌روه‌کو (ابن القیم) باسی کردووه و ده‌فه‌رمو‌یت:

ولاجل ذا ضحی بجد خالد	القسري يوم ذبائح القربان
إذ قال ابراهيم ليس خليله	كلا ولا موسى الكليم الدان
شكر الضحية كل صاحب سنة	لله درك من أخي قربان

نه‌م قسه‌یه (جهم) ی کورپی (صفوان) له نه‌وه‌وه وه‌ریگرت، بۆیه ده‌دریته پال نه‌و، چونکه نه‌و بوو بلاوی کرده‌وه نه‌ک نه‌و یه‌که‌م که‌س بوو ده‌ستی پی‌کرد.

نه‌هلی سوننه ئینکارییان لیکرد ئینکارییه‌کی توندو قسه‌ی توندیان له‌و باسه‌دا کردووه، نه‌وه‌ش دیت _ ان شاء الله _ له‌و ده‌سته‌واژه‌یه‌ی پاش نه‌مه دیت، به‌لام لی‌ره‌دا له باسی به‌شیکی نه‌م مه‌زه‌به‌ چه‌په‌له‌داین، نه‌ویش نه‌فیکردنی قسه‌کردنه بو خوای گه‌وره، به‌لام لای نه‌هلی سوننه کیشه‌یه‌ک دروست بوو نه‌ویش نه‌وه‌یه که: ئایه ده‌گوتریت: (گفتم به‌قورئان دروستکراوه یان دروستکراو نییه)؟ نه‌مه‌شیان تی‌که‌ل به‌موسلمانان کرد، ئایه ده‌لئیت: گفتم به‌قورئان دروستکراوه یان ده‌لئیت: گفتم به‌قورئان دروستکراو نییه؟ جا نه‌گه‌ر بیانه‌وی گوتن به‌قورئان بیت نه‌وا (گوتنه‌که) گفته‌که دروستکراوه و ده‌نگه‌که‌شی دروستکراوه، بۆیه پی‌ویستی به‌روونکردنه‌وه‌یه، نه‌مه‌ش

ئەو روونكردنەو ھىيە كە ئىمامى ئەحمەدو بوخارى و كۆمە ئىك لە لىكۆلە رەوان
فەرموويانە، بۆيە مەلى: گفتم بە قورئان دروستكراوہ بەر ھايى و مەلى: گفتم بە قورئان
دروستكراو نىيە بەر ھايى، بە لكو لە مەدا روونكردنەو ھىيە .

﴿٩٩﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه إنما جاء هلاك الجهمية: أنهم فكروا في الرب عز و جل، فأدخلوا: لم؟ وكيف؟ وتركوا الأثر ووضعوا القياس وقاسوا الدين على رأيهم، فجاءوا بالكفر عيانا لا يخفى، فكفروا وكفروا الخلق واضطرهم الأمر إلى أن قالوا بالتعطيل).

واته: بزانه كهوا به ههلاكت چوونى جهه ميبه به هوى ئه وه وه بوو بيريان له په روه ردگار كرده وه، چه ند وشه يه كيان هيتايه ئاراهه وهك: بو؟ چوون؟ وازيان له فهرمووده هيتا، (قياس) يان دانا، قياسى دينيان به بوچوونى خويان كرد، بويه به ئاشكرايى كوفريان هيتايه كايه وه و ناشاردريتته وه، جا خويان كافر بوون و خه لكيشيان كافر كردو كاره كه ناچارى كردن تاكو له كارخستنيان هيتايه كايه وه (واته: التعطيل).

رأفه /

مه به ست له: (واعلم أنه إنما جاء هلاك الجهمية: أنهم فكروا في الرب عز و جل).

هوى ئه وهى جهه ميبه كان به و گومرا دووره گومرا بوون ئه وان چوونه نيو باسى زاتى خوداوه، و ايان لى هات له وه دا ده گه پان، دروست نيبه بو موسلمان له زاتى خواى گه وه دا بگه پى، به لكو ئه وهى له سه ره باوه ر بهيتى به ناوو سيفه ته كانى و نه چيته نيو باسى چوونه تيبه وه، هيج كه سيك له زات و چوونه تى ناوو سيفه ته كانى خواى گه وه نازانى ئيلا خوى نه بى، خواى گه وه ده فهرمويت: (يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (١١٠) طه).

جا هيج كه سيك نيبه ئيحاتهى خوا بكات به لكو ئه وه خواى گه وه يه كه زانايه ده ريارهى خوى و جگه له خوى، جا ئيمه ده ريارهى زاتى خوا هيج قسه ناكه ين ئيلا

بەوہ نەبى بە لگەى لەسەر ھاتبى لە قورئان و سوننە و ئەوہى ھىچى لەسەر نە ھاتووہ
ئىمەش قسە ناکەين، جەھەمىيەکان ئىنکارىيان لە قورئان و سوننەت کردو بە عەقلى
خۆيان چوونە ناو باسى زاتى خوداوہ و تاكو گوتيان: ئەو خوايە لە ناو جىھاندا نىيە و
لە دەرەوہش نىيە و لەسەرەوہ نىيە و لە خوارەوہش نىيە و لە پاستەوہ نىيە و
لە چەپەوہش نىيە.

کەواتە خوا نىيە، پاکی و بى گەردى بۆ خوا لە و قسانەى دەيکەن، گوتيان: خواى
گەورە بىستەن و بىنەين و عىلم و ويستى نىيە، جا کەواتە ئەو خوايە (جمادە)، چونکە
(جمادە) بەو شىوہىيە وەصف دەکرىت وەکو بتى لى دى پاکی و بى گەردى بۆ خواى
گەورە لەوہى دەيلتەين.

مەبەست لە: (وقاسوا الدين على رأيهم).

شويىنى قىياسى (باطل) کەوتەن، قىياسى خواى گەورەيان بە دروستکراوہکانى کرد
بۆيە نەفى ناوو سىفاتەکانيان کرد، چونکە لای ئەوان ماناى شوبھاندنى ھەيە، نە يانزانى
ناوو سىفەتەکانى خوا تايبەتەن بە خۆيەوہ، ناوو سىفەتەکانى دروستکراوہکان تايبەتەن
بە خۆيانەوہ و ھىچ لىکچوونىک نىيە لە نىوان ئەم و ئەودا، ھەر وەکو چۆن خواى گەورە
زاتىكى ھەيە لە زاتەکانىتر ناچىت، ئاواش ناوو سىفاتى ھەيە لە ناوو سىفەتەکانى
دروستکراوہکان ناچىت، ھەر کە سىک بەم شىوہىيە وەريگرى ئەوا ئاسوودە دەبى و
لەسەر رىگا پاستەکەيە.

مەبەست لە: (فجاءوا بالكفر عيانا لا يخفى).

کوفريان بە خوا کرد بە ھۆى ئەو قسە چەپەلانەوہ کە لە زاتى خوادا کرديان.

مه‌به‌ست له: (فكفروا وكفروا الخلق).

ئه‌وانه‌ی وه‌سفی خوای گه‌وره ده‌که‌ن به‌ناوو سیفاته‌کانی ئه‌وا له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه کافر کران، چونکه ده‌لێن: ئه‌مانه شوپهاندنه‌و شوپهاندنش کوفره، ئیمه‌ش ده‌لێن: نه‌خێر ئه‌مه شوپهاندن نییه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۱۱) الشوری) نه‌فی شوپهاندنی له‌خۆی کرد، به‌لام بیستن و بینین بو‌خۆی سه‌لماند، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بیستن و بینین له‌دروستکاره‌کاندا بوونیان هه‌یه، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌که ئه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌ویت‌دا ناشوبه‌ئینریت و له‌یه‌که ناچن.

مه‌به‌ست له: (واضطرم الأمر إلى أن قالوا بالتعطيل).

التعطيل: بریتییه له‌ نکۆلی کردن له‌ دروستکار، چونکه ئه‌مه به‌ره‌و (تعطیل) ده‌بات، چونکه ئه‌وه‌که‌سه‌ی نابیسێ و نابینێ و قسه‌ناکات و ئیراده‌و ویستی نییه‌و هه‌روه‌ها له‌ناو جیهاندا نییه‌و له‌ده‌ره‌وه‌ی جیهان نییه‌و له‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌و له‌خواره‌وه نییه، که‌واته ئه‌وه خوایه‌که نییه‌ تا‌کو به‌رستری، بۆیه کاره‌که به‌ره‌و له‌کارخستن (تعطیل) و بی‌باوه‌ری (إلحاد) بردنی.

﴿١٠٠﴾ نوسەر دەئیت: (وقال بعض العلماء - منهم الإمام أحمد بن حنبل-: الجهمي كافر ليس من أهل القبلة، حلال الدم، لا يرث ولا يورث لأنه قال: لا جمعة ولا جماعة ولا عيدين ولا صدقة، وقالوا: من لم يقل: القرآن مخلوق فهو كافر).

واتە: مەندى لە زانايان فەرموویانە - لەوانە ئەحمەدی کۆری حەنبەل-: - جەهەمی کافەرە ئەهلی قیبلە نییە، خۆینی حەلالە و لە میرات هیچ وەرناگرێ و مالهەکی نابیته میراتی چونکە ئەو دەئیت: - نە جومعه و نە جماعت و نە دوو جەژن و نە صدقه مەهیه، مەروەها دەئین: - مەرکەسی نەئیت: قورئان دروستکراوه ئەوا کافەرە.

پاڤه:

قسەى زانايان: (الجهمي كافر ليس من أهل القبلة).

واتە: کافەرە بەکۆی قسەکانی، چونکە ئەو سیفاتەکانی خۆی گەورەى لە کارخست (تعطيلي) کرد، گومان لەوەدا نییە ئەمە توندترین کوفەرە.

قسەکانیان کوفرن بەرەو (تعطيل) دەیانبات، مەروەکو شەيخ فەرمووی: ئەویش ئینکارکردنی بوونی خۆدایە، ئیمامی ئەحمەد وەلامی ئەوانی دایەو لە کتیبە کەیدا (الرد على الجهمية) کە کیتابیکی چاپکراوه و تەحقیق کراوه سوپاس بۆ خوا، جگە لەیەکی وەلامی ئەوانی دایەو، (شیخ الاسلام) لە کتیبیکی گەورەدا پەددی ئەوانی دایەو بەناوی (بیان تلبیس الجهمية).

مەبەست لە: (حلال الدم، لا يرث ولا يورث).

چونکە ئەو لە دینە کەى هەلگەراوه تەو (مرتد)ە، بۆیە خۆینی حەلالە، چونکە ئەوەى خۆینی پارێزراو دەکات ئیسلامە، کەسى کافر خۆینە کەى حەلالە.

مه‌به‌ست له: (لأنه قال: لا جمعة ولا جماعة).

واته: چونکه (جه‌هه‌م) ئینکاری له‌نوویژی جومعه کرد، ئینکاری له‌نوویژی جه‌ماعه‌ت کردوه، به‌لکو لای ئەو ته‌نها ناسینی خوا به‌سه، جا ئیمان لای ئەو ته‌نها ناسینه، ئەگه‌ر مڕۆڤ په‌روه‌ردگاره‌که‌ی خۆی به‌دل ناسی ئەوا ده‌بیته‌ که‌سێکی ئیماندار خاوه‌ن ئیمانێکی ته‌واو، هه‌رچه‌نده‌ نوویژیش نه‌کات و پۆژوو نه‌گریت و هیچ په‌رستنیکی ئەنجام نه‌دا.

مه‌به‌ست له: (ولا عیدین ولا صدقة).

چونکه وای ده‌بینی که‌وا کرده‌وه‌کان له‌ئیمان نین، گوتن به‌زمانیش له‌ئیمان نییه‌و هه‌روه‌ها باوه‌پ بوونیش، چونکه ئیمان لای ئەو ته‌نها ناسینه.

مه‌به‌ست له: (وقالوا: من لم یقل: القرآن مخلوق فهو کافر).

جه‌هه‌مییه‌کان ده‌لێن: — هه‌ر که‌سی نه‌لێ: قورئان دروستکراوه‌و وتی قورئان که‌لامی خوايه ئەوا کافره، چونکه ئەو خواکه‌ی به‌دروستکراوه‌کانی شوبه‌اندووه‌و شوبه‌اندنیش کوفره.

نوسه‌ر ده‌لێت: (واستحلوا السیف علی أمة محمد ﷺ) وخالفوا من كان قبلهم وامتحنوا الناس بشيء لم يتكلم فيه رسول الله ﷺ) ولا أحد من أصحابه وأرادوا تعطيل المساجد والجوامع).

واته: کوشتاری ئوممه‌تی (محمد) یان (ﷺ) هه‌لال کرد، له‌گه‌ل ئەوانه‌ی پێش خۆیاندا جیاوازییون، خه‌لکیان تا‌قی ده‌کرده‌وه له‌شتی‌کدا پێغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) هاوه‌لانی قسه‌یان تیادا نه‌کرده‌وه، ویستیان مزگه‌وته‌کان له‌کاربخه‌ن.

پاڤه:

مەبەست له: (واستحلوا السیف علی أمة محمد ﷺ).

كوشتنی موسلمانانیاں حەلال کرد، ئەوانەى له عەقیدەدا لەگەڵیاندا جیاوازن، بۆیە کاتی لەسەردەمی (مەئمون) دا دەسەلاتیان گرتە دەست ئەوەى كوشتیان لەزانایان كوشتیان و ئەوەى سزایاندا ئەوا سزایاندا، بۆ ئەوەى ناچاریان بکەن لەسەر و تنى مەزەهەبى جەهەمییه.

مەبەست له: (وخالقوا من كان قبلهم).

لەموسلمانان، چونکە ئەم قسەیه تەنها لەواندا دەرکەوت لە کەسى پێش خۆیان نەبوه.

مەبەست له: (وامتحنوا الناس بشيء لم يتكلم فيه رسول الله ﷺ).

ویستیان خەلکی ناچار بکەن بۆ و تنى قسەکەى خۆیان، هەر وه کو لەسەردەمی مەئمون و ئەوانەى پاش ئەوان هاتن پوویدا کاتی خەلکی ناچار کرد بە و تنى ئەوەى قورئان دروستکراوه.

مەبەست له: (وأرادوا تعطيل المساجد والجوامع).

چونکە مەزەهەبى ئەوان لەئیماندا تەنها ناسینە هەرچەندە هیچ کاریک نەکات و هەرچەند بەزمانش نەیلێ هەرچەندە بەدلى باوهرى نەبى کەواتە هیچ پێویست بەمژگەوت ناکات چونکە لای ئەوان نوێژەکان واجب نییه.

﴿۱۰۱﴾ نوسه‌ر ده‌ئیت: (وأوهنوا الإسلام وعطلوا الجهاد وعملوا في الفرقة وخالفوا الآثار وتكلموا بالمنسوخ واحتجوا بالمتشابه فشككوا الناس في أديانهم واختصموا في ربهم وقالوا: ليس هناك عذاب قبر ولا حوضا ولا شفاعة والجنة والنار لم يخلقا وأنكروا كثيرا مما قال رسول الله ﷺ) فاستحل من استحل تكفيرهم ودمائهم من هذا الوجه لأنه من رد آية من كتاب الله فقد رد الكتاب كله ومن رد حديثا عن رسول الله ﷺ فقد رد الأثر كله وهو كافر بالله العظيم).

واته: بوونه هوی لاوازیبونی ئیسلام و جیهادیان له کارخست (تعطیل) کرد و کاریان بۆ پارچه پارچه کردنی موسلمان کرد، له گه‌ل به‌لگه و سوننه‌ته‌کاندا جیاوازیبون، به‌لگه (منسوخ) ه‌کانیان وه‌رگرت و به‌لگه (متشابه‌کان) یان کرده حوججه، بۆیه گومانیان خسته ناو دلی خه‌لکییه‌وه له دینه‌که‌یاندا و ده‌مبازیان (مخاصمه) یان له‌زاتی په‌روه‌ردگاردا کرد ووتیان: سزای ناوگۆرپ بوونی نییه، (حوض) و شه‌فاعه‌ت نییه، به‌ه‌ه‌شت و دۆزه‌خ دروست نه‌کراون، زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی پیغه‌مبهری خوا ﷺ) فه‌رموویه‌تی ئینکاریان لی کرد، بۆیه ئه‌وانه‌ی به‌کافریان ده‌زانن خوینی ئه‌وانیان هه‌لال کرد له‌م پوویه‌وه چونکه هه‌رکه‌سی به‌ک‌ئایه‌ت له‌قورئان په‌د بکاته‌وه ئه‌وا هه‌موو قورئانی په‌د کردووه‌ته‌وه و هه‌رکه‌سی به‌ک‌فه‌رمووده‌ په‌د بکاته‌وه ئه‌وا هه‌موو فه‌رمووده‌کانی په‌د کردووه‌ته‌وه، ئه‌ویش کافره به‌خوای گه‌وره.

پاڤه:

مه‌به‌ست له: (وأوهنوا الإسلام).

واته: جه‌ه‌مییه‌کان، ئیسلامیان لاواز کرد.

مه‌به‌ست له: (وعظلوا الجهاد).

جیهادکردنیان له‌پیتناوی خوادا له‌کار خست، چونکه کافره‌کان به‌کافر نازانن، چونکه ئەو کافرانه خوا ده‌ناسن، مانای ئەوه‌یه فیرعه‌ون موسلمانانه، چونکه خوای گه‌وره‌ی به‌دلّ ده‌ناسی، خوای گه‌وره‌ی ده‌فه‌رموویت: (قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (۱۰۲) الاسراء) واته: موسا وتی: ئەو فیرعه‌ون! به‌راستی تو چاک ده‌زانی که ئەو (۹) نوو به‌لگه‌و ئایه‌تانه له‌خۆیان‌وه نه‌هاتوون به‌لکو هەر په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی ناردوونی).

جا ئەو خوا به‌دلّ ده‌ناسی، موشریکه‌کان له‌سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) به‌دلّ خوایان ده‌ناسی به‌لکو به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک عیباده‌تیان ده‌کرد جا ئەوان باوه‌رپیان وابوو خوای گه‌وره‌ی په‌روه‌ردگاره‌و شایسته‌ی په‌رستنه، به‌لام هاوه‌لیان بۆ بریارده‌دا باوه‌رپیان وابوو ئەو هاوه‌ل بریاردانه له‌خوا نزیکیان ده‌کاته‌وه.

مه‌به‌ست له: (وخالقوا الآثار).

واته: له‌گه‌ل به‌لگه‌و سوننه‌تدا جیاواز بوون.

مه‌به‌ست له: (وتكلموا بالمنسوخ).

به‌لگه‌ی مه‌نسوخته‌کان وه‌رده‌گرن و کار به (ناسخ)ه‌کان ناکه‌ن له‌به‌ر گومرا کردن، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره‌ی فه‌رموویه‌تی: (فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ) آل عمران/ (۷) واته: ئینجا ئەوانه‌ی له‌دلّیاندا لادان و چه‌وتی هه‌یه هه‌ر له‌موته‌شاییه‌یه‌کان ده‌گه‌رپین و هه‌ر له‌وان په‌په‌ره‌وی ده‌که‌ن).

مه‌نسوخیه‌کیکه له (متشابهه)کان، چونکه ده‌بی موسلمانان (ناسخ و مه‌نسوخی) و (مطلق و مقید) و (خاص و عام) بزانن و زانسته‌کانی (استدلال) بزانن، بۆیه نابێ هیچ

دەقیك بکریته بەلگە بەبى ئەوہى بزانی (منسوخ)ە یان (مخصص)ە یان (مقید)ە، جا ئەوانە تەماشای ئەمە ناکەن، لەبەر لادان، لەبەر گومراکردنى خەلكى و دەلێن: - ئیمە قورئان دەکەینە بەلگە، لە کاتیکیدا ئەوان قورئانیان نەکردووە تە بەلگە، قورئان ئەو کەسە دەیکاتە بەلگە هەمووی پیکەووە وەرگرى، بەلام کەسێک هەندیکى وەرگرى و واز لە هەندیکىتر بەینى ئەوا پى کافرە، خواى گەرە فەرموویەتى: (أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ) البقرة/٨٥) جا ئەو کەسەى لەنیوان (محکم) و (متشابهه)دا کۆنەکاتەووە ئەوا هەندى لەقورئانى وەرگرتووە و وازى لەو هیندەکەى هیناوە، بۆیە خواى گەرە دەفەرمویت: (وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ وَتِيَان: (كُلٌّ) واتە: (محکم) و (متشابهه) (كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل عمران/٧) ئەوان (متشابههکان) بۆ (محکم)ەکان دەگێرنەووە، جا پوونى دەکاتەووە تەفسیری دەکات، بەلام ئەمە پتویستی بە زانایە، نابى خۆبە زانازان بچیتە ناو ئەو باسەووە، یان لادەریک گومراکردنى دەوئى، جا هیچ کەسێک (متشابههکان) وەرناگرى ئیلا دوو کەس نەبى: -

• یان لادەریک گومراکردنى دەوئى، وەکو جەهەمیەکان، بۆیە ئیمامى ئەحمەد دەریارەیان فەرمووی: بەلگە متشابههکانى قورئان دەکەنە بەلگە^{٢٣٩}.

• یان خۆ بە زانازانىک کە نازانى، بە ناو دینی خواووە قسە دەکات بەبى عیلم.

مەبەست لە: (واحتجوا بالمشابه).

بۆیە ئیمامى ئەحمەد لە کتیبى (الرد على الجهمية) پەردى ئەوانى دایەووە، لەکتیبەکەدا ئەو دەقانى ئەوان کردوویانە تە بەلگە هیناوویەتیەووە و هەموو بۆچوونەکەیانى پووجەل کردەووە، پرا پاستەکەى تیا دا دیارى کرد، جەمعى لەنیوان نایەت و فەرموودەکاندا کردووە.

مە بە ست لە : (فشككوا الناس في أديانهم).

گومانى تىادا نىيە ئەمە تىكدانى بىرو ھزرە كانە، بۆيە دروست نىيە ھىچ كەسى
لەمە سە لە عىلمىيە كاندا قسە بىكات بە تاييە تى لەمە قىدە دا ئىللا كە سانىك نەبى زانان،
دروست نىيە نىوہ زاناکان يان خۆبە زانازانە كان قسە تىدا بىكەن، ھەروەھا لادەران و
گومراكان لە پىشتىر بە ۋەى قسە تىدا نەكەن.

مە بە ست لە : (واختصموا في ربحم).

(جيدال) يان داھىتانا، خۋاى گەورە دەفەر مويت : (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا
فَلَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْأَلْبَادِ (۴) غافر) واتە : ھەر ئەوانە لە بارەى ئايەتە كانى خۋاۋە
مىلانى و دەمبازى ئەكەن _ لە پوۋى عىنادە ۋە _ كافر بى باۋە پىن جا با ھەلسورانيان
لە شاراندا تۆ فرىو نەدا).

كەسى ئىماندار لە ئايەتە كانى خۋادا جيدال ناكات، بەلكو ۋەرى دەگرىت و باۋە پى
وايە ئەۋە قسەى خۋايە، ھەر ئەۋىش خەيرو ھىدايەتە، بەلام ئەوانەى لەسەرى
پادە ۋەستىن و گومانيان لىي ھەيە ئەمە كەسىكى دەمبازە (مجادل) ە لە ئايەتە كانى
خۋادا.

مە بە ست لە : (وقالوا: ليس هناك عذاب قبر).

ئەمە قسەيە يەك دەنگن لەسەرى لە مەزھە بە كە ياندا چونكە لاي ئەوان ھەر كەسى
خۋاى ناسى ئەۋە ئىماندارە و پىۋىست ناكات نوپژ بىكات و پۆۋو بگرىت و ھەج و
عەمرە بىكات و كارە كانى تر ئەنجام بدات، بە پىي ئەم قسانە سزاي ناو گۆر بوونى نىيە
چونكە ھەموو خەلكى خوا دەناسن، ھىچ گۆپرايە لى و سەرپىچى نىيە، ئەوانەى وا لە
گۆردان ھەمويان خوا دەناسن، كە واتە سزا نادرىن.

مە بە ست لە : (ولا حوضا ولا شفاعة).

ئینکاریان له‌هه‌موو بابه‌ته‌ غه‌بیه‌کان کرد، چونکه ئه‌وان ته‌ن‌ها پشت به‌عه‌قلی
خۆیان ده‌به‌ستن.

مه‌به‌ست له: (والجنة والنار لم یخلقا).

واته: جه‌ه‌مییه‌کان ده‌لێن: به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ئیستا دروست نه‌کراون، هه‌رچه‌نده
خوای گه‌وره‌ هه‌والی پی داوین که‌وا دروستکراون ئیستا، خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی
به‌هه‌شت ده‌فرمویت: (أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) آل عمران) وشه‌ی: (أَعِدَّتْ) به‌لگه‌یه
به‌هه‌شت ئیستا ئاماده‌یه‌و بوونی هه‌یه، ده‌رباره‌ی ئاگره‌رمویه‌تی: (أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
(۱۳۱) ال عمران) هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والی پی داوین سه‌ختی گه‌رمایی
له‌گه‌وتینی دۆزه‌خه، ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه ئیستا بوونی هه‌یه، هه‌روه‌ها ئاگر دوو
هه‌ناسه‌ی هه‌یه، هه‌ناسه‌یه‌ک له‌زستانداو ئه‌ویش له‌سه‌ختترین ساردیدا ده‌یبینن و
هه‌ناسه‌یه‌ک له‌هاویندا ئه‌ویش له‌سه‌ختترین گه‌رمیدا ده‌یبینن، فه‌رمویه‌تی: (ان شدة
الحر من فیح جهنم) ۲۴۰.

مه‌به‌ست له: (وأنكروا كثيرا مما قال رسول الله ﷺ).

له‌ زۆریك له‌وانه‌ی له‌ قورئان و سوننه‌تدا هاتوه ئینکاریان لی کرد، چونکه له‌گه‌ل
بۆچوون و باوه‌ری ئه‌واندا جیاوازه‌و ناگونجی.

مه‌به‌ست له: (فاستحل من استحل تکفیرهم ودمائهم من هذا الوجه).

هه‌رکه‌سی له‌ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه ئه‌وانی به‌کافر زانیوه ئه‌وا له‌به‌ر کۆی ئه‌و قسه
چه‌په‌لانه‌یان ئه‌وانی به‌کافر زانیوه، چونکه قسه‌کانیان به‌وه‌ کۆتای دیت که‌وا دین
بوونی نییه.

مه‌به‌ست له: (لأنه من رد آية من كتاب الله فقد رد الكتاب كله).

ہر وہ کو لہ پیتشدا باسماں کرد ہر کہ سیّ ہندیّ لہ قورٹانہ کہ بہ لگہ و ہر بگریّ و واز لہ و ہندہ کہی تر بہینّیّ کہ پہیوہندی پتوہیہ، ئہوا یہ کیّکہ لہ وانہی باوہ پری بہ ہندیّ لہ قورٹانہ کہ ہینا و وازی لہ ہندہ کہی تر ہینا و، جا ئہ و کہ سہی (متشابہ کان) بکاتہ بہ لگہ و واز لہ (محکمہ کان) بہینّیّ ئہوا لہ و کہ سانہیہ باوہ پری بہ ہندیکی کیتاب کردوہ و کوفری بہ و ہندہ کہی تر کردوہ .

مہ بہ ست لہ : (ومن رد حدیثا عن رسول اللہ ﷺ) فقد رد الأثر کله).

ہر وہا لہ سوننہ تدا (محکم) و (متشابہ) ہہیہ، جا ہر کہ سیّ لہ سوننہ تدا (متشابہ) و ہر بگریّ و واز لہ (محکم) بہینّیّ ئہوا پددی ہموو سوننہی کردوہ تہ و ہ .
مہ بہ ست لہ : (وهو کافر باللہ العظیم).

ئہمہ ئہ نجامہ کہیہ پہنا بہ خوا، چونکہ ئہ و کہ سہی باوہ پری بہ خوا ہہیہ دہ لیت: (أَمَّا بِهٖ كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا) آل عمران/۷) بہ لام ئہ وہی لہ دلیدا لادان ہہیہ ئہوا (متشابہ) و ہر دہ گریّ، چونکہ بؤ ئہ و دہ گونجیّ، بہ لام (مُحْكَم) کان ئہوا بہ کہ لگی ئہ و نایہ ت بؤیہ وازی لّی دہ ہینّیّ، ئہمہ پتگای ئہ ہلی ئارہ زوہ ہر دہ م و تابیہ ت نییہ بہ جہ ہمیہ کان بہ لام سہرچا وہ کہی جہ ہمیہ کانہ، چونکہ ئارہ زوہ پہرستان ہموویان لہ ہر کاتیکدا بن ئہمہ ریگایانہ، ئہو بہ لگانہ و ہر دہ گرن لہ گہ لّ ئارہ زوویاندا بگونجیّ و واز لہ و پایہ دہ ہینن لہ گہ لّ حہ زو ئارہ زوویاندا نہ گونجیّ.

نوسہر دہ لیت: (فدامت لهم المدة، ووجدوا من السلطان معونة على ذلك، ووضعوا السيف والسطوح على من دون ذلك فدرس علم السنة والجماعة وأهنتهما، وصارتا مکتومتین لإظهار البدع والكلام فيها ولكنهم واتخذوا المجالس وأظهروا رأيهم ووضعوا فيها الكتب وأطعموا الناس وطلبوا لهم الرئاسة فكانت فتنة عظيمة لم ينج منها إلا من عصم الله فأدنى ما كان يصيب الرجل من مجالستهم أن يشك في دينه أو يتابعهم أو يرى رأيهم على الحق ولا يدري أنه على

حق أو علی باطل فصار شاکا فهلك الخلق حتى كانت أيام جعفر الذي يقال له المتوكل فأطفأ الله به البدع وأظهر به الحق وأظهر به أهل السنة وطالت ألسنتهم مع قلتهم وكثرة أهل البدع إلى يومنا هذا).

واته: ماوهیه‌ک پۆژگار بۆ ئەوان بوو، له لایەن دەسه‌لاته‌وه یارمه‌تی ده‌ریان هه‌بوو بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی پراکه‌یان، به‌شمشێرو قامچی ده‌جوولانه‌وه له‌گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌ی له‌ گه‌ڵ پراو بۆچوونی ئەواندا نه‌بوون، بۆیه عیلمی سوننه‌و جه‌ماعه په‌رتو بلاو بوه‌وه‌و لاوازیان کرد، ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه شاراوه‌و نادیار بوون له‌به‌ر ده‌رکه‌وتنی بیدعه‌و که‌لام له‌ مه‌سه‌له‌کاندا، له‌ به‌ر ژماره‌ زۆرییان و چه‌ندان مه‌جلیسان داناو بۆچوونی خۆیان ده‌رخست و چه‌ندین کتیبیان له‌و بابه‌ته‌دا نووسی، ته‌ماحیان خسته‌ به‌ر خه‌لکی و سه‌رۆکایه‌تی و ده‌سه‌لاتیان بۆ ئەوان ده‌ویست، بۆیه فیتنه‌یه‌کی مه‌زن به‌ریا بوو، هه‌یج که‌سێک لێی ده‌ریاز نه‌بوو ئیلا ئەوانه‌ نه‌بێ خوای گه‌وره‌ پاراستنی، که‌مترین شت تووشی که‌سێک ده‌بوو له‌ مه‌جلیسه‌کانی ئەواندا ئەوه‌ بوو گومانی له‌دینه‌که‌یدا بۆ دروست ده‌بوو، یان شوینی ئەوان ده‌که‌وت یان وایده‌زانی پراو بۆچوونی ئەوان له‌سه‌ر حه‌قه، نه‌یده‌زانی خۆی له‌سه‌ر حه‌قه یان له‌سه‌ر (باطل) ه‌ بۆیه گومانی بۆ په‌یدا بوو، خه‌لکی به‌هه‌لاکه‌تدا چوون تاکو سه‌رده‌می (جه‌عفر) که‌ پێیان ده‌گوت: (المتوکل) خوای گه‌وره‌ به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ ناگری بیدعه‌ی کوژانده‌وه‌و حه‌قی ده‌رخست و ئەه‌لی سوننه‌ به‌هۆیه‌وه‌ ده‌رکه‌وتن و زمانیان درێژ بوو هه‌رچه‌نده‌ خۆیان که‌م بوون و ئەه‌لی بیدعه‌ زۆریوون تاکو ئەمڕۆ.

پاڤه‌/

مه‌به‌ست له‌: (فدامت لهم المدة ووجدوا من السلطان معونة على ذلك).

ئاماژه‌ به‌ سه‌رده‌می (مه‌ئمون) و نه‌وه‌که‌ی ده‌کات خوای گه‌وره‌ له‌ئێمه‌و ئەه‌ل و عیاله‌مان خۆشبیت که‌ پێی مه‌غرور بوون و پێی هه‌ڵ خه‌له‌تان.

مه‌به‌ست له: (ووضعوا السيف والسوط على من دون ذلك).

واته له‌سه‌رده‌می مه‌ئومندا زالّ بوون به‌سه‌ر ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌دا، ئه‌مه‌ش ئه‌نجامی دانانی هاو‌پازی پیس‌و چه‌په‌له، جا پی‌ویسته له‌سه‌ر که‌سی موس‌لمان چ ده‌سه‌لاتدار بیت یان ده‌سه‌لاتدار نه‌بی هه‌رده‌م که‌سی چاک بکاته هاو‌پازی خۆی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا) آل عمران (۱۱۸) واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هیتاوه! به‌ده‌ر له‌ خۆتان که‌سیک مه‌گرنه دۆست و مه‌یکه‌نه جیی راز و نیازی خۆتان و نه‌ینییه‌کانی خۆتان یان لا بدرکیتن، له‌ کار تیکدان و زیان پیگه‌یاندنتان دریغ ناکه‌ن و کۆل ناده‌ن).

جا که‌سی موس‌لمان هاو‌پازی چاکی هه‌یه‌و ئاگادارو وریایه له‌ هاو‌پازی خراب، به‌تایبه‌تی کاربه‌ده‌ستان، ته‌ماشاکه هاو‌پازی خراب چی به (مه‌ئوم) کرد، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو زیره‌کی و خانه‌دانه‌ی، ئه‌و له‌ نه‌وه‌ی (هاشم) ه، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا مه‌غورر بوو پییان، ته‌ماشاکه هاو‌پازی خراب چی به‌دوایین خه‌لیفه‌ی به‌نی عه‌بباس کرد: ابن‌العق‌می و الطوسی، چییان به‌خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی کرد؟ له‌ پۆژه‌ه‌لاته‌وه ته‌تاریان هیتایه سه‌ری و ئه‌وانیان هیتاوه‌و ریگایان بۆ کردنه‌وه‌و ریگایان بۆ سووک و ئاسان کرد تا ده‌ستیان به‌سه‌ر به‌غدا و ولاتی موس‌لماناندا گرت، کوشتاریکی گه‌وره‌و مه‌زنیان به‌ریاکرد، هه‌موو کیتابه‌کانیان سوتاندو خستیانه‌ پوو‌باری دیجه‌و فوراته‌وه تاکو په‌نگی ئاوه‌که گۆرا، وایان ده‌زانی ئه‌وان ئیسلامیان نه‌هیشته به‌لام ئیسلام له‌ لایه‌ن خوداوه پشتیوانی لی ده‌کری هه‌رگیز له‌ناو ناچیت.

مه‌به‌ست له: (فَدَرَسَ عِلْمَ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ).

دَرس: واته بلاو‌بوویه‌وه چونکه (الدروس) بریتییه له‌په‌رت و بلاو‌بوونه‌وه.

مه‌به‌ست له: (وأوهنوهما).

واتە: عىلمى كىتاب و سوننەيان لاواز كىردو عىلم لای ئەوان بووه عىلمى (جدل) وعىلمى كەلام و عىلمى مەنتىق.

مەبەست لە: (وصارتا مکتومتین لإظهار البدع والکلام فیها).

وازیان لەسوننەت هێناو خۆیان بەدەرختنى بیدعەو بانگەواز کردن بۆى خەرىك کرد، بۆیە ئەهلى سوننە كپ و بیدەنگ کران.

مەبەست لە: (ولکثرتم واتخذوا المجالس وأظهروا رأیهم).

مەجلیس و قوتابخانە و كۆپو كۆبوونەوه كانیان ئیستغلال كىردو سوودیان لى بىنى بۆیە لەو جیگایانەدا پراویچوونى خۆیان دەرختو بلأویان كردهوه، ئەهلى خرابەكارى بەو شیوهیەن ئەگەر دەسەلاتیان هەبى ئەوا هیچ چاوه‌پوان نابن لە هەولدان بۆ نەهیشتنى ئیسلام.

مەبەست لە: (ووضعوا فیها الكتب).

واتە: كتیبیان نووسیهوه، كتیبى جەهەمى و موعتەزیه.

مەبەست لە: (وأطمعوا الناس وطلبوا لهم الرئاسة).

زۆرىك لەوانەى كە نەگەیشتبوونە عىلم توانیان قەناعەت بە بۆچوونە كانیان بكەن و شوینیان كەوتن، چونكە فیتنە ئەگەر هات ئەوا كەمىك لە خەلكى پزگاریان دەبى، بەلام هەندى لەخەلكى هەن نۆر پى كاریگەر دەبن، هەیانە كەمتر كاریگەر دەبن پى و هەیانە سەلامەت دەبن، بەلام لەپاش تاقىكردنەوه، قەناعەتیان كىرد بەخەلكى بە مەزەبەكەى خۆیان بەپارە مەغروریان كىردن، ئەوان جارى وابوو بەهەرەشەو كوشتن و لىدان و بەندكردن مامەلەیان دەكرد و جارى وا بوو بەلینیان پى دەدان بەپارەو پلەو پایەو ئایندەى گەش، جا كەسى نەفام و خاوەن تەماح دینهكەى بەدوونیاكەى دەفرۆشیت _ بەنا بەخوا _ .

مەبەست لە: (فكانت فتنة عظيمة لم ينج منها إلا من عصم الله).

ھىچ كەس ئىك لىي دەريانى نەبوو ئىللا مەگەر كەس ئىك دەستى گرتىي بە قورئان و سوونەتەو ھە ئارامى گرتوو ھە سەرى ھەك ئىمامى ئەحمەدو تىياندا ھەبوو كوژرا لە كاتىكدا دەستى گرتىبو بە قورئان و سوونەتەو، بە لام ئەوانەى لە گەل ئەواندا رۆيشتن ئەوا لە گەل ئەواندا بە ھەلا كەتدا چوون.

مەبەست لە: (فأدنى ما كان يصيب الرجل من مجالستهم أن يشك في دينه).

واتە: ھەندى لە خەلكى ھەبوو لە دىنە كەيان لايانداو ھەندىكى تر لە دىنە كەى لاي نەدا، بە لام چەند گومانىكى بۆ دروست بوو لە ھەندى مەسەلەدا چونكە دانىشتن لە گەل ئەوانەدا ھەرگىز خەيرو چاكە لە گەل خۆيدا ناھىيى.

مەبەست لە: (أو يتابعهم).

ھەركەسى لە گەل ئاندا دانىشىي يان تووشى گومانى زۆر دەبىي و لە پىي لادەدا، يان كەمىك تووشى لادان دەبىي يان بە لاي كەمەو تووشى جۆرىك لە جۆرەكانى گومان دەبىي لە ھەندى لە بابەتەكاندا.

مەبەست لە: (يتابعهم أو يرى رأيهم على الحق ولا يدري أنه على حق أو على باطل فصار شاكا).

بە تايبەتى كۆمەلئىك حوججەى ساختەو كۆمەلئىك پەوانبىزى و زمان پاراوى و زمان لووسيان پىيە، جا ئەوانە پىويستىيان بە زانايەكى دامەزراو بەرگى بكات و ھەلاميان بداتەو، ھەكو ئىمامى ئەحمەدو شىخ الاسلام (ابن تيمية) ھەكو ئەو پىشەوايانە كە بەرانبەريان پراوستان و شكاندنيان.

مەبەست لە: (فهلك الخلق حتى كانت أيام جعفر الذي يقال له المتوكل).

واته: ئەم تاقیکردنەوه بەرده‌وام بوو لەسەر دەمی مەئمونداو سەر دەمی (معتصم)ی
 برای و سەر دەمی (واثق)ی کورپی (المعتصم) کاتی (واثق) بەهەلاکەتدا چوو بەیعه درایه
 (متوکل)ی برای، جا ئەو سوننه‌ی سەر خست و تاقیکردنەوه‌ی لەسەر زانایان نەه‌یشت،
 دەرگای پەحمەت لەلایەن خوداوه کرایه‌وه، جا خوای گەرە پاداشتی خەیری بداتەوه،
 زۆر پێزی لەئیمامی ئەحمەد دەرگرت و سەرپه‌رزی کرد.

مەبەست له: (یقال له المتوکل).

واته: (المتوکل علی الله) ئەمە نازناوه‌که‌یه‌تی، بەلام ناوه‌که‌ی (جعفر)ی کورپی
 (الواثق) بوو.

مەبەست له: (وطالت السنتهم).

واته: ئەهلی سوننه، واته: بەهێزیوون لەقسەکردندا، توند بوون لەقسەکردندا بەسەر
 ئەهلی بیدعەدا، جا کاره‌که‌ پێچه‌وانه‌وه بوو.

مەبەست له: (مع قتلهم وکثرة أهل البدع إلى یومنا هذا).

بەلام (باطل) هەرگیز بەرگه‌ی حەق ناگریت، هەرچەندە ئەوانه‌ی لەسەر (باطل)ن
 زۆرین، جا ئەوانه‌ بەرگه‌ی حەق و حەق ویستان ناگرن، هەرچەندە ئەوانه‌ی لەسەر حەق
 بن که‌م بن، خوای گەرە دەرمانی: (کَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
 (۲۴۹) البقرة) واته: گه‌لی جار بەفەرمانی خوا کۆمه‌لێکی که‌م بەسەر کۆمه‌لێکی زۆردا
 سەرکه‌وتوون).

ئیمامی ئەحمەد تەنها یەک کەس بوو تەماشای بکە چی کرد بەرانبەر ئەو لێشاوه
 بێباوه‌پێیه، خۆی بە تەنها دامەزراو بوو تاکو خوای گەرە لە سەر دەستی ئەو سوننه‌ی
 سەرپه‌رز کرد، بۆیه پێی دەرگوتری: (پێشه‌وای ئەهلی سوننه).

نوسەر دەلئیت: (والرسم وأعلام الضلالة قد بقي منهم قوم يعملون بها، ويدعون إليها، لا مانع يمنعهم ولا أحد يحجزهم عما يقولون ويعملون).

واتە: میراتگران و ناودارانى گومپایى مایەوہ کۆمەلئیک لەوان مایەوہ کاریان پى دەکرد، بانگەوازى بو دەکن، هیچ پىگرييهک پىگایان لى ناگریت، هیچ کەسێک پىگرييان نىیە لەوہى دەیلئین و دەیکەن.

پاڤە:

مەبەست لە: (والرسم وأعلام الضلالة قد بقي منهم قوم يعملون).

خراپە کۆتایى نایەت، بە لکو چاکە و خراپە دەمىنئیتەوہ بو تاقىکردنەوہ و ئىبتلا، بە لام ھەندى جار حەق سەردەکەوئى و دەردەکەوئى و ھەندى جار (باطل) دەردەکەوئى، بە لام دەرکەوتنى (باطل) بەردەوام نابى، بە لام حەق ھەرچى بەسەردا بىت ئەوا بەئىزنى خوای گەرە دەگەرئیتەوہ، خوای گەرە دەفەرموئیت:

(وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ) (٨٣) القصص) واتە: پاشەپۆژى چاکیش ھەر بو پارىزگارانە.

(وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى) (١٣٢) طه) واتە: پاشەپۆژى چاک و پىرۆزىش تەنھا بو خەلکانى پارىزکارو بەتەقوايە.

پىشەوا (ابن القيم) دەلئیت:

والحق منصور وممتحن فلا تعجب فهذه سنة الرحمن ^{٢٤١}

﴿١٠٢﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أنه لم تجئ زندقة قط إلا من الهمج الرعاع اتباع كل ناعق يميلون مع كل ريح فمن كان هكذا فلا دين له قال الله عز و جل: (فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم) وهم علماء السوء أصحاب الطمع والبدع).

واته: بزانه هه‌رگیز (زه‌نده‌قه) په‌یدا نه‌بوو ئیلا له ناکه‌سانه‌وه نه‌بی شوینکه‌وتووانی هه‌موو بانگیکن له‌گه‌ل هه‌موو بایه‌کدا لارده‌بنه‌وه، جا هه‌ر که‌سی واپوو نه‌وا دینی نییه، خوای گه‌وره ده‌لئیت: (قال الله عز و جل: فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم) نه‌وانیش زانای خراپو و خاوه‌نی بیدعه‌و ته‌ماحن.

پاڤه:

مه‌به‌ست له: (واعلم أنه لم تجئ زندقة قط).

زه‌نده‌قه: نیفاقه، دوپووویه، نه‌ویش بریتییه له ده‌رخستنی ئیمان و شاردنه‌وه‌ی کوفر، جا زه‌ندیقه‌کان: نه‌وانه‌ن له سه‌ره‌تای ئیسلامدا پئیان ده‌گوترا: (منافقین) دوپوووه‌کان، له‌نیو‌خه‌لگیدا ده‌ژین، نه‌گه‌ر هه‌لیان بو بره‌خسی نه‌وا خراپه‌ی خو‌یان ده‌رده‌خه‌ن و دانیان جیر ده‌که‌نه‌وه به‌رانبه‌ر به‌حه‌ق و نه‌هلی حه‌ق، هه‌روه‌کو ئیستا له‌سه‌رده‌می خو‌ماندا هه‌یه.

مه‌به‌ست له: (إلا من الهمج الرعاع اتباع كل ناعق يميلون مع كل ريح).

واته: خه‌لکی عه‌وام شوینی هه‌موو بانگیک ده‌که‌ون نازانن به‌ره‌و کوئی ده‌پۆن، به‌لام زانایانی (نه‌هلی عیلم) نه‌وانه‌ن دامه‌زاون نه‌وا شوینی حه‌ق ده‌که‌ون، بویه به‌ زۆری نه‌وان مه‌غورر مه‌به، زۆری خراپه‌کاران، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ) الانعام/١١٦) واته: نه‌گه‌ر له زۆریه‌ی خه‌لکانی نه‌م سه‌ر

زه‌وییه که بیّ باوه‌پن په‌پیره‌وی بکه‌یت له ریگه‌ی خوا لات ئه‌ده‌ن و چه‌واشه‌و سه‌ر لی‌شیت‌واوت ئه‌که‌ن).

عیبره‌ت به له‌سه‌ر حه‌ق بوون ده‌بیّ هه‌رچه‌نده که‌میش بن.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۲۴۹) البقرة).

مه‌به‌ست له: (فمن كان هكذا فلا دين له).

ئهو که‌سه‌ی دوو دل و دل‌ه‌راوکی ده‌کات ئه‌وا دینی نییه، ئه‌وه که‌سیکی دوو‌پوهه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا (۱۴۳) النساء) واته: له‌نیوان نیمان و کوفردا دوو دلن نه‌ئوه‌یه بچه‌ن لای نه‌مان و موسلمان بن، نه‌ئوه‌یشه به‌یه‌کجاری خو بدنه لای نه‌وان و کافر بن، هه‌ر که‌سیکیش خوا گومرای بکات به‌هوی لاساری ئه‌و که‌سه خو‌یه‌وه قه‌ت تو ناتوانی هه‌چ ریگایه‌کی خیری نیشان به‌دیت).

جا که‌سی دوو‌دل دینی نییه.

مه‌به‌ست له: (قال الله عز و جل: فما اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم).

ئه‌وان ئه‌گه‌ر له‌نه‌زانینه‌وه توشی دوو‌به‌ره‌کی بوایه‌ن ئه‌وا مو‌صیبه‌ته‌که ئاسان و سووک ده‌بوو، به‌لام ئه‌وان جیا‌واز بوون له‌کاتی‌کدا ده‌زانن، چونکه ئه‌وان شویتنی ئاره‌زووی خو‌یان که‌وتن بویه جیا‌وازو دوو‌به‌ره‌کی که‌وته نیوانیان، جا ئه‌گه‌ر شویتنی حه‌ق بکه‌وتایه‌ن ئه‌وا یه‌کده‌نگ ده‌بوون و کۆده‌بوونه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) آل عمران/۱۰۳ واته: به‌تی‌کرا گشتتان ده‌ست به‌رشته‌ی ئایینی خوا و قورئانه‌که‌یه‌وه بگرن و قه‌ت لی‌ی نه‌ترازین).

ئەگەر جىياوازى لەگەل حەقدە لەنە زانىنەوہ بوو ئەوا تەکا دەکریت نەمىنى، بەلام ئەگەر لە زانىنەوہ بىت ئەوا نەھىشتن و نەمانى گرانە، چونکە خواى گەورە دەفەر مویت: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ (۵۰) القصص) واتە: چ کەسى گومراترە لەو کەسەى پەپرەوى ھەواو ئارەزوى خۆى کردووە، بى ئەوہى ھىچ رىئوینىكى لەخواوہ ھەبى...؟).

ھىچ کەسەىک لەو گومراتر نىيە، (فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ) الجاثية / ۱۷) واتە: نەوہى ئیسرائىل لەنە زانىنەوہ جىياواز نەبوون بەلکو بەھوى ئارەزووہ جىياواز بوون، ھەر وہا ئەوانەى لەوان دەچن لەم ئوممەتە.

﴿۱۰۳﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أنه لا يزال الناس في عصابة من أهل الحق والسنة يهديهم الله ويهدي بهم غيرهم ويحيي بهم السنن فهم الذين وصفهم الله تعالى مع قلتهم عند الاختلاف فقال: (وما اختلف فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم) فاستثناهم فقال: (فهدى الله الذين ءامنوا لما اختلفوا فيه من الحق بإذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم) وقال رسول الله (ﷺ): (لا تزال عصابة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون) ٢٤٢.

واته: بزانه کۆمه‌لئیکى خه‌لکی به‌رده‌وام له‌سه‌ر ئه‌هلی حه‌ق و سوننه‌تن، خوای گه‌وره رینمویان ده‌کات و هیدایه‌تی جگه له‌خۆیانیش ده‌ده‌ن، سوننه‌ته‌کان زیندوو ده‌که‌نه‌وه، ئه‌وانن خوای گه‌وره وه‌صفی ئه‌وانی کردوو له‌کاتی جیا‌وازیدا هه‌رچه‌نده که‌من، ده‌فه‌رمویت: (وما اختلف فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم البينات بغيا بينهم) خوای گه‌وره ئه‌وانی جیا‌کرده‌وه وه‌فه‌رمووی: (فهدى الله الذين ءامنوا لما اختلفوا فيه من الحق بإذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم) هه‌روه‌ها پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (لا تزال عصابة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون).

پاڤه/

مه‌به‌ست له: (واعلم).

واته: بزانه و فیربه‌.. ئه‌ی موسلمان.. ئه‌ی قوتابی زانست و زانیاری که‌وا حه‌ق ده‌میئنی، کۆمه‌لئیک خوای گه‌وره ته‌وفیقی داوون له‌سه‌ر رینگا بمیئنه‌وه هه‌رچه‌نده

فیتنەكان نۆزىن، ھەرچەندە دوژمنانى ھەول بەدن بۆ نەھىشتىنى حەق و ئەھلى حەق ئەوا ناتوانن ئەو بەكن، چونكە خىواي گەورە خىواي دەپپارىزى، ھەرۋەكو خىواي گەورە دەفەرموئىت: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ (۹) الحجر) واتە: بەپاستى ئىمە خۆمان ئەم قورئانەمان ناردۆتە خىواي و ھەر خۆشىمان ئاگادارو پارىزەرى ئەكەين).

ھەرۋەھا دەفەرموئىت: (إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ (۵۱) غافر) واتە: بى گومان ئىمە يارمەتى پەيامبەرانمان و ئەوانەش بپوئان ھىناو ئەدەين، لەژيانى دونيادا بەسەر دوژمنانياندا سەريان ئەخەين، ۋەلەو پۆژەيشدا كە شايبەدان _ لەپىغەمبەران و فرىشتەو... _ ھەلئەسن و راست دەبنەو).

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (لاتزال طائفة من امتي على الحق ظاهرين لا يضرهم من خالفهم ولا من خذلهم حتى يأتي أمر الله تبارك وتعالى)^{۲۴۲} جا حەق ماو ۋ ئەھلى حەق ماون ھەر چەندە چەند سالانىك يان چەند كاتىك كەم بىنەو، خىواي گەورە ھەرگىز ئەم حەقە بىز ناكات، بەلام پىوئىستە لەسەر ئەو كەسانەى دەست بەم حەقەو دەگرن ئارام بگرن لەسەرى، ئارام بگرن لەسەر ئەو ھى تووشيان دەبى، ئەگەر نا ئەوا ھەرگىز خىواي گەورە ئەم حەقە بىز ناكات، بەلكو چەند پىشتىوان و شوئىنكە وتوانىكى بۆ دەپەخسىنى، پەنگە لەجىگايەكەو بەگوازىتەو بۆجىگايەكى تر جا ئەگەر لە جىگايەكدا وازى لى ھىنرا ئەوا خەلكى تىرى بۆ دەپەخسىنى، ھەرۋەكو خىواي گەورە دەفەرموئىت: (وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُم (۳۸) محمد) واتە: ئەگەر لەم دىنە پىشت ھەلكەن خىواي گەورە ئىو ھەگۆپى بەقەوم و گەلىكى تر ئەوسا ئەوانىش ۋەك ئىو نابن).

ھەرۋەھا خىواي گەورە دەفەرموئىت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

اللَّهُ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۵۴) المائدة) واتە: ئەى ئەو كەسانەى باو ەرتان ھىناو ە ھەركە سىكتان لە ئاينى خۆى (ئىسلام) پاشگەز بىتەو ەو ەركە پى جە خوا لە مەولا كەسانىك دىننىت خۆشى دەوین و ئەوانىش ئەو بان خۆش دەوئ و لە ئاست خاوەن باو ەراندا خۆ بە كەمزان و بە سوژن و بە رامبەر بە كافرو بى باو ەران خۆ بە گەورەزان و سەرىلندو دەپوژن بەرزن بۆ پەزامەندى خوا تى دەكۆشن و جەنگ دەكەن و لە تەشەرو لۆمەى لۆمەكارانىش ناترسن و باكيان نادا ئەو خۆشەويستى و تىكۆشانە، فەزل و بەخششى خوايە بە ھەركەسىك خۆى بىەوئ دەيدا خواش فەزل و مېھرەبانى فراوانە).

ئەمە دۇنيايىيە لە لاين خوداوە بۆ مانەو ەى ئەم حەقە، چەندىن كەسى بۆ دەپەخسىنى پى ھەستن و بىپارىزن، جە ترسەكە لە سەر لە ناوچوونى دىنەكە نىيە، بەلام ترسەكە لە سەر ئىمەيە ئەگەر دەست بەم دىنەو ە نەگرىن و ئارامى لە سەر نەگرىن، چونكە لە ئىمە دەسىنرىتەو ەو دەدرىتە كەسانى تر، بۆيە پىويستە لە خۆمان بترسىن بۆ ئەو ەى ئەم دىنەمان لى نەسىنرىتەو ەو بەدرىتە جگە لە خۆمان و ئىمەش بە ھەلاكەتدا بچىن.

مەبەست لە: (أنه لا يزال الناس في عصابة من أهل الحق والسنة).

عصابة: واتە كۆمەلىك (جەماعەتىك) ھەروەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمويەتى: (لا تزال طائفة) پى دەگوتىت: طائفة، جماعة، عصابة.

مەبەست لە: (يهدىهم الله). بۆ دەستگرتن بەم حەقەو ە.

مەبەست لە: (ويهدى بهم غيرهم).

ئەوان خۆيان ھىدايەت دراون جگە لە خۆيانش ھىدايەت دەدەن، ئەمە صىفەتى زانا لە خوا ترسەكانە، ئەوان تەنھا خەرىكى خۆيان نابن، بەلكو بانگەوازى جگە لە خۆيان

دەكەن بۆ حەقو چاوپوونيان دەكەن و ھىدايەتيان دەدەن، بە ماناي ئەوھى ئەوان رېنموييان دەكەن و بۆيان پوون دەكەنەھە.

مەبەست لە: (ويحيي بهم السنن).

واتە: سوننەتەكانى پېغەمبەر (ﷺ)، لەپاش ئەوھى پەرتو و بلاوبونەوھە و نىژدان ئەوان زىندووى دەكەنەھە، ئەمە رېنگاي ئەوانە، ئەوان سوننەتەكان زىندوو دەكەنەھە و بىدعەكان دەمرېنن و ئەم دىنە تازە دەكەنەھە تاوھەكو وھەكو ئەو كاتەى لى دىتەھە دابەزىوھەتە سەر (محمد) (ﷺ) لەھەر ماوھەكدا خواى گەورە كەسەك دەنيرى بۆ ئەم ئوممەتە دىنەكە تازە بكاتەھە، گۆراني زىادەرەوان و خۆگۆرپىنى ناراستان و تەئولى نەفامانى لى دوور دەخەنەھە، ئەمە فەزلىكە لە خوداوە، چەندەھا جار ئەم دىنە توش بوھ كەچى بەردەوام سەربەرزە وھەكو ئەو كاتەى دابەزىوھەتە سەر (محمد) (ﷺ) بەقورئان و سوننەتەكەيەھە، ھىچ كەسەك دەستى پى نەگەيشتوھە بۆ ئەوھى بىگۆرپى، ھەرەھەكو خواى گەورە فەرموويەتى: (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ) (۹) الحجر).

ئەوھەتا قورئانەكە ھەرەھەكو ئەو كاتەى دابەزىوھەتە سەر (محمد) (ﷺ) تەنھا يەك پىتى لى نەگۆراوھە، ئەمەش پاراستنى خواى گەورەيە بۆ قورئانەكە، چونكە كىتەبەكانى پىشوو قەشە و پراھىبەكان داويان لى كرابوو بە پاراستنى ئەوانىش كىتابەكەيان بزر كرد، گۆرپانكارى و تەحريفى بەسەردا ھات، ھەرەھەكو ئەوھى بەسەر تەورات و ئىنجىلدا ھات، بەلام خواى گەورە خۆى كەفالتى پاراستنى ئەم قورئانەى گرتە ئەستوى خۆى، بۆيە ھىچ كەسەك جورئەتى ئەوھە ناكات تەنھا يەك پىتەك بگۆرپى ئەمەش لەنىعمەتى خوايە بەسەر ئەم ئوممەتەھە.

مەبەست لە: (فهم الذين وصفهم الله تعالى مع قلتهم عند الاختلاف فقال: (وما اختلف

فيه إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءهم البينات بغيا بينهم) (البقرة / ۲۱۳).

(وما اختلف فيه) واتە: لەم دىنەدا يان لەم كەتەبەدا (إلا الذين أوتوه من بعد ما جاءتهم
البينات بغيا بينهم) ئەوان جىاواز نەبوون چونكە حەق شاراوە بوو لىيان و نادىار بوو و
گەپان بەدواى حەقدا، بەلام جىاوازيبون بەھۆى جەوروستەمى ھەندىكىان بەسەر
ئەوانىتردا، بەھۆى ئارەزوو كەنەو، ئەمە ھۆى جىاوازيو دووبەرەكەيان بوو:
ئارەزوو كەن، حەزكردن لەخۆ دەرخستن، جا ئەوان ناكۆك نەبوون لەبەر نەزانين يان
نادىارى و شاراوەى حەق، ئەمە خۆى لەخۆيدا ئىقامەى حوججەى تىدايە بە
سەريانەو، لەوہى حەقيان بۆ ھات و ئاوپيان لى نەدايەو، بەلكو شوينى ئارەزوو و
مەبەست و تەماحى خۆيان كەوتن لەم ژيانەدا، جا ئەم ئايەتە زەمى دووبەرەكى
تىدايە و پىويستە لەسەرمان لەسەر قورئان كۆبىينەو، ھەرەھا زەمى ئارەزوو حەزى
نەفسەكانى تىدايە و پىويستە لەسەر موسلمان شوينكەوتەى حەق بىت، ھەرچەندە
حەقەكە جىاواز بىت لەگەل ئارەزوو كەيدا چونكە ئوممەتەكانى پىشوو: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيحًا كَذَّبُوا وَفَرِيحًا يَقْتُلُونَ (٧٠) المائدة) واتە: كەچى ھەر جارەى
يەكئى لەو پەيامبەرانە، بەپىچەوانەى ئارەزووى ئەوان شتىكى بۆ ھىنابان دەستەيەك لە
پەيامبەرەكانيان بەدرۆزن دادەناو دەستەيەكيشيان ھەر بە كوشتن شەھىديان
دەكردن).

جا ئەوان شوينى پىغەمبەرەن دەكەون لەوہى لەگەل ئارەزوو كەندا دەگونجى، بەلام
ئەوہى لەگەل ئارەزوو كەنياندا نەگونجى ئەوا يان پىغەمبەرەكەيان دەكوژن و يان
بەدرۆيان دەخەنەو، ئەمە رىگا و پەوشتى ئوممەتە بەھەلا كەتچو پىشوو كەنە، جا
پىويستە لەسەرمان لەسەر كىتابەكەى خواو سوننەتى پىغەمبەرەكەى (ﷺ) كۆ
بىينەو ئەوہى پىشين لەسەرى بوون لەھاوہ لان و شوينكەوتوان ھەرچەندە لەگەل
ئارەزوو كەنماندا نەگونجى، ئەمە لەبەرژوہەندى ئىمەدايە، شوينكەوتنى
ئارەزوو كەنمان زيانى ئىمەى تىدايە، خواى گەورە دەفەر مويت: (وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ

لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ (المؤمنون/٧١) واتە: ئەگەر حەق و پاستى دواى ئارەزووى ئەوان كەوتبا بى گومان ئىستا سىستەمى ئاسمانەكان و زەوى و هەر دروستكراوىكى تىرش تىاىاندايە دەشتىواو تىك دەچوو).

مەبەست لە: (فاستناهم فقال: فهدى الله الذين ءامنوا لما اختلفوا فيه من الحق باذنه والله يهدي من يشاء إلى صراط مستقيم).

خوای گەورە دەفەر مویت: (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفُوا فِيهِ وَمَا اختلف فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ (٢١٣) البقرة) واتە: لەسەرەتاوه هەموو خەلك يەك دەستەو يەك بەرە بوون ئىنجا خوا پىغەمبەرانى نارد موزدەدەهرىن و ترسىنەرىش بن و كتیب و نامەى حەق و پاستىشى لەگەل ناردن تائەهەى بوویە كىشەى نىوانيان و ناكۆكى و دووبەرەكییان تىیدا هەبوو شى بكاتەوه خۆ هەر ئەوانەيان لەو بەرنامەو كتیبەدا ناكۆك بوون، كە لەپىشدا كتیبیان پى درابوو ئەویش پاش ئەو هەموو بەلگەو نىشانە پوونانە بۆيان هاتن جىاوازی و دژايەتییەكەشيان هەر لەبەر ئىرەسى و حەسادەتى ناوخۆيان بوو).

روونى كردهوه جىاوازیو دووبەرەكییان بەهۆى جەوروستەم و تەعەدا كردنى هەندىكیان بەسەر ئەوانىترداو شوینكەوتنى ئارەزوهكانیان، نەك لەبەر نادىارىو ناروونى حەق، بەلام ئەوان حەقیان ناوى، ئەمجار كۆمەلئىكى لى دەرھىناو فەرەموى: (فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا) ئەوان شوینكەوتوانى پىغەمبەرانو ئەهلى سوننەو جەماعەن لەم ئوممەتەدا، ئەوانىش ئەهلى حەقن، ئەمەش بەلگەى ئەوہیە كەوا پىویستى بە ئىمانە، بەلام هیدایەتەكەى لەو جىگایە دايدەنا كە شایستەن ئەوانىش ئەهلى ئىمانن، خۆشویستوانى حەقن، جا خوای گەورە هیدایەتیان دەدا بەهۆى ئىمانو

خۆشەويستىيان بۇ حق، ئەمەش بەلگە يە ھىدايەت ھۆكارى خۆى ھە يە ئۇويش برىتتە يە
لە ئيمان و خۆشويستنى حق و گەران بەدوايدا.

مە بەست لە و فەر موودە يەى كە دە فەر مویت: (لا تزال عصابة من أمي ظاهرين على
الحق لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون)^{۲۴۴}.

ئەم فەر موودە يە بە چەند رىوايە تىكە وە مە شەھور بوە، لە رىوايە تىكدا ھاتوہ:
(لا تزال عصابة)^{۲۴۵} كە ئۇويش جە ماعە يە، لە رىوايە تىكدا ھاتوہ: (طائفة)، (على الحق
ظاهرين) واتە: سەر كە وتوون بە سەر جگە لە خۆياندا، (لا يضرهم من خذلهم حتى يأتي أمر
الله تبارك وتعالى) لە كۆتايى زە ماندا، واتە لە نزيكى ھە ستانى قىامەت كاتى خواى گە و رە
گيانى ئيمانداران دە كيشى و ھىچ ئيماندارىك لە سەر زە ويدا نامىنى، ھىچ كە سيك نامىنى
تەنھا كافران و موشرىكان نە بى، ئەمجار قىامەت بە سەر ئە واندا ھە لدە ستى، جا
قىامەت بە سەر ئيمانداراندا ھە لئاسىت بە لكو بە سەر كافراندا ھە لدە ستى، پىغە مە رى
خوا (ﷺ) دە فەر مویت: (إن من شرار الناس من تدرکهم الساعة وهم أحياء، والذين بينون
المساجد على القبور)^{۲۴۶} واتە: لە خراپترىن خە لكى ئە وانەن كە قىامەت ھە لدە ستى و
ھىشتا ئە وان زىندوون و ئە وانەى لە سەر گۆرە كان مزگەوت دروست دە كەن) ئە وانە
خراپترىنى خە لکن _ پە نا بە خوا _ جا قىامەت بە سەر ئيمانداراندا ھە لئاسىت بە لكو
بە سەر كافرو موشرىكاندا ھە لدە ستى.

۲۴۴ / سبق تخريجه .

۲۴۵ / رواه مسلم (۱۹۲۴) .

۲۴۶ / رواه البخاري معلقا ووصله معمر واحمد وابن ابي شيبة والبخاري وابن خزيمة وابن حبان .

﴿۱۰۴﴾ نوسهر ده‌لیت: (واعلم - رحمك الله - أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب وإنما العالم من اتبع العلم والسنن وإن كان قليل العلم والكتب ومن خالف الكتاب والسنة فهو صاحب بدعة وإن كان كثير العلم والكتب).

واته: بزانه _ په‌حمه‌تی خوات لی بیت _ که‌وا عیلم به‌زوری کتیب و ریوایه‌ت نییه، به‌لکو زانا ئه‌و که‌سه‌یه شوینی عیلم و سوننه‌ته‌کان ده‌که‌ویت، هرچه‌نده عیلم و کتیبی که‌م بیت، هرکه‌سیتک له‌گه‌ل کیتاب و سوننه‌دا ناکوک بوو ئه‌وا خاوه‌نی بیدعه‌یه هرچه‌نده کتیب و عیلمی زور بی.

رأفه:

مه‌به‌ست له: (واعلم - رحمك الله - أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب).

عیلم به‌زوری زانیاری و کتیب و کتیب خویندنه‌وه نییه، به‌لکو عیلم به‌تیگه‌یشتن و شوینکه‌وتن و کارکردنه هرچه‌نده عیلمه‌که‌ی که‌م بیت، جا که‌می عیلم و له‌گه‌ل کاری چاکه و تیگه‌یشتن له‌دینی خوادا زوره، عیلمی زور بی کرده‌وه و بی شوینکه‌وتن هیچ سوودی نییه، جوله‌که زانا یان تیدایه (ئه‌حبار) یان تیدا بوه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیچ سوودیان له‌عیلمه‌که‌یان نه‌بینی و بوونه ئه‌وانه‌ی خوای گه‌وره غه‌زه‌بی لی گرتوون، چونکه سه‌رپیچی خویان کرد به‌چا‌ووونی، جا مه‌به‌سته‌که زوری عیلم نییه، زوری کتیب خویندنه‌وه نییه به‌لکو مه‌به‌ست کارو کرده‌ویه، ئه‌مه مه‌به‌ستی عیلمه، ئه‌مه‌ش ریگای ئه‌وانه‌یه نیعمه‌تیا ن به‌سه‌ردا پڑاوه، هر‌وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۶) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) ئه‌وانیش: ئه‌هلی عیلم و کرده‌وه ن (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ) ئه‌وانیش: ئه‌هلی عیلمن به‌بی کرده‌وه (وَلَا الضَّالِّينَ (۷) الفاتحة) ئه‌وانه‌ش ئه‌هلی کرده‌وه ن به‌بی عیلم، جا عیلم هیچ سوودی نییه به‌بی کرده‌وه و

کرده‌وه‌ش سوودی نییه به‌بی عیلم، بویه ده‌بی ه‌ردوو پیکه‌وه بن، عیلم و کرده‌وه، هر نه‌مه‌ش ریگای نه‌وانه‌یه نیعمه‌تیاں به‌سه‌ردا پزاوه.

مه‌به‌ست له: (وَإِنَّمَا الْعَالَمُ مَنِ اتَّبَعَ الْعِلْمَ وَالسَّنَنَ وَإِنْ كَانَ قَلِيلَ الْعِلْمِ وَالْكِتَابِ).

زانا نه‌و که‌سه‌یه شوینی قورئان و سوننه که‌وتبی هر چه‌نده خاوه‌نی عیلمیکی که‌م بی‌ت، به جیاواز له‌گه‌ل نه‌وه‌ی خاوه‌نی عیلمی زوره یان خاوه‌نی کتیبی زوره جوریه جور بی به‌لام کرده‌وه‌ی نه‌بی نه‌وا نه‌م که‌سه هیچ سوودی تیا‌دا نییه.

عیلم نه‌وه‌یه زوره ده‌بی و پاک ده‌بیته‌وه و گه‌شه ده‌کات و کرده‌وه‌ی چاکه‌ی له‌گه‌ل‌دا بی‌ت، به‌لام عیلمیک کرده‌وه‌ی له‌گه‌ل‌دا نه‌بی‌ت نه‌وا هیچ به‌ره‌که‌تی تیا‌دا نییه و سه‌قامگیر نابی، زاناکان دوو به‌شن: _

یه‌که‌م: زانا‌یاں ته‌نها به‌زمان زانا‌ن.

دووهم: زانا‌یاں به‌زمان و به‌دل زانا‌ن، نه‌وانیش نه‌وانه‌ن له‌خوا ده‌ترسن، (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ) فاطر/۲۸) واته: به‌راستی له‌به‌نده‌کانی خوادا هر زانا‌کانن له‌خوا نه‌ترسن و سه‌ری نه‌وازشی بو‌دائه‌نوینن چونکه هر نه‌وان ده‌زانن نه‌و زاته‌یه چ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکه).

جا (عیلم و ترس) نه‌و دووانه عیلمی ته‌واون، به‌لام عیلمی زمان به‌بی ترس نه‌وه عیلمی دوو‌پوه‌کانه، داوا له‌خوا ده‌که‌ین بمانپاریزی.

مه‌به‌ست له: (وَمَنْ خَالَفَ الْكِتَابَ وَالسَّنَةَ فَهُوَ صَاحِبُ بَدْعَةٍ).

چونکه بیدعه: نه‌وه‌یه به‌نده‌یه که له‌خوا خو‌ی نزیک بکاته‌وه به‌شتیک به‌بی هیچ به‌لگه‌یه که له‌کیتاب و سوننه‌تدا، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) واته کاره‌که‌ی بوی ده‌گه‌ردیته‌وه، له‌پروایه‌تیکی تردا هاتووه:

(من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد) ^{٢٤٧} جا ئەو كەسەى بىدعەيەك دادەھيئى و ئەو كەسەى كارى پى دەكات ئەو كارەكەى بۆخۆى دەگەردىتەوە چونكە ئەو كارىك دەكات كە خواى گەورەو پىغەمبەرەكەى لەشەردا داىان نەريژاوە، جا ئەو كارە خواى گەورە وەرى ناگرى، بۆيە زاناىان دەربارەى كەردەوە فەرمويانە: كەردەوەكان وەرناگيرين ئەگەر دوو مەرجى تىدا نەبيت:-

مەرجى يەكەم: نياز پاكى بۆ خوا دوور كەوتنەوە لە شىرك (الاخلاص).

مەرجى دووهم: شوينكەوتنى پىغەمبەر (ﷺ) ئەويش بەوازيئان لەبىدعەو داھيئراوەكان دەبى (المتابعة).

جا ھەر كەردەوەيەك شىركى تىدا بيت پوچەلە (باطل) ھەو ھەر كارىك لەسەر بىدعە بنيات نرابى ئەويش (باطل) ھە، كارو كەردەكان دروست و تەواو نين ئىللا دەبى: تەنھا لەبەر خواى گەورەبى و لەسەر سوننەتى پىغەمبەرى خوا بى (ﷺ). مەبەست لە: (وإن كان كثير العلم والكتب).

چونكە ئەو كەسىكى بىدعەچىيە ئەو سوود لەعيلمەكەى نابىنى، ھەرچەندە كەسىكى خاوەن عىلمى زۆرى ئەگەر ھاتوو شوينكەوتەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نەبى بەلكو بە قسەى فلان و فلان كار بكات، ئەو عىلمەكەى ھىچ سوودىكى نىيە و سوود لەكتىبەكانىشى نابىنى، خواى گەورە دەربارەى جولەكە دەفەرمويت: (مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا) الجمعة/٥).

ئەو كەسەى كتيبخانەيەكى زەبەلاحى ھەيەو لەكاتىكدا وازى لەكەردەوە ھيئاوە يان بىدعەچىيە، ئەو وەكو گویدريژىكە، ھەستاو بەھەلگرتنى كتيب بەلام سوودى لى نابىنى.

﴿۱۰۵﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم -رحمك الله- أن من قال في دين الله برأيه وقياسه وتأويله من غير حجة من السنة والجماعة فقد قال على الله ما لا يعلم ومن قال على الله ما لا يعلم فهو من المتكلمين)

واتە: بزانه _ پە ھەمەتى خوات لى بى _ ھەر كەسى لە دىنى خوادا بە بۆچوون و قىياس و تەئوىلى خۆى قەسى كەرد بە بى حوججە لە سوننە و جەماعتا، ئەوا بە ناوى خواوہ قەسى كەردووە بە بى عىلم و ھەر كەسى بە ناوى خواوہ قەسى بكات بە بى عىلم ئەوہ يە كىكە لە زۆر لە خۆ كەردووە كان.

رأفه:

مە بە ست لە: (واعلم -رحمك الله-).

ھەر پستە يەك بە (اعلم) دە ست پى بكات ئەوہ لە بەر و رىا كەردنە و يە چونكە گرنگە.

مە بە ست لە: (واعلم -رحمك الله- أن من قال في دين الله برأيه وقياسه وتأويله من غير حجة من السنة والجماعة فقد قال على الله ما لا يعلم).

جا دىن بە راو بۆچوون نىيە، بە لكو بە شوينكە وتنە، دىن بە بۆچوون و قىياس نىيە، مە بە ست لە قىياس: قىياسى پووجە لئە نەك قىياسى راست و دروست، دىن بە بۆچوونە كان و قىياسە كان و بىرۆكە كان نىيە، بە لكو بە ئەو (وہ حى) يە يە دابە زىوہ تە سەر پىغە مەبرى نىردراو (ﷺ)، بە راستى ئەوہ دىنە.

مە بە ست لە: (وقياسه).

مە بە ستى قىياسىكى پووجە لئە بە لام قىياسى راست و دروست كە لە سەر عىللە بنىات نراوہ، ئەوہ يە كىكە لە بنە ماكانى بە لگە كان (اصول الادلة)، چونكە بە لگە كان برىتتىن لە

کیتاب و سوننە و ئىجماع و قیاسى راست و دروستى بنیات نراو لەسەر عیللە یەکی تەواو دەقى لەسەر ھاتووہ یان (المستنبطة)، چونکە عیللە دوو جۆرە:

یەکەم/ عیللە یەکی (منصوص) (دەقیکی شەرعى لەسەر ھاتووہ).

دووہم/ عیللە یەکی (مستنبطة) (لە دەقیکی شەرعى دەرھێنراوہ)

مەبەست لە: (وتأويله).

مەبەست لە تەئویل: بریتییه لە لادانى مانای (لفظ) ىك لە پۆلە تەكەى خۆى بەبى

بەلگە، ئەمە تەئویلیکی نەویستراوہ.

مەبەست لە: (ومن قال على الله مالا يعلم فهو من المتكلفين).

(التكلف) بریتییه لە قسەکردن لە دیندا بەبى بەلگە.

﴿۱۰۶﴾ نوسهر ده‌لیت: (والحق ما جاء من عند الله عز و جل والسنة: سنة رسول الله ﷺ) والجماعة ما اجتمع عليه أصحاب رسول الله ﷺ) في خلافة أبي بكر وعمر وعثمان).

واته: حه‌قیش ئه‌وه‌یه له‌لایه‌ن خوداوه هاتبی، سوننه‌تیش: سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، جه‌ماعه: ئه‌وه‌یه هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) له‌سه‌ری کۆبوونه‌وه له‌خیلافه‌تی ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسماندا.

رأفه /

مه‌به‌ست له: (والحق ما جاء من عند الله عز و جل والسنة: سنة رسول الله ﷺ).

ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن خوداوه هاتوو له‌قورئاندا، ئه‌وه‌ی له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ) هاتوو له‌سوننه‌تدا، هه‌ردوو وه‌حینه‌ن له‌لایه‌ن خوداوه، قورئان وه‌حیه‌یه له‌لایه‌ن خوداوه، سوننه‌تیش وه‌حیه‌یه له‌لایه‌ن خوداوه، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم) قورئان پێی ده‌گوتری وه‌حی به‌که‌م، سوننه‌ت وه‌حی دووه‌م له‌پاش قورئان، هه‌ر ئه‌ویش ته‌فسیری قورئان ده‌کات و پوو‌نی ده‌کاته‌وه، چونکه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رموو‌یه‌تی: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ (۴۴) النحل) واته: وا بۆ تۆش ئه‌م قورئانه‌مان دابه‌زاند ه‌ خوارێ بۆ ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ پوون بکه‌یته‌وه ئه‌وه‌ی بۆیان دابه‌زێنراوه).

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) قورئان پوون ده‌کاته‌وه به‌سوننه‌ت و کرده‌وه و قسه‌کانی.

سوننه‌ت له‌زمانه‌وانیدا: واته: پێگا، مه‌به‌ست لێره‌دا ئه‌وه‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ) هاتوو له‌قسه‌ یان کرده‌وه یان ته‌قیر، ئه‌مه‌ مانای سوننه‌ته‌ لای فه‌رموو‌ده‌ناسان.

بەلای فەقىھەكانەو، سوننەت: ئەو كارە (مستحب) ەيە كە ئەو كەسەى ئەنجامى دەدات پاداشت دەدریتهو ئەو ەى وازى لى بەینى سزا نادریت.

مەبەست لە: (والجماعة ما اجتمع عليه أصحاب رسول الله ﷺ) فى خلافة أبى بكر وعمر وعثمان).

جەماعە لەدیندا: ئەو ەى ئەھلى حەق لەسەرى كۆبوونەتەو.

یەكەمین جەماعەو پېشىنى جەماعە: ھاو ەلانى پېغەمبەرى خودایە (ﷺ)، ئەوانیش باشتىن سەدە بوون، ئەو ەى ھاو ەلانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى كۆبوونەو ئەو جەماعە ە، لە پاش ئەوان ئەو ەى لەسەر حەق بېت ئەو جەماعە ە، جا ئەو كەسەى لەسەر حەق بېت پېى دەگوتىت: جەماعە ەرچەندە تەنھا یەك كەسیش بېت، ەرچەندە ھەموو خەلكى لەگەل ئەودا جیاوازو ناكۆك بن، چونكە مەبەست لە جەماعە نۆرى ژمارە نییە، بەلكو مەبەست لە جەماعە ئەوانەن لەسەر حەقن، ەرچەندە كۆمەلنىكى كەم بن.

﴿١٠٧﴾ نوسەر دەلئيت: (ومن اقتصر على سنة رسول الله ﷺ) وما كان عليه أصحابه والجماعة فلج على أهل البدعة كلها واستراح بدنه وسلم له دينه إن شاء الله لأن رسول الله ﷺ قال: (ستفترق أمتي)^{٢٤٨} وبين لنا رسول الله ﷺ الناجي منها فقال: (ما كنت أنا عليه اليوم وأصحابي) ٢٤٩ فهذا هو الشفاء والبيان والأمر الواضح والمنار المستنير وقال رسول الله ﷺ: (إياكم والتعمق وإياكم والتنطع وعليكم بدينكم العتيق).

واته: ھەر كەسى دەستى گرت بە سوننەتە كەى پيغەمبەرى خوداوە (ﷺ) ئەو ھى ھاوہ لان و جەماعە لە سەرى بوون ئەوا زال دەبیتە سەر ھەموو ئەھلى بیدعەدا، جەستەى ئاسوودە دەبى و دینە كەى سەلامەت دەبى _ إن شاء الله _ چونكە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (ستفترق امتي) واتە: ئوممەتە كەم جیاوازو ناكۆك دەبن پيغەمبەرى خوا (ﷺ) كۆمەلە پزگاربووە كەى بۆ بوون كەردووینەتەو ھەو فەرمووی: (ئەو ھى ئەمرو من و ھاوہ لانی لە سەرە) جا ئەمە چارەسەر پوونكردنەو ھى كارە پۆشنەكەو مەنارە پوناكە كەى، پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمووی: (إياكم والتعمق وإياكم والتنطع وعليكم بدينكم العتيق).

پاڤە /

مەبەست لە: (ومن اقتصر على سنة رسول الله ﷺ) وما كان عليه أصحابه والجماعة فلج على أهل البدعة كلها).

ھەر كەسى دامەزراو بوو لە سەر ئەم بنەما مەزنانە: لە سەر قورئان و لە سەر سوننەت و لە سەر ئەو ھى كۆمەلى موسلمانان لە سەر بوون ئەویش ئیجماعە لە سەر

٢٤٨ / سبق تخريجه .

٢٤٩ / سبق تخريجه .

حق، ئەوا زال دەبی بەسەر ئەهلی (باطل) دا، واتە: سەردەکه‌وێت بەسەریاندا و حق لای ئەم دەبی لای ئەوان نابێ هەرچەندە ژمارەیان زۆر بی.

مەبەست لە: (واستراح بدنه وسلم له دينه ان شاء الله).

هەر کەسێ لەسەر کیتاب و سوننه و جەماعەتی موسلمانان بێت، دین و جەستەشی پارێزراو دەبی هەر چەندە تەنها یەک کەسیش بێت، هەر وەها سەردەکه‌وێ بەسەر ئەهلی (باطل) دا بەهۆی بەلگە و حوججەکانییەوه، چونکە ئەوان هیچ شتێکیان نییە تەنها گومان و ساختە نەبی.

مەبەست لە: (لأن رسول الله ﷺ قال: (ستفترق أمتي)).

پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) هەواییکی داوێ کە مانای ئاگادار کردنەوه‌یه، هەواڵ دەریارەیی ئاینده دەدات و ئەوه‌ی پوو دەدا لەپێناوی بەرژەوه‌ندی موسلمانان و لەبەر ئەوه‌ی لەسەر چاوپوونی بن، هەوایی داوێ جیاوازی و دووبەرەکی پوو دەدات، تاکو ئەگەر ئەوه پوویدا لێی چاوپوون بن و ئاگاداری خۆیان بن و هەلنەخەلەتین بەزۆری ئەوانەیی جیاواز و ناکۆکن، زاھید نەبن بەرانبەر بە حق، ئەمەش لە ئامۆژگاری پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) بۆ ئوممەتەکەیی، لەفەرموودەیی (العرباض) ی کورپی (ساریه) فەرمووی: (صلى بنا رسول الله ﷺ صلاة الصبح، فوعظنا موعظة بليغة ذرفت منها العيون، ووجلت منها القلوب، فقلنا: يا رسول الله ﷺ كأنها موعظة مودع فأوصنا؟ قال: أوصيكم بتقوى الله و السمع و الطاعة، و إن تأمر عليكم عبداً، فإنه من يمش منكم فسيري اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين من بعدي، فتمسكوا بها، و عضوا عليها بالنواجذ، و إياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، و كل بدعة ضلالة) ٢٥٠ واتە:

پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) نوێژی بەیان بۆ کردین ئەمجار ئامۆژگارییەکی کردین چاوه‌کانی

پى فرمىسكاوى بوون و دلەكانى پى راجلەكىن، وتمان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەلتى ئەمە دوا ئامۆزگارىيە بۆيە ئامۆزگاريمان بكة. ئەوئىش فەرمووى: ئامۆزگاريتان دەكەم بەوھى لە خوا بترسن و تەقواى خواتان بىت و گوئىيست و گوئراپەل بن، ھەرچەندە ئەگەر بەندەيەك بوو بە ئەمىرتان، چونكە ھەركەس لەئىوھ _ لەپاش من _ بژىت ئەوا جىاوازى و دووبەرەكى زۆر دەبىنى، جا ئامۆزگاريتان دەكەم دەست بەسوننەت رىگاگەى منەوھ بگرن و دەست بە سوننەت و رىگەى جىنشىنە رىنموىى كراوھكانەوھ بگرن، توند دەستى پىوھ بگرن، بە ددانەكانتاتان توند بىگرن، ئاگادارى كارە نوئىيەكان بن، چونكە ھەموو داھىتراوئىك بىدعەيە و ھەموو بىدعەيەك گومرايىەك).

جا ھەوالى پىدان كە جىاوازىيەكى زۆر پوودەدات لەپاش خۆى، ئەمجار ئامۆزگارى كردن لەكاتى پوودانى دووبەرەكىدا دەست بەسوننەتى پىغەمبەرەوھ (ﷺ) بگرن، ھەر ئەوھ خاوەنەكەى دەرباز دەكات لە فىتنەكان، پارىزەرە لەجىاوازى و گومراپوون، ھەرەھا لەفەرموودەيەكى تردا ھەوالى پىداوين كەوا ئەم ئوممەتە دەبىتە ھەفتاوسى كۆمەلەوھو ھەمووى لەئاگردايە تەنھا يەككە نەبى فەرموويان: ئەو كۆمەلە پزگار بووھ كى يە ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرمووى: (ما كان على مثل ما أنا عليه وأصحابي)^{٢٥١} ئەمەيە ھۆكارى دەربازبوون لە گومراپوون لەكاتى جىاوازىدا، لە پۆزى قىامەتیشدا لە لەئاگر دەربازى دەبى، ئەوئىش ئەوانەن كە لەسەر ئەو رىگەيەن كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھاوھلە بەرپزەكانى لەسەرە، ئەمە پزگار بوونە لەفىتنەكان و جىاوازىيەكان، جا ھەفتاوسى كۆمەلەكە ھەموويان لەئاگردان ئىللا ئەو كەسە نەبى دەستى گرتوھ بەوھى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى بووھ، لە چوونە ناو ئاگرەوھ ئەوان جىاوازن، ھەيانە كوفر دەكات لەگەل كافراندە دەچىتە ئاگرەوھ بەھتا ھەتايى دەمىنئىتەوھ،

ھەيانە (فسق) دەکات و لەگەڵ سەرپىچى کاراندا دەچىتە ئاگرەوھ تىیدا سزا دەدرى و ئەمجار دەچىتە بەھەشتەوھ لەپاش ئەوھ، بوونى ھەر ھەموويان لەئاگردا بەلگەى ئەوھ نىيە ھەموويان کافرن بەلکو بەلگەى ھەرپەشەى توندە لە جىابوونەوھ لە سوننەتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، ھەيانە کوفرە، ھەيانە گومرايىھ و تىياندا ھەيە سەرپىچىيە، ھەرکەسەو بەپىيى خۆى.

مەبەست لە: (فهذا هو الشفاء والبيان والأمر الواضح).

پىغەمبەرى ئازىز (ﷺ) وازى لى نەھىتاوين بەبى ئەوھى ئايندەمان بۆ پوون بکاتەوھ، بەلام پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئايندەى بۆ پوون کردىنەوھ کەخوای گەورە بۆى ئاشکرا کردبوو، بۆ ئەوھى لەسەر چاوپوونى بين، ئەمەش لەئامۆژگارى و بەزەبى ئەوھ، لەوھى ئىمە لەکاتى پوودانى ئارەزوو و دووبەرەکیدا دەست بەحەقەوھ بگرىن و ئارامى لەسەر بگرىن و لەسەرى دامەزراو ببىن، ھەرگىز دەربازبوون نىيە ئىللا بەوھ نەبى.

مەبەست لە: (والمناز المستنير).

لەعادەتى ئەواندا شىتیکيان لەسەر جىگايەكى بەرز دادەناو ئاگرىان لەسەرى دەکردەوھ بۆ ئەوھى موسافىرەکان پىنموى بکات، ئەمەش لەدەرياکاندا دادەنرا بۆ ئەوھى کەشتىيەکان پىنموى بکات، مەنارەى ئەم ئىسلامە کىتاب و سوننەيە.

جا ھەرکەسى لەسەر ئەم مەنارە بپوات ئەوا پزگارى دەبى و ھەرکەسى وازى لەم مەنارەيە ھىنا ئەوا بەھەلاکەتدا دەچىت جا يان لە وشکانيدا يان لەدەريادا بىت چونکە لە رىگا ئالۆزو پىچاوپىچەکاندايە، ئەمەش نمونەيەكى پوونە بۆ دەستگرتن بەحەقەوھ.

مەبەست لە: (وقال رسول الله ﷺ): (إياكم والتعمق وإياكم والتنطع).

(التعمق والتنطع) بریتییە لە: زیادەپەرەوی کردن و توندپەرەوی کردن لە دیندا، وەکو ئەو کەسەى دەلێت: من ھەردەم بە پۆژوو دەبم و نایشکێنم، ئەو کەسەى دەلێت: - من ھەموو شەوی شەو نوێژ دەکەم و ناخەوم، ئەو کەسەى دەلێت: من ھەرگیز ئن ناھێنم بەگەنجیتی دەمێنمەو، ئەمە توندپەرەوی و چوونە قولایییە، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) پەردەى کردەو و تورپەرەو لەسەر ئەو ووتیان، پوونی کردەو و ئەو بە ناوھەندى بوون ھاتوو، نوێژ دەکات و دەخەوی، پۆژوو دەگریت و دەیشکێنێ و ژنیش دەھێنێ، جا ھەرکەسى حەز لەم سوننەتە نەکات ئەو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لێى بەرییە^{٢٥٢}، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەرائەتى خۆى لە (المتنطعين) و زیادپەرەوان لە پەرستەن و توندپەرەواندا دەریپى و فەرمانى بە ناوھەندى بوون کردوو، نمونەى ھێنایەو بە سوننەتە کەى بەوہى کە لەسەر یەتى.

مەبەست لە: (وعليکم بدینکم العتیق).

العتیق: واتە کۆن (دێرین) واتە ئەو دینەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى بوو، بەوہ واز لە داھێنراوھەکان بەینن، ئەو پێگایە بگرنە بەر پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئیمەى لەسەر جى ھێشتوو، ئەویش دینە کۆنە کە یە کە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھیناویەتى، واز لە داھێنراوھەکان و ئیجتیھادە ھەلەکان بەینن کە خەلکى دايدە ھینن ھەرچەندە وادەزانن زیادە یە لە چاکەدا، ئەوہ کارێکى زیاترەو ئەوہ... ئەوہ...، جا لە بەر ئەوہى جیاوازە لەگەل سوننەتە کەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو ھەرگیز ھیچ خەیریکی تیدا نییە، ئەمە مانای (العتیق)ە، واتە ئەوہى پێغەمبەرو (ﷺ) ھاوھەلانی لەسەر بوو و ئەوہى کۆنەکان لەسەرى بوون لە ھاوھەلان و شوینکە و تووان و شوینکە و تەى شوینکە و تووان و

سى سەدە چاکەكەو واز بەئىنن لە داهىنراوہكان و شتە نوپپەكان كە خاوەنى وانىشانى دەدات چاکەپە، لەكاتىكدا چاکەو خەير نىپە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت: -
 (إني تارك فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا بعدي: كتاب الله وسنتي)^{۲۵۲} واتە: (من لەناوتاندا بەجىم هېشتوہ ئەگەر دەستى پىوہ بگرن ئەوا ھەرگىز گومرا نابن لەپاش من: -
 كىتابەكەى خواو سوننەتەكەى من).

جا هېچ كەدەوہ يەك يان قسە يەك وەر مەگرە تاكو بەراوردى دەكەيت لەگەل كىتاب و سوننەتدا جا ئەگەر لەگەل كىتاب و سوننەتدا گونجا ئەوا وەرى بگرە و ئەگەر نەگونجا لەگەل كىتاب و سوننەتدا ئەوا وازى لى بەئىنە .

﴿١٠٨﴾ نوسهر ده‌لیت: (واعلم أن الدين العتيق: ما كان من وفاة رسول الله ﷺ) إلى قتل عثمان بن عفان رضي الله عنه وكان قتله أول الفرقة وأول الاختلاف فتحاربت الأمة وتفرقت واتبعت الطمع والأهواء والميل إلى الدنيا فليس لأحد رخصة في شيء أحدثه مما لم يكن عليه أصحاب رسول الله ﷺ) أو يكون يدعو إلى شيء أحدثه من قبله من أهل البدع فهو كمن أحدثه فمن زعم ذلك أو قال به فقد رد السنة وخالف الحق والجماعة وأباح البدع وهو أضر على هذه الأمة من إبليس).

واته: بزانه دینه دیرینه‌که: ئه‌و دینه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌سه‌ری وه‌فاتی کردو تاکو کوشتنی (عوسمانی کوپی عه‌فان) و کوشتنی ئه‌و یه‌که‌م دووبه‌ره‌کی و یه‌که‌م جیاوازی بوو، جا ئه‌م ئوممه‌ته جه‌نگیان به‌ریاکرد له‌گه‌ل یه‌کتردا، جیاوازیبون و شوینی ته‌ماح و ئاره‌زوو‌که‌وتن و لادان به‌ره‌و لای دنیا، جا هیچ که‌سیک ئیزنی پیّ نه‌دراوه له‌هه‌رشتیکدا دایه‌ینابی له‌وه‌ی هاوه‌لان له‌سه‌ری نه‌بوون، یان بانگه‌واز بو دایه‌ینراویک ده‌کات له‌پیش خو‌ی دایه‌ینابی له‌بیده‌کاران، ئه‌وه وه‌کو ئه‌و که‌سه‌یه خو‌ی دایه‌ینابی، جا هه‌رکه‌سی باوه‌پی وابی یان ئه‌وه بلّیت ئه‌وه سوننه‌تی په‌دکردوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل حه‌ق و جه‌ماعه‌دا نا‌کۆک بووه‌و بیده‌عی حه‌لال کردوه جا ئه‌و که‌سه زیانبه‌خش تره له‌سه‌ر ئه‌م ئوممه‌ته له‌ئیبلیس)

پاڤه /

مه‌به‌ست له: (واعلم أن الدين العتيق: ما كان من وفاة رسول الله ﷺ) إلى قتل عثمان بن عفان رضي الله عنه).

واته: له‌و جه‌ماعه‌ته پوخت و پا‌که جیاوازی و دووبه‌ره‌کی تیدا په‌یدا نه‌بووه ئه‌و جه‌ماعه‌ته‌یه له‌سه‌رده‌می سیّ خه‌لیفه‌که‌دا بوو: ئه‌بو به‌کر و عومه‌رو عوسمان، چونکه

له‌سه‌رده‌می‌ئو سۆ خه‌لیفه‌دا جیاوازی و دووبه‌ره‌کی نه‌بوو، کۆمه‌لی موسلمانان یه‌ك
جه‌ماعه‌ت بوون و له‌سه‌ر حه‌ق كۆك بوون، كاتی عوسمان كوژرا چیتر - به‌كوشتنی ئه‌و
- ده‌رگای دووبه‌ره‌کی و خراپه‌کاری و فیتنه‌ کرایه‌وه.

مه‌به‌ست له: (وكان قتله أول الفرقة).

یه‌که‌م دووبه‌ره‌کی به‌هۆی کوشتنی عوسمانه‌وه‌ پوویدا، کاتی ئه‌و كوژرا ئه‌وا ئه‌من و
ئاسایش تیکچوو، جه‌ماعه‌ په‌رت بوون، چه‌ندین کۆمه‌لی گومرا په‌یدا بوون و ئه‌وه‌ی
پوویدا پوویدا، ئه‌وه‌ی له‌ میژوودا نوسراوه، به‌لام له‌گه‌ل هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه‌شدا
_ سوپاس بۆ خوا _ دین پارێزراوه، هه‌رکه‌سۆ حه‌قی بویت و خه‌یری بویت ئه‌وا ته‌نها
له‌سه‌ریه‌تی بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ کیتاب و سوننه‌و ئه‌وه‌ی جه‌ماعه‌ی موسلمانانی له‌سه‌ره‌ ئه‌وا
_ له‌ویدا _ حه‌ق به‌پوونی ده‌دۆزێته‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ خراپه‌کاری و جیاوازی و فیتنه‌و
دووبه‌ره‌کی زۆر بیست، هۆی کوشتنی عوسمان _ خه‌لیفه‌ی راشدی دادپه‌روه‌ر
_ ذوالنورین: کابرایه‌کی جوله‌که‌ له‌جوله‌که‌کانی یه‌مه‌ن پێیان ده‌گوت: (عبدالله ی
کوری سبأ) نازناوی (ابن السواد) بوو، چونکه‌ دایکی حه‌به‌شییه، له‌به‌ر خه‌له‌تاندن
ئیسلام بوونی خۆی ده‌رخست، ئه‌مجار هات بۆ مه‌دینه، پاشان له‌ناو خه‌لكیدا جویندان
به‌ عوسمان و که‌مکردنه‌وه‌ی عوسمانی بلأو ده‌کرده‌وه‌، به‌و کاره‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی
په‌یمانی موسلمانانی ده‌ویست و په‌رتبوونی موسلمانانی ده‌ویست، ئاشکراشه
بانگه‌وازکارانی گومرایی خه‌لكانیک ده‌دۆزنه‌وه‌ شوینی ئه‌وان بکه‌ون و بپۆن بۆ لایان و
گوپیان لی بگرن، ئه‌مه‌ش له‌هه‌موو کات و ساتیکدا هه‌یه، بانگه‌وازکارانی گومرایی زۆر
ده‌بینین نه‌فامان گوپیان بۆ شل ده‌که‌ن و شوینی هه‌واله‌کانی ئه‌وان ده‌که‌ون هه‌روه‌کو
خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: (وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرِضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا
هُمْ مُّقْتَرِفُونَ) (الانعام) ١١٣ واته‌: ده‌با ئیتیر ئه‌وانه‌ی وا بپروایان به‌ روژی دوایی نییه
هه‌ردلی بده‌نی و گوپی بۆ راگرن و قسه‌که‌یان په‌سه‌ند بکه‌ن و پێی رازی بن و هه‌ر

تاوانىكىش ئەكەن با بىكەن چونكە تەنھا ئەو كەودەنەنە دوایان دەكەون و پاشە رۆژيشيان ھەر لای خۆمانە).

ئەو نەفامانەى لە دەورى (ابن سبأ) كۆبوونەو وایان لى ھاى جۆینیان بە عوسمان دەدا، ئەمجار لى ئاگادار بوونەو بۆیە ئەویش لەمەدینەو ھەلات بۆ ميسر، لەوئى كۆمەلئىكى دۆزىیەو، ئەمجار پۆیشت بۆ جگە لەميسر و لەویدا كۆمەلئىكى تری دۆزىیەو، كۆمەلئىكى خراپەكار لە دەورى كۆبوونەو، ئەمجار ھاى و ئابلوقەى مالى عوسمانیاندا، بە بیانوى ئەوئى ئەوان دەیانەوئى لەگەل عوسماندا گفەت و گۆ تىروانین بکەن، بگەرپنەو بۆ لای عوسمان لەچەند كاروبارىكدا، ئەمە ئەو بوو كە دەریان دەخست، ئەوان دەیانەوئى لە یەكتر تىبگەن، جا ھاو لەلان شەریان لەگەل نەكرد، چونكە ئەوانە دەیانەوئى تەنھا بگەرپنەو بۆ لای عوسمان، كاتى شەو بەسەردا ھاى _ پەنا بەخوا _ ھىرشیان كرده سەر عوسمان لەمالەكەیداو لەكۆتایى شەودا كوشتیان، لەكاتىكدا خەلكى خەوتوون و لە حەجدا بوون و زۆربەى ھاو لەلان لەمەككە بوون، ئەمە بوو پلانیان بۆ دانابوو، بۆیە ئەویان كوشت و سەستەمیان لىكرد، لەو كاتەو فیتنەو دووبەرەكى و جیاوازی و كوشتار لەنیوان موسلماناندا پوویدا و تاكو ئىستا موسلمانان بەھۆى ئەوئەو دەنالئین.

مەبەست لە: (فليس لأحد رخصة في شيء أحدثه مما لم يكن عليه أصحاب رسول الله ﷺ).

ئەمە بنەمايە (پرسايە): ئىمە لەكاتى دووبەرەكیدا دەگەرپنەو بۆ سەر ئەوئى پىغەمبەر (ﷺ) ھاو لەانى لەسەر بوون، ھەرەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموئى كاتى پرسىارى لى كرا: كۆمەلى پزگابوو كىن؟ فەرموئى (من كان على ما أنا عليه اليوم وأصحابي) دەگەرپنەو بۆ ئەم بنەمايە.

مەبەست لە: (أَوْ يَكُونُ يَدْعُو إِلَى شَيْءٍ أَحَدْتُهُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ أَهْلِ الْبِدْعِ فَهُوَ كَمَنْ أَحَدْتُهُ).

ھەر كەسى كار بە بیدعە بکات وەكو ئو وەكەسە یە بیدعە كەى داھیتناوہ، ھەر وەكو فەرموودە كەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەلالەتى بۆ دەكات: (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) لە رىوايە تىكى تردا ھاتوہ: (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) جا ھەر كەسى كار بە بیدعە بکات ئو وە (مبتدع) ە، ھەرچەندە ئو وەكەسەى داھیتناوہ كەسىكى تر بێت.

مەبەست لە: (فَمَنْ زَعَمَ ذَلِكَ أَوْ قَالَ بِهِ فَقَدْ رَدَّ السَّنَةَ وَخَالَفَ الْحَقَّ وَالْجَمَاعَةَ وَأَبَاحَ الْبِدْعَ وَهُوَ أَضْرَّ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ إِبْلِيسَ).

ئو وەكەسەى پەواج بە بیدعە دەدات و دوور دەكەوێتەوہ لە سوننەتەكان ئو وە زەرەرى زۆرتەرە لە سەر ئەم ئوممەتە لە ئیبلیس، چونكە خەلكى دەزانن ئیبلیس دوژمنە، خوای گەرە ئیمەى لى ئاگادار كردووہتەوہ، بەلام ئەمە زۆریەى خەلكى نازانن دوژمنە، چونكە خۆى بە ئیسلام و عیلمەوہ پەردەپۆش كردووہ، خۆى بە خەيرو چاكە دەردەخات، جا ئو وە زیان بە خستەرە لە ئیبلیس كە دوژمنىكى ئاشكرايە، بۆیە دوو پووہكان ترسناكترن لە سەر موسلمانان لە كافران، چونكە كافر دەزانن ئو وە كافرە بەلام ئو وەوانە خۆیان بە ئیسلام دەردەخەن و بەنھێنى پلان بۆ موسلمانان دادەنێن، لە ناو جەماعەتى موسلماناندا، جا ئو وەوان ترسناكترن، بۆیە خوای گەرە دەربارە بیان دەفەرموى: (هُمُ الْعَدُوُّ فَأَخَذَرُهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَيْسَ يُؤْفَكُونَ (۴) الْمُنَافِقُونَ) واتە: ھەر ئو وەوان دوژمن، دەسا ئیوہش ھۆشیارو ئاگاداریان بن و خۆتان بپاریزن لیان، خوا بیانكوژى، لە ناویان بەریت، چۆن لە پێى ھەق لائەدرین؟!).

﴿١٠٩﴾ نوسەر دەئیت: (ومن عرف ما ترك أهل البدع من السنة وما فارقوا منها فتمسك به فهو صاحب سنة وصاحب جماعة وحقيق أن يتبع وأن يعاون وأن يحفظ وهو ممن أوصى به رسول الله ﷺ).

واتە: ھەرکەسى بزانی که بیدعەکاران وازیان لەچی سوننەتیک ھیناوە و ئەوەى لىی جیابوونەتەو، ئەو دەستى پێوە بگرى ئەو (صاحب السنة)یە و (صاحب الجماعة)یە حەقى خۆیەتى شوینی بکەون و یارمەتى بدريت و بپاریزی و ئەویش ھەر ئەوەیە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) وەصیتی بو کردوین.

پاڤە:

مەبەست لە: (ومن عرف ما ترك أهل البدع من السنة وما فارقوا منها فتمسك به فهو صاحب سنة وصاحب جماعة وحقيق أن يتبع وأن يعاون وأن يحفظ وهو ممن أوصى به رسول الله ﷺ).

واتە: لەو فەرموودەى دەفەرمویت: (هم من كانوا على ما أنا عليه اليوم وأصحابي) وەصیتی پى کردوین لەگەڵ ئەواندا بین، لەگەڵ ئەم جەماعەتەدا، لەگەڵ ئەم کۆمەڵەدا، لەگەڵ ئەم گرووپەدا که لەسەر ئەو رینگایە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ھاو لەنى لەسەرى بوون، بەلام ئەمە پێویستی بە دوو کار ھەیه:

یەكەم: عیلم: بەوەى فیری ئەو رینگایە ببین پێغەمبەر (ﷺ) ھاو لەنى لەسەر بوون، بەلام کەسى نەفام ئەمە نازانى، ئەو وادەزانى ئەوەى بەرھەستکار (مخالف) لەسەریەتى ئەو ئەو ئەو رینگایە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەر بوو لەکاتی کدا واش نییە.

ئەویتر: ئارامگرتن لەسەر دامەزراویبوون لەسەر ئەو هە پێغەمبەر (ﷺ) هاوێلانێ
 لەسەر بوون، چونکە ئەو کەسەى دەست بە سوننەتەو بەگرتیت ئەو تووشى
 ماندووبوون و هەرەشە و بەسووک سەیرکردن و نارهتەتەى دەبێ لەلایەن خەلکییەو،
 بەلام پێویستە لەسەری ئارام بگرتتو لەسەر حەق لاندات، چەن و چوونى لەسەر
 نەکات، دەست لە هیچ شتێکی هەلنەگرتت، بۆیە لە فرمودەدا هاتو ئەو کەسەى
 دینەکەى دەگرتت لەکوێتا زەماندا، وەکو ئەو کەسە وایە سکتی بە دەست گرتبێ یان
 وەکو پێکدادان و راوێشاندى درکە، لەبەر ئەو نارهتەتییەى لەلایەن خەلکییەو
 تووشى دەبێ، تووشى ماندووبوون دەبیت، جا پێویستى بە ئارامگرتنە.

﴿۱۱۰﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أن أصول البدع أربعة أبواب يتشعب من هذه الأربعة اثنان وسبعون هوى ثم يصير كل واحد من البدع يتشعب حتى تصير كلها إلى ألفين وثمان مائة كلها ضلالة وكلها في النار إلا واحدة وهو من آمن بما في هذا الكتاب واعتقده من غير ريبة في قلبه ولا شكوك فهو صاحب سنة وهو الناجي إن شاء الله).

واته: بزانه بناغەى بیدەکان چوار دەرگایە (چوار بنەمایە): لەم چوارەوہ حەفتاوی دوو ئارەزوی لى دەبیتەوہ، ئەمجار ھەر یەکێک لەوانە دەبیتە چەند لقیکەوہ تاکو ھەر ھەمووی دەگاتە دوو ھەزارو ھەشت سەد ھەر ھەمووی گومپایى یەو ھەر ھەمووی لە ئاگردان تەنھا یەکیکیان نەبى! ئەویش ئەو کۆمەلەن باوہ پیان ھەبەوہى لەم کتیبەدا ھەبە، باوہ پى پى ھەبى بەبى ھىچ گومانیک لە دایدا، جا ئەوہ کەسیکی سوننیە، ھەر ئەویش دەربازی دەبى - إن شاء الله-.

پاڤه /

مەبەست لە: (واعلم أن أصول البدع أربعة أبواب يتشعب من هذه الأربعة اثنان وسبعون هوى ثم يصير كل واحد من البدع يتشعب حتى تصير كلها إلى ألفين وثمان مائة كلها ضلالة وكلها في النار إلا واحدة وهو من آمن بما في هذا الكتاب واعتقده من غير ريبة في قلبه ولا شكوك فهو صاحب سنة وهو الناجي إن شاء الله).

(البدع): كۆی بیدەئە، مەبەستیش لە بیدە بریتییه لەوہى کە لە دیندا داھینراوہ بەبى بەلگە لە کیتاب و سوننە، ئەویش لەبەر ئەو ھەر موودەئەى کە دەفەر مویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) لە رىوايەتیکى تر دا ھاتوہ: (من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد) وە لە ھەر موودەئەى تر دا ھاتوہ: (عليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين

المهدين من بعدي، تمسكوا بها، و عضوا عليها بالنواجذ، و إياكم و محدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة) وه له ريوایه تیکدا هاتووه: (وکل ضلالة فی النار) ٢٥٤.

جا بیدعه: ئه‌وه‌یه که هیچ به‌لگه‌یه‌کی نییه له‌قورئان و سوننه‌تدا که خاوه‌نه‌کانیان بانگه‌شهی ئه‌وه ده‌که‌ن له‌خوا نزیکیان ده‌کاته‌وه له‌په‌رسته‌ن‌کان و قسه‌کان و کرده‌وه‌کان، بیدعه‌که په‌نگه:

(أصلی) بیّت: به‌وه‌ی هه‌ر له‌بناغه‌وه تازه بیّت و هیچ بناغه‌یه‌کی له‌دیندا نه‌بی.

په‌نگه (إضافی) بیّت، ئه‌ویش به‌وه ده‌بی بنه‌مایه‌کی دروستی له‌شهرعدا هه‌بی به‌لام شتی نادروستی ده‌خه‌نه‌سه‌ر، وه‌کو ئه‌وه‌ی کاتیکی تاییه‌ت بکات بۆ زیکرکردن به‌بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌ی هه‌بی بۆ تاییه‌ت کردنی، یان جوړیک له‌زیکر که به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی، یان ژماره‌یه‌ک له‌زیکرکردندا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی، یان پوژووێه‌ک به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی.

بیدعه‌کان به‌هه‌موو جووره‌کانیه‌وه: (إضافی) یان (أصلی) هیچ خه‌یریان تیدا نییه، هه‌مووی خاوه‌نه‌که‌ی له‌خوا دوور ده‌کاته‌وه و خاوه‌نه‌که‌ی له‌گه‌ل گاوره‌کاندا لیکچوونیکیان هه‌یه ئه‌وانه‌ی که (په‌هبانیه‌ت) یان داهینا، (وَزَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ) ره‌بانیه‌: بیدعه‌یه‌و خوای گه‌وره له‌شهرعه‌که‌ی یاندا بۆی دانه‌ناون، به‌لام ئه‌وان ئه‌نجامیان دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌خوا نزیکیان بکاته‌وه (إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ) الحدید/ ٢٧) ئه‌وان مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو خوای گه‌وره لییان پازی بیّت، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌شهرعی خوادا نه‌بوو ئه‌وا وه‌رناگیری، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد) واته: بۆ خوای ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌و وه‌رناگیری، خاوه‌نه‌که‌ی ته‌نها ماندوو بوون و گومرایی ده‌ست ده‌که‌و بیّت و پاداشتی بۆ نانوسری، داوا له‌خوا ده‌که‌ین بمانپاریزیت.

مه‌به‌ستی نوسەر لی‌رده‌دا که ده‌لیت: (أن أصول البدع أربعة أبواب) _والله اعلم_ بناغه و بنه‌مای ئه‌و کۆمه‌ل و گروپانه‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌وایی پیداوین په‌یدا ده‌بن، له‌و فه‌رمووده‌دا که ده‌فه‌رموویت: (ستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة) قالوا: من هي يا رسول الله؟ قال: من كان على ما أنا عليه اليوم (وأصحابي).

ئمه‌ کۆمه‌لی پزگاریبووه‌که‌یه له‌سه‌ر سوننه‌ت مایه‌وه، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (من يعيش منكم فسرى اختلافا كثيرا فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء) هه‌وایی پیداین ئه‌م ئوممه‌ته‌ ده‌بیته‌ چه‌ند گروپ و کۆمه‌لیکه‌وه هه‌روه‌کو چۆن ئوممه‌ته‌کانی جوله‌که‌و گاور له‌پیش ئه‌وان بوونه‌ چه‌ند کۆمه‌لیکه‌وه، ئه‌م هه‌وآدانه له‌پرووی ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌و هاندانه‌ بۆ ده‌ستگرتن به‌سوننه‌ته‌وه له‌کاتی پوودانیدا، هه‌رگیز ده‌ربازبوون نییه‌ به‌بی سوننه‌ت، هه‌رکه‌سی واز له‌سوننه‌ت به‌ینی و له‌گه‌ل ئه‌و کۆمه‌لانه‌دا بوو ئه‌وا ده‌چیته‌ ئاگره‌وه، جا ئه‌و کۆمه‌لانه‌ی په‌یدا بوون زۆن، به‌لام بناغه و بنه‌ماکه‌یان چوارن:

کۆمه‌له‌ی به‌که‌م: کۆمه‌ل و گروپی (شیعه):

یه‌که‌م شت پوویدا له‌پاش کوشتنی عوسمان کاتی (عبدالله بن سبأ)ی جوله‌که چه‌ندین فیتنه‌ی نایه‌وه، له‌ناو موسلمانانداو بانگی خه‌لکی کرد بۆ شیعه‌گه‌ریتی بۆ (عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب) و ئه‌و (وه‌صی)یه له‌پاش پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لان سته‌میان لێ کردووه‌و خیلافه‌تیان لێی سه‌ندووه، له‌و کاته‌وه شیعه‌گه‌ریتی ده‌ستی پێ کرد، زانایان باسیان کردووه‌ که‌وا شیعه‌ چه‌ند گروپ و تاقمیکی زۆن:—

یه‌که‌م گروپیکی شیعه: (المفضلة):

ئه‌وانه‌ن فه‌زلی عه‌لی ده‌ده‌ن به‌سه‌ر هاوه‌لانی تردا ته‌نانه‌ت به‌سه‌ر ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر و عوسمانیشدا، ئه‌وانه‌ پێیان ده‌گوتری (المفضلة) به‌لام تانه‌ له‌خیلافه‌تی

ئەبویکرو عومەرو عوسمان نادەن، بە لکو دەلێن: - عەلی چاکترە، ئەمەش هەلەیه چونکە عەلی چوارەم خەلیفە ی راشدی یەو لە ئەبویکرو عومەر چاکتر نییە تەنانەت خۆیشی ئینکاری لەو کردوووە کە کەسێک فەزلی بدات بە سەر ئەبویکرو عومەردا و هەر پەشە کردوووە لەو کەسە ی وا بلیت بە سزایەکی توند.

گروپی دووهم:

ئەوانە ی کە دەلێن: عەلی وەحسی پیغەمبەری خواپە (ﷺ) و ئەو شایستە ترە بە خیلافەت، خیلافەتی ئەبو بکرو عومەرو عوسمان ستم و داگیرکردن بوو، دەلێن: - خیلافەت هی (عەلی) یەو هەر ئەویش (وەحسی) یە لە پاش پیغەمبەری خودا (ﷺ) و هاوێلان ستمیان لی کردوو و خیلافەتیان لی زەوت کردو چەندین گومرایی تر.

گروپی سێ یەم: شیعه زیدە پەووەکان.

ئەوانە ی دەلێن: پیغەمبەرایەتی هی عەلی بوو بە لام جبریل خیانەتی لی کردوووە و بە (محمد) ی داووە ئەگەر نا پیغەمبەرایەتیە کە لە ئەصلاً بۆ عەلی بوو، دەلێن: (خان الامین و صدها عن حیدره) مەبەست لە (الامین) جبریلە و (فصد الرسالة عن حیدره) مەبەستی عەلییە و دای بە (محمد) (ﷺ).

گروپی چوارەم: لەوان توندترین: دەلێن عەلی خودایە.

ئەوانەن عەلی کورپی ئەبو تالیب سوتاندنی بە ناگر، چەند چالێکی بۆکردن و ناگری تیادا کردووە و بە زیندویی ئەوانی فری دایە ناو ناگرە کەو، لە عەلی یەو رپوایەت کراوە کە وا فەرموویەتی:

لما رأيت الأمر أمرا منكرا أجمعت ناري ودعوت قنبرا^{٢٥٥}

(قنبر) خزمه‌تکاره‌که‌یه‌تی، جا به‌ئاگر نه‌وانی سوتاند کاتی گوتیان: (تو خودای تو خودای) ئین عه‌باس وای ده‌بینی که‌وا پئویسته به‌شمشیر بکوژین به‌ئاگر نه‌سوتینین، چونکه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (لا یعذب بالنار إلا رب النار)^{۲۵۶} جا نه‌و ریگر نه‌بوو له‌کوشتنیان به‌لام ده‌یفه‌رموو: (أرى أن یقتلوا بالسيف بدل النار)^{۲۵۷} واته: واده‌بینم به‌شمشیر بکوژین باشتره له‌وه‌ی به‌ئاگر بسوتینین.

کۆمه‌لی دووه‌م: کۆمه‌لی قه‌ده‌رییه:

ئه‌وانه‌ی ئینکاری له‌قه‌ده‌ر ده‌که‌ن، ئه‌مانه‌ش له‌کۆتایی سه‌رده‌می هاوه‌لانداده‌رکه‌وتن، ئه‌وانیش دوو به‌شن:

یه‌که‌م: قدریه‌ جبریه: زیاده‌ر په‌وه‌کان له‌ئیسپات کردنی قه‌ده‌ردا.

دووه‌م: قدریه‌ نفاة: ئه‌وانه‌ نه‌فی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ش موخته‌زیله‌ن و ئه‌وانه‌ی ریچکه‌ی ئه‌وانیان گرتووه، ئه‌وانه‌ی ده‌لین: به‌نده‌کان خۆیان فعلی خۆیان دروست ده‌که‌ن، خوای گه‌وره‌ فعلی به‌نده‌کانی دروست نه‌کردووه، به‌لکو خۆیان دروستیان کردووه، له‌کاتی‌کدا نه‌یاره‌کانیان (جه‌بری) یه‌ن ده‌لین: فعلی به‌نده‌کان فعلی خودایه، به‌نده‌کان ناچارن له‌وه‌ی ده‌یلین و له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن ئه‌وه‌ هه‌لبژاردنی خۆیان نییه، موخته‌زیله‌کان ده‌لین: هه‌لبژاردنیکی سه‌ریه‌خۆیان هه‌یه‌ بۆیه‌ ئه‌گه‌ر به‌ره‌هایی و ترا (القدریه) ئه‌وه‌ موخته‌زیله‌و ئه‌وانه‌ی نه‌فی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن ده‌گریته‌وه، جا ئه‌وان نه‌فی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن و جه‌برییه‌کان ئیسپاتی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن و زیاده‌ر په‌وی تیا‌دا ده‌که‌ن، تا‌کو بلین: __ به‌نده‌کان ناچارن، جا ئه‌وانه‌ نه‌فی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن و ئه‌وانیتر زیاده‌ر په‌وی له‌ئیسپات‌کردنیدا ده‌که‌ن، به‌هه‌موویان ده‌لین قه‌ده‌رییه، بوونه‌ چه‌ندین لق و پارچه‌وه.

۲۵۶ / صحیح : أخرجه أبو داود (۲۶۷۲) وأحمد (۴۹۴/۳) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۱۴۱۲) .

۲۵۷ / ته‌ماشای البخاری بکه (۲۸۵۴، ۶۵۲۴) .

کۆمەلى سى يەم: کۆمەلى خەوارىچ:

ئەوانەى دژى کار بە دەستانى موسلمان دەردەچن و دەستى گوپراپەلى دادەمالن، خەلکى بە ھۆى تاوانە گەرەکانەوہ کافر دەکەن کہ لە شىرکىش بچوکتەرە، خوینى موسلمانان حەلال دەکەن، ئەوانەش زیادەپەوان و توندپەوانن لەدیندا، ئەوان دین و پەرستەن و ترسیان لە خوا ھەيە، پۆڭو دەگرن و شەونویژ دەکەن و قورئان دەخویننەوہ بەلام بەبى تىگەيشتن و بەبى چاوپوونى، بۆيە گوپرابوون پەنا بەخوا دەستى گوپراپەلىيان دامالى و لەدژى ئەمىرى ئىمانداران (عەلى كوپرى ئەبو تالىب) دەرچوون، چەندىن جەنگيان لەگەلىاندا بەرپاکرد، خواى گەرە سەرى خست بەسەریاندا، ئەوان بەردەوام لەدژى کاربەدەستان دەردەچن و خوینى موسلمانان حەلال دەکەن، خەلکى بە ھۆى تاوانى گەرەوہ کافر دەکەن کہ لە شىرک کەمترە، پىيان دەگوترى (الوعيدىه) چونکە کار بە ئەو ئايەتانە دەکەن ھەرەشەى تىدايە بەبى ئەوہى جىاوازی بکەن لەنتوان تاوانى گەرەوہى شىرک و کوفرو تاوانى گەرەوہ سەرىچىبەکان، ھەموو لای ئەوان بە کافر دادەنرى و بەوہش پاناوہستن کہ بە کافريان دەزانن بەلکو خوینى ئەوان حەلال دەکەن و کوشتار لەگەل موسلماناندا دەکەن و لەگەل کافراندا ناچەنگن، بۆيە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە صىفەتى ئەواندا فەرموويەتى: (يقتلون أهل الاسلام ويدعون أهل الأوثان)^{٢٥٨} ھەرگىز باس نەکراوہ کەوا خەوارىچ لەگەل کافراندا جەنگابن بەلکو لەگەل موسلماناندا دەجەنگن، ئەوانىش چەند گرووپ و ئاقمىکن کہ ھەندىکيان لەوانى تر توندترن.

کۆمەلەى چوارەم: بەرانبەر کۆمەلى خەوارىچ دەبىتەوہ ئەوانىش (المرجئة)ن:

ئەوانەى نەفى ئەوہ دەکەن کردەوہکان لە ئىمان بىت، دەلئىن: کردەوہکان ناچىتە ناو ئىمانەوہ (بەشىك لە ئىمان نىيە) مروؤ ئىماندارە با کردەوہشى نەبى، تەنانەت ئەگەر

٢٥٨ / متفق عليه : أخرجه البخاري (٤٠٩٤) ومسلم (١٠٦٤) .

هموو کرده‌وه‌کانی واز لی هیئا نه‌وه هر ئیمانداره، پییان ده‌گوتری (المرجئه) له (الارجاء) هوه هاتووئه ویش دواخستنه، چونکه کارو کرده‌وه‌یان دواخست له ئیمان، نه‌وانیش چه‌ند کۆمه‌لئیکن:—

توندترینیان (الجهمیة)ن:

نه‌وانه‌ی ده‌لئین:— ئیمان ته‌نها بریتییه له ناسین به‌دل، نه‌گه‌ر به‌دل ناسی نه‌وه ئیمانداره با‌وه‌پیشی نه‌بی.

کۆمه‌لی دووهم له (المرجئه): (الاشاعرة)ن:

نه‌وانه‌ی ده‌لئین:— ئیمان با‌وه‌په‌یوون به‌دل و قسه‌ی زمان تئیدا به‌شدار نییه و کرده‌وه‌ی جه‌وارحیشی تئیدا به‌شدار نییه، به‌سه‌ بۆ نه‌و ته‌نها به‌دل با‌وه‌پری هه‌بی.

کۆمه‌له‌ی سی‌یه‌م: (الکرامیة):

نه‌وانه‌ی ده‌لئین: ئیمان بریتییه له گوتنی به‌زمان با‌دلئیشی با‌وه‌پری پیی نه‌بی.

کۆمه‌له‌ی چواره‌م: (مرجئة الفقهاء):

نه‌وانه‌ی ده‌لئین:— ئیمان بریتییه له‌با‌وه‌په‌یوون به‌دل و گوتنی به‌زمان هه‌رچه‌نده کرده‌وه‌ی نه‌بی.

هر هه‌موویان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا کرده‌وه له‌ئیمان نییه، به‌لام له مه‌زه‌به‌که‌یاندا جیاوازن له‌کرده‌وه‌ی دل و گوتنی زمان.

جا‌خه‌واریی: زیاده‌په‌وییان کرد له‌وه‌ی کرده‌وه‌کان بخه‌نه ناو‌حه‌قیقه‌تی ئیمان‌ه‌وه و تیان: هه‌رکه‌سی واز له‌کرده‌وه به‌ئینی نه‌وا به‌په‌هایی کافر ده‌بیته‌وه (المرجئه) به‌په‌چه‌وانه‌ی نه‌وانه‌وه زیاده‌په‌وییان کرد له‌نه‌فی کرده‌وه‌کان له‌حه‌قیقه‌تی ئیمان و تیان هه‌رکه‌سی به‌په‌هایی وازی له‌کرده‌وه‌کان هیئا نه‌وا کافر نابی.

بەلام ئەهلى سوننەو جەماعە: سوپاس بۆخوا _ خواى گەورە پۈنموىى كردن بۆ
 حەق ھەرۈەكو خواى گەورە دەفەر مويىت: (فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ
 بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٢١٣) البقرة)

ئەهلى سوننە دەلەين: ئيمان بريتتية لەوتن بەزمان و باوەر بەدل و کردەوہ بە
 جەواريج، بەگوپرايەلى زياد دەکات و بەسەرپيچى کەم دەکات، بەلام لەناو ناچيىت
 بەنەمانى کردەوہکان بەرەھايى، ھەرۈەکو خەواريجەکان دەلەين ھەرۈەھا ناميىن
 بەنەمانى کردەوہکان ھەمووى ھەرۈەکو (المرجئە) ھەکان دەلەين، بەلکو ھەندى
 لەکردەوہکان ھەن واز لیتھينانى کوفرە، وەکو وازھينان لە نويز، ھەندى لەکردەوہکان
 ھەن واز لیتھينانى تاوانە گەرەکانە کە ناگاتە پلەى کوفر، جا ئەمە پوونکردنەوہیە
 ئەهلى سوننەو جەماعە لەسەرى دەپۆن سوپاس بۆ خوا، ئەويش کۆکردنەوہیە لەنيوان
 ئەو ئايەتانەى بەليني تيدايە کە (مرجئە) دەستى پيۆھگرتووەو ئايەتە ھەرەشەکان
 کەخەواريجەکان دەستيان پيۆھگرتووە، جا ئەهلى سوننەو جەماعە لەنيوان ئايەتە
 بەلینەکان و ئايەتە ھەرەشەکانيان کۆکردووەتەوہ، ھەندیکيان بەوانيتر تەفسير
 دەکەن و ھەندیکيان بەوانيتر (تقييد) دەکەن جا (متشابھە) کان دەگيرنەوہ بۆ
 (محکم) ھەکان و کار بەھەمووى دەکەن و دەلەين: (أَمَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا) آل
 عمران/٧).

ئەمە ئەو کۆمەلانەن کە چەندین کۆمەلى تری لى بووہتەوہ، ھەرکەسى دەپەوى
 دەريارەى ئەوہ زياتر بزاني ئەوا با ئەو کيتابانە بخوينتتەوہ باس لە گرووپ و تاقم و
 کۆمەلەکان دەکەن وەکو: (الملل والنحل) ی شەھرستانى و (الفرق بين الفرق) ی
 بەغدادى و (مقالات الاسلاميين واختلاف المصلين) ی ابى الحسن الاشعري و (الفصل فى
 الملل و الاهواء والنحل) ی ئيبين حەزم، جا ئەوان ھەموو ئەو کۆمەلانەو لوق و پارچەکانيان

باس کردووه، پىم خۆش نىيە قوتابى زانستى سەرەتايى بچىتە ناو ئەو جياوازييانەوہ
بۆ ئەوہى بىرى تەشويش نەبى، بەلام كەسى زانا ئەوہ ئاساييە بيخوينتتەوہ.

مەبەست لە: (وكلها في النار إلا واحدة).

هەموويان بە ھەموولقەكانىيەوہ لە ئاگردان، چونكە شوينى ئارەزوو كەوتن، وازيان
ھىنا لەوہى پىغەمبەر (ﷺ) ھاوہ لانی لە سەر بوون كە ھەر ئەويش دەريازبوونە،
بەلام ھەموويان لە ئاگردان ئەوہ ناگەيەنى ھەموويان كافرن، چونكە ئاگر پەنگە
سەرپىچى كار بچىتە ناوييەوہ ھەرچەندە كافريش نەبى، چوونە ژورەوہ يەكى كاتيبيە
پاشان لە ئاگر دەردەچى، بەلام ئەو كەسەى جيابوونەوہ كەى بە ھۆى شتىكى
(مكفر) ھوہ بىت ئەوا بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا دەمىنتتەوہ.

مەبەست لە: (وهو من آمن بما في هذا الكتاب واعتقد من غير رية في قلبه ولا شكوك).

ئەم كىتیبەى بەردەستمان ئەويش (شرح السنة)ى بەربەھارييە، پوونكردنەوہى
ئەوہ يە لە كىتاب و سوننەدا ھەيە، باسى بنەماكانى ئەھلى سوننەو جەماعەيە، ئەم
كىتیبە ھەرەكو ناوى لى ناوہ: (شرح اصول اهل السنة والجماعة) لە كىتاب و سوننەوہ
ئەوہى پيشيني ئەم ئوممەتە لە سەرى بووہ وەرگىراوہ.

مەبەست لە: (من غير في قلبه).

بەلام ئەو كەسەى ئەوہ دەردەخات كەوا ئىمانى بەبنەماكان ھەيە بەلام گومان و
دوودلى لە دلدايە، ئەمە نابىتە كەسىكى ئىماندار، بەلكو دەبىتە كەسىكى _دوودل_
پەنا بە خوا، دەبىتە ئەھلى نىفاق، دەبى ئەوہى بەزمانى دەبىت بەدلى باوہرى پىي
ھەبى، جا ئەو _ئىمامى بەربەھارى_ پەحمەتى خواى لى بىت مەبەستى تەزكىە كردنى
كىتابە كەى خۆى نىيە، وەكو ھەندى كەس واگومان دەبا، بەلكو مەبەستى
تەزكىە كردنى ئەو بنەمايانەى تىدايە كە لەبنەماكانى ئەھلى سوننەو جەماعەيە.

مەبەست لە: (فهو صاحب سنة وهو الناجي إن شاء الله).

هەر کەسێ شوینی کیتاب و سوننە کەوت بە یەقین و ئیمانە و ئەو لە کۆمەڵی دەریازبوو، چونکە فەرموودە کە ی پێغەمبەری خۆی (ﷺ) بە سەردا جی بە جی دەبی کاتی پرسیاری ئی کرا دەریارە ی کۆمەڵی دەریازبوو (پزگار بوو) فەرمووی: (من كان على ما أنا عليه وأصحابي) لە رێوایەتێکی تردا هاتوو: (من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي).

﴿۱۱۱﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أن الناس لو وقفوا عند محدثات الأمور ولم يتجاوزوها بشيء ولم يولدوا كلاما مما لم يجيء فيه أثر عن رسول الله ﷺ) ولا عن أصحابه لم تكن بدعة).

واته: بزانه نه‌گهر خه‌لکی له‌سهر شته داهینراوه‌کان پاوه‌ستان و به‌سه‌ریدا تینه‌په‌پین و هیچ قسه‌یه‌کیان دروست نه‌کرد به‌وه‌ی هیچ نه‌سه‌ریک له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) نه‌هاتبیت یان له‌هاوه‌لانه‌وه نه‌وا بیدعه دروست نه‌ده‌بوو).
رافه:

مه‌به‌ست له: (واعلم أن الناس لو وقفوا عند محدثات الأمور ولم يتجاوزوها بشيء ولم يولدوا كلاما مما لم يجيء فيه أثر عن رسول الله ﷺ) ولا عن أصحابه لم تكن بدعة).
نه‌گهر خه‌لکی لئی پاوه‌ستان و نه‌چوونه ناو نه‌و باسانه‌وه و ته‌نها خه‌ریکی سوننه‌بوون، لئی ده‌رنه‌چوون به‌ره و بیدعه نه‌وا ده‌ریاز ده‌بوون، به‌لام هه‌رکه‌سی له‌سوننه‌تیپه‌ری و چه‌ند قسه و باسیک دابهینئی به‌لگه‌ی نه‌بی له‌کیتابه‌که‌ی خواو سوننه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌و له‌گه‌ل (مبتدع) ه‌کاندا ده‌بی، له‌گه‌ل کومه‌له‌ گومراکاندا ده‌بی، جا هه‌رگیز ده‌ریازبوون نییه ئیلا به‌ نه‌م سوننه‌ته نه‌بی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئیمه‌ی له‌سهر جیه‌یشتوو، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرموی: (إن تارك فيكم ما إن تمسكتم به لن تضلوا بعدي: كتاب الله وسنتي)^{۲۵۹} له‌فرموده‌یه‌کی تردا هاتوه: (ترکتکم علی البیضاء لیلها کنهارها لا یزیغ عنها إلا هالك)^{۲۶۰} نه‌مه‌ریگای ده‌ریازبوونه، سوننه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) نه‌وه‌ی خووی و هاوه‌لانی له‌سهر بوون، نه‌ویش ناوه‌پوکی نه‌م کتیبه‌یه که ده‌یخوینیته‌وه، نه‌ویش رافه‌ی نه‌و باسه‌یه.

۲۵۹ / سبق تخريجه .

۲۶۰ / صحيح : أخرجه ابن ماجه (۴۲) وأحمد(۴/۱۲۶) والحاكم في (مستدرکه) (۳۲۱) وصححه الشيخ الألباني في

(صحيح الجامع) (۴۳۶۹) .

﴿۱۱۲﴾ نوسەر دەئیت: (واعلم أنه ليس بين العبد وبين أن يكون مؤمناً حتى يصير كافراً إلا أن يجحد شيئاً مما أنزله الله أو يزيد في كلام الله أو ينقص أو ينكر شيئاً مما قال الله عز و جل أو شيئاً مما تكلم به رسول الله ﷺ) فاتق الله وانظر لنفسك وإياك والغلو في الدين فإنه ليس من طريق الحق في شيء).

واته: بزانه هيچ شتىك له نيتوان بهنده و نه وهى ببيتته نيماندار تاكو ده بيتته كافر ئيلا نكولى له شتىك بكات خواى گوره دايبه زاندى يان قسه كانى خواى گوره زياد بكات، يان كه مى بكاته وه، يان ئينكارى له شتىك بكات خوا و تبيتتى، يان پيغه مبهرى خوا (ﷺ) و تبيتتى، جا له خوا بترسه _ په حمه تى خوات لى بيت _ ته ماشاى خوت بكه و ناگادارى زياده په وهى به له ديندا چونكه نه وه به هيچ شيوه به ك پيگاي حقه نيبه.

پاڤه /

مه به ست له: (واعلم أنه ليس بين العبد وبين أن يكون مؤمناً حتى يصير كافراً إلا أن يجحد شيئاً مما أنزله الله).

واته: نه وانهى ئيسلام پووجه ل ده كه نه وه زورن، په ننگه كه سىك ببيتته موسلمانىكى ئيسلام دروست و خاوهن نيمانىكى راست، به لام _ په نا به خوا _ په ننگه له دينه كهى خوى هه لگه پيته وه به نه جامدانى به كيك له هه لوه شينره وه كانى ئيسلام، نه وانه ش زورن، كه چوار جور كزيان ده كاته وه: وتن (قسه كردن)، كرده وه، باوه پ، گومان.

به كه م / وتن (قسه كردن):

وتنى وشه به كى كوفر، نه گهر وشه به كى كوفرى گوت و ناچار نه بوو، نه وه كوفرى كرده، خواى گوره ده فه رمويت: (وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ) التوبة/ ۷۴

واته: خو له واقعیشدا قسه‌ی کوفرو خوا نه ناسیدا گوتبوو و دوا‌ی راگه یاندنی نیسلامبونیشیان، دیسان گه رابوونه وه سه‌ر کوفر).

وه‌کو ئه‌وه‌ی داوا له جگه له خوا بکات، هاوار ده‌کاته جگه له خوا له شتی‌کدا هیچ که‌سی‌ک توانای له سه‌ر نییه له مردووه‌کان و جگه له وان ته‌ن‌ها خوا نه‌بی، بویه به‌وه کافر ده‌بی، چونکه داوا‌ی له جگه له خوا‌ی کردوه، یان قسه‌یه‌ک ده‌کات که گالته‌کردن به‌دینی تیدایه، یان به‌قورئان یان به‌سوننه‌ت، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلَيْسَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ) (٦٥) التوبة) واته: نه‌گه‌ر لییان بیرسیت نه‌لین: به‌راستمان نه‌بووه به‌لکو ته‌ن‌ها گالته‌و گه‌پمان ده‌کرد، پییان بلی: ئایا گالته‌تان به‌خواو ئایه‌ته‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردبوو؟).

جا نه‌و که‌سه‌ی گالته به‌سوننه‌ت ده‌کات یان به‌قورئان نه‌وا کافر ده‌بی‌ت هه‌رچه‌ند به‌گالته‌شه‌وه بی‌ت به‌مه‌رجی ناچار نه‌بووی، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ) (النحل/ ١٠٦) واته: هه‌رکه‌سی‌ک پاش بپروا هینانی به‌خوا، کافرو بی باوه‌پ بیته‌وه مه‌گه‌ر که‌سی‌ک زوری لیکرابی و له‌وکاته‌یشدا دنیایی به‌ئیمان).

به‌لام نه‌گه‌ر که‌سی‌ک ئه‌وه‌ی گوت به‌ویست و هه‌لبژارد‌ه‌ی خو‌ی نه‌وه کافر ده‌بی‌ت.

دووه‌م / کرده‌وه:

وه‌کو ئه‌وه‌ی بۆ جگه له خوا سه‌ر بپری، یان بۆ جگه له خوا نزر بکات، یان بۆ جگه له خوا سوژده بیات، بۆ گۆرێک سوژده بیات.

سی‌یه‌م / یان باوه‌پ به‌دل:

وه‌کو ئه‌وه‌ی باوه‌پی و ابی‌ت به‌راست و دروستی کوفرو راست و دروستی ئه‌وه‌ی کافران له‌سه‌رین، وه‌کو ئه‌وه‌ی باوه‌پی به‌راست و دروستی ئه‌وه‌ی جوله‌که‌و گاوره‌کان له‌سه‌رین له‌پاش په‌وانه‌کردنی (محمد) ﷺ.

چوارەم / يان: گومان:

وہ کو ئەوہى گومان بکات لە قورئان ئايە پاست و دروستە پاست و دروست نىيە؟ ئايە ئەم ئايەتە پاستە يان پاست نىيە؟ ئەمە کافر دەبیت _ پەنا بە خوا _ يان گومانی بوو لەوہى لە پىغەمبەرى خواوہ (ﷺ) ھاتووہ لە فەرموودە پاست و دروستە کان.

ئەمانە بنەماکانى ھەلگەرانەوہن لە دین: وتن يان کردوہ پەنا باوہ پەنا گومان، ئەمجار لەم چوارەوہ جۆرەکانى تری ھەلوہ شىنەرەوہکانى ئىسلام دروست دەبیت کە زۆن و زانايان باسيان کردوہ، (شىخ الاسلام محمد عبدالوھاب) ئەوانەى کورت کردوہ تەوہ لە نامە يە کدا کە (دە) دانەى لەو ھەلوہ شىنەرەوہکانى باس کردوہ، لە ھەمويان گرنگتر و ترسناک ترن، ئەگەر نا ھەلوہ شىنەرەوہکان زۆن لە (باب حکم المرئد) لە کتیبە فىقھىيەکاندا باس کراوہ.

مەبەست لە: (أو يزيد في كلام الله أو ينقص).

يەك ئايەت يان يەك پىتیک لە قورئان زياد بکات يان يەك ئايەت يان پىتیک لە قورئان کەم بکات، ئەمە کافر دەبیت _ پەنا بە خوا _ چونکە ئەوہ قسەکانى خواى تەحريف کردوہ، قسەکانى خواى گۆرپوہ، جا قورئان ھەمووى حەقە، ھەموو ھەرەوہ کو چۆن دابەزىوہ تە سەر (محمد) (ﷺ) ھەرەوہ کو خۆيەتى، ھىچ نەگۆراوہ، ئەویش بە پاراستنى خوا پارىزراوہ، ھىچ کەس يک ناتوانى بىگۆرپى، بەلام ھەرکەسى ھەولى دا ئەوا کافر دەبیت و لە ئىسلام دەر دەچى و ھەرگىز قورئان ناگۆردى، چونکە بە پاراستنى خوا پارىزراوہ.

مەبەست لە: (أو ينكر شيئاً مما قال الله عز وجل أو شيئاً مما تكلم به رسول الله ﷺ).

يان ئىنكارى شتىک بکات لە قورئاندا ھاتبیت، بليت: ئەمە بە کەلکى ئەم سەر دەمە نايەت، يان بە فەرموودەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بليت: ئەمە بە کەلکى سەر دەمىک ديت رابوردوہو بە کەلکى شارستانىيەتى ئەمرو نايەت، واتە قورئان و سوننەت، بەلکو

ئەمە ھى سەردەمى رابوردوۋە سەردەمانىك پۇشتوۋە، ئەمىرۇ بەكەلكمان نايەت، ئەمە كافر دەبىتت پەنا بەخوۋا نۆن ئەوانەى دەلئىن: حوكمەكانى شەرىعەت بۇ ئەم سەردەمە بەكەلك نايەت و ناگونجى، ئەمەش كوفرىكى ئاشكرايە، ئەگەر فەرموۋدەيەكى (صحيح) لە پىنغەمبەرەوہ (ﷺ) ھات ئەوا دروست نىيە ئىنكارى لى بكرىت يان بگوتى: ئەمە بەكەلكى ئەم سەردەمە نايەت.

مەبەست لە: (فاتق اللہ).

لەخوۋا بترسە شتىك لەم كارانە بىت بەدلئداو بىتتە ھۆى ئەوہى لەدینەكەت دەرچىت، لەخوۋا بترسە لەخۆتدا و تەزكىيەى خۆت مەكە و تەئىمىن مەبە لە سەر دینەكەت.

مەبەست لە: (وانظر لنفسك).

تەماشای خۆت بکە و تەماشای خەلكى مەكە و ئەوہى خەلكى لەسەرە، تەماشای خۆت بکە، خوای گەرە دەفەرموئىت: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ) المائدة/١٠٥) واتە: ئەى گەلى خاوەن باوەر! خەرىكى پاكسازى دەروونى خۆتان بن ئەوسا كە بپرواتان ھىناو پىتان دۆزىيەوہ و ئامۆزگارى خەلكىستان كەرد، ئىتر خەلكانى گومرا بوو ناتوانن زىانتان پى بگەيەنن ھەرچەندە پىلان بگىنن).

مەلى: ئەمە نۆرىيەى خەلكى لەسەرە، بەلكو تەماشای خۆت بکە و خۆت دەرباز بکە، بەلام خەلكى وازيان لى بەئىنە ئەگەر حەقىان نەويست و تو دامەزراو بە لەسەرى و بەوہ مەغرور مەبە كە خەلكى لەسەرن.

مەبەست لە: (وإياك والغلو في الدين فإنه ليس من طريق الحق في شيء).

ئەمە لایەنىكى ترە، چونكە دین بە يەكى لەم دووكارە مروقى لى دەردەچى: -

- یان بەوازهینان لیتی، یان بەوازهینان لەشتیکى و نەیه ویت.

- یان بەزیا دەپرهوی و توندپرهوی.

جا دەرچوون لەدین پوو دەدات: یان بە نەرم و نیانی وەیان بەتوندپرهوی، کەواتە ناوەندبوونت لەسەرە لەنیوان شل پرهوی و توندپرهوی، ئەمەش ئەوەیە پێغه مەبر و هاو لەانی لەسەر بوون، زیاده پرهوی لەدین خاوەنەکی لەدین دەردەکات، هەر وەکو خەوارىجى دەرکرد، پێغه مەبرى خوا (ﷺ) دەربارەیان دەفرمویت: (بمرقون من الدین، کما بمرق السهم من الرمیة)^{٢٦١} جا زیاده پرهوی مرؤف لەدین دەردەکات: -

- یان دەرکردنیکى کامل بەرە و کوفر.

- یان دەرکردنیکى جوزئى بەپێى ئەوەى لیتی دەوەشیتەو.

پهنگه زیاده پرهوییه که لەدیندا لەپەرستندا بیت، وەکو زیاده پرهوی گاوردەکان لە (رهبانیه) تدا، یان وەکو ئەوانەى هاتن بۆ لای پێغه مەبرى خوا (ﷺ) پرسىاری کارە که یان دەکرد، کاتى هەوالیان پیدرا، وەکو ئەوەى کردەو هەکەى پێغه مەبر (ﷺ) بەکەم بزانن بەلام وتیان: پێغه مەبرى خوا (ﷺ) خواى گەورە لەتاوانەکانى رابوردوی و داها تووی خۆش بوو) واتە: ئەو پێویستی بە کردەو هەى زۆر نییه، کاتى پێغه مەبرى خوا (ﷺ) بەوەى زانی بەتوندی لەوان توورە بوو، وتارى داو فرموی: - (أما والله إني لأخشاكم لله، وأتقاكم لله وإني أصلي وأنام) چونکە بەکى لەوان وتى: من نوێژ دەکەم هەرگیز ناخەوم، دوه میان وتى: من هەردەم بە رۆژوو دەبم، هەموو تەمەنى بە رۆژوو دەبیت، سێیەم وتى: من ژن ناھینم، بە گەنجى دەمینیته وەو خۆى بەکلا دەکاتەو بۆ خوا پەرستى، پێغه مەبرى خوا (ﷺ) فرموی: (أما والله إني لأخشاكم لله، وأتقاكم لله

وإني أصلي وأنام، وأصوم وأفطر، واتزوج النساء، فمن رغب عن سنتي فليس مني) ^{٢٦٢} له
 ريوایه تیکدا ھاتووہ یە کیکیان وتی: من گوشت ناخۆم، پێغه مبهری خوا (ﷺ)
 فەرمووی: (وأنا آكل اللحم، ومن رغب عن سنتي فليس مني) ^{٢٦٣} مە بە ستیان خەیر
 بوو، بە لام تەنھا نیەت بەس نییە بە لکو دەبێ شوینکە وتن لە گەڵ مە بە ستدا بییت،
 شوینکە وتنی سوننەت لە گەڵ مە بە ست و نیەتی پاکدا پێویستە ھەبێ، بە لام نییەتی
 پاک بەبێ شوینکە وتن ئەو ھێچ سوود بە خاوەنە کە ی ناگە یە نێ.

٢٦٢ / متفق عليه : أخرجه البخاري (٤٧٧٦) ومسلم (١٤٠١) .

٢٦٣ / رواه مسلم (١٤٠١) .

﴿۱۱۳﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وجمیع ما وصفت لك في هذا الكتاب فهو عن الله تعالی وعن رسول الله ﷺ) وعن أصحابه وعن التابعین وعن القرن الثالث إلى القرن الرابع).

واته: هموو ئه‌وهی له‌م کتیبه‌دا وه‌صفم بۆت کردوووه هموو ئه‌وانه له‌خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداو (ﷺ) هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و له‌سه‌ده‌ی سییه‌م تا سه‌ده‌ی چواره‌م هاتوووه.

رافه /

مه‌به‌ست له: (وجمیع ما وصفت لك في هذا الكتاب فهو عن الله تعالی).

هموو ئه‌وهی له‌م کتیبه‌دا باس کراوه له‌بنه‌ماکانی بیروباوه‌ر ئه‌وا له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه وه‌رگیراوه، دانهر هیچ شتیکی له‌خۆیه‌وه نه‌هیتاوه، به‌لكو ئه‌وهی پیشینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی له‌سه‌ر بووه، هیچ قسه‌یه‌کی له‌خۆیه‌وه دانه‌هیتاوه، به‌لكو گێرانه‌وهی ئه‌وهی له‌قورئان و سوننه‌ت و پیشینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ی له‌سه‌ر بووه، جا ئه‌و پێگا سه‌لامه‌ته‌که وه‌صف ده‌کات، ئه‌و پێگایه‌ی هه‌رکه‌سی بێگرتیه‌ به‌ر ئه‌وا ده‌ربازی ده‌بیت به‌ئیزنی خوی گه‌وره.

مه‌به‌ست له: (وعن رسول الله ﷺ).

چونکه ئه‌و پشتمبه‌ستراوه یان به‌قورئانی پیرۆزه‌وه یان به‌سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، که‌واته ئه‌وه له‌خواو له‌پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌یه (ﷺ).

مه‌به‌ست له: (وعن أصحابه وعن التابعین).

هه‌روه‌ها ئه‌وهی له‌م کتیبه‌دا باسکراوه له‌سی سه‌ده‌ چاکه‌که‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ستایشی کردوون، فه‌رموو‌یه‌تی: (خیرکم قرنی، ثم الذین یلوئمهم، ثم الذین یلوئمهم)

واته: باشت‌رینی ئیوه ئەم سەدە‌یه‌ی منه، ئەمجار ئەوانە‌ی له پاش ئەوان دین، ئەمجار ئەوانە‌ی له پاش ئەوان دین) راوی فەرموده‌که که (عمران)ی کوری (حصین) ده‌لایت: نازانم له پاش سەدە‌که‌ی خۆی دوو سەدە‌ی باسکردن یان سە‌ده (پێی ده‌گوتری سە‌ده سە‌ده چاکه‌که، ئە‌ویش سە‌ده‌یه‌ی یان چوار سە‌ده‌یه، پێغه‌مبە‌ری خوا (ﷺ) فەرمانی پێ‌کردوون چاویان لێ بکه‌ین، خ‌وای گه‌وره ده‌فەر‌مویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) التوبة/۱۰۰) سە‌ده چاکه‌کان بریتییە له شوینکه‌وتوان و شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان، ئەوان شوینی پێ‌شینه‌یه‌که‌مه‌کان ده‌که‌وتن له‌کۆچه‌ران و پشتیوانان به‌چاکه، واته: به‌جوانی، مه‌به‌ست له: (الاحسان) ئینقانه، واته پێ‌کۆپ‌پێکی که زیاده‌ره‌وی و کورت‌ره‌وی تێدا نییه، ده‌بێ به‌عیلمه‌وه‌ بیت به‌وه‌ی له‌سه‌ری بوون، ئە‌مه (احسان) ه‌چ‌ندین که‌س بانگه‌شه‌ی ئە‌وه ده‌که‌ن ئەوان له‌سه‌ر مه‌نه‌جی پێ‌شینن به‌لام به‌(احسان) ه‌وه شوینی ئەوان ناکه‌وی، چونکه ئە‌و مه‌نه‌جی سه‌له‌ف نازانی، وا ده‌زانی ئە‌م قسه‌یه‌ی یان ئە‌م کرده‌وه‌یه‌ی سه‌له‌فه‌ی یان قسه‌ی سه‌له‌فه، که‌چی نابێته (احسان)، جا ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وی له‌سه‌ر مه‌نه‌جی سه‌له‌ف بیت ئە‌وا ده‌بێ فێری پێ‌گا‌که‌یان بیت، ئە‌م کتێبه‌ش یه‌کێکه‌ له‌و کتیبانه‌ی پێ‌گای سه‌له‌فت بۆ وه‌صف ده‌کات و پوونی ده‌کاته‌وه.

مه‌به‌ست له: (وعن القرن الثالث إلى القرن الرابع).

ئە‌و سە‌دانە‌ی پێغه‌مبە‌ری خوا (ﷺ) ستایشی کردوون ئە‌ویش سە‌ده‌یه‌! ه‌اره‌لان، شوینکه‌وتوان، شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوان، چواره‌م له‌پاش شوینکه‌وته‌ی شوینکه‌وتوانه، ئە‌گه‌ر بپروانیته‌ بوونی پێ‌شه‌وايان و بوونی (الحفاظ) ئە‌وا ده‌یانینی له‌م سە‌ده‌یانە‌دان: چوار پێ‌شه‌واکه‌ی تێدا‌یه، پێ‌شه‌وا گه‌وره‌کانی تێدا‌یه، ئە‌ستیره‌ گه‌شاوه‌کان، هه‌موویان له‌و چاخانه‌دان، ئە‌مه‌ش پشت‌راست‌کردنه‌وه‌ی ئە‌وه‌وآله‌یه‌ که پێغه‌مبە‌ری خوا (ﷺ) فەر‌موویه‌تی: (خیرکم قرنی، ثم الذین یلوئهم، ثم الذین یلوئهم).

نوسەر دەلیت: (فاتق الله يا عبد الله، وعليك بالتصديق والتسليم والتفويض والرضى لما في هذا الكتاب، ولا تكتم هذا الكتاب احدا من أهل القبلة فعسى يرد الله به حيرانا عن حيرته، أو صاحب بدعة عن بدعته، أو ضالا عن ضلالتة فينجو به، فاتق الله، وعليك بالأمر الأول العتيق، وهو ما وصفت لك في هذا الكتاب، فرحم الله عبدا ورحم والديه قرأ هذا الكتاب وبثه وعمل به ودعا إليه واحتج به فإنه دين الله ودين رسول الله).

واته: له خوا بترسه ئەوی بەندەوی خوا، بەراست زانین و تەسلیم بوون و پێی سپاردن و پازنی بوون لەسەر ئەوەی لەم پەرتووکەدا هەیە، ئەم کتێبە لە هیچ کەسیکی ئەهلی قیبلەیی مەشارەو، بەلکو سەرسامێک لەسەر سامییەکی بگێرێتەو، یان خاوەن بیدعەیک لەبیدعەکی، یان گومرایەک لەگومراییەکی و پێی دەریازبێت، لەخوا بترسە و پێویستە لەسەرت دەست بەکارە یەکەمە دێرینەکەو بگێت، ئەویش ئەوەیە لەم کتێبەدا وەسفم بۆت کردووە، پەحمەتی خوا لەبەندەیک و پەحمەتی خوا لە دایک و باوکی ئەو کەسە ئەم کتێبە دەخوینێتەو وەبلاوی دەکاتەو و کاری پێی دەکات و بانگەوازی بۆ دەکات و بیکاتە بەلگەیی خۆی چونکە ئەو دینی خوا و دینی پێغەمبەری خودایە (ﷺ).

پاڤه:

مەبەست له: (فاتق الله يا عبد الله وعليك بالتصديق والتسليم).

لەسەر تە بەراستی بزانی و هەر شتێک لەم کتێبەدا هاتوو بەدرۆی نەزانی، چونکە لەقورئان و سوننەتەو وەرگیراوە، ئەوەی لەسەر تە تەسلیمی بییت و دوودل نەبی لەوەرگرتنیداو شوینی بکەوی تەمبەلی نەکە.

مەبەست له: (والتفويض).

واتە: هیچ شتیک لەخۆتەوہ دانەھیتی، ئەم (التفویض) ە ئەوہ نییە کۆمەلى (المفوضه)ى لەسەرە لە صیفاتدا.

مەبەست لە: (والرضى لما في هذا الكتاب).

چونکہ لەبنەماو بناغەکانى ئەھلى سوننەو جەماعەىە، ئەمەش مەدحو تەزکیەى کیتابەکەى نییە ھەرۆھکو ھەندى لەوانەى پافەیان کردووە وادەزانن، بەلکو ھاندانە بۆ وەرگرتنى ئەوہى تىیداىە لەبنەما پاستەکان لەقورئان و سوننەوہ، چونکہ هیچ شتیکى لەخۆیەوہ نەھیناوە یان شتیکى لەخۆیەوہ داھینابى ھەرگیز.

مەبەست لە: (ولا تکتّم هذا الكتاب احداً من أهل القبلة).

واتە: ئەم کیتابە بۆلۆکەرەوہو دابەشى بکە بەسەر (ئەھلى قبیلە)دا واتە موسلمانان بۆ ئەوہى سوودى لى ببینن، چونکہ ئەمە بەشیکە لە بۆلۆکردنەوہى زانستى سوود بەخش، لە ئامۆژگارى کردنى یەکترە لەسەر حەق، ھەرۆھما بەم شتوہىە پىویستە کتیبە سوود بەخشەکان بۆلۆکرتنەوہ، بەتایبەتى کتیبە رەسەنەکان، ھەرچەندە کیتابەکە کۆنتر بیّت ئەوہ لە حەق نزیکترە، چونکہ لەسى چاخە چاکەکەوہ نزیکە.

مەبەست لە: (فەسى یرد اللہ بە حیرانا عن حیرتہ).

ئەمە سوودى بۆلۆکردنەوہى کتیبە سوود بەخشەکانە، پەنگە سەرسامیک لەسەرسام بوونەکەى خۆى بگىرتیتەوہ یان گومرايەک لەگومرايیەکەى، چونکہ ھەندى کەس نەزانن، ئەگەر حەقەکەى بۆ پوون بییتەوہ ئەوا شوینى دەکەوى ئەمە ئەو کەسەىە سوود لەبۆلۆکرنەوہى کتیب دەبینى، بەلام کەسى لادەر ئەو کەسەى شوینى ئارەزووەکەى کەوتووہ ئەو ھەرگیز سوود لەکتیب نابینى، بەلکو پەنگە زیاتر تووشى فیتنەى بکات.

مه‌به‌ست له: (أو صاحب بدعة عن بدعته، أو ضالا عن ضلالته فينجو به).

جا پاداشتت ده‌ست ده‌که‌وی له بلأوکردنه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌و نمونه‌ی ئەمه، ئەمه تاییه‌ت نییه به‌م کتیبه‌وه، جا هه‌موو کتیبیکی سوود به‌خش و کتیبی عه‌قیده به‌تاییه‌تی، پێویسته بلأوبکریتته‌وه‌و دابه‌ش بکرینه سه‌ر خه‌لکیدا له‌جیبی ئەوه‌ی کتیبی گومرایی کتیبی بانگه‌واز بۆ گومرایی به‌سه‌ریاندا دابه‌ش بکریت، ئەم کیتابه به‌سه‌ریاندا دابه‌ش بکریت چونکه زۆریه‌ی خه‌لکی له‌سه‌ر نه‌فامین ئەگه‌ر حه‌قیان بۆ پوون بکریتته‌وه ئەوا وه‌ری ده‌گرن و سوودی لێ ده‌بینن.

مه‌به‌ست له: (فاتق الله وعلیک بالأمر الأول العتیق).

واته: ده‌ست به‌کاره به‌که‌مه‌که‌وه بگه‌ره، ئەویش ئەوه‌یه پێغه‌مبه‌رو (ﷺ) هاوه‌لانی و سێ چاخه چاکه‌که له‌سه‌ری بوون، (العتیق) واته: کۆن (دێرین) ئەمه‌ش ئاگادار کردنه‌وه‌یه‌کی تێدایه له‌وه‌ی تازه پووده‌دات له‌خرابه‌کاری و فیتنه، جا هه‌ر کاتی جیاوازی و دووبه‌ره‌گیت بینی و قسه‌ی زۆرت بیست، ئەوا له‌سه‌رته ته‌ماشای بکه‌ی ئەوه‌ی پێشیننه چاکه‌کان له‌سه‌ری بوون و ده‌ستی پێوه بگه‌ره، چونکه ئەوه حه‌قه.

مه‌به‌ست له: (وهو ما وصفْتُ لك في هذا الكتاب).

واته: ئەوه‌ی باسی کردووه له‌بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری ئەه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌و ئاسانی کردووه به‌فراوانی قسه‌ی تێدا کرد.

مه‌به‌ست له: (فرحم الله عبدا ورحم والديه قرأ هذا الكتاب وبنه وعمل به ودعا إليه).

واته: له نمونه‌ی ئەمه له کتیبه سوود به‌خشه‌کان، جا کتیبه سوودبه‌خشه‌کان پێویسته بلأوبکریتته‌وه دابه‌ش بکریت، ئەو که‌سه‌ی دابه‌شی ده‌کات و بلأوی ده‌کاته‌وه پاداشتی بلأوکردنه‌وه‌ی عیلمی ده‌ست ده‌که‌وی، پاداشتی ده‌رکردنی خه‌لکی له‌تاریکیه‌وه بۆ پووناکی، زۆریه‌ی خه‌لکی که‌وتونه‌ته‌نیو گومراییه‌وه، چونکه ئەم

کتیبه ره‌سه‌نانه‌یان پیّ نه‌گه‌یشتوو، به‌لکو کتیبه‌ی گومراکاران و کۆمه‌له‌ گومراکانیان پیّ گه‌یشتوو، واده‌زانن ئه‌وه‌ حه‌قه، جا نه‌گه‌ر ئه‌م کتیبه‌ ره‌سه‌نانه‌ بایه‌خی پیّ بدریت و به‌سه‌ر خه‌لکیدا دابه‌ش بکریت ئه‌وا خوای گه‌وره‌ به‌هۆیه‌وه‌ هیدایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌دات خۆی بیه‌وی.

هه‌ندی له‌وانه‌ی رافه‌ی کتیبه‌که‌یان کردوو، په‌خه‌ له‌نوسه‌ر ده‌گرن و ده‌لین: ئه‌مه‌ ته‌زکیه‌ کردنی کتیبه‌که‌ی خۆیه‌تی، ئیمه‌ش ده‌لین: - نه‌خیر ئه‌مه‌ ته‌زکیه‌ی کتیبه‌که‌ی نییه‌، به‌لکو ئه‌وه‌ هاندانه‌ بۆ ده‌ستگرتن به‌مه‌نه‌جی سه‌له‌فه‌وه‌ که‌ له‌م کتیبه‌و کتیبه‌کانی تردا باس کراوه‌.

نوسه‌ر ده‌لین: (فإنه من استحل شيئا خلاف ما في هذا الكتاب فإنه ليس يدين بدین، وقد رده كله كما لو أن عبدا آمن بجميع ما قال الله عز وجل إلا أنه شك في حرف فقد ردّ جميع ما قال الله تعالى وهو كافر، كما أن شهادة: أن لا إله إلا الله، لا تقبل من صاحبها إلا بصدق النية وخالص اليقين، كذلك لا يقبل الله شيئا من السنة في ترك بعض، ومن ترك من السنة شيئا فقد ترك السنة كلها فعليك بالقبول، ودع عنك المماحلة واللّجاجة فإنه ليس من دين الله في شيء، وزمانك خاصة زمان سوء فاتق الله).

واته: هه‌رکه‌سی شتیك حه‌لال بکات جیاواز بی‌ت له‌وه‌ی له‌م کتیبه‌دا هه‌یه، ئه‌وا به‌ هه‌ج دینیک دینداری نه‌کردوه‌ هه‌مووی په‌د کردوو ته‌وه، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی که‌سیك باوه‌ری به‌هه‌موو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی هه‌یه‌ به‌لام ته‌نها له‌یه‌ک پیتدا گومانی هه‌یه‌ ئه‌وا هه‌موو ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی په‌دی کردوو ته‌وه، ئه‌ویش کافره، هه‌روه‌کو شایه‌تیدانی: (لا اله الا الله) له‌خاوه‌نه‌که‌ی وه‌رناگری به‌بی پاستگویی نیه‌ت و یه‌قینیکی دلسۆز، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ له‌سوننه‌ته‌وه‌ هه‌ج وه‌رناگری به‌ وازه‌ینان له‌هه‌ندیکی، هه‌رکه‌سی وازی له‌به‌شیکی سوننه‌ هه‌نا ئه‌وا وازی له‌هه‌موو

سوننە هیناوه جا وه رگرتنت له سه ره، واز له قاله قال و یاخیبوون بهینه، چونکه ئه وه به هیچ شیوه یه که له دینی خوادا نییه، به تایبه تی سه رده مه که ی تو، سه رده میکی خراپه، بۆیه له خوا بترسه).

ر/افه

مه به ست له: (فإنه من استحل شيئاً خلاف ما في هذا الكتاب فإنه ليس يدين الله بدين).

واته: هه ر که سی له مه نه جی ئه هلی سوننه و جه ماعه ده رچیت که له م کتیبه دا پوون کرایه وه و له جگه له م کیتابه له بیروباوه ری ته واو، ئه وا له گه ل گومراکان و بیدعه کاراندا ده بی، له گه ل موخته زیله کاندا، له گه ل جه مه مییه کاندا، له گه ل کۆمه له گومراکاندا ده بی، خوای گه وره ده فه رمویت: (فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ (٣٢) یونس) واته: جا ئیتر به ده ر له گومرایی _ پاش هه ق و راستی، که هه ر له په رستنی خوادایه _ چی تر هه یه ؟).

جا بۆیه ده بی مرۆف له پێشدا هه ق بناسی و ئه وه ی سه له فی ئه م ئوممه ته ی له سه ر بووه، ته ماشای زۆری مه زه به کان نه کات، زۆری قسه کان نه کات، به لکو ته ماشای یه ک شت بکات ئه ویش ئه وه یه سه له فی ئه م ئوممه ته ی له سه ر بووه، هه روه کو ئیمامی مالیک فه رموویه تی: (إنه لا يصلح آخر هذه الأمة إلا ما أصلح أولها)^{٢٦٤} واته: کۆتای ئه م ئوممه ته چاک نابیت ئیلا به وه نه بی که سه ره تا که ی چاک کرد، خوای گه وره ده فه رمویت: (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) التوبة / ١٠٠).

پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی: (فإنه من يعيش منكم فسيرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي و سنة الخلفاء الراشدين المهديين، تمسكوا بها و عضوا عليها بالنواجذ و إياكم و محدثات

الأمر، فإن كل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار)^{۲۶۵} واتە: ھەر كەس لە ئۆھ _ لە پاش من _ بژئیت ئەوا جیاوازی و دووبەرەكى زۆر دەبینى، جا ئامۆژگارىتان دەكەم دەست بە سوننەت رىگاگەى منەو بەگرن و دەست بە سوننەت و رىگای جىنشىنە رىنموىى كراوھەكانەو بەگرن، توند دەستى پۆھ بەگرن، بە ددانەكانتان توند بىگرن، ئاگادارى كارە نوپىھەكان (داهىنراوھەكان) بن، چونكە ھەموو داهىنراوئىك گومراپىھە و ھەموو گومراپىھەك لە ئاگرداپە).

جا ئەگەر كارەكانمان لى تىكەل بوو، بانگەشەكان زۆر بوون ئەوا سوپاس بۆ خوا، رىگا چارە ھەيە، ئەويش شوئىنكەوتنى كىتاب و سوننە و ئەوھى پىششىنى ئەم ئوممەتەى لەسەر بوو، ھەموان بانگەشەى ئەو دەكەن لەسەر كىتاب و سوننەن، چى شتىك ئىمە لەوان جىا دەكاتەو؟ ئەوھى ئىمە لەوان جىا دەكاتەو مەنەھى سەلەفە، چونكە سەلەف ئەوان بوون بە جوانى تىگەيشتن لە كىتاب و سوننە و لەسەرى رۆيشتن، جا ئىمە شوئىنى سەلەفى صالح دەكەوين، ئەمە ئەو جىاوازىيە لە نىوان ئىمە و گومراكان و كۆمەلە لەرئى لادەرەكانداپە، بەكار كردن بەو فەرموودەيەى كە دەفەر موئت: (و ستفترق هذه الأمة على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة) قالوا: ومن هي يا رسول الله (ﷺ)؟ قال: من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي)^{۲۶۶} واتە: ئوممەتەكەم دەبىتە ھەفتا و سئ تاقم و فىرقەو، ھەمووى لە ئاگرداپە تەنھا بە كىكيان نەبىت، فەر موويان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كىن ئەو كۆمەلە رزگار بوو؟ فەر مووى: ئەو رىگايەى ئەمرو من و ھاوھەلانمى لە سەرىن).

۲۶۵ / سبق تخريجه .

۲۶۶ / سبق تخريجه .

حه‌ق پوون و دیارو ئاشکرایه، پینگاکه‌ش پوون و دیاره بۆ هه‌رکه‌سی پزگارپوونی بویت، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى (١٢٣) وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى (١٢٤) طه) واته: جا نه‌گه‌ر له‌منه‌وه پزینماییه‌کتان بۆ هات نه‌وسا نه‌وه‌ی په‌یره‌وی له‌پزینمایه‌ی منی کرد ئیتر نه‌ له‌ دونیادا گومرپا نه‌بی و نه‌ له‌ قیامه‌تیشدا به‌دبخت نه‌بی به‌سزا (١٢٣) وه‌ هه‌رکه‌سی‌کیش له‌ و قورئانه‌یه‌م روو وه‌رگیز نه‌وه‌ بی گومان ژیانیکی سه‌ختی ده‌بی، هه‌رچه‌نده‌ خاوه‌نی دونیایش بی به‌لی مرۆف هه‌رکه‌ په‌یوه‌ندی له‌ خوا بچرا دلئی ته‌نگه‌، بچوکه‌، بی ئارامه‌، هه‌رگیز تیرنابی، وه‌ له‌ روژی قیامه‌تیشدا به‌ کویری هه‌شرو دادگایی نه‌که‌ین (١٢٤).

مه‌به‌ست له: (خلافًا لما في هذا الكتاب).

واته: جیاواز بیته‌ له‌ گه‌ل نه‌وه‌ی له‌م کیتابه‌دا هه‌یه‌ له‌بنه‌ماکانی عه‌قیده‌ که‌ له‌ قسه‌ی نوسه‌ر نییه‌، به‌لکو نه‌وه‌ی له‌م کتبه‌دا هه‌یه‌ بریتیه‌ له‌ قسه‌ی خواو قسه‌ی پیغه‌مبه‌رکه‌ی (ﷺ) و قسه‌ی سه‌له‌فی صالح، نه‌مه‌ نه‌وه‌یه‌ له‌م کتبه‌دا هه‌یه‌.

مه‌به‌ست له: (ليس يدين الله بدين).

چونکه‌ نه‌وه‌ له‌سه‌ر مه‌نه‌جی گومراییه‌، هه‌ر که‌سی له‌کیتاب و سوننه‌و مه‌نه‌جی سه‌له‌ف جیاواز بوو نه‌وه‌ له‌سه‌ر مه‌نه‌جی گومراییه‌.

مه‌به‌ست له: (كما لو أن عبداً آمن بجميع ما قال الله عز وجل إلا أنه شك في حرف).

ده‌بی باوه‌رمان هه‌بیته‌ به‌ هه‌موو قورئان، به‌و سوننه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) هاوه‌لانی له‌سه‌ر بووه‌ هه‌ر هه‌مووی، به‌لام که‌سیک باوه‌ر به‌به‌شیکی بکات و باوه‌ر به‌ به‌شه‌که‌ی تری نه‌کات نه‌وه‌ کافره‌ به‌هه‌مووی، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (أَفْتُمْنُونَ بَعْضَ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا جِزْيُ فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ (۸۵) البقرة) واته: باشه! چۆن په‌وای هه‌قه باوه‌رتان به‌به‌شیکه‌ی به‌نامه‌که‌ی ته‌ورات هه‌بی و به‌به‌شیکه‌ی تری کافرین و حاشای لیبکه‌ن، دیاره هه‌رکه‌سیکتان کارو په‌فتاری ناوا بکاو، په‌یمانی خو‌ی هه‌لوه‌شینیتته‌وه، هه‌ر له‌م ژبانی دونیا‌یه‌دا ریسواو په‌زیل ده‌بی و له‌پوژی قیامه‌تیشدا به‌توندی جه‌زبه‌و سزا ده‌درین هه‌رگیز خواش له‌هیچ کارو کرده‌وه‌یه‌کی ئیوه بی ناگاو غافل نییه).

جا ئه‌و که‌سه‌ی کیتاب و سوننه وه‌رناگریت ته‌نها ئه‌وه نه‌بی له‌گه‌ل ئاره‌زوویدا ده‌گونجی و واز له‌وه ده‌هینی له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌که‌یدا ناگونجیت ئه‌مه وه‌کو ئه‌هلی کیتابه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ (۸۷) البقرة) واته: که‌ی ئه‌مه راست و ره‌وایه که‌ه‌تا ئیستاش هه‌ر کات په‌یامبه‌ریکتان بو‌هاتی که‌ په‌یامه‌که‌ی له‌گه‌ل هه‌واو ئاره‌زووی ئیوه‌دا نه‌گونجایی _ ناره‌زاییتان ده‌ربریه‌وه ده‌عه‌و ته‌که‌ببورتان به‌سه‌ریاندا کردووه و باوه‌رتان نه‌هیناوه؟! ئه‌وساش بوونه‌ته دوو ده‌سته‌وه: ده‌سته‌یه‌کتان باوه‌رتان پی‌نه‌کردن و به‌درۆتان خستنه‌وه و ده‌سته‌یه‌کی تریشیانتان کوشتن).

ئه‌مه باسی کافره‌کانی ئه‌هلی کیتابه ئه‌وان ئه‌وه‌یان له‌پیغه‌مبه‌رانیان وه‌رده‌گرت له‌گه‌ل ئاره‌زوه‌کانیاندا بگونجایه، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیاندا ناکۆک بیت و پیغه‌مبه‌رانیان هینابیتی، ئه‌وا یان به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه‌و یان ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌یان ده‌کوشت که‌ هیناویه‌تی، چه‌ندین پیغه‌مبه‌ریان کوشت چونکه له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیاندا نه‌ده‌گونجا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ (۷۰) المائدة) واته: که‌چی هه‌ر جارهی یه‌کی له‌وه‌یامبه‌رانه، به‌پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وان شتیکی بو‌هینابان ده‌سته‌یه‌ک له‌په‌یامبه‌ره‌کانیان به‌درۆن داده‌ناو ده‌سته‌یه‌کیشیان هه‌ر به‌کوشتن شه‌هیدیان ده‌کردن).

ئەمە پێگای ئەوانە، جا هەرکەسێ ئەو لە قورئان و سوننەت وەرگرتی کە لە گەڵ ئارەزووە کەیدا دەگونجی و پشتگیری مەنەج و پێگاکەى دەکات و ئەوەى لە گەڵ ئارەزوو و مەنەجە کەیدا نەگونجی ئەوا پەردى دەکاتەو، ئەو وەکو ئەوانە، ئیمانی بەهەندى لە کیتابەکەى هیناوە و کوفرى بەهەندەکەى تر کردووە و سوود نابینی لەوەى کارى بەهەندى لە کیتابەکە کردووە، چونکە ئەو بە هەمووی کافرە.

مەبەست لە: (فقد ردّ جميع ما قال الله تعالى وهو كافر).

هەرکەسێ پیتیک لە قورئان رەد بکاتەو ئەو کافرە، بۆ نمونە لە ئایەتى: (ق) وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ (١) ق) بَلَّيْتُ: (ق) ئەمە لە قورئان نيبه (وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ) بەسە، وەکو ئەو کەسەى دەلێت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١) الاخلاص) دەلێتین: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ئەو گوتى (قُلْ) ئەمە لە قورئان نيبه، ئەمە کافرە پەنا بە خوا چونکە وشەى بەکەى لە قەسەکانى خوا رەد کردووە تەو یان تەنها پیتیکى رەد کردووە تەو.

مەبەست لە: (كما أن شهادة: أن لا إله إلا الله، لا تقبل من صاحبها إلا بصدق النية وخالص اليقين).

(لا اله الا الله) بریتیبە لە وشەى (الاخلاص) وشەى تەقوا و هۆکارى بتهو قایمە و کللی بەهەشە، بەلام سوود بە خواوەنەکەى ناگەیهنێ ئیلا بەبوونى حەوت مەرج یان هەشت مەرج، زانایان لەم دوو دێرە شیعەرەدا فرموویانە:

علمٌ يقينٌ وإخلاصٌ وصدقك
مع محبةٍ وانقيادٍ والقبول لها
ئەمە حەوت مەرجە.

وزيد ثامنها الكفران منك بما
سوى الإله من الأشياء قد ألهَا

هەرکەسێ لە بەکەى لە مەرجەکانیدا کە موکوورى و ناتەواوی هەبێت ئەوا سوود لە (لا اله الا الله) وەرناگرتی: _

مەرجى بەکەم: عيلم بە ماناکەى و دژەکەى نەزانینە بە ماناکەى.

مەرجى دووهم: یەقین بەوەى دەلالەتى بۆ دەکات و دژەکەى گومانە.

مەرجى سى يەم: ئىخلاص (نيازپاكى) و دژەكەى ھاوەل بىرپاردانە بۆ خوا.

مەرجى چوارەم: بەراستزەنەن و دژەكەى دىرۇكردنە و بەدرۇخستنەوہى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكەت.

مەرجى پىنجەم: خۇشەويستى ئەوہى يەكتاپەرستى دەلالەتى بۆ دەكەت و دژەكەشى بىر لىبوونى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكەت.

مەرجى شەشەم: ملكەچ بوون بەوہى دەلالەتى بۆ دەكەت و دژەكەشى پشت لى كردنى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكەت.

مەرجى حەوتەم: پازى بوون و ۋەرگرتنى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكەت و دژەكەشى پازى نەبوونى ئەوہى دەلالەتى بۆ دەكەت.

مەرجى ھەشتەم: كوفەر بەوہى جگە لەخوا دەپەرستى دژەكەى كوفەر نەكردنە پىيى.

ئەمە ھەشت مەرجە پىويستە جى بەجى بىيىت لەو كەسەى دەلىت: (لا الہ الا اللہ) چونكە تەنھا وشەيەك نىيە و بەزمان بگوترى، (لا الہ الا اللہ) چەند پايەيەكى ھەيە و چەند مەرجىكى ھەيە، پايەكانى دوو دانەن: _

يەككىيان: نەفييە.

ئەويتر: ئىسپاتە (سەلماندەن).

جا تەنھا نەفى بەبى ئىسپات (سەلماندن) سوودى نىيە و تەنھا ئىسپات (سەلماندن) بەبى نەفى سوودى نىيە و ئەگەر وتت: (اللہ الہ) ئەوا ئەمە بەس نىيە، ئەگەر وتت: (لا الہ) ئەمەش تەنھا نەفييە چونكە بەيەكجارى نكوليت لەخوا كرد، ئەوا دەبيتە يەككە

لەوانەى نكۆلى لەبوونى خوا دەكەن بە بە كجارى و مانا كەى: لەگەردووندا ھىچ خوا بە ك بوونى نىبە .

بە لام صوفىبە كان ئەوانەى دەلەين: (الله الله) يان (هو هو) ئەمە قسە بە كى پووجەل و وړتە كردنە و ھىچ سوودى نىبە، بۆ بە دەبى بلەيت: (لا اله الا الله) بە نە فى و نىسپاتە وە، ئە وىش ماناى ئەو ئايە تە بە دە فەرموئە: (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ الْبَقَرَةَ/۲۵۶)، جا (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ) ئەمە نە فىبە (وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ) ئەمە نىسپاتە (سەلماندنە).

مە بە ست لە: (وكذلك لا يقبل الله شيئا من السنة في ترك بعض).

ھەروە كۆ چۆن ئيمان تەواو نابى بە ھەندى لە قورئان و واز ھىنان لە ھەندى كى تر ئە گەر تەنھا بە ك ئايە تىش ببەيت يان تەنھا بە ك پەيت، ھەروەھا سوننە تىش ئيمان ھىنان پەيتى تەواو نابى ئىللا ئە گەر ئيمان بە ھەمووى بە ھىنى، نابى نكۆلى لە ھىچ شتە ك بە كات لە وە كە بە (صحيح)ى لە پەيغە مبەرى خودا وە (ﷺ) پەيوابە ت كرا وە، چۆنكە ئەمە مانا و ناو پۆكى شايە تى دانى (محمد رسول الله) بە ئە وىش كار بە سوننە تە كەى بە كە يت و گوپرا بە لى بىت و واز لە وە بە ھىنى نە ھى لى كردو وە، ئەمە ناو پۆكى ماناى شايە تىدانى (أن محمدا رسول الله) بە بە لام ئە گەر شايە تى دا كە (محمد رسول الله) بە بە لام باو پ نە كات بە وەى ھىنا و بە تى و بە وەى لە فەرمو و دە كاندا و توبە تى، يان پە دى ھەندى ك لە فەرمو و دە كانى كرد كە (صحيح) ن چۆنكە لە گەل ئارەزو وە كە يدا ناگو نجى، يان لە گەل مەنھە جە كە يدا ناگو نجى، ئەمە كافرە بە پەيغە مبەرى خوا و (ﷺ) لە و كە سانە بە خواى گە و رە دە ربارە يان دە فەرموئە: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ) (۷۰) المائدة بۆ بە پەيوستە باو پ بە ھەموو سوننە ت بە كە يت، ئە وەى لە گەل ئارەزو وە كاندا دە گو نجى و ئە وەى لە گەل ئارەزو وە كاندا ناگو نجى ئە وەى لە گەل مەنھە جە كە تدا دە گو نجى و ئە وەى لە گەل مەنھە جە كە تدا ناگو نجى، دە بى

مه‌نه‌جه‌که‌ی خۆت له‌سه‌ر کیتاب و سوننه بنیات بنییت، له‌سه‌ر ئاره‌زوو بنیاتی مه‌نی، یان له‌سه‌ر قسه‌ی فلان، یان له‌سه‌ر به‌نامه‌ی حزب و یان کۆمه‌له‌ی فلانی، له‌سه‌ر ئه‌وانه بنیاتی مه‌نی، به‌لکو له‌سه‌ر کیتاب و سوننه و مه‌نه‌جی پیشینه چاکه‌کان بنیاتی بنی.

مه‌به‌ست له: (ومن ردّ من السنة شیئاً).

بۆ نموونه: موعته‌زیله‌کان و زانایانی ئه‌هلی که‌لام ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌فه‌رمووده‌ی (ئاحاد) نییه‌ ده‌لێن: چونکه ئیفا‌ده‌ی عیلم ناکات بۆیه له‌بیرو باوه‌ردا وه‌ری ناگرن، چه‌ند یاسایه‌کی مه‌نتیق و عیلمی که‌لام ده‌هێنن و ده‌لێن: _

چونکه مه‌نتیق و عیلمی که‌لام دانیایی (یه‌قین) ده‌به‌خشیت، چونکه چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلین، به‌لام قسه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌واله‌که (ئاحاد) بوو ئه‌وا سوودی دانیایی ناگه‌یه‌نی، فه‌رمووده‌یش سوودی یه‌قین ناگه‌یه‌نی لای ئه‌وان هه‌رچه‌نده له‌هه‌ردوو کتیبی (صحیح) دا هه‌بی، ئه‌مه گومراییه په‌نا به‌خوا، چونکه ئه‌وه‌ی به (صحیح)ی له‌پێغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) پڕوایه‌ت کرابی ئه‌وا ئیفا‌ده‌ی عیلم ده‌کات و ئیفا‌ده‌ی یه‌قینیش ده‌کات چونکه قسه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه ده‌رباره‌ی وتراوه: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳) إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم) جا ئه‌وانه هه‌ندیکی وه‌حییان به‌درۆخسته‌وه چونکه په‌دی فه‌رمووده ئاحاده‌کان ده‌که‌ن له‌بیرو باوه‌ردا وه‌ری ناگرن، په‌دی هه‌ندیکی وه‌حییان کرد که خوای گه‌وره دایبه‌زاندوووه ئه‌مه پێگایه‌کی گومراییه _ په‌نا به‌خوا _.

مه‌به‌ست له: (فقد ردّ السنة کلها).

سوود له‌وه نابینی وه‌ری گرتوو، تاکو هه‌مووی وه‌رنه‌گری.

مەبەست لە: (فعلیک بالقبول، ودع عنک الماحلة واللجاجة).

(الماحلة) واتە موجدە لە، و(اللجاجة) جیدال کردنە کە هیچ سوودیکی لێ نابینی و دەنگ بەرزکردنەوێه لە پێناوی ئەوێ سەرکەوتنە سەر نەیارە کە تدا ئەمە هیچ سووت پێ ناگەیهنێ.

مەبەست لە: (فإنه ليس من دين الله في شيء).

جیدال کردن بە (باطل) لە دینی خوادا نییە، خوای گەورە دەفەر مویت: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا) غافر/٤) واتە: هەر ئەوانە لە بارە ی ئایەتەکانی خواوە ململانی و دەمبازی ئەکەن _ لە پووی عینادەو _ کافرو بێ باوەرین) جیدالی تیدا دەکەن ئایە لە لایەن خوداوە هاتوو؟ یان لە لایەن خوداوە نییە؟ ئایە قورئان کەلامی خودایە یان نا؟ ئایە ئەو دەبەزیووە یان دروستکراوە؟ ئەمە هەمووی لە جیدال کردنە لە کیتابە کە ی خوادا و دەمەقالە ی بەتالە.

مەبەست لە: (وزمانك خاصة زمان سوء فاتق الله).

ئەمە لە کات و سەردەمی نوسەردا، ئایە لە سەردەمەکانی پاش ئەودا چۆنە؟ لە کاتی کە فیتنە کە توندترە و سەردەمە کە ی ئەو - لە گەل ئەو هەموو فیتنە یە - زانایانی لێ بوو، بەلام هەر کاتی سەردەم درەنگتر بێت ئەو زانایان کە م دەبنەووە و خراپە زۆر دەبێ جا ترسناکییە کە توندترە لە کۆتا سەردەمدا.

﴿١١٤﴾ نوسەر دەئیت: (واذا وقعت الفتنة فالزم جوف بيتك وفر من جوار الفتنة وإياك والعصبية وكل ما كان من قتال بين المسلمين على الدنيا فهو فتنة، فاتق الله وحده لا شريك له، ولا تخرج فيها ولا تقاتل فيها ولا تهو ولا تشايح ولا تمايل، ولا تحب شيئاً من أمورهم، فإنه يقال: من أحب فعال قوم - خيراً كان أو شراً - كان كمن عمله، وفقنا الله وإياكم لمرضاته وجنبنا وإياكم معاصيه)

واته: ئەگەر فیتنە پوویدا ئەوا دەست بە بنى مالهەكى خۆتەوه بگره، له ھاوسىتى فیتنە دوور بکەوه، ئاگادارو وریای دەمارگیرى بەو ھەر کوشتارىک لەنیوان موسلماناندا لەسەر دنیا پوویداوه ئەوا فیتنەیه، بۆیه لەو خوايه بترسه که تاك و تەنھایه و ھاوھەلى نییه، تىیدا دەرمەچۆ، کوشتارىش مەكەو ئارەزووت بۆ لای كەس نەپوات و لەگەل ھیچ پارچەیه كدا مەبەو لامەدە، ھیچ شتىك لەكاروبارى ئەوانت لا خۆشەويست نەبى، چونكە گوتراوه: ھەركەسى كۆمەلئىكى خۆش بویت _ جا ئەگەر چاك بوو یان خراب _ ئەوا وەكو ئەو كەسە یە كارى پى كۆردىت، خواى گەورە ئىمەو ئىوہ تەوفىق بدات بۆ رەزامەندى خۆى و دوورمان بكاتەوه لەسەرىچى كردنى.

رافه /

مەبەست له: (واذا وقعت الفتنة فالزم جوف بيتك).

ئەگەر فیتنە پوویدا ئەویش كوشتاره لەنیوان موسلماناندا، ئەوا دەست بە مالهەكى خۆتەوه بگره، دەست و زمانت بگره بۆ ئەوہى سەلامەت بن، ئەمە ئەگەر لە دەرچوونت لە مالهەكەت ھیچ سوودىكى نەبوو و كەس لیت وەرنەگرى ئەوا دەست بە مالهەكى خۆتەوه بگره، بەلام ئەگەر ھاتوو بەدەرچوونت بۆ ناو خەلكى و تىكەلى

کردنیان و بانگ کردنیان بۆ لای خواو پوون کردنەو هەى حەق سوودی هەبوو ئەوا دەرچۆ، ئەمەش پێى دەگوترى: (الاختلاط والعزلة) واتە: تىكەل بوون و گۆشەگىرى ئایە کامیان باشترە؟ دەلێین: - ئەمە دەگوریت، ئەگەر هاتوو لە تىكەل بوونەكەت سوودىك هەبوو و بانگ کردنى خەلكى بۆ لای خواو پوون کردنەو هەى حەق ئەوا تىكەل بوونەكە چاكتەرە، ئەگەر هاتوو لە تىكەل بوونى خەلك و بانگەواز کردنیان بى سوود بوو ئەوا گۆشەگىرىیەكە چاكتەرە، ئەمەش بۆ ئەو كەسە یە (عیلم) ی هەبى، بەلام ئەو كەسەى (عیلم) ی نییە ئەوا گۆشەگىرىیەكەى چاكتەرە لە هەموو حالە تىكدا، بۆ ئەو هى تووشى فیتنە نەبیت لە كاتىكدا ئاگای لەخۆى نەبى و نازانىت، جا كەسى بى عیلم دەست بەمالەكەى خۆیەو دەگریت، بەلام كەسى زانا هەروەكو باسما ن کرد ئەوا باسەكە روونکردنەو هى تىدا یە.

مەبەست لە: (وإياك والعصبية).

واتە: دەمارگىرىیەكی نارهواو سەرخستنى پاو بۆچوونى خۆت، یان كۆمەلەكەت كە سەر بە ئەو ی، حەق بكە مەبەست و ئامانجى خۆت، جا ئەگەر هاتوو لای خۆت بوو یان لای جگە لەخۆت بوو، یان جەماعەتەكەى خۆت و یان لە جەماعەتەكەى تەربوو، حەق بكە ئامانجى خۆت، حەقىش شتە بزەرەكەى ئیماندارە لە هەر كوێیەك دۆزىیەو ئەوا وەرى دەگرى، بەلام ئەو كەسەى دەمارگىرى بۆ پاكەى خۆى بىت و حەق وەرنەگرى، ئەمە بەشێكە لە دینی نەفامى، لە دەمارگىرى نەفامی، لە ئىسلام نییە، جا كەسى موسلمان بەدواى حەقدا دەگەرى و شوینى حەق دەكەوى لەگەل هەر كەسىكدا بىت ئەمە موسلمانى تەواو، ئارەزوو كەى دەكاتە شوینكەوتەى ئەو هى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) هیناویەتى هەر وەكو لە و فەرموودە یەدا هاتوو كە لە (الاربعین) دا هە یەو ئىمامى النووى بە (صحیح) ی دەزانى دەفەر مویت: (لا يؤمن أحدكم حتى یكون هواه تبعاً لما

جئت به) ^{۲۶۷} نه‌میش له لایهن ئه‌و ئایه‌ته‌وه پشت راست ده‌کریته‌وه که ده‌فه‌رموئیت: (كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيًّا كَذَّبُوا وَفَرِيًّا يَقْتُلُونَ (۷۰) المائدة) واته: که‌چی هه‌ر جاره‌ی به‌کئی له‌و په‌یامبه‌رانه، به‌پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وان شتیکی بو هینابان ده‌سته‌یه‌ک له‌ په‌یامبه‌ره‌کانیان به‌درۆزن داده‌ناو ده‌سته‌یه‌کیشیان هه‌ر به‌ کوشتن شه‌هیدیان ده‌کردن).

مه‌به‌ست له: (وکل ما کان من قتال بین المسلمین علی الدنیا فهو فتنه).

کوشتار له‌نیوان موسلماناندا دروست نییه، چونکه خوئینی موسلمان حه‌رامه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (لا یجزل دم امرئ مسلم إلا یأحدی الثلاث: النفس بالنفس، والشیب الزانی، والتارک لدينه المفارق للجماعة) ^{۲۶۸} واته: خوئینی هیچ موسلمانیک حه‌لال نییه ته‌نها به‌یه‌کئی له‌م سئی شته‌ نه‌بیئت: نه‌فس به‌رانبه‌ر به‌ نه‌فس و ئه‌و پیاوه‌ی (یان ئه‌و ژنه‌ی) هاوسه‌رگیری کردوه و زینا ده‌کات و ئه‌و که‌سه‌ی واز له‌ دینه‌که‌ی خۆی ده‌هینئیت و له‌ کۆمه‌لی موسلمانان جیا ده‌بیته‌وه).

جا خوئینی موسلمان پارێزراوه‌ هه‌روه‌ها خوئینی (المعاهد) ئه‌و که‌سه‌یه له‌ نیوان ئه‌و و ده‌سه‌لاتداری موسلماناندا په‌یمان و ئه‌مان هه‌یه، یان له‌ نیوان ئه‌و و یه‌کئی له‌ موسلماناندا ئه‌مان هه‌یه، جا ئه‌وه خوئینه‌که‌ی حه‌رام ده‌بیئت (کوشتنی حه‌رامه) له‌ به‌ر ئه‌و په‌یمان و ئه‌مانه‌ی پێی دراوه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: (وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) الاسراء (۳۳) واته: ئه‌و که‌سه‌ خوا خوئینی یاساغ کردوه، به‌هه‌ق نه‌بیئیه مه‌یکوژن).

۲۶۷ / ضعیف : سبق تخريجه .

۲۶۸ / رواه البخاری (۶۴۸۴) ومسلم (۱۶۷۶) .

ئەو نەفسەى خۇاى گەورە حەرامى كەردووە، نەفسى ئىماندارە يان نەفسى پەيمان پىدراوە (مەاهد) - ە يا تەئىمىن كراو (مستأمن) - ە، ئەمە ئەو نەفسەى خۇاى گەورە حەرامى كەردووە، بۆيە نابى بكوژرەين ئىللا بەحەق نەبىت، حەقىش ئەو بە پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) بۆى پوون كەردوینە تەو بە يەكئى لەم سى حالە تە:

● يان (قصاص) نەفسىك بەرانبەر نەفسىك.

● يان كەسى زىناى كەردبى و (محسن) بىت (واتە شووى كەردبى يان ژنى هەينابى) ئەوا تاكو مردن بەرد باران دە كەرىت.

● يان هەلگە پراو لە دىنە كەى دە كوزرەيت لە بەر هەلگە پانەو كەى.

ئەمانە خويىنى مۇسلمان حەلال دەكات، جگە لەوانە ئەوا خويىنى مۇسلمان حەرامە، ئەگەر هاتوو زۆردار هەبوو يان خەوارىج دەرچوون لەدژى مۇسلمانان يان سەمیان كەرد لە مۇسلمانان، جا ئەوانە دە كوزرەين لە بەر نەهەشتى خراپە يان نەك لە بەر كوفريان، بۆيە خەوارىج دە كوزرەين و زۆردارو سەمكاران دە كوزرەين ئەوانەى هەلدە كوتنە سەر مۇسلمانان و حەرام كراو كەن حەلال دەكەن ئەوا دە كوزرەين لە بەر نەهەشتى خراپە يان، پىغەمبەرى خۇا (ﷺ) فەرمانى بە كوشتىيان كەردووە و خۇاى گەورە فەرمانى بە كوشتى ئەوانەى دەستدرىژى دەكەن، خۇاى گەورە دە فەرمانى: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ) (الحجرات/ ۹) واتە: ئەگەر دوو دەستە لە باوەرداران پىكەو بە جەنگ هاتن جا بە هەرچى تواناتان هەيە ئاشتىيان بكەنەو جا ئەگەر دەستە يەكيان دەست درىژى كەردە سەر دەستە كەى تر ئەوا ئىو بەش لەگەل ئەو كۆمەلە ياندا جەنگىن دەستدرىژى دەكات تا ناچار ئەبى و ئەگەر پىتەو بەرپيارو حوكمى خۇا).

خوای گەورە فەرمانى کوشتنى دەستدریژکارانى داو، پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى بە کوشتنى خەوارىچ داو، پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمویتى: (فأینما لقیموهم فاقتلوهم)^{۲۶۹} واتە: لە ھەر کوی پێیان گەیشتن ئەوا بیانکوژن) لە بەر نەھیشتنى خراپەیان لە سەر موسلمانان، ئەمە بە وردى باسى کوشتنى موسلمانە، ئەصل وایە نەکوژین ئیلا لە کاتى دەستدریژیدا نەبى، یان لە حالەتى دەرچوون لە دژی موسلمانان نەبى، ھەر وہا ئەگەر موسلمانیک ھەلیکوتایە سەرت دەپەوێت مالاھەت بیات یان دەپەوێت بتکوژیت، یان دەپەوێت خراپە لەگەڵ کەس و کارتدا بکات ئەوا تۆ بە سووکترین و ئاسانترین شیوہ لە خۆت دووری دەکەیتەوہ جا ئەگەر لیت دوور نەکەوتەوہ ئیلا بە کوشتن نەبى ئەوا دەیکوژیت، خوینشى بە فیرو دەچیت، جا خوینى موسلمان بە ھەلکوتانە سەر زۆردارى و دەرچوون و پێگى حەلال دەبى، ئەمە یە خوینى موسلمان حەلال دەکات، ئەویش لە بەر کوفرەکەى نییە، بەلکو لە بەر نەھیشتنى خراپەپەتى لە سەر نەفس و حورمەت یان لە سەر مال، تەنانەت مالیش.. لى مەگەرئى مالاھەت بیات، بەرگى لى بکەن ئەگەر بە کوشتنیش بوو، ھەر وہا تەعەدا کردنى گشتى لە موسلمان یان لە سەر ئاسایشیان بە پێگى کردن یان زۆردارى یان دەرچوون لە دژی موسلمانان.

مەبەست لە: (على الدنيا فهو فتنه).

واتە: ئەگەر ھاتوو کوشتارەکە لە نیوان موسلماناندا لە پیناوى دنیادا بوو، لە پیناوى ئاسایشدا نەبوو، یان لە پیناوى بەرگى کردن لە حورمەتى موسلمانان یان لە سەر وەت و سامانى موسلمان، بەلکو لە پیناوى دەست گرتن بە سەر سامان و بردنى ساماندا بوو، ئەگەر دوو موسلمان لە سەر پارە بوو بە شەپیان، ئەوا بکوژو کوژاو لە

ئاگردان، پېغەمبەرى خوا(ﷺ) فەرموۋىتەتى: (إِذَا اتَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَفِيهِمَا فَأَلْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ) قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا شَأْنُ الْقَاتِلِ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ - واتە بۆ كوزداۋەكە لە ئاگردايە - قال: (إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ)^{۲۷۰} واتە: نىتەتى ئەو بە ھەۋە ھاورپىكەى بكوژى ئەگەر توانىبايە، جا بوو يەككى لە ئەھلى ئاگر _ پەنا بە خوا _ لەسەر نىتەتى خۆى و حەلال كوردنى خوينى براكەى بوو بۆيە چوۋە ئاگرە ۋە .

مەبەست لە: (ولا تخرج فيها ولا تقاتل فيها) واتە: لە فېتنەدا.

مەبەست لە: (ولا تھو ولا تشايح ولا تمايل).

لايەنگىرى ئەھلى فېتنە مەكە، يان پشتگىرىيان بىكەيت يان سەريان بخەيت و بەرگىريان لى بىكەيت، چونكە تۆيش ھاۋبەش دەبىت ئەگەر بەرگىت لەوان كوردو راو بۆچوونى ئەوانت بەپراست زانى، ھەرچەندە لەگەل ئەوانىشدا دەرنەچوويت، ئەوا تۆيش بەشدار دەبىت لەتاوان و خراپە و دوژمنكارىدا، ئىستا خەلكانىك ھەن پشتگىرى ئەوانە دەكەن تەقىنە ۋە ۋىزانكارى دەكەن و ناۋى لى دەننن: (الجهاد فى سبيل الله) موسلمانان و پەيمان پىدراۋەكان (معاهد) ھەكان دەكوژن، ويران دەكەن و موسلمانان دەترسىنن و دەلئىن - يان ئەو كەسەى پشتگىريان دەكات - : ئەمە جىھادە لەپىتاۋ خوادا، بەرگىريان لى دەكەن، جا ئەوانە حوكمىيان ۋەك ئەوانە _ پەنا بە خوا _ چونكە پشتگىريان دەكەن و پراكەيان بەپراست دەزانن، جا مەسەلەكە ترسىكى گەۋرەى تىدايە، جا تۆ ھاۋبەشى لەگەل ئەواندا ھەرچەندە لەگەل ئەواندا چەكت ھەلنەگرتبى، بەھۆى پشتگىرى و بەپراست زانىنى پراكەيان، بەلكو لەۋە توندتر ئەۋەيە كارەكەيان بە (الجهاد فى سبيل الله) ۋەصف دەكات.

مەبەست لە: (فإنه يقال: من أحب فعال قوم - خيراً كان أو شراً - كان كمن عمله).

ھەر كەس ئىك كۆمە ئىككى پى خوش بىت ئەو ھەكو ئەو ھەيو كاره كەى كرىبى، جا ئەگەر خەيرو چا كە بوو ئەو ھەكو پاداشتى ئەوانى دەست دەكە وىت و ئەگەر كاره كە خراب بوو ئەو ھەكو تاوان و گوناهى ئەوانى دەست دەكە وىت _ پەنا بە خوا _ بۆيە ھاتوو ھەربارەى ئەو كە سەى خۆزگە دەخوازىت ھەكو ئەو زانايەى ئى بىت خەلكى فىرى خەير دەكات ئەو ھەكو پاداشتى ئەوى ھەيو، ئەو كە سەى خۆزگە دەخوازىت ھەكو ئەو دەولە مەندەى ئى بىت مالەكەى لە پىناوى خوادا دەبەخشى ئەو پاداشتى ھەكو ئەو، بە پى نىيەتى، ھەروەھا بە پىچەوانەو ئەو كە سەى خۆزگە بە تاوانبار (مجرم) و سەرىپىكاران دەخوازىت ئەو ھابەشى ئەوان دەبى لە تاواندا يان پشتگىرى پاكەيان دەكات و بەراستى دەزانى ئەو ھەكو ئەوانە، ھەرچەندە كۆمە و ھەكو كۆمە دەوان نەبى، ئەمە تەنھا لەبەر ئەو پاكەيانى بەراستزانى و لایەنگىرى ئەوانى كۆمە.

بۆيە با مۆف ئاگادارى خۆى بى، بە ھەلا كە تدا بچى لە كاتىكدا ئاگاي لە خۆى نىيە لەم فىتنەو لەم خرابە كارىيە داو ھىچ قسە مەكە تەنھا خەير نەبى ئەگەر نا بى دەنگ بە .

﴿۱۱۵﴾ نوسەر دەئیت: (وَأَقِلَّ مِنَ النَّظَرِ فِي النُّجُومِ إِلَّا بِمَا تَسْتَعِينُ بِهِ عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ وَالْهَ عَمَّا سِوَى ذَلِكَ فَإِنَّهُ يَدْعُو إِلَى الزُّنْدُقَةِ).

واتە: بەكەمى تەماشای ئەستێرەكان بەكە (ئەستێرەناسى)، ئیلا ئەو نەبى پىشتى پى بېستى بۆ زانىنى نوێزەكان، جگە لەو وازى لى بھینە چونكە ئەو بەرەو زەندىقى دەتبات.

پرافە /

تەماشاکردنى ئەستێرەكان دوو بەشە: -

بەشى يەكەم: ئىستدلال كردن پى لەسەر پووداوە زەمىنەكان ئەویش پى دەگوتى (علم التأثير) وەكو هەلكردنى با و باران بارىن و پوودانى نەخۆشییەكان و مردنى فلان يان ژيانى فلان ئەمەش (تنجيم) وە حەرامە، ئەمەش وەكو كۆرەو كەمى قەومى (نمروده) كە بتیان دەپەرست لەسەر شىوہى ئەستێرەكان كىشابويان و دەیانپەرست، چونكە باوەرپيان وابوو ئەستێرەكان كاریگەرييان لەسەر پووداوەكان هەيە، ئەمەيان نەداوە پال خوا، بۆيە بتیان دروست دەكرد لەسەر شىوہى ئەوان و دەیانپەرست جگە لە خوا، خواى گەرە خۆشەويستەكەى خۆى بۆ پەوانەكردن و ئىنكارى لى كردن و بانگى ئەوانى كرد بۆ يەكتاپەرستى خوا و بەوانى گوت: (مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (۵۲) الانبياء) واتە: ئەم بت و پەيكەرە بى گيانانە چىن ئىوہ هەردەم لە بەريان كەوتوون؟).

ئەم جۆرە (تنجيم)ە حەرامە و كوفرە و شىركە، جا (التنجيم): هەروەكو (شىخ الاسلام ابن تيمية) دەفەرمويت: (بريتيبه له ئىستدلال كردن بە حالەتە فەلەكییەكان لەسەر پووداوە زەمىنەكان)^{۲۷۱} ئەم (تنجيم)ە حەرامە، هەروەكو ئىستا لە هەندى

گۆفاره كاندا بلاوده كرىتە ۋە ۋە ھەندى لى پۇژنامە كاندا ئىلتزامىان نىيە، لى لاپەرەى تەنجىم ۋە بەختە كان (بورجە كان)، خويندەنە ۋە ۋە ناودەست ۋە فنجان ۋە لەشپوۋەى ئەوانە، ھەموو ئەوانە لى كاروبارى شەپتانه كانە ۋە جادوو بازييە، ئەمەش كوفره بەخوا، داوا لى خوا دەكەين بىمانپارىزى.

بەشى دووھەم: ئەۋىش پىي دەلئىن: (علم التسيير)، بەۋەى جىگەى مانگ بزانى ۋە پىرەۋى خۆر بزانى لى سالەكەدا، بەمەبەستى زانىنى كاتە كان، كاتە كانى كشتوكالى ۋە كاتە كانى نوپۇر كاتى نىۋەرۇ ئەۋ كاتەبە، كاتى عەسر ئەۋ كاتەبە، ئەمەش ئاساييە، خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (وَقَدَرَهُ مَنَازِلٌ) واتە: مانگ (ھەيف) (لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ) يونس/۵) واتە: چەند جى ۋە مەنزلگەبە كىشى بۇ دىارى كردوۋە ھەتا ئىۋە ژمارەى سالە كان ۋە حسابى مانگ ۋە پۇژە كان بزائن).

خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحْوَنَ آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَا تَفْصِيلًا) (۱۲) الإسراء) واتە: ئىمە دىار دەى شەۋو پۇژمان بەدوۋ بەلگە ۋە نىشانە لى سەرتاك ۋە تەنبايى ۋە دەسەلاتى خۇمان نىشاندان ئىنجا دىار دەى تارىكىمان بەسەر دىار دەى شەۋدا ھىنا ۋە دىار دەۋ نىشانەى پۇژىشمان (خۆر) بەئاشكراۋ بىنراۋ سازاند بۇ ئەۋە ئىۋە بگەپىن بەدۋاى ئەۋ پىزق ۋە پۇژىيەدا پەرۋەردگارتان بەھرەۋەرتان دەكاۋ دەيدا پىتان ۋە تابشتوانن بەئاسانى ژمارەى سالە كان ۋە حسابى شەۋو پۇژ چاك بزائن ۋە بەپاستى ھەر شتىك كە ئىۋە نيازتان پىي ھەبى لى دونياۋ لى قىيامەتدا ئىمە بەۋردى شىمان كردۆتەۋە بۇتان).

خۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِئُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ)

جا (عيلم التيسير) ئاساييه، چونکه چەند سوودیکی تیدایه و بیروباوه‌ری خراپی تیدا نییه، به‌لام (علم التأثیر) ئه‌ویش ئیستدلال کردنه به‌ئەستیره‌کان بۆ جگه له‌وانه ئه‌وه حه‌رامه‌و شیرکه، ئیستدلال کردن به‌به‌خته‌کان و خه‌یرو چاکه‌و خراپه ئه‌مه شیرکه به‌خوا، بۆیه (قه‌تاده) ده‌فه‌رمویت: (خوای گه‌وره ئه‌ستیره‌کانی بۆ سیّ مه‌به‌ست دروست کردوه: بۆ پازاندنه‌وه‌ی ئاسمان و په‌جم کردنی شه‌یتانه‌کان و نیشانه‌کان به‌هۆیه‌وه پینمویی پیّ ده‌کریت، هه‌رکه‌سیّ بۆ جگه له‌و سیّ مه‌به‌سته به‌کاری به‌ینیّ ئه‌وا گومپایی یه‌و به‌شه‌که‌ی خۆی بزکردوه، ته‌کلیدی له‌خۆی کردوه له‌شتیکدا عیلمی پیّ نییه) ^{۲۷۲}.

جا خوای گه‌وره ئه‌ستیره‌کانی بۆ سیّ سوود دروست کردوه: _

سوودی یه‌که‌م: پازاندنه‌وه‌ی ئاسمانه‌کان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ فَصَلَتْ / ۱۲) واته: نزیکترین ئاسمانیشمان به‌چه‌ندین چرا (ئه‌ستیره) پازاندنه‌وه بۆتان).

سوودی دووه‌م: په‌جمکردنی شه‌یتانه‌کان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ / ۱۸ الحجر) واته: به‌لام ئه‌وه‌یان بیه‌وی گویّ بگریّ و شتیک له‌هه‌والی ئاسمان بدزیّ بۆ سه‌رگه‌ردان کردنی خه‌لکی شۆله ئاگریکی پووناک دواى ئه‌که‌وی، ئه‌گه‌ر به‌ری بکه‌وی ده‌یسووتینی).

سوودی سیّ یه‌م: نیشانه‌ن له‌کاتی سه‌فه‌رکردندا پینمویی پیّ ده‌کریت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ) (الانعام/۹۷).

ئەمە سوودی ئەستێرەکانە، بەلام ئەو کەسە ی وادەزانێ و باوەری وایە کاریگەری هەیه لەپووداوەکان، دەرکەوتنی فلان ئەستێرە ئەو کاتی بەختەوهریبە، دەرکەوتنی دووم کاتی بەدبەختیبە، ئەمەش کوفرە بەخوای گەرە، خوای گەرە دەفەر مویت: (فَلَا أُفْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ (۷۶) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ (۷۷) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ (۷۸) لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ (۷۹) تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۸۰) أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ (۸۱) وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ (۸۲) الواقعة) واتە: سویند بە جی و شوینی ئەستێرەکان (۷۵) وە ئەوەش ئەگەر بزانی سویندیکی گەرەیه، چونکە دەلالەتی تێدایە لەسەر قودرەتی خوا (۷۶) بەراستی ئەوێ وەحیت بۆ کراوە قورئانیکی بەفەرە (۷۷) لە نامەیه‌کی پارێزراوایە، واتە: (اللوح المحفوظ) (۷۸) کەس دەستی لی نادات، فریشتەکان نەبیّت (۷۹) لە لایەن پەرەردگاری جیهانەکانەو دەبەزینراو تە خوارووە (۸۰) ئایا ئیو هەر بەم قورئانە باوەر ناکەن؟؟ (۸۱) ئیو شوکرانە ی پۆزیە کە تان دەگێرن بە کوفرانی نیعمەت و ئەلین بەهوی فلانە ئەستێرەو بەاران دەباری! (۸۲).

واتە: پێق و پۆزی دەدەنە پال ئەستێرەکان و کاتی هەلاتن و ئاوابوونیان، پیغمبەری خوا (ﷺ) نوێژی بەهاو لەانی کرد نوێژی بەیانی لە (حەدییبە) ی نزیک مەککە، نوێژی بەیانی بۆ کردن لە (حەدییبە) لە پاش بارانیک شەو باریبوو ئەمجار لە نوێژە کە ی بوو وەو فەر موی: هەر وەکو لە فەر مودە یه‌کی قودسیدا هاتو: خوای گەرە فەر موی: (أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ وَكَافِرٌ، فَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: بِنُورٍ كَذَا وَكَذَا فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ) ۲۷۲ جا باران لە کاریگەری ئەستێرەکانەو نییە، هەلاتن و ئاوابوونی، بەلکو

باران بارىن لە خواوەيه، ھەر ئەو دەبىيارىنى و ئەندازەى دىارى دەكات و پەوانەى دەكات و دەبىگريتهو ئەگەر ويستى لى بىت، خواى گەورە دەفەرمويت: (وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ) الشورى/۲۸).

خواى گەورە دەفەرمويت: (إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ) (۳۴) لقمان) واتە: بە راستى زانىارى ھاتنى رۆزى قيامەت ھەر لای خوايە، جگە لەو کەسىكى تر نازانى قيامەت كەى دىت و تەنھا ئەويش باران ئەبارىنى لە كاتى دىارىكراوى خۆيدا، كەسىكى تر ناتوانى باران بىبارىنى و ئەويش ئەزانى چى لە مندالداھە كانداھە، واتە: ھەر لەو كاتەو كە ھىشتا ئاوە، خوا خۆى دەزانى چىيە: كورە يان كچ، بەختيار و سەرفرازە، يان لاسار و بەدبەختە، بەژن و بالاي كورته، يا.. ھتد و ھىچ كەسىك - نە چاكەكار و نە خراپەكار - سەد لە سەد نازانىت سەبىنى چى دەكا لە چاك و لە خراپ و ھىچ كەسىش نازانى لە سەر كام زەوى ئەمرى).

پىنج كار ھەيە ھىچ كەسىك نازانى تەنھا خوا نەبى، لەوانە باران بارىنە ھىچ كەسى لى نازانى تەنھا خوا نەبى، جا ھەر كەسى بىداتە پال جگە لەخوا ئەوە موشرىكە.

﴿۱۱۶﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وایاک والنظر فی الکلام والجلوس إلى أصحاب الکلام).

واته: وریابه‌و دور بکوه له‌ته‌ماشاکردن له‌عیلمی که‌لام و دانیشتن لای (أصحاب الکلام).

رافه:

مه‌به‌ست له: (وایاک والنظر فی الکلام).

پئویسته کار به‌کیتاب و سوننه بکریت و ئه‌وه‌ی پئیشینه چاکه‌کانی له‌سه‌ربوون له‌بیروباوه‌پو کارکردن و په‌وشتدا، ئه‌مه مه‌نه‌جه سه‌لامه‌ته‌که‌یه، هه‌رکه‌سی وازی له مه‌نه‌جه‌ی پئیشینه چاکه‌کان هئینا له‌بیروباوه‌پو جگه له‌وه، پئویشت بۆ لای زانایانی که‌لام ئه‌وانه‌ی بیروباوه‌پ به‌یاساو پئیساکانی مه‌نتیق و عیلمی که‌لام و جه‌ده‌لو پئیشه‌کیه‌کان و ئه‌نجامه‌کان ده‌سه‌لمئین که پئی ده‌لئین: (براهین عقلیه) ئه‌وا ئه‌مه گومراییه له بیروباوه‌پدا، گومراییه له ئیستدلال کردندا، خوای گه‌وره ده‌وله‌مندی کردین به‌وه‌ی پئویستمان به‌عیلمی که‌لام و جگه له‌وه‌ی به‌وه‌ی دایبه‌زاندووه‌ته‌سه‌ر پئغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له کیتاب و سوننه، جا هیچ‌خه‌یرو چاکه‌یه‌ک نییه ئیللا له کیتاب و سوننه‌دا هه‌یه، چ جا له‌بابه‌ته‌کانی بیروباوه‌پدا هه‌ر ئه‌وه بنه‌ماو بناغه‌یه، جا ئیمه بیروباوه‌پو خۆمان بنیات نانئین ته‌نها له‌سه‌ر به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت نه‌بی، بنیاتی نانئین له‌سه‌ر مه‌نتیق و عیلمی که‌لام، خۆ قسه‌ی زانایان ده‌رباره‌ی عیلمی که‌لام ئاشکرایه، ئیمامی شافعی ده‌فه‌رموئیت: (حکمی فی أهل الکلام أن یضربوا بالجرید والنعال، وأن یطاف بهم فی القبائل، وأن یقال: هذا جزء من أعرض عن الکتاب والسنة وذهب إلى علم

الكلام^{۲۷۴} واتە: حوكمى من لەسەر ئەھلى كەلام ئەوھىيە كە لىيان بدرىت بە سەعافى دارە خورما و نەعل و بە نىو خىل و ھۆزە كاندا بسۆرىندىرئەوھ و بگوترىت: ئەمە پاداشتى ئەو كەسەيە پىشتى لە كىتاب و سوننە كىردوھ و رووى كىردوھ تە عىلمى كەلام).

جا عىلمى كەلام نەوېستراوھ، سە لەف بە وپەرى ئاگادار كىردنەوھ خەلكيان لى ئاگادار دە كىردەوھ، ھەرگىز ناكىرىتە مەنھەجىك لە بىروباوھ پىداو خەلكى لەسەر بىروا و واز لە كىتاب و سوننە بەئىنرئى وەكو ئەوانەى دەلئىن: - جەستە و جەوھەر... ھتد، دەلئىن: سەلماندنى صىفات ماناى بوونى جەستە دەگەيەنى، جەستە كانىش لەيەك دەچن، بۆيە لەترسى (تجسىم) دا ئەوان نەفى ناو و سىفەتە كانى خوا دەكەن، جەستە بىرىتىيە لە جەوھەرى تاكەكان و جەوھەرى تاكىش بەخودى خۆى، بۆيە بىروباوھ پى خۆيان لەسەر جەستە و پىشكىن بنىات ناوھ، جگە لەوانە لە خەيالائى پوچەل، وازيان لە كىتاب و سوننە ھىئاوھ، ئەمەش بەراستى گومرايىيەكى ئاشكرايە _ پەنا بە خوا _ ھىچ مۇسلماننىك خۆى خەرىك ناكات بە عىلمى جەدەلەوھ و واز لە خۆخەرىك كىردن بە عىلمى كىتاب و سوننە بەئىنرئى ئىللا ئەو كەسەى خوای گەورە گومرايى كىردوھ، سە لەفى ئەم ئوممەتە لەسەر كىتاب و سوننە دەپۆىشتن تاكو ئەو كاتەى كىتابە پۆمىيەكان و ھەرگىز پىردانە سەر زمانى عەرەبى لەسەردەمى (مەئمون) داو عىلمى مەنتىق و عىلمى جەدەل پەيدا بوو، جا لەو كاتەوھ لەناو ئوممەت خراپەكارى پەيدا بوو و زۆرىك لە خەلكى بىروباوھ پى خۆيان لەسەر عىلمى مەنتىق و جەدەل بنىات نا.

مەبەست لە: (والجلوس إلى أصحاب الكلام).

ورىا بە لە فىربوونى عىلمى كەلام و تەماشاكىردن تىيدا، بۆ ئەوھى بە ھۆيەوھ تووشى فىتنە نەبئى و پىي سەرسام نەبئى و رىياى دانىشتن بە لەگەل زانايانى عىلمى

كەلامدا، لە گەل ئەھلى فەرمودەو ئەھلى عىلمدا دانىشەو لە گەل زانايانى كەلامدا دامەنیشە بۆ ئەوھى كاريگەریت لى ئەكەن و دوورت نەخەنەوھ لە عىلمى كىتاب و سوننە چونكە دانىشتن لە گەل خراپەكاراندا كاريگەرى دەبى لە سەر ئەو كەسەى دادەنیشى لە گەل ياندا، بۆيە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دانىشتن لە گەل چاكاندا شوبھاندوويەتى بە ميسك فروش و دەفەر مویت: (فحامل المسك إما أن يحذيك) واتە: واتە: لە ميسكە كەى خۆيت دەداتى. (واما أن تبتاع منه وإما أن تجد منه ريحاً طيبة) واتە: ماوھى دانىشتن لای ئەو، دانىشتن لە گەل خراپەكاراندا شوبھاندوويەتى بە كوورە چى: (اما يحرق ثيابك واما تجد منه ريحاً خبيثة)^{۲۷۰} ئەمە نموونەى دانىشتنە لە گەل چاكان و خراپەكاراندا، زانايانى كەلام (علماء الكلام) لە مەجلىسە خراپەكانە بۆيە لە گەل ياندا دامەنیشە چونكە ئەوانە بيروباوهرت تىك دەدەن و دوورت دەكەنەوھ لە كىتابە كەى خوداو سوننەتى پيغەمبەرە كەى (ﷺ).

﴿۱۱۷﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وعلیک بالآثار وأهل الآثار وإیاهم فاسأل ومعهم فاجلس ومنهم فاقتبس).

واته: ده‌ست بگره به فه‌رموده و ئه‌هلی فه‌رموده وه و پرسیار له‌وان بکه و له‌گه‌ل ئه‌واندا دانیشه و له‌وانه وه وه‌رگره.

پرافه/

مه‌به‌ست له: (وعلیک بالآثار) واته: فه‌رموده‌کان.

(وأهل الآثار) واته: فه‌رموده‌ناسان.

(علیک) واته ده‌ستی پیوه‌بگره، هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ) المائدة/۱۰۵) واته: ئه‌ی گه‌لی خاوه‌ن باوه‌پ! خه‌ریکی پاکسانی ده‌روونی خۆتان بن) واته: ده‌ستی پیوه‌بگرن.
مه‌به‌ست له: (وإیاهم فاسأل).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۴۳) النحل) واته: له ئه‌هلی عیلم، ئه‌هلی قورئان ئه‌وانه‌ی راسته‌پییان گرتووه‌ته به‌ر، ئه‌هلی عیلم له‌م ئوممه‌ته، ئه‌وه ئه‌وانه‌ن پرسیاریان لی ده‌کریت.
مه‌به‌ست له: (ومعهم فاجلس ومنهم فاقتبس).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۶۸) الانعام) واته: هه‌ر که ئه‌و موشریکانه‌ت دیت خه‌ریکن له باره‌ی ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئیمه‌وه خراپ ده‌دوین و گالته ئه‌که‌ن، روویان لی وه‌رچه‌رخینه‌و خیرا هه‌سته‌وجییان به‌یله‌ تا قسه‌که‌یان ئه‌گۆپن و واز له‌و گالته‌و مه‌سخه‌ره دینن ئه‌گه‌ر

شہیتان نہم ناموژگارہشی لہ بیر بردیتہوہو لہ گہلیان دانیشیت جا دواى ئہوہ ہەر کہ بہ بیرت ہاتہوہ ئیتر دواى ئہوہ نابى لہ گہل ئہو خہلکہ ستہ مکارہ دانیشی بہ لکو دہبى زوو جییان بہیلی).

خوای گہورہ دہفہ رمویت: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْنَا فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ) النساء/ ۱۴۰) واتہ: خو بہ راستی خوای گہورہ لہم قورئانہ دا بہ ئیوہی راگہ یاندووہ کہ ہەر کات زانیتان و بیستان ئاہہ تہکانی خوا کہ سانیک باوہ پریان پی ناکہن و گالتہ یان پی دہکەن ہہ تا ئہو باسہ ئہگورن و دہچنہ سہر قسہ یہکی تر و واز لہو کارہ یان دینن ئیوہ لہ گہلیان دامہ نیشن ئہگینا ئیوہیش لہ گوناہ و تاوان و ہک ئہوان دہبن).

ئہگہر لہ گہل ئہواندا دانیشن ئہوا ئیوہش و ہکو ئہوانن، جا با مروؤ ناگاداری دانیشن بیت لہ گہل خراپہ کاران و زانایانی گومرایی، با دہست بگری بہ مہ جلیسی ئہہلی عیلمہوہ، ئہہلی بیروباوہری تہواو، ئہہلی مہنہ جیکی سہلامت، با لہ گہل ئہواندا دانیشیت و سوود لہوانہوہ و ہرگری).

﴿۱۱۸﴾ نوسهر ده‌لیت: (واعلم أنه ما عبد الله بشئ مثل الخوف من الله

سبحانه وطريق الخوف والحزن والشفقات والحياء من الله تبارك وتعالى).

واته: بزانه خوای گه‌وره نه‌په‌رستراوه به‌شتیک وه‌کو ترس له خوای گه‌وره ریگای ترس و خه‌م و به‌زه‌یی و حه‌یا له خوای گه‌وره وه‌یه.

پاڤه /

مه‌به‌ست له: (واعلم أنه ما عبد الله بشئ مثل الخوف من الله سبحانه).

په‌رستن له‌سه‌ر سی شت به‌نده: ترس و تکا (په‌جا) و خۆشه‌ویستی (المحبه)، جا په‌رستنی خوای گه‌وره نابیته په‌رستن ئیلا ده‌بی ئه‌م سی شته‌ی تیدا بی: - ترس له‌خوای گه‌وره، تکاکردنی په‌حمه‌تی خوا، نابیته ته‌نهما ترسه‌که بیته تاکو بیته هوی بی ئومیدی له په‌حمه‌تی خوای گه‌وره، نابیته ته‌نهما په‌جا که بیته تاکو بیته هوی ته‌ئمین بوون له‌مه‌کری خوای گه‌وره، نابیته ته‌نهما خۆشه‌ویستی بیته به‌بی ترس و په‌جا، به‌لکو ده‌بی هه‌رسیکه‌ی بیته: - ترس و په‌جا و خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره، بویه و توویانه: (هه‌رکه‌سی خوای گه‌وره‌ی په‌رست ته‌نهما به‌ترسه‌وه ئه‌وه (خارجی) چونکه ئه‌مه ریگای خه‌واریجه، چونکه ئه‌وانه (أصحاب الوعيد) و هه‌رکه‌سی خودای گه‌وره‌ی په‌رست ته‌نهما به‌په‌جا ئه‌وه (مورجیته‌یه) چونکه ئه‌مه ریگای مورجیته‌یه که له‌خوای گه‌وره ناترسن، به‌لکو ته‌نهما پشت به‌په‌جا ده‌به‌ستن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمُرُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ (۹۹) الاعراف) واته: بلیته له‌مه‌کرو هی‌زو ده‌سه‌لات و سزای خوا د‌لنیا‌بن؟ خو‌مه‌گه‌ر گه‌ل و هوی زیانمه‌ندان له‌مه‌کرو تو‌له‌ی خوا د‌لنیا‌بن).

(هه‌رکه‌سیّ خ‌وای گه‌وره‌ی په‌رست‌ته‌ن‌ها به‌ خ‌ۆشه‌ویستی ئه‌وه (ص‌ۆفیه‌))^{۲۷۶} چونکه ص‌ۆفیه‌کان ده‌لێن: (ئیمه خ‌وای گه‌وره ناپه‌رستین به‌ته‌ماحی به‌هه‌شته‌که‌ی و ناپه‌رستین له‌ترسی ئاگره‌که‌ی، به‌لکو ته‌ن‌ها له‌به‌ر خ‌ۆشه‌ویستی ده‌په‌رستین)^{۲۷۷} ئه‌مه‌ش گوم‌راییه، چونکه ده‌بیّ خ‌وای گه‌وره بپه‌رستریّ به‌ترس و ره‌جاو خ‌ۆشه‌ویستییه‌وه.

مه‌به‌ست له: (وطریق الخوف والحزن والشفقات والحیاء من الله تبارک وتعالی).

واته: پێویسته له‌سه‌رت شه‌رم له‌خ‌وای گه‌وره بکه‌یت، حه‌یاکردن‌ش واته له‌سه‌رپێچیدا نه‌تبینی، تۆ شه‌رم ده‌که‌یت له‌دروستکراوه‌کان له‌شتیکدا بتبینن لایه‌ق نه‌بیّت، ئه‌ی ئیتر چ‌ۆن له‌خوا شه‌رم ناکه‌یت له‌سه‌رپێچیدا بتبینی، ئه‌مه‌ شتیکی سه‌رسو‌په‌ینه‌ره له‌مرۆقه‌وه، هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ) النساء/ ۱۰۸ واته: ئه‌و دوو‌پووانه تاوان له‌مه‌ردم ئه‌شارنه‌وه و شه‌رم ده‌که‌ن لێیان که‌چی له‌خوا گه‌وره‌یه شه‌رم ناکه‌ن به‌مه‌رجی هه‌موو وه‌ختی خوا له‌گه‌لێانه‌و ئاگاداریانه، به‌تایبه‌تی ئه‌و ده‌مه‌ی ئه‌وان به‌شه‌ودا قسانێکیان ده‌کرد که هه‌رگیز (خوا) پێی پازی نییه).

بۆیه پێویسته له‌سه‌رت سه‌ره‌تا له‌خوا شه‌رم بکه‌یت و دوور بکه‌ویت‌ه‌وه له‌سه‌رپێچی کردنی چونکه ده‌تبینی.

۲۷۶ / ته‌ماشای : مجموع الفتاوی (۲۱/۱۵) وشرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز (ص/۳۷۲) بکه .

۲۷۷ / ته‌ماشای مدارج السالکین بکه : (۲/۷۶) .

﴿۱۱۹﴾ نوسەر دەئیت: (واحدز أن تجلس مع من يدعو إلى الشوق والمحبة

ومن يخلو مع النساء وطريق المذهب فإن هؤلاء كلهم على الضلالة).

واتە: ئاگادار بە لە ھەى دابنىشى لە گەل ئەوانەى بانگەواز بۆ تامەزىوئى و خۆشەويستى دەكەن و لە گەل ئەوانە لە گەل ئافەرەتاندا دوو بە دوو دەبنە ھەو پرىگای ئەو مەزھەبە، چونكە ھەموو ئەوانە لە سەر گومپرايىن.

پاڤە /

مە بە ست لە: (واحدز أن تجلس مع من يدعو إلى الشوق والمحبة).

ئەوانەش صۆڤىيەكانن، كاتى ئاگادارى كردىنە ھە لە دانىشتن لە گەل زاناياى كەلامدا، ئاگادارى كردىنە ھە لە دانىشتن لە گەل كۆمەلئىكى گومپراى تردا ئەوانىش صۆڤىيەكانن، ئەوانەى خواى گەورە دەپەرستن بەبيدعە و داھىنرا ھەكان كە لە لاىەن خودا ھەىچ بە لگەيە كيان نىيە، واز لە سوننەت دەھىنن، بە لكو بايەخ بە فەرموودە نادەن، بايەخ بە داواكردنى عىلم نادەن، ئاگادارى خەلكى دەكەنە ھە لە ھەرگرتنى عىلم، دەئىن:-- (ھەرگرتنى عىلم لە زىكرەكانت دەكات و لە پەرستنت دەكات) ئەمەش گومپرايىە، چونكە ھەىچ پەرستنىك چاك نابى، ھەىچ زىكرىك چاك نابى ئىللا بە ھە شىوھەيە نەبى لە گەل كىتاب و سوننەدا بگونجى، ئە ھەش نابى ئىللا بە داواكردنى عىلم نەبى، بۆيە ئەوان گومپرايون _ پەنا بە خوا _ خۆيان دوور كەردە ھە لە عىلم و فېرېيون، بە خەلكيان گوت: (خۆتان بە زىكرى خودا ھەىچ بەرك بەكەن، بە پەرستنە ھەىچ خۆتان خەرىك بەكەن) ئەمەش خودو ناوھەركى گومپرايىە، چونكە پەرستن و زىكر پاست و دروست نابن ئىللا دەبى لە سەر عىلمىكى پاست و دروست بى و شوئىنكە وتنى پىڤەمبەرى خوا (ﷺ) بى، بە لام ئەگەر ھاتو لە سەر عىلم و شوئىنكە وتن نەبو ئە ھە دەبىتە گومپرايى، پىڤەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد) چۆن دەزانن ئە ھەى پىڤەمبەرى خواى (ﷺ) لە سەر بوو بە بى فېرېيون؟ دە فەرموئىت: (من أحدث في أمرنا

ھذا ما لیس منہ فھو رد) چۆن دە زانى ئەو ھە دھینراوھ ئیلا ئە گەر لە گەل سوننەتى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) بەرانبەرى نە کە یتەو ھە؟ بۆیە لە پىش ھە موویانەو ھە بى فیر بى، دوور مە کەو ھە لە عیلم و فیربونی عیلم، جا داواکردنى عیلم چاکترە لە پەرستەنە سوننەتەکان (نوافل) ھەکان، جا ئەو کە سەى دادە نیشیت بۆ ئەو ھەى مەسە لە پەکی عیلمى باس بکاو گفەت و گۆى بکات ئەو ئەو کە سە چاکترە لەو کە سەى ھەموو شەو ھە کە ھەل دەستى شەونویژ دەکات، بۆ؟

چونکە خواى گەرە لە سەر زانست و چاوپوونى دە پەرستى و لە بەر ئەو ھەى کەسى زانا سوودى بۆ خۆى و جگە لە خۆى ھەى، بە لام کەسى عابید ھەموو شەو ھە کە شەونویژ دەکات و پۆژە کە بە پۆژوو دەبى ئەو تەنھا سوودى بۆ خۆى ھەى، سوودى بۆ خەلکى نییە، کەواتە سوودە کەى تەنھا بۆ خۆیەتى، جا ئەگەر تۆ فیر بوویت ئەو سوودت بۆ خۆت و خەلکى ھەى، بۆیە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دە فەرمویت: (فضل العالم على العابد، كفضل القمر على سائر الكواكب)^{۲۷۸} واتە: فەزلى زانا بە سەر عابیدەو ھە کە فەزلى (مانگ) بە سەر ھەموو ئەستیرەکانەو ھە) چونکە مانگ ھەموو گەردوون پووناک دەکاتەو ھە کاروانەکان بە ھۆیەو ھە پى دە کەن و دە پۆن، بە ھۆیەو ھە خواى گەرە بە رووبوومەکان چاک دەکاتەو ھە چەندىن سوودى مەزنى تری ھەى، بە لام ئەستیرەکان تەنھا خۆى پووناک دەکاتەو ھە، پووناکییە کەى تەنھا بۆ خۆیەتى، ئەمە ئەو عابیدەىە لە سەر حەق و شىوازی راست خواى گەرە دە پەرستىت، ئەى ئەو عابیدە چۆنە خواى گەرە دە پەرستى لە سەر نە فامى؟ ئەمە پەنگە پەرستەنە کەى گومراىى بىت بگێردریتەو ھە بۆ خۆى، کەواتە عیلم و فیربونی عیلم پىویستە، بەو کە سانە مەغرور مەبە ھانى خەلکى دە دەن لە سەر زیکرو دەرچوون و شەونویژى و پۆژوو دوور

۲۷۸ / صحیح : أخرجه أبو داود (۳۶۴۱) والترمذي (۲۶۸۲) وابن ماجه (۲۲۲) وصححه الشيخ الألباني في

صحیح الجامع (۶۲۹۷) .

دەكەونەوہ لە عىلم و دانىشتن لە مزگەوتەكاندا بە مەبەستى فېرېوونى عىلم لە سەر دەستى زانايان.

مەبەست لە: (ومن يخلو مع النساء).

چونكە ھەندى لە صۆفییەكان خۆيان لە حەرام ناپارێزن، دەلێن: (ئێمە تاوانمان لە سەر نىيە، ئێمە لەو كەسانەين خوا دەناسين) سەرپېچىيەكان حەلال دەكەن و دەلێن: (ئێمە حەرامبوونمان لە سەر نىيەو (واجبات) مان لە سەر نىيە، چونكە ئێمە گەشتوینەتە خواو پېويستیمان بە پەرستەن نىيە) بۆيە نېرپازى دەكەن و زینا دەكەن و تېروانىنى حەرام دەكەن و دەلێن: - (لەمەدا تاوانبار نابین، چونكە ئێمە تەماشای ئایەتەكانى خوا دەكەين) دەلێن: (ئەمە بە شىكە لە تەماشاكردنى ئایەتەكانى خوا) شەیتان ئەو شەیتان بۆ دەپارێنێتەو، لە گەل لوسكەدا (مردان) دا دوو بە دوو دەبنەو و خراپەيان لى دەو و شەیتەو و وادەزانن ئەوان لە خۆشەويستانى خوان، ھىچ حەرەجىك نىيە ئەگەر ئەوان ئەو بەكەن، تەماشاكە بەندە چۆن دەگاتە ئەو سنوورە - پەنا بە خوا - بۆيە لە گەل ئەواندا دامەنیشە.

مەبەست لە: (وطريق المذهب).

واتە رېگای مەزھەبى صۆفییەكان، ئەوان دەلێن: (شەيخىك بۆ خۆت ديارى بكە) واتە شەيخى تەرىقەتى لە سەر دەستى برۆيت، (ئەو كەسەى شەيخى نىيە شەيخەكەى شەیتانە) بۆيە پېويستە شوینكەوتەى شەيخىك بى و بەيەى پى بدەيت لە سەر تەرىقەتەكەى و لى دەرنەچى و چەندىن زاراوہى پىسيان ھەيە، بۆيە دەبى خۆتى لى بپارێزى و ئاگادارى بى، چونكە ئەوانە بانگى خەلكى دەكەن بۆ دەرچوون لە دىنى خوداوہ بۆ دىنى شەیتان _ پەنا بە خوا _ .

مەبەست لە: (فإن هؤلاء كلهم على الضلالة).

ئەو صۆفییانە بە ھەموویانەو و زاناكانیان و موریدەكانیان و شەيخەكانیان ھەموویان لە سەر گومرايىن، ئەو كەسانە نەبى بە سوننەت كار دەكەن، جا ئەمە حەقەكەيە.

﴿۱۲۰﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أن الله - تعالی - دعا الخلق کلهم إلى عبادته ومن من بعد ذلك علی من یشاء بالإسلام تفضلا منه).

واته: بزانه خوای په‌روه‌ردگار بانگی هه‌موو خه‌لکی کردووه بۆ په‌رستنی خۆی و له‌پاش ئه‌وه منه‌تی خۆی پڑاندووه به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ویستی لی بی به‌ ئیسلام به‌ فه‌زل و منه‌تی خۆی.

پاڤه/

دانه‌ر ده‌لئیت: (واعلم).

ئهی برای موسلمان _ ئهی قوتابی زانست و زانیاری _ ناگاداری ئه‌م کاره به، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره هه‌موو خه‌لکی بۆ په‌رستنی خۆی دروست کردووه: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (۵۶) الذاریات/۵۶) واته: من هه‌ر بۆیه جنۆکه و ئاده‌میم دروست کردووه بپه‌رستن و بمناسن).

ئه‌مه له‌پووی هه‌وال دانه‌وه‌و له‌پووی فه‌رمانیشه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (۲۱) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲) البقرة) واته: ئهی خه‌لکینه! ته‌نها په‌روه‌ردگاری خۆتان بپه‌رستن ئیوه‌و پیشووه‌کانی ئیوه‌ی له‌ نه‌بوون دروستکردووه چونکه ئاوا په‌رستنیك هیزی پارێزگاری دروست ده‌کاو به‌لکو ئیوه‌ش خۆ بپارێزن (۲۱) خواجه‌کی وایه زه‌وی بۆ ئاماده‌کردوون و کردوویه‌تی به‌پایه‌خ تا به‌ئاسانی له‌سه‌ری بژین و به‌لای سه‌رووشتانه‌وه _ وه‌ك گومه‌زه‌یی و كۆشك _ ئاسمانی راگرتووه له‌و حه‌وایشه‌وه ئاویکی بۆ باراندن ئینجا به‌و بارانه جووره‌ها میوه‌و پۆزی بۆ فه‌راهه‌م هینان و شینی کرد جا كه‌وابوو

ئىۋەش بىپەرستىن و ھىچ جۆرە ھاوبەشىكى بۇ دامەننن دەخۇ خۇيشتان چاك دەزانن
 كە ئەو جۆرە بتانە ھىچيان بە دەست نىيە).

خوای گەرە دەفەر مویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (۱)
 الحج) واتە: ئەى خەلکىنە! بەردەوام لە پەرۋەردگارتان بترسن و خۇ پىارېزن لە
 خەشم و ركى ئەو فەرمانەكانى بە چاكى جىبەجى بكن، چونكە بە راستى بوومە لەرزە
 شۆكەى ھاتنى رۆزى قىامەت و كاۋلبوونى دونيا كارىكى زۆر سامناك و گەرە يە).

خوای گەرە دەفەر مویت: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا
 يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ (۵) فاطر).

ئەم دواندە بۇ ھەموو خەلکىيە باۋەرداران و بى باۋەپان، جنۆكە و مرقۇفەكان، خوای
 گەرە بە تاك دابننن لە پەرستندا، لە گەل ئەودا ھىچ كەسك نە پەرستىن جگە لە خۆى
 نە بى، چونكە ئەوان ھىچ پەرۋەردگارىكيان نىيە تەنھا (اللہ) نە بى، زۆر بەى بانگەكان
 لە سورەتە مەككىيە كاندا (يَا أَيُّهَا النَّاسُ) و زۆر بەى سورەتە مەدەنىيەكان (يا أيها الذين
 امنوا) ھەرچەندە پەنگە كەمىك لە سورەتە مەككىيەكان يان سورەتە مەدەنىيەكان بەو
 شىۋە يە نىيە بە لام عىبەت بە زۆرىيە، ئەم بانگانەش دەلالەتتىكى پوون دەكات لە سەر
 ئەۋەى عىبادەت تەنھا دەبى بۇ خوا بىت، خوای گەرەش فەرمانى بە ھەموو خەلكى
 كرددوۋە، لە پىناۋ ئەۋەدا دروستى كردوون، بۆيە لەۋەدا ھىچ كەسكى تر ھەقى ئەۋەى
 نىيە نە فرىشتەكان و نە پىغەمبەران و نە پىياۋچاكان و ئەۋلىياكان و نە جنۆكە و نە مرقۇف و
 نە ھەر دروستكراۋىكى تر، عىبادەت ھەقى خوايە لە سەر ھەموو دروستكراۋەكان.

جا بانگەواز كرىن بۇ پەرستنى خوا گشتىيە بە لام ئەۋانەى ھەستاۋن بەم بانگەۋازە
 ئەۋانە بەندە تاييە تەكانن، زۆرىك لە خەلكى پىشتيان لە پەرستنى خوا كرددوۋە،
 خەلكىكى كەمن ئەۋانە گوييان بۇ ئەم بانگەۋازو فەرمانە گرتوۋە، فەرمانى خوايان جى
 بەجى كرددوۋە، بۆيە خوای گەرە ئەۋانە ھىدايەت داۋە بۇ ئەۋە تەۋفىقى داۋن،

بەھۆى گوى گرتن و پووکردنە بانگەوازەكەى خوا، جا ھۆكارەكەى لەلايەن بەندەكەوہیە و تەوفىق لەلايەن خوداوەیە، جا تەوفىقى خوا بنیات نراوە لەسەر ھۆكارەكان لەلايەن بەندەكەوہ، جا ئەگەر بەندەكە ھۆكارەكەى ئەنجامدا ئەوا خواى گەورە تەوفىقى دەدات و بۆى ئاسان دەكات، ھەرۆھكو خواى گەورە دەفەرمویت: (إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ (۴) فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَىٰ (۵) وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ (۶) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ (۷) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ (۹) فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ (۱۰) اللیل) واتە: بى گومان كارو تىكۆزىشنى ئىوہش ئەى مەژۆ ھەروا جىياوازو جۆراو جۆرە (۴) ئىنجا ئەوہى مال و سامانى خۆى لە بەر خوا بەخشى و لە نافەرمانى خوا خۆى پاراست (۵) وە بېرواى بە پاداشتى چاكتەر كرد (۶) ئەوا ئىمەش بى گومان بۆ بەھەشت و بۆ كارى ئاسان و چاك نامادە و رىئوینى دەكەين، دەبخەینە سەر راستە رى (۷) وە ئەوہش چىرووكى كرد و خۆى بى نیاز گرت (۸) و بېرواشى بە پاداشى چاكتەر نەكرد لە لای خوا (۹) ئەوا ئىمەش كار ئاسانى بۆ دەكەين بۆ دژوارترین رىگە (۱۰).

جا ھىدايەت ھۆكارى ھەيە و گومپاى ھۆكارى خۆى ھەيە لەلايەن بەندەوہ، بۆيە ئەمە دەبى لى ئاگادارىين، چونكە كەسانىك ھەن دەلین: ئەگەر خواى گەورە ھىدايەتى بۆ نوسىيىتم ئەوا ھىدايەت وەردەگرم، ئەگەر تەقدىرى گومپاى بۆم كەردى ئەوا گومپا دەبم، ئەمەش قسەيەكى پووچەلە، ئىحتىجاج كەردنە بەقەدەرەوہ، ئەوہى لەبىرچووہ ئەنجامدانى ھۆكارەكان لەلايەن خودى خۆيەوہیە، ھەرگىز ھىدايەتى دەست ناكەوى بەبى دەستگرتن بەھۆكارەكانەوہ، چونكە تۆ ئەگەر مندالت دەوى ئەوا دەبى ژن بەينى، ھۆكارەكە ئەنجام دەدەيت ئەویش ھاوسەرگىرييە.

بەلام ئەگەر بەگەنجى بىمىنیتەوہ و ژن نەھىنى ئەوا ھەرگىز مندالت نابى، ھەرۆھا پزقىش جا ئەگەر دابنىشى و كار نەكەيت و پشت بەقەدەر بىستى ئەوا ھىچت بۆ نايەت، بەلام ئەگەر ھەستای و كارت كردو ھۆكارەكانت گرتە بەرو بەدواى پزقدا

گەرەپت ئەوا خىواي گەرە بۆت ئاسان دەكات، گيانلەبەرەن و بالئندەكان لەھىلانە و مالىەكانيان نامىنن، بەلكو بەيانيان بەسكى برسى دەردەچن و ئىواران بەتيرى دەگەرپىنەو^{۲۷۹}، دەردەچى بۆ گەرەن بەدواي پزق و پوزىدا بۆيە دەبى ھۆكارەكان بگريته بەر، ھەرەھا ھىدايەتیش وايە بەبى ھۆكار دەستت ناكەوى، گومپرايىش پوونادات بەبى ھۆكار لەلايەن بەندەكەو، چونكە خىواي گەرە ستەم لەكەس ناكات، جا ئەو كەسەى خەيرى دەوى ئەوا خىواي گەرە چاكەى بۆ ئاسان دەكات و سنگى فراوان دەكاتەو، ئەو كەسەش خراپەى دەوى ئەوا خىواي گەرە خراپەى بۆ ئاسان دەكات و بۆى نامادەى دەكات لە پاداشتى حەزو ويستى خۆى، كەواتە با بەندەكان بەجوانى لەم بابەتە تىبگەن چونكە بابەتتىكى زۆر وردە، بۆيە دەبى ھۆكارەكان ئەنجام بدەن بۆ ھەموو كارىك، لەوانە ئيمان و ھىدايەت وچوونە بەھەشت و دۆزەخەو.

مەبەست لە: (ومَنْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مِنْ يَشَاءُ بِالْإِسْلَامِ تَفَضُّلاً مِنْهُ).

واتە: خىواي گەرە منەتى كردووەتە سەر ئەوانەى ويستى لى بىت بەئىسلام بەفەزلى خۆى، بەلام دەستكەوتنى فەزلى لەلايەن خوداوە ھۆكارى ھەيە، دەست نەكەوتنى ئەو فەزلى ھۆكارى ھەيە لەلايەن بەندەو، بۆيە دەبى تىبىنى ئەو بەكرى و مرفقەكان ئىحتجاج بەقەدەرەو نەكەن وەكو ئەوانەى وتیان: (سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَمَمًا) الانعام/۱۴۸ ئەمەش ئىحتجاج كردنە بەقەدەر ھەرەكو ئىبليس ئىحتجاجى پى كرد، گوتى: (فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي) الاعراف/۱۶ ئىحتجاجى بەقەدەر كردو ئەو ھى لەبىرچوو كەخۆى بەزل زانى لەفەرمانى خوا، خىواي گەرە وئلى كرد چونكە خۆى بەزل زانى و پازى نەبوو بۆيە بوو يەكى لەبىباوہ پان، پازى نەبوو سوژدە ببات، ھەرەكو خىواي گەرە فەرمانى پىكرد، جا ھىچ حوججەيەكى نىيە لەوہدا، بەلكو حوججەكە لەسەر خۆيەتى، چونكە ئەو بەدبەختىيەى بەسەرىدا ھات بەھوى سەرپىچىبەكەى خۆيەو بوو.

۲۷۹ / رواه الطيالسي وابن المبارك واحمد وعبد بن حميد والترمذي وابن ماجه والحاكم وابن حبان .

﴿۱۲۱﴾ نوسەر دەئیت: (والکف عن حرب علي ومعاوية وعائشة وطلحة والزبير - رحمهم الله أجمعين- ومن كان معهم لا تخاصم فيهم، وكل أمرهم إلى الله تعالى، فإن رسول الله ﷺ) قال: (إياكم وذكر أصحابي وأصحابي وأختاني) وقال: (إن الله تبارك وتعالى نظر إلى أهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فأني قد غفرت لكم).

واتە: وازھىتان لەباس کردنى جەنگى نىوان عەلى و مەعاویە و عائیشە و تەلحە و زوبیر - پەحمەتى خوا لە ھەموویان بىت - ھەموو ئەوانەى لەگەڵیاندا بوو و مشت و مەرھەمەكە لەواندا، کارو باسەكەيان بگىرەوھە بۆلاى خواى گەورە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرموویەتى: (إياكم وذكر أصحابي وأصحابي وأختاني) ھەروھە دەفەرمویت: (إن الله تبارك وتعالى نظر إلى أهل بدر فقال: اعملوا ما شئتم فأني قد غفرت لكم) ۲۸۰.

پاڤە /

مەبەست لە: (والکف عن حرب علي ومعاوية وعائشة وطلحة والزبير - رحمهم الله أجمعين).

ئەمە بنەمايەكى مەزەنە، ئەویش ئەوھەيە كەوا پىويستە لەسەر موسلمان لەھەقى ھاوھەلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە كۆچەران و پىشتىوانان ئەوانەى پىشتگىرى پىغەمبەرى خودايان (ﷺ) کردو ئەويان پاراستو لەگەڵ ئەودا جىھادىيان کردو، سەرھوت و سامانى خۆيان لەپىناوى ئەودا خەرج کردو گىانى خۆيان بۆ فیدا کرد، مال و ولاتى خۆيان بەجى ھىشت و شویتى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كەوتن، پىويستە ھەزلى ئەوان بزانى جگە لەوان ئەو ھەزلى نىيە، جا ئەوانە باشترى سەدەكانن، ھەروھەكو پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەرمووی: (خيركم قرني، ثم الذين يلونهم ثم الذي يلونهم)

جا باشت‌ترینی چاخه‌کان هاوه‌لانه، نه‌وانه‌ی هاو‌ریتی پیغه‌مبه‌ری خویان (ﷺ) کردو
 هه‌ستان به‌سه‌رخستنی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی دینه‌که‌ی و گه‌یاندنی به‌وانه‌ی پاش خویان
 هاتن له‌م ئومه‌ته، بویه‌ نه‌و فه‌زله‌یان ده‌ستکه‌وت که هیچ که‌سیک له‌جگه‌ له‌وان
 هاوتایان نابن بویه‌ خوی گه‌وره ستایشی نه‌وانی کردو له‌وان پازی بوو هه‌روه‌کو له‌زۆد
 نایه‌تی قورئانی پی‌رۆزدا هاتووه: - خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ
 وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ
 تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۱۷) وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
 الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
 لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۱۸) التوبة) نه‌مجار فه‌رمووی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (۱۱۹) التوبة) واته: خوا له‌و کاره‌ی په‌یامبه‌ریش خۆش بوو وه
 له‌کوچکه‌ران و پشتیوانانیش نه‌وانه‌یان که له‌جه‌نگه‌ سه‌خته‌که‌ی (ته‌بووک) دا دوی
 پیغه‌مبه‌ر که‌وتن و په‌یره‌وییان لی کرد پاش نه‌وه خه‌ریک بوو هیندیکیان دلایان لاری
 بیټ و نه‌چنه جیهاده‌که‌وه پاشان دووباره خوا ته‌ویه‌ی لی وه‌رگرتن چونکه به‌راستی
 خوا به‌رامبه‌ر به‌وانه زۆد به‌لوتفه، زۆریش له‌گه‌لیان به‌میهره (۱۱۷) خوا ته‌ویه‌ی له‌و
 سی‌که‌سه‌ش وه‌رگرت که خویان له‌غه‌زاکه‌ گرتنه دواوه، واته: له‌مه‌دینه‌مانه‌وه‌و
 نه‌چوونه جه‌نگی ته‌بووک تا له‌خه‌فه‌تدا وای لی‌هات ئه‌م زه‌ویه‌ فراوانه‌یان لا ته‌نگ بوو،
 وه له‌خه‌م و خه‌فه‌تدا له‌گیانی خویان بی‌زار بوون، چونکه په‌یامبه‌ر بریاری دابوو نابی
 هیچ که‌سیک ته‌نانه‌تی سلاویشیان لی بکات، هه‌تا فه‌رمانی خوا دیت!! نیت زانیان که
 هیچ په‌نایه‌کیان نه‌ماوه، مه‌گه‌ر هه‌ر په‌نا به‌خوا به‌رن، له‌پاشان خوا ریتنمای ته‌ویه‌ی
 کردن، بو‌نه‌وه ته‌ویه‌ بکه‌ن، نیت نه‌وانیش ته‌ویه‌یان کردو خوا به‌خشینی به‌راستی
 ته‌نها نه‌و خویا قه‌بوولکاری ته‌ویه‌و لی‌بوورده‌و زۆریش دلۆقان و میهره‌بانه (۱۱۸) نه‌ی
 نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه! له‌نافه‌رمانی خوا پاریز بکه‌ن و هه‌میشه له‌گه‌ل ده‌سته‌ی

راستان بن نه‌وانه که له گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا چوونه غه‌زا و بو ری‌ی خوا به مال و به گیان تیکوشان (۱۱۹).

له گه‌ل راستگویاندا بن، له گه‌ل نه‌واندا، هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۰۰) التوبة) واته: له ده‌سته‌ی به‌که‌می پیغه‌نگی کۆچه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی نه‌وانیش خوی پازی بوو لی‌یان و نه‌وانیش له خوا پازی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چندان باخ و بیستانی بو سازداون که: به به‌رده‌خت و کۆشکه‌کانییدا پووبار گه‌لی ده‌چیت به‌ه‌تا هه‌تاییش تیدا نه‌می‌ننه‌وه هه‌ر نه‌وه‌یشه ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی گه‌وره و به‌نرخ).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا (۱۸) الفتح) واته: بی گومان خوی پازی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی _ له ژیر نه‌وه‌دره‌خته دا پی‌ی ده‌لین (شجرة الرضوان) په‌یمانیان له‌گه‌ل ده‌به‌ستیت نه‌ی موحه‌مه‌د جا خوا به‌و پاستی و وفایه‌ی له‌دلایاندا بوو بو په‌یامه‌که‌ت ناگاداریبو ئینجا له‌کاتی په‌یمان‌که‌دا نارامی دابه‌زانده سه‌ریان و به‌سه‌رکه‌وتنیکی نزیک پاداشتی دانه‌وه).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا) الفتح (۲۹) واته: موحه‌مه‌د (ﷺ) په‌وانه‌کراوو په‌یامبه‌ری خوی نه‌وه‌که‌سانه‌ش له‌گه‌ل نه‌ون و شوینی نه‌وه‌که‌وتوون له‌به‌رامبه‌ر بی پرواکانه نازاو به‌هیزن، له‌ناو خویشیاندا میهره‌بان و به‌سوژ و دل نه‌رمن ده‌یان بینی هه‌رده‌م خه‌ریکی پکوع و سوژده‌ن).

تاكو كۆتايى سورەتى (الفتح)، ئەمە دەريارەى ھاوہ لان، خواى گەورە كاتى باسى
 (الفىئى) كىردوہ لە سورەتى (الحشر) فەرموويەتى: (وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا
 أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَا كَرَىٰ اللَّهُ يُسَلِّطَ اللَّهُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 (۶) مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَاللِّرَسُولِ وَلِلَّذِي الْفُرَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَإِنَّ
 السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا
 وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۷) لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (۸) الحشر) واتە:
 ئەوہى خوا گىپرايەوہ بۆ پىغەمبەرەكەى لە دارايى جولەكەكانى (بەنى نەزىر) ئىوہ ھىچ
 ئەسپو وشتريكتان بۆتاو نەدابوو، واتە: ھىچ زەحمەت يىكتان نەكيشابوو، بەلام خوا
 پىغەمبەرانى خۆى بەسەر ھەر كەسيكتا حەز بكا زال ئەكات بە بى جەنگ و خواش
 دەسەلاتى بەسەر ھەموو شتيكتا ھەيە وويستى لە ھەرشىت يىت ئەيكات (۶) ئەوہى
 خوا گىپرايەوہ بۆ پىغەمبەرەكەى لە (فەيئى) شارەكان بە بى كوشتار ئەوہ بۆ خوايەو
 بۆ پەيامبەرەكەى و بۆ خزمانى نزيكى و بۆ مندالى بى باوك و بۆ داماو و بى نەوايان و
 ريبواران، بريارە بەو شىوہيە دابەش بكرى نەك ببىتە سەرمايەى دەستەو دەستكردن
 لە ناو دەولەمەندەكانتاندو ھەزارەكان لى بى بەش بىن، وە ھەرچى پەيامبەر پى دان
 وەرى بگرن، واتە: - بەچى فەرمانى پى كردن بيكەن چ لەم دەستكەوتەدا و چ لە ھەر
 شتيكى تردا جيپەجى بكن وە ريشى لە ھەر شتى لى گرتن ئىوہش دەستى لى
 ھەلگرن، و خۆتان لە خەشم و غەزەبى خوا بپاريزن بە جيپەجىكردى فەرمانەكانى و
 وازھىنان لە قەدەغەكراوہكانى بە راستى خوا سەخت تۆلەيە قارى لە ھەر كەسيك گرت
 رزگارى نابى (۷) ئەو فەيئو دەستكەوتەيە بۆ ئەو ھەزارە دوورە ولات و
 كۆچكردووانەيە لە خانوو سامانى خۆيان دەركران داواى چاكەو پەزەمەندى لە خوا
 دەكەن و يارمەتى خواو پەيامبەرەكەى دەدەن ئا ئەوانەن راستگۆكان لەباوہپو
 جىھاد ياندا (۸).

ئەمبار باسى كۆچەران دەكات و دەفەرموئىت: (وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُجْزَوْنَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (۹) وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰) (الحشر) واتە: ئەو كەسانەى نىشتە جىي (دار الھجرە) و (دار الایمان) بوون، واتە: پشتیوانان لە پىش كۆچى كۆچەرىەكان، كۆچەرىەكانیان خۆش دەوین و بەشێك لە دارایی خۆیانیان ئەدەنى و دلخۆشیان دەكەن، هیچ شتێكیان لە دلدا نییە سەبارەت بەوھى بە كۆچەرىەكان درا لە فەئى بەنى نەزىر، چونكە پەيامبەرى خوا لەو ھەموو دەستكەوتە تەنھا بەشى سى كەسیانیدا، لە گەل ئەو یشدا كە سى كەسێك نەبوو پىي ناخۆش بىت و نىسارى كۆچەرىەكان دەكەن بە سەر خۆیاندا لە سەرھەت و ساماندا، ئەگەر چى خۆشیان نىازیان پىي ھەبى و ھەژار بن، ھەر كەسى لە سىفەتى رۆدى دەروونى بپارىزى، واتە: ھەر كەسى خوا بپارىزى لە چرووكى دەروونى جا ئەوانەن برەوھەكان (۹) ئەوانەش لەدوای ئەوانەو ھاتوون دەلین: ئەى پەرورەدگارە كە مان ! لەئىمە و لەو برايانە مان پىش ئىمە باوھەريان ھىناوھە خۆش ببە و هیچ بوغزو قىنىك مەخە دلمانەوھە بەرامبەر بەو كەسانەى باوھەريان ھىناوھە ئەى پەرورەدگارى ئىمە ! بەراستى تەنھا ئەتۆى بەسۆزى مېھرەبان (۱۰).

ئەمە ھەلوىستى موسلمانانە دەربارەى ھاوھەلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوان دەلین: (رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا) وھە (الغل) برىتييە لە رىق و كىنە، (رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ).

لەسوننەتدا چەندىن فەرموودە ھەيە لەوانە ئەو فەرموودەيە كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئىت: (لا تسبوا أصحابي فالذي نفسي بيده لو أن أحدكم أنفق مثل أحد ذهباً

ما بلغ مُدَّ أَحدهم ولا نصيفه) ^{۲۸۱} واته: جنيو به يارانی من مه‌دهن، سویند به و که‌سه‌ی گیانی منی به ده‌سته نه‌گه‌ر به‌کیّ له ئیوه به نه‌ندازه‌ی کئیوی ئوحدو ئالتون بکات به خیر، نه‌وا ناگاته مشتی به‌کیّ له‌وان و به نیوه‌ی مشتیکیش).

نه‌گه‌ر به‌کیّ له‌پاشینه‌کان جگه له‌هاوه‌لان هه‌رچه‌نده له‌شوینکه‌وتوان بی‌ت (التابعین) به‌نه‌ندازه‌ی کئیوی ئوحدو له‌ئالتونی پوخت وساغ له صه‌ده‌قه بدات له‌پیناوی خوادا نه‌وا له پاداشتا به‌نه‌ندازه‌ی صه‌ده‌قه‌ی مشتی به‌کیّ له‌هاوه‌لانی نابیی له جۆیان له‌خورما یان نیوه مشتیکیش، کئیویکی ئالتون له جگه له‌هاوه‌لان به‌نه‌ندازه‌ی مشتیکیی نه‌وان نابیی، بۆ؟ له‌به‌ر فه‌زلی نه‌وانه.

جا هه‌لوئستی موسلمان ده‌رباره‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ریزلی گرتنیانه‌و داوای پازی بوون له‌خوای گه‌وره بۆیان و چاولیکردنیان و شوینکه‌وتنیان و به‌رگری کردن له شه‌ره‌فو ناموسی نه‌وان، نه‌مه هه‌لوئستی موسلمان له‌به‌رانبه‌ر هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، خوشه‌ویستی نه‌وان به‌شیکه له خوشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، جا هه‌رکه‌سی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خوشده‌وی نه‌وا با هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوای خوشبویت، هه‌رکه‌سی رقی له‌هاوه‌لان بی‌ت نه‌وه رقی له پیغه‌مبه‌ری خودایه (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (من أحبهم فبحي أحبهم) ^{۲۸۲} واته: هه‌رکه‌سی نه‌وانی خوشبویت نه‌وا به خوشویستی خۆم نه‌وم خوشده‌ویت).

نه‌و مه‌سه‌له‌ی شه‌یخ ئاماژه‌ی پی کرد که‌وا نه‌چینه ناو باسی نه‌وه‌ی له‌نیوان هاوه‌لانی پوویدا، جا تاکه‌کانی هاوه‌لان نه‌وانیش وه‌کو مرۆفه‌کانی تر هه‌له ده‌که‌ن، به‌لام نیه‌تی نه‌وان پاک بووه‌و مه‌به‌ستیان چاک بوو، ئامانجیان باش بوو هیچ که‌سیک

۲۸۱ / صحیح : سبق تخریجه .

۲۸۲ / ضعیف: أخرجه الترمذي (۳۸۶۲) وأحمد (۸۷/۴) وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف الجامع) (۱۱۶۰) .

گومانى لەو ھەدا نىيە ئەو ھى تەنھا گەردىلە يەك ئيمان لەدلىدا بىت، ھىچ كەسىك لەوان تۆمەتبار ناكړت، بەلام كاتى فیتنه كە پوویدا_ فیتنه ش ھىچ كەسى دەسەلاتى تیدا نىيە داوا لەخوا دەكەين بمانپاريزى_ فیتنه كە لەسەردەمى ئەواندا پوویدا بەھوى ئەو كابرا چەپەلەو (عبداللەى كورپى (سبأ) ئەو ھى لەپوالەتدا موسولمانبونى خوى دەرخت، ئەمجار ھاتو دەستى كرد بەتانەدان لە خەلىفەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) عوسمان، تانەى لى دەدا، قالە قالى دەكردو خەلكى لەسەر كۆدەكردەو ئەوانەى خراپەيان لاخۆشە، پاشاگەردە نىيان پى خۆشە، ھەموو سەردەمىك لەو جۆرەى تىدايە، جا خەلكى ئەگەر كەسىك بدۆزنەو بەرەو خراپە سەركردايە تيان بكات ئەوا لەدەورى كۆدەبنەو ئەيلا مەگەر كەسىك خواى گەورە پەحمى پى كرد بىت، چونكە ئەوان قالە قال و تىكدان و تەشويشيان پى خۆشە، ھەز دەكەن قسە بەدەسەلاندانان بكرت، پىيان خۆشە كارەكان خراپ بكن و يەكړيزى تىكدەن، لەم جۆرە لەناو خەلكىدا ھەيە، جا ئەگەر يەككيان دۆزىيەو بانگى خەلكى بۆ ئەو بكات ئەوا لەدەورى كۆدەبنەو، جا ئەو ھى لەدەورى ئەم كابراى چەپەلە كۆبوو ھەو ئەوا كۆبوو ھەو، موسولمان يەك نۆمەت بوون و لەژىر فەرمانى يەك خەلىفەدا بوون ئەويش عوسمان بوو، سى يەم خەلىفەى راشدى ئەم كابرا چەپەلە كارى لىكردن و لەكۆتايىدا كارەكە بەكوشتنى عوسمان كۆتايى پىھات، خەلىفەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و ئەمىرى ئيمانداران و سى يەم خەلىفەى راشدى، جا كاتى عوسمانيان كوشت، فیتنه لەنىوان موسلماناندا ھەلگىرسا، موسولمانان لەكوشتنى عوسمان لەنىوانيان خۆياندا غىرە تيان جۆشى سەندو ويستيان تۆلەى بسىننەو لە بكوژانى، بەھوى ئەو ھەو جەنگى (الجمل) پوویدا لەنىوان ھاو ھالاندا، ئەوانەى (قصاص) يان دەويست لە بكوژانى عوسمان لەشارى مەدينە دەرچوون، لەو كاتەدا بەيە درابو ھەمىرى ئيمانداران ھەلى كورپى ئەبو تالىب لەپاش عوسمان، بەيە درا بە ھەلى ئەويش چوارەم خەلىفەى راشدى بوو داويان لە

عەلى كۆتۆلى عوسمان لەوانە بىسېننەتە، ئەو ھاۋەلانەى لە مەدېنە دەرچووبوون و داىكى ئىماندارانىان لەگەلدا بوو پىككەوتن لەگەل عەلېدا ئەو بكوژانە تەسلىم بكات، بەلام عەلى نەيتوانى ئەوان تەسلىم بكات، چونكە پوچووبوونە ناو لەشكرەكەىو فېتنەيان دەگىپرا، عەلى لەگەل براكانياندا تەلھەو زوپىرو عائىشەو ئەوانەى ھاتبوون بو مەدېنە بەمەبەستى صولھ كردن، جا كاتى بكوژەكان ھەستيان بە صولھ كردنە كرد لەنئوان ھاۋەلانەى پىغەمبەرى خواداو (ﷺ) ۋازھىنان لە جەنگ، فېتنەيان ھەلگىرساندو وايان دەرخست جەنگ ھەلگىرسا دەستيان بەتير باران كردو ھاواريان كرد لەنئو لەشكرەكەو، جا ھاۋەلانەى وايان زانى جەنگ ھەلگىرسا، بوپە جەنگ بەرپابوو لەجەنگى (الجمل) بەبى مەبەستى ھاۋەلانەى، بەلكو ئەوانە ھەلىيان گىرساند ھەر ئەوانە بوون، ئەوانەى عوسمانيان كوشت، ئەوھى لە ھاۋەلانەى كوژرا لەم فېتنەدا ئەوا كوژراو لەم جەنگەداو كۆتايى پى ھات ئەمجار معاويەى كوپى ئەبو سوفيان ھەستا لەشام و خەلكى (شام)ى لەگەلدا بوو داۋاى بكوژانى عوسمانيان دەكرد بو ئەوھى تۆلەى بىسېنن، بەلام ئەو كۆمەلە گومراپە ديسان دەستيان كرد بە فېل ۋ ھەلخەلە تاندن و ھەلگىرسانى فېتنە بوپە جەنگى (صفين) بەرپا بوو لەنئوان عەلى و معاويەدا، ھۆكارەكەشى ئەو گومراكەرانە بوون كە فېتنەيان ھەلدەگىرساند لەنئوان موسلماناندا.

كارەكە بە كوشتنى عەلى كۆتايى پى ھات، خەۋارىج كوشتيان ئەوانەى لەدژى عوسمان دەرچوون، (عەلى)يان گەياندە عوسمانو كوشتيان، مەبەستى ئەوان دادپەرورەىو (ئىنصاف) نەبوو بەلكو مەبەستيان رغو تۆلە سەندنەو بوو، ويستيان مەعاويەو عەمرى كوپى العاصو عەلى كوپى ئەبو تالېب بكوژن بەلام خۋاى گەورە (معاويە)و (عەمرى كوپى العاص)ى دەرباز كردو قەدەرى خوا وابوو عەلى بكوژى بوپە شەھىد بوو.

جا پېۋىستە لەسەر موسولمان واز لەو باسانە بەئىنى و نەچىتە ناو ئەو باسانە ھە،
 باسى نەكات ئىللا لەپووى ئىعتزارو داواى لى خۆش بوون بۆ ھاوہ لانى پېغەمبەرى خوا
 (ﷺ)، بزانى ئەوان (مجتەھد) بوون ئەوانەى حەقىيان پېكاوہ ئەوا دوو پاداشتى ھەيە و
 ئەوہى نەپېپكاوہ ئەوا يەك پاداشتى ھەيە، ھىندە چاكو فەزلى مەزنىان ھەيە ئەو
 ھەلانەى لە ھەندىكىانەوہ پوویداوہ دايدەپۆشى، چونكە ئەوانە ھاوہ لانى پېغەمبەرى
 خوان (ﷺ) ھەروەكو لە فەرموودە يەكدا ھاتوہ: (ان الله أطلع على أهل بدر، فقال:
 اعملوا ما شئتم فقد غفرت لكم) واتە: خواى گەورە تەماشاي ئەھلى بەدرى كردو
 فەرمووى: ھەرچى دەتانەوى بىكەن ئەوا بىكەن من لىتان خۆشبووہ).

ئەوان لە ھەموو حالەت كدا خواى گەورە لىيان خۆشبووہ، لىخۆشبوون بەشى ئەوانە،
 چ ئەوانەى پېكاويانەو ئەوانەى نەيانپېكاوہ، چونكە ئەوہى ھەلەى كردوہ
 بەمەبەستەو ھەلەى نەكردوہ بەلكو لە ئىجتىھادەوہ بووہ، بۆيە پېۋىستە ھەرگىز
 موسولمان نەچىتە ناو ئەو باسەوہ، كەسىيان بە ھەلە نەژمىرى لە ھاوہ لانى پېغەمبەرى
 خوا (ﷺ) بەلكو ئىعتزاريان بۆ بەئىتەوہو داواى لىخۆشبوونيان بۆ بكات و
 پەحمەتيان بۆ بنىرە، ئەوا دەبىتە يەككە لەوانەى خواى گەورە دەربارەيان
 دەفەرمووت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ
 وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ (۱۰) الحشر).

چەند كاسىتېك لە ھەندى لەنەفامانەوہ دەر كەوتوہ ئەم باسانەى تىدا تۆمار
 كردوہ، ئەوہى لە نىوان ھاوہ لاندە پوویداوہ، بەچەند كاسىتېك دەر كەوتوہو ئىستا
 لە بەردەستى خەلكىدايە، جا ئەم كەسە:

- ياخود نەفامەو عەقىدەى نەخوئندوہ.

- يان مەبەستىكى ھەيە دەيەوى پىق و كىنە بلاو بىكاتەو بەرانبەر ھاوھەلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ).

جا با موسلمانان ئاگادارى ئەو كاسىتانه و ھاوشىوھەكانيان بن، با ئاگادارو ورياي فروقىلى شىعە بن، جوئندان بەھاوھەلانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بەدواى عەبىھەكانياندا دەگەرپىن، جا با موسلمان ئاگادارى ئەو ھەبىت، بو ئەوھى نەبىتتە يەكى لەوانەى بەھەلاكەتدا چوون پەنا بەخوا .

﴿۱۲۲﴾ نوسەر دەلئیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيبة من نفسه، وإن كان مع رجل مال حرام فقد ضمنه، لا يحل لأحد أن يأخذ منه شيئاً إلا بإذنه، فإنه عسى أن يتوب هذا فيريد أن يرده على أربابه فأخذت حراماً).

واته: بزانه -پەحمەتى خوات لى بى- مالى ھىچ موسلماننىك ھەلال نىيە ئىيلا بەويست و پازىيونى خۆى نەبى، ئەگەر پارەيەكى ھەرام لاي كەسىك بوونەوا زەمانەتى كىردو، بۆ ھىچ كەسىك ھەلال نىيە ھىچ شتىكى لى ببات ئىيلا بە ئىزنى ئەو نەبى، چونكە پەنگە ئەو كىبراىە تەويە بىكات و بىھوي مالاكە بۆ خاوەنەكەى بگىرپتەو ئەو ئەو كاتە تۆ ھەرامىكت بردو.

پاڤە /

مەبەست لہ: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيبة من نفسه).

لە پىزگرتنى موسلمانان پىزگرتنە لە خوین و مالاكەيان و پىزگرتنە لە شەرەفو ناموسيان، چونكە ھەركەسى بوو موسلمان ئەو بەو موسلمان بوونە خوین و مالو سامانى پارىزاو دەبى، بۆيە دروست نىيە تەعدا لە موسلمان بىكرىت، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: (كل المسلم على المسلم حرام: دمه وماله وعرضه)^{۲۸۲} لە وتارى ھەجى مائتاوييدا فەرمووى: (إن دمائكم وأموالكم وأعراضكم حرام عليكم كحرمة يومكم هذا - واته: رۆژى قورىانى - في شهركم هذا - واته: مانگى ذى الحجة - في بلدكم هذا)^{۲۸۴} ئەويش مەككەى پىرۆزە، جا خوین و مال و شەرەفى موسلمان ھەرامە، بۆيە نابى و

۲۸۲ / رواه مسلم (۲۵۶۴).

۲۸۴ / صحيح : سبق تخريجه .

دروست نییه ته‌عه‌دا له‌مالی موسلمان بکریت یان بپریت ئیلا به ویست و خوایشتی خۆی نه‌بی، نه‌گه‌ر هر مالیکی به‌خشی نه‌وه‌ه‌لاله‌ به‌لام نه‌وه‌ی به‌زۆر لی‌ی ده‌بریت یان به‌خوایشتی خۆی نییه‌ یا ده‌یدزی یان خیانه‌تی لی ده‌کری نه‌وه‌ه‌رامه‌ وه‌کو ه‌رامیونی خوین و شه‌ره‌فی، نه‌مه‌ش هر وه‌کو نه‌وه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ) البقرة/۱۸۸.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنْكُمْ) النساء/۲۹ واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! مال و سامانی یه‌کتری له‌خوت و خۆپایی مه‌خۆن مه‌گه‌ر له‌پێگه‌ی سه‌داو بازرگانی و په‌زامه‌ندی نیو خۆتانه‌وه‌ بی‌ت و خۆتان مه‌کوژن چونکه‌ به‌پراستی خوا ده‌ریاره‌ی هه‌مووتان دلۆفان و میهره‌بانه‌).

زۆریک له‌خه‌لکی گوی به‌مه‌ ناده‌ن یان برا موسلمانه‌که‌ی ده‌کوژی بۆ نه‌وه‌ی ماله‌که‌ی بیات و یان ماله‌که‌ی ده‌دزی یان پێگای لی ده‌گری و یان به‌خیانه‌ت و یان به‌ساخته‌کردن له‌کرپین و فرۆشتندا، گوی به‌وه‌ نادات جا ماله‌که‌ی ده‌بات به‌ناحه‌ق و به‌بی‌خوایشتی خۆی، نه‌مه‌ش هه‌مووی ه‌رامه‌و یه‌کێکه‌ له‌تاوانه‌ گه‌وره‌کان. مه‌به‌ست له: (وَإِنْ كَانَ مَعَ رَجُلٍ مَالٌ حَرَامٌ فَقَدْ ضَمِنَهُ).

نه‌گه‌ر مالی برایه‌کی خۆی برد به‌ناحه‌قی به‌هر جۆریک بی‌ت له‌جۆره‌کانی بردن نه‌وا له‌سه‌ر نه‌وه‌ پاراستنی تا‌کو ده‌یگێریته‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، چونکه‌ ده‌بی‌زه‌وتکراوه‌کان (نه‌وه‌ی به‌سته‌م بردراوه‌) بگێردینه‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانیان له‌پیش مردن، نه‌گه‌ر نا خاوه‌نه‌که‌ی له‌پۆزی قیامه‌ت تۆله‌ له‌سته‌مکاره‌که‌ ده‌کاته‌وه‌، له‌حه‌سه‌ناته‌کانی نه‌و ده‌به‌ن، تا‌کو په‌نگه‌ ته‌نها یه‌ک چاکه‌ی نه‌می‌نی، نه‌مجار له‌تاوانه‌کانی سه‌تملیکراوه‌کان ده‌دریته‌ سه‌تمکاره‌که‌ و فری ده‌دریته‌ ئاگره‌وه‌ په‌نا به‌خوا جا مالی موسلمان نه‌گه‌ر به‌زۆر بردوته‌ یان به‌مامه‌له‌یه‌کی ه‌رام یان به‌دزی نه‌وا له‌سه‌ر

تۆيە و دەبىي بېگىرپىتە وە يان لە دونيا ياخود لە قىيامەت، جا ئاگادارى ئەو بە، چونكە ئەو لە ئەستۆى تۆيە و دەبىي بېدەيتە وە يان لە دونيا و ياخود لە قىيامەت، گەرانبە وەى لە دونيادا سووك و ئاسانترە لە گەرانبە وەى پۆژى قىيامەت.

مەبەست لە: (لا يَحِلُّ لِأَحَدٍ أَنْ يَأْخُذَ مِنْهُ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِهِ، فَإِنَّهُ عَسَى أَنْ يَتُوبَ هَذَا فَيُرِيدَ أَنْ يَرُدَّ عَلَى أَرْبَابِهِ فَأُخِذَتْ حَرَامًا).

دروست نىيە هېچ شتىك بىبەى دەزانى ئەو بە حەرانبە يان لە كەسابەتى حەرانبە وەى بە لە بەر چەند ھۆيەك:

يەكەم: تۆ دەزانى ئەو بە حەرانبە ئىتر چۆن حەلالى دەكەيت؟ لە كاتىكدا دەزانى ئەو بە حەرانبە، مولكى ئەو كەبىرانبە نىيە.

دووەم: ئەگەر ئەم ستمكارە تەوبەى كرى و بىستى مالاكە بگىرپىتە وە لە كاتىكدا تۆ لە ئەوت بردو وە ئەوا ئەو كاتە ناتوانى بېگىرپىتە وە.

سىيەم: تۆ دەبىتە شەرىك و ھاوبەشى ئەو لە تاوان و ستمەكەدا.

﴿۱۲۳﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والمکاسب ما بان لك صحته فهو مطلق إلا ما ظهر فساد، وإن كان فاسدا يأخذ من الفساد ممسكة نفسه ولا تقول: اترك المكاسب وأخذ ما أعطوني لم يفعل هذا الصحابة ولا العلماء إلى زماننا هذا قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (كسب فيه بعض الدنيا خير من الحاجة إلى الناس)^{۲۸۵}).

واته: که‌سابه‌ته‌کان ئه‌وه‌ی بۆت پوون بووه‌ته‌وه له‌دروستی‌تی ئه‌وه په‌هایه، ئیلا ئه‌وه نه‌بیّ فه‌ساده‌که‌ی ده‌رکه‌وتووه، ئه‌گه‌ر خراب بوو ئه‌وه‌نده له‌خرابه‌که ده‌بات ته‌نها بۆ مانه‌وه‌ی خو‌ی، مه‌لّی: واز له‌که‌سابه‌ت ده‌هینم و ئه‌وه ده‌به‌م پیم ده‌به‌خشن، ئه‌مه هاوه‌لان نه‌یانکردووه، هه‌روه‌ها زانا‌یان تا‌کو ئه‌م سه‌رده‌مه نه‌یانکردووه، عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب فه‌رموو‌یه‌تی: که‌سابه‌تی‌ک که‌میک ده‌نائه‌تی (سووک‌ی و نزم‌ی) تیدا بیت چاک‌تره له‌پێ‌ویستی ده‌ستی خه‌لکی).

پا‌فه / مه‌به‌ست له: (والمکاسب ما بان لك صحته فهو مطلق).

پێ‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (ان الحلال بین وإن الحرام بین وبينهما أمور مشتهيات لا يعلمهن كثير من الناس فمن أتقى الشبهات فقد استبرأ لدينه وعرضه)^{۲۸۶} جا حه‌لال پوون و دیا‌ره وه‌رده‌گیریت، چونکه ئه‌صل له‌مامه‌له‌دا حه‌لال بوونه ئیلا ئه‌وه نه‌بیّ حه‌رامبوونه‌که‌ی دیا‌ره، هه‌روه‌ها حه‌رامیش ئاشکرایه، خو‌ای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالِدُ وَالْحُنْزِيرُ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ) المائدة/۳ هه‌روه‌ها قوما‌رو مه‌ی، ئه‌مه حه‌رامه به‌ده‌قی قورئان، هه‌روه‌ها دزی و خو‌اردنی ما‌لی خه‌لکی به‌ناحه‌قی ئه‌مه حه‌رامیکی ئاشکراو پوونه.

۲۸۵ / رواه ابن ابی الدنيا في اصلاح المال (۳۲۱) .

۲۸۶ / صحيح : سبق تخريجه .

ئەوێ (مشتبە) نازانرێت ئایە ئەوێ حەلالە یان حەرامە لەبەر بوونی بەلگەکانی لەدژی یەك، ئەمە لێی پادەوہستی تاكو پوون دەبیتهوہ، ئەمە ئەو یاساو پێسایە یە پیغەمبەری خوا (ﷺ) دایناوہ ئەویش یاسایەکی پوون و ئاشکرایە، ئەمەش مانای قسە ی دانەرە کە دەلێت: (إلا ما ظهر فسادہ).

مەبەست لە: (وان كان فاسدا يأخذ من الفساد ممسكة نفسه).

ئەمە مەسەلە ی زەرورەتە، ئەگەر مۆؤ ترسا لەخۆی کە بەهەلاکەتدا دەچێ ئەگەر نەخوات، ئەوا دەستی دەکەوێ ئەوہندە ی ژبانی بمینی دەبخوات هەرچەندە ئەگەر لەمالی کەسیکی تر بیت، هەرچەندە ئەو مالە حەرام بیت، ئەگەر مردارەوہش بوو یان جگە لەوانە، دەخوات لێی لەبەر زەرورەت، بۆ ئەوێ نەمری، خوای گەورە دەفەرمویت: (إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۷۳) البقرة) واتە: خوای گەورە تەنھا هەر ئەمانە ی لێ یاساغ کردوون: لاکی مردارەوہ بوو، خوینی پڑاوو پەوان، گوشتی بەرازیش و هەر ئازە لیکیش _ کە بۆ سەرپەری _ ناوی غەیری خوای لێ هینرابی بەلام هەرکەسی لەبەر ناچاری و بی ئارەزوو، هەر بەئەندازە ی پێویست بخوات و زیادە خۆری نەکات هیچ تاوان و گوناھیکی ناگات، بەراستی خوا زۆر گوناچپۆش و دلۆقان و میهرەبانە.

ئەوہندە لەحەرام دەبەیت ژبانت بمینی، ئەمجار لەوہ ی ماوہ پادەوہستی، خوای گەورە دەفەرمویت: (وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُررْتُمْ إِلَيْهِ) الانعام/ ۱۱۹) جا لەکاتی زەرورەتدا حەرام نییە.

مەبەست لە: (ولا تقول: اترك المكاسب وأخذ ما أعطوني).

هەندێ لەخەلکی دەلێن: - من پشتم بەخوا بەستووہ، من دادەنیشم بەمەبەستی پەرستن و وەرگرتنی زانست و زانیاری خەلکی پێم دەبەخشن، ئەمە دروست نییە،

بەلکو دەبى بەدوای پزق و پۆزیدا بگه پزیت ئەوە نەدەى بەشى خۆت و خیزان و مندالە کانتو ئەوانەى لە ماله کە تەدان بکات، ئەمەش بە شیکە لە عیبادهت، دامە نیشە و چاوه پزى خێرو صە دە قەى خەلکى بگهیت، بەلکو پێویستە لە سەرت بەدوای پزق و پۆزیدا بگه پزیت، خوای گەورە دە فەر مویت: (وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى) (البقره/ ۱۹۷).
 مەبەست لە: (لم يفعل هذا الصحابة ولا العلماء إلى زماننا).

ئەم کارەیان نە کردوو، ئەویش دانیشن لە گەران بەدوای پزقداو تە ماشای دەستی خەلکى بگەن تەنھا یەك هاو لەیش لە هاو لەانى پێغه مبهرى خوا (ﷺ)، لە کاتیکدا ئەوان لە هەموو کەس زیاتر لە خواترسترو عابدتر بوون بۆ خوای گەورە، بەلکو خاوەن کاربوون تیاياندا هەبوو بە کشتو کاله وە خەریک بوو، تیاياندا هەبوو بازرگان بوو بە کپین و فرۆشتنەو خەریک بوو، لەوانە (ئەبو بەکر) و (نوبیرى کورپی عەوام) و (عبدالرحمنى کورپی عوف) و (عوسمانى کورپی عەفان) خاوەنى پاره بوون دە یان کپى دە یان فرۆشت، لە کاتیکدا باشترین هاو لەان بوون، لە هەمان کاتدا لە پیناوى خوادا دە یان بە خشی و بە سامانى خۆیان لە شکریان ئامادە دە کردو وازیان لە گەران بەدوای پۆزیدا نە هینا، ئەبو بەکر دە یکپى دە یفرۆشت و یارمەتى پێغه مبهرى خواى (ﷺ) دەدا هەر لە و کاتەو خوای گەورە پەوانەى کرد لە مەککە، ئەو بە سامانە کەى یارمەتى ئەوى دەدا لە چە نەدین هەلویستی بە ناوبانگدا، نانى هەژارانی دە داو ئەو کۆیلانەى ئازار دە دران ئەوانى دە کپى و ئازادى دە کردن وە کو بیلال و جگە لەو، کە چى وازى لە کە سابەت نە هینا بلیت: من دادە نیشمو خوا پە رستى دە کە م و من لە هاو لەانى پێغه مبهرى خودام (ﷺ).

مەبەست لە: (قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: كسب فيه بعض الدنية خير من الحاجة إلى الناس).

خاوەنى پيشه یەك بێت دە نائەتى تیدا بێت (سووکى و نزمى تیدا بێت) وە کو حىجامە (کە لە شاخ گرتن) لە بەرانبەر ئە نجام دانیدا پاره یەك وەر گرى و بۆ خۆت خەرجى بگهیت، ئەو زۆر باشترە لەو هى داوا لە خەلکى بگهیت و زەلیل بێت بەرانبەر یان.

﴿۱۲۴﴾ نوسەر دەئیت: (والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت خلفه إلا أن يكون جهميا فإنه معطل وإن صليت خلفه فأعد صلاتك وإن كان إمامك يوم الجمعة جهميا وهو سلطان فصل خلفه وأعد صلاتك وإن كان إمامك من السلطان وغيره صاحب سنة فصل خلفه ولا تعد صلاتك).

واتە: پىنج نويژەكە دروستە لە پىشتى ھەركەسىكەوہ بىكەيت ئىللا مەگەر جەھەمى بىت چونكە ئەو (مەطل)ە، جا ئەگەر نويژت كرد لە پىشتىيەوہ ئەوہ نويژەكەت دووبارە بكەرەوہ، ئەگەر پىشئويژەكەت جەھەمى بوو لەكاتىكدا ئەو دەسەلاتدار بوو ئەوہ نويژ لە پىشتىيەوہ بكەو نويژەكەت دووبارە بكەرەوہ، ئەگەر پىشئويژەكەت دەسەلاتداربوو يان جگە لەو خاوەنى سوننە بوو ئەو نويژ لە پىشتىيەوہ بكەو نويژەكەت دووبارە مەكەرەوہ.

پاڤە/

مەبەست لە: (والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت خلفه).

ئەمە مەسەلەى پىشئويژىيە لە نويژدا، كى دروستە بكرىتە پىشئويژ؟ كى پىشئويژىيەكەى دروست نىيە؟

يەكەم: ئەگەر ھاتوو پىشئويژەكە سولتان بوو ئەوہ لە پىشتىيەوہ نويژ دەكرى، ھەرەكو دىت بەبى ئەوہى تەماشاي ھەندى لە مومارەسەكانى بكرىت، كە سەرپىچى تىدايە يان موخالەفەيەك لە دىن دەرى ناكات، چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى كردوہ نويژ لە پىشتىيانەوہ بكرىت، لەبەر يەكخستنى رىزى موسلمانان نەھىشتنى دووبەرەكى، جا ھەرچەندە تاوان و سەرپىچى ھەبوو بەمەرجى نەگاتە ھەدى كوفر ئەو نويژ لە پىشتىيەوہ دەكرى، لە پىناو يەكخستنى رىزەكان بە تايبەتى لە پۆزانى ھەينى و

جەژنەکاندا هەرۆهە لە فەرزەکانشدا، ئەگەر هاتوو دەسەلاتدارە کە جەهەمی بوو ئەوا نوێژ لە پشتییهوه دەکەین و بەلام نوێژە کەت دووبارە دەکەیتەوه.

دووهم: ئەگەر هاتوو پێشنوێژە کە (فاسق) بوو دەسەلاتدار نەبوو، ئەمە جیسی جیاوازی زانایانە لە سەر دوو پرا:—

پرای یەکەم: هەندێ لە زانایان مەرجی (عدالە) ی تیدا داناوه، بۆیە دروست نییه لە پشت فاسقیکهوه نوێژ بکەیت تاوانیک لە تاوانە گەورەکان ئەنجام دەدا جگە لە شیرک دەلێن:— نوێژ لە پشتییهوه ناکرێت، چونکە ئەوه (عدل) نییه، بە پێشنوێژش دانانری.

پرای دووهم: لەبەر ئەوهی ئەو موسلمانەو نوێژە کە ی خۆی بۆخۆی تەواوه، ئەوا نوێژکردنیش لە پشتییهوه دروستە، بۆیە لە پشت هەموو موسلمانیکهوه نوێژ دەکرێ، هەرچەندە هەندێ لە سەرپێچیبەکانی هەبێ جگە لە شیرک و جگە لە کوفر، جا ئەوه نوێژ لە پشتییهوه دەکرێت، ئەمەش لە روالهتی قسەکە ی نوسەردا دەردەکەوێت.

﴿ ۱۲۵ ﴾ نوسەر دەئیت: (والإيمان بأن أبا بكر وعمر -رحمة الله عليهما- في حجرة عائشة مع رسول الله ﷺ) قد دفنا هنالك معه فإذا أتيت القبر فالتسليم عليهما بعد رسول الله (صلى الله عليه و سلم) واجب).

واته: باوہ پېوون بە ھوى ئەبوبەكرو عومەر _ پەحمەتى خوايان لى بى _ لە ژوورەكەى عائیشەدان لەگەل پېغەمبەرى خوادا (ﷺ) لەوى نىژران، جا ئەگەر چوويت بو لای قەبرەكە ئەوہ سەلام كردن لە ھەردووکیان لە پاش پېغەمبەرى خوا (ﷺ) واجیبە.

پافە /

مەبەست له: (والإيمان بأن أبا بكر وعمر -رحمة الله عليهما- في حجرة عائشة مع رسول الله ﷺ).

كاتى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) كۆچى دواىى كرد خەلكى جياواز بوون ئايە لەكویدا بينیژن؟ ئايە لەگەل ھاوہ لانییدا بينیژن لەبەقیع؟ یان چ بکەن؟ بۆیە باسى فەرموودەیهکیان كرد كه فەرموویەتى: (أن النبي يُدفن حيث يموت)^{۲۸۷} واتە: پېغەمبەر لەو جیگەیه دەنىژریت كه وەفات دەكات) لەو كاتەدا كېشەكە چارەسەر بوو، بۆیە لەو جیگەیهى وەفاتی كرد ھەر لەویدا نىژرا، لە ژوورەكەى داىكى ئیمانداران عائیشە، چونكە لەكاتى نەخۆشیدا لەمالى عائیشە بوو.

لەلایەكى ترەوہ ئەگەر قەبرەكەى بەرز بكرایەتەوہو لەبەقیع بنیژرایە ئەوا زیادەپەوى پوویدەدا خەلكى لەسەر گۆرپەكەى كۆدەبوونەوہ، جا لەبەر پاراستنى لەمالەكەى خۆیدا نىژرا، بۆیە كاتى عائیشە باسى نەمى كردن لەزیادەپەوى قەبردا

کردو جوله‌که‌و گاوره‌کان زیاده‌په‌وییان کرد له گۆری پیغه‌مبه‌رانیا‌نداو کردویانه‌ته (اوئان) فه‌رمووی:

(لولا ذلك لأبرز قبره ولكن خشي أن يتخذ مسجداً) ^{۲۸۸} واته: ئە‌گەر ئە‌وه نه‌بوایه ئە‌وا گۆره‌که‌ی به‌رز ده‌کرایه‌وه به‌لام ترس له‌وه هه‌یه بکریته (نوژی‌گه) مزگه‌وت).

جا حکمه‌تی ناشتنی له‌ماله‌که‌یدا پوون کرده‌وه، ئە‌و کاته مال‌ه‌که‌ی له‌ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وته‌که‌ بوو، چونکه ژووره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ته‌نیشت مزگه‌وته‌که‌وه له‌پووی پۆژه‌لات و باشووره‌وه بوو، جا له‌ماله‌که‌ی خۆیدا نیژرا له‌ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وته‌که‌ تا‌کو (وه‌لیدی کوری عبدالملک) ویستی مزگه‌وته‌که‌ فراوان بکاته‌وه، بۆیه ژووره‌که‌ی کرده به‌شیک له‌مزگه‌وته‌که‌، هه‌چ شتیکی ئی نه‌گۆرا، به‌لکو ئە‌و ژووره‌ کرایه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) به‌بیانووی فراوان کردنی مزگه‌وته‌که‌، ئە‌گەر نا ئە‌و هه‌ر له‌ژووره‌که‌ی خۆیدا‌یه‌و له‌مزگه‌وته‌که‌دا نییه، ئە‌مجار کاتی ئە‌بو بکر کۆچی دوایی کرد ئە‌ویش له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌ژووره‌که‌داو له‌پشتی‌یه‌وه نیژرا، وه‌کو پزیزیک بۆ ئە‌و تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کی تایبه‌ت، چونکه له‌ژیا‌نیدا به‌رده‌وام له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) بوو هه‌ر بۆیه‌ش له‌گه‌لیدا نیژراوه، ئە‌مجار کاتی عومه‌ر کۆچی دوایی کرد، ئە‌و کات عایشه‌ ده‌یویست خۆی له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یدا پیغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) باوکی‌دا بنیژری، به‌لام عومه‌ر مۆله‌تی له‌عایشه‌ وه‌رگرت بۆ ئە‌وه‌ی له‌گه‌ل ئە‌واندا بنیژری له‌به‌ر خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) خۆشه‌ویستی بۆ ئە‌بو به‌کر، ئە‌ویش مۆله‌تی پێداو و پیش خۆی خست، بۆیه له‌پشتی ئە‌بو به‌کره‌وه نیژرا، جا ئە‌مه‌ سی قه‌بره‌که‌یه: قه‌بری پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌پووی قیبله‌وه‌یه، ئە‌مجار قه‌بری ئە‌بو به‌کر، ئە‌مجار قه‌بری عومه‌ر له‌ژووره‌که‌ی عایشه‌دا، عایشه‌ کاتی کۆچی دوایی کرد ئە‌وا له‌به‌قیع و له‌گه‌ل هاوه‌لاندا نیژرا.

پئویسته باوه‌ر به‌وه بهینین، چونکه زانینی ئه‌وه و زانینی قه‌بری پئغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) قه‌بری ه‌ردوو هاو‌رپیکه‌ی سوودی بۆ موسلمانان هه‌یه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌لامیان لی بکات و سه‌ردانیان بکات و سه‌لام له پئغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) ه‌ردوو هاو‌رپیکه‌ی بکات، بۆ ئه‌وه‌ی پاداشتی ده‌ست بکه‌وی، پاداشتی سه‌ردان و سه‌لام کردن.

مه‌به‌ست له: (فإذا أتيت القبر فالتسلیم علیهما بعد رسول الله ﷺ واجب).

ئمه‌ ئه‌و به‌ره‌م و حیکمه‌ته‌یه له زانینی ئه‌وه‌ی ئایه پئغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) ه‌ردوو هاو‌رپیکه‌ی ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر له‌کویدا نئژراون، به‌ره‌مه‌که‌ی ئه‌وه‌یه سه‌لامیان لی بکه‌یت ئه‌گه‌ر سه‌ردانی مزگه‌وتی پئغه‌مبه‌ری خوات (ﷺ) کردو نوێژت تیدا کرد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌و کاره‌ت پاداشتی سه‌ردانت ده‌ست بکه‌وی.

سه‌ردانی پئغه‌مبه‌ری خواو (ﷺ) ه‌ردوو هاو‌رپیکه‌ی له‌به‌ر سه‌لام کردن له‌وان و دوعا کردن بۆیان و داوای لیخۆشبوون بۆیان، نه‌ک له‌به‌ر زیاده‌ره‌وی و داواکردنی به‌ره‌که‌ت، یان داوای جیّ به‌جیّ کردنی پئویستییه‌کان له پئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ه‌روه‌کو ه‌ندی له‌خه‌له‌فاوه‌کان واده‌زانن ئه‌وانه‌ی ئازاری پئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ده‌ن، به‌لکو ئه‌وه‌ ته‌نها سه‌لام کردنه، سه‌لامیش بۆ ئه‌و که‌سه‌یه له سه‌فه‌روه هاتبی ئیتر خه‌لکی مه‌دینه بی‌ت یان له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه بی‌ت، جا ئه‌و که‌سه‌ی له سه‌فه‌ر گه‌رابیته‌وه سه‌لامیان لی ده‌کات کاتی ده‌چیته‌ ناو مزگه‌وته‌وه له‌پاش سه‌فه‌ره‌که‌ی، سه‌لام کردنه‌که دووباره‌ ناکاته‌وه هه‌موو جاری ده‌چیته‌ ناو مزگه‌وته‌که‌ی پئغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) چونکه هاوه‌لان ئه‌وه‌یان نه‌کردوه، وه‌کو کارکردنیک به‌و فه‌رموده‌یه‌ی ده‌فه‌رمویت: (لا تجعلوا قبری عیداً)^{۲۸۹} چونکه (عید) ئه‌وه‌یه دووباره‌ ده‌بیته‌وه، نه‌یکاته خو‌ره‌وشتنیک هه‌رجاره‌ی چووه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌وه بپروات سه‌لام بکات له پئغه‌مبه‌ری

۲۸۹ / صحیح : أخرجه أبو داود (۲۰۴۲) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۷۲۲۶) .

خوداو (ﷺ) دوو هاوړیکه‌ی، نه‌مه بیدعه‌یه، نه‌مه‌ش وه‌سیله‌یه‌که‌خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و شېرک‌ده‌بات، قه‌بره‌که‌ی بکریته (عید) ټیک، به‌لکو نه‌مه‌بو نه‌و که‌سه‌یه‌له‌سه‌فه‌ر ده‌که‌ریته‌وه، نه‌که‌ر (نېبن‌عوم‌ر) له‌سه‌فه‌ر ټیک بگه‌رایه‌ته‌وه نه‌وا ده‌هات‌و پووی‌ده‌کرد له‌پیغه‌مبه‌ری‌خوداو (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: (السلام‌علیک‌یا‌رسول‌الله‌ورحمة‌الله‌وبرکاته) نه‌مجار‌که‌می‌ک به‌ره‌و پوژه‌لات‌ده‌روات‌و به‌ره‌و لای‌پاستی‌و ده‌یگوت: (السلام‌علیک‌یا‌أبا‌بکر‌الصديق‌ورحمة‌الله‌وبرکاته) نه‌مجار‌که‌می‌ک دوا‌ده‌که‌ویت‌به‌ره‌و لای‌پاست‌و ده‌یگوت: (السلام‌علیک‌یا‌عمر‌بن‌الخطاب‌ورحمة‌الله‌وبرکاته) نه‌مجار‌ده‌پویش‌ت^{۲۹۰}، نه‌که‌ر بیویستایه‌دوعای‌بکر‌دایه‌نه‌وا پووی‌له‌قبیله‌ده‌کردو‌دوعای‌ده‌کرد، پووی‌له‌قه‌بره‌که‌نه‌ده‌کرد، به‌لکو پووی‌له‌قبیله‌ده‌کرد.

﴿۱۲۶﴾ نوسهر ده‌لیت: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واجب إلا من خفت سيفه وعصاه).

واته: فه‌رمان کردن به‌چاکه و نه‌می کردن له‌خرابه و اجیبه ئیلا به‌رانبه‌ر نه‌و که‌سه‌ی له‌شمشیره‌که‌ی یان له‌عه‌صاکه‌ی بترسیت).

پرافه /

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فليسهه فإن لم يستطع فقلبه)^{۲۹۱}، نه‌مه‌ش هه‌روه‌کو نه‌وه‌یه له‌قورئاندا هاتوه، خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ (۱۱۰) ال عمران).

هه‌روه‌ها خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۱۰۴) ال عمران) واته: پیویسته هه‌میشه‌کۆمه‌ل و ده‌سته‌یه‌ک له‌ئیه‌ بیته‌ نه‌ی موسلمانان! مه‌ردم بۆ پئی خیره و چاکه بانگ بکه‌ن و فه‌رمان به‌چاکه بده‌ن و پئی له‌خرابه بگرن دیاره نه‌وانه‌ن سه‌رفرازو به‌ختیار).

هه‌روه‌ها خوای که‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (۷۱) التوبة) واته: پیواو و ژنانی باوه‌ردار هه‌موو دۆست و خۆشه‌ویست و یارمه‌تیده‌ری یه‌کن هه‌رده‌م فه‌رمان به‌چاکه نه‌ده‌ن و له‌خرابه ریگری نه‌که‌ن و هه‌له‌سه‌ن به‌نویژو و زه‌کات نه‌ده‌ن و ئیتاعه‌و ملکه‌چن بۆ فه‌رمانه‌کانی

خواو په‌یام‌به‌ره‌که‌ی ئه‌و، بی‌گومان خوا ئه‌وانه‌هه‌ر ده‌خاته‌ به‌ر میهره‌بانی و به‌زه‌یی خۆی چونکه‌ بی‌گومان خوا زۆر ده‌سه‌لات‌داره‌، کارزان و کار به‌جییه‌).

به‌جیاواز له‌گه‌ڵ دوو‌پوه‌کاندا ئه‌وان به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ فه‌رمان ده‌که‌ن به‌خرابه‌و نه‌هی ده‌که‌ن له‌چاکه‌ داوا له‌خوا ده‌که‌ین بمانپاریزی، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ) (٦٧) التوبة) واته‌: پیاوو ژنی دوو‌پوو‌هه‌موو‌وه‌کو‌یه‌که‌ن فه‌رمان به‌خرابه‌ ده‌ده‌ن و پێ به‌چاکه‌ ده‌گرن و ده‌ست له‌مال به‌ختکردن بۆ پێی خوا ده‌قوچینن).

(وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ) واته‌: له‌سه‌ده‌قه‌و به‌خشین له‌پیناوی خوا، ئه‌وان ده‌ست بلاو ناکه‌نه‌وه‌ له‌به‌خشین و چاکه‌دا، چونکه‌ ئه‌وان باوه‌ریان به‌خوا نییه‌، چونکه‌ سه‌روه‌ت و سامان لای ئه‌وان له‌هه‌موو شتێک خۆشه‌ویست‌تره‌، به‌جیاواز له‌گه‌ڵ ئیمانداراندا ئه‌وان نوێژه‌کانیان ده‌که‌ن و زه‌کاتی سامانه‌که‌یان ده‌رده‌که‌ن، گوێراپه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌که‌ن و فه‌رمان ده‌که‌ن به‌چاکه‌و نه‌هی ده‌که‌ن له‌خرابه‌، ئه‌میش له‌پیناوی دامه‌زاندنی دین و پاک‌کردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌ له‌خرابه‌کاری.

به‌س نییه‌ بۆ مروّف بلیت: من ته‌نها خۆم له‌سه‌ره‌، ته‌نها خۆی چاکسازی ده‌کات و واز له‌خه‌لکی تر ده‌هێنێ، به‌لکو پێویسته‌ له‌سه‌ری خه‌لکی تریش چاک بکاته‌وه‌ تا له‌ توانا‌یدا، چونکه‌ ئه‌مه‌ له‌ ئامۆزگارییه‌و له‌ویستی چاکه‌یه‌ بۆ خه‌لکی، جا ئه‌وه‌ی فه‌رمان به‌براکه‌ی ده‌کات به‌چاکه‌و نه‌هی ده‌کات له‌خرابه‌، ئه‌مه‌ کاریکی واجبه‌ له‌سه‌رت، یه‌کی له‌حه‌قه‌کانی ئه‌و له‌سه‌رت ئه‌وه‌یه‌ فه‌رمانی پێ بکه‌یت به‌چاکه‌و ئه‌گه‌ر که‌مه‌رخه‌مییه‌کت لێ بینی له‌گوێراپه‌لیدا و نه‌هی لێ ده‌که‌یت له‌خرابه‌ ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کت لێ بینی، مه‌هێله‌ به‌هه‌لاکه‌تدا بچیت له‌کاتی‌کدا ده‌توانی ئاگاداری بکه‌یت‌وه‌، نه‌ک وه‌کو ئه‌هلی نیفاق و خرابه‌کاری ده‌لێن: فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و نه‌هی کردن له‌خرابه‌ ئه‌وا چوونه‌ ناو کاروباری خه‌لکیه‌ بیان و یصایه‌ته‌ به‌سه‌ر خه‌لکیه‌وه‌، هه‌روه‌کو ئیستا

له پۆژنامه‌کان و جگه له پۆژنامه‌کان ده‌لێن، ئەمه قسه‌ی ئەهلی نیفاق و ئەهلی (باطل)ه، به‌لام ئەهلی ئیمان واده‌بینن ئەمه به‌شیکه له نامۆژگاری بۆ براکانیان و له ده‌رکردنیاں له‌زیانه‌وه بۆ قازانج، له تاریکییه‌وه بۆ پووناکی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ (۳) العصر).

هه‌روه‌ها لوقمان ده‌لێت: (يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصِرْ عَلَيَّ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ (۱۷) لقمان) واته: ئەه‌ی کورپه‌ بچکۆله‌ و شیرینه‌که‌م! هه‌میشه‌ نوێژه‌کانت به‌ته‌واوی و به‌چاکی به‌جی به‌ینه‌ فه‌رمان به‌چاکه‌ بده‌ و پێ له‌ گونا‌ه و خراپه‌ بگره‌ له‌سه‌ر هه‌ر ئه‌و به‌لا‌و نه‌هامه‌تییه‌ی تووشت ده‌بی‌ خۆراگره‌ بی‌ گومان ئه‌و کارانه‌ له‌ و کاره‌ په‌سه‌ندو‌ گرنگانه‌یه‌ خوا ده‌یه‌ویت).

ئهم ئایه‌ته‌ هه‌روه‌کو سوره‌تی (العصر)ه، که‌ مرۆف‌ فه‌رمان به‌چاکه‌ بکات و نه‌هی له‌ خراپه‌ بکات و ئارام بگریت له‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تووشی ده‌بی‌ له‌ و پیناوه‌دا، چونکه‌ ئه‌وه‌ له‌ پیناوی خوادایه‌، ئه‌وه‌ش تووشی ده‌بی‌ له‌ لایه‌ن خوداوه‌ پاداشتی ده‌دریته‌وه‌.

ناشکراشه‌ زۆریه‌ی خه‌لکی ئه‌و که‌ سانه‌ی فه‌رمان ده‌که‌ن به‌چاکه‌ و نه‌هی ده‌که‌ن له‌ خراپه‌ گرانن له‌سه‌ریان و قسه‌یان پێ ده‌که‌ن غه‌یبه‌ت و نه‌ممه‌ و جوینیاں پێ ده‌ده‌ن، به‌لام ئارام ده‌گرن له‌سه‌ر ئه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وان له‌ پیناوی خوادان، له‌ گوێراپه‌لی خوادان، له‌ پیناوی پزگارکردنی براکانیان، ئه‌وه‌ نامۆژگاری نییه‌ واز له‌ براهه‌ت به‌ینی له‌سه‌ر که‌ مته‌رخه‌می له‌ عیباده‌تداو چوونه‌ ناو خراپه‌وه‌، له‌ کاتی‌کدا تو ده‌توانی نامۆژگارییان بکه‌یت و وریایان بکه‌یته‌وه‌ و پینموییان بکه‌یت، ئەمه‌ که‌ مته‌رخه‌مییه‌ به‌رانبه‌ر به‌وان، له‌ کاتی‌کدا تو چاکه‌ت بۆ ئه‌وان ده‌وی و پزگاربه‌ونت بۆ ئه‌وان ده‌وی، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ) ۲۹۲

جا ئەگەر تۆ خەيرو پزگار بونت بۆ خۆت پى خۆشە، با لەم شتەدا براکەشت وەکو خۆت بىت، تۆ فەرمانى پى دەكەيت و نامۆزگارى دەكەيت بەلام بەو پىگايەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پىنموى کردوويت لەم فەرمودەيەدا: (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده)^{۲۹۲} ئەگەر دەتوانى بەدەستى بىگۆرپىت وەکو دەسەلاتدار يان ئەو كەسەى دەسەلاتدار دەسەلاتى پىداوہ بۆ ئىنكارى كردن بەدەست وەكو پىاوانى (الحسبہ)، ئەوا بەدەستى دەيگۆرپى و بەدەستى خراپەكە ناهىلى، ھەر ھەوا خاوەن مال دەسەلاتى لەمالەكەى خۆيدا ھەيە، بەدەستى خۆى خراپە لەمالەكەى خۆيدا دەگۆرپى، چونكە ئەو شوانى مالەكەى خۆيتى و بەرپرسىارە لەژێردەستەكەى، خواى گەورە دەفەر مویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ (٦) التَّحْرِيم) واتە: ئەى ئەوانەى باوەرپتان ھىناوہ! خۆتان و ژن و مال و كەس و كارەكەتان پىاريزن لە ئاگرىك سووتەمەنيەكەى جەستە و لاشەى مرۆى كافر و بەردى گۆگردە، يان ئەو بەردانەن خەلكى دەپپەرستن، مەبەست ئەو ھەيە كە زۆر بلىسەدار و بە گر و گەرمە)

جا ئەھلى مالەكەت لەئەستوى تۆدايە .

بەلام ئەگەر دەستت نەبوو دەسەلاتت نەبوو، نە دەسەلاتى گشتى و نە تايبەتى ئەوا تۆ بەزمان ئىنكارى لى دەكەيت، پوونى دەكەيتەوہ ئەوہ حەرامەو ئەوہ سەرىپچىيە، يان ئەو كارە دروست نيە، پوونى دەكەيتەوہ بە نامۆزگارى بە وتارو بە دەرس وتنەوہ و بە نامۆزگارى نەيتى لەنيوان خۆت و براكەتدا، بۆى پوون دەكەيتەوہ، لىى ئاگادار دەكەيتەوہ چونكە ئەگەر نامۆزگارى سوودى نەبوو، قسە كردن سوودى نەبوو لەگەلیدا ئەوا ئەو كەسە ئاگادار دەكەيتەوہ كە بتوانى ئەو خراپەيە بەدەستى نەھىلى، پىاوانى (الحسبہ) لى ئاگادار دەكەيتەوہ، ھەيئەكان ئاگادار دەكەيتەوہ، كار بەدەستان ئاگادار دەكەيتەوہ، ئەمە بەشيكە لەئىنكارى كردن بە زمان.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌تتوانی به‌زمان ئینکاری بکه‌یت وه‌کو نه‌وه‌ی پښگریت لی بگریت، نه‌وا تو به‌دلّت ئینکاری لی ده‌که‌یت، له‌هیچ حاله‌تیکدا دان به‌خرابه‌دا نانئیت، به‌دلّت ئینکاری لی ده‌که‌یت، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌کۆپی خرابه‌کاریدا دوور ده‌که‌ویت‌وه و له‌خرابه‌کاران دوور ده‌که‌ویت‌وه و له‌گه‌ل نه‌واندا دامه‌نیشه بو نه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت بیت.

نه‌مه‌ پله‌کانی فه‌رمان کردن به‌چاکه‌و نه‌هی کردن له‌خرابه‌یه نه‌مه‌ش هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی له‌و نایه‌ته‌دایه که ده‌فه‌رموئیت: (فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ) التغبان/ (۱۶)، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) البقرة/ (۲۸۶) نه‌گه‌ر به‌م هه‌نگاوانه‌دا روئیشتی نه‌وا ئینکاریت له (منکر) کردووه و سه‌لامه‌ت بووی.

به‌لام نه‌گه‌ر ئینکاری له‌خرابه‌ نه‌که‌یت نه‌به‌ده‌ست و نه‌به‌زمان و نه‌به‌دل نه‌مه به‌لگه‌ی نه‌بوونی ئیمان هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموئیت: (ولیس وراء ذلك من الإيمان حبة خردل)^{۲۹۴}.

نه‌وه‌که‌سه‌ی به‌دلّ ئینکاری له (منکر) ناکات نه‌وه‌ ئه‌صله‌ن ئیمانی نییه، بو‌یه پئویسته ئینکاری له (منکر) بگریت، به‌لام به‌و سیسته‌مه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پښمووی کردوون، هیچ که‌سه‌یک نه‌وه‌ نایه‌ته‌ نه‌کاته بیانوو که ده‌فه‌رموئیت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ) المائدة/ (۱۰۵) واته: نه‌ی گه‌لی خاوه‌ن باوه‌ر! خه‌ریکی پاکسازی ده‌روونی خۆتان بن نه‌وساکه‌ پرواتان هینا و پښتان دۆزییه‌وه و نامۆزگاری خه‌لکیشان کرد، ئیتر خه‌لکانی گومرا بوو ناتوانن زیانتان پسی بگه‌یه‌نن هه‌رچه‌نده‌ پیلان بگینن).

هه‌ندی له‌خه‌لکی واده‌زانن نه‌مه‌ نایه‌ته‌ ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئینکاری کردنی (منکر) پئویست نییه، نه‌گه‌ر مروؤ خوی چاکساز کرد نه‌وه‌ خه‌لکی تری له‌سه‌ر

نبیہ، بۆیە ئىنکاری کردن له (منکر)ناکات، فەرمان بەچاکە ناکات، ئەمەش لەگەڵ کىتاب و سوننەدا جیاوازه، ئەو ئایەتە پیرۆزە مانای ئەو ناکەبەئى ھەرەھەکو (ئەبو بەکر الصدیق) پوونى کردووەتەو کاتى پرسیارى لى کرا لەبارەبەھە فەرمووی: پرسىارم لە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) کرد فەرمووی: (كَلَّا وَاللَّهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوَنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَتَأْخُذَنَّ عَلَى يَدَيْ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا وَلَتَقْضُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قَضْرًا)^{۲۹۵} جا مانای ئایەتەکە ئەو یە ئەگەر تۆ فەرمانت بەچاکە کردو نەھیت لەخراپە کرد و بەقسەى تۆى نەکرد ئەوا پىویستە دەست بەخۆتەو بەگى، نەئى: منیش وەھى خەلکى یان ئەمە شتىکە و خەلکى لەسەریتى، بەلکو فەرمان بەچاکە دەکەیت و نەھى لەخراپە دەکەیت جا ئەگەر لیت وەرنگرى ئەوا لە ھىچ شتىکى دینەکەت واز مەھینە (تنازل)مەکە و زمان شیرینی لەگەڵیاندا مەکە و لەگەڵ ئەواندا برۆیت.

مەبەست لە: (إلا من خفت سيفه وعصاه).

ئەگەر لەو ترسای کاتى ئىنکاری لە (منکر) دەکەیت دەکوژى، یان لى دەدرى ئەوا تۆ بۆ پلەى دووھم دەپۆیت ئەویش پوونکردنەو یە بەزمان، جا ئەگەر ترسای لەپوونکردنەو بە زمان، ئەوا بۆ پلەى سى یەم دەپۆیت، ئەمەش ھىچ کەسىک پىگىت لى ناکات، ھىچ کەسىک پىگىت نبیە بەدل ئىنکاری لە (منکر) بکەیت، چونکە ھىچ کەسىک نازانى چى لەدەکاندا ھەبە تەنھا خوا نەبى.

﴿۱۲۷﴾ نوسەر دەلئیت: (والتسليم على عباد الله أجمعين) واتە: سەلام
کردن لە ھەموو بەندەکانى خوا.

پاڤە /

حەقى موسلمانان لە سەر یە کتر بلۆکردنە وەى سەلامە لە نىوان یە کتردا، خواى
گە وەرە دە فەر مویت: (وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَسِيبًا (۸۶) النساء) واتە: کاتى بە ھەر جۆرىک چاک و چۆنى و سلاوتان لى بکرى
لە لایەن موسلمانانە وە جا ئیو بە جوانتر لە و چاک و چۆنى لە باوہ پداران بکەن، یان ھەر
ھیچ نە بیئت وە کو خۆى وە لام بەدەنە وە بە راستى خوا بە حسابى ھەموو شتىک دە گاو
لە گشت کە سىک دە پرسیتە وە و پاداشتى ھەموو کارىکیش ئە داتە وە).

خواى گە وەرە دە فەر مویت: (فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ (۶۱) النور) واتە:
ھەر کاتیش چوونە مالائىکە وە سلاو لە خۆتان و یە کترى بکەن).

واتە ھەندىکیان سلاو لە وانیتەر بکەن، چونکە ئیمانداران وە کو یە ک نەفسن ھەروەھا
وە کو یە ک جەستەن، سلاوکردن تە حىەى ئیماندارانە کاتى بە خواى گە وەرە دە گەن،
خواى گە وەرە دە فەر مویت: (حَيِّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا (۴۴) الاحزاب)
واتە: ئە و رۆژەش کە بە دیدارى ئە و دە گەن ریز و تە حىە یان سەلامە بە سلاوکردن لە
لایەن خواى میەرە بانە وە پیشوازىیان لى دە کریت و پاداشتىکی زۆر چاکیشى بۆ نامادە
کردوون).

خواى گە وەرە سەلامیان لى دە کات و ئە وانیش سەلام و کەلامى خوا دە بیسن و
وەلامى دەدەنە وە و دەلئین: (اللهم أنت السلام ومنك السلام) ھەروەھا ئە ھلى بە ھەشت
تە حىیە کە یان سەلامى تىدایە لە نىو یە کتردا، جا ھەندىکیان بە سەلام کردن تە حىیەى

ئەوانى تر دەكەن لە بەھەشتدا، ھەر ھەم ھەر ھا لە دونياشدا بەسەلام كردن تەحییە بۆ یەكتر دەكەن.

بلاو كردنە ھەى سەلام یەككە لە ھۆكارەكانى چوونە بەھەشت بەئاسوودەى، ھەر ھەكو لە ھەر موودە یەكدا ھاتووە: (أَنْ مِنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ وَأَفْشَى السَّلَامَ وَصَلَى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا، دَخَلَ الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ)^{۲۹۶} جا بلاو كردنە ھەى سەلام داواكراوە لە نىوان موسلماناندا، ماناكەى: پارانە ھەى بە سەلامەتى بۆ موسلمانان، دەلێن ماناكەى: ناوى خوا لە سەرتان، چونكە یەكی لە ناو ھەكانى خوا (السەلام)ە، جا ئەگەر وتت: (السەلام علیكم) واتە: ناوى خوا لە سەرتان، ئەویش (السەلام)ە، جا ئەم وشە یە مەزنە بلاو ببیتە ھەى لە نىوان موسلماناندا، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت: (لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تَوْمَنُوا، وَلَا تَوْمَنُوا حَتَّى تَحَابُوا، أَفَلَا أَدْلِكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)^{۲۹۷} واتە: ھەرگیز ناچنە بەھەشتە ھەى تا ھەكو باوەر نەھینن، ھەى باوەر ناھینن تا ھەكو یەكترتان خۆش نەویت، ئایا رێگایەكتان پێی بلێم ئەگەر جێ بە جێ بكن ئەوا یەكترتان خۆش بویت؟ سەلام كردن لە نىوانتاندا بلاو بكنە ھەى.

جا بلاو كردنە ھەى سەلام خۆشە و یەستى لە دلەكاندا دەپوینى، ئەگەر تۆ موسلمانێك پیت گەشت و سەلامى لى نەكردى، ئەوا لە ناخى خۆتدا بەرانبەر بە وشتێك دروست دەبى و دەلێى: ئایە بۆ سەلامى لى نەكردم؟ بەلام ئەگەر سەلامى لى كردى ئەوا ئەو شتە لە دلەتدا نامینى، پێى دل ئارام دەبیت و خۆشت دەوى، ئەمەش پەشت راستكەر ھەى ھەر موودە ھەى پێغەمبەرى خودایە (ﷺ) كە دەفەر مویت: (أَفَلَا أَدْلِكُمْ عَلَىٰ أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ) جا بلاو كردنە ھەى سەلام كارىگەر یەكەى مەزنى لە دەروونى موسلماناندا ھەى، تەنھا ئەو ھەى بەس نىبە بلێت: -حياك الله، بەیانى

۲۹۶ / رواه أحمد والترمذي والدارمي وابن ماجه والحاكم والضياء المقدسي وغيرهم .

۲۹۷ / أخرجه مسلم (۵۴) .

باش، ئىۋارە باش؟ ئەم وشانە پاشكۆى سەلامن، ئەگەر وتت: السلام عليكم ئەوا پاشان دەلىت: چۆنى؟ بە يانیت باش، ئا لەو شىۋانە، ھەروھە تەنھا ئاماژە كىردن بە دەست بەس نىيە چونكە ئەمە تەحييەى جولەكە يە^{۲۹۸}، بەلكو ئاماژە كىردنەكە بە دەست ئەگەر ھاتوو موسلمانەكە لىت دوور بوو، ئەوا ئەو كاتە سەلامى لى دەكەيت بە وشەو بە دەستت ئاماژەى بۆ دەكەى بۆ ئەوھى بزانى تۆ سەلامى لى دەكەيت بۆ ئەوھى وەلامى سەلامەكەت بداتەوھ.

﴿۱۲۸﴾ نوسەر دەلئیت: (ومن ترك صلاة الجمعة والجماعة في المسجد من غير عذر فهو مبتدع، والعذر: كمرض لا طاقة له بالخروج إلى المسجد، أو خوف من سلطان ظالم وما سوى ذلك فلا عذر لك).

واتە: ھەرکەسێک واز لە نوێژی جومعه و جماعت بەینى لە مزگوت بەبى ھیچ بیانووێک ئەو (مبتدع)ە، پاساوێکەنیش بریتین لە نەخۆشى کە نەتوانى دەرچیت بۆ مزگوت یان ترسان لە دەسەلاتدارىکى ستمکار، جگە لەوانە ئەو ھیچ پاساوێکى نییە.

پاڤه /

مەبەست لە: (ومن ترك صلاة الجمعة والجماعة في المسجد من غير عذر فهو مبتدع).

چونکە ئەو دابراوێکە لە جماعتى مۆسڵمانان، دابراوێکە لە جماعتى مۆسڵمانان و (شدوذ) بیدعە، نوێژی جماعت واجب و فەرزە لە سەر مۆسڵمان، لە مەش دلتیاتر نوێژی جومعه، بۆیە پێویستە لە سەر مۆسڵمان کەوا نامادەى جومعه و جماعت بێت لە گەڵ مۆسڵماناندا، نابێت لە جماعتى مۆسڵمانان لە نوێژدا دابریت لە جومعه و جماعت، چونکە نوێژکردن بە جماعت دەبى بکریت، نوێژی جماعت واجب و فەرزە لە سەر ھەموو مۆسڵمانیک و ئەو کەسەش وازى لى بەینى ئەو تاوانبار دەبى، بە لکو تەمیش دەکرى، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (من سمع النداء فلم يجب فلا صلاة له إلا من عذر) قیل: وما العذر؟ قال: خوف أو مرض) ۲۹۹.

کاتى کابراى نابینا ھات بۆلای پێغەمبەرى خوا (ﷺ) و بۆى باس کرد لە نیتوان ئەو مزگوتە کە دا ناپەھتیبەت ھەبە کەسێ نێبە دەستى بگریو بپهینى و داواى لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کرد مۆلەتى پى بدات لە مالا کەى خۆیدا نوێژ بکات پێغەمبەرى

خوا (ﷺ) پیی فه‌رموو: (هل تسمع النداء؟ قال: نعم. قال: فأجب) ^{۲۰۰} جا ئه وکه‌سه‌ی بانگ ده‌بیسی بۆی نییه به‌جی بمینی و نه‌یه‌ت: بۆیه فه‌رموو: (من سمع النداء فلم يجب فلا صلاة له إلا من عذر) نویره‌که‌ی ته‌واو نییه، جا ئه و نه‌فیه‌یه ده‌لین: نه‌فی صیحه‌ته‌و ده‌لین: (لا صلاة له) واته: نویره‌که‌ی به‌کاملی بۆ نانسری، که‌واته نه‌فی که‌ماله، بوالله‌تی فه‌رموده‌که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی نویره‌که‌ی ته‌واو نییه ئیلا مه‌گه‌ر پاساویکی هه‌بی ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر (واجب) بوونی نویری جه‌ماعه‌ت له‌مزگه‌وتدا کاتی بانگی بۆ ده‌کری، بۆیه (عبدالله بن مسعود) ده‌فه‌رمویت: (من سره أن يلقى الله غداً مسلماً فليحافظ على هؤلاء الصلوات حيث يُنادى بهن فإن الله شرع لنبيكم ﷺ سنن الهدى وإنهن من سنن الهدى ولو أنكم صليتم في بيوتكم كما يصلي هذا المتخلف في بيته لتركتم سنة نبيكم ولو تركتم سنة نبيكم لضللتم وما من رجل يخطئه فيحسن الطهور ثم يعمد إلى مسجد من هذه المساجد إلا كتب الله له بكل خطوة يخطوها حسنة ويرفعه بها درجة ويحط عنه بها سيئة ولقد رأيتنا وما يتخلف عنها إلا منافق معلوم النفاق ولقد كان الرجل يؤتي به يهادى بين الرجلين حتى يُقام في الصف) ^{۲۰۱}.

هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاوابون له‌گه‌ل نویری جه‌ماعه‌تدا، ته‌نانه‌ت نه‌خۆشیش که ناتوانی ری بکات له‌نیوان دوو پیاودا ده‌یانه‌ینا تاکو له‌نیو پیزه‌که‌دا راده‌وه‌ستا چونکه ده‌یانزانی نویر جه‌ماعه‌ت واجیبه‌.

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌صفی ئه‌وانه‌ی کرد له‌ نویری جه‌ماعه‌ت دوا ده‌که‌ون به‌ نیفاق، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (اتقل الصلوات على المنافقين: صلاة العشاء و صلاة الفجر) ^{۲۰۲} خوی گه‌وره‌ شایه‌تی ئیمانی داوه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی مزگه‌وته‌کان

. ۲۰۰ / أخرجه مسلم (۶۵۳) .

. ۲۰۱ / أخرجه مسلم (۵۱۴) .

. ۲۰۲ رواه البخاری (۶۲۶) ومسلم (۶۵۱) .

بە نوپۇز كىردن ئاۋەدان دەكەنەۋە، خىۋاى گەۋرە دەفەرموئىت: (إِنَّمَا يَعْزُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ) (۱۸) التوبة) واتە: بە پاستى ھەر بە ۋەكەسە دەكەۋى مۇزگەۋتەكانى خىۋا ئاۋەدان بىكەتەۋە كە بىرۋاى بە خىۋاۋ بە پۇڭى دىۋاى ھەيە ۋە جىۋانى ۋە دوست ھەلدەسى بە ئەنجام دىنى نوپۇز زەكەت دەدات ۋە لەخىۋاش نەبىت لەھىچ كەسى ترسى نىيە بى گومان بن ئەۋانە_ ئەۋ كىردەۋە چاكانە دەكەن_ لەپىزى شارەزا كراۋان دان).

جا نوپۇزى جەماعەت كارىكى زۆر مەزنى ۋە كەمتەرخەمى تىيادا ناكىرى، يان ئاۋر لەۋ كەسانە بىرئىتەۋە تەمبەلى لى دەكەت، ئەگەر نا ئىتەر بۇ مۇزگەۋتەكان دوست كراۋن؟ ئەگەر نوپۇزى جەماعەت ۋە جىب نىيە بۇ مۇزگەۋتەكان دوست دەكەرىن ۋە ئەۋ ھەموۋ پارەى بۇ خەرج دەكەرىت ۋە بە خىشىن بىيات دەنرىۋ پىشەۋاۋ بانگدەرى بۇ دابىن دەكەرى؟ ئايە لەبەر ئەۋەى سوننەتە؟ نەخىر، ئەمە بەلگە بە نوپۇزى جەماعەت ۋە جىبە، مۇزگەۋتەكان تەنھا بۇ سوننەتەك دوست نەكراۋن، بەلكو لەبەر ۋە جىبەك دوست كراۋە، بۇيە دەبى ئاگادارى ئەۋە بىن، پىۋە ۋەرنەگىرپىن لە قسەى زىيادەى ئەۋ كەسانەى ئەۋ قسەۋ رايانە ۋەردەگىن لەگەل بەلگە دا جىۋاۋازە، كۆى دەكەنەۋە دەلئىن: ئەمە قسەى زانايانە، دەلئىن: قسەى زانايان دەپىكى ۋە لە دەكەن، جا پىۋىستە شوئىنى بەلگە بىكەۋىن، نەك شوئىنكەۋتنى قسەى خەلكى.

مەبەست لە: (ومن ترك صلاة الجمعة).

پىغەمبەرى خىۋا (ﷺ) فەرموئەتى: (من ترك ثلاث جمع تهاؤنا بما طبع الله على قلبه) ۳۰۳.

ھەروھە دەفەر مۆيت: (لَيْتُنَّهِنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وُدِّعِهِمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونُنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ) ۳۰۴.

مەبەست لە: (والعذر: كمرض).

ھەروھەكو لەكۆتايى فەر مۆودەكەدا ھاتووە، دەفەر مۆيت: (خوفٌ أو مرض) ئەو نەخۆشییەى مۆؤ پەك دەخات لەرۆیشتن بۆ مزگەوت یان دەترسى نەخۆشییەكەى زیاد بکات لەسەرى، یان شتێك بەرى بکەوى كاریگەرى لەسەر زیادبوونی نەخۆشییەكە ھەبى، یان ترس لە دۆژمن، یان ترسان لەدەردەبەك، ترسیكى دنیایى نەك ترسنۆكى، بەلكو ئەو ترسیكى دنیایى بیى، لەرێگادا دۆژمنێك رێى لى بگرى یان دەرندەبەك نازارى پى بگەینى، ئەوا ئەم كەسە پاساوى ھەبە لەمالەكەى خۆیدا نوێژ بکات، بەلام ئەوەى لەئاسایشیدا بەو پارێزراوە ئەوا ھیچ بیانوویەكى نییە.

﴿۱۲۹﴾ نوسەر دەئیت: (ومن صلى خلف إمام فلم يفتد به فلا صلاة له).

واتە: ھەركەسى لەپشت پيشنوویژێكەو نوویژى كردو ئیقتداى پىوہ نەكرد ئەوا نوویژەكەى دروست نییە.

﴿۱۳۰﴾: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر باليد واللسان والقلب بلا سيف).

واتە: فەرمان كۆردن بەچاكو نەھى كۆردن لەخراپە بەدەست و زمان و دل نەك بە شىر(شمشیر).

پرافە /

مەبەست لە: (ومن صلى خلف إمام فلم يقتد به فلا صلاة له).

چونكە ئەمە جیاوازه لەگەڵ ئەو فەرموودەى دەلیت: (إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامَ لِيُؤْتَمَّ بِهِ)^{۲۰} بەلام ئیستا گومراكان و تەكفیرییهكان لەگەڵ موسلماناندا نوێژناكەن، ئەگەر نوێژیش بكەن ئەو نیهتی نوێژكۆردن بەتەنها دەهێنن، ئەمەش بیدعەى كى داهێنراوه، جا تۆ لە گەڵ موسلماناندا نوێژ دەكەیت و گومانی باش بە موسلمانان دەبەى، بۆیە گومانی خراپ بە پێشنوێژی مزگەوتەكان مەبە.

مەبەست لە: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر باليد واللسان والقلب بلا سيف).

لە پێشدا ئەو پوون كرایهوه كە فەرمان كۆردن بەچاكو نەھى كۆردن لەخراپەو ئەویش بەپێى توانایە، بەلام ئەو قسەى (بلا سيف) واتە: دروست نییه چەك بەرانبەر بە سولتان هەلگى پۆ بلیت: ئەمە بەشیکە لە فەرمان كۆردن بەچاكو نەھى كۆردن لەخراپە! ئەمە مەزەبى خەوارىج و موعتەزىلەى كە دژى سولتان دەردەچن و دەلێن:— ئەم سولتانە فاسقە، ئەمەش لەئینكارى كۆردن (منكر) ه! بەلام ئەمە خودى خۆى (منكر) ه، چونكە دەرچوون لەدژى كارى دەستان خۆى لەخۆیدا (منكر) ه، چونكە ئەو سەرىچى پێغەمبەرى خودایە (ﷺ)، هەر وهە چەندین زەرەرو زیانى مەزن لەگەڵ خۆیدا دەهێنى لەخوێن پرشتن و تێكدانى ئەمن و ئاسایش و تێكدانى بەك ریزیو چەند

مەفسە دەى گەورە تر، كە لە ئارامگرتن لەسەر سەرىپچىيە كەى و جىاوازييە كەى گەورە ترە، چونكە سەرىپچىيە كەى و جىاوازييە كەى تەنھا زىانى بۆ خۆى ھەيە بەلام دەرچوون لەدژى بە شمشىر ئەمە زىانە كەى بۆ موصلمانانە، ئەمەش مەزھەبى موعتەزىلە و خەوارىجە.

جا بنە ماكانى موعتەزىلە برىتىن لە :-

يەكەم: فەرمان كردن بە چاكە و نەھى كردن لە خراپە، بەمەش دەيانەوئى لەدژى دەسەلاتدار دەرچن و دەلئىن: - ئەمە بە شىكە لە فەرمان كردن بە چاكە و نەھى كردن لە خراپە.

دووەم: يەكتاپەرستى، ماناكەى: نەفى ناوو سىفە تەكان، چونكە سەلماندنى ناوو سىفە تەكان لای ئەوان شىركە.

سى يەم: دادپەرورەى، ماناكەى: نەفى قەدەرە، دەلئىن: ئەگەر خواى گەورە سزايان بدات و خواى گەورە تەقدىرى لە سەريان كەردبى ئەو ستمە لئىيان دەكات.

چوارەم: منزلة بين المنزلتين، ئەوئىش ئەوئەيە كەوا ئەو كەسەى تاوانى گەورە ئەنجام دەدات پئى ناگوترى: كافر و پئى ناگوترى: موصلمان، بەلكو ئەو لە (منزلة بين المنزلتين) دايە (واتە: نە كافرە و نە موصلمانە).

پىنجەم: جى بە جى كردن و تەنفىزى ھەرەشە، ئەوئىش بە كافر زانىنى ئەو كەسەيە تاوانى گەورە ئەنجام دەدات كە لە خوار شىركەوئەيە.

﴿۱۳۱﴾ نوسهر ده‌لیت: (والمستور من المسلمین من لا ینظر منه ربه).^{۳۰۶}

واته: که‌سی ناب‌رودار (عه‌یب داپ‌وش‌راو) له موس‌لمانان نه‌و که‌سه‌یه که‌هیچ گومان‌ی (تاوان‌ی ناش‌کرای) لی‌ دهرنه‌که‌وتوه.

نه‌صل له موس‌لماندا (عه‌داله‌ته) و گومان‌ی خراب به‌برای موس‌لمان‌ی خوت‌دا مه‌به، خوی‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا کثیراً من الظنّ انّ بعض الظنّ اثمّ ولا تجسسوا ولا یغتب بعضکم بعضاً اوجب احدثکم ان ینکل لحم اخیه مینا فکرمتموه واتقوا الله انّ الله تواب رحیم (۱۲) الحجرات) واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی برپواتان هیناوه! خوتان له‌تقریک له‌گومان بردن به‌یه‌کتر دورب‌گرن چونکه‌ه‌ندی له‌و گومانانه‌مایه‌ی گونا‌ه و دوچار بوتتانه‌لای خواو وه‌به‌دوای عه‌یب و عاری‌یه‌کتر مه‌که‌ون و سیخوری مه‌که‌ن و له‌پاشمله‌ناوی‌یه‌کتر به‌خرابه مه‌به‌ن نایا که‌ستان پی‌ی خوشه‌گوشتی برای خوی به‌مردویی بخوات؟! ناش‌کرایه که‌نه‌وه‌تان تقر پی‌ ناخوشه‌وه له‌خوا بترسن بی‌گومان خوا‌تقر لی‌بورده‌یه بو‌هر که‌س‌یک په‌شیمان بیته‌وه تقریش میهره‌بانه له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خوی‌دا).

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (ایاکم والظن فان الظن اکذب الحدیث)^{۳۰۶} واته: قسه‌کردنی نه‌فس، په‌نا به‌خوا بگره‌و گومان‌ی باش به‌برایانی موس‌لمان‌ی خوت‌بیه، نه‌گه‌ر دل‌نیا‌بوویت نه‌م برایه‌ت تی‌بینی له‌سه‌ره نه‌وا تو به‌نه‌ینی نام‌وزگاری ده‌که‌یت و هه‌له‌که‌ی بشاره‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (ومن ستر مسلماً ستره الله فی دنیا والآخرة)^{۳۰۷} خه‌جاله‌تی مه‌که‌و له‌ناو کورو مه‌جلیس‌دا ناوبانگی بزپینی و باسی بکه‌یت، به‌لکو نه‌وه‌ی له‌سه‌رته نام‌وزگاری بکه‌یت به‌نه‌ینی له‌گه‌ل سترکردنی.

۳۰۶ / متفق علیه : أخرجه البخاري (۴۸۴۹) ومسلم (۲۵۶۲) .

۳۰۷ / متفق علیه : أخرجه البخاري (۲۳۱۰) ومسلم (۲۵۸۰) .

﴿۱۳۲﴾ نوسەر دەلئیت: (وكل علم إدعاه العباد من علم الباطن لم يوجد في الكتاب و السنة فهو بدعة وضلالة ولا ينبغي لأحد أن يعمل به ولا يدعو إليه).

واتە: ھەر علمىك بەندەكان بانگەشەى بۆ دەكەن لە عىلمى (باطن) لە كىتاب و سوننەدا نەبى ئەو بەبىدعە و گومرايىيە و بۆ ھىچ كەسك نەبى كارى پى بكات و بانگەوازى بۆ بكات.

پاڤە /

عىلمى (باطن) لای گرووى (الباطنية) لە كۆمەلى (الاسماعيلية) و جگە لە وان ئەوانەى دەلئین: دەقەكان (ظاھر) و (باطن) ى ھەيە، جا (باطن) ەكەى ھىچ كەسك نازانى تەنھا كەسە تايبە تەكان نەبىت و (ظاھر) ەكە ئەو بەخەلكى عەوامە.

دەلئین: - مەبەست لە نوێژ پارانە و ھەيە، جا ھەركەسى پارايە و ئەو نوێژى كردوو، مەبەست پى پىنج نوێژەكە و نوێژە سوننە تەكان نىيە.

دەلئین: مەبەست لە زەكات پاك كەردنە و ھەو خاوين كەردنە و ھەي نەفسە و مەبەستى زەكاتى سەر و ھەت و سامان نىيە.

دەلئین: مەبەست لە پۆژوو شار دى و ھەي نەيتى و شار دى و ھەي مەزھەبەكە يانە، بۆيە پىيان دەگوتى: (پىخراو نەيتىيەكان).

دەلئین: مەبەست لە ھەج پۆشتنە بۆ لای شىخەكانيان و مەبەست پۆشتن نىيە بۆ كەبەى پۆژ بۆ ھەج و عومرە.

مەبەست لە: (و هو بدعة وضلالة).

واتە: وتن بە عىلمى (الباطن) لە دىندا بىدعەيە، گومراپوونە لە حەق، عىلمىش پەيدا نەبى ئىللا بە فېرېبون لە سەر دەستى زانا خواناسەكان نەبى، بۆيە (بەن القىم) دەفەر مۆيت: _

والجهل داء قاتل وشفاءه أمران في التركيب متفقان

نص من القرآن أو من سنة وطبيب ذاك العالم الرباني^{٣٠٨}

ئەمە عىلمە، عىلم بە زەوق و ئىلھام نىيە و عىلمى (باطن) نىيە ھەر ھەروەھە كۆلاى (الباطنية) ھەيە، بە لكو عىلم ئەو ھەيە لە لاين خواو پىغەمبەرە كە يەوہ (ﷺ) ھاتووە و ئەو ھى ھاوہ لانی پىغەمبەرى خوا (ﷺ) و توويانە، ئەمە عىلمە، بە دەر لە مانە ئەو ھەقىقىيەتە و گومراپىيە و نە عىلمە و نە ھىدايەتە.

مەبەست لە: (ولا ينبغي لأحد أن يعمل به ولا يدعو إليه).

بە لكو پىويستە و رىاي ئەمە ببين، چونكە ئەو ھەلەى صۆفییەكانە، ئەوانەى وا دەبينن عىلم لە كىتاب و سوننەدا نىيە، بە لكو ئەمە بۆ عەوامى خەلكىيە و بۆ ئەوانەيە كە نازانن، بە ئەم عىلمە دەلێن (شەرىعە) بە لام ئەوانەى خوا دەناسن ئەوا ئەھلى عىلمى (حەقىقە) تن.

﴿۱۳۳﴾ نوسەر دەلئیت: (وأیما امرأة وهبت نفسها لرجل فإنها لا تحل له، يعاقبان إن نال منها شيئاً إلا بولي وشاهدي عدل وصداق).

واتە: ھەركاتى ئافرەتەك خۆى پيشكەش بە پياويك كرد ئەوا بۆى ھەلال نىيە، ھەردووكيان سزا دەدرين ئەگەر ھەركارەك بكن، ئيلا بەبوونى خاوەنەكەى و دوو شايەتى عدل و مارەيى نەبى.

پاڤە /

ھاوسەرگىرى دروست نىيە ئيلا بەچەند مەرچىك نەبى:—

لەوانە: (الولى): ئەوھى عەقدەكەى بۆ دەكات، ئەوئيش كەسىكى نزيكە لە (عصبى) ئافرەتەكە، پيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموئیت: (لا نکاح إلا بولي وشاهدي عدل)^{۳۰۹} جا دروست نىيە خۆى عەقد بۆ خۆى بکات، بەئكو دەبى خاوەنەكەى عەقدەكەى بۆ بکات، ئەگەر خۆى بۆ خۆى عەقدەكەى كرد ئەوا ئەو عەقدە فاسدە، ئەمەش پاي جەمھورى زانايانە، بەلام لای ھەنەفييەكان دروستە ئافرەت بۆ خۆى عەقد بکات و مەرچى (الولى) دانانەن بەلام ئەم مەزھەبە جياوازە لەگەل بەلگەداو لەگەل ئەوھى زۆربەى زانايانى لەسەرە، چونكە ئافرەت (قاصرە) يە پەنگە پەيوەست بىت بەكەسىكەوھ كەچى بۆى شياو نەبى و شياوى خيزانەكەى نەبى، چونكە ئەو خاوەن سۆزىك و تىپوانىنىكى بەپەلەيە، بۆيە كارەكە بۆ خاوەنەكەى دەگىرپدريتەوھ، خاوى گەرە لە گەل پياواندا دواوھ و فەرمويەتى: (وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ) (النور/۳۲) ئەمە لە گەل پياواندايە، جا فەرمانى بەپياوان كرددوھ ئەو كچانەى مېرديان نىيە بە شوويان بدەن، لە فەرموودەكەشدا ھاتوھ: (لا نکاح إلا بولي وشاهدي عدل)^{۳۱۰} لە فەرموودەيەكى تردا

۳۰۹ / سبق تخريجه .

۳۱۰ / رواه أحمد وأبو داود والترمذي والدارمي والطحاوي .

ھاتوھ: (أَيُّ امْرَأَةٍ نَكَحْتَ بِغَيْرِ إِذْنِ وَلِيِّهَا فَنَكَاحُهَا بَاطِلٌ بَاطِلٌ بَاطِلٌ) ^{۳۱۱} سى جار، جا خاوەن بۆى دەبیتە بەرگریبەك دەپپارێزى لە یارى پیکردن، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت: (إِذَا أَنْكَم) لە گەل خاوەنەکاندا دەدوی دەئیت: (من ترضون دينه وأمانته فزوجوه) ^{۳۱۲} خۆى گەرە نەھى کردووه لە (العضل) - ئەویش بریتیبە لەوھى كەوا خاوەنێك پێگریبیت لەو كچەى (ئەم خاوەنەتەى) لەكە سێكى ھاوكوفى خۆى و خۆى پێى پارزیبە، تەنھا پارزى بوون بەس نییە، بەلكو دەبیت لەھەمان كاتدا (ھاوكوف) ش بیت، دەبى ئەو دووکارە ھەبى: - دەبى ھاوكوف بیت و دەبیت پێى پارزى بیت، ئەو ھاوكوف بوونە تەنھا پیاوان دەزانن، خاوەن عەقلەكان، ئافەرەتەكان لێى نازانن، ئەوانەى خاوەن سۆزو نەفسى لاوازن.

مەبەست لە: (وَأَيُّ امْرَأَةٍ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِرَجُلٍ).

ئافەرەتێك خۆى بەپیاویك ببەخشى ئەمە تاییبەتە بەپێغەمبەرى خوداوە (ﷺ)، خۆى گەر دەفەر مویت: (وَأَمْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ) الاحزاب/ ۵۰ چونكە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) خاوەنى ئەم ئوممەتەتە.

مەبەست لە: (يَعْقَبَانِ إِنْ نَالَ مِنْهَا شَيْئًا).

جا ئەگەر بەبى ئیزنى خاوەنەكى شووى پیکرد ئەو لەبەك جیا دەكرێنەووە لەسەر ئەو سزا دەدرێن، چونكە ئەم عەقدە پووچەلە.

۳۱۱ / سبق تخريجه .

۳۱۲ / حسن : أخرجه الترمذي (۱۰۸۴) وحسنه الشيخ الألباني في (المشكاة) (۲۰۹۰) .

﴿۱۳۴﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا رأیت الرجل یطعن علی أحد من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه صاحب هوی وصاحب قول سوء لقول رسول الله ﷺ: (إذا ذکر أصحابی فأمسکوا) ^{۳۱۳} فقد علم النبی ﷺ ما یكون منهم من الزلل بعد موته، فلم یقل فیهم إلا خیرا وقوله: (ذروا أصحابی لا تقولوا فیهم إلا خیرا) ولا تحدث بشيء من زللهم ولا حربهم ولا ما غاب عنک علمه ولا تسمعه من أحد یحدث به فإنه لا یسلم لک قلبک إن سمعت).

واته: نه‌گەر که سئکت بینی تانه‌ی له‌یه‌کئک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) ده‌دا نه‌وا بزانه‌ی نه‌وه شوینکه‌وته‌ی ئاره‌زوه و خاوه‌نی قسه‌یه‌کی خراپه، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) که‌ده‌فه‌رموئیت: (إذا ذکر أصحابی فأمسکوا) چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) ده‌یزانی له‌پاش مردنی نه‌و تووشی هه‌له‌ ده‌بن، بۆیه له‌چاکه زیاتر ده‌ریاره‌یان هیچی نه‌گوتوه، نه‌و فه‌رموده‌یه‌ی ده‌لئیت: (ذروا أصحابی لا تقولوا فیهم إلا خیرا) ده‌ریاره‌ی هه‌له‌کانیان هیچ مه‌گێڤه‌وه هه‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی جه‌نگه‌کانیان و نه‌وه‌ی که‌زانینی له‌تروه نادیاره، گوئ له‌هیچ که‌سئک مه‌گره‌ باسی ده‌کات، چونکه دلته‌ هه‌رگیز سه‌لامه‌ت نابئ نه‌گەر تو نه‌وه‌ت بیست.

رافه‌/

له‌نیشانه‌کانی گومراکاران و دوو‌پوه‌کان نه‌وه‌یه تانه له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) ده‌ده‌ن چونکه نه‌وان پقیان لییانه، هه‌رکه‌سی پقی له‌وان بیته‌ نه‌وا دوو‌پوه‌و ئیمان ده‌رده‌خات و کوفری شاردوه‌ته‌وه، چونکه (خوشویستنی نه‌وان ئیمان‌ه‌و پق

لەيبونيان دوو پويوييه) ^{۳۱۴} ھەر ھەركو لە ھەر مودە كە دا ھاتووه، چونكە ئەوان ھاوھەلى پيغەمبەرى خوان (ﷺ) و نامۆزگارى كردىن چاك بىن لە گەلئاندا ونەھى كردووه لە جوئندان پييان، چونكە ئەوانە بوون پشتگيريان كرد لە پيغەمبەرى خواو (ﷺ) لە گەل ئەودا كۆچيان كرد، پشتيوانى بوون و دالە ياندا، ئەوانەى كۆچيان كرد ئەوان (المهاجرين)ن، ئەوانەى دالە ياندا و پشتيوانى بوون ئەوانە (الانصار)ن، خۆشويستنى ھەموويان پيويستە و ستايشكردن و چاوليكرديان، جا ھەر كەسى تانەيان لى بدات و بە كەمىان بزائى ئەو بە لگە يە پيغەمبەرى خواى (ﷺ) خۆش ناوى، چونكە ئەگەر پيغەمبەرى خواى (ﷺ) خۆش بووستايە ئەوا ھاوھەلانىشى خۆش دەويست، بۆيە ھيچ كەسى رقى لەوان نيبە ئيلا كە سيك نەبى رقى لە پيغەمبەرى خوايە (ﷺ)، ھەر كەسى رقى لە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) بىت ئەو (كافره).

مەبەست لە: (فاعلم أنه صاحب هوى وصاحب قول سوء).

واتە: ھەر كەسى جوئىن بە ھاوھەلان بدات ئەوا خاوەنى ئارەزوو و شوئىنكەوتەى ئارەزوو كە يەتى، خواى گەر دە ھەر مويت: (وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدَى مِنَ اللَّهِ) القصص/۵) خاوەنى بیدەيە، خاوەنى دوو پويوييه، ھەموو خراپە يەكى تیدا كۆبووھتەو.

ئەو ھەر مودە يەى كە دە ھەر مويت: (إذا ذكر أصحابي فأمسكوا) پيويستە بیدەنگ بيبىن لە ئاستى ھاوھەلانى پيغەمبەرى خواو (ﷺ) قسەيان دەربارە نەكەين ئيلا بە چاكە نەبى و ستايشيان بگەين و نەچينە نيو باسى كاروبارى ئەوانەو.

مه‌به‌ست له: (فقد علم النبي ﷺ) ما يكون منهم من الزلزل بعد موته، فلم يقل فيهم إلا خيرا).

پارێزراوی له هه‌له (العصمه) به‌نیسه‌ت ئیجماعی هاوه‌لانه‌وه‌یه، جا نه‌گه‌ر ئیجماعیان له‌سه‌ر شتی بوو ئه‌وا ئیجماعه‌که‌یان (معصوم) ه‌و ئیجماعه‌که‌یان به‌لگه‌یه، به‌لام نه‌گه‌ر جیاوازیبون ئه‌وا ته‌ماشای ئه‌وه‌یان ده‌کریت به‌لگه‌ی پێیه‌ وه‌کو زانایانی تر، به‌لام وه‌کو تاك ئه‌وه (معصوم) نین له‌هه‌له، په‌نگه‌ هه‌ندی جار هه‌له‌ بکه‌ن، به‌لام خوای گه‌وره له‌وان خۆش بووه، تاییه‌تمه‌ندی کردوون به‌هاوه‌لبوون، جا هه‌ینده فه‌زلیان هه‌یه ده‌بیته هۆی داپۆشینی ئه‌وه‌ه‌لانه‌ی ده‌یکه‌ن له‌به‌رچه‌ند هۆیه‌ک:

یه‌که‌م: چونکه ئه‌وان (مجتهد)بوونه‌و مه‌به‌ستیان هه‌له‌ نه‌بووه، به‌لکو ئیجتیه‌ادی کردووه‌و حه‌قی نه‌پێکاوه، جا ئه‌و پاداشت ده‌ده‌ریته‌وه‌و خوای گه‌وره له‌هه‌له‌که‌ی خۆش ده‌بیته.

دووه‌م: هه‌ینده فه‌زلیان هه‌یه ده‌بیته هۆی داپۆشینی ئه‌وه‌ه‌لانه‌ی له‌وان ده‌وه‌شێته‌وه، چونکه خوای گه‌وره له‌وان پازی بووه‌و ته‌ماشای ئه‌هلی به‌دری کردووه‌و فه‌رموویه‌تی: (اعملوا ما شئتم فقد غفرْتُ لکم)^{۳۱۰}، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ الْفَتْحِ/۱۸) هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ التَّوْبَةَ/۱۱۷) ئه‌مه‌ گه‌ستی یه، خوای گه‌وره ته‌وبه‌ی لی وه‌رگرتوون، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۱۵۵) ال عمران) ئه‌وان خوای گه‌وره لێیان خۆش بووه، ئه‌وان هه‌رگیز تانه‌یان لی نادریت.

مەبەست لە: (فقد علم النبي ﷺ) ما يكون منهم من الزلل بعد موته) پېغەمبەرى خوا
 (ﷺ) غەيب نازانى ئىللا ئەو نەبى خۆى گەورە ئاگادارى کردووتەو، جا نوسەر
 دەئیت: (قد علم) واتە ئەوئەى خۆى گەورە فېرى کردووتەو ئاگادارى کردووتەو، بۆبە
 پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەئیت: (فانه من يعيش منكم فسيري اختلافا كثيرا، فعليكم بسنتي
 وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي)^{۳۱۶} واتە: ھەرکەس لەئێوھ _ لەپاش من _ بژیت
 ئەوا جیاوازی و دووبەرەکی زۆر دەبینی، جا ئامۆژگاریتان دەکەم دەست بەسوننەت و
 رێگاگەى منوھ بگرن و دەست بە سوننەت و رێگای جێنشینه رێنمویی کراوگانى پاش
 من بگرن).

خۆى گەورە ئاگادارى کردووتەو جیاوازی و دووبەرەکی پوودەدات، جا پێنمویی و
 ئامۆژگارى کردوون لەکاتى جیاوازیدا چى بگن، ئەوانیش ئاوا بوون، ھاوھالان ئەگەر
 لەشتیکدا جیاوازییان ھەبوايە ئەوا دەگەرپانەوھ بۆ قورئان و سوننەت و جیاوازییەکیان
 کۆتایی پى دەھات و دەگەرپانەوھ بۆ حەق (فلم يقل فيهم إلا خيراً) پېغەمبەرى خوا
 (ﷺ) ستایشى ئەوانى کردوھ لەگەل ئەوئەى زانیویەتى لەپاش خۆى پوودەدات و چى
 دەکەن.

مەبەست لە: (ذروا أصحابي، لا تقولوا فيهم خيراً).

ذروا. واتە: واز لە ھاوھالانم بینن لەقسەکردن پێیان و لەچاکە و خەیر نەبى ھىچى تر
 مەلێن، لەوھ (صحیح) تر فەرموودەى: (لا تسبوا أصحابي فالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم
 مثل أحد ذهباً ما بلغ مداً أحدهم ولا نصيفه)^{۳۱۷} جا کردووتەوئەى کەم لە تاکەگانى
 ئەوانوھ چاکتر و باشترە لەکردووتەوئەى مەزن و گەورە لەوانەى پاش خۆیان دین،
 لەبەر ئەوئەى لەپێش ھەموو کەس موسلمان بوون.

۳۱۶ / سبق تخریجہ .

۳۱۷ / رواه البخاری (۲۴۷۰) ومسلم (۲۵۴۱) .

مەبەست لە: (ولا تحدث بشيء من زللهم ولا حرهم).

ئەو ھى لەوانەو ھەویداو ھە یگتەر ھە ئیلا لە ھووی بیانو ھینانەو ھە نەبى بۆیان.

مەبەست لە: (ولا تسمعه من أحد يحدث به فإنه لا يسلم لك قلبك إن سمعت).

گوى لەو كەسانە مەگرە قسە بە ھاو ھە لانی دەكەن لە مەجلیسە كانیاندا، یان لەوانە كانیاندا، یان لە ھەر بوارى كدا، ئامادەى ئەو مەجلیسانە مەبە، بەردەوام مەبە لە گوینگرتن لییان، بە لكو وازی لی بەینەو لیى دوور بكەو، بۆ ئەو ھى شتیک نە چیتە دلتەو ھەو بییتە ھۆى ئەو ھى رقت لە ھاو ھە لانی پیغەمبەرى خوا (ﷺ) بییت و بە ھەلا كە تدا بچیت.

﴿۱۳۵﴾ (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يُطْعَنُ عَلَى الْأَثَارِ أَوْ يَرُدُّ الْأَثَارَ أَوْ يَرِيدُ غَيْرَ الْأَثَارِ فَاتَّهَمَهُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَلَا تَشْكُ أَنْهُ صَاحِبُ هَوَى مُبْتَدِعٍ).

واتە: ئەگەر كەس ئىكەت بېنى تانە لە ئەسەر (فەرموودە) دەدات يان ئەسەر (فەرموودە) رەد دەكاتەوہ يان جگە لە ئەسەرى دەوئەت ئەوا تۆمە تبارى بگە لەسەر ئىسلام، گومانەت نەبى ئەوہ خاوەنى ئارەزووہ (مبتدع)ە.

﴿۱۳۶﴾ (وَاعْلَمْ أَنَّ جُورَ السُّلْطَانِ لَا يَنْقُصُ فَرِيضَةَ مَنْ فَرَأَى اللَّهَ الَّتِي افْتَرَضَهَا عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ (ﷺ) جُورَهُ عَلَى نَفْسِهِ وَتَطَوَّعَكَ وَبَرَكَ مَعَهُ تَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى يَعْنِي الْجَمَاعَةَ وَالْجَمْعَةَ وَالْجِهَادَ مَعَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ مِنَ الطَّاعَاتِ فَشَارِكُهُمْ فِيهِ فَلِكَ نَيْتِكَ).

واتە: بزانه ستمى سولتان ھەرگىز فەرزىك لە فەرزەكانى خوا كەم ناكاتەوہ كە لە سەر زارى پېغەمبەرەكەى (ﷺ) فەرزى كردووە، ستم كردن لە نەفسى خۆيەتى و چاكەى تۆ لەگەڵ ئەوا تەواوہ (ئەن شاء اللہ) واتە جومعه و جەماعەت و جىھاد كردن لەگەڵ ئەودا، ھەموو شتەك لە گوێرايە ئىيەكان بە شدارىيان لەگەڵدا بگەو ئەوا بە پى نى تەكەت بۆت دەنوسرەت.

پاڤە /

لە پىشدا باسى ئەمە كرا چىتر پىويستى بە دووبارە كردنەوہ نىيە.

﴿۱۳۷﴾ نوسهر ده‌لیت: (وإذا رأيت الرجل يدعو على السلطان فاعلم أنه صاحب هوى وإذا رأيت الرجل يدعو للسلطان بالصلاح فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله، يقول فضيل بن عياض: (لو كان لي دعوة مستجابة ما جعلتها الا في السلطان).

قيل له: (يا أبا علي، فسر لنا هذا) قال: (إذا جعلتها في نفسي لم تعدني، وإذا جعلتها في السلطان صلح، فصلح بصلاحه العباد والبلاد) فأمرنا أن ندعو لهم بالصلاح، ولم نؤمر أن ندعو عليهم وإن جاروا وظلموا لأن ظلمهم وجورهم على أنفسهم، وصلاحهم لأنفسهم وللمسلمين) واته: نه‌گەر کابرایه‌کت بینی دوعای له‌سولتآن ده‌کرد بزانه نه‌وه خاوه‌ن ئاره‌زووه، به‌لام نه‌گەر که‌سیکت بینی دوعا بۆ سولتآن ده‌کات به‌چاکسازی نه‌وا بزانه خاوه‌نی سوننه‌ته (ان شاء الله)، (فضیل ی کوری عیاض) وتویه‌تی: (نه‌گەر ته‌نها یه‌ک دوعای وه‌رگیراوم بوایه نه‌وه بۆ هیچ که‌سیک نه‌مده‌کرد ته‌نها بۆ سولتآن نه‌بی) پێیان فه‌رموو: نه‌ی باوکی عه‌لی نه‌مه پوون بکه‌ره‌وه، فه‌رموو: (نه‌گەر دوعاکه‌م بۆ خۆم کرد نه‌وه له‌ خۆم تیناپه‌ری، به‌لام نه‌گەر بۆ سولتآنم کرد نه‌وا نه‌و چاک ده‌بی، به‌چاک بوونی نه‌و به‌نده‌کان و ولات چاک ده‌بی).

جا فه‌رمانمان پیکراوه دوعای چاکسازیان بۆ بکه‌ین، فه‌رمانمان پێ نه‌کراوه دوعایان لی بکه‌ین نه‌گەر سته‌میان کرد، چونکه سته‌میان له‌سه‌ر خۆیان، چاک بوونیان بۆ خۆیان و موسلمانانه.

پاڤه/

نه‌م ده‌سته‌واژه‌یه له‌سه‌له‌فه‌وه هاتووه: (وإذا رأيت الرجل يدعو على السلطان فاعلم أنه صاحب هوى) نه‌مه په‌وشتی خه‌واريجه‌و په‌وشتی (معتزله‌)یه، چونکه خه‌واريج و موعته‌زیله نه‌وانه‌ن دوعا له‌ده‌سه‌لاتدارانی موسلمانان ده‌که‌ن، پێویست

پیچه‌وانه‌که‌یه‌تی به‌وه‌ی دوعای چاکسازی و ته‌وفیق‌یان بۆ بکات، چونکه چاکسازی ئه‌وان چاکی نیسلام و موسلمانانی تیدایه، جا نه‌گه‌ر دوعات بۆ ئه‌وان کرد ئه‌وا دوعات بۆ موسلمانان کردوه، چونکه چاکبوونی ده‌سه‌لاتدار چاکییه بۆ ژیر ده‌سته‌که‌ی، ئه‌مه مه‌نه‌جی سه‌له‌فه، ئه‌ویش دوعا‌کردنه بۆ ده‌سه‌لاتداران به چاکسازی.

مه‌به‌ست له: (وإذا رأيت الرجل يدعو للسلطان بالصلاح فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله).

نه‌گه‌ر بینیت دوعایان بۆ ده‌کات بۆ چاکسازی ئه‌وه بزانه خاوه‌نی سوننه‌ته، چونکه ئه‌مه ریگای سه‌له‌فه له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتداراندا.

مه‌به‌ست له: (يقول فضيل بن عياض).

(الفضيل ي كوري عياض) به‌کێکه له‌گه‌وره زانا‌یان و به‌کێکه له‌خوا په‌رست و زاهیده‌کان، ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه ده‌لیت: (لو كان لي دعوة مستجابة ما جعلتها الا في السلطان).

ئه‌مه به‌شیکه له‌ئامۆژگاری، وه‌کو کارکردنیک به‌وه‌رمووده‌یه‌ی که ده‌فه‌رمووت: (الدين النصيحة) قلنا: لمن يا رسول الله؟ قال: (الله و لكتابه و لرسوله و لأئمة المسلمين و عامتهم)^{۳۱۸} له به‌شیکه له‌ئامۆژگاری کردن بۆ پیشه‌وایانی موسلمانان دوعا‌کردنه بۆیان به چاکسازی، هه‌روه‌ها له‌ساخته‌وه‌شکردن له‌وان دوعا‌کردنه لیان.

مه‌به‌ست له: (فأمرنا أن ندعو لهم بالصلاح، ولم نؤمر أن ندعو عليهم وإن جاروا وظلموا).

چونکه دوعا‌کردن له‌وان دوعا‌کردنه له‌موسلمانان، چونکه نه‌گه‌ر کاره‌که تیکچووو سولتان پووخوا ئه‌وا خوین ده‌پێژریت و ئه‌من و ئاسایش نامینێ و خراپه‌کاری بلاو ده‌بیته‌وه‌و سنوره‌کان له‌کار ده‌که‌ویت، جا له‌پووختانی ئه‌ودا چه‌ندین خراپه‌کاری تر

ھەيە، بە لام لەم سەردەمەدا ھەركەسىّ دوعا بۆ سولتان بىكات ئەوہ تۆمەتبار دەكرىت
 لە لايەن خاوەن ئارەزووھەكانەوہ بە (مداھنە) لە لايەن حزيبەكان و شوپنكەوتەكانى
 خەوارىجەوہ، جا ئەو قسەيەى نوسەر لە سەريان جىّ بە جىّ دەبىّ كەوا ئەوان لە گەلّ
 سوننەتدا ناكۆكن و خاوەنى ئارەزوون بۆيە پتويستە ئاگادارى ئەوہ بيبين.

﴿۱۳۸﴾ نوسەر دەئیت: (ولا تذكر أحدا من أمهات المؤمنين رضي الله عنهن - إلا بخير).

واتە: باسى ھىچ يەكك لە داىكانى ئىمانداران مەكە ئىللا بەخەيرو چاكە نەبى.

پاڧە /

مەبەست لە: (ولا تذكر أحدا من أمهات المؤمنين إلا بخير).

داىكانى ئىمانداران: برىتىن لە خىزانەكانى پىڧەمبەر (ﷺ)، خواى گەورە ناوى لى ناون داىكانى ئىمانداران لە و ئايەتەى كە دەفەرموئت: (النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ) (الاحزاب/ ۶) مەبەستى ئەوان داىكى ئىمانداران لە پىزو حورمەتدا، حەرام بوونى خوازىنيان لە پاش مردنى پىڧەمبەرى خوا (ﷺ)، داىكى ئەوان نىن لە نەسەدا، بەلكو لە پىزو حورمەتدا، حەقى داىكىتيان ھەيە لەسەر ئىمانداران چونكە ئەوانە خىزانى پىڧەمبەرى خوان (ﷺ)، بۆيە خوشويستن و پىز لى گرتنيان پىويستە و بەكەم نەزانىنى يەكى لەوانە، چونكە بەكەم زانىنيان مەزەبى (رافضە)كانە كە ھەندى لە خىزانەكانى پىڧەمبەر (ﷺ) بەكەم دەزانن، ئەمەش تۆمەتبار كردنى خواى گەورەيە كەوا ئەو بۆ پىڧەمبەرەكەى (ﷺ) كەسانىكى ھەلبىزاردووه بۆ ئەو ناگونجىن، تۆمەتبار كردنى پىڧەمبەرى خوايە (ﷺ) كەوا ئەو داىكانىكى ھەلبىزاردووه بۆ ئىمانداران شايستەى ئەو نىن، ئەمەش كوفرە بەخواى گەورە.

﴿۱۳۹﴾ نوسہر دہلیت: (وإذا رأيت الرجل يتعاهد الفرائض في جماعة مع السلطان وغيره فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله تعالى وإذا رأيت الرجل يتهاون بالفرائض في جماعة وإن كان مع السلطان فاعلم أنه صاحب هوى).

واتہ: ئەگەر کەسیکت بینی بەردەوامە لەسەر فەرزەکان بەجماعت لەگەڵ سولتان و جگە لەو، بزانی ئەو خاوەنی سوننەتە (ان شاء الله تعالى)، ئەگەر کەسیکت بینی کەم تەرخەمە لەجی بەجی کردنی فەرزەکان بەجماعت هەرچەندە لەگەڵ سولتانیش بێت بزانی ئەو خاوەنی ئارەزوو.

پاڤه:

مەبەست لە: (وإذا رأيت الرجل يتعاهد الفرائض في جماعة مع السلطان وغيره فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله تعالى).

واتە ئەگەر کەسیکت بینی پارێزگاری لەنویژی جەماعت دەکات لەگەڵ سولتان و لەگەڵ جگە لەودا، ئەمە بەلگەیە ئەو کەسیکی ئەهلی سوننەت و ئەهلی ئیمانە، خوای گەرورە دەفەرمویت: (إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ (۱۸) التوبة/۱۸) پێغەمبەری خوا (ﷺ) باسی ئەو کەسەی کردووہ دلی پەيوەستە بە مزگوتەکانەوہ کەوا بەکیکە لەو حەوت کەسەی خوای گەرورە دەیانخاتە ژێر سیبەری عەرشی خۆیەوہ، دەفەرمویت: (ورجل قلبه معلق بالمساجد)^{۳۱۹} جا هاتوچۆکردنی مزگوتەکان بەمەبەستی جی بەجی کردنی نویژی جەماعت نیشانە ئیمانە و نیشانە ئەهلی سوننەت، ئەو کەسە واز لە نویژکردن دەهێتی لەگەڵ موسلماناندا و ادەزانی موسلمانان لەسەر حەق نین و دروست نییە نویژیان لەگەڵدا

بکریت بی گومان نه م که سه له کومه‌لی موسلمانان جیابووه‌ته‌وه دژایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یو (ﷺ) موسلمانان ده‌کات، بویه ده‌بینی نه‌وانه‌ی خواوه‌نی بیروکه‌ی لارن نزیکی مزگه‌وته‌کان ناکه‌ونه‌وه له‌گه‌ل موسلماناندا نویژ ناکه‌ن، به‌لکو هه‌ندیکیان حوکم به پووجه‌لکردنه‌وه‌ی نویژی موسلمانان ده‌دهن، نه‌مه‌ش نیشانه‌ی خراپه‌کاری و نیشانه‌ی لادان و خراپی عه‌قیده‌و دژایه‌تییه‌تی، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا) (النساء) (۱۱۵) جا پیویسته له‌سه‌ر موسلمان له‌گه‌ل موسلماناندا بیت، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ) (التوبة) (۱۱۹) موسلمانان له‌گه‌ل موسلماناندا ده‌بی، خوی جیا ناکاته‌وه‌و خوی تاک ناکاته‌وه، له‌گه‌ل جه‌ماعه‌تدا ده‌بی، لادان و له‌ موسلمانان خۆدووره په‌ریز گرتن، نه‌مه‌ش نیشانه‌ی خراپه‌و ناره‌زوو و خراپی بیروکه‌و لادانه.

مه‌به‌ست له: (وإذا رأيت الرجل يتهاون بالفرائض في جماعة وإن كان مع السلطان فاعلم أنه صاحب هوى).

نه‌گه‌ر کابرایه‌کت بینی وازی له‌نویژی جه‌ماعه‌ت هیئا: -

نه‌گه‌ر له‌گه‌ل سولتاندا وازی له‌نویژ هیئا نه‌وه خواوه‌ن ناره‌زووه‌و نه‌ویش یه‌کیکه له‌موعه‌تزیله یان له‌خه‌واریج که ده‌سه‌لاتدارانی موسلمانان به‌کافر ده‌زانن به‌سه‌رپیچی.

نه‌گه‌ر وازی له‌جه‌ماعه‌ت هیئا له‌گه‌ل جگه له‌سولتان نه‌وه دوپووه، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (أثقل الصلوات على المنافقين: صلاة العشاء وصلاة الفجر)^{۳۲۰} جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دواکه‌وتن له‌نویژی جه‌ماعه‌ت به‌ دوپوویسی ژماردووه، ته‌نانه‌ت (عبدالله ی کوری مسعود) ده‌لی: (ولقد رأيتنا وما يتخلف عنها إلا

منافق معلوم النفاق) جا ئەو كەسەى لە نوڧىزى جەماعەت دوا دەكەوى بەبى ھىچ بىانوىيەك، ئەو بەلگەيە لەسەر دوپوويى، چونكە دوپوويەكان لە نوڧىزەكان دوا دەكەون بەتاييەتى لەشەواندا، چونكە شەوان ھىچ كەسك ئەوان نابىنى، بەلام بە پوڧ ئەوا ئامادە دەبن چونكە خەلكى دەيانبىنى، ئەوانىش پىايى دەكەن بەكردەوہەكانيان و دوپوويى دەكەن.

﴿١٤٠﴾ نوسەر دەئیت: (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال وكذلك الحرام ما حاك في صدرك فهو شبهة).

واته: حەلال ئەوھىبە شایەتى لەسەر بەدەیت و سویندى لەسەر بخۆى حەلالە، ھەرھەمما حەرامیش، بەلام ئەوھى گومانە لەسەرى ھەبیت ئەوھ (شوبەھە)یە.
پاڤە/

مەبەست لە: (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال).

پێڤەمبەرى خوا (ﷺ) ڤەرمویەتى: (إن الحلال بین وإن الحرام بین، وبين ذلك أمور مشبهات)^{٣٢١} لێرەدا حەلال ھەبە و گومانى تیدا نىبە و حەرام ھەبە و گومانى تیدا نىبە، بەشى سى یمیش ھەبە گومانە، نازانرى ئایا ئەوھ حەلالە یان حەرامە؟ ئەمەش كەس نایناسیت تەنھا زاناکان نەبى، زۆربەى خەلكى نازانى، ئەمەش حەقى خۆبەتى لىبى بكوئیتەوھ تاكو بزانى لەكام بەشە ئەوھ، ئەگەر حەلال بوو ئەوھ دەببەیت و ئەگەر حەرام بوو ئەوھ لىبى دوور دەكەویتەوھ، پێڤەمبەرى خوا (ﷺ) ڤەرمویەتى: (الإثم ما حاك في القلب وكرهت أن يطلع عليه الناس)^{٣٢٢} ھەست دەكەیت دلت لەسەرى ئارام نىبە، نەبوونى دلتىبى لەناختدا بەلگەبە ئەوھ گومانى تىدایە، بۆبە پىووستە لەسەرت وازى لىبەھتى، (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال) واتە: لىبى دلتىبەیت، ھىچ گومانە لىبى نەبى، تەننەت بگاتە ئەو پادەبەى ئامادەى سویندى لەسەر بخۆى حەلالە، چونكە ئەوھ پوونە، ھەرھەمما پێڤەمبەرى خوا (ﷺ) ڤەرمویەتى: (الحلال بین).

مەبەست لە: (وكذلك الحرام).

ھەرھەمما حەرامیش دىار و ئاشكرايە دەقىك ھەبە بۆ حەرام بوونى وەكو مردارىبووھە و مەى و گوشتى بەراز، ئەمە حەرامە و دىارە، چونكە خوائى گەرھە حەرامى كەردوھە.

٣٢١ / سبق تخريجه .

٣٢٢ / حسن : أخرجه أحمد (٢٢٨/٤) وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (١٧٣٤) .

﴿۱۴۱﴾ نوسهر ده‌لیت: (والمستور من بان ستره والمهتوك من بان هتکه)

واته: که‌سی ئابرودار (عه‌یب داپۆشراو) ئه‌و که‌سه‌یه که داپۆشینه‌که‌ی ئاشکرایه (هه‌له‌کانی داپۆشراوه)، وه که‌سی بی‌ ئابروو ئه‌و که‌سه‌یه که ریسوایه‌که‌ی ئاشکرایه.

ئه‌صل له‌موسلماندا عه‌داله‌ت و خه‌یرو چاکه‌یه بۆیه گومانی خراپی پی مه‌به، بۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ) الحجرات/ (۱۲) پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (إياكم والظن فإن الظن أكذب الحديث) ^{۳۲۳} بۆیه هه‌چ گومانی به‌موسلمان مه‌به ته‌نها خه‌یر نه‌بی ئه‌گه‌ر خیلافی ئه‌وه‌ی لی دهرنه‌که‌وت، جا ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کت لی بینی ئه‌وه له‌سه‌رته بیشاریته‌وه (من ستر مسلماً ستره الله في الدنيا والآخرة) ^{۳۲۴} به‌لام له‌گه‌ل ئامۆژگاریدا، هه‌له‌کانی بشاره‌وه‌و ئابرووی مه‌به، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (۱۹) النور).

۳۲۳ / سبق تخريجه .

۳۲۴ / صحيح : سبق تخريجه .

﴿۱۴۲﴾ نوسەر دەلئیت: (وإذا سمعت الرجل يقول: فلان ناصبي، فاعلم أنه رافضي وإذا سمعت الرجل يقول: فلان مشبه أو فلان يتكلم بالتشبيه، فاعلم أنه جهمي، وإذا سمعت الرجل يقول: تكلم بالتوحيد وشرح لي التوحيد فاعلم أنه خارجي معتزلي، أو يقول فلان مجبر أو يتكلم بالإجبار أو تكلم بالعدل فاعلم أنه قدری، لأن هذه الأسماء محدثة أحدثها أهل البدع).

واته: ئەگەر گویت لە کابرایەك بوو وتی: فلان كەس (ناصبی)یە، بزانه ئەو كەسیكى (رافضی)یە، ئەگەر گویت لى بوو كەسىك وتی: فلان كەس (مشبهه)یە یان فلان كەس قسە دەریارەى (تەشبیه) دەكات بزانه ئەو جەهەمى یە، ئەگەر گویت لى بوو كەسىك وتی: دەریارەى یە كتاپە رستی قسە بكەو یە كتاپە رستیم بۆ پافە بكە بزانه ئەو كەسىكى (خارجى معتزلى)یە یان وتی: فلان كەس (مجبور)ە یان قسە دەریارەى (الاجبار) دەكات یان قسە دەریارەى (العدل) دەكات بزانه ئەو كەسىكى قە دەریبە چونكە ئەم ناوانە داھیتراون ئەھلى بیدعە دایانھیتناوہ.

پافە/

مەبەست لە: (وإذا سمعت الرجل يقول: فلان ناصبي).

(نواصب) ئەو كەسانەن رقیان لە ئەھلى بەیتە، (روافض)یش ئەھلى سوننە تۆمە تبار دەكەن بەوھى رقیان لە ئەھلى بەیتە، ھەر كەسى رقى لە ئەھلى بەیت بیت ئەو (ناصبی)یە.

مەبەست لە: (فاعلم أنه رافضي).

چونكە ئەمە مەزھەبى (روافض)ە تەنانەت ھاوہ لانیشیان بە (نواصب) ژماردووه چونكە ھاوہ لان بە ھاوہ پى ئەوان رقیان لە ئەھلى بەیتە و خیلافە تیان لى زەوت کردوون، ئابە و شیوہیە دەلئین، جا ئەو كەسى دەلئیت: ھاوہ لان (نواصب)ن یان

ئەھلى سوننە (نواصب) ن ئەمە بەلگە يە ئەو كەسە (رافىضى) يە، ئەھلى سوننە پرقىيان لە ئەھلى بەيت نىيە، بەلكو ئەوانىيان خۆش دەوئەت و پرىزيان لى دەگرن و نامۆزگارىيە كەى پىغەمبەر (ﷺ) لەواندا دەپارىزن، بەلام زىادەپرەوييان تىدا ناكەن وەكو زىادەپرەوى (روافىض) و نايانكەنە پەرورەدگار لەجگە لەخوا، يان باوهرپيان وابى ئەوان (معصوم) ن، ھەرورەكو شىعەكان باوهرپيان وايە پيشەواكانيان (معصوم) ن و پىيان دەلئىن: (الاثمة المعصومين) ئەھلى سوننە باوهرپيان بە (معصومىەتى) ئەوان نىيە و زىادەپرەوييان تىدا ناكەن، بەلكو لەپلە و پاىەى خۆياندا داىان دەنئىن، ئەوانىيان خۆش دەوئەت لەبەر نزىكيان لەپىغەمبەرى خوداوەو (ﷺ) ئەوانىيان خۆش دەوئەت لەبەر ئىمانەكەيان، جا ئەھلى سوننە ئەوانىيان خۆش دەوئەت لەبەر دوو مەبەست: ئىمان و نزىكيان لە پىغەمبەرورەو (ﷺ)، بەلام ئەگەر نزىكيان ھەبوو بەلام ئىمانىيان نەبوو ئەوا ھىچ خۆشەويستىەكيان نىيە، (ابو لەب) مامى پىغەمبەرى خوايەو (ﷺ) لەئاگردايە، چونكە تەنھا نزىكى لەپىغەمبەرى خوداوەو (ﷺ) بەس نىيە ئىللا دەبى ئىمانى لەگەلدا بىت.

مەبەست لە: (وإذا سمعت الرجل يقول: فلان مشبه أو فلان يتكلم بالثبييه، فاعلم أنه جهمي).

چونكە (جەھەمىيەكان) و (موعتەزىلەكان) و (ئەشعەرىيەكان) و (ماترىدىيەكان) باوهرپيان وايە سەلماندنى سىفەتەكان (تەشبيھە)، بۆيە ئەوان ئەھلى سوننە - كە ناوو سىفەتەكانى خوا دەسەلمئىن - ناويان لى دەنئىن بە (المشبهه) چونكە سىفەتەكان دەسەلمئىن، يان ناويان لى دەنئىن بە (المجسمة) چونكە سەلماندنى سىفەتەكان لاي ئەوان ماناى سەلماندنى جەستەيە بۆ خوا، جەستەكانىش لەيەك دەچن، ئەمە قسەى ئەوانە، ئەگەر ھەر كەس ئىكت بىنى دەلئەت: _ فلان كەس (مشبهه) يە، فلان كەس (مجسمة) يە، بزانه ئەو (جەھەمىيە) يان (موعتەزىلەيە) يان قوتابى ژىر دەستى ئەوانە

له گرووپه‌کانی تر، چونکه باوه‌ریان وایه سه‌لماندنی سیفه‌ته‌کان بۆ خوا ته‌شبییه‌و ته‌جسیمه.

مه‌به‌ست له: (وإذا سمعت الرجل يقول: تكلم بالتوحيد و اشرح لي التوحيد فاعلم أنه خارجي معتزلي).

چونکه (ته‌وحدید) به‌کیکه له‌بنه‌ماکانی (موعته‌زیله) ته‌وحدیدیش لای ئه‌وان بریتی به له‌نه‌فی کردنی سیفه‌ته‌کان، لای ئه‌وان سه‌لماندنی سیفه‌ته‌کان شیرکه، نه‌فی کردنی سیفه‌ته‌کان ته‌وحدیده، گومانی ئه‌وه مه‌به‌سه‌ستی له (ته‌وحدید) ئه‌وه‌یه که به‌تاكدانانی خودایه له‌په‌رستندا، به‌لکو مه‌به‌ست لای ئه‌وان نه‌فی سیفاته، چونکه سه‌لماندن لای ئه‌وان مانای شیرک ده‌گه‌یه‌نی، بۆیه ده‌لئین: - قورئان شیرکی له‌گه‌ل خۆیدا هیناوه، چونکه قورئان ناوو سیفه‌ته‌کان ده‌سه‌لمینی، ئه‌مه مه‌به‌ستی شه‌یخه، مه‌به‌ستی ئه‌و ته‌وحدیده‌یه له‌سه‌ر مه‌زه‌بی موعته‌زیله‌یه، به‌لام ئه‌و ته‌وحدیده‌ی له‌سه‌ر مه‌زه‌بی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌یه که ئه‌ویش به‌تاكدانانی خواجه له‌په‌رستندا، ئه‌گه‌ر داوای پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی کرد که ئه‌ویش به‌تاكدانانی خواجه له‌په‌رستندا و نه‌فی کردنی شیرکه - ئه‌مه ئاساییه، به‌لکو ئه‌وه داوایه‌کی چاک و پڕ خه‌یره.

مه‌به‌ست له: (أو يقول: فلان مجبر أو يتكلم بالإجبار أو يتكلم بالعدل فاعلم أنه قدری).

هه‌روه‌ها له‌بنه‌ماکانی موعته‌زیله بریتییه له (العدل) ئه‌ویش نه‌فی (قه‌ده‌ره) چونکه ئه‌وان ده‌لئین: ئه‌گه‌ر قه‌ده‌رمان سه‌لماند ئه‌وه خوای گه‌وره‌مان به‌سته‌مکار وه‌صف کردووه، چونکه خوای گه‌وره سزایان ده‌دات له‌سه‌ر شتیک خۆی ته‌قدیری کردووه له‌سه‌ریان، ئیمه‌ش به‌وان ده‌لئین: - خوای گه‌وره سزایان نادات به‌قه‌ده‌ر به‌لکو سزایان ده‌دات له‌سه‌ر کاری خۆیان، له‌سه‌ر کوفرو شیرکی خۆیان، سزایان نادات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌قدیری کردووه، به‌لکو سزایان ده‌دات له‌به‌ر کرده‌وه‌و شیرک و سه‌رپیچی ئه‌وان، جا سزا له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانه نه‌ک له‌سه‌ر قه‌ده‌ر، جا خوای گه‌وره پاداشتی هیچ که‌سێک

ناداتەو لەسەر ئەو ھى تەقدىرى کردووە بىتە ئيماندار، تاكو بە فعلى ئيمان نەھىنى و کار بە ئيمانەكەى نەكات، سزای ھىچ كەسىك نادات تەنھا لەبەر ئەو ھى تەقدىرى کردووە سەرپىچى ئەنجام بدات تاكو سەرپىچى ئەنجام نەدات و ھۆكارى سزاكە ئەنجام نەدات، جا پاداشت و سزا پەيوەستن بە کردەو ھى بەندەكانەو ھەرگىز پەيوەست نىن بەقەدەرەو، جا ئەگەر كەسىكت بىنى دەلئيت: - فلان كەس جەبرىيە، بزانه ئەو كەسە موعتەزىلە، چونكە موعتەزىلەكان دەلئين: - مرؤف ئازادە خۆى فعلى خۆى دروست دەكات، ھىچ شتىك تەقدىرى بۆ نەكراو، دەلئين: ئەو كەسەى خۆى كارەكەى ئەنجام داو بەبى ئەو ھى خواى گەورە تەقدىرى لەسەر كەردبى و ھەصفى ئەو كەسانە دەكەن كە دەلئين: فعلى بەندەكان بە تەقدىرى خواپە _ ھەصفيان دەكەن بە (جەبرى).

مەبەست لە: (لأن هذه الأسماء محدثة أحدثها أهل البدع).

ئەھلى بىدعە دايا نەھىناو لە شىعە و موعتەزىلە و جەھەمىيەكان، بەلام ئەھلى سوننە نەچوونە تە ناو ئەم باسانەو ئىللا بە پىي قورئان و سوننە نەبى، بۆيە ناو و سىفاتەكانى خوايان سەلماندووە، قەدەريان سەلماندووە و باوەريان پىي ھىناو، نەيانگوتووە: (اجبار) پىويست دەكات لەسەرى، يان ستم پىويست دەكات لەسەرى، ھەر ھەھا نەيانگوتووە: _ سەلماندى سىفەتەكان شىرك و لەيەكچواندە، ھىچ كەسىك ئەمەى نەگوتووە تەنھا ئەھلى بىدعە نەبى.

﴿۱۴۳﴾ نوسەر دەئىت: (قال عبد الله بن المبارك: لا تأخذوا عن أهل الكوفة في الرفض شيئاً، ولا عن أهل الشام في السيف شيئاً، ولا عن أهل البصرة في القدر شيئاً، ولا عن أهل خراسان في الإرجاء شيئاً، ولا عن أهل مكة في الصرف شيئاً، ولا عن أهل المدينة في الغناء، ولا تأخذوا عنهم في هذه الأشياء شيئاً).

واته: (عبدالله ى كوپى المبارك) فەرموويەتى: لە ئەھلى كوفەوھ دەربارەى (الرفض) ھىچ شتىك وەر مەگرن و لە ئەھلى شامەوھ دەربارەى شمشير (السيف) ھىچ شتىك وەر مەگرن، لە ئەھلى بەصرەوھ دەربارەى قەدەر ھىچ شتىك وەر مەگرن و لە ئەھلى خوراسانەوھ ھىچ شتىك دەربارەى (ئىرجاء) وەر مەگرن، لە ئەھلى مەككەوھ دەربارەى (الصرف) ھىچ شتىك وەر مەگرن، لە ئەھلى مەدینەوھ دەربارەى (الغناء) ھىچ شتىك وەر مەگرن، لە وانەوھ دەربارەى ئەو شتانە ھىچ وەر مەگرن.

پاڤە /

ئەو قسەيەى (عبدالله ى كوپى المبارك) دەئىت: (لا تأخذوا عن أهل الكوفة في الرفض شيئاً).

چونكە زۆربەى شىعە لە كوفە پەرەردە بوون، بۆيە لە ئەوانەوھ مەزھەبەكەيان وەر مەگرن، لە تانەدانى ھاوھلان و زیادەپەرەوييان لە ئەھلى بەيتدا.

ئەمجار فەرمووى: (ولا عن أهل الشام في السيف شيئاً).

پوالەتى قسەكەى نوسەر وا دەردەخات زۆربەى خەوارىچ ئەھلى شام، جا ئەو قسەيەى: (في السيف) واتە: دەرچوون لە دژى كار بە دەستان و كوشتنى موسلمانان،

به‌لام ئەم قسه‌یه تێرپامانیکی تێدایه، چونکه خه‌واریج له‌عێراق بوون و له‌شام نه‌بوون، یان مه‌به‌ستی جه‌نگه‌که‌یان له‌گه‌ڵ عه‌لیدا بوو.

ئهمجار فه‌رمووی: (ولا عن أهل البصرة في القدر شيئا).

چونکه (ئیع‌تزال) له‌ به‌صره‌وه په‌یدا بوو، هه‌روه‌ها (ته‌صه‌وف)ش له‌ئهل‌ی به‌صره‌وه په‌یدا بوو.

ئهمجار فه‌رمووی: (ولا عن أهل خراسان في الإرجاء شيئا).

چونکه ئی‌رجاء له‌ ناوچه‌ی خوراسانه‌وه په‌یدا بوو که ئه‌ویش به‌کێکه له‌ناوچه‌کانی ولاتی فارس، ئه‌ویش ولاتیکی فراوان بوو، ولاتیکی بوو چه‌ندین زانای تێدا بوو، ولاتیکی بوو خه‌یرو به‌ره‌که‌تی زۆری تێدا بوو، چه‌ند په‌هوشت و ئا‌کاری جوانی تێدا بوو، به‌لام مه‌زه‌بی ئی‌رجائی تێدا پ‌روا، ئی‌رجائیش بریتیه‌یه له‌: ده‌رکردنی عه‌مه‌ل له‌ حه‌قیقه‌تی ئیمان، ده‌لێن: ئیمان عه‌مه‌لی تێدا نییه، مرۆڤ ئیمانداره هه‌رچه‌نده هه‌یج کارێک نه‌کات چونکه ئه‌و به‌دلی باوه‌ری هه‌یه، هه‌ندیکیان ده‌لێن: به‌دلی باوه‌ری پێی هه‌یه و به‌ زمانی ده‌ی‌لی، هه‌ندیکیان ده‌لێن: ته‌نانه‌ت با به‌دلی باوه‌ری پێی نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌زانی ته‌نها زانین ده‌یکاته که‌سیکی ئیماندار، جا (عه‌مه‌ل) به‌شیک نییه له‌ ئیمان لای هه‌موو گرووپه‌کانی مورجیه‌ه، مرۆڤ ئیمانداره لای ئه‌وان هه‌رچه‌نده هه‌یج عه‌مه‌لیکی نه‌بی، ئه‌مه مه‌زه‌بی مورجیه‌ه، ئه‌مه‌ش مه‌زه‌بیکی پووجه‌ه، چونکه ئیمان بریتیه‌یه له‌: وتن به‌ زمان و باوه‌ر به‌ د‌لو کارکردن به‌جه‌واریج، ئیمان دروست نابێ ئیلا به‌و سێ شته‌ نه‌بی، چونکه هه‌رکه‌سێ به‌دلی باوه‌ری بوو به‌زمانی نه‌یگوت ئه‌وه کاری کافرانه، چونکه پ‌استی پێغه‌مبه‌ریان ده‌زانی، جوله‌که‌و گاوره‌کان پ‌استیتی پێغه‌مبه‌ریان ده‌زانی، ته‌نها به‌زانینیان یان به‌ باوه‌ری دلایان به‌بی ئه‌وه‌ی به‌زمانیان بیلێن نه‌بوونه ئیماندار، هه‌ندیکیان ده‌لێن: وتن به‌زمان به‌سه هه‌رچه‌نده باوه‌ری نه‌بی، به‌م قسه‌ش

واپتویست ده‌کات دووړووه‌کان ئیماندار بن، خوای‌گه‌وره نه‌فی ئیمانی له‌وان کردووه،
خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَقُولُونَ بِاللَّيْنَتَيْنِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمَا) الفتح/۱۱).

مه‌به‌ست له: (ولا عن أهل مكة في الصرف شيئاً).

الصرف: بریتیه له‌فروشتنی نه‌قد به‌نه‌قد، چونکه‌نه‌وان له‌وه‌دا نه‌رم و نیانن.

مه‌به‌ست له: (ولا عن أهل المدينة في الغناء).

چونکه‌هه‌ندیک له‌وان گورانی به‌حاله‌لال ده‌زانن، هیچ تاوانیکی له‌گورانیدا نابینن،

بویه له‌وه‌دا شتیان لی وهرناگیری.

﴿۱۴۴﴾ نوسەر دەئیت: (وإذا رأيت الرجل يحب أبا هريرة وأنس ابن مالك وأسيد بن الحضير فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله وإذا رأيت الرجل يحب أيوب وابن عون ويونس بن عبيد وعبد الله بن ادريس الأودي والشعبي ومالك بن مغول ويزيد بن زريع ومعاذ بن معاذ ووهب بن جرير وحماد بن زيد وحماد بن سلمة ومالك بن أنس والأوزاعي وزائدة بن قدامة فاعلم أنه صاحب سنة وإذا رأيت الرجل يحب أحمد بن حنبل والحجاج بن المنهال وأحمد بن نصر وذكرهم بخير وقال بقولهم فاعلم أنه صاحب سنة).

واته: ئەگەر كەس ئىك تىكىت بىنى (ابو هريره) و(أنس ابن مالك) و(أسيد بن الحضير)ى خۆشدهوى بزانە ئەو لەسەر سوننەتە ان شاء الله، ئەگەر كەس ئىك تىكىت بىنى (ايوب) و(ابن عون) و(يونس بن عبيد) و(عبد الله بن ادريس الأودي) و(الشعبي) و(مالك بن مغول) و(يزيد بن زريع) و(معاذ بن معاذ) و(وهب بن جرير) و(حماد بن زيد) و(حماد بن سلمه) و(مالك بن أنس) و(الأوزاعي) و(زائدة بن قدامة)ى خۆشدهوىت بزانە ئەو لەسەر سوننەتە، ئەگەر كەس ئىك تىكىت بىنى (احمد بن حنبل) و(الحجاج بن المنهال) و(أحمد بن نصر)ى خۆش دەوىتو باسيان دەكات بەچاكە و قسەكانى ئەوانى دەگوت بزانە ئەو لەسەر سوننەتە.

پاڤه /

مەبەست له: (وإذا رأيت الرجل يحب أبا هريرة...)

خۆشويستنى هاوہ لانی پيغەمبەرى خوا (ﷺ) بەگشتى (واجب)ە، ھەر ھەركو لەپيشدا باسكرا، ئەويش بەشيكە لە ئيمان، بەلام ھەندى لە ھاوہ لان ھەن ئارەزوو پەرستان تانەيان لى داوون وەكو: —ئەبو ھورەيرە كە راوى فەرموودەكانە، چەندىن

فهرموده‌ی ریویات کردوه له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) نه‌وانیش پاراستنی سوننه‌تیاں پی ناخوشه بویه رقیان له (نه‌بو هوره‌یره) به له‌بر بایه‌خدانی به ریویات کردنی فهرموده، بقوئم نوممه‌ته زوریک له‌فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) پاراستوه، له‌بر نه‌و هویه رقیان لی ده‌بیته‌وه.

(نه‌سه‌ی کوری مالیک) خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، (اسیدی کوری الحضر) الانصاری، جا نه‌وان رقیان له‌وانه‌یه، چونکه پییان ناخوشه نه‌وانه هندی شت له‌وانه‌ی تایبه‌تمه‌ندیون به‌چند فه‌زلیک هاوه‌لانی تر نه‌و فه‌زله‌یان نییه.

مه‌به‌ست له: (وإذا رأیت الرجل یحب آیوب وابن عون ویونس بن عبید وعبد الله بن ادیس الأودی والشعی ومالك بن مغول ویزید بن زریع ومعاذ بن معاذ ووهب بن جریر وحماد بن زید وحماد بن سلمة ومالك بن أنس والأوزاعی وزائدة بن قدامة فاعلم أنه صاحب سنة).

چونکه نه‌وانه سوننه‌تیاں ریویات کردوه‌وه له (حُفاظ) ی فهرموده‌ن و زانایانی (الجرح والتعدیل)ن جا نه‌و که‌سه‌ی رقی له‌وان بیته نه‌وا رقی له‌کاره چاکه‌کانیانه، نه‌ویش پاراستن و بایه‌خدانه به‌سوننه‌ت، به‌سه‌نه‌ده‌کان و ریویات کردن و په‌د کردنه‌وه‌ی فهرموده‌ه له‌بسته‌راوه‌کان، جا نه‌وان رقیان لییان نییه ته‌نها له‌بر نه‌وه‌ی نه‌و کاره پیروژه ده‌کن، نه‌و کاره‌ی که به هویه‌وه خوی گوره سوننه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) پاراست.

مه‌به‌ست له: (وإذا رأیت الرجل یحب أحمد بن حنبل والحجاج بن المنهال وأحمد بن نصر وذرهم بخیر وقال بقولهم فاعلم أنه صاحب سنة).

نه‌وانه نه‌و پیشه‌وایانه تاقیکرانه‌وه له‌سه‌ر وتنی نه‌وه‌ی بلین: (قورئان مه‌خلوقه) نه‌وانیش پازی نه‌بوون نه‌و قسه‌یه بلین له‌سه‌رده‌می (المأمون والمعتمد والواثق)دا تاقیکرانه‌وه به‌هوی موخته‌زیله‌وه، چونکه موخته‌زیله‌کان له‌ده‌وری خه‌لیفه‌کان

كۆبۈنە ھەو بوونە دارو دەستەى ئەوان، بوونە پۈۈژكارى ئەوان و كارىگەرىيان لەسەريان ھەبوو مەزھەبى ئىعتزالىيان ھاويشتە نۆپوانە ھەو فەتۈاىيان بۆ دان بۆ ئە ھەى زۆر لەخەلكى بىكەن بەوتنى ئەو قسەىە ئەويش (قورئان مەخلوقە) بۆيە بەھۆى ئەو كىشەىە ھە فىتنەىەكى گەورە بەرپا بوو.

بەرامبەر ئەو كىشەىە ئىمامى ئەحمەد پۈۈستە، پۈۈستەنىكى پىاوانە ھەكو چىايەكى سەركەش، نەىانتۈانى ھىچ كارى لى بىكەن، بەلكو بەرگەى گرت و پۈۈستەو ئارامى گرت لەسەر ئازارو ئىھانەو بەندىخانە، تاكو خۈاى گەورە لەسەر دەستى ئەو ئەم دىنەى سەرخست و بەھۆى ئەو ھەو ئەو زەندىقانىەى لەناو برد، ھەندى لەزانانىان كوژران ھەكو (احمد بن نصر) و (ابن نوح) و جگە لەوان، چەندىن كەس كوژران پازى نەبوون بلىن قورئان مەخلوقە بۆيە كوژران، ئىمامى ئەحمەد سزادراو موعتەزىلە داۋاى كوشتنى ئەويان كرد، بەلام خۈاى گەورە لەكوشتن پزگارى كرد، دەستى خەلىفەى پاراست لەكوشتنى ئەودا، بەلام ئازارو سزاياندا ئەويش ئارامى گرت تاكو خۈاى گەورە سەرى خست بە (المتوكلى كورى المعتصم) جا خۈاى گەورە بەھۆىە ھە مىجنەتى لەسەر ئىمامى ئەحمەد ھەلگرت و پىزى لى گرت و سەرىبەرزى كردو سوننەتى دەرخست و ئاشكرا كرد.

ئەمەش سوننەتى خۈاىە لە پاش تەنگانە خۆشى دىت: (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵) إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۶) الشرح).

﴿۱۴۵﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَجْلِسُ مَعَ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ فَاحْذَرِهِ وَعَرَفْهُ فَإِنَّ جَلْسَ مَعَهُ بَعْدَمَا عَلِمَ فَاتَّقَهُ فَإِنَّهُ صَاحِبُ هَوَىٰ).

واته: ئەگەر که سیکت بینی له‌گه‌ڵ ئاره‌زوو په‌رستاندا داده‌نیشی ئەوه ئاگاداری بکه‌ره‌وه و پیتی بناسینه، جا ئەگەر له‌گه‌ڵیدا دانیشت له‌پاش ئەوه‌ی زانی ئەوا خۆتی لی پپاریزه، چونکه ئەوه خاوه‌نی ئاره‌زووه.

پرافه /

مه‌به‌ست له: (اهل الاهواء).

ئەو که‌سانەن شوینی چه‌زو ئاره‌زووه‌کانیان ده‌که‌ون و شوینی قورئان و سوننه‌ت ناکه‌ون، به‌لکو شوینی ئەوه ده‌که‌ون که نه‌فسه‌که‌یان چه‌زی لێیه‌تی، جا ئەگەر قورئان و سوننه‌ت جیاواز بوو له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا ئەوا واز له‌قورئان و سوننه‌ت ده‌هێنن، ئەوه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا ده‌گونجا ئەوا وه‌ری ده‌گرن نه‌که‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی باوه‌ریان پیتی هه‌یه، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا ده‌گونجی و ئەمه‌ش ریگای جوله‌که‌یه، چونکه جوله‌که‌ گوی‌پایه‌لی پیغه‌مبه‌ران ده‌بوون له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زوویاندا بگونجی و ئەوه‌ی له‌گه‌ڵ ئاره‌زووه‌کانیاندا نه‌گونجی ئەوا له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌راندا جیاواز ده‌بن، یان ده‌یانکوژن، یان به‌درویان ده‌خه‌نه‌وه هه‌روه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (كَلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ (۷۰) المائدة).

ده‌باره‌ی دوو‌په‌وه‌کانی ئەم ئوممه‌ته فه‌رموویه‌تی: (وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ (۴۸) وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ (۴۹) النور) واته: کاتیکیش بانگ بکړین بۆ لای بپیاره‌کانی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی، تا له‌نیوانیاندا داوه‌ری بکه‌ن که چی ده‌سته‌یه‌کیان کت و پپ‌پوو وه‌ر ئەگێپن و ئاماده‌ نابن (۴۸) ئەگەر سوور

بزانن، ئەو سوود و قازانچە بۇ ئەوان دەبىي و بەوان دەدرى بەپەلە دېنە لاي و ملکہ چى ئەبن و رازى دەبن بەبپىارى پەيامبەر).

ئەمە پىگاي ئارەزوو پەرستانە لەکۆن و تازەدا جا پىوەر بۇ حەق لاي ئەوان ئەوہیە لە گەل ئارەزوویاندا بگونجى، ئەوہى لە گەل ئارەزوویاندا نەگونجى ئەوا پووجەلە، ئەمە پىگاي ئەوانە، ئەم پىگايە ھەر ئەو پىگايە پە گرووپە گومراکانى ئەم ئوممەتەى لەسەرە، چونکہ ئەوان ئەوہى لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) ھاتووە وەرى ناگرن، بەلکو ئەوہى لەقورئاندا ھەپە وەرى ناگرن، ئەوہى لەسوننەتدا ھاتووە وەرى ناگرن ئەگەر لەگەل گرووپ و ئارەزوویاندا ناکۆک بىت، جا یاخود تەئویلى دەکەن، یان تەحرىفى دەکەن، یان بەدرۆى دەخەنەوہ، ئەمە پىگاي ئەوانە، نوسەر دەئیت: ئاگادارى ئەوانە بە لەگەلئاندا دامەنیشە، چونکہ کاریگەرییان لەسەرت دەبى، پەنگە قەناعەت بەقسەى ئەوان بکەیت و بچیتە سەر قسەى ئەوان، بۆیە دوور بکەوہرەوہ لەوان و لەگەل بیدعەکاراندا دامەنیشە، جا ھەرچەندە بیدعەکە لە بیروباوەردا بىت وەکو جەھەمى و موعتەزىلەکان و ئەوانىتر لەبیدعەکاران، یان بیدعەکە لەپەرستندا بىت، وەکو ئەوانەى خوای گەرە دەپەرستن بەنەقامى و گومراپى، خوا پەرستى دەکەن و زوھد دەکەن، بەلام بەبى ھىچ بەلگەیک و بەبى ھىچ ھىدايەتیک، ئەمەش بەسەر صوفیەکاندا جى بەجى دەبىت و ئەوانەى وەکو ئەوانن، ئەوانەى (مبتدعە)ن لەپەرستندا، یان بیدعەکەیان لەوہ کەمترە، بیدعەکانیش جیاوازن، ھەر ھەمووی شەپو خراپن ھەرگىز نابیت نەرم و نیان بىن بەرانبەریان، ناگوترىت: - ئەم بیدعەپە سووکە، چونکہ ھەرەوہکو بلىسەى ئاگر وایە، ئەگەر وازى لى بەئىترىت دەورو بەرى خووى دەسوتىنى، ئەگەر پەلەى لى بکرىت و بکوژىتەوہ ئەوا خەلکى لەخراپەى پارىزاو دەبى، بیدعە بەم شىوہیە، بۆیە پىوېستە لەسەر موسلمانان ئاگادارى (مبتدعە) بن و ھەرگىز گومانى باشیان پى نەبن، یان مەغرور بن لەوہى لە پوالتیان دەردەکەوى، دەلین ئەوانە خوا

به‌رستن، نه‌وانه ته‌وبه‌کارن، نه‌وانه دلّی خه‌لکی نه‌رم ده‌کهن، نه‌وانه که‌سانیکن خه‌ریکی زیکن، نه‌وان سه‌ریچیکارن ته‌وبه ده‌دن، هه‌روه‌کو ده‌ریاره‌ی جه‌ماعه‌تی (ته‌بلیغ) ده‌گوتری، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانه (مبتدع) و صوفین هه‌رگیز پییان هه‌ل مه‌خه‌له‌تی.

مه‌به‌ست له: (وَإِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَجْلِسُ مَعَ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ فَاحْذَرِهِ).

نه‌گه‌ر کابرایه‌کت بینی له‌گه‌ل (مبتدعه) دا داده‌نیشی نه‌وا ناگاداری بکه‌روه، چونکه دانیشن له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خۆشویستنی نه‌وان و دلنه‌وایی کردنیان و په‌نگه پییان کاریگه‌ر بیته، جا هه‌موو که‌سیکیش له‌گه‌ل هه‌ورپکه‌یدایه، هه‌رکه‌سی له‌گه‌ل چاکه‌کاراندا دانیشن نه‌وه به‌لگه‌ی نه‌وه‌یه چاکه و چاکه‌کارانی خۆش ده‌وی، هه‌رکه‌سی له‌گه‌ل خرابه‌کاراندا دانیشی نه‌وا به‌لگه‌یه خرابه و خرابه‌کارانی خۆش ده‌وی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِتَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۶۸) الانعام) واته: هه‌ر که نه‌و موشریکانه‌ت دیت خه‌ریکن له‌باره‌ی نایه‌ت و نیشانه‌کانی نیمه‌وه خراب ده‌وین و گالته نه‌کهن، روویان لی وه‌رچه‌رخینه و خیرا هه‌سته و جییان به‌یله تا قسه‌که‌یان نه‌گورن و واز له‌و گالته و مه‌سخه‌ره دینن نه‌گه‌ر شه‌یتان نه‌م نامۆزگاریه‌شی له‌بیر بردیته‌وه و له‌گه‌لیان دانیشیتیت جا دوا‌ی نه‌وه هه‌ر که به‌بیرت هاته‌وه نیتر دوا‌ی نه‌وه نابی له‌گه‌ل نه‌و خه‌لکه سته‌مکاره دانیشی به‌لکو ده‌بی زوو جییان به‌یلی).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا (۱۴۰) النساء) واته: خو به‌راستی خوای گه‌وره له‌م قورئانه‌دا به‌نیوه‌ی راگه‌یاندوو هه‌رکات زانیتان و بیستان نایه‌ته‌کانی خوا که‌سانیک

باوهرپیان پی ناکن و گالته‌یان پی ده‌کن هه‌تا ئه‌و باسه ئه‌گۆپن و ده‌چنه‌سه‌ر قسه‌یه‌کی تر و واز له‌و کاره‌یان دینن ئیوه له‌گه‌لیان دامه‌نیشن ئه‌گینا ئیوه‌یش له‌گونه‌ه و تاوان وه‌ک ئه‌وان ده‌بن، دیاره‌ خوای گه‌وره‌ش له‌پۆژی قیامه‌تدا گشت دوو‌پوو بی باوهره‌کان له‌دۆزه‌خ کۆ ده‌کاته‌وه).

فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) کردووه له‌ گه‌ل چاکه‌کاراندا دانیشی، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۲۸) الکهف) واته: دان به‌ خۆت بگره له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی که به‌یانیان و ئیواران له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌پارینه‌وه و ده‌په‌رستن و ته‌نیا ره‌زامه‌ندی ئه‌ویشیان ده‌وی ئیتر داران یان نه‌دار به‌هیزن یان بی‌هیزن، هه‌رگیز چاوپشت لییان کل نه‌که‌یت و پشتگوییان نه‌خه‌یت، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه روو له‌ جوانی و زه‌رق و به‌رقی ئه‌م دونیا‌یه بکه‌یت).

خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی کرد به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) له‌گه‌ل بیلال و عه‌ممار و سه‌لماندا دانیشی که له‌ هاوه‌له‌ هه‌ژاره‌کان بوون و دانه‌نیشی له‌گه‌ل گه‌وره‌ پیاوانی قوره‌یش و ئه‌وانیتردا، چونکه پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) له‌ گه‌ل ئه‌واندا داده‌نیشت به‌ ته‌ماحی ئه‌وه‌ی ئیمان به‌ینن دلنه‌وایی ده‌کردن به‌لام خوای گه‌وره‌ نه‌هی لی کرد له‌و کاره‌ی چونکه ئه‌وان وتیان: ئه‌وانه له‌خۆت دوور بکه‌ره‌وه تاکو ئیمه له‌گه‌ل تۆدا دانیشین و گویت لی بگرین، پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سوور بوو له‌سه‌ر خه‌یرو چاکه‌ ویستی بۆ ئه‌و هه‌ژارانه مه‌جلیسی تر دابنی، وه‌کو وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی پیاو ماقولانی قوره‌یش به‌ته‌ماحی ئیسلام بوونیان، جا خوای گه‌وره‌ نه‌هی لی کرد ئه‌و کاره بکات له‌ پیش ئه‌وه‌ی بیکات، فه‌رمووی: (وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا) الکهف / (۲۸) واته: به‌ گویتی ئه‌وه مه‌که که له‌ به‌ر لاساری خۆی - دلمان بی‌ ناگا کرد له‌ یادی خۆمان بۆیه هه‌میشه سه‌ری کردۆته دونیا و شوینی هه‌وا و

نارەزوى خوى كە وتوو و وازى لە فەرمانى خواى گەرە ھىناو و ھەموو كارو
فەرمانىكى لەرادە و لە سنوور دەرچوو.

چونكە خواى گەرە زانى ئەوانە ئەم دىنە وەرناگرن و ئيمان ناھىتن بۆيە پىي
فەرموو: (وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ (۵۲) الانعام)

مەبەست لە: (وعزفه فان جلس معه بعدما علم فاتقه فانه صاحب هوى).

واتە تۆ ئامۆزگارى دەكەيت دوور بکە ویتەو و لە تیکەل بوون و دانىشتنى
خراپە کاران، جا ئەگەر ئامۆزگارىيەكەى تۆى وەر نەگرت ئەوا لىي بە دووربە، چونكە
ئەو لە گەل بیدعە کاراندا دانىشتوو و لە کاتیکدا عىلمى ھەبوو نەك دانىشتوو و
نەیزانىي.

﴿۱۴۶﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا سمعت الرجل تأتيه بالأثر فلا يريده ويريد

القرآن فلا تشك أنه رجل قد احتوى على الزندقة فقم من عنده ودعه).

واته: نه‌گه‌ر بیستت کابرایه‌ک فه‌رموده‌ی بۆ ده‌هینیته‌وه که‌چی نایه‌وی و ته‌نها قورئانی ده‌وی نه‌وا هیچ گومان‌ت نه‌بی نه‌و که‌سه زنده‌قه‌ی تیدایه، بۆیه لای نه‌و هه‌سته‌و وازی لی بهینه.

پ‌افه/

کۆمه‌لئیک خه‌لکی هه‌ن پییان ده‌گوتریت: (قورئانییه‌کان) به‌باوه‌ری خۆیان ته‌نها قورئان ده‌که‌نه به‌لگه‌و سوننه‌ت په‌د ده‌که‌نه‌وه، بزانه نه‌وانه زه‌ندیقن، چونکه کارکردن به‌سوننه‌ت کارکردنه به‌قورئان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا) الحشر/۷)

له به‌ر نه‌وه سوننه‌ت ته‌فسیری قورئان ده‌کات و په‌وونی ده‌کاته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) النحل/۴ واته: وا بۆ تۆش نه‌م قورئانه‌مان دابه‌زنده‌ خوارئ بۆ نه‌وه‌ی بۆ نه‌و خه‌لکه په‌وون بکه‌یته‌وه نه‌وه‌ی بۆیان دابه‌زینراوه و به‌شکو بیر بکه‌نه‌وه و پینما بین).

نه‌و (قورئانییانه) پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌والئ ده‌ریاره‌ی نه‌وان داوه‌و فه‌رموویه‌تی: (رب رجل شعبان علی أریکته، يقول: بیننا و بینکم کتاب الله، فما کان فیہ من حلال احللناه وما کان فیہ من حرام حرمناه) واته: خه‌ریکه وای لی دیت که‌سیکی تیر له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ی دانیشته‌وه ده‌لئیت: نیوان نیمه‌و ئیوه کیتابه‌که‌ی خودایه (قورئانه) (واته: ته‌نها نه‌م قورئانه‌مان به‌سه) نه‌وه‌ی حه‌لال بوو تیایدا نه‌وا حه‌لالئ ده‌که‌ین و نه‌وه‌ی حه‌رام بوو تیایدا نه‌وا حه‌رامئ ده‌که‌ین) نه‌مجار پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)

فه‌رمووی: (أَلَا وَإِنِّي أَوْتَيْتُ الْقُرْآنَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ) ^{۳۲۰} واته: خوای گه‌وره قورئانی پیّ
به‌خشیوم و هاوشیوه‌که‌ی له گه‌لدایه (واته: سوننه‌ت).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (۳)) واته: پیّغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
(إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (۴) النجم) جا فه‌رمووده‌کان وه‌حین له خوداوه، هه‌رچه‌نده
وشه‌کانی له پیّغه‌مبه‌ره‌وه‌یه (ﷺ) به‌لام مانا‌که‌ی له خوداوه‌یه.

جا ئه‌و که‌سه‌ی ته‌نها قورئان ده‌کاته به‌لگه‌ به‌بانگه‌شه‌ی خۆی _ سوننه‌ت ناکاته
به‌لگه، ئه‌وه که‌سیکی زه‌ندقیه واته: مونافقه، مه‌به‌ست له زه‌ندقی دوورپوه، ئه‌مه
مانای ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه: (قد احتوى على الزندقة).

مه‌به‌ست له: (فقم من عنده ودعه).

له‌گه‌لیدا دامه‌نیشه، چونکه هه‌ندی که‌س ده‌لئین: ئه‌مه قورئان ده‌کا به‌ به‌لگه، بۆیه
پیّ مه‌غرور ده‌بن، له کاتی‌کدا ئه‌و کاری به‌ قورئان نه‌کردوه، چونکه قورئان فه‌رمانی
کردوه به‌ وه‌رگرتنی سوننه‌ت، که‌واته ئه‌م که‌سه قورئانی نه‌کردوه‌ته به‌لگه، به‌لکو
ده‌یه‌وی خۆی داپۆشی و خه‌لکی هه‌ل خه‌له‌تینی.

﴿۱۴۷﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أن الأهواء كلها ردية تدعو كلها إلى السيف، وأردؤها وأكفرها الرافضة والمعتزلة والجهمية فإنهم يردون الناس على التعطيل والزندقة).

واته: بزانه ئاره‌زووه‌کان هه‌مووی خراپن هه‌مووی بانگه‌شه ده‌که‌ن بۆ شمشیر، له هه‌موویان خراپتر وکوفرتتر (روافض) و (المعتزله) و (الجهمیه) ن جا ئه‌وانه خه‌لکی ده‌گێرینه‌وه بۆ له‌کارخستن (تعطیل) و (زهنده‌قه).

رِافه /

مه‌به‌ست له: (واعلم أن الأهواء كلها ردية).

الاهواء: ئه‌وه‌یه که جیاوازه له گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا له‌مه‌زه‌ب و بۆچوون و بیروکه‌کان، جا ئه‌وه‌ی له گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا جیاوازه له‌بۆچوون و مه‌زه‌به‌کان و بیروکه‌کان و حزبه‌کان و جگه له‌وانه ئه‌وانه هه‌موو له‌ئاره‌زووه‌یه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعِيرٌ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۵۰) القصص) واته: خو ئه‌گه‌ر وه‌لامیان نه‌دايته‌وه، ئه‌وه بزانه که ئه‌وانه هه‌ر په‌یره‌وی له ئاره‌زووی خویان ئه‌که‌ن، چ که‌سی گومرatre له‌و که‌سه‌ی په‌یره‌وی هه‌واو ئاره‌زووی خو‌ی کردووه، بی ئه‌وه‌ی هه‌چ پینوینیکی له‌خواوه هه‌بی...؟ به‌راستی خواش پینوینی گه‌لی سته‌مکار ناکات).

جا ئه‌مه واجب له‌سه‌ر موسلمان شوینی ئه‌وه بکه‌ویت له‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (ﷺ) هاتووه و شوینی ئه‌وه نه‌که‌وی نه‌فسه‌که‌ی حه‌زی لئیته‌ی، یان فلان و فیسان ده‌لئیت، پیویسته له‌سه‌ر موسلمان قسه‌ی خه‌لکی به‌راورد بکات له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا جا ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا ده‌گونجی وه‌ری ده‌گری و ئه‌وه‌ی

لەگەل قورئان و سوننەتدا نەگونجى ئەوا وازى لى دەھىنى، ئەمە خاوەنى حەقە، بەلام ئەوھى لەگەل خەلگىدا دەپوات بۆ ھەر كوى بېرۆن، دەبىتتە گەمژەيەك ھەرگىز بىر ناكاتەوھ لەوھى ئەوان لەسەرى دەپۆن، ئەوھى ئەوان لەسەرى دەپۆن تاقى ناكاتەوھ ئا ئەو كەسە خاوەنى ئارەزووھ و شوئىنى ئارەزووھ كەى دەكەوئت.

مەبەست لە: (تدعو كلها إلى السيف).

واتە: ئارەزووھ كان خەلكى بەرەو فیتنە بانگ دەكەن، جا ئەو جەنگانەى لە نىوان موسلماناندا پوویداو بوو ھۆى تىكچوونى يەكپىزى موسلمانان، ھەر ھەمووى بە ھۆى ئارەزوو پەرستانەوھ پوویدا لە موعتەزىلەو خەوارىج و جگە لەوان، جا ئەوانە ھۆى فیتنە كان بوون، ھىچ فیتنەيەك پووى نەداوھ ئىللا لە پىنگاى ئەوانەوھ نەبى و بەھۆى ئەوانەوھ نەبى.

كى بوو ئەو كەسەى ئىمامى عوسمانى كوشت؟

كى بوو ئەو كەسەى ئىمامى عەلى كوشت؟

كى بوو ئاگرى فیتنەى ھەلگىرساند لە نىوان موسلماناندا لە پاش ئەوھ ئىللا ئارەزوو پەرستان نەبى؟

كى بوون ئەوانەى كە (مأمون) و ئەوانەى پاش ئەو ھاتن ھەلخەلە تاند بە تاقىكردنەوھى ئەھلى سوننە تاكو ئىمامى (ئەحمەدى كورپى حەنبەل) يان پراكىشاو لىيانداو بەندىان كرد، ئىللا ئارەزوو پەرستان نەبى؟

كى بوو ئەو كەسەى (شىخ الاسلام ابن تيمية) بەند كردو تاكو لە بەندىخانەدا كۆچى دوايى كرد ئىللا ئارەزوو پەرستان نەبى؟

بۆيە پىويستە لە سەرمان ئاگادارى ئەوانە بىن، چونكە خراپەيان لە كۆتايدا بەرەو تىكدانى يەكپىزى موسلمانان دەبات، دەرچوون لە دژى كارىبە دەستانى موسلمانان و

تێكدانى جەماعەتى موسلمانان، بۆ ئەوەى بىنە پارچە پارچە و چەندىن حەزبەو
لە جىياتى ئەوەى بىنە يەك ئوممەت.

مەبەست لە: (وأردؤها وأكفرها الرفضة والمعتزلة والجهمية).

ئەوانە خراپترىن ئارەزوو پەرستانن، لە سەرۆكى هەموویانەو (رافضە) كان لە
مەزەبى شیعە، ناویان لێنا (رافضە) چونکە (زىدى كورپى على كورپى الحسين) یان
پەدکەردەو و پێى پازى نەبوون کاتى بانگیان کرد بۆ ئەوەى هاودەنگى ئەوان بێت لە
جویندان بە (ئەبو بەکر و عومەر) وتى: (نەخێر ئەبو بەکر و عومەر هەردوو وەزیری
پێغەمبەرى خوا ﷺ) بوون کاتى ئەو پازى نەبوو لە گەلیاندا هاودەنگ بێت، وتیان:
کەواتە ئێمە تۆ (رفض) دەکەین، بۆیە ناویان نرا (الرافضە).

(الجهمية): شوینکە وتوانى (الجهمى كورپى الصفوان)ن، لە پێشدا چەند جارێک
باسمان کردوو.

(المعتزلة): شوینکە وتوانى (عمروى كورپى عبید) و (واصلى كورپى العطاء) لە
مەجلیسەکانى (الحسن البصرى) جیابوونەو لە پێى لایاندا و عیلمیان لە زانایانى
سوننەو وەرناگرت، بۆیە پێیان دەگووتریت (موعتەزىلە).
مەبەست لە: (فإنهم يردون الناس على التعطيل والزندقة).

التعطيل: لە کارخستن: بریتىیه لە نەفى کردنى ناوو سیفەتەکانى خوا.

الزندقة: بریتىیه لە پەدکەردنەو و قورئان و سوننەت، لە جێى ئەوانە شوینى حەزو
ئارەزووکانیان دەکەون.

﴿١٤٨﴾ نوسەر دەلئیت: (واعلم أنه من تناول أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه إنما أراد محمداً (ﷺ) وقد آذاه في قبره).

واتە: بزانه ھەر کەسى قسەى بە یەكك له ھاوہ لانی (محمد) (ﷺ) کرد ئەوا بزانه ئەو کەسە مەبەستى (محمد) (ﷺ) و ئازارى ئەوى داوہ له گۆرہ کەیدا.

﴿١٤٩﴾ نوسەر دەلئیت: (وإذا ظهر لك من إنسان شيء من البدع فاحذره فإن الذي أخفى عنك أكثر مما أظهر).

واتە: ئەگەر لە ھەر کەسێکەوہ شتێکی بیدعەت بۆ دەرکەوت ئەوہ ئاگاداری بە چونکە ئەوہى لئیت شاردراوہ تەوہ لەوہ زۆرتەرە بۆت ئاشکرا بوہ.

پاڤە /

مەبەست لە: (واعلم أنه من تناول أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ).

واتە: ھەر کەسى جوین بە ھاوہ لانی پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بدات و بە کەمیان بزانی ئەوہ جوینی بە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) داوہ چونکە ئەوانە ھاوپیۆ ھاوہ لۆ یارمەتى دەرو پشٹیوانى ئەو بوون، جا ئەگەر تانەیان لى بدا ئەوا تانەى لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) داوہ، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆى ئەوانى کۆکردەوہ، ھەرئەویش بوو سەرکردایەتى ئەوانى دەکردو کاروبارى ئەوانى بە پێوہ دەبرد، ئەمەش تانەدانە لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) کەوا ئەو ھاوپیتى کەسانى خراپى کردوہ، ئەمەش تانەدانە لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)، دەلئین: (الجبت والطاغوت) مەبەستیان (ئەبویە کور عومەر)ە، ئەمەش تانەدانە لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)، چون دەبى ھەردوو ھاوپیۆ و ھەردوو ھەزیرە کەى (جبت و طاغوت) بن؟ کەواتە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) تیناگات و

نازانی! داوا له‌خوا ده‌که‌ین بمانپاریزی، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ستایشی هاوه‌لانی ده‌کردو مه‌دحی ده‌کردن، که‌واته ئه‌و حه‌قیقه‌تی ئه‌وانی نه‌زانیه!! پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌فه‌رمووده‌یه‌کی (صحیح) دا فه‌رموویه‌تی: (لا تسبوا أصحابی، فوالذي نفسي بيده لو أنفق أحدكم مثل أحد ذهباً، ما بلغ مدّ أحدهم ولا نصيفه) ۲۲۶ واته: جنیو به‌یارانی من مه‌دهن، سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ئه‌گه‌ریه‌کی له‌ئیه به‌ئه‌ندازه‌ی کتیی ئوحوود ئالتون بکات به‌خیر، ئه‌وا ناگاته مشتی یه‌کی له‌وان و به‌نیوه‌ی مشتیکیش).

مه‌دحی ئه‌وان ده‌کات، که‌واته پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌له‌ی کرد له‌مه‌دح و سه‌نای ئه‌واندا له‌کاتی‌کدا ئه‌وان خراپه‌کارو (جبت و طاغوت) و بی باوه‌پن، ئه‌مه تانه‌دانه له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، به‌لکو ئه‌وه تانه‌دانه له‌قورئان...

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ (۱۸) الفتح).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ (۱۱۷) التوبة).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۰۰) التوبة).

که‌واته ئه‌مه له‌که‌دارکردنی قورئانه که مه‌دحی ئه‌وانی کردوه، جا هه‌رکه‌سی یه‌ک که‌ردیله ئیمان له‌دلیدا هه‌بی ئه‌وا جوین به‌هاوه‌لان نادات.

مه‌به‌ست له: (فاعلم أنه إنما أراد محمداً ﷺ) وقد آذاه في قبره).

هه‌رکه‌سی جوین به‌هاوه‌لان بدات نه‌وا نازاری پیغه‌مبه‌ری خوای ﷺ داوه له گۆره‌که‌یدا چونکه نه‌و پازی نابی جوین به‌هاوه‌لانی بدریت، له کاتی‌کدا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا (٥٧) الاحزاب) واته: به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی نازارو نه‌زیه‌تی خواو په‌یامبه‌ره‌که‌ی ده‌ده‌ن خوا له‌دونیاو له‌قیامه‌تدا نفرینی لی‌کردوون و له‌میهره‌بانی خو‌ی دووری خستوونه‌ته‌وه سزایه‌کی زۆر سوککه‌ری بو‌ئاماده‌کردوون).

جا هه‌ر که‌سی جوین به‌هاوه‌لان بدات نه‌وا نازاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ داوه، نه‌مه‌ش تاییه‌ت نییه به نه‌و کاته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له ژیاندا بووه به‌لکو نازاری ده‌دات له کاتی‌کدا نه‌و له گۆره‌که‌یدایه له پاش مردنی، جا هه‌رکه‌سی نه‌وه بکات نه‌وه نه‌فره‌ت لی‌کراوه (ملعونه): (لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا) داوا له خوا ده‌که‌ین بمانپاریزی.

﴿۱۵۰﴾ نوسہر دہ لیت: (وإذا رأيت الرجل رديء الطريق والمذهب فاسقا فاجرا صاحب معاص ظالما وهو من أهل السنة فاصحبه، واجلس معه، فإنه ليس تضرک معصيته).

واتہ: نگر کہ سیکت بینی ریگا و مہ زہ بی باش نہ بوو، کہ سیکی (فاسق) و (فاجر) بوو، خاوه نی سہ ریچی و ستہ مکار بوو بہ لام نہ ہلی سوننہیہ نہ وہ ہاوری تی بکہ و لہ گہ لیدا دانیشہ، چونکہ نہ و سہ ریچیہ کہی زیانت پی ناگہیہ نی.

پافہ /

مہ بہ ست لہ: (وإذا رأيت الرجل رديء الطريق والمذهب فاسقا فاجرا صاحب معاص ظالما وهو من أهل السنة فاصحبه) ہاوری تی کردنی کہ سیکی (فاسق) ی سوننی ہرچہ ندہ (فسق) و نہ نجامدانی سہ ریچی تیدا بیت و دانیشتن لہ گہ لے ہودا ہاشترہ لہ دانیشتن لہ گہ لے کہ سی (مبتدع) دا، چونکہ کہ سی سہ ریچیکار دہ زانی نہ وہ سہ ریچیکارہ، تکای نہ وہی لی دہ کری تہ وبہ بکات بہ جیاواز لہ گہ لے کہ سی (مبتدع) دا، نہ و وادہ زانی خوی لہ سہر حہ قہ بویہ تہ وبہ ناکات، جا (مبتدع) لہ کان بہ زوری تہ وبہ ناکہن چونکہ نہ وان وادہ زانن لہ سہر حہ قن نہ مہش مانای نہ وہ نیبہ لہ گہ لے سہ ریچیکاراندا دانیشی، بہ لکو مانای نہ وہیہ دانیشتن لہ گہ لے سہ ریچیکاراندا لہ نہ ہلی سوننہ ہاشترہ لہ دانیشتن لہ گہ لے (مبتدع) دا ہرچہ ندہ پوالہت و پووکہ شیان خواپہ رستی و چاکہ کاربن، نہ مہ مہ بہستی نوسہرہ، گومانیش لہ وہ دا نیبہ بیدعہ خراپہ و لای شہیتان خوشہ ویستترہ لہ سہ ریچی، چونکہ خاوه نی بیدعہ تہ وبہی لی ناکات، بہ جیاواز لہ گہ لے سہ ریچیکاردا نہ و نہ تکای نہ وہی لی دہ کری تہ وبہی لی بکات، چونکہ باوہری واپہ نہ وہ سہ ریچیہ و شہرم دہ کات و ناشکرای ناکات بہ جیاواز لہ گہ لے (مبتدع) دا.

مه‌به‌ست له: (وهو من أهل السنة فاصحبه).

واته: به مه‌رجی له ئیسلام دهرنه‌چی به‌لکو خاوه‌نی چهند تاوانیکی گه‌وره‌یه جگه له شیرک و بیدعه‌ی نییه، جادانیشتنی تو له‌گه‌ل ئه‌ودا ئه‌وا سووکتره له‌دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا، هه‌رچهنده کابرای (مبتدع) ته‌قواو چاکسازی خوی دهرخات، هه‌روه‌کو باسمان کرد مانای ئه‌وه نییه شه‌یخ پیت دهره‌رموی برۆ له‌گه‌ل سه‌رپیچیکاراندا دانیشه، به‌لکو ئه‌و به‌راورد ده‌کات له‌نیوان خراپه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل سه‌رپیچیکارو خراپه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا، جا خراپه‌ی دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا توندتره له‌دانیشتن له‌گه‌ل سه‌رپیچیکاردا، ئه‌ی چۆنه له‌گه‌ل که‌سیکی خاوه‌ن سوننه ده‌ستی گرتوو به‌دینه‌که‌یه‌وه دانیشی؟ ئه‌گه‌ر دانیشتن له‌گه‌ل سوننه‌یه‌کی سه‌رپیچیکاردا باشتی بیت له‌دانیشتن له‌گه‌ل (مبتدع) دا، جا چۆنه به‌دانیشتن له‌گه‌ل که‌سیکی سوننی رینمویی کراو ده‌ستی به‌دینه‌که‌وه گرتی؟ ئه‌مه به‌ راستی (الجلیس الصالح) ه.

مه‌به‌ست له: (فإنه ليس تضرک معصيته).

چونکه سه‌رپیچیه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆیه‌تی ئه‌مه له‌باسی به‌راورده‌وه، به‌لام که‌سی (مبتدع) بیدعه‌که‌ی زیانت پی ده‌گه‌یه‌نی.

نوسه‌ر ده‌لێت: (وإذا رأيت الرجل مجتهدا في العبادة متقشفا محترقا بالعبادة صاحب هوى فلا تجلس معه ولا تسمع كلامه ولا تمش معه في طريق فأني لا آمن أن تستحلي طريقه فتهلك معه).

واته: ئه‌گه‌ر کابرایه‌کت بینی له‌خواپه‌رستیدا زۆر هه‌ولێ ده‌داو وازی له‌دunia هیناوه و له‌ناو عیباده‌تدا سووتاو بیت به‌لام خاوه‌نی ئاره‌زوو بوو، ئه‌وا له‌گه‌لیدا دامه‌نیشه و گوئیستی قسه‌کانی مه‌به، له‌رێگاشدا له‌گه‌لیدا پی مه‌که، چونکه من دلتیا نیم رێگاکی حه‌لال بکه‌یت و له‌گه‌ل ئه‌ودا به‌هه‌لاکه‌تدا بجیت.

پاڧه /

مەبەست له: (وإذا رأيت الرجل مجتهدا في العبادة متقشفا محترقا بالعبادة صاحب هوى فلا تجلس معه ولا تسمع كلامه).

ھەرگیز مەغرور مەبە بە ھەوى كەسانى (مبتدع) دەرى دەخەن لە خواپە رستى و زوھدو شەونویژ کردن، لەبەر ئە ھەوى ئارەزوو و بیدەى ھەبە ئەوا ھەرگیز نەرم و نیان مەبە لەگەڵیدا، دووریکە ھە لێى ئەو پەرى دوورکە و تنە ھە، ھەر ھەكو ھەندى لەسە لەف دەلێن:

(اقتصاد في سنة خير من اجتهاد في بدعة)^{٢٢٧}.

مەبەست له: (ولا تمسّ معه في طريق).

ئەمە (عطف) ە لە سەر ئە ھەوى پێشى ھاتوو ە ناگادار کردنە ھە لە ھاو پێتى (مبتدع) ە و دانێشتن لەگەڵ ئاندا، پێغەمبەرى خواش (ﷺ) لە ھە ناگادارى کردینە تە ھە، دەفەر مویت: (اياکم ومحدثات الأمور)، (اياکم) ئەمە ناگادار کردنە ھە، فەر مویە تى (شر الامور محدثاتها)^{٢٢٨} جا بیدە خراپترە لە سەر پێچى، كەسى (مبتدع) ش خراپترە لە سەر پێچىكار، بۆیە پێویستە ناگادارى ئەم بابە تە بێن، (ولا تمسّ معه في طريق) چونکە ئەو كارت لى دەكات و تووشى بیدە كەى خۆیت دەكات، تۆ گومانى باشت بۆى ھەبە، چونکە ئەو خۆى بە خواپە رست و زاھید دەرخستوو، بۆیە بیدە كەى دیت بۆت، ئە ھەش زۆر ترسناكە، ھەر ھەكو پێغەمبەرى خوا (ﷺ) نمونەى لە سەر ھاو ە لى چاك ھینا ھە تە ھە بە ميسك فرۆش، جا یان لە ميسكە كەى خۆیت پى دەبە خشى ھە یان لى دەكەرى ھە یان بۆنێكى خۆشت دەست دەكە ھە چونکە تۆ لای ئەو دانێشتووى، ئەگەر ھیچت دەست نەكە ھە نە بە پێدان و نە بە فرۆشتن ئەوا تۆ ھەر بۆنى ميسك دەكەیت لە

٢٢٧ / رواة الطبراني ومحمد بن نصر وابن بطلة .

٢٢٨ / سبق تخريجه .

کاتیکدا تۆ لای ئەو دانیشتووی بەلام هاوئەلی خراپ ئەووە وەکو ئاسنگەر وایە یان جل و بەرگەگەت دەسوتینى وەیان بۆنیکى پيس دیت بەسەرتدا ^{٢٢٩}.

ئەمەش جى بەجى دەبى بەسەر جەماعەتى (تەبلیغ) دا ئەوانەى خەلکىکى زۆر ئەمرۆ پێیانەووە مەغرور بوو، چونکە خواپەرستى و تەوبەدانى سەرپێچیکارانى لى دەردەگەوێت ھەر وەکو دەلێن، توندى کاریگەرییان بەسەر ئەوانەى ھاوڕێتییان دەکەن، بەلام سەرپێچیکاران دەردەگەن لەسەرپێچیەو بەو بیدعە، بیدعەش لەسەرپێچی خراپترە، سەرپێچیکاریکى ئەھلى سوننە باشترە لە خواپەرستىکى ئەھلى بیدعە، بۆیە دەبى ئاگادارى ئەووە بین.

من ئەم قسەىەم نەگوتوووە لەرقى ئەو خەیرەى تیاياندايە - ئەگەر خەیریان تیدا بیئ - بەلکو ئەمەم گوت لەرقى ئەو بیدعەىە، چونکە بیدعەکە خەیرەکە لەناو دەبات.

ئەو بیدعەنەى لای جەماعەتى تەبلیغ ھەیە کۆمەلێک لەوانەى ھاوڕێتییانى کردوووە ئەمجار تەوبەى کردوووە لەھاوڕێتییان باسى کردوووە چەندین کتیبیان نوسیووە لەوریاکردنەوہى خەلکى لیبیان و پووونکردنەوہى بیدعەکانیان.

ھەرچەندە شەيخ (محمدى كورى ابراهيم) لەسەرەتای کارەکانەیانەووە مۆلەتى بەھەندىکیان دا بۆ ئەوہى لە (المملکە) دا بانگەواز بکەن، چونکە کارەکەى ئەوانى لا پوون نەبوووەو، بەلام کاتى کارەکەى ئەوانى بۆ پوون بوووەو بەتوندى وەلامى دانەو، ھەر وەکو لە (مجموع الفتاوى) کەیدا ھاتوو ^{٢٣٠}، ئەو مەرجى لەسەریان دانا بوو بۆ بانگەوازکردن بۆ یەکتاپەرستى بەلام ئەوان مەرجەکیان نەبردە سەر، ھەر وەھا لەسەرەتادا شەيخ (ابن باز) وەسف و سەنای ئەوانى کرد چونکە کارەکەى لا پوون نەبوووەو، بەلام کاتى بۆى پوون بوووەو لەقسەکەى گەرايەو و فەرمووى: (ھىچ

٢٢٩ / رواه البخارى (١٩٩٥) ومسلم (٢٦٢٨) .

٢٣٠ / (٢٢٧/١) .

كەسەك لە گەل ئەواندا دەرنە چى ئىللا كەسەك بىھەوى بانگيان بکات بۆ حەق و
 يەكتاپەرستى و ئىنكارى ئەو ھيان لى بکات ئەوان لە سەرى دەپۆن^{٣٣١} ئا بەم شىو ھەيە
 ھەرموو، ھەرچەندە خاوەن بىدعە بانگەواز و ھەرناگرىت، ھەر ھە خاوەنى مەنھەج لە
 مەنھەجە كەى خۆى ناگەر پىتەو ھە بە يەى شەيخە كانى لە سەر داوھ.

مەبەست لە: (فإني لا آمن أن تستحلي طريقه فتهلك معه).

ئەمە ئەنجامە كە يەتى ئەگەر لە گەل ئەواندا پرى بکەيت و دانىشى و حالى ئەوت بە دل
 بىت، جا بىدعە كەى دەگاتە تۆو تۆيش و ھەرى دەگرىت و بە ھەلا كە تدا دە چى و دە بىتە
 كە سەيكى (مبتدع)، جا تر سنا كىيە كە زۆر توندە لە لايەن (مبتدع) ھەو ھە چەندىش زۆر
 لەم سەردە مەدا، بە لام دەبى بزائىن بىدعە چى يەو چۆنە، چونكە ھەندى كەس ھەيە
 ھەموو شتەك لای ئەو بىدعە يە، بىدعە چەند پىسايە كى خۆى ھەيە، جا ئەگەر ئەو ھەيە
 بە جى بوو و دەركەوت ئەو ھەي لە سەرى يەتى بىدعە يە ئەوا لە گەل ئىدا دامە نىشە و ھاو پىتى
 مەكە.

نوسەر دەئىت: (رأى يونس بن عبيد ابنه وقد خرج من عند صاحب هوى، فقال: يا بني
 من أين خرجت؟ قال: من عند عمرو بن عبيد، قال: يا بني لأن أراك خرجت من بيت خنثى
 أحب إلي من أن أراك تخرج من بيت فلان وفلان ولأن تلقى الله يا بُني زانيا فاسقا سارقا خائنا،
 أحب إلي من أن تلقاه بقول أهل الأهواء).

أفلا ترى أن يونس بن عبيد قد علم أن الخنثى لا يضل ابنه عن دينه وأن صاحب البدعة
 يضلّه حتى يكفره.

واتە: (يونسى كورپى عبىد) كورپەكەى خۆى بىنى لاي ئارەزوو پەرسىتىكەو
 دەرچوو فەرمووى: _ كورپم لەكوپو دەرچوووت؟ وتى: لاي (عمروى كورپى عبىد)ەو،
 وتى: كورپم، ئەگەر بتبىنم لەمالى (نۆرەموكىكەو) دەرچىت پىم خۆشترە بتبىنم
 لەمالى فلان و فلانەو دەرچى، كورپەكەم، ئەگەر بگەيتە خواكەى خۆت وەكو كەسىكى
 زىناكارى فاسقى دزى خائىن، پىم خۆشترە پىي بگەيت لەسەر قسەى ئارەزوو پەرسىتەن
 بيت).

ئايە نابىنى (يونسى كورپى عبىد) زانىووتەى كەسىكى (نۆرەمووك) كورپەكەى
 گومرا ناكات لە دىنەكەيدا، بەلام ئارەزوو پەرسىت گومراى دەكات تاكو كوفر دەكات.

رافە/

مەبەست لە: (راى يونس بن عبىد ابنه وقد خرج من عند صاحب هوى، فقال: يا بني من
 أين خرجت؟ قال: من عند عمرو بن عبىد - (عمروى كورپى عبىد) شەخى موعتەزىلەكانە)
 - قال: يا بني لأن أراك خرجت من بيت خنثى أحب إلي من أن أراك تخرج من بيت فلان
 وفلان).

ئەم وشەپە (خنثى) پوون نىيە، لەھەندى نوسخەدا ھاتوو (من بيت هيتى) ئەویش
 ھەر پوون نىيە، بەلام مەبەستەكەى ئەو پەلەگەل بىدعەكاراندا دامەنىشە، جا ئەگەر
 تۆلای كەسىكى سوننىيەو دەرچىت بەلام سەرپىچىكارە ئەو سوك و ئاسانترە
 لەوھى لاي خاوەن بىدعەپەكەو دانىشى، ئەمە ئەو پەلەگەى يونس كورپەكەى خۆى لى
 ئاگادار كوردەتەو، چونكە ئەو لاي (عمروى كورپى عبىد) دانىشتوو كە گەرەى
 موعتەزىلەكانە، جا ئەو لاي موسلمانىكى سوننى دانىشى ھەرچەندە لەدىنەكەيدا
 نوقسانى ھەبى ئەو ئاسانترەو زىانەكەى كەمترە لەدانىشتن لەلای (مبتدع)ك.

لەو ھەركەتە فەرىيونە، لای ئارەزوو پەرستان و بیدعەكاران فەرمەبە، بەلكو لەسەر دەستی ئەھلى سوننە فەرمەبە، لەسەر دەستی زانایانى سوننە، زانایانى عەقیدەى تەواو، ھەر ھەكو (مەھمەدى كورپى سەرىن) فەرموویەتى: (إن هذا العلم دين فانظروا عمن تأخذون دينكم)^{٣٣٢} واتە: (ئەم عیلمە دینە كە وابوو تەماشاكەن بزانن دینە كە تان لە چ كەسێكەو ھەردەگرن) جا ئەگەر تەنھا دانیشتن لایان ھەندە ترسناك بێت، چۆنە فەرىيون لەسەر دەستی ئەو (مبتدع)انە!!!

مەبەست لە: (ولأن تلقى الله يا بُنَيَّ زانيا فاسقا سارقا خائنا، أحب إلي من أن تلقاه بقول أهل الأهواء).

بەكوپەكەى دەئیت: (وھەكو كەسێكى سەرىچىكارى خاوەن تاوانى گەورە بمریت جگە لە شىرك ئەوا تۆ چاوەپوانى پەحمەتى خوا دەكەیت، خواى گەورە دەفەرمویت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا (٤٨) النساء).

تەنانت ھەرچەندە خاوەنى تاوانى گەورە سزا بدريت لە ئاگردا ئەوا ئایندەى بۆ بەھەشتەو بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا نامینیتەو، بەلام خاوەنى بیدعە پەنگە بیدعەكەى بەرھەو كوفر پەلكیشى بكات و ببيتە لەوانەى تا ھەتاھەتايى لە ئاگردا دەمینیتەو، چونكە لە دیندا شتى تازەى داھینا كە لە دیندا نییە، كەسى سەرىچىكار نە یگوتووھ سەرىچىبەكەى بە شىكە لە دین، جا لەسەر تاوانىكى گەورە بمریت جگە لە شىرك سووك و ئاسانترە لەسەر بیدعە بمریت، ئەمەش قەسەىكى زۆر ئاشكرايە.

مەبەست لە: (أفلا ترى أن يونس بن عبید قد علم أن الخشى لا يضل ابنه عن دینه وأن صاحب البدعة يضلہ حتى يكفره).

ئەمە حیکمەتە کە یە کە لە گەل کەسی (مبتدع) دا دانانیشی، بەلام ئەگەر لای کەسیکی سوننی دانیشی هەرچەندە کەم و کووپی لە دین و ئیمانە کەیدا هەبی، جا ئەو زیانە ی لە ئەنجامی دانیشتن لە گەل (مبتدع) دا دروست دەبی سەخترو توندترە لەو زیانە ی لە گەل کەسیکی سوننی سەرپێچیکاردا دروست دەبی، چونکە خاوەنی بیدعە بانگت دەکات بۆ بیدعە کە ی و بۆ جیاوازی کردن لە گەل کیتاب و سوننه‌دا، بەلام کەسی سەرپێچیکار لە کیتاب و سوننه‌ دوورت ناکاتە وە و هانت نادا بۆ دوورکە و تنه‌ وە لە شوێنکە و تنی سوننه‌ هەرگیز.

جا جیاوازی هەیه لە نێوان پێنماییه‌کانی ئەم و پێنماییه‌کانی ئەو دا، ئەوپەری کاری ئەو تەنها جوانکاری کردنی ئەنجامدانی سەرپێچییە کە بەلام هانت بدات بۆ دوورکە و تنه‌ وە لە سوننه‌ ئەوا نەخێر، هەرگیز ئاگادارت ناکاتە وە.

دوورت ناکاتە وە لە سوننه‌ بە لکو ریز لە سوننه‌ دەگریت و بە مەزنی دەزانی بە جیاواز لە گەل مبتدع دا ئەوا ئەو هەرگیز سوننه‌ بە مەزن نازانی.

﴿١٥١﴾ نوسەر دەئیت: (فاحذر ثم احذر أهل زمانك خاصة وانظر من تجالس وممن تسمع ومن تصحب فإن الخلق كأنهم في ردة إلا من عصم الله منهم).

واتە: ئاگاداربەو ئەمجار ئاگادارى كەسانى زەمانى خۆت بە بەتايبەتى، تەماشىا بکە لەگەل کیدا دادەنیشى، ئەوانەى گوئيبىستيان دەبى و ئەوانەى ھاوپيتيان دەکەيت، چونکە خەلکى ھەر دەئىى لە ھەلگەپانەو ەدان ئىللا ئەوانە نەبى خواى گەورە پاراستونى.

پاڤە /

مەبەست لە: (فاحذر ثم احذر أهل زمانك خاصة).

چونکە لەکاتى دانەرى ئەم کتیبەدا (بەربەھارى) فیتنەکان زۆر مەزن و گەورە بوون، بۆیە خەلکى ھەموو سەردەمیک ئاگاداردەکاتەو ە خرابەى ئارەزوو و بیدەعى تیدا دەرکەوتوو، جا ئەو ئاگاداریان دەکاتەو ە لىى، ئەمەش تايبەت نىبە بەسەردەمى خۆیەو، بەلکە ھەموو سەردەمیک خرابەکارى و ئارەزوو و بانگەوازى پووچەللى تیدا بلاو ببیتەو ە ئەو بەتوندى موسلمان ئاگادار دەکاتەو ە بۆ ئەو ەى ئاگادارىبەکەى وەرگى.

مەبەست لە: (وانظر من تجالس وممن تسمع ومن تصحب فإن الخلق كأنهم في ردة إلا من عصم الله منهم).

ئەمە لەسەردەمى خۆیدا ھەروەھا ئەمە دووبارە دەبیتەو، جا ئەم کاتەى ئیمەو ئەو ەى بەدوايدا دیت_والله اعلم_ توندترە چونکە ھەرکاتیک زەمانە دور بەکەویتەو ئەوا فیتنەکان و خرابەکارى زۆر دەبن، سوننەت نامۆ دەبیت و ئەوانەى دەستى پىو ە دەگرن کەم دەبنەو، جا ترسەکە توندترە.

﴿١٥٢﴾ نوسەر دەئیت: (وإذا رأيت الرجل يذكر ابن أبي دؤاد وبشر المريسي و ثمامة أو أبا هذيل أو هشاماً الفوطي أو واحداً من أتباعهم وأشياعهم فاحذره فإنه صاحب بدعة فإن هؤلاء كانوا على الردة، واترك هذا الرجل الذي ذكرهم بخير ومن ذكر منهم).

واته: ئەگەر کەسێکت بینی بە باشی باسی (ابن ابو دؤاد) و (بشر المريسي) و (ثمامة) یان (ابو هذیل) یان (هشام الفوطی) یان هەر یەکێک لە شوێنکەوتووان و جەماعەتی ئەوانی کرد ئەوا ئاگاداری بە چۆنکە ئەو خاوەنی بیدعەیه، چۆنکە ئەوانە لەسەر هەلگەرانەوه بوون، واز لەو پیاوه بهێنە بەباش باسیان دەکات یان باسی یەکێک لەوان دەکات.

پاڤه/

مەبەست لە: (وإذا رأيت الرجل يذكر ابن أبي دؤاد وبشر المريسي و ثمامة أو أبا هذيل أو هشاماً الفوطي).

ئەگەر کەسێکت بینی ستایشی خراپەکاران و زانایانی گومراپی سەر دەمی خۆی دەکرد وەک ئەوانە کە بیچووی جەهەمییهکانن، بزانه ئەو کەسە فاسقە و کەسیکی خراپەکارە و کەسیکی گومراپی، چۆنکە ئەو ستایشیان ناکات تەنھا لەبەر ئەوەی ئەوانی خۆش دەوێت و ڕێگای ئەوانی گرتۆتە بەر، ئەگەر کەسێکت بینی ستایشی ئەهلی سوننە دەکات وەک (ئیمامی ئەحمەد) و (ابن مبارک) هەر وەها ستایشی زانایانی شوێنکەوتووان دەکات و ئەوانە لەپاش ئەوان هاتوون بزانه ئەو کەسە خاوەنی خەیر و چاکەیه، چۆنکە ئەو ستایشی ئەهلی سوننە ناکات تەنھا لەبەر ئەوەی سوننەى خۆش دەوێت و دەستی پێوه گرتووه، ئەمەش دەرسێکمان پێدەدات کەوا هەندێ لەو برايانە یان هەندێ لە قوتابیانە عیلم ستایشی هەندێ لە (مبتدعە)کان یان خاوەنی

ئارەزىۋە كان و خاۋەنى بېرۆكە لارە كان دەكەن، كە چى تە ماشاى بېرۆكە كان و بۆچۈنە كانىيان ناكەن، لە لايەكى ترەۋە قسە بە چاكە كاران دەكات، چاكە كاران بەكەم دەزانى و لە ئاستيان كەم دەكاتەۋە، چونكە لە ئەۋانەۋە بەكە مزانىنى ئەمان دە بېسى و باۋەرىيان پى دەكات، بە راستى ئەمە ترسىكى زۆرگە ۋرەيە، ئەگەر چاكە كاران زانايان و ئەھلى سوننە بەكەم بزانى و خاۋەنى بېرۆكە لارە كان و بۆچۈنە لارە كان ستايش بكات ئەۋە ترسىكى زۆرگە ۋرەيە، ھەرچەندە لايان دانە نېشى، ئەمەش ئاگادارمان دەكاتەۋە لە ۋەى زۆر بەى خەلكى تىكە وتوۋە ئەمۆ.

مە بەست لە: (ابن أبى دؤاد وبشر المرسي).

ئەۋ دووكەسە ھەر ئەۋ دووكەسە بوون پېشنىارىيان كرد بۆ مە ئمون سزاي ئىمامى ئەحمەد و ئەۋانېتر بدات لە زانايان تەنھا لە بەر ئەۋەى بلىن قورئان دروستكراۋە.

(ثمامة)ى كوپى (الاشرس): ئەم كەسە يەككىكە لەسە ركردەى گومراكاران.

(وابوالهذيل) العلاف: يەككىكە لەگەۋرە كانى موعتەزىلە.

(هشام الفوطى): يەككىكە لە (مبتدعه).

مە بەست لە: (أو واحدا من أتباعهم وأشياعهم فاحذره).

ئەگەر بېنىت ستايشى خراپە كاران و لە پى لادەران دەكات ئەۋا ئاگادارى بە.

مە بەست لە: (فإن هؤلاء كانوا على الردة).

ۋاتە: ھەندىكىيان ھەلگە راۋەن لە دىن - (مرتد)ن - ئەۋانېش پېشەۋاى جەھەمىيە كان و موعتەزىلە كان ئەۋانەى بە ئەنقەست لەگەل قورئان و سوننە تدا ناكۆك بوون، ئەۋانە گومان لە كوفرىاندا نېيە، بە لام ئەۋ كەسەى تەنھا لاساييان دەكاتەۋە ئەۋا حوكمى گومرايى بەسەردا دەدرىت، حوكمى كوفرى بەسەردا نادرىت تاكو بۆى بوون

نە كرىتە ھە، بە لام پيشە ھاو بانگە ھاو زكارانىان ئەوان دەزانن ئە ھە گومرايىيە لە سەرىن،
بۆيە ھوكمى ھە لگەر ھاو ھەيان بە سەردا درا.

مە بە ست لە: (واترك هذا الرجل الذي ذكرهم بخير).

ھەرگىز مە غرور مە بە بە ستايشى ئە م كا برايە، كە ستايشى ئە ھاو دەكات، پەنگە
گومراكاران ھەندى سىفاتى باشيان تىدا بىت، بە لام تە ماشاى ئە ھاو گومرايىيەى ئە ھاو بکە
تيايدان، بۆيە بە سىفە تىك لە سىفە تە كانى خەير مە غرور مە بە، كە چى لە ھاو ھاو
سىفە تە خراپە بى ئاگا بىت، ئە مە ش دانايىيە كى گە ۆرە يە، چونكە ھەندى كە س دە لىن:
فلان كە س چا كە ي تىدا يە، ھەرچە ن دە كە سىكى لار بىت، جا ئە ھاو خەيرى تىدا نىيە،
ھەرچە ن دە كە سىكى خا ۆن سوننەت خراپە ي تىدا بىت ئە ھاو دە ستى پى ۆه بگرە چونكە
ئە ھاو كە سىكى خا ۆن سوننە تە.

﴿١٥٣﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والحنة في الإسلام بدعة وأما اليوم فيمتحن بالسنة، لقوله: (إن هذا العلم دين فانظروا ممن تأخذون دينكم) ^{٣٣٣} وقوله: (لا تقبلوا الحديث الا ممن تقبلون شهادته) فتنظر فإن كان صاحب سنة له معرفة صدوقا كتبت عنه وإلا تركته.

واته: (تاقیکردنه‌وه) ی خه‌لکی له ئیسلامدا بیدعه‌یه، به‌لام ئه‌م‌رۆ به‌سوننه‌ت تاقیده‌کریته‌وه له‌به‌ر ئه‌و گوتاره‌ی که ده‌فه‌رموئیت: (بزانن ئه‌م عیلمه‌ دینه‌ که‌واته‌ ته‌ماشاکه‌ن بزائن دینه‌که‌تان له‌ چ که‌سیکه‌وه‌ وه‌رده‌گرن) وه‌ ئه‌و گوتاره‌ی که ده‌لئیت: (فه‌رمووده‌ له‌هیچ که‌سیکه‌وه‌ وه‌رمه‌گرن ئیلا له‌و که‌سانه‌وه‌ نه‌بی‌ شایه‌تیبه‌که‌ی وه‌رده‌گرن) بۆیه‌ ته‌ماشاکه‌ ده‌که‌ین ئه‌گه‌ر هاتوو که‌سه‌که‌ خاوه‌نی سوننه‌ت بوو شاره‌زاو راستگۆ بوو ئه‌وا فه‌رمووده‌ی لئوه‌ ده‌نوسین ئه‌گه‌ر نا وازی ئی ده‌هئینی.

رافه‌ /

مه‌به‌ست له‌: (والحنة في الإسلام بدعة وأما اليوم فيمتحن بالسنة).

ئه‌صل له‌ موسلماندا خه‌یرو چاکه‌یه‌و گومانی باش پیدای بردنه‌، به‌مه‌رجی جیاوازی ئه‌وه‌ی ئی دهرنه‌که‌وی، ئه‌مه‌ بنه‌مایه‌، جا نوسهر ده‌لئیت: - له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و موسلمانه‌ له‌خه‌یرو چاکه‌ زیاتر لئیی دهرنه‌که‌وتوووه‌ ئه‌وا ئی‌مه‌ش خه‌یره‌که‌ی ئی وه‌رده‌گرن، ته‌نانه‌ت که‌سی دوو‌پووش (منافق)، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پو‌اله‌تی دوو‌پووه‌کانی وه‌رگرت (ئه‌وه‌ی لیبانه‌وه‌ دهرده‌که‌وت) و نه‌ئینی و شاراو‌ه‌که‌یانی گه‌پانده‌وه‌ بو‌ لای خوا، چونکه‌ هیچ شتیکی جیاواز له‌وانه‌ی ئی دهرنه‌که‌وتوووه‌ ئه‌وا گومانی باشی پی‌ ده‌به‌ین، به‌لام ئه‌گه‌ر رقی به‌رانبه‌ر به‌سوننه‌تی ئی دهرکه‌وتو به‌رانبه‌ر به‌ئه‌هلی سوننه‌، ئه‌وا ئه‌و کاته‌ ریا‌ی به‌ (ئاگاداری به‌) ئه‌مه‌ مانای ئه‌و قسه‌یه‌یه‌ که ده‌لئیت: (والحنة في الإسلام بدعة) واته‌ هه‌ر موسلمانیک خراپه‌ی ئی دهرنه‌که‌وت ئه‌وا تاقی مه‌که‌ره‌وه‌.

مەبەست لە: (وأما اليوم).

واتە: لەسەر دەمی ئەودا ئەوا خەلکی بەسوننەت تاقى دەکرانەوه، چونکە گرووپ و کۆمەلە گومراکان زۆر بوو بوون بانگەشەى ئىسلام دەکەن، بۆیە پێویستە بزانییت کى لەسەر سوننەتە، تەنھا بەو مەغرور نەبى بانگەشەى ئىسلام دەکەن.

جا هەرکەسى ئەهلى سوننەى خۆش بویت ئەمە بەلگەیه ئەهلى خەيرو چاکەیه، ئەو کەسەى ئەهلى بیدعەى خۆش بویت ئەو بەلگەیه ئەو کەسە لە خراپەکارانە. مەبەست لە: (إن هذا العلم دين فانظروا عمن تأخذون دينكم).

فیر بوون دەبى لەسەر دەستی زانایانى ئەهلى سوننە بیّت، نابیّت لەسەر دەستی زانایانى بیدعە بیّت.

مەبەست لە: (لا تقبلوا الحديث الا من قبلون شهادته).

واتە: ئەوانەى پێوایەتى فەرمووده دەکەن لێیان وەر مەگرن ئیلا ئەوانە نەبى شایەتییان لى وەر دەگرن لای داوەر، چونکە کەسانى (ضعيف) زۆربوون لە پێوایەتدا، درۆ زۆر بوو لە پێوایەتدا، ئەمە لەحەقى ئەو کەسانەدا لەزانستى فەرمووده دەزانن، بەلام ئەوانەى وانین ئەوا دەگە پێینەوه بۆ کتیبە (صحيح) هەکانى فەرمووده.

مەبەست لە: (فتنظر فإن كان صاحب سنة له معرفة صدوقا كتبت عنه وإلا تركته).

ئەمە روونکردنەوهى ئەو دەستەواژەیه کە دەلیت: (إن هذا العلم دين) تەماشاکە ئەو کەسەى لەسەر دەستی فیر دەبى و پێوایەتى فەرموودهى لێوه دەکەیت جا ئەگەر بینیت خاوەنى سوننەتەو راستەپێی گرتووه ئەوا فەرموودهى لێوه بگێرەوه و لێوهى بنوسە، بەلام ئەگەر جیاوازی ئەو بوو ئەوا فەرموودهى لى وەر مەگرە، چونکە کەسانیک هەن فەرمووده لە پێغەمبەرى خوداوه (ﷺ) دەگێرنەوه لە هەمان کاتدا درۆزنن، چەند زۆرن ئەوانەى فەرمووده لەسەر زارى پێغەمبەرەوه (ﷺ) بە درۆوه دادەنێن، ئەمە لەپێو پێوایەتى فەرموودهوه بەسەنەدەوه، بەلام لەپێو گواستەنەوهى فەرموودهوه ئەوا بگە پێوه بۆلای کتیبە (صحيح) هەکانى سوننە.

﴿١٥٤﴾ نوسەر دەئیت: (وإذا أردت الإستقامة على الحق وطريق أهل السنة قبلك، فاحذر الكلام وأصحاب الكلام والجدال والمراء والقياس والمناظرة في الدين، فإن استماعك منهم وإن لم تقبل منهم يقدرح الشك في القلب، وكفى به قبولا، فتهلك، وما كانت قط زندقة ولا بدعة ولا هوى ولا ضلالة إلا من الكلام والجدال والمراء والقياس وهي أبواب البدع والشكوك والزندقة).

واته: ئەگەر دەتەوێت دامەزراو بیت لەسەر حەق و ڕێگای ئەهلى سوننەى پێش خۆت، ئەوا ئاگادارى (كەلام) بهو ئاگادارى خاوهنى (كەلام) و(جيدال) و(ميراء) و(قياس) و(مناظره) به له ديندا، چونكه گوى گرتنت لتيان هەرچەندە لتيان وەرئەگرى ئەوا گومان و دوودلى له دلتدا دروست دەكات، به سیهى ئەو وەرگرتنه (كەمه)، ئەوا بهمه لاکەندا دەچیت، هەرگیز زەندەقە و بیدعە و ئارەزوو گومپایى پەیدا نەبووه ئیلا له ڕێگای (كەلام) و(جيدال) و(ميراء) و(قياس) هوه نەبى، ئەویش دەرگاكانى بیدعە و گومان و زەندەقەيه.

پاڤه:

مه بهست له: (وإذا أردت الإستقامة على الحق وطريق أهل السنة قبلك، فاحذر الكلام وأصحاب الكلام).

له فیتنه كانى گومپاكاران ئەوهيه ئەوان (عیلمى كەلام) و (جە دەل) و (عیلمى مه نتيق) یان هیناوه و کردوو یانه ته به لگه و ده لیل له بیروباوه په كانیاندا پشتیان پى ده بهست، وازیان له قورئان و سوننهت هینا، چونكه ئەو دووانه _ به پای ئەوان _ سوودی یه قین نابه خشی، به لگه كانى مه نتيق و عیلمى كەلام لای ئەوان به لگه ی

یه‌قینی و به‌لگه‌ی یه‌کلایین، به‌و شیوه‌یه خراپه هاته نیو موسلمانانه‌وه له‌پریگای زانایانی (که لام و جه‌ده‌ل و مه‌نتیق) هوه، ئه‌وانه‌ی پشت به‌یاساو پریساکانی مه‌نتیق و عیلمی که لام ده‌به‌ستن و ده‌یکه‌نه به‌لگه‌و ده‌لیل، پشت به‌قورئان و سوننه‌ت ناب‌ه‌ستن، چونکه قورئان و سوننه‌ت به‌قسه‌ی ئه‌وان یه‌قین ناب‌ه‌خشی، به‌لام ئه‌م یاسایانه به‌لای ئه‌وان یه‌قین ده‌به‌خشی و ناوی ئی ده‌نین به‌لگه‌کان.

مه‌به‌ست له: (والجدال والمراء والقیاس والمناظره فی الدین).

باس و بابه‌ته‌کانی دین دروست نییه بکریته جیگای وه‌رگرتن و په‌دکردنه‌وه و جیدال و ئازادی پاو بۆچوون هه‌روه‌کو ده‌لین، بکریته نیو پوژنامه و گۆفاره‌کانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌ی له‌سه‌ر بکریته، چونکه باس و بابه‌ته‌کانی دین پیزی ئی ده‌گیری ته‌نها باسی ئه‌وه‌ی تیدا ده‌کری قورئان و سوننه‌ت ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌که‌ن هه‌رگیز جیدال تیدا ناکری، ئه‌مه یاساو پریساو مه‌نه‌جی سه‌لامه‌ته، ئه‌مه‌ش به‌شیکه له‌باوه‌پبوون به‌خوای پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، بۆیه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: - (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْزُوكَ تَقْلُوبُهُمْ فِي الْأَلْبَادِ (٤) غافر) ئه‌وانه‌ی له قورئاندا جیدال ده‌که‌ن، ئایه ئه‌وه که‌لامی خوایه یان که‌لامی به‌شه‌ره؟ ئایه ئیفاده‌ی یه‌قین ده‌کات یان ئیفاده‌ی ناکات؟.... یان.... یان.... هتد، ئه‌مه به‌شیکه له جیدال کردن له ئایه‌ته‌کانی خوادا، واته وه‌کو ئه‌وه وایه ئه‌وان سیقه‌یان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا نییه تا‌کو جیدال تیدا ده‌که‌ن، یان فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که (معصوم) هه‌رگیز له‌خۆوه قسه ناکات، (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (٣) النجم) هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی جیگای گومان و وه‌رگرتن و وه‌لامدانه‌وه‌یه، باس و بابه‌ته‌کانی دین تیروانینی (مناظره‌ی تیدا نییه به‌لکو باس و بابه‌تیکی سابت و نه‌گۆرن، ده‌بی ته‌سلیمی ببین، هیچ گومانی تیدا نییه و تا‌کو بخریته به‌ر باس و لی‌کۆلینه‌وه هه‌روه‌کو ده‌لین.

مەبەست لە: (فإن استماعك منهم وإن لم تقبل منهم يقدح الشك في القلب).

واتە: گوینگرتن لە جیدال لە کاروباری دیندا لە ئەوانەو ھەرچەندە باوھ پریان پى
نەكەیت، کاریگەرى لە سەر دلت دەبى و لە ئاینده شدا كە مەترخەمى تیدا دەكەیت،
چونكە (إذا كثر الامساس قل الاحساس) ھەر ھو كۆ دەلین، پيش ئەو ھى ئەو كە نالە
ئاسمانیانە دەرکە ویت و ئەو جیدالانەى تیدا بلاویکریتەو ھە دین و عەقیدەدا ئەو كاتە
موسلمانان لەم ولاتەدا لە سەر عەقیدە یەكی سەلامەت بوون، ھیچ گومان و خەیاڵیان
نەبوو، ھیچ كەسك جورئەتى ئەو ھى نەدەكرد قسە لەم سەلە دینیانە بكات، بەلكو
لەم سەلەلانەدا دەگەرەنەو ھە بۆلای زانایان، بەلام ئیستا کاروباری دین بوو تە جیگای
جیدال و ھەرگرتن و پەدکردنەو ھى و ئازادى پادەریپین ھەر ھو كۆ دەلین، بەھۆى ئەم
كە نالە ئاسمانیانەو ھە، جا كارەكە زۆر ترسناكە، یەككە لەوان دەلیت: ئەم سەلە یە
جیاوازی تیدایە و زانایان ئەو ھەمان لی دەشارنەو ھە، ئەمەش گومان دەخاتە دلى
خەلكی ھەو ھە، زانایان جیاوازی دەزانن، بەلام بۆ خەلكى پوونى ناكەنەو ھە بەلكو لە نیتوان
خۆیاندا پوونى دەكەنەو ھە لە نیتوان خۆیاندا لیکۆلینەو ھى تیدا دەكەن و باسى دەكەن،
چونكە ئەوان ئەھلى ئەو ھەن، بەلام ئەوان باسى بکەن بۆ خەلكى و لە سەر مینبەرەكان و
لە نیتزگەكاندا و بلین: مەسەلەكە جیاوازی تیدایە و چەند قسە و بۆچوونىكى تیدایە، ئەمە
گومان دەخاتە ناو دینەو ھە، بۆیە دروست نییە.

مەبەست لە: (وما كانت قط زندقة ولا بدعة ولا هوى ولا ضلالة إلا من الكلام والجدال

والمرء والقياس).

چونكە بواری بۆ خەلكى دەكاتەو ھە بۆ جیدال لە كارو بارى دیندا، (والقياس) مەبەستى
قیاسى فاسدە، بەلام قیاسى راست و دروست ئەو ھە یەككە لە بنەماكانى بەلگەكان جا
قیاس سى جۆرى ھە یە: —

یەكەم: قیاس الأولی / وهكو نه وهى بلین: هه موو (کمال) ێك كه (نه قص) ی له گه لدا نه بئ نه وا خوای گه وره له پیشتره بۆی، خوای گه وره ده فه رمویت: (وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ (٢٧) الروم) واته: وه سفی هه ره به رز له ئاسمانه كان و زه ویدا هه ر شایانی نه وه).

دووه م: قیاس التمثیل / وهكو نه وهى بلین: سیفه ته کانی (خالق) وهكو سیفه ته کانی (مخلوق) ه هه ره وهكو گرووی (الممثلة) ده یلین نه مه ش (باطل) و پووچه له.

سێ یه م: قیاس العلة / نه مه ش یه کیکه له به لگه کانی (اصول الفقه) له مه سه له فیهیه کاندایه کار ده هینریت، نه مه ش رای کۆی زانایانه و لایان په سه نده.

﴿١٥٥﴾ نوسەر دەلّیت: (فَاللّٰهُ اللهُ فِيْ نَفْسِكَ، وَعَلَيْكَ بِالْآثَارِ وَأَصْحَابِ الْآثَرِ وَالتَّقْلِيدِ فَإِنَّ الدِّينَ إِنَّمَا هُوَ بِالتَّقْلِيدِ، يَعْنِي: لِلنَّبِيِّ ﷺ) وَأَصْحَابِهِ رِضْوَانُ اللهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَمَنْ قَبَلْنَا لَهُمْ يَدْعُونَا فِيْ لِبْسٍ، فَقَلْدُهُمْ وَاسْتَرَحَ وَلَا تَجَاوِزِ الْآثَرَ وَأَهْلَ الْآثَرِ).

پاڤه/

مەبەست لە: (فَاللّٰهُ اللهُ فِيْ نَفْسِكَ، وَعَلَيْكَ بِالْآثَارِ وَأَصْحَابِ الْآثَرِ وَالتَّقْلِيدِ).

مەبەستی بە (التقلید) لێرەدا شوینکەوتنە، نەك ئەو (تقلید)ە یە لای (المتأخرین) هەیه، بەلكو مەبەست لێی: شوینکەوتن و چاویلکردنی زانا چاكسازەكانە، خوای گەرە دەفەر مویت: (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) التوبة/١٠٠)، خوای گەرە دەفەر مویت: (وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ) يوسف/٣٨) ئەمە شوینکەوتنە، ئەو (تقلید)ە ی بە مانای شوینکەوتن دیت ئەو شتیکی باشە، بەلام تەقلیدی کوێرانە كە بە بی بەلگە یە ئەو نەویستراوە، جا (تەقلید) دوو جۆرە: -

١_ تەقلیدیك بەمانای شوینکەوتنی حەق دیت، ئەمەش شتیکی باشە.

٢_ تەقلیدیك بەبی بەلگە و بەبی هێچ زانیارییەك دەربارە ی ئەو ی ئەم چاوی لی دەكات لەحەق و ناحەق ئەمەش كارێکی خرابە و نەویستراوە.

مەبەست لە: (وعليكَ بِالْآثَارِ) واتە: دەست بەسوننەت و فەرموودەكانەو بەگرە.

مەبەست لە: (فإن الدين إنما هو بالتقليد، يعني: للنبي ﷺ) وَأَصْحَابِهِ رِضْوَانُ اللهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ).

ئەمە مانای شوینکەوتنە.

مەبەست لە: (وَمَنْ قَبَلْنَا لَمْ يَدْعُونَا فِي لَيْسِ).

لەپێش ئێمە لەسێ سەدە چاکەکەو و پێشەوایان لەگومان و شاردنەویدا بەجێی نەهێشتوون بەلکو ئەم دینەیان بۆ پوون کردوونەتەو و بنەمایان بۆ داناوین و پوونیان کردووەتەو بۆیە ئەوێ لەسەرمانە شوێنیان بکەوین و لەسەر مەنەجەکیان بپۆین، چونکە کەمتەرخەمیان نەکردووە لە پوونکردنەوێ ئەم دینەداو بکریتە بنەما، نەفی کردن لە بیدعەو ئەو خەلتەى پێوێ لکاوەو نوێیان کردەو و پوونیان کردەو رەحمەتى خویان لى بێت.

مەبەست لە: (فَقَلَّدَهُمْ وَاسْتَرَح).

تەکلێف لەخۆت مەکە چونکە کارەکەت بۆ کراوەو ئامادەکراوە، جا تۆ لەسەر حەقى ئەگەر لاسایی ئەوان بکەیتەو.

مەبەست لە: (وَلَا تَجَاوِزِ الْأَثْرَ وَأَهْلَ الْأَثْرِ).

تێمەپەرە لەفەرموودەو فەرموودەناسان چونکە ئەوان لەسەر حەقن، هەر ئەوانیش کۆمەلە پزگاریبووەکەن، کاتى پرسىار کرا لە ئیمامى ئەحمەد: کۆمەلە پزگاریبووەکە کێن؟ فەرمووی: ئەگەر ئەهلى فەرموودە (شوێنکەوتوانى فەرموودە) نەبن نازانم کێن^{٣٣٤}.

﴿١٥٦﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وقف عند متشابه القرآن والحديث ولا تقس شیئا).

واته: له‌ئاستی (متاشابه‌کان) ی‌قورئان و فه‌رمووده‌دا پاره‌سته و هیچ شتی‌ک (قیاس) مه‌که.

پرافه/

مه‌به‌ست له: (وقف عند متشابه القرآن والحديث ولا تقس شیئا).

خوای‌گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (٧) رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (٨) رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ (٩) آل عمران) واته: هه‌ر‌ئه و خوايه‌ئه م‌کتیبه (قورئان) ی‌دابه‌زنده سه‌رت هه‌ندیکی (ته‌ئویل) هه‌لناگرن و ماناو مه‌به‌سته‌کانیان موحه‌م و پۆشن و دامه‌زراوو ماک و بناغه‌ن بۆ ئایه‌ته‌کانی ترو ئه‌وی تریشی (موته‌شابییه) و لیک‌چوون، ئینجا ئه‌وانه‌ی له‌دلایندا لادان و چه‌وتی هه‌یه هه‌ر له‌موته‌شابییه‌کان ده‌گه‌رین و هه‌رله‌وان په‌یره‌وی ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی گیره شیوینی و لادانی خه‌لکی له‌پریگای راست و خولقاندنی گومان بۆیان وه‌یان هه‌ر چوئیک دلایان چه‌زیکا مانایان بکه‌ن و ته‌فسیری بۆیکه‌ن له‌کاتی‌کدا ته‌فسیرو لی‌کدانه‌وه‌ی مانا راسته‌که‌یان خوا نه‌بی که‌سیکی تر نازانی ئه‌وانه‌ش که له‌زانستدا پۆچوو و دامه‌زراوو زۆر زانان ده‌لئین: ئی‌مه باوه‌رمان به (متشابهه) هه‌یه هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی قورئان (محکم و متشابهه) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه‌یه خۆ له‌پراستیدا ته‌نها خاوه‌ن بیرو پیاوه زیره‌ک و دل‌وشیاره‌کانن، به‌وردی بی‌ئه‌که‌نه‌وه سویدی لی‌ وه‌رده‌گرن و له‌م‌حه‌قیقه‌ته

تێدەگەن (٧) ئەو ژیرۆ تیگە یشتوانە دەلێن: پەرەردگارمان ! دواى ئەو هەى هیدایەتتداین و رێنماییت کردین، دلەکانمان لە رێى هەقى خۆت لامەدە، هەتا بکەوینە شوینی فیتنە خوازەکان. وە لە لای خۆتەووە رەحمەتمان پێى بێخەشەو دلمان لەسەر هەق دابمەزێنە بە راستى هەر ئەتۆى بەخەشە و بەخەشێنەری هەرەمەزن (٨) پەرەردگارمان ! بەراستى هەر تۆ کۆکەرەو هەى خەلکیت (بۆ پاداشت و تۆلە) بۆ رۆژیک کە بۆ هاتنى گومانیک نێیە بە راستى خوا لە بەلێن و وەعدەکانى خۆى لانا داو پەیمان ناشکێنى (٩).

خوای گەورە هەوالی پێداوین قورئانى دابەزاندوو و ئایاتى (محکامات) ی تێدایە ماناکەى پوون و ئاشکرایە و تەفسیرکردنیدا پێوستى بە هیتەر نێیە و ئایاتى (متشابها ت) ی دابەزاندوو لە تەفسیرکردنیدا پێوستى بە جگە لە خۆیەتى لە کیتابە کەى خواو سوننەتى پێغەمبەرە کەى (ﷺ)، ئەویش وەکو (المطلق والمقيد) و (المجمل و المبین) و (الناسخ و المنسوخ) هەموو ئەوانە لە کەلامى خوا دا هەیه، لە قسەکانى پێغەمبەرە کەیدا (ﷺ) هەیه، جا لەرێ لادەران ئایەت و فەرموودە (متشابها) کان وەردەگرن و واز لە (محکم) هەکان دەهێنن چونکە فیتنەیان دەوێ و دەلێن: ئێمە کەلامى خواو پێغەمبەرە کەى (ﷺ) دەکەینە بەلگە، لە کاتیکدا لایەکیان وەرگرتوووە (کە (متشابها) و ئەو لایەکەى تری وازی لێ دێنن کە تەفسیری دەکات و پوونى دەکاتەو، (تقيد) ی دەکات و پوونى دەکاتەو، بەلام ئەوانەى شارەزای تەواون لە عیلمدا و دامەزراون تێیدا دەلێن: (كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا) جا (متشابها) کان) دەگێرەووە بۆ (محکم) هەکان ئەویش تەفسیری دەکات و پوونى دەکاتەو بۆیان، بۆیە بەهەموو قورئان کار دەکەن و بەهەموو سوننەت کار دەکەن و دەلێن: (كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا).

بەلام لەرێ لادەران لایەکی وەردەگرن و واز لە لایەکەى تری دەهێنن و دەلێن: — ئەمە لە قورئاندا، بەلێ راستە ئەو لە قورئاندا بەلام ئەو لەخودى خۆیدا پوون

نېيە و پېويستى بە پوونکردنە ۋە يە، خواى گە ۋرە خۆى لە ئايە تىكى تردا پوونى
 کردو ۋە تە ۋە و پېغە مېرەرى خوا (ﷺ) لە چە ندىن فەر موودەى (صحيح) دا پوونى
 کردو ۋە تە ۋە جا گە لامى خوا و پېغە مېرە كەى (ﷺ) دە گېرنە ۋە بۆ يە كتر، ھە ندىكى
 ئە وانىتر تە فسېر دە كات، ھە ندىكى ئە وانىتر پشت راست دە كاتە ۋە، ھە ندىكى ئە وانىتر
 پوون دە كاتە ۋە، ئە مە پىگای زانا كانە، بە لام لە پى لادە ران ھە ندىكى قورئان ۋە ر دە گرن و
 ۋاز لە ھە ن دە كەى ترى دە ھېتن، ئە مە ش لە ھە موو كات و شوپىن كدا ھە يە، ھە ندىكىيان بە
 ئە نقە ست دە يكات و گومرا كرنى خە لكى دە ۋى، ھە ندىكىيان بە نە فامى دە يكە ن چونكە
 خۆى بە زانا دە زانى و كە چى نازانى، (علم الاصول) ى نە خویندو ۋە، ھە ر ۋە ھا (علوم
 القرآن) و (علوم الحديث) و (المصطلح) و (اصول الفقه) يان نە خویندو ۋە، ئە م بابە تانەى
 نە خویندو ۋە، ئە ۋ پە پى ئە م مە سە لە يە ئە ۋ ە يە ئە ۋ كە سە زۆر دە خوینىتە ۋە ۋۆر لە بەر
 دە كات بۆ يە ۋادە زانى زانايە، ئە گەر ئە ۋ زۆر بخوینىتە ۋە ۋۆر لە بەر بكات، بە لام
 بنە ماكانى عېلم و پىساو ياساكانى لانە بى، چونكە ئە ۋ لە سەر دە ستى ئە ھلى عېلم فېر
 نە بو ۋە، ئە م كە سە لە سەر نە فامىيە ۋ لە ھە مان كاتدا گومرايە، چونكە ئە ۋ پىگايەى
 لە سە رى دە رۋات پىگاي گومرايە، بابە ت و كارە كانى دىن و بابە تە كانى ئە حكامى
 شە رعى پېويستى بە عىنايە تە، پېوستى بە فېر بوونە، پېويستى بە ۋەر گرتن يە تى
 لە سەر دە ستى ئە ھلى عېلم، جا ئە وان لە نىوان دوو كاردان: -

يان لايدا ۋە دە زانى ھە لە يە ۋ بە لام گومرا كرنى دە ۋىت و دە لىت: ئە مە ئايە تە ۋ ئە مە
 فەر موودە يە ۋ منىش لە قورئان و فەر موودە ۋە بە لگە دە ھېنمە ۋە ۋ خە لكى
 ھە ل دە خە لە تىنى.

بە لام كە سى نە فام نازانى پىگايكانى بە لگە ۋەر گرتن چۆنە، پىگاي تىگە يشتنى
 دە قە كان نازانى، ئە م بابە تە نازانى، چونكە ئە ۋ فېر نە بو ۋە لە سەر دە ستى ئە ھلى عېلم
 بە لام تە نھا لە سەر كاغە زە كان فېر بو ۋە.

جا کاره‌که زۆر ترسناکه، بۆیه پتویسته له‌سه‌ر قوتابییانی زانست و زانیاری بایه‌خ به‌م کاره‌ بده‌ن و به‌جوانی و حه‌قیقی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌هلی عیلم خۆیان فیر بکه‌ن و له‌سه‌ر ده‌ستی چا‌وپوونه‌کان ئه‌گه‌ر ئه‌وان هیدایه‌ت و خه‌یریان ده‌وی، ئه‌گه‌ر نا مه‌سه‌له‌که زۆر ترسناکه، کاره‌که ته‌نها خۆیان ناگریته‌وه، به‌لام جگه له‌خۆیان ده‌گریته‌وه ئه‌وانه‌ی چاویان لێ ده‌که‌ن و شوینیان ده‌که‌ون، جا به‌لگه‌کانی شه‌رح به‌یه‌کتره‌وه به‌سترون، حوکه‌مه شه‌رعییه‌کان به‌یه‌کتره‌وه به‌سترون، ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی نۆوانیان بچپریت ئه‌وا ئه‌و شته‌ی بچپرانده‌وه که‌ خوای گه‌وره فه‌رمانی به‌گه‌یانندی کردوه، ده‌بیته‌یه‌که‌ک له‌و که‌سانه‌ی خوای گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: (وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ اللَّعْنَةُ وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (٢٥) الرعد) په‌نا به‌خوا.

مه‌به‌ست له: (ولا تقس شیئا) مه‌به‌ستی (قیاس)ی پووچه‌له.

بۆ نمونه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرْتَضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا) البقرة/٢٣٤ له‌و ئایه‌ته‌ی پاش ئه‌و هاتوه ده‌فه‌رمویت: (وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ) البقرة/٢٣٤ عیدده‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پیاوه‌که‌ی مردوه دایناوه به‌سالیکی ته‌واو، کام له‌م دوو ئایه‌ته‌ وه‌رده‌گریت؟ زانیان له‌نیوان هه‌ردوو ئایه‌ته‌که‌دا (جمع)یان کردوه، که‌وا ئایه‌ته‌ دواییه‌نه‌که له‌سه‌ره‌تاوه بووه، ئه‌و که‌سه‌ی می‌رده‌که‌ی ده‌مریت ده‌بیت یه‌ک سالی ته‌واو له‌ماله‌که‌یدا بمینیته‌وه له‌عیدده‌دا بیت، ئه‌مجار خوای گه‌وره سووکی کرده‌وه و ئه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند که‌ فه‌رموویه‌تی: (وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرْتَضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ) واته: گه‌یشتنه‌ چوار مانگ و ده‌ رۆژ، (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (٢٣٤)) تاوانی نییه ئه‌گه‌ر له‌عیدده‌که‌ی ده‌رچوو ئه‌وا شوو بکات چونکه عیدده‌که‌ی ته‌واو بووه.

خوای گەورە ھەرمانى کردووہ بە بېرىنى دەستى دز و دە ھەر مویت: (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا) المائدة/٣٨

کام لە دوو دەستى دە بېردریتەوہ؟

لە چى جیگایە کەوہ دە بېردریت؟

ئەو مەبلەغە چەندە دەستى لە پیناويدا دە بېردریت؟

ھەموو ئەمانە لە قورئاندا نىیە، بە لکو ئەمە لە سوننەتى پىغەمبەردا (ﷺ) ھاتووہ کە خوای گەورە پوونکردنەوہى قورئانى گرتووہ تە ئەستۆى، ئەویش ئەوہى پوونکردوہ کە ئەو دەستەى دە بېردریت دەستى راستەو و برىنە کەشى دە بىت (مفصل)ى دەستەوہ بىت، نابىت بېردریت ئىللا مەگەر نىسابى دزىیە کە بگاتە سى درھەم یان چارە کە دینارىك، جا سوننەت قورئانى پوونکردووہ تەوہ.

خوای گەورە ھەرمانى بە ئە نجامدانى نوێژ کردووہ...

چەند نوێژە؟

کاتە کانى کە یە؟

ژمارەى پکاتە کانى چەندە؟

کى ئەمەى پوونکردوہ؟

ئەو کەسە پىغەمبەرى خودایەو (ﷺ) لە سوننەتدا پوونى کردووہ تەوہ، سوننەت قورئان تەفسىر دە کات و پوونى دە کاتەوہ، دە لالەتى بۆ دە کات، جا مەسە لە کە پىووستى بە عىلمە، پىووستى بە چاوپوونىیە، پىووستى بە تیگە یشتنە لە دىنى خوادا.

ه‌روه‌ها پیغهمبری خوا (ﷺ) ده‌فهرمویت: (لا ترجعوا بعدی کفارا یضرب بعضکم رقاب بعض) ^{۲۳۵} نه‌مه به‌لگه‌یه هر که سی که سیکی نیماندار بکوژیت ده‌بیته که سیکی کافرو له‌دین ده‌رده‌چیت، به‌لام خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ) (البقرة/۱۷۸) که سی بکوژی به‌برای کوژاو ناوانوه له و نایه‌ته که ده‌فهرمویت: (مِنْ أَخِيهِ) واته: کوژاو، نه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت ده‌کات بکوژ له نیسلام ده‌رناچیت، برابه‌تی نیمانی به‌رده‌وامه و ده‌مین، که واته مه‌به‌ست به‌کوفر له و فه‌رموده‌دا: (لا ترجعوا بعدی کفارا) کوفری بچوکه خاوه‌نه‌که‌ی له نیسلام ده‌رناکات، ه‌روه‌ها نه و نایه‌ته‌ی که ده‌فهرمویت: (وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا) (الحجرات/۹) له نیمانداران، ده‌لاله‌ت ده‌کات به‌هوی کوشتاری نیوان نیماندارانه‌وه نیمان ناروات و له‌ناو ناچیت، به‌لکو نه‌مه تاوانیکه له‌تاوانه گه‌وره‌کان و کوفری بچوکه نه‌مجار فه‌رموی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ) نه‌وانه‌ی کوشتار ده‌که‌ن به‌برا ناوی بردوون، بویه پیویسته له‌م بابه‌تانه بکوژینه‌وه و به‌جوانی له‌دینه‌که‌ی خوا تیبگه‌ین، عیلم له‌سه‌رچاوه و ه‌لگرانییه‌وه و هرگرین.

ه‌روه‌ها چۆن له‌قورئاندا نایاتی (متشابهاً) ه‌یه به‌و شیوه‌یه له فه‌رموده‌کانیشدا (متشابهاً) ه‌یه، ه‌ندیکیان ده‌گپ‌دریتته‌وه بق ه‌نده‌که‌ی تر، جا ه‌ندیکیان ه‌نده‌که‌ی تر پوون ده‌که‌نه‌وه، ه‌ندیکیان ه‌نده‌که‌ی تر ته‌فسیر ده‌که‌ن.

﴿١٥٧﴾ نوسەر دەئیت: (ولا تطلب من عندك حيلة ترد بها على أهل البدع فإنك امرت بالسكوت عنهم ولا تمكنهم من نفسك أما علمت أن محمد بن سيرين مع فضله لم يجب رجلا من أهل البدع في مسألة واحدة ولا سمع منه آية من كتاب الله عز و جل، فقليل له، فقال: أخاف أن يحرفها فيقع في قلبي شيء)^{٣٣}.

واته: داوا مەكە لە خۆتەو ڕێگایەك بدۆزیتەو ە بۆ وەلامدانەو ەى ئەهلى بیدعە، تۆ فەرمانت پێكراو ە بیدەنگ بیت دەربارەیان (بەرانبەرەیان)، زالیان مەكە بەسەر خۆتدا، ئەى نازانى محمدى كۆپى سيرين لەگەڵ ئەو ەموو فەزڵەیدا وەلامى كابرایەكى ئەهلى بیدعەى نەدايەو ە لەيەك مەسەلەداو گوێبىستى ئايەتێك لە كىتابەكەى خوا نەبوو لەئەو ەو ە، پێيان گوت، ئەويش فەرمووى: - لەو ە تەرسم تەحريفى بكات و لەدلما جیگەر بیت.

پاڤه /

مەبەست لە: (ولا تطلب من عندك حيلة ترد بها على أهل البدع).

ئەگەر ويستت وەلامى ئەهلى بیدعە بدەیتەو ە، ئەوا بەنەفامییەو ە (نەزانینەو ە) وەلامیان مەدەرەو ە چونكە ئەمە بەلاکە لەسەر بەلاکە زیاد دەكات، بۆیە بەعیلمەو ە نەبێ وەلامیان مەدەرەو ە، ئەگەر عیلمت پى بوو و ئامادەبیت تیدا بوو بۆ وەلامدانەو ەیان ئەوا وەلامیان بدرەو ە ئەگەر نا ئەوا مەچۆ ناو ئەو مەیدانەو ە، نەو ەك ئەو ەى خراپى دەكەیت زۆرتر بیت لەو ەى چاكى دەكەى، بە ئارەزووى خۆت وەلامیان

مەدەرەووە یان ئەوێ لە بێرۆکە تدا بێت، وە لەمیان مەدەرەووە ئیلا بە عیلمەووە نەبێ
ئەگەر نا پراوەستە.

مەبەست لە: (فإنك امرت بالسكوت عنهم).

ئەگەر عیلمت پێ نەبوو ئەوا بێ دەنگ بە، بە ئی، ئەو رێگایەى ئەوانى لە سەرە پقت
لێى بێ و بە دلت ئینکاری لى بکە بە لام لەگەڵیاندا مەچۆرە ناو وە لەمدانەووە بە بێ عیلم
جا ئەوێ خراپى دەکەى لەو زۆر ترە چاکى دەکەیت.

مەبەست لە: (ولا تمكنهم من نفسك).

چونکە ئەگەر بە نەفامییەووە وە لەمیان بدەیتەووە ئەوا زالیان دەکەیت بەوێ ئەوان
وەلامى تۆیان داووەتەووە و سەر دەکەون بە سەرتدا، ئەو هەلانەى تۆ کردووتە باسى
دەکەن و تۆ دەبیتە کە سێکی هەلەکار، بە لام ئەگەر بە بەلگەو عیلمەووە وە لەمت دایەووە
ئەوا ئەوان ناتوانن وە لەمت بدەنەووە.

مەبەست لە: (أما علمت أن محمد بن سيرين مع فضله لم يجب رجلا من أهل البدع في
مسألة واحدة).

محمدى كورى سيرين يە کێکە لەگەورە شوینکە و تەوان (کبار التابعين) و یە کێکە لە
زانا بە ناویانگە کان، لەگەل ئەو هەشدا نەچوو نێو باسو وە لەمدانەووە لەگەل ئەو پیاو دەا،
چونکە وادە بینى وە لەمدانەووە ئەو کابرایە سوودى نییە، چونکە پرسیارە کەى
پرسیاریکی عیلمى نییە بە لکو پرسیارى خۆبە زلزانە، ئەمەش لە حکمەتەووە، چونکە
مەبەستى خراپە کاران و پواندن و وروژاندنى خراپە یە، ئەو کاتى هەستى بە مە کردو ئەوان
لە پرسیارە کە یاندا پینموویان ناوی و حەقیان ناویت، بە لکو تەنھا تە شویشیان دەوێت
بۆیە بە رانبەریان بێ دەنگ بوو وازیان لى هینا، شاعریش دەلێت:

إذا نطق السفیه فلا تجبه
فخیر من إجابته السکوت^{٣٣٧}

مەبەست لە: (ولا سمع منه آية من كتاب الله عز و جل).

ئەگەر كەس ئىك وتى: ئايەت ئىك بۆ دە ئىم يان دە مانە وى بگە پىن بە دواى مانا كەيدا، لە كات ئىكدا ئەو مانا كەى دە زانى و ئەو مەبەستى پىنموى كىردن نىيە ئەوا وە لامى نادىتە وەو ئايەتى بۆ تە فسىر ناكىت.

مەبەست لە: (فقيل له، فقال: أخاف أن يحرفها فيقع في قلبي شيء).

ئەگەر بوارى پى بدرىت پەنگە شتىك لە گومانە كەى بچىتە دلى (ابن سىرىن) وەو جا ئەو وىش داخستنى ئەم دە رگايەى دە وىت.

﴿١٥٨﴾ نوسەر دەئیت: (وَإِذَا سَمِعْتَ الرَّجُلَ يَقُولُ: إِنَّا نَحْنُ نَعْظُمُ اللَّهَ، إِذَا سَمِعَ آثارَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)، فاعلم أنه جهمي، يريد أن يرد أثر رسول الله ﷺ) ويدفعه بهذه الكلمة، وهو يزعم أنه يعظم الله وينزهه إذا سمع حديث الرؤية^{٣٣٨}، وحديث النزول^{٣٣٩}، وغيره أفليس قد رد أثر رسول الله ﷺ) إذ قال: إِنَّا نَحْنُ نَعْظُمُ اللَّهَ أَنْ يَنْزَلَ مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى مَوْضِعٍ فَقَدْ زَعَمَ أَنَّهُ أَعْلَمُ بِاللَّهِ مِنْ غَيْرِهِ، فَاحْذَرِ هَؤُلَاءِ، فَإِنَّ جَمْعَهُ مِنَ النَّاسِ مِنَ السُّوقَةِ وَغَيْرِهِمْ عَلَى هَذَا الْحَالِ، وَحَذَرِ النَّاسِ مِنْهُمْ).

واته: ئەگەر گویت لەکەسێک بوو وتی: ئێمە خوا بەمەزن دەزانین - کاتێ باسی فەرموودەکانی پێغەمبەری ﷺ) بۆ بکریت - ئەوا بزانه ئەو کەسە جەهەمیە، دەیهوێ فەرموودەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ) پەد بکاتەو بە وشەیه، لەکاتی کدا ئەو بانگەشە ئەو دەکات دەیهوێ خوای گەرە بەمەزن بزانی و بەپاکی پابگری کاتێ فەرموودەى بینینی خوای گەرەو فەرموودەى دابەزین و جگە لەوە ببیستی، ئایە ئەو فەرموودەکانی پێغەمبەری خوای ﷺ) پەد نەکردووەتەو کاتێ دەئیت: ئێمە خوای گەرە بەمەزن دەزانین لە جیگایە کەوە دابەزیتە جیگایەکی تر، جا ئەو بانگەشە ئەوەى کردووە ئەو شارەزاترە دەربارەى خوا لەجگە لەخوێ.

بۆیە ئاگاداری ئەوانە بە، چونکە زۆریەى عەوامی خەلکی و جگە لەوان لەسەر ئەو حالەتەن، ئاگاداری خەلکی بکەرەو لەئێمان.

٣٣٨ / سبق تخريجه .

٣٣٩ / سبق تخريجه .

پرافہ /

مہ بہ ست لہ: (وإذا سمعت الرجل يقول: إنا نحن نعظم الله، إذا سمع آثار رسول الله ﷺ)، فاعلم أنه جهمي).

چونکہ کہ سی جہہ می ٹہ گہر گوئی لہ فہرموودہی سیفات بیت وہ کو فہرموودہی دابہ زین و فہرموودہی بینینی خوی گہورہ لہ لایہ ن ئیماندارانہ وہ، دہ لیت: ئیمہ خوی گہورہ بہ مہ زن دہ زانین، واتہ: ئیمہ بہ گہورہی دہ زانین لہ و جورہ فہرموودانہ، چونکہ لای ٹہ و مانای لیچوونی خوی گہورہ بہ دروستکراوہ کانی دہ کات، ٹہ مش بہ کہ مزانینی خوی گہورہ یہ، جا لای ٹہ و فہرموودہ کانی پیغہ مبر (ﷺ) بہ کہ مزانینی خوی تیدایہ و لیچوونی تیدایہ، جا ٹہ و نایہ وی خوی گہورہ بہ مہ زن بزانیٹ مہ زنیٹیہ کی راستی، بہ لام ٹہ و نامانجیکی مہ یہ بہ وتنی ٹہ و وشہ یہ، ٹہ و دہ یہ وی کار بہ و فہرموودانہ نہ کات.

مہ بہ ست لہ: (یرید أن یرد أثر رسول الله ﷺ) وی دفعہ بھذہ الکلمة).

واتہ: بہ وتنی وشہی (نعظم الله) جا ٹہ وہ وشہ یہ کی حہ قہ بہ لام ناحہ قی لئی دہ وی (مہ بہ ستی ناحہ قہ) مہ بہ ستی بہ وتنی ٹہ وہ وہ لآمدانہ وہ فہرموودہ (صحیح) ہ کانی سیفاتہ، کہ لہ پیغہ مبرہ وہ (ﷺ) پیمان گہ یشتوہ، چونکہ ٹہ وادہ زانی بہ کہ مزانینی خوی تیدایہ.

مہ بہ ست لہ: (فقد زعم أنه أعلم بالله من غيره).

واتہ: ٹہ و زیاتر دہ زانی دہ بارہی خوا لہ پیغہ مبرہ کہی (ﷺ)، ٹایہ لہ پاش ٹہ م کوفرہ کوفری تر ہ یہ؟ پہ نا بہ خوا.

مہ بہ ست لہ: (فإن جمهور الناس من السوقه وغيرهم على هذا الحال).

السوقه: واتہ عوامی خہ لگی، ٹہ گہر وشہی (نعظم الله) ببیستین ٹہ و اقسہی جہہ می وہردہ گرن بہ پوالہ تی چونکہ ٹہ و ان مہ بہ ستی نازانن.

﴿١٥٩﴾ نوسەر دەئیت: (وإذا سألك أحد عن مسألة في هذا الباب وهو مسترشد فكلمه وأرشده، وإذا جاءك يناظرك فاحذره، فإن في المناظرة: المراء والجدال والمغالبة والخصومة والغضب، وقد نهيت عن جميع هذا جداً، وهو يزيل عن طريق الحق، ولم يبلغنا عن أحد من فقهائنا وعلمائنا أنه ناظر أو جادل أو خاصم).

واته: ئەگەر کەسێک پرسیاری ئی کردی دەربارەى ئەم بابەت و مەسەلەى ئە کاتێکدا ئەو کەسێکی (مسترشد) بوو (واته: داواى پێنمویی دەکات) ئەوا قسەى ئەگەڵ بکەو پێنمویی بکە، ئەگەر هات بۆلات بۆ (مناظره) ئەوا ئاگاداری بە، چونکە ئە (مناظره) دا: دەمەقاله و جیدال و زالبون و رکه بەرایەتى و توپه بوون هەیه، تۆش دەربارەى هەموو ئەوانە نەهیت ئی کراوه ئەو هەش خەلکی لەسەر پێگای حەق لادەدات، ئە هێچ زانایەک لە زانایانمان و فەقیهێک لە فووقەهاکانمانەو نەهاتوو هەرگیز (مناظره) یان جیدال یان رکه بەرایەتى کردبێ.

پاڤه:

مەبەست لە: (وإذا سألك أحد عن مسألة في هذا الباب وهو مسترشد فكلمه وأرشده).

کەسى پرسیارکار دەبیتە دوو بەشەو: -

بەشى یەكەم: پرسیارکارێکی (مسترشد) واتە پێنمویی دەوێت، ئەمە حەقی هەیه لەسەرت وەلامی بدەیتەو و بۆی پوون بکەیتەو و هانی بدەیت.

بەشێکی تر: پرسیارکارێکی لاسارو رق ئەستور گومان دەخاتە دلێ خەلکیه وە، ئەوا ئەو کەسە وریای بەو لەگەڵیدا مەچۆرە نێو ئەو مەیدانەو، چونکە ئەگەر تۆ وازت

لِیْ هَیْنَا تُهْوَا کَارِهَکَ یَهْکَلَا دَهْیَیْتَهْوَهْ، بَهْ لَامْ تُهْگَرْ لَهْگَهْ لَیْدَا چَووِیْتَهْ نَاوْ مَهْ سَهْ لَهْ کَهْوَهْ
تُهْوَا کَارِهَکَ خِرَابِتِرْ دَهْیَیْتْ، جَا تُهْوْ دَهْ یَهْ وِیْتْ فِیْتَنَهْ کَهْ بَجَوْلَیْنِیْ.

مه‌به‌ست له: (فی هذا الباب) واته: باسی ناوو سیفه‌ته‌کان.

مه‌به‌ست له: (وإذا جاءك يناظرك فاحذره).

تُهْگَرْ مَهْ بَهْ سَتِیْ (مناظره) و (مجادله) بَووْ تُهْوَا وَازِیْ لِیْ بَهْیَنَهْ، مَهْ چَوْرَهْ نَاوْ
بَا سَهْ کَهْ یَهْوَهْ، چَوْنِکَهْ تُهْوْ گَوْمِرَا یِیْ دَهْ وِیْتْ وَ هَهْ لْ خَهْ لَهْ تَا نَدْنِیْ دَهْ وِیْتْ.

مه‌به‌ست له: (فإن في المناظرة: المرء والجدال والمغالبة والخصومة والغضب).

بَوَّیَهْ کَاتِیْ کَابِرَا یَهْ کَ هَاتَهْ ژَووْرَهْوَهْ بَوْلَا یِیْ ئِیْمَا مَالِیْکْ، کَاتِیْ تُهْوْ لَهْ مَهْ جَلِیْسِیْ
خَوَیْدَا بَووْ، وَتِیْ: خَوَا یْ گَهْ وِرَهْ دَهْ فَهْ رَمَوِیْتْ: (الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵) طه) چَوْنْ
ئِیْسْتَوَا یْ کِرْدُووَهْ؟ مَالِیْکْ سَهْ رِیْ دَاخَسْتْ تَا کَوْ لَهْ شَهْ رَمِیْ خَوَا یْ گَهْ وِرَهْ دَا نَا رَهْ قَهْ یْ کِرْدْ،
تُهْ مَجَارْ سَهْ رِیْ بَهْ رِزْ کِرْدَهْوَهْ وَ فَهْ رَمَوِیْ:

(ئِیْسْتَوَا کَهْ یْ نَاشْ کِرَا یَهْ وَ چَوْنِیْ یَهْ تِیَهْ کَهْ یْ نَهْ زَا نَرَاوَهْ، بَا وِهْرْ بَووْنْ پَیْیْ وَ اجْبَهْ وَ
پِرْسِیَارْ کِرْدَنْ دَهْ رِبَارَهْ یْ بَیْدَعَهْ یَهْ وَ مَن تَوْ نَابِیْنَمْ ئِیْلَا کَهْ سَیْکِیْ فِیْتَنَهْ یْ) ^{۳۴۰}.

بَوَّیَهْ فَهْ رَمَانِیْ کِرْدُوْ تُهْوْ کَابِرَا یَهْ یَا نْ دَهْ رِکِرْدْ، چَوْنِکَهْ تُهْوْ مَهْ بَهْ سَتِیْ فِیْرِیْوونْ نِیْیَهْ
بَهْ لَکُوْ مَهْ بَهْ سَتِیْ لَیْکَ چَوَا نَدْنَهْ لَهْ سَهْ رْ خَهْ لَکِیْ وَ نَهْ فِیْ کِرْدَنْیْ ئِیْسْتَوَا یَهْ وَ تَهْ فِیْسِرْ کِرْدَنْیْ یَهْ
بَهْ تَهْ فِیْسِرْ یِکِیْ نَا رَاسْتْ.

مه‌به‌ست له: (ولم یبلغنا عن أحد من فقہائنا وعلمائنا أنه ناظر أو جادل أو خاصم).
 واته: ئەم جوړه (مخاصمه‌ی) نه‌کردووه مه‌به‌ست تیايدا وروژاندنی فیتنه‌و
 دروستکردنی گومان له‌دلی خه‌لکی داو بلاوکردنه‌وه‌ی ئاژاوه و سه‌رلیتیکدان، هیچ
 به‌کێک له‌پیشه‌وایان و زانایان و پیشینی ئەم ئوممه‌ته، چووپیته ناو ئەو مه‌یدانه‌وه،
 به‌لکو پینمویی ئەو که‌سانه ده‌که‌ن پینموییان ده‌وی نه‌ک پرسیارکاریکی لاسار سوودی
 ناوی، به‌لکو ته‌نها وروژاندنی فیتنه‌و جیدالو (مناظره‌ی) ده‌وی، دینیش پوون و
 ئاشکرایه سوپاس بۆ خوا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا) غافر/٤ قورئانیش ئاشکراو پوونه، هیچ جیدالی تیايدا نییه، ئیمانمان پێی هه‌یه‌و
 ئەوه‌ی ئەو هیناویه‌تی ده‌یسه‌لمینین، باوه‌رمان پێی هه‌یه‌ به‌ (لفظ) و ماناو کاری پێ
 ده‌که‌ین هه‌روه‌کو ئەوه‌ی هاتوو له‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (ﷺ)، ئەمه‌ واجبی
 سه‌رشانمانه.

نوسه‌ر ده‌ئیت: (قال الحسن البصري: الحكيم لا يماري ولا يداري حكمته ينشرها إن قبلت
 حمد الله وإن ردت حمد الله)
 وچاء رجل إلى الحسن فقال: (أنا أناظرك في الدين) فقال الحسن: أنا قد عرفت ديني فإن
 ضلّ دينك فاذهب فاطلبه).

واته: چه‌سه‌نی به‌صیری فه‌رموویه‌تی: که‌سی دانا جیدالی بێ سوود ناکات و نه‌رمی
 نواندن له‌ گه‌ل که‌س ناکات (له‌ سه‌ر حیسابی دینه‌که‌) ئەو حیکمه‌ته‌که‌ی خۆی
 بلاوده‌کاته‌وه، ئەگه‌ر وه‌رگه‌را ئەو سوپاسی خوا ده‌کات و ئەگه‌ر په‌دکرایه‌وه ئەوا هه‌ر
 سوپاسی خوا ده‌کات).

کابرایه‌ک هات بۆلای چه‌سه‌ن و وتی: من (مناظره‌)ت له‌ گه‌لدا ده‌که‌م ده‌ریاره‌ی دین،
 چه‌سه‌ن فه‌رمووی: من دینه‌که‌ی خۆم زانیوه، جا ئەگه‌ر تۆ دینه‌که‌ی خۆت بزکردووه
 ئەوا بپۆ به‌دوایدا بگه‌رێ.

پرافه /

مه‌به‌ست له: (قال الحسن البصري: (الحكيم لا يماري ولا يداري).

الحسن البصري: (الحسن كورپی ابی الحسن البصری) یه پیشه‌وایه‌کی به‌ناویانگه له‌شوینکه‌وتوانه، ده‌لئیت:

(الحکیم): ئه‌و که‌سه‌ی خاوه‌نی حکمه‌ته، حکمه‌تیش بریتی یه له: دانانی هه‌رشتیک له جیگای خۆیدا، هه‌روه‌ها (الحکیم) به‌مانای فه‌قیه‌یش دیت، جا (الحکیم) دوو مانای هه‌یه:

مانای یه‌که‌م مه‌به‌ستی دانانی هه‌رشتیکه له‌جیگای خۆیدا، مه‌به‌ستی هه‌روه‌ها (فه‌قیهه) چونکه حکمه‌ت بریتییه له (فیقه) و زانینی مه‌به‌ستی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ).

(لا یمارى): واته جیدال ناکات جیدالیکى نه‌زۆک مه‌به‌ست لئى سوود وه‌رگرتن نه‌بى.

(ولا یداری) واته: نه‌رمى نانوینى به‌رانبه‌ر ئه‌هلی ناحه‌ق و ته‌سلیمیان نابیت.

مه‌به‌ست له: (حکمه) واته: عیلمه‌که‌ی.

مه‌به‌ست له: (ینشراها، إن قبلت حمد الله)؟

ئه‌مه داواکراوه و ئه‌گه‌ر لئى وه‌رنه‌گیرى ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریبووه کردووێه‌تی و حوججه‌که‌ی گه‌یاندوه.

(حمد الله) چونکه ئه‌و ئیقامه حوججه‌ی کردوه و حوججه‌که‌ی گه‌یاندوووه و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری بووه گه‌یاندووێه‌تی، هیدایه‌تدانی دلّه‌کانش به‌ده‌ست خواجه.

مەبەست لە و قسەییە حەسەن: (أنا قد عرفت ديني، فإن ضلّ دينك فاذهب فاطلبه).

ئەم وشەییە بە پراستی حیکمەتە، کاتێ وتی: - من (مناظره) ت دەگەم لە دیندا، حەسەن گوتی: (انا اعرف ديني) واتە: من لە گوماندا نیم تاكو (مناظره) و (مجادله) ت لە گەڵ بگەم، بەلام تۆ ئەگەر دینەکت لا نییە ئەوا بپۆ بە دوایدا بگەپۆ.

نوسەر دەلێت: (وأعلم أن الدين هو التقليد، والتقليد لأصحاب رسول الله)

واتە: بزانه دین بریتییە لە (تەقلید) لاسایی کردنەوە، لاسایی کردنەوێش دەبێ بۆ هاوێلانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) بێت.

پاڤه /

لە پێشدا پاڤەیی ئەمە کرا.

نوسەر دەلێت: (وسمع رسول الله ﷺ) قوما علی باب حجرته يقول أحدهم: ألم يقل الله كذا؟ ويقول الآخر: ألم يقل الله كذا؟ فخرج مغضبا فقال: (أهكذا أمرتكم؟! أم بهذا بعثت إليكم؟! أن تضربوا كتاب الله بعضه ببعض؟!)^{٣٤١} فنهاهم عن الجدل.

واتە: پێغەمبەری خوا (ﷺ) گوتی لە کۆمەڵێک بوو لە پێش ژوورە کەیدا یەکیکیان دەیکوت: ئایە خوای گەورە وای نەفەر مووه؟ ئەوێتر دەلێت: ئایە خوای گەورە وای نەفەر مووه؟ ئەویش بە توورە بییەوه دەرچوو دەرەوه و گوتی: ئایە بەمە فەرمانم پێتان کردوووه؟ یان بۆ ئەمە بۆتان پەوانە کراوم؟ کیتابە کە ی خوا بە یەکترا بدەن؟! بۆیە نەهی جیدالکردنی ئی کردن.

٣٤١ / حسن : أخرجه أحمد (١٧٨/٢) وحسنه الشيخ الألباني في (المشكاة) (٢٣٧) .

رافه /

(المناظره) له شتیکی شاراوهدا ده‌کریت نازانریت حه‌ق لای کئییه، جا ئه‌مه (مناظره) ی تیدا ده‌کریت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حه‌ق ئاشکرا بی‌ت و پوون بی‌تته‌وه له‌گه‌ل کام دوو کۆمه‌ل‌دایه یان له‌گه‌ل کام دوو پیاو‌دایه، به‌لام کاتی حه‌قه‌که ئاشکرا بوو و پوون بوه‌وه ئه‌وا به (المناظره) رازی نابین، چونکه (المناظره) ده‌یه‌ویت کاریگه‌ری له‌سه‌ر حه‌ق بی‌ت و خه‌لکی له‌حه‌ق لادات.
مه‌به‌ست له: (أهَذَا أَمْرُكُمْ...).

ئه‌مه فه‌رمووده‌یه‌کی مه‌زنه، کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گوئی له‌کۆمه‌لێک بوو موجداه‌له له‌قورئاندا ده‌که‌ن و ئایه‌ته (متشابه) کان وهرده‌گرن و ده‌یکه‌نه حوججه، هه‌موو ئه‌و ئایه‌ته وهرده‌گری و دژی ئایه‌ته‌که‌ی تره، ده‌لێن:

(أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ كَذَابًا؟) ئایه‌ خوای گه‌وره‌ وای نه‌فه‌رموو؟

ئه‌مجار ئه‌ویتر ده‌لێت: (أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ كَذَابًا؟) ئایه‌ خوای گه‌وره‌ وای نه‌فه‌رموو؟

جا ئه‌مه‌ ریگای له‌په‌ی لاده‌رانه، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ (۷) ال عمران) بۆیه فه‌رمووی: (أَهَذَا أَمْرُكُمْ؟!) ئایه به‌ ئه‌مه فه‌رمانم پیتان کردوو؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌هی له‌مه‌ کردوو، فه‌رمووی: (لا تضربوا كتاب الله بعضه ببعض؟!) کیتابه‌که‌ی خوا هه‌رگیز به‌یه‌کترا نادریت و هه‌رگیز دژ به‌یه‌کی تیدا نییه، ئه‌گه‌ر که‌سی زانا خوای گه‌وره‌ ته‌وفیقی بدات بۆ تیگه‌یشتنی، به‌لام ئه‌وه‌ لای که‌سی نه‌قامه‌ و ده‌زانی دژ به‌یه‌کی تیداوه‌ و ده‌یدات به‌یه‌کدا، ئه‌و که‌سه‌ی بنه‌ماکانی عیلمی (صحیح) ی لا نییه.

نوسهر ده‌ئیت: (وكان ابن عمر يكره المناظرة، ومالك بن أنس ومن فوقه ومن دونه، إلى يومنا هذا، وقول الله عز وجل أكبر من قول الخلق، قال الله تعالى: (وما يجادل في آيات الله إلا الذين كفروا))

وسأل رجل عمر بن الخطاب فقال: (ما (والناشطات نشطا)؟ فقال: لو كنت مخلوقا، لضربت عنقك^{٣٤٢}.

وقال النبي (ﷺ): (المؤمن لا يماري ولا أشفع للمماري يوم القيامة فدعوا المرء لقله خيره)^{٣٤٣}.

واته: (ثيبين عومر) حه‌زی له (مناظره) نه‌ده‌کرد، وه (مالك ی کوپی نه‌نه‌س) و نه‌وانه‌ی سه‌رووی نه‌و و نه‌وانه‌ی خواره‌وه‌ی نه‌و تا‌کو نه‌م‌پۆ، ئایه‌تی خوای گه‌وره گه‌وره‌تره له‌قسه‌ی خه‌لکی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر).

کابرایه‌ک پرسیا‌ری کرد له (عومه‌ری کوپی خه‌تتاب) فه‌رمووی: (وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا (٢)) چیه‌ی؟ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر سه‌رت تا‌شراو بوایه، نه‌وا له‌گه‌ردنتم ده‌دا).

په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: که‌سی ئیماندار جیدالی بی سوود ناکات و له‌پۆژی قیامه‌تدا شه‌فاعه‌تی بۆ ناکه‌م، بۆیه‌ وان له (میرا) به‌ینن له‌به‌ر که‌می خه‌یره‌که‌ی).

پاڤه:

مه‌به‌ست له: (وكان ابن عمر يكره المناظرة).

واته: مه‌به‌ستی نه‌و (مناظره) یه‌ که مه‌به‌ست تیی‌دا ته‌شویش کردنه به‌سه‌ر خه‌لکی یه‌وه، هه‌ر یه‌که‌و ده‌یه‌وی پاری خۆی سه‌رخات، نه‌و حه‌قی ناویت به‌لکو ده‌یه‌وی پراکه‌ی

٣٤٢ / رواه الدارمي (١٤٤).

٣٤٣ / رواه الطبراني وابن حبان والأجري وابن بطة قال الهيثمي : (وفيه كثير بن مروان وهو ضعيف جدا) .

خۆی سه‌رخات و زال بێت به‌سه‌ر نه‌یاره‌که‌یدا، ئه‌م جۆره (مناظره) نه‌ویستراوه، به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست تێیدا گه‌یشتن به‌حه‌ق بێت و زانینی حه‌ق بێت لای هه‌ر که‌سی بێت، ئه‌مجار بگه‌رێنه‌وه بۆلای حه‌ق ئه‌وا شتیکی داواکراوه.

مه‌به‌ست له: (ومالك بن أنس ومن فوقه ومن دونه، إلی یومنا هذا).

واته‌ پرقیان له (مناظره) یه‌ هه‌رچه‌نده‌ په‌نگه‌ هه‌ندی جار پێویست بێت به‌لام مروه‌ له کاتی خۆشیدا ناچێته‌ نیو (مناظره) ه‌وه ئیلا له کاتی پێویستدا نه‌بی، ئه‌گه‌ر ئاماده‌یی تێدا بوو هه‌روه‌ها له ئاره‌زه‌وه‌ دوور بوو، مه‌به‌ستی ته‌نها سه‌رکه‌وتنی خۆی نه‌بی به‌لکو مه‌به‌ستی ده‌رکه‌وتنی حه‌ق و پووێکردنه‌وه‌ی حه‌قه، جا ئه‌گه‌ر لای خۆی بێت یان لای نه‌یاره‌که‌ی بێت، ئه‌م (مناظره) یه‌ راست و دروسته، بۆیه‌ له ئیمامی شافعی یه‌وه‌ هاتوه‌ که‌وا فه‌رمویه‌تی: له‌ گه‌ل هه‌یج که‌سیکدا (مناظره) م نه‌کردوه‌ ئیلا پیم خۆش بووه‌ حه‌قه‌که‌ی لای ئه‌وه‌وه‌ ده‌رکه‌وت بۆ ئه‌وه‌ی سوودی لێ ببینم، چونکه‌ ئه‌و مه‌به‌ستی ئاره‌زوو و سه‌رخستنی خۆی نییه‌، به‌لکو مه‌به‌ستی ده‌رخستنی حه‌قه‌ و روونکردنه‌وه‌ی حه‌قه، جا ئه‌گه‌ر لای خۆی بێت یان لای جگه‌ له‌ خۆی بێت.

مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته: (مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا (٤) غافر).

موجاده‌له‌ کردن له‌ ئایه‌ته‌کانی خوادا مانای ئینکاری لێ کردنییه‌تی، ئه‌ویش به‌وه‌ ده‌بی ئایه‌ته‌کان بدریته‌ به‌یه‌کدا، هه‌ندیکیان به‌رنگاری هه‌نده‌که‌ی تر بکاته‌وه‌ ئه‌وه‌ کاری بێ باوه‌رانه‌، بۆیه‌ کاتی گوێیان لێ بوو پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ نوێژه‌کانیدا ده‌یفه‌رموو: (یا رحمن یا رحیم) گوێیان: ته‌ماشای بکه‌ن ئه‌و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ده‌کات ته‌نها یه‌ک خوای هه‌یه‌ که‌چی ده‌لیت: یا رحمن یا رحیم، له‌خه‌لکی تێکیان ده‌دا که‌وا (رحمن) خودایه‌کی جودایه‌ و (رحیم) ش خودایه‌کی تره‌، بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند که‌ ده‌فه‌رمویته‌: (قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى (١١٠) الاسراء) واته: پئیان بلی: له نزاو دوعا کانتاندا ئه‌ر ناوی پیروزی (الله) به‌رن و یان هاوار به‌هه‌ریه‌کی له سیفته‌هه‌ پیروزه‌کانی ئه‌و بکه‌ن، بۆ نمونه: وه‌کو (الرحمن) هه‌ریه‌که‌و قه‌بوولّه، جا ئیوه‌ش به‌هه‌ر ناوو سیفته‌تیکه‌وه، له‌و ناوو سیفته‌تانه بۆ خۆی دیاری کردون ده‌توانن داوای لی بکه‌ن و هاواری بۆ به‌رن چونکه‌ ناوی پیروزی خوا زۆرن ئه‌م دوانه‌یش (الله، الرحمن) هه‌ر له‌وانن).

مه‌به‌ست له: (وسأل رجل عمر بن الخطاب).

ئه‌و کابرایه‌ ناوی (صبیح ی کوری عسل) بووه، ناویانگی به‌جیدال ده‌رکردبوو، له‌سه‌رده‌می (عمر) دا پرسیا‌ری لی کرد ده‌رباره‌ی (وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا (٢) النازعات) چییه؟ له‌کاتیکدا ئه‌و پئیوستی به‌وه‌ نییه، ئه‌وه‌ی پئیوست بوو له‌سه‌ری پرسیا‌ری لی بکات ده‌رباره‌ی دینه‌که‌ی و ده‌رباره‌ی عه‌قیده‌که‌ی، به‌لام پرسیا‌رکردن ده‌رباره‌ی (وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا) ئه‌مه‌ ئاسانه‌و له‌کیتابه‌کانی ته‌فسیردا هه‌یه، پئیوست به‌وه‌ ناکات له‌سه‌ری پاوه‌ستی، ئه‌وه‌ی پئیوسته‌ له‌سه‌ری پرسیا‌ری لی بکات له‌شتیک له‌وه‌ گه‌وره‌ترو زیاتر پئیوستی پیی هه‌بی، جا خۆ ده‌رخستن له‌پرسیا‌رکردندا نابی (طالب العلم) خۆی پئیوه‌ی خه‌ریک بکات و مامۆستا‌که‌شی خه‌ریک بکات، به‌لکو پئیوسته‌ له‌مه‌سه‌له‌ گه‌وره‌و گرنه‌گه‌کان پرسیا‌ر بکات.

مه‌به‌ست له: (لو كنت مخلوقا).

واته‌ سه‌رت تاشراو بوایه، چونکه‌ ئه‌وه‌ سیفته‌تی خه‌واربج بوو ئه‌وان له‌و جۆره‌ پرسیا‌ره‌ ده‌که‌ن، جا ئه‌گه‌ر نیشانه‌که‌ی ئه‌وان له‌تۆدا بوایه‌ ئه‌وا ئازارتم ده‌دا، جا ئه‌م پرسیا‌ره‌ له‌ جۆری پرسیا‌ره‌کانی خه‌واربجه، چونکه‌ ئه‌وان پرسیا‌ر ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی شتیک پئیوستیان پیی نییه.

مەبەست لە: (لضربت عنقك).

واتە: دەمکۆشتى، چونکە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى کردووه بە کۆشتنى خەوارىچ، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەر مویت: (فأینما لقیتموهم فاقتلوهم، ولئن أدركتهم لأقتلنهم قتل عادٍ) ئەم خىتابە بۆ دەسەلاتدارانەو بۆ هەموو کەسێک نىیە، بۆیە چەك لەگەڵ خۆتدا هەلمەگرەو هەر کەسێ بە خەوارىچ تۆمەتبار بکەیت ئەوا بیکۆژى، ئەمە پاشاگەردە نىیە، ئەوەى دەکۆژیت کار بە دەستانەو عومەرىش کار بە دەست بوو.

مەبەست لە: (المؤمن لا یجاری ولا أشفع للمماری يوم القيامة فدعوا المراء لقله خیره).

میرا: بریتىیە لە جیدالیکی بى سوود، دەبیتە هۆى گومان، کاتى خۆى خەرىک دەکات بەبى سوود، میرا و مجادلەو مناظرە هەمووی یەك مانای هەیه.

(المؤمن لا یجاری) واتە: لە نیشانەکانى کەسى ئیماندار ئەوە یە خۆى بەدوور بگریت لە میرائیک سوودى تێدا نىیە.

(ولا أشفع للمماری يوم القيامة) بەپاستى ئەمە هەپەشەیهکی توندە لەو کەسەى (میرا) دەکات هەروەها ئاگادار کردنەو هى تێدا یە لە (میرا) کردن.

(فدعوا المراء لقله خیره) هەندى لەزانایان لەکتىبەکانى عەقیدەدا کە بە هۆنراوه نوسیویانە فەرموویانە:

فلا مراء وما فی الدین من جدل وهل یجادل إلا کلٌّ من کفر

﴿١٦٠﴾ نوسەر دەئیت: (ولا يحل لرجل مسلم أن يقول: فلان صاحب سنة، حتى يعلم منه أنه قد اجتمعت فيه خصال السنة، فلا يقال له صاحب سنة حتى تجتمع فيه السنة كلها).

واتە: حەلال نىبە بۆ ھىچ كەسكى موسلمان بليت: فلان كەس خاوەنى سوننەتە تاكو نەزانى ئاكارەكانى سوننەتى تىدا كۆبوو تەو، پىى ناگوتى خاوەنى سوننە تاكو ھەموو سوننەى لا كۆ نەبیتەو.

پاڤە:

تەزكىيەى ھىچ كەسك مەكەو مەدحى مەكە ئىللا بە زانستەو نەبى (زانبارىيەو نەبى) بۆ ئەو ھى خەلكى بە مەدحەكەى تۆ بۆ ئەو كەسە مەغرور نەبى لە كاتىكدا واش نىبە، بەلام ئەگەر لى كۆلايتەو لە پىگا كەىو لە عىلمەكەىو لە سەقامگىرىيەكەى ئەو ئەو كات تەزكىيەى دەكەيت، بەلام ھەستى بە مەدح كەردن و تەزكىيە كەردنى و لە كاتىكدا تۆ دەربارەى ھىچ نازانى ئەو ئەم تەزكىيە زۆر ترسناكە خەلكى بەم كەسە مەغرور دەكەيت، خۆزگە ئەو كەسانەى تەزكىيەى خەلك دەكەن پادەو ھەستان لەو كارە، تەزكىيەى ھىچ كەسك ناكەن ئىللا ئەو كەسانە نەبى مەرجەكانى تەزكىيەيان تىدايە، چۆنكە تەزكىيە كەردن شايتەى دانە، جا ئەگەر تەزكىيەكە راست نەبى ئەو دەبیتە (شهادة زور).

مەبەست لە: (قد اجتمعت فيه خصال السنة).

ئاكارەكانى سوننەت برىتییە لە عەقیدەو لە عىلم و لە كارو كەردەو لە شوپىنكەوتنى سەلەفى (صالح)، بەلام ئەو تەنھا يەك ئاكارى تىدايە ئەو حوكم مەدە بە سەرىدا ئەو كەسە ئەھلى سوننەى ھەر بەپشت بەستن بە تەنھا يەك ئاكارىيان بە يەك شت، جا چۆنە ئەگەر كەسك ھىچ ئاكارىكى تىدا نەبى؟

﴿١٦١﴾ نوسەر دەئیت: (قال عبد الله بن المبارك: أصل اثنين وسبعين هوى أربعة أهواء، فمن هذه الأربعة تشعبت الاثنان وسبعون هوى: القدرية والمرجئة والشيعية والخوارج).

واته: (عبدالله ی کوی المبارک) دەفەرمویت: بنەمای هەفتا و دوو ئارەزوو کە چوار ئارەزوو، جا لەم چوار ئارەزوووە هەفتا و دوو ئارەزوو کە ی ئی بوو تەو: (القدرية والمرجئة والشيعية والخوارج).

پاڤه:

مەبەست لەو قسەیهی (عبدالله ی کوی المبارک): (أصل اثنين وسبعين هوى أربعة أهواء، فمن هذه الأربعة تشعبت الاثنان وسبعون هوى: القدرية والمرجئة والشيعية والخوارج).

ئەمە دانەر لەسەرەتای پەيامە کەیدا باسی کردوووە لەو پافەمان کرد.

مەبەست لە: (الاهواء).

چونکە ئەو هەى بوو تە هۆى جیاوازی و ناکۆکییان ئارەزوو، هەر کۆمەڵە و شوینی ئارەزووی خۆى کەوتو، جا ئەگەر شوینی حەق بکەوتایەن ئەوا نەدەبوونە هەفتا و سێ کۆمەڵە، چونکە ئەو کەسەى شوینی حەق بکەوێت ئەوا ئارەزوو نایکاتە چەند کۆمەڵیکە، هەر یەكەیان سواری ئارەزوو کەى بوو، خۆى گەر دەفەرمویت: (فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ (٥٣) المؤمنون) واتە: لەناو خۆیاندا کار و فرمانى ئایینە کەیان پچر پچر کردو بوونە چەند گروپ و دەستە یەكە، هەر گروپەش پێگا و پێبازیکی بۆ خۆى هەلبژارد! هەموو دەستە و گروپیک بەو بەرنامەیهى لایانە خۆشحال و دلخۆش.

هەر یەكە یان شوینی ئارەزووە كەى كەوتوو، ئارەزووە كانش هەرگیز تەواو نابن، بەلام حەق یەك دانە یەو دابەش نابیت، خۆی گەورە دەفەر مویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا) تەنھا یەك رینگا (فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (١٥٣) الانعام) جا ئەو كەسەى لەرینگای راست دەرچیت ئەوا دەكەوێتە ناو ئەو رێچكە جیاوازانەو هەرگیز كۆتایی نایەت.

مەبەست لە: (القدرية).

ئەوانەى قسە دەربارەى قەدەر دەكەن، چونكە باوەر بە قەدەر یەكێكە لە شەش پوكنە كەى ئیمان: (أَنْ تَوْمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتَوَّمَنَ بِالْقَدْرِ خَيْرَ وَشَرِّهِ) ^{٣٤٤} بەو هەى خۆی گەورە:

تەقدیری كردوو لە (اللوح المحفوظ) دا و....

نوسیویەتی و....

ویستی لى بووه و گەرەكى بووه و....

هیناویەتییه بوون...

ئەمە مەزەبى ئەهلى سوننە و جەماعەى، باوەر بە قەزاو قەدەر بەم چوار مەرتەبەى، ئەوانەى نە یارن لەسەر دوو كۆمەلن:

كۆمەلى یەكەم: (القدرية النفاة): ئەوانەى نكۆلى لە قەدەر دەكەن و دەلین: هەر یەكە و خۆى كارو كردەو هەكەنى خۆى دروست دەكات، خۆى گەورە تەقدیری لەسەر نە كردوو، بەلكو خۆى و بەسەر بە خۆى ئەنجامى داوه، ئەمەش قسەى موعتەزىلەكان و ئەوانەى هاوڤای ئەوانن.

كۆمەلەى دووھم: (القدرية المجبرة): ئەوانەى زىادەپرەوى دەكەن لە سەلماندنى قەدەردا دەلەين: بەندە ھىچ ھەلبۇزاردنىك و ھىچ وىست و كارىكى بە دەست نىيە، بەلكو كارى خواپە لەودا، ئەو ھەر ھەروەكو پەرىكە بە وىستى با دەجولتەو، ھەر ھەروەكو مردووپەكە لە بەر دەستى ئەو كەسەداپە دەيشۆرى ناچارەو ھەلبۇزاردنى بە دەست نىيە، ئەوانە پىيان دەگوتى: (المجبرة)، زىادەپرەوييان كرد لە سەلماندنى قەدەردا پەنا بە خوا _ تەنانەت ھەر ھەلبۇزاردن و كارىكى بەندەكەيان لى دامالى و كرديانە ئەوھى ناچارە بۆ ئەنجامدانى كارەكانى، نوپۇز ناكات بە ھەلبۇزاردنى خۆى، زىنا ناكات بە ھەلبۇزاردنى خۆى، زەكات نادات بە ھەلبۇزاردنى خۆى، پىيا وەرناگرى بە ھەلبۇزاردنى خۆى، بەلكو ئەو ناچارە ھەموو كەسنىك لای ئەوان ناچارە، ئەمە قسەى (الجبرية) يە. مەبەست لە: (المرجئة).

ئەمە لەباس و بابەتى ئىمانداپە، ئىمان ھەر وەكو ئەھلى سوننە و جەماعە پىناسەيان كردوو بەرپىيە لە:

وتن بە زمان و باوەر بوون بەدل و كار كردن بە ئەندامەكان، بە گوپراپەلى زىاد دەكات و بەسەرپىچى كەم دەكات.

مورجىئەكان دەلەين: كارو كردهوەكان بە شىكى ئىمان نىن، جا ئەگەر كەسى بەدل باوەرى ھەبو ھەرچەندە وازى لە ھەموو كارەكان ھىناپىت، ئەگەر نوپۇزىش نەكات و پۇتو نەگرى و ھىچ كارىك نەكات دەچىتە بە ھەشتەو، ئىمانىش لای ئەوان زىاد ناكات و كەم ناكات، چونكە لە دلداپە، جا ئىمانى (ئەبو بەكر) و خراپترىن كەس لای ئەوان وەكو يەكە چونكە لە دلداپە.

مەبەست لە: (الشيعه).

ئەوانەن بانگەشەى ئەو دەكەن گواپە ئەوان ئەھلى بەيتيان خۆش دەوى، لایەنگرى عەلى و نەو كەى دەكەن و باوەريان واپە ئەوان ستميان لى كراو و ماڤيان خوراو،

خیلافه تیش له پاش پیغه مبه‌ر (ﷺ) بۆ عه‌لی بووه، عه‌لی وه‌صی پیغه مبه‌ری خواجه و (ﷺ) هاوه‌لان ئه‌و خیلافه ته‌یان لی سه‌ندوووه لی زه‌وت کرد، جا ئه‌وان سه‌تمکارو تاغوتن، ئه‌مه باوه‌ری ئه‌وانه _ په‌نا به‌خوا _

مه‌به‌ست له: (الخوارج).

ئه‌وانه‌ن دژی کاربه‌ده‌ستان به‌شمشیر دهرده‌چن، ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کیان لی دهرکه‌وت و نه‌گه‌یشه‌ پاده‌ی کوفر، له‌ گوێزپایه‌لی دهرده‌چن و موسلمانان به‌تاوانی گه‌وره‌ کافر ده‌که‌ن له‌ خوارویی شیرکه‌وه‌یه، جا مه‌زه‌به‌که‌یان له‌دووشت پیک هاتوووه: _

یه‌که‌م: دهرچوون له‌دژی کار به‌ده‌ستانی موسلمانان و گوێزپایه‌لی نه‌کردنیان.

دووهم/ به‌کافر زانیی ئه‌و که‌سانه‌ی تاوانه‌ گه‌وره‌کان ئه‌نجام ده‌ده‌ن که‌ له‌ خوارویی شیرکه‌، حوکم به‌سه‌ر زیناکاردا ده‌ده‌ن به‌وه‌ی کافر، به‌سه‌ر دزدا کافر، ئه‌و که‌سه‌ی ریبیا ده‌خوات کافر، ئه‌مه مه‌زه‌به‌ی خه‌واریجه ئه‌مه‌شه مه‌زه‌به‌ییکی توندو زیاده‌په‌وه‌ په‌نا به‌ خوا، شمشیر له‌دژی موسلمانان هه‌لده‌گرن، پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (یقاتلون اهل الایمان ویدعون اهل الأوثان)^{٣٤٥} له‌ میژوودا نه‌هاتوووه خه‌واریج کوشتاریان له‌گه‌ل بی باوه‌راندان کردبی، به‌لکو ئه‌وان هه‌رگیز و هه‌رده‌م کوشتار له‌گه‌ل موسلماناندا ده‌که‌ن.

نوسه‌ر ده‌لیت: (فمن قدم أبابکر وعمر وعثمان وعليه‌ علی جمیع أصحاب رسول الله (ﷺ) ولم یتکلم فی الباقین إلا بخیر ودعا لهم فقد خرج من الشیع أوله و آخره).

واته: جا هه‌ر که‌سیک ئه‌بو به‌کرو عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی پیشخست به‌سه‌ر هه‌موو هاوه‌لانی پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) و قسه‌ی به‌ئه‌وانیتر نه‌گوت ئیلا به‌چاکه‌ نه‌بی و دوعای بۆ کردن، ئه‌وا له‌ (التشیع) دهرده‌چیت له‌ سه‌ره‌تاو کۆتاییه‌که‌ی.

پاڤه /

مە بە ست لە: (فمن قدم أبا بكر وعمر وعثمان وعلياً على جميع أصحاب رسول الله ﷺ) ولم يتكلم في الباقيين إلا بخير ودعا لهم).

ئە مە مە زە ھى ئە ھى سوننە و جە ماعە يە بە جىاواز لە گە ل شىعە دا، جا ئە ھى سوننە و جە ماعە ئە بوبە کر پيش دە خە ن و ئە مجار عومە رو ئە مجار عوسمان و ئە مجار عە لى، کە چى شىعە دە لىن: عە لى خە لىفە يە لە پاش پىڤە مە برى خواو (ﷺ) ئە و سى خىلافە تە کە پووجە لە و ئە بوبە کر عومە ر بە کافر دە زانن.

مە بە ست لە: (ولم يتكلم في الباقيين) لە ھاوہ لانی پىڤە مە برى خواو (ﷺ).

(إلا بخير) و ستایش کردنى ئە وان (ودعا لهم) لە جىاتى ئە وە ي لە عە نە تىان لى بکە ن ھە روہ کو چۆ ن شىعە لە عە نە تىان لى دە کە ن، يان زە ميان بکە ن ھە روہ کو ھە ندى کە س دە ىکات، زە مى ھە ندى لە ھاوہ لان دە کات يان قسە يان پى دە کات، ھە رچە ن دە پىوئستە پىچە وانە ي ئە وە بىت، پىوئست وایە ستایشيان بکرىت و مە دحى ئە وان بکرىت، نە چىتە نىو باسى ئە وانە وە بە ھە لە يان بزانى، چونکە خواى گە وەرە لە وان پازى بوو و لە زۆرىک لە ئایە تە کاندە مە دحى ئە وانى کردووە، پىڤە مە برى خواش (ﷺ) لە وان پازى بوو، ئە و کە سە ي بە ھاوہ لان قسە بکات يان بە يە کىکيان قسە بکات ئە و دە بىتە يە کىک لە گومراکاران، دە بىتە نە يارى خواو پىڤە مە برە کە ي (ﷺ) لە حە قى ھاوہ لاندە، بۆ يە ھە رگىز دروست نىيە بچىتە نىو باسى حە قى ھاوہ لاندە وە نە بە تاکە کانىان و نە بە جە ماعە تىان ئىللا بە خە يرو چاکە نە بىت، لە بەر ئە و تايبە تە ندىيە ي ھە يانە بە سەر ئە م ئوممە تە وە، ئە وان باشترىن سە دە ن، چاکترىن سە دە ن بە شایە تى پىڤە مە برى خوا (ﷺ) کە دە فەر موئت: (خیرکم قرنی) ^{٢٤٦} واتە ئە و سە دە يە ي پىڤە مە برى خواى (ﷺ)

تەدايە، ئەوان باشترينى سەدەكانن (ولم يتكلم في الباقيين) نە بە تاكيان و نە بە كۆمەليان (إلا بخير).

مەبەست لە: (فقد خرج من التشيع أوله وآخره).

هەركەسى چوار خەليفەكە بە و پريزەندييەى هەيانە پيئش بخات و ستايشى هاوەلانى تر بكات ئەوا ئەو قەسەى مەزەبى ئەهلى سوننەى و بەريئە لە (تشيع).

نوسەر دەلييت: (ومن قال: الإيمان قول وعمل يزيد وينقص فقد خرج من الأرجاء أوله وآخره).

ومن قال: الصلاة خلف كل بر وفاجر، والجهاد مع كل خليفة، ولم ير الخروج على السلطان بالسيف، ودعا لهم بالصلاح فقد خرج من قول الخوارج أوله وآخره.

ومن قال: المقادير كلها من الله عز وجل، خيرها وشرها يضل من يشاء ويهدي من يشاء فقد خرج من قول القدرية أوله وآخره وهو صاحب سنة.

واته: هەركەسى بلي: ئيمان وتن و كرده وەيه، زياد دەكات و كەم دەكات، ئەوا لە ئىرجاء دەچيئە دەرەو سەرەتاو كۆتاييەكەى.

هەركەسى بلي: نويز كردن لە پشت هەموو چاك و خرابيەكەو دەرۆستە و جيهاد لە گەل هەموو خەليفەكەو دەرچوون نابيني لە دژى سولتان بە شمشير و دوعاى چاكسازيان بۆ بكات، ئەوا لە قەسەى خەواريج ديئە دەرەو سەرەتاو كۆتاييەكەى.

هەركەسى بلي: تەقديره كان هەموو لە خواو هەيه، چاكە و خرابەى، هەركەسى ويستی لى بى ئەوا گومراى دەكات و هەركەسى ويستی لى بى ئەوا هيداىەتى دەدا ئەوا لە قەسەى (قەدەرى) يەكان دەرەو چيئە سەرەتاو كۆتاييەكەى، ئەويش خواو هەنى سوننەيه.

پاڤه /

مە بە ست لە : (ومن قال: الإيمان قول وعمل يزيد وينقص فقد خرج من الأرجاء أوله وآخره).

كاتى باسى ئەو ەى كرد مورجىئە بە كىكن لە بنە ماكانى كۆمە لە گومراكان ئە مجار مە زەبى ئە ەلى سوننە و جە ماعەى پوون كرده وە و ئە و دژى مە زەبە بە كەى ئە وانە ، چونكە ئە ەلى سوننە و دە بىنن ئىمان برىتئىبە لە و تن و كرده وە و باوەر ، زیاد دە كات و كە م دە كات ، ە روە كو چۆن چە ندىن بە لگەى لە سەر ەاتووە لە قورئان و سوننە تى پىغە مبردا (ﷺ) بە جىاواز لە گە ل مە زەبى مورجىئە كە و دە بىنن : كرده وە بە شىك نىبە لە حە قىقە تى ئىمان .

مە بە ست لە : (ومن قال: الصلاة خلف كل بر وفاجر، والجهاد مع كل خليفة، ولم ير الخروج على السلطان بالسيف، ودعا لهم بالصلاح).

ئە و كە سە بە رىبە لە كۆمە لى خە وارىج ، چونكە ئە و باسى چوار كۆمە لە كەى كرد ، جا ە ر كە سى دە ستى گرت بە گو پراپە لى كار بە دە ستانى مو سلمانانە وە و دە رنە چى دژى ئە وان بە ەۆى ە لە يە كە وە كرد بىتئىان لە خوار كوفرە وە بىت ئان سە رپى چىبە ك تىى كە و تىى لە خوار كوفرە وە بىت ئە و مە زەبى ئە ەلى سوننە و جە ماعە يە ، ئە و ىش نو پز كرده لە پشت كار بە دە ستانى مو سلمانانە وە و جى ەاد كرده لە پىناوى خوادا لە گە ل ئە واندا و دو عا كردن بۆ ئان بە چا كسازى و تە و فىق ، ئە مە مە زەبى ئە ەلى سوننە و جە ماعە يە ، جە ماعە ت كردن لە گە ل كار بە دە ستاندا ، جا ە ر كە سىك لە شتىك لە وانە دا جىاواز بوو ئە و ئا كارىك لە گومراپى تىا دا يە لە ئا كارە كانى خە وارىج .

مە بە ست لە : (والجهاد مع كل خليفة).

ئە گەر فە رمانى بە جى ەاد كرد ئە و پى وىستە ەاوشانى جى ەاد بكرىت .

ئەمە پێویستە: بیستن و گوێپێهێنی، نوێژکردن لە پەشتیانەوه و جیهادکردن لە گەڵیانداو دەرئەچوون لە دژیان بە کوشتار هەروەکو خەواریج دەیکەن، ئەمە مەزەهەبی ئەهلی سوننە و جەماعەیه دەربارە ی کاربە دەستان، بە پێچەوانە ی ئەوه ی خەواریج و موعتەزێلە دەیلێن.

مەبەست لە: (ومن قال: المقادیر کلها من الله عز و جل، خیرها و شرها یضل من یشاء ویهدی من یشاء فقد خرج من قول القدریة اوله و آخره).

هەموو شتێک پوودەدات ئەوا لە قە دەری خوادایە، کوفرو ئیمان، سەپێچی و گوێپێهێنی، هەژاری و دەولە مەندی، نەخۆشی و لە شساعی و جگە لەوانە، هەموو شتێک لە گەردووندا پوودەدات ئەوا بە قەزاو قە دەری خوا پوو دەدەن، هیچ شتێک لە قەزاو قە دەری خوا دەرناچی، ئەمە مەزەهەبی ئەهلی سوننە و جەماعەیه بە جیاواز لە گەڵ کۆمەڵی قە دەریەدا بە هەردوو بە شەگە یانەوه: النفاة والمجبرة.

مەبەست لە: (یضل من یشاء).

خوای گەوره هیچ کەسێک گومرا ناکات ئیلا هۆکاری گومرای ئە نجام دابی، ئەو کات خوای گەوره گومرای دەکات، خوای گەوره دە فەرمویت: (فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ) (الصف/٥) لە قورئاندا نە هاتوو بە سەبە لاکەت بردن یان گومراکردن یان سزا ئیلا باسی هۆکارە کە ی کردوو لە لایەن بە نده کانه وه، خوای گەوره بە هۆکاریک لە بە نده کانه وه تەقدیری لە سەر کردوو، بۆیه دە لێین: _ هەرکەسی ویستی لێ بی گومرای دەکات بە دادپەروری خۆی، دادپەروری دە سەپێنن بە سەر گومراکاراندا، وه کو هیدایەت کارانی لێ ناکات، خوای گەوره دە فەرمویت: (أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ) (٣٥) مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (٣٦) (القلم) واتە: ئایا موسلمانان وه ک تاوانباران لێ دەکەین؟! (٣٥) چیتانە حوکم و بریاری وا ئە دەن...؟ چونکە هیچ کات نابێ چاککارو خراپکار چوون یە ک مامە ئە یان لە گەڵ بکری (٣٦).

بە فەزلی خۆی هیدایەتی هەرکەسی بدات ئەوا دەیدات.

﴿١٦٢﴾ نوسەر دەئیت: (وبدعة ظهرت هي كفر بالله العظيم ومن قال بها فهو كافر بالله لا شك فيه، من يؤمن بالرجعة ويقول: علي بن أبي طالب حي وسيرجع قبل يوم القيامة ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر ويتكلمون في الإمامة وأنهم يعلمون الغيب فاحذرهم فإنهم كفار بالله العظيم، ومن قال بهذا القول).

واته: بیدعیەك پەیدا بووہ ئەویش كوفرە بەخوای گەرە، ھەركەسى بیلئیت ئەوا بەبئ گومان محمد بن علي) محمدی كورپی عەلى كورپی الحسين الباقر، (وجعفر بن محمد) جەغفەرى كورپی محمدی كورپی عەلى كورپی الحسين ئەویش (جعفر الصادق)ە، (وموسى بن جعفر) موسای كورپی جەغفەرى الكاظمى كورپی جەغفەرى الصادق، بۆیە (الرافضة)ەكان بەخۆیان دەئین (الموسويه) وه (الموسويه) له بەر خۆدانە پال موسای كازمە.

مەبەست له: (ويتكلمون في الإمامة وأنهم يعلمون الغيب).

باوەرپیان وایە ئیمامەكان غەیب دەزانن، ئەوان ئەو شەرعی بیانەوی دایدەپێژن و ئەو شەرعی بیانەوی نەسخی دەکەنەو، چونکە خوای گەرە ئەوێ خستوووتە ئەستۆی ئەوان.

(وأنهم) واته: پێشەواکانیان (يعلمون الغيب) ئایە هیچ کەسێک غەیب دەزانێ جگە لهخوای گەرە؟

مەبەست له: (فاحذرهم فإنهم كفار بالله العظيم).

ھەركەسى بانگەشەى زانینی غەیبی كرد یان باوەرپی وابیئت كەسێک غەیب دەزانێ_ئیلا ئەو كەسە نەبئ خوای گەرە فێرى كردووہ له پێغەمبەران_ ئەوا كافرە،

خوای گەورە دەفەر مویت: (عَالِمُ الْعَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا) (٢٦) إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ.. (الجن) ئەمە تاییبەتە بە پیغەمبەرانەوه، لە بەر بەرژەوهندی ئوممەت و بانگەواز بۆ لای خواو بییته موعجیزەیهک بۆیان بە لام جگە لە پیغەمبەران ئەوا خوای گەورە هیچ شتیکی غەیبی بۆ ئاشکرا ناکات.

﴿١٦٣﴾ نوسهر ده‌لیت: (قال طعمة بن عمرو وسفيان بن عيينة - رحمهما الله: من وقف عند عثمان وعلي فهو شيعي، لا يُعدّل ولا يُكلم ولا يُجالس، ومن قدّم عليا على عثمان فهو رافضي، قد رفض آثار أصحاب رسول الله ﷺ)، ومن قدم الأربعة على جميعهم، وترحم على الباقيين وكف عن زلهم، فهو على طريق الاستقامة والهدى في هذا الباب.

واته: (طعمه ی کوپی عمرو) و (سفيان ی کوپی عيينه) - په‌حمه‌تی خویان لی بی - ده‌فه‌رموون: هه‌رکه‌سی له‌ئاستی عوسمان و عه‌لیدا پاره‌ستا ئه‌وا شیعه‌یه، نابی ته‌عدیل بکریت و نابی قسه‌ی له‌گه‌لدا بکری و نابی له‌گه‌لیدا دانیشی، هه‌رکه‌سی عه‌لی پیش عوسمان خست ئه‌وا (رافضي)یه، چونکه فه‌رمووده‌کانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوی (ﷺ) رهد کردوه، هه‌رکه‌سی ئه‌و چواره‌ی پیش هه‌موویان خست و په‌حمه‌تی بو ئه‌وانیتر نارو وازی له‌باسکردنی هه‌له‌کانیان هینا، ئه‌وا له‌سه‌ر ریگای سه‌قامگیریه و هیدایه‌ته له‌م باسه‌دا).

پاڤه:

هه‌رکه‌سی له‌ئاستی عوسمان و عه‌لیدا پاره‌ستا و تی: - خیلافه‌ت هی (عه‌لی)یه و هی عوسمان نییه ئه‌وا که‌سیکی شیعه‌یه، ئه‌ی چۆنه ئه‌و که‌سه‌ی ده‌لیت: خیلافه‌ت بو ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر نییه هی عه‌لی یه هه‌ر ئه‌ویش وه‌سی یه؟!!

مه‌به‌ست له: (لا يُعدّل ولا يُكلم ولا يُجالس).

ئوه شیععه‌یه و ده‌بی به‌رائه‌تی لی بکری (لا یعدّل) حوکم نادریت به‌عه‌داله‌ت بوونی (لا یُکَلِّم) قسه‌کردنی پِیزو گوینگرتن و پازی بوون (ولا یُجالس) چونکه زهره‌رو زیانی بلاوده‌بیته‌وه به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیاندا داده‌نیشی؛ چونکه بانگه‌وازکارانی گومرایی کارده‌که‌نه سه‌ر ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیاندا داده‌نیشن و ئه‌وانه‌ی هاو‌پیتیان ده‌که‌ن.

مه‌به‌ست له: (ومن قدّم علیا علی عثمان فهو رافضی).

واته له‌خیلافه‌تدا، به‌لام له‌مه‌سه‌له چاکترینیان ئایه کامیان چاکتره؟ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه زانایان تئیدا جیاوازن، هه‌ندیکیان ده‌لین عه‌لی چاکتره‌و هه‌ندیکیان عوسمان به‌چاکتر ده‌زانن، به‌لام خیلافه‌ت ئه‌وا هه‌رکه‌سی عه‌لی پئیش عوسمان بخات ئه‌وا ده‌بیته گومراکاران، چونکه هاوه‌لان له‌کاتیکدا (عه‌لی) خۆیشی له‌ناویاندا بووه هه‌موویان ئیجماعیان له‌سه‌ر پئیشخستنی عوسمان کردوه.

مه‌به‌ست له: (قد رفض آثار أصحاب رسول الله ﷺ).

ناویان لی نزا (الرافضة) چونکه به (زه‌یدی کوری عه‌لی) یان گوت: چی ده‌لئی ده‌ریاره‌ی ئه‌بو به‌کر و عومه‌ر؟ گوتی: خۆشیانم ده‌وی و پشتیوانیان لی ده‌که‌م (موالاتم بۆیان هه‌یه) چونکه ئه‌وان وه‌زیری باپیرم پئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوون. وتیان: که‌واته (رفض)ت ده‌که‌ین، بۆیه ئه‌ویان (رفض) کردو ئه‌وانیش ناونزان به (الرافضة) چونکه (زیدی کوری عه‌لی) یان (رفض) کرد.

مه‌به‌ست له: (ومن قدم الأربعة علی جمعهم) واته: هه‌موو هاوه‌لان.

(وترحم علی الباقرین): له‌هاوه‌لان هه‌روه‌کو له‌سه‌ره‌تای قسه‌که باسی کرد.

مه‌به‌ست له: (وكف عن زلّهم).

وازی هئینا له‌باسکردنی ئه‌و هه‌لانه‌ی له‌هه‌ندیکیانه‌وه ئه‌نجام دراوه، چونکه ئه‌وان وه‌کو تاك (معصوم) نین، په‌نگه هه‌ندی هه‌له له‌هه‌ندیکیانه‌وه پوو بدات، به‌لام هئینده

فەزلىيان ھەيە و ھىندە ئيمانىيان ھەيە دەبىتتە ھۆى داپۆشىنى ھەلە كانىيان، ھىندە ھاورپىتى پىغەمبەرى خوايان (ﷺ) ھەيە ھەلە كەمە كانىيان دادە پۆشى.

مەبەست لە: (فہو على طريق الاستقامة والهدى في هذا الباب).

ھەركەسى باوھەرى لە ھاوھ لانداندا ئاوا بىتت ئەوا لە ئەھلى ھىدايەتە، چونكە ئەوھى خواى گەورە پىشى خستووھ ئەمىش پىشى دەخات و دوھى پەزامەندى لە خوا بۆ ئەوانىتر دەكات و بەدواى ھەلە كانىياندا ناكەوى ئەوا دەبىتتە ئەھلى سوننە و جەماعە، چونكە ئەمە مەزھەبى ئەھلى سوننە و جەماعەيە لە ھاوھ لانى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ).

﴿١٦٤﴾ نوسەر دەئیت: (والسنة أن تشهد أن العشرة الذين شهد لهم رسول الله ﷺ) بالجنة أنهم من أهل الجنة لا شك فيه)

واتە: لەسوننەتدا ھەبە شایەتى بەدەیت ئەو دە کەسەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) شایەتى بەھەشتى بۆ داوان ئەوان لەئەھلى بەھەشتن بەبى ھیچ گومانىک.

پاڤە/

مەبەست لە: (والسنة أن تشهد أن العشرة^{٣٤٧} الذين شهد لهم رسول الله ﷺ) بالجنة أنهم من أهل الجنة لا شك فيه).

لەسوننەتدا ھەبە شایەتى بەدەیت بەو کەسانەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) شایەتى بەھەشتى بۆ داوان ئەوانیش دە کەسە کەن: چوار خەلیفە کەو (طلحە) و (الزبیر) و (سعد بن ابى وقاص) و (سعید بن زید بن عمرو بن نفیل) نامۆزای عومەرى کوپى خەتتاب و (ابو عبیدە بن الجراح) و (عبدالرحمن بن عوف) ئەوانە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) شایەتى بەھەشتى بۆ داوان ئەوان ئیمەش شایەتى بەھەشتیان بۆ دەدەین لەسەر شایەتى دانەکەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ).

مەبەست لە: (لا شك فيه).

ھەركەسى گومانى ھەبى ىك ئەو دە کەسە لەئەھلى بەھەشت نىبە ئەو كافر دەبیت، ئەى ئایە پات چۆنە كەسێك لەعەت لە ئەبو بەكرو عومەر بکات و ھەسفى ئەوان بکات بە (صنم)؟

﴿۱۶۵﴾ نوسہر دہ لیت: (ولا تفرد بالصلاة على أحد إلا لرسول الله ﷺ) وعلى آله فقط).

واتہ: ہیچ کہ سیک تاییہ تمہند مہ کہ بہ صہ لوات دان تہ نہا پیغہ مہری خوا (ﷺ) و نالی پیغہ مہر (ﷺ) نہ بیت.

رہا:

مہ بہ ست لہ: (ولا تفرد بالصلاة على أحد إلا لرسول الله ﷺ) وعلى آله فقط).

(الصلاة) لہ زمانہ وانیدا واتہ پارانہ وہ (الدعاء) بہ لام (الصلاة) لہ شہر عدا بریتہ لہ و پہرستشہی کہ بہ (تکبیر) دہ ست پی دہ کات و بہ (التسليم) کوتایی پی دیت، ہہ ستان و کرپنوش و سوژدہ و دانیشتن و خویند نہ وہی قورٹان و (تکبیر) و (تسبیح) ی تیدایہ، کہ واتہ چہ ند کردہ وہ و قسہ یہ کہ، بہ (تکبیر) دہ ست پی دہ کات و بہ (تسليم) کوتای پی دیت، نہ مہ نویژہ (الصلاة) ہ لہ شہر عدا.

جا نہ گہر (آل) و (اصحاب) پی کہ وہ ہاتن نہوا (آل) بریتہیہ لہ نزیکہ کانی پیغہ مہری خوا (ﷺ) و (اصحاب) ہہ موو ہا وہ لان پہ نگہ ہیچ خزما یہ تیہ کی پیغہ مہری خوا (ﷺ) نہ بی و پہ نگہ ہہ بی.

بہ لام نہ گہر (آل) بہ تہ نہا ہات نہوا ہا وہ لان ش دہ گریتہ وہ چونکہ (ال) بؤ دوو شیوہ دہ گوتریت: _

- وتنيك مہ بہ ست لیٰ نزیکہ کانی پیغہ مہرن (ﷺ)، نہ وانیش نہ وانہن (صدقہ) یان بؤ حہ رامہ.

- وَتَنْيِكَ مَهَبَسْت لَيْسَى شُوَيْنِكَ وَتَوَانِيهِ تِي بِيَّيَان دَه‌گوتري: (آل) وه‌كو (آل) فرعون) واته: شوينكه وتواني فیرعه‌ون و (ال محمد) واته: شوينكه وتواني محمد (ﷺ).

به‌لام سه‌لاوات ناردن به‌سهر جگه له پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ته‌نها وه‌كو هاوه‌ليک يان موسلمانیک به‌ته‌نها نه‌وا دروسته به‌مه‌رجی نه‌بيته دروشمیک، ده‌ليسی: (اللهم صل على فلان) نه‌مه دروسته به‌مه‌رجی نه‌کريته دروشمیک هه‌روه‌كو لای (الرافضة) هه‌يه، به‌لام سه‌لاوات دان له‌سهر جگه له پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ندی جار نه‌وه ناساييه، پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموويه‌تی: (اللهم صل على آل ابي أوفى)^{٢٤٨} خوی گه‌وره به‌وه فه‌رمانی پيکر دووه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمويت: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ (١٠٣) التوبة) واته: دوعايان بو بکه (إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ).

مه‌به‌ست له: (وعلى آله فقط) آله: مه‌به‌ست پيی شوينكه وتواني نه‌وه.

﴿١٦٦﴾ نوسهر ده‌لييت: (وتعلم أن عثمان بن عفان قتل مظلوماً ومن قتله كان ظالماً).

واته: بزانه عوسمانی کوپی عه‌فغان به (سته‌مليکراوی کوژرا و نه‌وه‌ی کوشتی سته‌مکاره.

﴿١٦٧﴾ فمن أقر بما في هذا الكتاب وآمن به واتخذه إماما ولم يشك في حرف منه ولم يجحد حرفا واحدا فهو صاحب سنة وجماعة كامل قد اكتملت فيه الجماعة ومن جحد حرفا مما في هذا الكتاب أوشك في حرف منه أو شك فيه و وقف فهو صاحب هوى.

واته: ھەركەسى دان بەوھدا بنییت لەم ككتیبهدا ھەیە و بیكاتە پیتشەنگی خۆی و لەیەك (پیت)دا گومانى نەبى و نكوۆلى لەیەك پیتی نەكات، ئەوا خاوەنى سوننە و جەماعەى، بەتەواوى جەماعەتى تیدا كامەل بوو، ھەركەسى نكوۆلى لەپیتىك بكات لەوھى لەم ككتیبهدا ھەیە، یان گومانى لەپیتىكى ھەبى یان گومانى بوو و ھەستا، ئەوا خاوەنى ئارەزوو.

پاڤه:

مەبەست له: (وتعلم أن عثمان بن عفان قتل مظلوما ومن قتله كان ظالما) ئەمە لەپیتشدا بوون كرايەو.

مەبەست له: (فمن أقر بما في هذا الكتاب وآمن به واتخذه إماما ولم يشك في حرف منه ولم يجحد حرفا واحدا فهو صاحب سنة وجماعة).

ئەوھى لەم كیتابەدا ھاتوو بەریتىیە لەباوھپى ئەھلى سوننە و جەماعە، نەگوت: ئەو كەسەى باوھپى نەبى بەوھى من گوتومە بەلكو وتى: ھەركەسى باوھپى نەبى بەوھى لەم كیتابەدا ھەیە ئەویش بنەماكانى ئەھلى سوننە و جەماعەى - ھىچ خالىك لەسەر نوسەر نییە لەم قەسەدا ھەروھكو ھەندى لەخوینەران تیبینیان كردو - چونكە لەم ككتیبهدا بنەماكانى ئەھلى سوننە و جەماعەى تیدا تۆمار كردوو، جا

ھەركەسى ئىنكارى لەشتىكى بكات يان ئىنكارى بكات ئەوا بى گومان كەسىكى گومرايه .

مەبەست لە : (فہو صاحب سنة وجماعة كامل قد اتممت فيہ الجماعة).

چونکہ باوہرى ھىناوہ بەوہى ئەھلى سوننەو جەماعەى لەسەرہ ئەوہى لەم كىتیبەدا باسكراوہ، ئەگەر باوہرى وەكو باوہرى ئەھلى سوننەو جەماعە واپى ئەوا دەبیتە يەككە لەوان، ھەركەسى ئىنكارى لەشتىك لە باوہرى ئەھلى سوننەو جەماعە بكات ئەوا دەبیتە يەككە لە (المبتدعة).

﴿١٦٨﴾ نوسەر دەلئیت: (ومن جحد أو شك في حرف من القرآن أو في شيء جاء عن رسول الله ﷺ) لقي الله تعالى مكذبا فاتق الله واحذر وتعاهد إيمانك).

واتە: ھەرکەسى نۆڭلى بکات یان گومانى ھەبیت لە پیتیک لە قورئان یان لە شتیک لە پیغەمبەرى خواوہ (ﷺ) ھاتبى ئەوا دەگاتە خواى گەرە وەکو کەسىكى بە دۆرخەرەوہ (مکذب) بۆیە لە خوا بترسە وریابە و دەست بە ئیمانە کەتەوہ بگرە.

رافە /

مەبەست لە: (ومن جحد أو شك في حرف من القرآن أو في شيء جاء عن رسول الله ﷺ).

ھەرکەسى گومانى ھەبیت لە شتیک لە قورئان ھەرچەندە پیتیک بیت لە قورئان ئەوہ کافرە، چونکە باوہرى بە خواى گەرە نىبە، یان گومانى ھەبوو لە شتیک لە و قسەى پیغەمبەرى خوا (ﷺ) کە بە جیگرى لە ئەوہوہ ھاتبى، وەکو ئەوہى بلئیت: ھەرچەندە ئەم فەرموودەى لە پیغەمبەرەوہ (ﷺ) پىوايەت کرابى بە (صحیح)ى بە لام من باوہرم بە ناوہرۆکە کەى نىبە، یان گومانم ھەبە یان دەوہستم، ئەوہ باوہرى بە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) نىبە، چونکە پىویستە باوہرىكى بە کلایى بە قسەکانى خواو قسەکانى پیغەمبەر (ﷺ) بکرىت، دەبى مروق دوو دل نەبى یان پاوہستى لە شتیکدا لەو بابەتە، بە لکو باوہرى بە ھەموو قورئان بەینى، باوہرى بەوہ ھەبى بە (صحیح)ى لە پیغەمبەرى خوداوە (ﷺ) ھاتبى، ھەموو ئەوانەى لە خواو پیغەمبەرە کە یەوہ (ﷺ) ھاتبى گومانى نەبى و تىیدا رانەوہستى، ئەمە پىگای ئیماندارانە: باوہرەیتان و بەراست زانىنى ئەوہى لە کىتابە کەى خواو سوننەتى پیغەمبەرى خواوہ (ﷺ) ھاتبى.

مەبەست لە: (فاتق الله واحذر وتعاهد إيمانك).

واتە: لەخوا بترسە گومانێك بێتە ناختدا لە قسەكانى خۆى گەرەدا، یان گومانێك لە قسەكانى پێغەمبەرى خوادا (ﷺ)، یان گومانى لەبیرو باوەرى ئەهلى سوننەو جەماعە هەبى، بەدوای ئیمانەكەتدا بگەرێ (بەدوادا چوونی ئیمانەكەت بکە) نەوێك شتێك لەو جۆرەى تى بکەوێ.

﴿١٦٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (ومن السنة أن لا تطيع أحدا في معصية الله ولا الوالدين والخلق أجمعين ولا طاعة لبشر في معصية الله ولا يحب عليه أحدا واکره ذلك كله لله تبارک وتعالی).

واته: له سوننه‌تدایه نابئ گویزایه‌لی هیج که سئک بکه‌ی له‌سه‌رپیچی خوادا، نه‌دایک و نه‌باوک و نه‌ه‌موو خه‌لکی، گویزایه‌لی هیج مروفتیک نابئ بکریت له‌سه‌رپیچی خوادا، له‌سه‌رئه‌وه هیج که سئکی خۆش نه‌وی و رقت له‌ه‌موو ئه‌وانه بیت له‌به‌ر خوای گه‌وره.

پاڤه/

مه‌به‌ست له: (ومن السنة أن لا تطيع أحدا في معصية الله).

ئه‌مه بنه‌مایه‌که له‌بنه‌ماکانی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌و فه‌رمووده‌وه وه‌ریگرتووه ده‌فه‌رمویت: (لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)^{٣٤٩} وه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾ ده‌فه‌رمویت: (إنما الطاعة بالمعروف)^{٣٥٠} جا هه‌رکه‌سی فه‌رمانی به‌سه‌رپیچی کرد ئه‌وا گویزایه‌لی مه‌که له‌و سه‌رپیچییه‌دا هه‌رچه‌نده ئه‌و که سه‌ باوکت بیت یان دایکت یان نزیکترین که‌ست بیت یان ده‌سه‌لاتدار بیت یان سولتان، خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی جووله‌که و گاوده‌کان ده‌فه‌رمویت: (اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُحَبَاءَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) التوبة/٣١ واته: (له‌بری خوا مه‌لاو په‌به‌نه‌کانی خۆیانیان کرده خوا و فه‌له‌کانیش عیسای کورپی مه‌ریه‌میان کرده خوا) کاتی گویزایه‌لی ئه‌وانیان کرد له‌سه‌رپیچیدا.

٣٤٩ / سبق تخريجه .

٣٥٠ / سبق تخريجه .

مه‌به‌ست له: (ولا الوالدين والخلق أجمعين).

خوای گه‌وره ده‌ریاره‌ی دایک و باوک ده‌فرمویت: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
وَهُنَّا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (١٤) وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ
أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبِهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (١٥) لقمان) واته: (ئیمه ده‌ریاره‌ی باوک و
دایک به مرقمان راگه‌یاندو ناموزگاریمان کرد که هه‌میشه ره‌فتاری چاکه‌یان له‌گه‌ل
بکه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل دایکیدا، دایکی به‌پیستی سک‌هه‌لیگرتووه به‌لاوازی له‌سه‌ر
لاوازی تا له‌داوینی به‌ریوته‌وه، هاتوته‌ئه‌م جیهانه، شیر‌پرینه‌وه‌شی دوو‌سالی
خایاند، که‌وایه (ئه‌ی مرقف!) به‌رده‌وام سوپاسی من بکه له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانم و
سوپاسی باوک و دایکیش بکه له‌سه‌ر‌ئه‌وه‌موو‌ئه‌زیه‌ت و ئازاره له‌پیناوی تو‌دا
چیش‌توویانه، گپ‌رانه‌وه‌شتان هه‌ر‌بو‌لای منه‌دوای زیندوو‌بوونه‌وه (١٤) خو‌ئه‌گه‌ر
هه‌ولیشیانداو پینان داگرت له‌سه‌ر‌ئه‌وه که شتیک بکه‌ی به‌شهریک و هاو‌به‌شم، که‌هیچ
به‌لگه‌و زانیارییه‌کت پی‌نییه‌ئه‌وسا گوپ‌رایه‌لییان مه‌که‌وه له‌دونیادا له‌گه‌ل
هه‌ردووکیاندا به‌شپوه‌یه‌کی چاک و په‌سه‌ند هاو‌ه‌لی بکه‌وه به‌رده‌وام هه‌ر‌پینگه‌ی ئه‌وه
بگه‌ره‌وه‌من‌پینگه‌ی گرتوته‌به‌ر و گه‌راو‌ه‌ته‌وه‌بو‌لام له‌پاشا هه‌مووتان هه‌ر‌بو‌لای
من ده‌گه‌پینه‌وه، ئینجا له‌و‌کارو‌کرده‌وه‌یه‌ش له‌دونیادا کردوتانه‌ئاگادارتان ده‌که‌م
..((١٥)).

خوای گه‌وره ده‌فرمویت: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا
لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٨) العنكبوت).

جا گوپ‌رایه‌لی هیچ که‌سێک نا‌کریت له‌سه‌ر‌پنجی خوادا هه‌ر که‌سێک بی‌ت ئه‌و
دروست‌کراوه (ئه‌و که‌سه) هه‌رچه‌نده ئه‌و که‌سه‌نزیک‌ترین که‌ست بی‌ت وه‌کو دایک و
باوک، ئه‌ی جگه له‌وان ده‌بی‌چون بی‌ت؟

مەبەست لە: (ولا يجب عليه أحدا وأكره ذلك كله لله تبارك وتعالى).

واتە: سەرپىچىت خۆش نەوى يان ئەو كەسەت خۆش بویت فەرمانى پى دەكات بەلكو رقت لى بى، رقت لە سەرپىچى بىت و لە سەرپىچى كاران و ئەوانەش فەرمانى پى دەكەن، ئەویش لە بەر ئەو فەرموودەيەى كە دەفەر مویت: (من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلمه وذلك أضعف الإيمان)^{٣٥١} جا رقت لە سەرپىچى و سەرپىچىكاران بىت، ئەمەش لە ئيمانەوەيه.

﴿١٧٠﴾ نوسہر دہلّیت: (والإيمان بأن التوبة فريضة على العباد أن يتوبوا إلى الله عز و جل من كبير المعاصي وصغيرها)

واتہ: باوہر بہ وہی تہوبہ فہرزہ لہ سہر بہندہکان، دہبی تہوبہ بکہن و بگہرینہوہ بؤ لای خوا لہ تاوانہ گہرزہ و بچووکہکان.

پرافہ/

مہ بہ ست لہ: (والإيمان بأن التوبة فريضة على العباد).

پیویستہ باوہرت ہہبی بہ وہی تہوبہ فہرزہ، تہوبہ کردن لہ تاوانہکان فہرزہ، خواہی گہرزہ دہ فہرمویت: (وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٣١) النور) واتہ: (ئہی باوہر پاران! ہہ مووتان بہرہو لای خوا بگہرینہوہ و پہ شیمان بینہوہ بہ شکو گشتتان ہم لہ دنیاو ہم لہ قیامت، رزگارو بہ اختیار بین).

دہ فہرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ) (التحریم/٨) واتہ: ئہی ئہوانہی باوہرتان ہیناوہ! بگہرینہوہ بؤ لای خوا بہ تہوبہ و گہرانہوہ کی ئیجگاری، واتہ: بہ شیوہیک، ئیتر جاریکی تر نہ گہرینہوہ سہر ئہو تاوان و گوناہانہ، دلنیابن - ئہ گہر تہوبہی ئاوا بکہن - پہرہردگار تان لہ گوناہکانتان خوش دہ بیئت).

خواہی گہرزہ دہ فہرمویت: (وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (١١) الحجرات).

بؤیہ پیویستہ لہ سہر موسلمان تہوبہ بکات لہ گوناہکان و تاوانہکانی و بہردہوام نہبی لہ سہری یان سووربی لہ سہری یان کہ متہرخمی تیدا بکات و بلّیت: ئہمہ سووک و ئاسانہ، بہ کہمی نہ زانی چونکہ ئہوہ سہر پیچیہ، بہ لکو پہ لہ بکات لہ تہوبہ کردن، خواہی گہرزہ دہ فہرمویت: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ فَمَا يَصْرِوْا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (١٣٥) أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمْ

مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَاتٌ) ال عمران) واتہ: ہر کاریکی دزیو نہ سیاو دہکن یان ستم
 لہ خو بکن بہ تالووکہ و بہ پہ لہ خوا یاد دہکنہ وہو داوی لیبورڈنی گوناہہ کانینانی لی
 دہکن جا دہبی بیجگہ لہ خوا _ کی گوناہان بیوشی؟ جا ئہ وانہ لہ سہر تاوان و
 گوناحی زانیویانہ ہلہ یہ، سوور و بہردہ وام نین، خویشان ئہ زانن کہ سووربوون
 لہ سہر گوناح کاریکی زقر خراپ و ناپہ سہندہ (۱۳۵) ئہ وانہ پاداشتیان لای
 بہرہردگاریان بہ خشین و لیبورڈنہ و چہند باخیکی بہ ہشتہ (۱۳۶)).

خوای گہورہ ستایشی ئہ وانی کردو بہ لینی پیدان، خوای گہورہ دہفہ رمویت: (إِنَّمَا
 التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (۱۷) وَ لَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 قَالَ إِنِّي تُبْتُ الآنَ) النساء) واتہ: بہ راستی خوا تہویہ تہنہا لہ و کہ سانہ و ہردہ گری کہ
 بہ نہ فامی و نہ زانی خراپہ دہکن پاشان لہ ماوہیہ کی نزدیکہ پہ شیمان دہبنہ وہو تہویہ
 دہکن نا ئہ وانہ خوا تہویہ یان لی و ہردہ گری تو خوایش ہہ میشہ زانوا کارجانہ (۱۷)
 تہویہ و پہ شیمانی بو ئہ وانہ نیبہ کہ بہ دریزی تہ مہ نیان خہریکی گوناح و تاوانن تا
 لہ کاتی گیانہ لاو مردندا دہلی: بی گومان لہ و کارانہ م پہ شیمانم).

ئہ گہر گہیشتہ سہرہ مرگ و مردن نامادہ بوو ئہوا تہویہ و ہرناگری، ہرچہندہ
 مروؤ ہیشتا زیندو بیت بہ لام تہویہ کہی لہ سہرہ مرگدا لی و ہرناگری بوہ پیویستہ
 پہ لہ بکریت لہ تہویہ و داوی نہ خات ہر ئہ و کاتہی تاوان دہکات و تہویہ بکات
 بہ داویداو بگہر پتہ وہ بو لای خوا، مروؤیش پاریزراو نیبہ لہ ہلہ (معصوم) نیبہ بہ لکو
 ہلہ دہکات، کہ متہ رخہمی دہکات، تاوان دہکات، بہ لام خوای گہورہ بہ رہحمہتی
 خوئی دہرگای تہویہ کردوہ تہوہ بانگی توئی کردوہ بوئی، پہیمانی پیداوئی
 لہ تاوانہ کانت خویش بیت ئہ گہر بہ راستی تہویہ بکہیت، تہ نانہت کہ سی کافریش ئہ گہر
 تہویہ بکات ئہوا خوای گہورہ تہویہ کہی لی و ہردہ گری، خوای گہورہ دہفہ رمویت: (قُلْ

لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ (الانفال/٣٨) واتە: (بەبى باوەرەكانیان بلى: ئىستایش ئەگەر دەست لەبى دینی و جەنگ هەلبەگرن و موسلمان ببن، لە هەرچى رابردوویانە چاوپۆشى دەکری).

لە کوفرو شىرك و کوشتنى گىانەکان و جگە لەوانە، ئەگەر تەوبە بکەن ئەوا خۆى گەرە تەوبەیان لى وەر دەگرى، لە فەرموودە یە کدا هاتوو: (التوبة تجب ما قبلها)^{٣٥٢} جا کەسى موسلمان پىوستى بە تەوبە، پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لە هەموو رۆژیکدا سەد جار تەوبەى دەکرد و داواى لى خۆش بوونى دەکرد، دە فەرمویت: (أيتها الناس توبوا إلى الله فإنني أتوب إلى الله في اليوم أكثر من سبعين مرة)^{٣٥٣} واتە: ئەى خەلکینە تەوبە بکەن و بگەرىنەوه بۆ لای خوا، من لە رۆژیکدا زیاتر لە حەفتا جار تەوبە دەکەم.

هاورپیکانى لە مەجلیسێکدا دەیانژمارد (استغفر الله، استغفر الله) زیاتر لە سەد جار^{٣٥٤}، لە کاتیکدا ئەو پىغەمبەرى خودایە (ﷺ)، ئەى چۆنە ئەگەر کەسێکى تریبیت؟ جا ئیمە پىوستیمان بە تەوبە و گەرانهوهیه بۆ لای خوا، مروفیش پارێزراو (معصوم) نییه و تاوان ئەنجام دەدات، کە متهرخەمى لى دەوه شیتەوه، هەلە دەکات، بۆیه پىوستى بە تەوبە، سوپاس و ستایش بۆ خۆى گەرە دەرگای تەوبەى بۆ کردینە تەوه پەیمانى پىداوین لیمان وەرگرى و هەموو تاوانەکانمان بىسپرتەوه.

٣٥٢ / قال الشيخ الألباني في (الصحيحة) (١٤١/٣) : لا أعرف له أصلا .

قلت : إنما الوارد عن النبي (صلى الله عليه وسلم) : (الهجرة تجب ما قبلها) أخرجه أحمد (٢٠٥/٤) .

٣٥٣ / أخرجه البخاري (٥٩٤٨) .

٣٥٤ / رواه أبو داود والترمذي وابن ماجه والنسائي وابن حبان .

﴿١٧١﴾ نوسهر ده‌ئیت: (ومن لم يشهد لمن شهد له رسول الله ﷺ) بالجنة فهو صاحب بدعة وضلالة شاك فيما قال رسول الله ﷺ).
 واته: هرکه سئ شایه‌تی نه‌دات به و که سه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی به‌ه‌شتی بۆ دابی، ئەوه که سئکی خاوه‌ن بیدعه و گومپایه و گومانی هه‌یه له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی.

پاڤه /

مه‌به‌ست له: (ومن لم يشهد لمن شهد له رسول الله ﷺ) بالجنة فهو صاحب بدعة وضلالة).

شایه‌تیدان به‌ه‌شت یان به ئاگر لای ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه روونکر نه‌وه‌ی تئدایه: -

جا هه‌رکه سئ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی بۆ دابی به‌ه‌شت یان به ئاگر ئە‌وا ئیمه‌ش شایه‌تی بۆ ده‌ده‌ین چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ (٣) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ (٤) النجم).

به‌لام که سئک به‌لگه نه‌هاتبی که‌وا ئە و که سه له به‌ه‌شتدایه یان له ئاگر دایه، ئە‌وا ئیمه شایه‌تی به‌ه‌شت یان ئاگری بۆ ناده‌ین، به‌لکو تکاو پ‌جامان هه‌یه بۆ چاکه‌کاران و ده‌ترسین له ده‌رئه‌نجامی تاوانباران، ئە‌مه وه‌کو تاکه‌کان.

به‌لام به شیوه‌یه‌کی گشتی ئە‌وا ئیمه باوه‌پ‌مان وایه ئیمانداران له‌به‌ه‌شتدان و بئ باوه‌پ‌ران هه‌موویان له‌ئاگردان، له‌پ‌وانگه‌ی گشتی یه‌وه، به‌لام له‌پ‌ووی تاکه‌کانه‌وه ئە‌وا پیوستی به روونکردنه‌وه‌یه جا ئیمه بۆ هه‌یچ که سئک جه‌زمی به‌ه‌شت یان ئاگر ناکه‌ین ئیلا به‌لگه‌یه‌ک له‌قورئان و سوننه‌ت نه‌بی.

جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی بۆ کۆمه‌لیک له‌هاوه‌لان داوه‌که‌وا ئه‌وان له‌به‌هه‌شتدان بۆیه‌ ئیمه‌ش دلنیاين له‌ به‌هه‌شتدان به‌خودی خۆیان ئه‌وانیش: - ئه‌وه‌ که‌سه‌ی شایه‌تی به‌هه‌شتیان بۆ دراوه‌ (العشره‌ المبشره): _ چوار خه‌لیفه‌که‌، ئه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوسمان وعلی و (طلحه) و (الزبیر) و (سعد بن ابی وقاص) و (سعید بن زید بن عمرو بن نفیل) و (ابو عبیده‌ الجراح) و (عبدالرحمن بن عوف) ئه‌وانه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی به‌هه‌شتی بۆ داوان، ئیمه‌ش باوه‌رمان به‌وه‌ هه‌یه‌، یه‌کلای ده‌که‌ینه‌وه‌ ئه‌وانه‌ خودی خۆیان له‌ به‌هه‌شتدان، باوه‌رمان وایه‌ هاوه‌لان هه‌موویان له‌به‌هه‌شتدان ئه‌وانه‌ له‌سه‌ر هاوه‌لویون مردوون و هه‌لنه‌که‌راونه‌ته‌وه‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: (لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ الْفَتْحِ/ ۱۸) واته‌: (بۆ گومان خوا پازی بوو له‌ئیمانداره‌کان کاتی له‌ژێر ئه‌وه‌ دره‌خته‌ دا پیتی ده‌لێن: (شجرة‌ الرضوان) په‌یمانیا ن له‌گه‌ل ده‌به‌ستیت).

خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: (وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۰۰) التوبة) واته‌: (له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌می پێشه‌نگی کۆچکه‌ران و پشتیوانان و چاک په‌یره‌وانی ئه‌وانیش خوا پازی بوو لێیان و ئه‌وانیش له‌خوا پازی بوون به‌ده‌ر له‌وه‌ش چه‌ندان باخ و بیستانی بۆ سازداون که‌: به‌ به‌رده‌رخت و کۆشکه‌کانییدا رووبار گه‌لی ده‌چیت به‌هه‌تا هه‌تاییش تێیدا ئه‌مینه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌ ده‌سکه‌وت و سه‌رفرازی گه‌وره‌و به‌نرخ).

جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌موویان له‌به‌هه‌شتدان به‌شایه‌تی خوای گه‌وره‌ بۆیان، به‌تاییه‌تی ئه‌وه‌ ده‌که‌سه‌و ئه‌وانه‌ی (بیعة‌ الرضوان) و به‌شداربووانی جه‌نگی (بدر) ئه‌وانه‌ی فه‌زلی تاییه‌ت ده‌ریاره‌یان هاتوه‌، ئه‌وانه‌ی له‌پیش رزگارکردنی مه‌که‌که‌ باوه‌رپیان هیناوه‌و به‌خشییوانه‌ پله‌یان به‌رزتره‌و زۆتره‌ له‌وانه‌ی به‌خشییوانه‌

لە پاش رزگار کردنى مەككە و جەنگاون، جا ئەوانەى لە پيش رزگار کردنى مەككە موسلمان بوون ئەوانە باشترن لەوانەى لە پاش رزگار کردنى مەككە موسلمان بوون، ھاوھ لانی لە نىوان خۆياندا جياوازيان ھەيە بى گومان، بە لام ھەمويان خواى گەورە لىيان پازى بوو، ھىچ كەسك تانە لە ھاوھ لىك لە ھاوھ لانی پىغەمبەر (ﷺ) نادات ئىللا كەسك لە ئارەزوو پەرستان و بىدعەكاران نەبى لە خەوارىچ و (الرافضة) و جگە لەوان، جا ئەو كەسەى تانە بدات لە چوار خەلىفە راشدىيەكە: ئەبوبەكرو عومەر و عوسمان و عەلى و بەستەم و ھەسفيان بكات و ھەسفى ئەبوبەكرو عومەر بە دوو بتەكەى قورپەيش بكات و ئەوان بت و تاغوتن، ئەوانە گومرايىيەكەيان گەورە تر و مەزنترە لە جوولەكە و گاوردەكان، چونكە جوولەكە و گاوردەكان قسانە بە ھاوھ لانی پىغەمبەرى خوا (ﷺ) نالین لەكاتىكدا ئەوان جوولەكە و گاوردەكان، ئەوانە بانگەشەى ئىسلام دەكەن و ئەو قسە خراپ و بۆگەنە دەلین.

ئەگەر بە جوولەكە بگوترى: باشترى كەسى ئىوھ كى يە؟

ئەوا دەلین: ھاوھ لانی موسايە.

ئەگەر بە گاوردەكان بگوترى: باشترى كەسى ئىوھ كى يە؟

ئەوا دەلین: ھاوھ لانی عيسايە.

ئەگەر بە ورافىضانە بگوترى: خراپترى كەسى ئىوھ كى يە؟

ئەوا دەلین: ھاوھ لانی پىغەمبەرى خوايە (ﷺ).

داوا لە خوا دەكەين بمانپاريزى، چونكە ئەم مەسەلەيە زۆر ترسناكە.

﴿١٧٢﴾ نوسەر دەئیت: (قال مالك بن أنس: (من لزم السنة وسلم منه أصحاب رسول الله ﷺ) ثم مات كان مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وإن كان له تقصير في العمل).

وقال بشر بن الحارث: (السنة هي الإسلام والإسلام هو السنة).

وقال فضيل بن عياض: (إذا رأيت رجلاً من أهل السنة فكأنما أرى رجلاً من أصحاب رسول الله ﷺ) وإذا رأيت رجلاً من أهل البدع فكأنما أرى رجلاً من المنافقين).

وقال يونس بن عبيد: (العجب ممن يدعو اليوم إلى السنة وأعجب منه المحيب إلى السنة) ٣٥٥.

واته: مالكي كوربي ئەنەس دەئیت: (هەرکەسى دەست بگرتت بە سوننەتە وەو ھاووە لانی پیتغەمبەرى ﷺ) لى سەلامەت بى و ئەمجار بمریت ئەوا لەگەڵ پیتغەمبەران و صدیقه كان و شەهیدان و پیاو چاكاندايه، هەرچەندە كە متەرخەمى هەبى لە كرده وە كانیدا).

بشرى كوربي الحارث دەفەر مویت: (سوننەت ئیسلامە و ئیسلامیش سوننەتە).

(فضیل ی كوربی عیاض) دەئیت: (ئەگەر كەسێك ببینم لە ئەهلى سوننەتە هەر وەكو ئەو یە كەسێك لە ھاووە لانی پیتغەمبەرى خوا ﷺ) دەبینم، ئەگەر كەسێك ببینم لە بیدعەكاران ئەوا هەر وەكو ئەو یە كەسێك ببینم لە دوو پووەكان).

(یونس ی كوربی عبید) دەئیت: (سەیرە كەسێك ئەمرو بانگەواز دەكات بۆ سوننەت و لەو سەیرتر ئەو یە كەسێك وەلامى سوننەت دەداتەو).

رافە /

١ / قسەكەى مالىكى كورپى ئەنەس: (من لزم السنة وسلم منه أصحاب رسول الله ﷺ) ثم مات كان مع النبيين والصدّيقين والشهداء والصالحين).

ھەر كەسى دەست بە سوننە تەوہ بگرى، واتە: سوننە تەكەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)، بە زانست و كرده وەو باوہ پەوہ و لەسەر ئەوہ بمرىت، ھاوہ لانى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) لى سەلامەت بن، تانەيان لى نەدات يان لە ھىچ يەكى لەوان ئەوا لەگەل پىغەمبەران و (صدىقەكان) و شەھىدەكان و پياوچاكاندا دەبى، چونكە ئەو كەسە گوپراپەلى خواو پىغەمبەرە كە يەتى (ﷺ)، خواى گەورە دەفەرموىت: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا (٦٩) النساء) واتە: (ھەر كەسىكىش بەر فەرمانى خواو ئەم پەيامبەرە بى دەبىتە ھاوپى ئەو كەسانە خوا چاكە و بە ھەرى خوى بەسەرا رشتوون لە پەيامبەران و راستگويان و شەھىدانى رىگەى خواو صالحان و كارچاكان ديارە ئەمانە چ ھاودەم و ھاوپىەكى چاك و بى وىنەن).

مەبەست لە: (وسلم منه أصحاب رسول الله ﷺ).

بەكەمیان ئەزانى و تانەيان لى بدات، خواى گەورە دەفەرموىت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ) واتە: ھاوہ لانى لە كۆچەران و پشتيوانان (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (١٠) الحشر) واتە: (ئەوانەش لەدواى ئەوانەوہ ھاتوون دەلىن: ئەى پەروەردگارە كەمان ! لەئىمە و لەو برايانەمان پيش ئىمە باوہ پريان ھىناوہ خوش ببەو ھىچ بوغزو قىنىك مەخە دلمانەوہ بەرامبەر بەو كەسانەى باوہ پريان ھىناوہ ئەى پەروەردگارى ئىمە ! بەراستى تەنھا ئەتوى بەسۆزى مېھرەبان).

بۆیە (شیخ الاسلام ابن تیمیة) له (العقيدة الواسطية) دا دەفەر مویت: (له بنه ماكانى نه هلى سوننه و جهامه نه وه يه: سه لامه تى دل و زمانيانه به رانبه ر هاوه لانى پيغه مبه رى خوا (ﷺ) ^{٢٥٦}) نه مجار باسى نه م نايه ته ي كردوه: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا) نه مه پاراستنى زمانه (وَلِاخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا) نه مه پاراستنى دلله كانه به رانبه ر هاوه لانى پيغه مبه رى خوا (ﷺ).

مه به ست له: (وان كان له تقصير في العمل).

هه رچه نده كه مته ر خه مى تيدا هه بى له كرده وه كانيدا، نه وا خواى گه وره له وه كه سانه ي ويستى لى بيت خووش ده وي، خواى گه وره ده فەر مويت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) النساء / ٤٨) واته: (بيگومان هه رگيز خوا له دانانى هاوبه ش بوى نابوورى و له خوار شيركه وه له هه ر گونا هيك ده بوورى بۆ هه ر كه سيك خوى بيه ويت).

٢/ قسه كه ي (بشرى كورى الحارث): (السنة هي الإسلام والإسلام هو السنة) نه م ده سته واژه يه له سه ره تاي كتبه كه دا باسكرا.

٣/ قسه كه ي (فضيل ي كورى عياض): (إذا رأيتُ رجلاً من أهل السنة فكأنما أرى رجلاً من أصحاب رسول الله ﷺ).

چونكه نه و شوينه كه وته ي نه وان، چونكه هه ركه سى شوينيان بكه وي نه وا ده بيته يه كيك له وان، نه ويش هه روه كو نه وه يه ماليك فه رموى: (أولئك مع الذين أنعم الله عليهم) جا هه ركه سى شوينيان بكه وي نه وا له وان ده بى.

ده لئيت: (وإذا رأيتُ رجلاً من أهل البدع فكأنما أرى رجلاً من المنافقين).

ئەگەر کابرایه‌کت بینی له‌بیدعه‌کاران و ئاره‌زوو په‌رستان ئه‌وانه‌ی جیاوازن له‌گه‌ڵ ئەهلی سوننه‌دا ئه‌وا هه‌روه‌کو ئه‌وه‌یه کابرایه‌کت له‌دوو‌پوه‌کان بینیی ئه‌وانه به‌په‌رسته‌ی بانگه‌شه‌ی ئیسلام ده‌که‌ن و له‌ناخه‌وه بی باوه‌رین هه‌لخه‌له‌تاندنیان ده‌وێ جا ئاره‌زوو په‌رستان و بیدعه‌کاران لێک‌چوونێکیان تێدا‌یه له‌گه‌ڵ دوو‌پوه‌کاندا چونکه ئه‌وانیش به‌په‌رسته‌ی ئیسلام ده‌رده‌خه‌ن به‌لام بیدعه‌ ده‌که‌ن و شوینی سوننه‌ت ناکه‌ون، ئه‌مه سیفه‌تی دوو‌پوه‌کانه .

٤/ قسه‌که‌ی (یونس ی کوری عبید): (العجب ممن يدعو اليوم إلى السنة وأعجب منه المحيب إلى السنة).

سوننه‌ت نامۆ بووه، نامۆیه ئه‌و که‌سه‌ی بانگه‌وازی بۆ ده‌کات، له‌وه نامۆتر که‌سیک کاری پێ بکات، گومان له‌وه‌دا نییه سه‌رده‌مانێک دیت سوننه‌ت له‌ ناو ئه‌هله‌که‌یدا نامۆ ده‌بێ، هه‌رچه‌ند زه‌مانه دوا بکه‌وێ ئه‌وا سوننه‌ت نامۆتر ده‌بێ و سوننه‌کان نامۆ ده‌بن، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (بدأ الاسلام غريبا، وسعود غريبا كما بدأ، فطوى للغرباء) قالوا: من الغرباء يا رسول الله؟ قال: الذين يصلحون إذا فسد الناس) وفي رواية: يصلحون ما أفسد الناس^{٣٥٧} واته: ئیسلام به‌ نامۆی ده‌ستی پێکرد و جارێکی تر به‌ نامۆی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه هه‌روه‌کو چۆن ده‌ستی پێکرد، بۆیه موژده بۆ نامۆکان، وتیان: ئایه نامۆکان کێن ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)؟ فه‌رمووی: ئه‌وانه‌ی چاکه‌سازی ده‌که‌ن ئەگەر خه‌لکی خراب بوون) له‌ ریا‌یه‌تێکی تردا هاتوه: چاک‌سازی ده‌که‌ن ئه‌وه‌ی خه‌لکی خرابی کردوه).

ئه‌وانه نامۆکانن له‌دوا سه‌رده‌مدا ئەگەر خه‌لکی خراب بوون ئه‌وا ئه‌وان ده‌ست به‌سوننه‌ته‌وه ده‌گرن، ئارام ده‌گرن له‌سه‌ر ئه‌و ئازاره‌ی تووشیان ده‌بێ و ئارام ده‌گرن

له‌سه‌ر نامۆبویون له‌نیۆ خه‌لكیدا، چونكه ئه‌وانه‌ی جیاوازن له‌گه‌لیاندا زۆن، جا ئه‌وان له‌نامۆبویوندا ده‌ژین له‌نیۆ خه‌لكیدا.

نوسه‌ر ده‌ئیت: (وكان ابن عون يقول عند الموت: (السنة السنة وإياكم والبدع) حتى مات.

وقال أحمد بن حنبل: (مات رجل من أصحابي فرئني في المنام فقال: قولوا لأبي عبد الله: عليك بالسنة فإن أول ما سألني ربي عز و جل عن السنة).

وقال أبو العالیه: (من مات على السنة مستورا فهو صديق، الاعتصام بالسنة نجاة).

واته: ئیبن عه‌ون له‌کاتی مردندا ده‌یفه‌رموو: (ده‌ست به‌ سوننه‌ته‌وه‌ بگرن، ده‌ست

به‌ سوننه‌ته‌وه‌ بگرن، دووربکه‌ونه‌وه‌ له‌بیده‌هه‌) تاكو مرد.

ئه‌حمه‌دی كوپی حه‌نبه‌ل فه‌رموویه‌تی: (یه‌كێك له‌هاوه‌لانه‌م كۆچی دوایی كرد،

له‌خه‌ودا ئه‌ویان بینیبوو، وتی: به‌باوکی عبدالله بلین: ده‌ست به‌سوننه‌ته‌وه‌ بگه‌ره،

چونكه‌ یه‌كه‌م شت خوای گه‌وره‌ پرسیاوی لێ كردم سوننه‌ت بوو).

(ابو العالیه) ده‌ئیت: هه‌ر كه‌سه‌ی له‌سه‌ر سوننه‌ت به‌میریت (جیاوازی ئه‌وه‌ی لێ

ده‌رنه‌كه‌یت) ئه‌وا كه‌سیکی (صدیق)ه‌، ده‌ست گرتن به‌ سوننه‌ته‌وه‌ پزگاره‌ بوونه‌).

رافه‌/

١/ قسه‌كه‌ی (ئیبن عه‌ون): (السنة السنة).

واته: ده‌ست به‌سوننه‌ته‌وه‌ بگرن، ئه‌و وشه‌یه‌ (السنة) (منصوب)ه‌ له‌سه‌ر (الاعراء)

واته: ده‌ست به‌سوننه‌ته‌وه‌ بگرن.

مه‌به‌ست له‌: (وإياكم والبدع).

(إياكم) وریاکردنه‌وه‌یه‌، (والبدع) ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل سوننه‌تدا جیاوازه‌، ئامۆزگاری به‌

ئه‌مه‌ ده‌کرد له‌کاتی مردندا، ئه‌مه‌ له‌ بابته‌ی ئامۆزگاری ئوممه‌ته‌.

٢/ قسه‌که‌ی ئه‌حمده‌ی کوپری حه‌نبه‌ل: (مات رجل من أصحابي فَرَّيَّ في المنام فقال: قولوا لأبي عبد الله: عليك بالسنة فإن أول ما سألتني ربي عز و جل عن السنة).

ئهم کابرایه به‌کێکه له هاوه‌لانی ئیمامی ئه‌حمده، ئیمامی ئه‌هلی سوننه، ئه‌وه که‌سه‌ی ئارامی گرت له‌تاقیکردنه‌وه‌که، ئه‌وه کابرایه له‌خه‌ودا بینرا، ئامۆژگاری ئه‌وه که‌سه‌ی کردووه خه‌وه‌که‌ی پێوه‌ی بینیه‌وه که‌وا هه‌وال به‌ ئیمامی ئه‌حمده بدا به‌وه‌ی ده‌ست به‌سوننه‌ته‌وه بگریته‌وه ده‌لیت: (إن أول ما سألتني ربي عز و جل عن السنة) ئهم قسه‌یه هاندانی تێدایه به‌ده‌ستگرتن به‌ سوننه‌ته‌وه و ئارام گرتن له‌سه‌ری.

٣/ قسه‌که‌ی (ابو‌العاليه): (من مات على السنة مستورا فهو صديق).

الصدیق: ئه‌وه که‌سه‌یه زۆر راستگۆیه‌وه ئه‌ویش پله‌یه‌که له پاش پێغه‌مبه‌ران دیت، جا پله‌وه پایه‌ی (الصدیق) پله‌وه پایه‌یه‌کی به‌رزه، مه‌به‌ستیش لێی ده‌ست گرتنه‌ به‌ راستگۆیه‌وه له‌ قسه‌وه کرده‌وه کانی‌دا، جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆی پوون کردینه‌وه (الصدیق) کێ‌یه؟ فه‌رمویه‌تی: (لا يزال الرجل يصدق ويتحرى الصدق)^{٣٥٨} له‌خۆیدا راست ده‌کات، به‌دوای راستیدا ده‌گه‌ڕێ له‌وه‌ی خه‌لکی ده‌یلت، هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌یبینی بلاوی ناکاته‌وه، هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌گوتی، به‌لکو دلتیا ده‌کاته‌وه، به‌دوای راستیدا ده‌گه‌ڕێ، چونکه ئه‌وه له‌خودو ناخی خۆیدا راستگۆیه‌وه رگیز هه‌وال نادات و قسه‌ ناکات ئیلا ئه‌وه‌ی راسته، ئه‌مه (صدیق) ه.

مه‌به‌ست له: (مات على السنة).

واته: ده‌ستی گرتووه به‌ ئیسلامه‌وه، مه‌به‌ست له‌سوننه ئیسلامه، ئیسلامیش سوننه‌ته، هه‌رکه‌سی له‌سه‌ر ئه‌وه بمری به‌ (مستور)ی هه‌یج شتیکی لێ ده‌رنه‌که‌وتی جیاواز بێت ئه‌وا به‌ (صدیق)ی ده‌مریت.

مه‌به‌ست له: (الاعتصام بالسنة نجاه).

واته: ده‌ست‌گرتن به‌سوننه‌ته‌وه پرزگار ییونه له سزاو فیتنه و سزاگان، بویه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (فإنه من عيش منكم فسیری اختلافاً كثيراً، فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين)^{۳۵۹} واته: هر که س له نیوه _ له پاش من _ بزیت نه‌وا جیاوازی و دووبه‌ره‌کی زور ده‌بینی، جا ناموزگاریتان ده‌که م ده‌ست به‌سوننه‌ت ریگا‌که‌ی منه‌وه بگرن و ده‌ست به‌سوننه‌ت و ریگای جینشینه رینمویی کراوه‌کانه‌وه بگرن).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا) ال عمران/ ۱۰۳) واته: (به‌تیکرا گشتتان ده‌ست به‌پرشته‌ی ئایینی خوا و قورئانه‌که‌یه‌وه بگرن و قه‌ت لئی نه‌ترازین).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ (۱۵۳) الانعام) واته: (نه‌م هیله شاسته‌یه به‌رنامه‌و ریبازه‌که‌ی منه، ده‌سا نیوه‌یش نه‌ی ئیمانداران! همیشه شوینی بکه‌ون و هر به‌ودا بچن مه‌که‌ونه شوینی ریچکه‌کانی تر، نه‌وسا له‌شاریگه‌که‌ی خوا بترازین و په‌راگه‌نده بین نه‌وانه گشت وه‌سیه‌ت و پاسپارده‌و ناموزگاری خوان، ده‌سا به‌لکو نیوه‌یش بیانپاریزن و سنوور شکینی نه‌که‌ن).

نه‌مه ناموزگاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ) نه‌ویش ده‌ست‌گرتنه به‌سوننه‌ته‌وه.

نوسه‌ر ده‌ئیت: (وقال سفیان الثوري: (من أصغى بإذنه إلى صاحب بدعة خرج من عصمة الله ووكل إليها)^{۳۶۰} یعنی إلى البدع،

۳۵۹ / سبق تخريجه .

۳۶۰ / رواه أبو نعیم وابن بطه .

وقال داود بن أبي هند: (أوحى الله تبارك وتعالى إلى موسى بن عمران: لا تجالس أهل البدع فإن جالسهم فحاك في صدرك شيء مما يقولون أكببت في نار جهنم) ^{۳۶۱}.

وقال الفضيل بن عياض: (من جالس صاحب بدعة لم يعط الحكمة) ^{۳۶۲}.

وقال الفضيل بن عياض: (لا تجلس مع صاحب بدعة فإن أخاف أن تنزل عليك اللعنة) ^{۳۶۳}.

وقال الفضيل بن عياض: (من أحب صاحب بدعة أحبط الله عمله وأخرج نور الإسلام من قلبه) ^{۳۶۴}.

وقال الفضيل بن عياض: (من جلس مع أصحاب بدعة في طريق فجز في طريق غيره) ^{۳۶۵}.

واته: (سفيان الثوري) فەرموویەتی: (هەركەسى بە گوئیەكانى گوئی لەخاوەن بیدە بەگى ئەوا لە پارێزراوی خوا دەردەچى و پى دەسپێردى) واتە بۆ بیدەكە.

(داود) ی كوپى (ابو هند) دەلى: خواى گەرە وەحى كرد بۆ موسای كوپى عمران: لەگەڵ بیدەكاراندا دامەنیشە، جا ئەگەر لەگەڵیاندا دانیشتی و شتێكت بە سنگدا هات لەوەى دەیلێن ئەوا دەچیتە ناو ئاگرەو).
 (الفضيل كوپى عياض) دەلى: هەركەسى لە گەڵ خاوەن بیدەكەدا دانیشی ئەوا چیتەر (حیکمەتى) پى نابه خشرى.

۳۶۱ / رواه الأجرى وابن بطة .

۳۶۲ / رواه اللالكائى وابن بطة والبيهقى .

۳۶۳ / رواه اللالكائى وابن بطة والهروي .

۳۶۴ / رواه اللالكائى وابن بطة والهروي وابو نعيم وابن الجوزي .

۳۶۵ / رواه ابن بطة وابو نعيم وابن الجوزي .

(الفضیل کوری عیاض) دہ لئی: لہ گہ لّ خاوهن بیدعہ دا دامہ نیشہ، چونکہ لہ وہ دہ ترسم لہ عنہ تت بہ سہردا داباری).

(الفضیل کوری عیاض) دہ لئی: ہہرکہ سیّ خاوهن بیدعہ ی خوش بوئی، ئہوا خوای گہ ورہ کارہ کہ ی پووچہ لّ دہ کاتہ وہ و روناک ی ئیسلام لہ دلی دہردہ کات).

(الفضیل کوری عیاض) دہ لئی: ہہرکہ سیّ لہ گہ لّ خاوهن ی بیدعہ دا لہ ریگادا دانیشیت ئہوا لہ ریگاہ کی ترہ وہ برؤ).

پرافہ /

١ / قسہ کہ ی سفیان الثوری: (من أصغى بإذنه إلى صاحب بدعة خرج من عصمة الله).

لہ پیئشدا باسی ہہ لائن لہ خاوهن بیدعہ ی کردو دانہ نیشتن لہ گہ لیانداو ہاوپیتی نہ کردنیان، جا ہہرکہ سیّ ہاوپیتی ئہوانی کردو گوئی لہ قسہ کانیان گرت و ئینکاری لی نہ کردن، ئہوا لہ گہ لّ ئہواندا بہ ہہ لاکہ تدا دہ چی، بویہ دروست نییہ بو تو لہ گہ لّ ئہ ہلی بیدعہ دا دانیشی و گوئی لہ قسہ کانیان بگری و بلئیت: من کہ سیکی ئیماندارم و ئیمانہ کہ م بہ ہیژہ و شارہ زای عہ قیدہ م و کارم تی ناکہن، ئہ مہ مہ غرور بوونہ، پرنگہ مروؤ تووشی فیتنہ بیّت، جا دورکہ وتنہ وہ لییان و گوئی نہ گرتن لہ قسہ پووچہ لہ کانیان پاریزگارییہ، بہ لام ئہ گہر گویت لییان گرت ئہوا شایہ نی ئہ وہ ی لہ گہ لیاندا تووشی فیتنہ بیی.

مہ بہ ست لہ: (ووکل إليها) یعنی إلى البدع).

چونکہ ہہرکہ سیّ پشت بہ خوا بہ ستی ئہوا خوای گہ ورہ دہ پیاریزی و ہہرکہ سیّ گوئی لہ بیدعہ گرت ئہوا شایستہ ی ئہ وہ یہ توشی فیتنہ بیّت، تہ وکیل دہ کری بوئی واتہ: بو بیدعہ) و لہ پاریزگاری خوا دہردہ چی.

٢/ قسەكەى (داودى كوپى ئەبو ھىند): (أوحى الله تبارك وتعالى إلى موسى بن عمران: لا تجالس أهل البدع فإن جالسهم فحاك في صدرك شيء مما يقولون أكببت في نار جهنم).

ئەمە لە موساۋە پىۋايەت كراۋە، (أن الله أوحى إليه: لا تجالس أهل البدع) ئەمە لە كاتىكدا ئەو (كلىم اللہ) يە، خۋاى گەرە نەھى لى دەكات لە گەل ئەھلى بىدعەو جىاۋازكاراندا دانىشى، چونكە ئەگەر دانىشى لە گەلئاندا ئەۋا كارىگەر دەبى پىيان، ئەى چۆنە بۇ كەسىكى تر؟

مەبەست لە: (فحاك في صدرك شيء مما يقولون).

ئەمە ترسەكەيە، ئەگەر تۆ لە گەلئاندا دانىشتى و گۆيت لە قسەكانيان گرت ئەۋا ناخت خوتخوتە دەكات يان پەنگە شتېك لەۋانە لە ناختدا خوتخوتە بكات، بۆيە پىشت بە ھىزى باۋەرپ يان عىلمەكەت مەبەستە، چونكە ئەۋان درۆيان ھەيە و ساختەيان ھەيە و قسەى پەنگاۋ پەنگيان ھەيە و چەندىن شىۋازيان ھەيە، بۆيە پىۋىستە لە سەرت ئاگادريان بىت، خۋاى گەرە دەفەرمۆيت: (وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ) بۆيە ئاگادريان بە (هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ فَاتَلَّهُمْ اللَّهُ أَنْ يُوَفَّكَوْنَ (٤) الْمُنَافِقُونَ) واتە: (ھەرکە دەيان بىنيت لەش و قەلەفتيان سەر سامت دەكات و ئەگەر قسەيش بکەن _ لە قسەزانىدا _ گۆى بۇ قسەكەيان دەگريت دەلئى تەختە دارى ھەلپەسىراۋن وادەزانن ھەموو قسەو دەنگىك بۇ سەر ئەۋانە ھەر ئەۋانن دوژمن، دەسا ئىۋەش ھۆشيارو ئاگادريان بن و خۇتان بپارىزن لىيان، خوا بىيانكوژى، لە ناۋيان بەرئىت، چۆن لە پىي ھەق لائەدرىن؟!)

بۆيە ھەرگىز نەرمونيان نەبى لە گەل ئەھلى بىدعەداۋ گۆيتيان لى بگىرى يان لە گەلئاندا دانىشى.

٣/ قسەكەى (الفضيل ي كوپى عياض): - (من جالس صاحب بدعة لم يعط الحكمة).

واته: مه‌حروم و بی‌به‌ش ده‌بی له‌حیکمه‌ت، حیکمه‌تیش بریتیه له: تیگه‌یشتن له‌دینی خوا، جا نه و که‌سه‌ی له‌گه‌ل نه‌هلی بیدعه‌دا داده‌نیشی نه‌وا تیگه‌یشتن له‌دینی خوای له‌سه‌ر حه‌رام ده‌بی وه‌کو توله‌یه‌ک.

۴/ قسه‌که‌ی (الفضیل کوپی العیاض):- (لا تجلس مع صاحب بدعة فإني أخاف أن تنزل عليك اللعنة).

چونکه خاوه‌ن بیدعه سزاو تووره‌یی و له‌پی لادانی داده‌باریتته سه‌ر، ترسی نه‌وه هه‌یه تویش تووشی شتیکی له‌و جوړه بییت که نه‌و تووشی بووه، بویه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۶۸) الانعام).

به ئیمانداران ده‌لئیت: (وَقد نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا (۱۴۰) النساء) واته: (خو به‌راستی خوای گه‌وره له‌م قورئانه‌دا به‌ئیه‌ی راگه‌یاندووه هه‌رکات زانیتان و بیستان ئایه‌ته‌کانی خوا که‌سانیک باوه‌ریان پی‌ناکه‌ن و گالته‌یان پی‌ده‌که‌ن هه‌تا نه‌و باسه نه‌گوپن و ده‌چنه سه‌ر قسه‌یه‌کی تر و واز له‌و کاره‌یان دینن ئیه‌وه له‌گه‌لیان دامه‌نیشن نه‌گینا ئیه‌وه‌یش له‌گونه‌ه و تاوان وه‌که نه‌وان ده‌بن، دیاره خوای گه‌وره‌ش له‌پوژی قیامه‌تدا گشت دوپووو بی‌باوه‌ره‌کان له‌دوزه‌خ کو ده‌کاته‌وه).

ئه‌مه‌ش وریاکردنه‌وه و ناگادارکردنه‌وه‌ی تیدایه له‌دانیشتن له‌گه‌ل گومراکاران و ئاره‌زوو په‌رستانداو دانیشتن له‌گه‌لیانداو هاوړپیتی کردنیان و گوډگرتن له‌قسه‌کانیان و خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌کانیان، پتویسته له‌سه‌رت له‌و کارانه دوور بکه‌ویته‌وه، خواش پشت و په‌نامانه، هه‌رکه‌سی نه‌مړو نه‌وه بکات پی‌ده‌لئین: وشکو داخراوه (منغلق) و (متحجر)، گومانی له‌خه‌لکی هه‌یه، تا کو‌تایی نه‌و جوړه قسانه.

٥ / قسەكەى (الفضيل كوپى عياض): (من أحب صاحب بدعة أحبط الله عمله).

شايەنى ئەو ەيە خۇاى گەورە كەردە ۋە كانى پوۋچەل بگاتە ۋە، بەراستى ئەمە ھەر ەشەيەكى توندە بە تايبەتى ئەگەر بىدعەكە (مكفره) بىت (واتە بىتتە ھۆى ئەو ەى خاۋەنەكەى كافىر بگات) ئەوا ئەو كاتە پەنگە قسە ۋە كوفرو شىركە كانىان بە باش بزانى ۋ كەردە ۋە كانى پوۋچەل بىتتە ۋە، ئەمەش لە بابەت ۋ باسى ئاگادار كەردنە ۋەيە، جا با موسلمان بە خۆى سەرسام نەبى، يان گومانى ھەبى ئەوان كارى تى ناكەن، چونكە مرقۇ مرقۇە.

٦ / قسەكەى (الفضيل كوپى عياض): (من جلس مع أصحاب بدعة في طريق فجز في

طريق غيره).

تەنانەت لەر يگا شدا، ئەگەر لەر يگا يەك ئەوت بىنى ئەوا لەگە لىدا مەرقۇ، لەر يگا ۋ سەفەردا ھاورپىتتىيان مەكە، چونكە كارت تى دەكەن، جا كوان ئەوانەى دەچن بۆلاى (المبتدعە) ۋ ھاورپىتتىيان دەكەن بە بىيانووى ئەو ەى بانگە ۋازيان دەكەن؟!

نوسەر دەلئىت: وقال الفضيل بن عياض: من عظم صاحب بدعة فقد أعان على هدم الإسلام، ومن تبسم في وجه مبتدع فقد استخف بما أنزل الله (عز و جل) على محمد (ﷺ)، ومن زوج كريمته من مبتدع فقد قطع رحمها، ومن تبع جنازة مبتدع لم يزل في سخط من الله حتى يرجع) ٣٦٦.

وقال الفضيل بن عياض: (من جلس مع صاحب بدعة ورثه العمى) ٣٦٧.

٣٦٦ / رواه بنحوه : ابو الفتوح الطائى وابو نعيم وابن الجوزى .

٣٦٧ / رواه الدينورى واللائكى وابو الفتوح الطائى .

وقال الفضيل بن عياض: (أكلُ مع يهودي ونصراني ولا آكل مع مبتدع، وأحب أن يكون بني وبين صاحب بدعة حصن من حديد)^{٣٦٨}.

وقال الفضيل بن عياض: (إذا علم الله عزو جل من الرجل أنه مبغضٌ لصاحب بدعة، غفر له، وإن قل عمله، ولا يكن صاحب سنة يمالي صاحب بدعةٍ إلا نفاقاً، ومن أعرض بوجهه عن صاحب بدعةٍ، ملأ الله قلبه إيماناً، ومن اتهر صاحب بدعة آمنه الله يوم الفرع الأكبر، ومن أهان صاحب بدعة رفعه الله في الجنة مائة درجة، فلا تكن صاحب بدعة في الله أبداً)^{٣٦٩}

انتهى والله أعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

واته: (الفضيل كورى العياض) ده لى: ههركهسى خاوهن بيدعهيهك (بيدعه چيهيك) به مەزن بزانيت ئەوا يارمەتى دەدات بو پوو خانى ئىسلام، ههركهسى به پوى (مبتدع) يكد پيگهنى (بزهى كرد) ئەوا به سووك تەماشاي ئەوهى كردوو دابه زيوتە سەر (محمد) دا (ﷺ)، ههركهسى كچهكهى خوى دا به (مبتدع) يك ئەوا په يوهندى خزمایه تيبهكهى بچراندوو، ههركهسى شوين جه نازهى (مبتدع) يك بكهوى ئەوا بهردهوام له تووره بوونى خوادايه تاكو دهگه پيتهوه).

(الفضيل كورى العياض) ده لىت: ههركهسى له گه ل خاوهن بيدعهيهكدا دابنيشى ئەوا تووشى كويره وهرى دهكات.

(الفضيل كورى العياض) ده لىت: (له گه ل جوولهكه و گاوردان ده خۆم به لام له گه ل (مبتدع) دا ناخۆم، پيم خۆشه له نيوان من و خاوهن بيدعهدا قه لايهكى ئاسنين هه بيت).

(الفضيل كورى العياض) ده لىت: ئەگەر خواى گوره زانى كه سيك رقى له خاوهن بيدعهيه ئەوا لى خۆش ده بى، هه رچه نده كرده وه كانى كه م بى، كه سيكى خاوهن

٣٦٨ / رواه اللالكائي وابن بطة ببعضه والهروي وابو نعيم .

٣٦٩ / رواه وابن بطة وابو نعيم بنحوه .

سوننه‌ت لایه‌نگیری خاوه‌ن بیدعه ناکات ئیلا دوو‌پوویی یه، هه‌رکه‌سی پوو له خاوه‌ن بیدعه وه‌رگیژی ئه‌وا خوای گه‌وره دلی پر ده‌کات له‌ئیمان، هه‌رکه‌سی تووره بی‌ت له خاوه‌ن بیدعه‌یه‌ک (پێیاهه‌کشاخ‌ی) ئه‌وا خوای گه‌وره له‌پوژی قیامه‌ت د‌ل‌ن‌یاو بی‌ترسی ده‌کات، هه‌رکه‌سی خاوه‌ن بیدعه‌یه‌ک ریسوا بکات ئه‌وا خوای گه‌وره له‌به‌ه‌شتدا سه‌د پله به‌رزی ده‌کاته‌وه، بۆیه له‌به‌ر خوا هه‌رگیز خاوه‌نی بیدعه مه‌به.

ته‌واو بوو

والله اعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد (ﷺ)....

پ‌رافه‌/

١/ قسه‌که‌ی (الفضیل کو‌ری العیاض): (من عظم صاحب بدعة فقد أعان على هدم الإسلام).

چونکه بیدعه دژی ئیسلامه، جا ئه‌گه‌ر تو هانی (مبتدع) یکت دا ئه‌وا یارمه‌تیت داوه بۆ پوو‌خانی ئیسلام، چونکه ئیسلام سوننه‌ته‌و سوننه‌تیش ئیسلامه، هه‌روه‌کو له‌پێشدا باسکرا، بۆیه پێویسته له‌سه‌ر مرۆڤ ئه‌هلی بیدعه به‌مه‌زن نه‌زانی و مه‌دحیان نه‌کات و ستایشیان نه‌کات، ئیستا _ هه‌روه‌کو ده‌بیسیس _ له‌مه‌دحی بی باوه‌پان و جووله‌که‌و گاوه‌کان و ستایش کردنیان و ئه‌وان خاوه‌نی پێشکه‌وتن و شارستانین و ئیمه‌ دواکه‌وتوین تا کو‌تایی ئه‌و قسانه‌ی ده‌یلێن، ئه‌مه له‌توندترین دوو‌پوویی یه په‌نا به‌خوا.

مه‌به‌ست له‌: (ومن تبسم في وجه مبتدع فقد استخف بما أنزل الله (عز و جل) على محمد

(ﷺ).

چونکه که‌سی (مبتدع) جیاوازه له‌وه‌ی خوای گه‌وره دایبه‌زاندووه‌ته سه‌ر (محمد)

(ﷺ) جا ئه‌گه‌ر به‌پوویدا پێکه‌نی (بزه‌ی کرد) ئه‌وا ئه‌و کاته جیاواز ده‌بی له‌وه‌ی له

قورئان و سوننەتدا هاتو، لە دورکە و تنەو و لێیان و پق لى بوونیان و پازى نەبوون لێیان، چونکە پێکەنین بە دەمیانهو بە لگەیه لە سەر پازى بوون و نەرم و نیان بوون لە گەلێاندا.

مەبەست لە: (ومن زوج کریمته من مبتدع فقد قطع رحمها).

پێویستە لە سەر ئەو کەسەى خاوەنى کچیکە: _ کچی خۆى یان خوشک یان ئەو کەسەى ئەم خاوەنى نیکاحى ئەو (نیکاحى ئەو بە دەستى یەتى) پێویستە لە سەرى هاوکوفیکى باشى بۆ هەلبژیرى، پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفرمویت: (إذا أتاکم من ترضون دینه وأمانته فزوجوه، إن لم تفعلوا تکن فتنه فی الأرض وفساد کبیر) ٣٧٠ واتە: ئەگەر کەسێک هات بۆ لاتان (بە مەبەستى خاوەنیى) لە کاتی کدا لە دین و سپاردەى رازى بوون ئەو ژنى پێ بدەن، جا ئەگەر نەیکەن ئەو فیتنەیه کە و فەسادێکى گەورە لە زهویدا پەیدا دەبێت) جا ئەگەر یەکیک دیاری نەکات لە دین و ئەمانەتە کەى رازى بێت ئەو فەسادێکى گەورە پوو دەدات، نەوێک بیدا بە کەسێکى دوورپوو یان ئەهلى بیدعە ئەو لە گەلێاندا گومرا دەبێ، تۆ بویته هۆکاری ئەو.

دەلێت: (ومن تبع جنازة مبتدع لم یزل فی سخط الله حتى یرجع).

ئەگەر ئەوان مردن ئەو شوینی جەنازه یان مەکەو، چونکە ئەوان سزاو توورپه یی خوا بە سەریاندا دادەبەزى و ئەوێ تووشى ئەوان ببی ئەو تووشى تۆش دەبێ.

٢/قسە کەى (الفضیل کوپى العیاض): (من جلس مع صاحب بدعة ورثه العمی) واتە:

کوێر بوون لە چاوپوونى و کوێر بوونى دل.

٣/قسە کەى (الفضیل کوپى العیاض): (آکل مع یهودی و نصرائی ولا آکل مع مبتدع).

چونکہ جوولە کە و گاوردە زانرئ و دە ناسرئین کە و ا خاوەنى دینیک و میللە تئیکى جیاوازن لە دینە کە مان، ئە ویش لە ئە هلى کیتابە، بە لام کە سى (المبتدع) بانگە شەى ئیسلام دە کات، بە لام جوولە کە یان گاوردە بانگە شەى ئیسلام ناکەن، تۆش دە زانى ئە وە جوولە کە یە یان گاوردە بە لام کئشە کە لە و کە سە یە بانگە شەى ئیسلام دە کە، متمانەى پئى دە کەى، لە گە لئیدا دادە نیشى و بەرە و خراپە رات دە کئشئى، جا مە ترسى ئە و توندترە لە مە ترسى دوژمنئیکى ئاشکرا بە دوژمنایە تى.

مە بە ست لە: (وأحب أن يكون بيني وبين صاحب بدعة حصن من حديد) واتە: رڤگى دە کات لە تئیکە ل بوون.

٤/ ئە و قسە یە ی فضیل: (إذا علم الله عز و جل من الرجل أنه مبغض لصاحب بدعة غفر له وإن قل عمله)

چونکہ ئە مە لە دۆستایە تى و دوژمنایە تیە (الولاء والبراء) دۆستایە تى بۆ ئە هلى ئیمان و دوژمنایە تى لە دوژمنانى خوا، ئە مە ش بنە مایە کە لە بنە ماکانى عە قیدە .

مە بە ست لە: (ولا يكن صاحب سنة يمالئ صاحب بدعة إلا نفاقاً).

ئە گەر خاوەن سوننە یە ک لایە نگىرى خاوەن بیدعە یە کى کرد ئە و ا جۆرئیکە لە جۆرە کانى دوو پووئى .

مە بە ست لە: (ومن أعرض بوجهه عن صاحب بدعة ملأ الله قلبه إيماناً). چونکہ ئە مە لە دوژمنایە تیە .

مە بە ست لە: (ومن انتهر صاحب بدعة آمنه الله يوم الفرع الأكبر)

ھەر کە سئ بە قسە ریسواى بکات، ئینکارى لئ بکات ئە و ا خواى گە و رە لە پۆژئى قیامە تدا پاداشتى دە داتە وە، لە پۆژئى قیامە ت بە پاداشتئیکى باش، چونکہ ئە و ئینکارى

له (منكر) كردوو، بەلام ئەگەر ستایشى كردو مەدحى كرد ئەوا ئەمە جۆرىكە
له دوو پوو، جۆرىكە له دۆستایەتى له گەل دۆژمانانى خوادا.

مەبەست له: (ومن أهان صاحب بدعة رفعه الله في الجنة مائة درجة).

پێویستە پێز له ئەهلى بیدعه نهگیرى له مەجلیسه كاندا یان مەدح بکرین یان بەهەر
جۆرىكە له جۆره كانى پێزگرتن، چونکه خواى گوره ئەوانى ریسوا كردوو، ئەمە هەر
له دۆستایەتى و دۆژمانایەتییه.

مەبەست له: (فلا تكن صاحب بدعة في الله أبدا).

پێویستە له سەرت دوور بکەوێتەوه له بیدعه و بەهیچ شێوهیهك نەرم و نیان نەبى
له گەلیاندا هەرگیز، بۆ ئەوهى پارێزگارى بکەیت له دینه کەت و سوننەتى پێغه مبه ره کەت
.. (ﷺ)

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

ناوہ روک

بابہت

لا پہرہ

- پیشہ کی ۵
- ژیاننامہ ہی نیما می بہ ربہ ہاری ۸
- چمکیک لہ ژیانہ شیخ (صالح الفوزان) ۱۵
- بہ ناوی خواہی گہورہ و میہربان ۲۱
- ﴿۱﴾ نوسہر دہلیت: (اعلموا أن الإسلام هو السنة والسنة هي الإسلام، ولا يقوم أحدهما إلا بالآخر) ۲۷
- ﴿۲﴾ نوسہر دہلیت: (فمن السنة لزوم الجماعة، فمن رغب غير الجماعة وفارقها فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه وكان ضالاً مضلاً) ۳۰
- ﴿۳﴾ نوسہر دہلیت: (والأساس الذي تبنى عليه الجماعة: هم أصحاب محمد ﷺ) ورحمهم الله أجمعين، وهم أهل السنة والجماعة، ۳۴
- ﴿۴﴾ نوسہر دہلیت: (قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: (لا عذر لأحد في ضلاله ركبها حسبها هدى ولا في هدى تركه حسبه ضلاله فقد بينت الأمور وثبتت الحجة وانقطع العذر)) ۴۲
- ﴿۵﴾ نوسہر دہلیت: (واعلم -رحمك الله- أن الدين إنما جاء من قبل الله -تبارك وتعالى- لم يوضع على عقول الرجال وآرائهم وعلمه عند الله ۴۹
- ﴿۶﴾ نوسہر دہلیت: (واعلم أن الناس لم يبتدعوا بدعة قط حتى تركوا من السنة مثلها فاحذر المحرمات من الأمور فإن كل محدثة بدعة ۶۱
- ﴿۷﴾ نوسہر دہلیت: (واحذر صغار المحدثات من الأمور فإن صغار البدع تعود حتى تصير كباراً وكذلك كل بدعة أحدثت في هذه الأمة ۶۶

- ﴿٨﴾ نوسهر ده‌لئیت: (فانظر -رحمك الله- كل من سمعت كلامه من أهل زمانك خاصة فلا تعجلن ولا تدخلن في شيء منه حتى تسأل وتنظر:). ٧١
- ﴿٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم أن الخروج عن الطريق على وجهين: أما أحدهما فرجل قد زلَّ عن الطريق وهو لا يريد إلا الخير). ٧٨
- ﴿١٠﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يتم إسلام عبد حتى يكون متبعا مصدقا مسلما، فمن زعم أنه قد بقي شيء من أمر الإسلام). ٨٣
- ﴿١١﴾ واعلم -رحمك الله- أنه ليس في السنة قياس ولا تضرب لها الأمثال ولا تتبع فيها الأهواء بل هو التصديق). ٨٦
- ﴿١٢﴾ فالكلام والخصومة والجدال والمراء يحدث يقدر الشك في القلب، وإن أصاب صاحبه الحق والسنة). ٨٨
- ﴿١٣﴾ نوسهر ده‌لئیت: (واعلم -رحمك الله- أن الكلام في الرب تعالى محدث، وهو بدعة وضلالة، ولا يتكلم في الرب إلا بما وصف به نفسه -عز و جل- في القرآن). ٩١
- ﴿١٤﴾ ربنا أول بلا متى، وآخر بلا منتهى، يعلم السر وأخفى، وهو على عرشه استوى، وعلمه بكل مكان، ولا يخلو من علمه مكان). ٩٢
- ﴿١٥﴾ نوسهر ده‌لئیت: (ولا يقول في صفات الرب تعالى: كيف؟ ولم؟ إلا شك في الله تبارك وتعالى). ١٠٦
- ﴿١٦﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والقرآن كلام الله وتنزيله ونوره، وليس مخلوقا، لأن القرآن من الله، وما كان من الله فليس بمخلوق، وهكذا قال). ١٠٧
- ﴿١٧﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بالرؤية يوم القيامة يرون الله عز و جل بأعين رؤوسهم وهو يحاسبهم بلا حاجب ولا ترجمان). ١١٦
- ﴿١٨﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بالميزان يوم القيامة يوزن فيه الخير والشر له كفتان وله لسان). ١٢٢
- ﴿١٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والإيمان بعذاب القبر، ومنكر ونكير). ١٢٥

- ﴿٢٠﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بحوض رسول الله ﷺ) ولكل نبي حوض إلا صالح (عليه السلام) فإن حوضه ضرع ناقته) ١٣٠
- ﴿٢١﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بشفاعة رسول الله ﷺ) للمذنبين الخاطئين يوم القيامة، وعلى الصراط، ويخرجهم من جوف جهنم،)..... ١٣١
- ﴿٢٢﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بالصراط على جهنم يأخذ الصراط من شاء الله، ويجوز من شاء الله ويسقط في جهنم من شاء الله ولهم أنوار على قدر إيمانهم)..... ١٣٨
- ﴿٢٣﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بالأنبياء والملائكة)..... ١٤٣
- ﴿٢٤﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بأن الجنة حق والنار حق، وأنهما مخلوقتان، الجنة في السماء السابعة، وسقفها العرش، والنار تحت ن)..... ١٥٠
- ﴿٢٥﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بالمشيخ الدجال)..... ١٥٦
- ﴿٢٦﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بنزول عيسى ابن مريم (عليه السلام) ينزل فيقتل الدجال ويتزوج ويصلي خلف القائم من آل محمد ﷺ) ويموت ويدفنه المسلمون).... ١٥٩
- ﴿٢٧﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والإيمان بأن الإيمان قول وعمل ونية يزيد وينقص يزيد ما شاء الله وينقص حتى لا يبقى منه شيء)..... ١٦٢
- ﴿٢٨﴾ نوسہر ده‌ئیت: (وأفضل هذه الأمة والأمم كلها بعد الأنبياء صلوات الله عليهم أجمعين: أبو بكر ثم عمر ثم عثمان هكذا).....)..... ١٦٦
- ﴿٢٩﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والسمع والطاعة للأئمة فيما يحب الله ويرضى ومن ولي الخلافة بإجماع الناس عليه ورضاهم به فهو أمير المؤمنين)..... ١٨١
- ﴿٣٠﴾ ولا يحل لأحد أن يبیت ليلة ولا يرى أن ليس عليه إمام برا كان أو فاجرا).... ١٨٢
- ﴿٣١﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والحج والغزو مع الإمام ماض، وصلاة الجمعة خلفهم جائزة، ويصلى بعدها ست ركعات، يفصل بين كل ركعتين، هكذا قال أحمد ابن حنبل)..... ١٨٧
- ﴿٣٢﴾ نوسہر ده‌ئیت: (والخلافة في قريش إلى أن ينزل عيسى ابن مريم عليه السلام)..... ١٩١

- ﴿٣٣﴾ نوسهر دهلیت: (ومن خرج على إمام من أئمة المسلمين فهو خارجي قد شق عصا المسلمين وخالف الآثار وميته مية جاهلية). ١٩٣
- ﴿٣٤﴾ نوسهر دهلیت: ولا يحل قتال السلطان، ولا الخروج عليه وإن جار وذلك لقول رسول الله (ﷺ) لأبي ذر الغفاري: (اصبر وإن كان عبدا حبشيا) ١٩٨
- ﴿٣٥﴾ نوسهر دهلیت: (ويحل قتال الخوارج إذا عرضوا للمسلمين في أموالهم وأنفسهم وأهليهم وليس له إذا فارقوهم). ٢٠٢
- ﴿٣٦﴾ نوسهر دهلیت: واعلم أنه لا طاعة لبشر في معصية الله عز وجل. ٢٠٤
- ﴿٣٧﴾ ومن كان من أهل الإسلام، ولا يشهد على أحد، ولا يشهد له بعمل خير ولا شر فإنك لا تدري بما يختم له عند الموت، ترجو له). ٢٠٤
- ﴿٣٨﴾ وما من ذنب إلا وللعبد منه توبة. ٢٠٥
- ﴿٣٩﴾ نوسهر دهلیت: (والرجم حق) واته: رجم کردن حقه. ٢٠٩
- ﴿٤٠﴾ نوسهر دهلیت: (والمسح على الخفين سنة). ٢١٤
- ﴿٤١﴾ نوسهر دهلیت: (وتقصير الصلاة في السفر سنة). ٢١٦
- ﴿٤٢﴾ نوسهر دهلیت: (والصوم في السفر من شاء صام ومن شاء أفطر). ٢١٧
- ﴿٤٣﴾ نوسهر دهلیت: (ولا بأس بالصلاة في السراويل). ٢١٨
- ﴿٤٤﴾ نوسهر دهلیت: (والنفاق أن يظهر الإسلام باللسان ويخفي الكفر بالضمير). ٢١٩
- جوری يه كه م: نفاق اعتقادي (دووروی له بیروباومردا). ٢١٩
- جوری دووهم / (النفاق العملي) (دووروی کرداری). ٢٢٠
- ﴿٤٥﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم بأن الدنيا دار إيمان وإسلام). ٢٢٥
- ﴿٤٦﴾ (وأمة محمد (ﷺ) فيها مؤمنون مسلمون في أحكامهم ومواريتهم وذبائهم والصلاة عليهم). ٢٢٥
- ﴿٤٧﴾ (ولا نشهد لأحد بحقيقة الإيمان حتى يأتي بجميع شرائع الإسلام فإن قصر في شيء من ذلك كان ناقص الإيمان حتى يتوب). ٢٢٥

- ﴿٤٨﴾ نوسهر دهئیت: (والصلاة على من مات من أهل القبلة سنة: والمرجوم والزاني والزانية والذي يقتل نفسه وغيره). ٢٣٢
- ﴿٤٩﴾ نوسهر دهئیت: (ولا يخرج أحد من أهل القبلة من الإسلام حتى يرد آية من كتاب الله عز و جل أو يرد شيئا من آثار رسول الله ﷺ،). ٢٣٤
- ﴿٥٠﴾ نوسهر دهئیت: (وكلما سمعت من الآثار شيئا مما لم يبلغه عقلك نحو قول رسول الله ﷺ): (قلوب العباد بين أصبعين من أصابع الرحمن عز و جل)..... ٢٣٧
- ﴿٥١﴾ نوسهر دهئیت: (ومن زعم أنه يرى ربه في دار الدنيا فهو كافر بالله عز و جل)..... ٢٤٥
- ﴿٥٢﴾ نوسهر دهئیت: (والفكرة في الله بدعة، لقول رسول الله ﷺ): (تفكروا في الخلق ولا تفكروا في الله) فإن الفكرة في الرب تقدرح الشك في القلب)..... ٢٤٧
- ﴿٥٣﴾ نوسهر دهئیت: (وأعلم أن الهوام والسباع والدواب نحو الذرو والذباب والنمل كلها مأمورة ولا يعلمون شيئا إلا بإذن الله تعالى)..... ٢٤٩
- ﴿٥٤﴾ نوسهر دهئیت: (والإيمان بأن الله قد علم ما كان من أول الدهر، وما لم يكن، وما هو كائن، أحصاه وعده عدأ، ومن قال:). ٢٥١
- ﴿٥٥﴾ نوسهر دهئیت: (ولا نكاح إلا بولي وشاهدي عدل) وصادق قل أو كثر ومن لم يكن لها ولي فالسلطان ولي من لا ولي له)..... ٢٥٤
- ﴿٥٦﴾ نوسهر دهئیت: (وإذا طلق الرجل امرأته ثلاثا فقد حرمت عليه، لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره)..... ٢٥٧
- ﴿٥٧﴾ نوسهر دهئیت: (ولا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا اله الا الله ويشهد أن محمدا عبده ورسوله إلا بإحدى ثلاث: زنا بعد إحصان.....). ٢٦٠
- ﴿٥٨﴾ نوسهر دهئیت: (وكل شيء مما أوجب الله عليه الفناء يقضى إلا الجنة والنار والعرش والكرسي والصور والقلم واللوح ليس يقضى شيء من هذا أبدا،). ٢٦٥

- ﴿٥٩﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بالقصاص يوم القيامة بين الخلق كلهم بني آدم والسباع والهوام حتى للذرة من الذرة حتى يأخذ الله عز و جل). ٢٧٣
- ﴿٦٠﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وإخلاص العمل لله)..... ٢٧٦
- ﴿٦١﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والرضى بقضاء الله). واته: رازی بوون به فه‌زای خوای گه‌وره. ٢٧٨
- ﴿٦٢﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والصبر على حكم الله. والإيمان بأقدار الله كلها خيرا وشرها حلوها ومرها. والإيمان بما قال الله قد علم الله ما العباد). ٢٨١
- ﴿٦٣﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والتكبير على الجنائز أربع، وهو قول مالك بن أنس، وسفيان الثوري، والحسن بن صالح، وأحمد بن حنبل، والفقهاء، وهكذا قال رسول الله (ﷺ)). ٢٨٦
- ﴿٦٤﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بأن رسول الله (ﷺ) حين كلم أهل القليب يوم بدر أي: المشركين كانوا يسمعون كلامه)..... ٢٨٩
- ﴿٦٥﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بأن الرجل إذا مرض أجره الله على مرضه. ٢٩١
- ﴿٦٦﴾ والشهيد يأجره الله على شهادته. ٢٩١
- ﴿٦٧﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بأن الأطفال إذا أصابهم شيء في دار الدنيا يألمون وذلك أن بكر بن أخت عبد الوهاب (عبدالواحد) قال: لا يألمون، وكذب)..... ٢٩٣
- ﴿٦٨﴾ نوسهر ده‌ئیت: (واعلم أنه لا يدخل أحد الجنة إلا برحمة الله، ولا يعذب الله أحدا إلا بقدر ذنوبه، ولو عذب أهل السموات والأرض برهم). ٢٩٤
- ﴿٦٩﴾ نوسهر ده‌ئیت: (وإذا سمعت الرجل يطعن على الآثار ولا يقبلها أو ينكر شيئا من أخبار رسول الله (ﷺ) فاتهمه على الإسلام فإنه رجل رديء). ٣٠٢
- ﴿٧٠﴾ فإن القرآن إلى السنة أحوج من السنة إلى القرآن..... ٣٠٢
- ﴿٧١﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والكلام والجدال والخصومة في القدر خاصة منهي عنه عند جميع الفرق، لأن القدر سر الله،.....). ٣١٢
- ﴿٧٢﴾ نوسهر ده‌ئیت: (والإيمان بأن رسول الله (ﷺ) أسري به إلى السماء وصار إلى العرش وكلم الله تبارك وتعالى ودخل الجنة واطلع إلى النار). ٣٢٠

- ﴿٧٣﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر تسرح في الجنة وتأوي إلى فناديل تحت العرش وأرواح الفجار والكفار في بئر برهوت، وهي في سجين). ٣٢٥
- ﴿٧٤﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الميت يُقعدُ في قبره وترسل فيه الروح حتى يسأله منكر ونكير عن الإيمان وشرائعه ثم تسل روحه بلا ألم). ٣٢٧
- ﴿٧٥﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الله هو الذي كلم موسى بن عمران يوم الطور وموسى يسمع من الله الكلام بصوت وقع في مسامعه). ٣٣٠
- ﴿٧٦﴾ نوسهر دهلیت: (والعقل مولود، أعطي كل انسان من العقل ما أراد الله يتفاوتون في العقول مثل الذرة في السماوات ويطلب). ٣٣٤
- ﴿٧٧﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن الله فضل العباد بعضهم على بعض في الدنيا والآخرة عدلا منه لا يقال: جار ولا حابي فمن قال:). ٣٣٨
- ﴿٧٨﴾ نوسهر دهلیت: (ولا يحل أن تكتم النصيحة أحدا من المسلمين برهم وفاجرهم في أمر من أمور الدين فمن كتم فقد). ٣٤٢
- ﴿٧٩﴾ نوسهر دهلیت: (والله سميع بصير عليم، يداه مبسوطتان، قد علم أن الخلق يعصونه قبل أن يخلقهم، علمه نافذ فيهم، فلم يمنعه). ٣٤٦
- ﴿٨٠﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن البشارة عند الموت ثلاث بشارات، يقال: أبشر يا حبيب الله برضى الله والجنة، ويقال: أبشر يا عبد الله). ٣٤٩
- ﴿٨١﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن أول من ينظر إلى الله تعالى في الجنة الأضراء ثم الرجال ثم النساء بأعين رؤوسهم كما قال رسول الله ﷺ: (إنكم سترون). ٣٥١
- ﴿٨٢﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أنها لم تكن زندقة ولا كفر ولا شكوك ولا بدعة ولا ضلالة ولا حيرة في الدين إلا من الكلام وأهل الكلام). ٣٥٢
- ﴿٨٣﴾ نوسهر دهلیت: (والإيمان بأن الله يعذب الخلق في النار في الأغلال والانكال والسلاسل والنار في أجوافهم وفوقهم وتحتهم وذلك). ٣٥٣

- ﴿٨٤﴾ نوسهر دهليٲت: (واعلم أن صلاة الفريضة خمس صلوات، لا يزداد فيهن ولا ينقص في موافقتها، وفي السفر ركعتان، إلا المغرب، فمن قال:). ٣٥٥
- ﴿٨٥﴾ نوسهر دهليٲت: (والزكاة من الذهب والفضة والتمر والحبوب والدواب على ما قال رسول الله ﷺ) فإن قسمها فجانز وإن دفعها إلى الإمام فجانز، والله أعلم). ٣٥٩
- ﴿٨٦﴾ نوسهر دهليٲت: (واعلم أن أول الإسلام شهادة أن لا اله الا الله وأن محمدا عبده ورسوله). ٣٦١
- ﴿٨٧﴾ نوسهر دهليٲت: (وأن ما قال الله كما قال ولا خلف لما قال وهو عند ما قال). ٣٦٦
- ﴿٨٨﴾ نوسهر دهليٲت: (والإيمان بالشرائع كلها) واته: باومرپوون بهه موو شهر يعه ته كان. ٣٦٧
- ﴿٨٩﴾ نوسهر دهليٲت: (واعلم أن الشراء والبيع حلال إذا بيع في أسواق المسلمين على حكم الكتاب والسنة من غير أن يدخله). ٣٦٩
- ﴿٩٠﴾ نوسهر دهليٲت: (واعلم - رحمك الله - أنه ينبغي للعبد أن تصحبه الشفقة أبدا ما صحب الدنيا لأنه لا يدري على ما يموت). ٣٧٢
- ﴿٩١﴾ نوسهر دهليٲت: (وينبغي للرجل المسرف على نفسه ألا يقطع رجاءه من الله تعالى عند الموت ويحسن ظنه بالله ويخاف ذنوبه فإن رحمه الله فبفضل وإن عذبه فبذنب). ٣٧٣
- ﴿٩٢﴾ نوسهر دهليٲت: (والإيمان بأن الله تعالى اطلع نبيه ﷺ) على ما يكون في أمته إلى يوم القيامة). ٣٧٨
- ﴿٩٣﴾ نوسهر دهليٲت: (واعلم أن رسول الله ﷺ) قال: (ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلها في النار إلا واحدة وهي الجماعة) قيل:). ٣٨٠
- ﴿٩٤﴾ نوسهر دهليٲت: (هكذا كان الدين إلى خلافة عمر بن الخطاب الجماعة كلها وهكذا في زمن عثمان فلما قتل عثمان رضي الله عنه جاء الاختلاف). ٣٨٥
- ﴿٩٥﴾ نوسهر دهليٲت: (واعلم أن المتعة -متعة النساء- والاستحلال حرام إلى يوم القيامة). ٣٩٦

- ﴿۹۶﴾ نوسہر دہلئیت: (واعرف لبني هاشم فضلهم لقرابتهم من رسول الله ﷺ) واعرف فضل قريش والعرب وجميع الأفخاذ فاعرف (.....) ۳۹۸
- ﴿۹۷﴾ نوسہر دہلئیت: (واعلم أن أهل العلم لم يزالوا يردون قول الجهمية، حتى كان في خلافة بني العباس تكلمت الرويبضة في أمر العامة، (.....) ۴۰۶
- ﴿۹۸﴾ ومن قال: لفظي بالقرآن مخلوق فهو جهمي، ومن سكت فلم يقل: مخلوق أو غير مخلوق فهو جهمي، وهكذا قال أحمد بن حنبل، وقال رسول الله ﷺ: (.....) ۴۱۴
- ﴿۹۹﴾ نوسہر دہلئیت: (واعلم أنه إنما جاء هلاك الجهمية: أنهم فكروا في الرب عز و جل، فأدخلوا: لم؟ وكيف؟ وتركوا الأثر ووضعوا القياس وقاسوا (.....) ۴۱۸
- ﴿۱۰۰﴾ نوسہر دہلئیت: (وقال بعض العلماء—منهم الإمام أحمد بن حنبل:—الجهمي كافر ليس من أهل القبلة، حلال الدم، لا يرث ولا يورث لأنه قال: (.....) ۴۲۱
- ﴿۱۰۱﴾ نوسہر دہلئیت: (وأهتونا الإسلام وعطلوا الجهاد وعملوا في الفرقة وخالفوا الآثار وتكلموا بالمنسوخ واحتجوا بالمتشابه فشككوا الناس في أديانهم (.....) ۴۲۴
- ﴿۱۰۲﴾ نوسہر دہلئیت: (واعلم أنه لم تجئ زندقة قط إلا من الهمج الرعاع اتباع كل ناعق يميلون مع كل ريح فمن كان هكذا فلا دين له قال الله عز و جل: (.....) ۴۳۶
- ﴿۱۰۳﴾ نوسہر دہلئیت: (واعلم أنه لا يزال الناس في عصابة من أهل الحق والسنة يهديهم الله ويهدي بهم غيرهم ويحيي بهم السنن فهم الذين (.....) ۴۳۹
- ﴿۱۰۴﴾ نوسہر دہلئیت: (واعلم — رحمك الله - أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب وإنما العالم من اتبع العلم والسنن وإن كان قليل العلم (.....) ۴۴۶
- ﴿۱۰۵﴾ نوسہر دہلئیت: (واعلم—رحمك الله— أن من قال في دين الله برأيه وقياسه وتأويله من غير حجة من السنة والجماعة فقد قال (.....) ۴۴۹
- ﴿۱۰۶﴾ نوسہر دہلئیت: (والحق ما جاء من عند الله عز و جل والسنة: سنة رسول الله ﷺ) والجماعة ما اجتمع عليه أصحاب رسول الله ﷺ في خلافة أبي بكر وعمر وعثمان)..... (.....) ۴۵۱

- ﴿١٠٧﴾ نوسهر دهلیت: (ومن اقتصر على سنة رسول الله ﷺ) وما كان عليه أصحابه والجماعة فلج على أهل البدعة كلها واستراح بدنه وسلم ٤٥٣
- ﴿١٠٨﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن الدين العتيق: ما كان من وفاة رسول الله ﷺ) إلى قتل عثمان بن عفان رضي الله عنه وكان قتله أول الفرقة ٤٥٩
- ﴿١٠٩﴾ نوسهر دهلیت: (ومن عرف ما ترك أهل البدع من السنة وما فارقوا منها فتمسك به فهو صاحب سنة وصاحب جماعة.....). ٤٦٣
- ﴿١١٠﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن أصول البدع أربعة أبواب يتشعب من هذه الأربعة اثنان وسبعون هوى ثم يصير كل واحد من البدع). ٤٦٥
- ﴿١١١﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أن الناس لو وقفوا عند محدثات الأمور ولم يتجاوزوها بشيء ولم يولدوا كلاما مما لم يجيء فيه أثر). ٤٧٥
- ﴿١١٢﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أنه ليس بين العبد وبين أن يكون مؤمنا حتى يصير كافرا إلا أن يجحد شيئا مما أنزله الله أو يزيد في كلام الله). ٤٧٦
- ﴿١١٣﴾ نوسهر دهلیت: (وجميع ما وصفت لك في هذا الكتاب فهو عن الله تعالى وعن رسول الله ﷺ) وعن أصحابه وعن التابعين وعن القرن الثالث إلى القرن الرابع..... ٤٨٢
- ﴿١١٤﴾ نوسهر دهلیت: (وإذا وقعت الفتنة فالزم جوف بيتك وفر من جوار الفتنة وإياك والعصية وكل ما كان من قتال بين المسلمين على الدنيا). ٤٩٧
- ﴿١١٥﴾ نوسهر دهلیت: (وأقل من النظر في النجوم إلا بما تستعين به على مواقيت الصلاة وآله عما سوى ذلك فإنه يدعو إلى الزندقة). ٥٠٤
- ﴿١١٦﴾ نوسهر دهلیت: (وإياك والنظر في الكلام والجلوس إلى أصحاب الكلام). ٥٠٩
- ﴿١١٧﴾ نوسهر دهلیت: (وعليك بالآثار وأهل الآثار وإياهم فاسأل ومعهم فاجلس ومنهم فافتبس). ٥١٢
- ﴿١١٨﴾ نوسهر دهلیت: (واعلم أنه ما عبد الله بشئ مثل الخوف من الله سبحانه وطريق الخوف والحزن والشفقات والحياء من الله تبارك وتعالى). ٥١٤

- ﴿۱۱۹﴾ نوسہر دہلّیت: (واحدزر أن تجلس مع من يدعو إلى الشوق والمحبة ومن يخلو مع النساء وطريق المذهب فإن هؤلاء كلهم على الضلالة)..... ۵۱۶
- ﴿۱۲۰﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن الله -تعالى- دعا الخلق كلهم إلى عبادته ومن من بعد ذلك على من يشاء بالإسلام تفضلا منه)..... ۵۱۹
- ﴿۱۲۱﴾ نوسہر دہلّیت: (والكف عن حرب علي ومعاوية وعائشة وطلحة والزبير -رحمهم الله أجمعين- ومن كان معهم لا تخاصم فيهم،)..... ۵۲۳
- ﴿۱۲۲﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم -رحمك الله- أنه لا يحل مال امرئ مسلم إلا بطيبة من نفسه، وإن كان مع رجل مال حرام فقد ضمنه،)..... ۵۳۳
- ﴿۱۲۳﴾ نوسہر دہلّیت: (والمكاسب ما بان لك صحته فهو مطلق إلا ما ظهر فساده، وإن كان فاسدا يأخذ من الفساد ممسكة نفسه ولا تقول:)..... ۵۳۶
- ﴿۱۲۴﴾ نوسہر دہلّیت: (والصلوات الخمس جائزة خلف من صليت خلفه إلا أن يكون جهميا فإنه معطل وإن صليت خلفه فأعد صلاتك)..... ۵۳۹
- ﴿۱۲۵﴾ نوسہر دہلّیت: (والإيمان بأن أبا بكر وعمر -رحمة الله عليهما- في حجرة عائشة مع رسول الله ﷺ) قد دفنا هنالك معه فإذا أتيت)..... ۵۴۱
- ﴿۱۲۶﴾ نوسہر دہلّیت: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر واجب إلا من خفت سيفه وعصاه)..... ۵۴۵
- ﴿۱۲۷﴾ نوسہر دہلّیت: (والتسليم على عباد الله أجمعين) واته: سهلام كردن له هه موو بہندہکانی خوا..... ۵۵۱
- ﴿۱۲۸﴾ نوسہر دہلّیت: (ومن ترك صلاة الجمعة والجماعة في المسجد من غير عذر فهو مبتدع، والعذر: كمرض لا طاقة له بالخروج إلى المسجد،)..... ۵۵۴
- ﴿۱۲۹﴾ نوسہر دہلّیت: (ومن صلى خلف إمام فلم يقتد به فلا صلاة له)..... ۵۵۷
- ﴿۱۳۰﴾: (والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر باليد واللسان والقلب بلا سيف)..... ۵۵۸
- ﴿۱۳۱﴾ نوسہر دہلّیت: (والمستور من المسلمين من لا يظهر منه ريبة)..... ۵۶۰

- ﴿١٣٢﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وکل علم إدعاه العباد من علم الباطن لم يوجد في الكتاب و السنة فهو بدعة وضلالة ولا ينبغي لأحد أن يعمل به ولا يدعو إليه)..... ٥٦١
- ﴿١٣٣﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وأیما امرأة وهبت نفسها لرجل فإنها لا تحل له، يعاقبان إن نال منها شيئاً إلا بولي وشاهدي عدل وصادق)..... ٥٦٣
- ﴿١٣٤﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا رأيت الرجل يطعن على أحد من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه صاحب هوى وصاحب قول سوء لقول رسول الله ﷺ: (.....)..... ٥٦٥
- ﴿١٣٥﴾ (وإذا سمعت الرجل يطعن على الآثار أو يرد الآثار أو يريد غير الآثار فاتهمه على الإسلام ولا تشك أنه صاحب هوى مبتدع)..... ٥٧٠
- ﴿١٣٦﴾ (واعلم أن جور السلطان لا ينقص فريضة من فرائض الله التي افترضها على لسان نبيه ﷺ) جوره على نفسه وتطوعك وبرك معه (.....)..... ٥٧٠
- ﴿١٣٧﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا رأيت الرجل يدعو على السلطان فاعلم أنه صاحب هوى وإذا رأيت الرجل يدعو للسلطان بالصلاح فاعلم أنه صاحب)..... ٥٧١
- ﴿١٣٨﴾ نوسهر ده‌لئیت: (ولا تذكر أحدا من أمهات المؤمنين رضي الله عنهن- إلا بخير)..... ٥٧٤
- ﴿١٣٩﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا رأيت الرجل يتعاهد الفرائض في جماعة مع السلطان وغيره فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله تعالى وإذا رأيت الرجلز)..... ٥٧٥
- ﴿١٤٠﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والحلال ما شهدت عليه وحلفت عليه أنه حلال وكذلك الحرام ما حاك في صدرك فهو شبهة)..... ٥٧٨
- ﴿١٤١﴾ نوسهر ده‌لئیت: (والمستور من بان ستره والمهتوك من بان هتكه)..... ٥٧٩
- ﴿١٤٢﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا سمعت الرجل يقول: فلان ناصبي، فاعلم أنه رافضي وإذا سمعت الرجل يقول: فلان مشبه أو فلان يتكلم بالتشبيه،)..... ٥٨٠
- ﴿١٤٣﴾ نوسهر ده‌لئیت: (قال عبد الله بن المبارك: لا تأخذوا عن أهل الكوفة في الرفض شيئاً، ولا عن أهل الشام في السيف شيئاً،)..... ٥٨٤
- ﴿١٤٤﴾ نوسهر ده‌لئیت: (وإذا رأيت الرجل يحب أبا هريرة وأنس ابن مالك وأسيد بن الحضير فاعلم أنه صاحب سنة إن شاء الله وإذا رأيت)..... ٥٨٧

- ﴿۱۴۵﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا رأيت الرجل يجلس مع أهل الأهواء). ۵۹۰
- ﴿۱۴۶﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا سمعت الرجل تأتيه بالأثر). ۵۹۵
- ﴿۱۴۷﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أن الأهواء كلها ردية تدعو كلها إلى السيف، وأردؤها وأكفرها الرافضة والمعتزلة والجهمية فإنهم يردون الناس على التعطيل والزندقة). ۵۹۷
- ﴿۱۴۸﴾ نوسہر دہلّیت: (واعلم أنه من تناول أحدا من أصحاب رسول الله ﷺ) فاعلم أنه إنما أراد محمدا ﷺ) (وقد آذاه في قبره). ۶۰۰
- ﴿۱۴۹﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا ظهر لك من إنسان شيء من البدع فاحذره فإن الذي أخفى عنك أكثر مما أظهر). ۶۰۰
- ﴿۱۵۰﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا رأيت الرجل رديء الطريق والمذهب فاسقا فاجرا صاحب معاص ظلما وهو من أهل السنة فاصحبه، واجلس معه، فإنه ليس تضرك معصيته). ۶۰۳
- ﴿۱۵۱﴾ نوسہر دہلّیت: (فاحذر ثم احذر أهل زمانك خاصة). ۶۱۱
- ﴿۱۵۲﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا رأيت الرجل يذكر ابن أبي دؤاد وبشر المريسي و ثمامة أو أبا هذيل أو هشاما الفوطي أو واحدا من أتباعهم). ۶۱۲
- ﴿۱۵۳﴾ نوسہر دہلّیت: (والمحنة في الإسلام بدعة وأما اليوم فيمتحن بالسنة، لقوله: (إن هذا العلم دين فانظروا ممن تأخذون دينكم) وقوله:). ۶۱۵
- ﴿۱۵۴﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا أردت الإستقامة على الحق وطريق أهل السنة قبلك، فاحذر الكلام وأصحاب الكلام والجدال والمراء والقياس والمناظرة في الدين،). ۶۱۷
- ﴿۱۵۵﴾ نوسہر دہلّیت: (فالله الله في نفسك، وعليك بالآثار وأصحاب الأثر والتقليد فإن الدين إنما هو بالتقليد، يعني: للنبي ﷺ)). ۶۲۱
- ﴿۱۵۶﴾ نوسہر دہلّیت: (وقف عند متشابه القرآن والحديث ولا تقس شيئا). ۶۲۳
- ﴿۱۵۷﴾ نوسہر دہلّیت: (ولا تطلب من عندك حيلة ترد بها على أهل). ۶۲۹
- ﴿۱۵۸﴾ نوسہر دہلّیت: (وإذا سمعت الرجل يقول: إنا نحن نعظم الله،). ۶۳۲

- ﴿١٥٩﴾ نوسەر دەئيت: (واذا سألك أحد عن مسألة في هذا الباب وهو مسترشد فكلمه وأرشده، وإذا جاءك يناظرك فاحذره، فإن في المناظرة:). ٦٣٤
- ﴿١٦٠﴾ نوسەر دەئيت: (ولا يحل لرجل مسلم أن يقول:). ٦٤٤
- ﴿١٦١﴾ نوسەر دەئيت: (قال عبد الله بن المبارك: أصل اثنين وسبعين هوى أربعة أهواء، فمن هذه الأربعة الأهواء تشعبت الاثنان وسبعون هوى:). ٦٤٥
- ﴿١٦٢﴾ نوسەر دەئيت: (وبدعة ظهرت هي كفر بالله العظيم.....). ٦٥٣
- ﴿١٦٣﴾ نوسەر دەئيت: (قال طعمة بن عمرو وسفيان بن عيينة - رحمهما الله: من وقف عند عثمان وعلي فهو شيعي، لا يعدل ولا يكلم ولا يجالس،). ٦٥٥
- ﴿١٦٤﴾ نوسەر دەئيت: (والسنة أن تشهد أن العشرة الذين شهد لهم رسول الله ﷺ) بالجنة أنهم من أهل الجنة لا شك فيه) ٦٥٨
- ﴿١٦٥﴾ نوسەر دەئيت: (ولا تفرد بالصلاة على أحد إلا لرسول الله ﷺ) وعلى آله فقط). ٦٥٩
- ﴿١٦٦﴾ نوسەر دەئيت: (وتعلم أن عثمان بن عفان قتل مظلوماً ومن قتله كان ظالماً). ٦٦٠
- ﴿١٦٧﴾ فمن أقر بما في هذا الكتاب وأمن به واتخذه). ٦٦١
- ﴿١٦٨﴾ نوسەر دەئيت: (ومن جحد أو شك في حرف من القرآن). ٦٦٣
- ﴿١٦٩﴾ نوسەر دەئيت: (ومن السنة أن لا تطيع أحداً في معصية الله). ٦٦٥
- ﴿١٧٠﴾ نوسەر دەئيت: (والإيمان بأن التوبة فريضة على العباد.....). ٦٦٨
- ﴿١٧١﴾ نوسەر دەئيت: (ومن لم يشهد لمن شهد له رسول الله ﷺ) بالجنة فهو صاحب بدعة وضلالة شاك فيما قال رسول الله ﷺ)). ٦٧١
- ﴿١٧٢﴾ نوسەر دەئيت: (قال مالك بن أنس: من لزم السنة وسلم). ٦٧٤
- ٦٩١ **ناوه روك**